

چەت ئەل يازغۇچىلىرىنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

فريدريخ نىچشى | گېرمانىيە |

زور ئاسپىرانتلىق دەيدۇ

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇقادىر جالالىددىن

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ يېن تېخنىكا نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

查拉斯图特如是说：维吾尔文/（德）尼采（Nietzsche, F.）著；阿不都卡德尔·加拉里丁译. — 乌鲁木齐：新疆科学技术出版社，2013.7

（外国名家名著丛书）

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1966 - 8

I . ①查 ··· II . ①尼··· ②阿··· III . ①超人哲学 — 维吾尔语（中国少数民族语言）IV . ① B516.47

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2013)第 163426 号

پىلانلىغۇچى: ئادىل مۇھەممەت
مەسئۇل مۇھەررىرلىرى: باھار گۈل تۇداخۇن
گۆھەر ئوبۇل
مەسئۇل كوررېكتورى: رۇقىيە شېرىپ
مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: نۇر مۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن
بەت ياسىغۇچى: ئاينىسا ئوبۇل

چەت ئەل يازغۇچىلىرىنىڭ نادىر ئەسەرلىرى

زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ

ئاپتورى: فرېدرىخ نېتسشې

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇقادىر جالالىددىن

* * *

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى

شىنجاڭ پەن - تېخنىكا نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى

(ئۈرۈمچى شەھىرى يەنئەن يولى 255 № پوچتا نومۇرى: 830049)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدا سېتىلدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 880mm × 1230mm 1/32 باسما تاۋنى: 13.125

2013 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

2013 - يىلى 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1966 - 8

باھاسى: 46.00 يۈەن

ئاپتور ھەققىدە

فردېرخ نىچشى گېرمانىيەلىك كلاسسىك شائىر ۋە ئىدىئالىستىك پەيلاسوپ. 1844 - يىلى 10 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ساكسونىيەدە تۇغۇلۇپ، 1900 - يىلى 8 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ۋېيماردا ۋاپات بولغان. ئۇ 1858 - يىلىدىن 1864 - يىلىغىچە شۇلپفورد ئىجتىمائىي پەن تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپىدە ئوقۇغان. 1864 - يىلى بونن ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىرىپ، كلاسسىك تىل - ئەدەبىياتنى ئوقۇغان. 1865 - يىلى يەنە كىيېزىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىرىپ ئىلىم تەھسىل قىلغان. نەتىجىسى ئالاھىدە بولغاچقا 24 يېشىدا پادىشاھ ئۇنىۋېرسىتېتى تەرىپىدىن كلاسسىك ئەدەبىيات پروفېسسورلۇقىغا تەكلىپ قىلىنغان. 1876 - يىلى سالامەتلىكى ياخشى بولمىغانلىقتىن، ئوقۇتقۇچىلىقتىن چېكىنىپ، شىۋېتسارىيە ۋە ئىتالىيەلەردە داۋالانغان ھەمدە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان. ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى يىللىرى كېسەل تۈپەيلىدىن ئىجادىيەتتىن قالغان.

ئۇنىڭ «تىراگېدىيەنىڭ كېلىپ چىقىشى» (1872 - يىلى)، «نامۇۋاپىق كۆزقاراش» (1873 - 1876 - يىللىرى)، «ئادىمىيلىك - زىيادە ئادىمىيلىك. ئەر كىن پىكىر قىلغۇچى ئۈچۈن يېزىلغان كىتاب» (1878 - يىلى)، «مالماتاڭ پىكىر ۋە ھېكمەتلىك سۆزلەر» ھەمدە «سەيباھ ۋە ئۇنىڭ سايىسى» (1879 - يىلى)، «ئىشەرەت ئىلمى» (1882 - يىلى)، «زورروئاستىپ شۇنداق دەيدۇ» (1883 - 1885 - يىللىرى)، «ياخشىلىق ۋە رەزىللىكتىن ھالقىش» (1886 - يىلى)، «ئەخلاق

نەسەبنامىسى» (1887 - يىلى)، «قاراڭلار، بۇ ئادەمگە» (1888 - يىلى)، «ھوقۇق ئىرادىسى» (1901 - يىلى سىڭلىسى رەتلىگەن) قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

نىچىشى دۇنيا مەدەنىيىتىگە بولغان تەسىرىنى مۆلچەرلەش قىيىن بولغان پەيلاسوپ. ئۇ 20 - ئەسىر ئەدەبىيات - سەنئىتىگە، جۈملىدىن جۇڭگو «4 - ماي» يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەن. مۇشۇ ئەسىردە نوبېل ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن ئەنگلىيە يازغۇچىسى بېرنارد شاۋ، گېرمانىيە يازغۇچىسى سارترلارنىڭ ئەسەرلىرىدە نىچىشى ئىدىيەسى بار. لۇشۈن، ماۋدۇن قاتارلىقلارمۇ ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى كۆپ ئۆگەنگەن.

كۈچلۈكلۈك بىلەن ئاجىزلىقنىڭ مەنىسى نېمە؟... كىتابخانلار نىچىشنىڭ چوڭقۇر پەلسەپىۋى پىكىر، ئۆتكۈر تىل، ئۆزگىچە ئۇسلۇب بىلەن يازغان مەزكۇر ئەسىرىدىن ئاشۇ قاتاردىكى مەسىلىلەرنىڭ جاۋابىنى تاپىدۇ.

زور وئاستېر قانداق مەيدانغا كەلگەن

— نېچشىننىڭ سىڭلىسىنىڭ كىرىش سۆزى

«زور وئاستېر شۇنداق دەيدۇ» ناملىق بۇ كىتاب ئاكامنىڭ ۋەكىل خاراكتېرلىك ئەسىرى. شۇنداق دېيىشكىمۇ بولىدۇكى، بۇ ئەسەر ئۇنىڭ ھايات ھەققىدىكى خاس تۇيغۇ - تەجرىبىلىرىنىڭ مەنبەسى تارىخىدۇر. ئەسەر ئۇنىڭ دوستلۇق، غايە، غەزەپ - نەپرەت، ئازاب - ئوقۇبەت، ئۈمىدسىزلىك ھەققىدىكى قاراشلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەسەردە بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئۆمۈر بويى كۆزلىگەن يۈكسەك نىشانى ۋە مۇددىئاسى ئاجايىپ ۋايىغا يەتكۈزۈلگەن. زور وئاستېرنىڭ ئوبرازى ئاكامنىڭ قەلبىدە بالىلىق دەۋرىدىلا يىلتىز تارتقان. بىر قېتىم ئۇ ماڭا زور وئاستېر ھەققىدىكى چۈشىنى سۆزلەپ بەرگەنىدى. ئۇ ئۆز ھاياتىنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدا بۇ چۈشىنى ئوخشاشمىغان ناملار بىلەن ئاتىدى. «لېكىن، — دەپ يازىدۇ ئۇ خاتىرىسىگە، — چۈشلىرىمگە ئاخىر بىر فارسە^① سالاھىيىتى بىلەن قاتنىشىشىمغا توغرا كەلدى. فارسەلەر تارىخقا نىسبەتەن ھەممىدىن بۇرۇن ئەتراپلىق، چوڭقۇر چۈشەنچە ھاسىل قىلغان مىللەت. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، مەدەنىيەت تەدرىجىي تەرەققىياتى مۇئەييەن بىر پەيغەمبەرنىڭ تۈرتكىسىدىن ئايرىلالمايدۇ، ھەر بىر پەيغەمبەرنىڭ مۇقەددەس بىر ئەسىرى (ئۆزىگە مەنسۇپ مىڭ يىللىق سۇلالىسى) بولىدۇ.»

زور وئاستېر ئىپادىلىگەن پىكىرلەر دەل ئاكامنىڭ دەسلەپكى

① فارسە — يەھۇدىيلاردىكى بىر خىل دىنىي مەزھەپ.

غايىنى ئىنسانىيەتنىڭ ئەينى دەۋردىكى ئەڭ ئالىي تىپى دەپ قارىمىغان. بىراق، بۇ شائىر كەلگۈسى ئادەم — ئەۋلىيالىق غايىسىگە پەۋقۇلئادە يامانلىق ئۇرۇقىنى چاچقان. ئىنسانىيەتنىڭ ئاللىقانداق بىر پەللىگە يېتەلشنى كىممۇ بىلەلسۇن؟ مانا بۇ شائىر بىزدىكى ئەڭ ئالىي ئوقۇم («قۇتقۇزغۇچى» تەڭرى) نىڭ قىممىتىنى تەكشۈرگەندىن كېيىن، «زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ» ناملىق ئەسىرىدە قىلغان تۆۋەندىكى خىتابىنىڭ سەۋەبى:

«مەن ئەڭ ئۇلۇغ ۋە ئەڭ ئەرزىمەس كىشىلەر ئارىسىدا بىرمۇ ئەۋلىيانى بايقىمىدىم...

ئۇلار بىر — بىرىگە زىيادە ئوخشىشىپ قالغان. راست، ئەڭ ئۇلۇغ ئادەمۇ زىيادە ئادىمىلىشىپ كەتكەن دەپ ئويلايمەن.»

«ئەۋلىيا يېتىلدۈرۈش» دېگەن بۇ سۆزنى خەقلەر خاتا چۈشىنىپ كەلدى. بۇ يەردىكى «يېتىلدۈرۈش» نىڭ مەنىسى ئىنسانىي ئىرادىنى ئىسكەنجىگە ئالغان كۆز ئالدىمىزدىكى ھەر خىل قانۇن ۋە بەلگىلىمىلەرنىڭ ئورنىغا دەسسىتىش ئۈچۈن، ھەممىنى يېڭى ھەم تېخىمۇ يۈكسەك قىممەت بىلەن تۈزىتىشنى كۆرسىتىدۇ. ئادەتتە ئادەم تەلىماتىنى نىچىشى باشقا ئۇقۇملار (مىسالەن، «تەبىقىلەرنىڭ ئورۇن تەرتىپى»، «ھوقۇق ئىرادىسى» قاتارلىقلار) نى مۇھاكىمە قىلغاندىلا، كىشىلەر ئاندىن چۈشىنەلەيدۇ. ئۇنىڭچە، خىرىستىيان دىنى نادانلار ۋە ئاجىزلارنىڭ نالە — زارىدىن پەيدا بولغان بىر خىل مەھسۇلات، بۇنداق مەھسۇلات گۈزەل، قەيسەر، مەغرۇر ۋە كۈچلۈك نەرسىلەرنى قاتتىق چەكلەيدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئىنسانلارنىڭ بارلىق مىجەز — خاراكتېرىنى ئۆزلىرىنىڭ كۈچى پەيدا قىلغان، شۇڭا ھاياتنى يۈكسەلدۈرىدىغان ھەرقانداق كۈچ ئىنتايىن ئېغىر زەربىگە دۇچ كەلگەن. ئەمما، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىز ھازىر ئىنسانىيەت ئۈچۈن يېڭى بىر قىممەت قانۇنىنى، يەنى قاۋۇل ھەم كۈچلۈك، ھاياتنى چېكىگە يەتكۈزەلەيدىغان ئىنسان — ئەۋلىيانى تەكىتلىشىمىز كېرەك. ئۇ ھازىر

كۆز ئالدىمىزدا، ئۇنىڭ ۋۇجۇدى ئىلگىرىلەش روھى بىلەن تولغان، ئو
گويا پۈتكۈل ھاياتىمىز، ئىرادىمىز ۋە ئۈمىدىمىزنىڭ نىشانى.
ئەكسىچە، بۇرۇنقى كونا سىستېمىلارنىڭ قولىدىن پەقەتلا بىر قىسىم
ئاجىزلارنىڭ خاراكتېرىگە تەھسىن ئوقۇشلا كېلىدۇ، ئەلۋەتتە ئۇ
زەئىپ «ھازىرقى زامان» كىشىلىرىنىلا يېتىلدۈرىدۇ. شۇڭا، يېڭى
قىممەت سىستېمىسى قەيسەر، باتۇر، ھاياتى كۈچكە تولغان تىپىنى
يېتىلدۈرۈپ، ھاياتنىڭ يۈكسەكلىكى ۋە ئۇلۇغلىقىنى نامايان قىلىشى
كېرەك. ئاددىي قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ يېڭى قىممەت سىستېمىسىنىڭ
ئاساسىي پىرىنسىپى «ياخشىلىقنىڭ مەنبەسى كۈچلۈكلەردۇر،
يامانلىقنىڭ مەنبەسى ئاجىزلاردۇر» دېگەندىن ئىبارەت.

بۇ تىپ بىر خىل خىيالىي سېمامۇ، ئېرىشكىلى بولمايدىغان غۇۋا
ئۈمىدىمۇ ئەمەس، بىز مەڭگۈ بىلىپ بولالمايدىغان يېڭىچە نەسىلمۇ
ئەمەس. پەقەت كىشىلەر يېڭى قىممەت سىستېمىسىنى قوبۇل
قىلىشنى خالىسىلا، ئۇنى ھازىرقى دەۋرنىڭ ئەقلى بىلەن چۈشىنىش
مۈمكىن.

«زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ» دېگەن بۇ ئەسەرنىڭ مۇئەللىپى
خىرىستىيان دىنىنىڭ بارلىق قىممەتىنى ئۆزگەرتىۋەتكەنلىكىدەك بۇ
ئەمەلىيەتنى، گىرىپكار ئىلاھىي تەرزىدە ھۆرمەتلىگەن ھاياتلىقنى،
ئىدىيە شەكلىنى، قۇدرەتلىك رىم ئىمپېرىيەسىنىڭ نېمە ئۈچۈن
قىسقىغىنا ۋاقىتتا ئاغدۇرۇلغانلىقىنى ۋە ھالاك بولغانلىقىدەك
تەقدىرنى زادىلا ئۇنتۇمايدۇ. ئەجەبا، كۈنلىقنى ئەسلىگە كەلتۈرىدىغان
گىرىپك، رىم قىممەت سىستېمىلىرى كۆزگە كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان
قىسقىغىنا ۋاقىتتا يەنە بىر خىل ئۆزگىرىشتىن ساقلىنالمىغان يەردە،
زور ئاستىپ پائال يارىتىشىمىزغا مۇراجىئەت قىلغان ئاشۇ ئالىي
ئىنسان تىپى يېڭى ئۈمىدىمىز ۋە ئېتىقادىمىز سۈپىتىدە مەيدانغا
كېلەلمەيتى؟

نىچىشى ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي خاتىرىلىرىدە، ھەمىشە «ئەۋلىيا» نى

«ئاددىي ئادەم»گە قارشى قويدۇ ھەمدە ئۇنى «ئەڭ مۇكەممەل تىپ» دەپ قارايدۇ، ھەتتا زور وئاستېرنىڭ ئۆزىنىمۇ تىپىك بىر ئەۋلىيا دەپ قارايدۇ. ئۇ «قاراڭلار! بۇ ئادەمگە» دېگەن ئەسىرىدە ئاشۇ ئەڭ ئالىي تىپ بارلىققا كېلىشتىن بۇرۇنقى تەييارلىق ئىشلىرىنى تىرىشىپ ئىشلىشىمىزگە ئېرىنمەي ئۈندىگەن. «شادلىق ئىلمى» دېگەن ئەسىرىدە، بۇ تىپنى چۈشىنىشىمىز ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ئاساسلانغان فىزىيولوگىيەلىك ھالەت، يەنى مۇئەللىپ ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان ئىنتايىن ساغلام ھالەتنى ئېنىق بىلىشىمىز كېرەك، دەپ ئوتتۇرىغا قويغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىز مەزكۇر كىتابنىڭ تۆۋەندىكى بۆلىكىگە قاراپ باقايلى:

«بىز يېپيېڭى، نامسىز، ئىنتايىن چۈشىنىكسىز ھەم تەجرىبە قىلىنىپ باقمىغان دەسلەپكى مەھسۇلاتىمىز. ئومۇمەن، بىز يېڭى بىر نىشان ۋە ۋاسىتىگە، يەنى تېخىمۇ قەيسەر، تېخىمۇ سەزگۈر، تېخىمۇ مەزمۇت، تېخىمۇ شاد، تېخىمۇ دادىل بولغان ساغلاملىققا موھتاجىمىز.» بۇنداق ئادەم مۇئەييەنلەشتۈرۈلگەن تۈرلۈك قىممەت ۋە ئىستەكلەرنى تەجرىبە قىلىشقا تەقەززا بولىدۇ ھەمدە غايىنىڭ «ئوتتۇرا دېڭىز»نى كېزىپ چىقىشنى ئويلايدۇ. مۇشۇنداق شەخسىي تەۋەككۈلچىلىك تەجرىبىسى ئارقىلىق غايە ئىستېلاچىسى بولغاندا، كونا شەكىل، كونا ئادەتلەرگە قارشى كىشىلەر ھېس قىلغانغا ئوخشاش، ئۇ كۆڭلىدە قانداق تۇيغۇلارنىڭ يۈز بېرىشىنى بىلمەكچى بولىدۇ. غايىگە ئىنتىلىشىمىزدىكى مەقسەت «ئۇلۇغ ساغلاملىق»قا يېتىش، ئۇنى توختىماي ئىزدەشتىن ئىبارەت. چۈنكى، بىز ئۇنى توختىماي سەرپ قىلىمىز ھەم شۇنداق بولۇشى كېرەك.

ھازىر بىز غايە تەۋەككۈلچىلىرىنىڭ باتۇرلۇقى ئېھتىياتچانلىقىمىزدىن ئۈستۈن، كېمىنىڭ غۇلاپ كېتىشىدىن قىلچە ئەنسىرىمەيمىز، شۇڭا بىز باشقىلاردىن ساغلام. بىز تېخى زاھىر بولمىغان بىر مەنزىلگە ئېقىپ باردۇق. ئۇنىڭ چېكىنى ھېچكىم

بىلمەيدۇ. بىز گۈزەللىك، غەلىتىلىك، شۈبھە، غارايىپلىق ۋە پاكلىق بىلەن تولغان ئۇ يەرلەردىكى مەنزىرىلەرنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز ئەس - ھوشىمىزنى يوقاتتۇق. ئاھ خۇدا، ئەمدى بىزنىڭ چەكسىز ئارزۇ - ئارمانلىرىمىزنى قاندۇرالمىغۇدەك ھېچقانداق نەرسە قالمىدى. مۇشۇنداق تەجرىبە ۋە ئاڭ ھەققىدىكى ئىزدىنىشتىن، ھازىرقى زامان ئادىمى بولغىنىمىزدىن قانداق قانائەت ھاسىل قىلالايمىز؟ بىز ھازىرقى زامان كىشىلىرى ئەڭ پەخىرلىنىدىغان غايە ۋە ئۈمىدلەرگە مەنستەسلىك نەزەرىمىز بىلەن قارايمىز. ئۇنىڭدىن ھەم ئەپسۇسلىنىمىز، ھەم ئامالسىزلىق ھېس قىلىمىز، ئەمدى بىز ئۇلارغا نەزەر سالماسمىز، بەلكىم...

ئالدىمىزدا تېخىمۇ غەلىتە، تېخىمۇ جەلپىكار ھەم خەتەرلىك غايە بار، بۇنداق غايىگە كىشىلەرنى خالىغانچە ئۈندىيەلمەيمىز. چۈنكى، بىز بۇ غايىگە ھەممىلا ئادەمنىڭ ئىگە بولۇش سالاھىيىتى ۋە غەيرىتى بار - يوقلۇقىنى بىلمەيمىز، ئەمما بۇ ساپ بىر ئادەم بارلىق سەلتەنەتلىك، گۈزەل، مۇقەددەس ۋە دەخلى - تەرۇزسىز ھەرقانداق نەرسىنى ئالدىقىنىدا ئوينىتالايدىغان غايە. بەزىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ خىل تويۇنغان ئوقۇم نۇرغۇن خەۋپ - خەتەر، بەرباتلىق، چاكىنلىق، ھەتتا بوشاڭلىق، قارىغۇ ۋە ئۈتۈنغاقلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. بۇ خىل كەمىترانە ئەۋلىيالىق تەلىپى ۋە غايىسى ئىنسانىيلىق ئەمەستەك كۆرۈنىدۇ. ئالايلىق، ئۇنى ئۆتمۈشتىكى كەسكىن نەرسىلەرنىڭ يېنىغا قويۇپ، ئۇنىڭ مەنبەسى، سۆزى، تەلەپپۇزى، ھالىتى، ئەخلاقى ۋە خىزمەتلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا، گويا ئۇلار شۇ دەۋرنىڭ سەمىمى قوشاقلىرىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. بىراق، ھەقىقىي سەلتەنەتلىك نەرسىلەرنىڭ پەردىسى ئەمدىلا ئېچىلىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. سوئاللار ئاللىبۇرۇن تاشلىنىپ، ئىنسان تەقدىرى ئۆزگەرمەكتە، سائەت ئىستىرپلىكىسى ئايلىنماقتا، تىراگېدىيە تۇغۇلماقتا...»

گەرچە زور وئاستىرنىڭ ئوبرازى ۋە ئاساسلىق ئىدىيەۋى

قۇرۇلمىسى ياش نىچىشېنىڭ چۈشىدە ۋە دەسلەپكى ئەسەرلىرىدە كۆرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن «زور وئاستېر شۇنداق دەيدۇ» دېگەن ئەسەرنىڭ ئۆزى 1881 - يىلى ئاۋغۇستتا شىۋېتسارىيەنىڭ سىلس ماريە بازىرىدا دۇنياغا كەلدى. چۈنكى، شەيئىلەرنىڭ «مەڭگۈلۈك نۆۋەتلىشى» دېگەن ئوقۇم ئاكىمىنىڭ ئۆزىنىڭ يېڭى قاراشلىرىنى شېئىرىي ئۇسلۇب بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇشقا تۈرتكە بولغانىدى. بۇ ھەقتە ئۇ ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالى «قاراڭلار! بۇ ئادەمگە» دە شۇنداق چۈشەندۈرىدۇ:

«ئەسىرىمدىكى ئاساسلىق ئوقۇم - شەيئىلەرنىڭ «مەڭگۈلۈك قايتىشى» - پەلسەپە يېتەلەيدىغان ئەڭ يۈكسەك بۇ تىپ يەنىلا 1881 - يىلى ئاۋغۇستتا تۇنجى قېتىم شەكىللەنگەنىدى. مەن ئۇنى بىر ۋاراق قەغەزگە يېزىپ قويدۇم ھەم مۇنداق بىر كەلىمە سۆزنى قوشۇپ قويغانىدىم: ئىنسان ۋە زاماندىن ئالتە مىڭ گەز يۈكسەك (مەڭگۈلۈك قايتىشىنى دېمەكچى - ت)! شۇ كۈنى مەن دەل سىلۋاپورانا كۆلىنىڭ بويىدا سەيلە قىلىۋاتتىم، كۆلدىن ئانچە يىراق بولمىغان بىر قورام تاشنىڭ يېنىدا ئۇزاق تۇردۇم، دەل شۇ يەردە بۇ ئوقۇمنى ئاڭقىردىم. ئەمدى ئويلىسام، ئىككى ئاي بۇرۇن بىر بېشارەت ئايان بولغانىدى. ئۇ بولسىمۇ قىزىقىشىمىدىكى زور بۇرۇلۇشتىن ئىبارەت، بولۇپمۇ مۇزىكا جەھەتتىكى بۇرۇلۇشتۇر. بەلكىم، پۈتكۈل «زور وئاستېر» نىڭ ئۆزىلا مۇزىكا خاراكتېرلىك ئىجادىيەتتۇر. مېنىڭ «زور وئاستېر» نى ئىجاد قىلىشقا بولغان ئىشەنچىم ئاڭلاش سەنئىتى جەھەتتە يېڭى ھاياتقا ئىگە بولغىنىدىن كېلىپ چىققان. 1881 - يىلى باھاردا، ۋېسسىنزا يېنىدىكى رىكارو دېگەن كىچىك شەھەردە دەم ئالدىم. ئاتاقلىق مۇزىكانت دوستۇم پېتېر گاست ئىككىمىز بايقىدۇقكى، مۇزىكا ئەنقاسى ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان گۈزەل، جۇلالىق قاناتلىرى بىلەن باش ئۈستىمىزدە جەۋلان قىلماقتا ئىدى.»

1881 - يىلى ئاۋغۇست ئارىلىقىدا، ئاكىم شەيئىلەرنىڭ

«مەڭگۈلۈك قايتىشى» تەلىماتىنى روياپقا چىقىرىش قارارىغا كېلىپ، ئۇنى زور روئاستېرنىڭ قەسىدىلىرى شەكلىدە ئىپادىلىمەكچى بولدى. ئۇنىڭ بۇ مەزگىلدىكى خاتىرىلىرىدىن «زور روئاستېر شۇنداق دەيدۇ» نىڭ دەسلەپكى ئارگىنال تېزىسىدىن بىر بەتنى ئۇچراتتۇق. سەرلەۋھىسى مۇنداق ئىدى:

«چىڭقىچۈش ۋە مەڭگۈلۈك»
«يېڭى بىر ھايات شەكلىنىڭ كۆرسەتكۈچىسى»

لېكىن، سەرلەۋھىنىڭ ئاستىغا مۇنداق يېزىلغانىدى:
«زور روئاستېر ئۇرمى كۆلىنىڭ بويىدا تۇغۇلغان. ئوتتۇز يېشىدا ئۆيىدىن ئايرىلىپ، ئارىيە دىيارىغا بارغان، تاغدا ئون يىل تەركىدىنىيا بولۇپ ياشىغان، (ئاۋېستا) ^① دېگەن نومىنى يېزىپ چىققان.» «بىلىمنىڭ قۇياشى چىڭقىچۈشتە قايتىدىن نامايان بولدى، مەڭگۈلۈك يىلىنى قۇياش نۇرى ئاستىدا تۈگۈلۈۋالغانىدى. مانا بۇ ساڭا خاس دەققە يېتىپ كەلدى. مانا سېنىڭ چىڭقىچۈش پەيتىڭ.»

1881 - يىلى يازدا، ئۇزۇن يىللىق دەم ئېلىشتىن كېيىن، ئاكام پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن «زور روئاستېر» نىڭ مۇقەددىمىسىنى باشلىدى. ئەمما، ئۇنىڭ سالامەتلىكى كۈنسېرى ئەسلىگە كېلىۋاتقان بۇ مەزگىلدە يەنە بىر زەربىگە ئۇچرىدى، ئۇنىڭ دىلكەش دوستى ئۇنى ئۈمىدىسىز ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغانىدى. چۈنكى، ئۇ دوستلۇقنى مۇقەددەس بىلگەچكە، ئۆمرىدە ھەرقانداق ئۇلۇغ نەرسىنىڭ تەنھالىق قىسمىتىگە قەدەم قويدىغانلىقىنى تۇنجى قېتىم تونۇپ يەتتى. لېكىن، دۇنيانى ئۇنتۇش بىلەن تەنھالىقنى تاللاشقا مەجبۇر بولۇش بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدۇ. ئۇ چاغدا ئۇ ئۆزىنى پۈتۈنلەي چۈشىنىدىغان كۆڭۈلدىكىدەك دوستقا ئىنتايىن تەشنا ئىدى، يەنە كېلىپ بۇ دوست

① ئاۋېستا — پارسىلارنىڭ ئاتەشپەرەسلىك دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى.

بۇرۇندىنلا ئۇنىڭ بارلىق قەلب دۇنياسىنى ئاڭلاشقا تەييار سىرداش ئىدى. لېكىن، ئۇ ئەگرى - توقاي، خەتەرلىك يوللارنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ئۆزىگە ئەگىشىدىغان بىر مۇ ئادەمنىڭ يوقلۇقىنى بايقىدى. شۇڭا، ئۇ ئۆزىگە بىر ئالىيجاناب پەيلاسوپ سىياقىدىكى تاكامۇل سىرداشنى ياراتتى ھەمدە بۇ دوستىنى ئۆزىنىڭ خۇش خەۋەر يەتكۈزىدىغان ئەلچىسى قىلىپ ئەۋەتتى.

ئاكىمنىڭ ئېيتىشىچە، «زورۇئاستېر شۇنداق دەيدۇ» نىڭ بىرىنچى قىسمى مۇنداق شەكىللەنگەن: «1882 -، 1883 - يىللار ئارىلىقىدىكى قىش كۈنلىرى، مەن كىشىنى مەھلىيا قىلىدىغان راپالو قولتۇقىدا تۇراتتىم، ئۇ يەر گېنۇئاغا ئانچە يىراق ئەمەس ئىدى. سالامەتلىكىم دېگەندەك ياخشى ئەمەس، ھاۋامۇ سوغۇق ۋە نەم ئىدى. مەن تۇرغان مېھمانخانا دېڭىزغا بەك يېقىن بولغاچقا، ئاخشاملىرى شۇقۇن ئاۋازىدىن ئۇخلىيالمىتتىم. مۇھىت ماڭا زىيانلىق بولسىمۇ، يەنىلا ئىرادەمدىن قايتماي، مۇشەققەتتىن قورقماي «زورۇئاستېر» نى ياراتتىم. ئەتىگەنلىرى زوئاڭلىغا ماڭىدىغان يولدا ئالدىنقى ماڭاتتىم، چۈشتىن كېيىنلىرى، سالامەتلىكىم يار بەرسىلا پۈتكۈل قولتۇقىنى بىر ئايلىنىپ چىقاتتىم، مەن بۇ يەرنى بەك ياقتۇرۇپ قالدىم، بۇ يەر پادىشاھ فرېدېرىك III نىمۇ ئىنتايىن جەلپ قىلغانىدى. 1883 - يىلى كۈزدە، ئۇ بۇ دۇنيادىكى بۇ گۈزەل جەننەتكە كەلگەندە، مەنمۇ شۇ يەردە ئىدىم. دەل مۇشۇ ئىككى يولدا «زورۇئاستېر» نى ياراتتىم. ئەمەلىيەتتە، مۇنداق دېسەك تېخىمۇ مۇۋاپىق: بۇ پىكىرلەر مەن سەيلە قىلىۋاتقاندا كالامدا شەكىللەنگەن.»

«زورۇئاستېر شۇنداق دەيدۇ» نىڭ بىرىنچى قىسمى ئالاھىزەل ئون كۈندە، يەنى 1883 - يىلى فېۋرالنىڭ بېشىدىن ئوتتۇرىلىرىغىچە بولغان ئون كۈندە پۈتتى، ئاخىرقى بىر قۇرى تاماملانغاندا، ۋاگنېرمۇ ۋىنېتسىيەدە ئالەمدىن ئۆتتى... ئىككىنچى قىسمى بولسا 26 - ئىيۇندىن 6 - ئىيۇلغىچە بولغان ئون كۈن ئىچىدە پۈتتى. بۇ يازدا مەن تۇنجى قېتىم «زورۇئاستېر» دېگەن ئۇقۇمغا ئېرىشكەن مۇقەددەس جايدىن

يېڭىباشتىن ئۆزۈمنى ئىزدىدىم. نەتىجىدە، ئىككىنچى قىسىمنىڭ قۇرۇلمىسىغا ئېرىشىپ، ئون كۈن ئىچىدە بىر تەرەپ قىلدىم. ئەمەلىيەتتە، مەن ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇقراق كۈنلەرنىڭ بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتىم. ئەمما، بۇ بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى قىسىملىرىنى يېزىش ئۈچۈن ئەمەس ئىدى.»

ئۇ ئۆزىنىڭ «زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ» دېگەن ئەسىرىنى يازغان ۋاقىتتىكى ئۆزىنى ئۇنتۇغان روھىي ھالىتى ئۈستىدە سۆز ئېچىشنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ ھەر قېتىم سەيلە قىلغاندا ياكى تاغقا چىققاندا، ئوي - پىكىرلىرى بىراقلا ئۇرغۇپ، خىيالغا كەلگەنلەرنى دەرھال خاتىرىلىۋالاتتى - دە، قايتىپ بارغاندىن كېيىن رەتلەيتتى، بەزىدە يېرىم كېچىگىچە ئىشلەيتتى. ئۇ ماڭا يازغان بىر پارچە خېتىدە مۇنداق دېگەندى: «سەن بۇنداق ئىجادىيەت قىزغىنلىقىنىڭ قانچىلىك جۇشقۇن بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايسەن!» ئۇ «قاراڭلار! بۇ ئادەمگە» دېگەن ئەسىرىدىمۇ شۇنداق تەسۋىرلەيدۇ: «19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا ئاشۇ جەڭگىۋار شائىرلار نامايىش قىلغان ئىلھامنى كىممۇ ئېنىق چۈشەنسۇن، ئەگەر بىر ئادەمدە ئاز - تولا خۇراپىيلىق بولسا، ئۇ ئۆزىنىڭ مەلۇم بىر كۈچنىڭ ۋارىيانتى ئىكەنلىكى، ۋەكىلى ۋە ۋاستىسى ئىكەنلىكى ھەققىدىكى ئويلىرىنى ئىنكار قىلالمايدۇ... بىز ئاڭلىدىق، ئەمما مەنبەسىنى ئىزدەيدىق؛ ئېرىشتۇق، ئەمما كىمدىن ئېرىشكەنلىكىمىزنى سۈرۈشتۈرمىدۇق. مەلۇم بىر ئىدىيە چاقماقتەك تېز ئايان بولدى، ئەمما ئۇنى بىز تاللاپ يۈرمىدۇق. بىز خۇشاللىقتىن كۆز يېشى قىلدۇق...»

1883 - يىلى ئاكام ئېنگادىندىن گېرمانىيەگە قايتىپ كېلىپ، بىرقانچە ھەپتە تۇردى. ئىككىنچى يىلى قىشتا فىرانسىيەنىڭ نېس دېگەن يېرىگە باردۇق. ئۇ يەرنىڭ ھاۋاسى ناھايىتى ياخشى ئىدى. ئۇ بۇ يەردە «زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ» نىڭ ئۈچىنچى قىسىمىنى تۈگەتتى. ئۇ مۇنداق دېگەندى: «زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ، نىڭ ئۈچىنچى قىسىمىنى

تۈگەتتىم. كىتابنى دەل مۇشۇ نۇقتىدا تاماملاندى دېيىشكە بولاتتى. يېزىشقا كەتكەن ۋاقىت بىر يىلغا بارمىدى. نېس ئەتراپىدىكى يېزىلاردا خىلۋەت جاي ۋە تاغلار كۆپ بولۇپ، ئۇلارنى ئۆمرۈم بويى ئۈنۈنۈيالىمەن... ئىجادىي كۈچۈم تىنماي ئۇرغۇپ تۇرغاندا، مۇسكۇللىرىمنىڭ ھەرىكىتىمۇ چېكىگە يەتتى. تەن پۈتۈنلەي ھاياجاندا، روھنى ئويلاش ھاجەتسىز ئىدى. كىشىلەر مېنىڭ سەكرەشلىرىمنىلا كۆرەتتى، تاغ ئارىسىدا يەتتە - سەككىز سائەت مېڭىپمۇ چارچاش ھېس قىلمايتتىم، مەن ناھايىتى ياخشى ئۇخلايتتىم، كەيپىم چاغ ئىدى، ناھايىتى كۈچلۈك ھەم تېتىك ئىدىم.»

«زور ۋاقتىڭ شۇنداق دەيدۇ» نىڭ ئۈچىنچى قىسمىنىڭ ئوخشاشلا ئون كۈن ئىچىدە يېزىلغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆتتۈك، پەقەت ئەسەرنىڭ تۆتىنچى قىسمىلا ئاستا - ئاستا يېزىلىپ پۈتتى، ئۇنىڭ دەسلەپكى خاتىرىلىرىنىڭ بىر يېرىدە بۇ قىسىم ئۇنىڭ بىلەن ئىككىمىز 1884 - يىلى 9 - سېنتەبىردە سېۋرىختا بىللە تۇرغىنىمىزدا يېزىلغان، دەپ تىلغا ئالغان. ئىككىنچى يىلى 9 - سېنتەبىردە ئۇ مېنتوندا پۈتۈن خاتىرىسىنى رەتلەپ، ئاخىر 1885 - يىلى پۈتكۈل ئارگىناللىرىنى بېكىتكەن. ئاكام بۇ قىسىمنى، ئاخىرقى قىسىم دەپ ئاتىدى ھەم ئۆز ئالدىغا نەشر قىلدۇرغانىدى. ئۇ ماڭا خەت يېزىپ، بەشىنچى، ئالتىنچى قىسىملىرىنى داۋاملاشتۇرۇپ يازىدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. ئەسەرنىڭ تۆتىنچى قىسمى ئۇنىڭ ئۆز ئازابلىرىنىڭ ئىزھارى ئىدى. شۇڭا، ئۇ بۇ قىسىمنى بىرقانچە نۇسخىلا باستۇرۇپ، مەزمۇنىنى ئاشكارىلىماسلىققا قەسەم قىلغان بەزى كىشىلەرگىلا تارقاقاندى. ئۇ ئاشكارىلاشنىمۇ ئويلىغان، ئەمما بۇ جەھەتتە باشتىن - ئاخىر ئۆزگەرتىپ باستۇرۇش كېرەككىمەن دەپمۇ ئىككىلەنگەن، ئاخىر ئۇ كىتابنى قىرىق نۇسخا باستۇرۇپ، ئۆزىنىڭ نەزەرىدىكى ئوقۇشقا ئەرزىيدىغان كىشىلەرگە بەرگەن، ئەمەلىيەتتە پەقەت يەتتە نۇسخىسىنىلا تارقاقان.

مەن كىرىش سۆزىنىڭ بېشىدىلا ئاكامنىڭ بىر فىرسەنى ئۆز

قەلبىدىكى غايىۋى پەيلاسوپنىڭ ئوبرازى قىلىپ تاللىۋېلىشىدىكى سەۋەبىنى كۆرسەتكەندىم. ئۇنىڭ ئېيتقانلىرى بويىچە بولغاندا: «مەن تىلغا ئالغان زورروئاستېرنىڭ كىملىكىنى ھېچكىم سوراپ باقمىدى. چۈنكى، بۇرۇنقى پەيلاسوپلارغا ئوخشاشمايدىغان يېرى ئۇنىڭ دەل بىر يېڭى ئەخلاقشۇناس ئىكەنلىكىدە. زورروئاستېر شەيئەلەردىكى ياخشى - يامانلىقنىڭ تىنماي كۈرەش قىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتكەن تۇنجى ئادەم، ئەخلاقنى كۈچكە ۋە ئۆزىدىكى سەۋەب - نەتىجە قاتارلىق تاشقى نەرسىلەرگە ئايلاندۇرۇش ئۇنىڭ ۋەزىپىسى ئىدى. ئەمما، بۇ مەسىلىنىڭ ئۆزىلا ئۆز - ئۆزىگە جاۋاب ئىدى. زورروئاستېر زور بىر خاتالىق ئۆتكۈزگەن، ئۇ بولسىمۇ ئەخلاق يارىتىش. شۇڭا، ئۇنىڭ ئۆزىمۇ بۇ خاتالىقنى ئالدى بىلەن تونۇشى كېرەك. بۇ ئۇنىڭ باشقا مۇتەپەككۇرلارغا قارىغاندا بۇ جەھەتتە مول تەجرىبىگە ئىگە ئىكەنلىكىدىنلا بولماستىن، تېخىمۇ مۇھىمى ئۇنىڭ سەمىمىيلىكىدە ئىدى. بىز پەقەت ئۇنىڭ تەلىماتىدىنلا ھەقىقىي ئىلھامغا ئىگە بولىمىز. زورروئاستېر باشقا ھەرقانداق مۇتەپەككۇرلاردىنمۇ ئارتۇق شىجائەت بىلەن ئۆزىگە يۈزلەنگەن. تېخىمۇ ئېنىق قىلىپ ئېيتقاندا، مانا بۇ ئەڭ مۇھىم پارس ئەخلاقى. ئۆزۈممۇ ھەقىقىي چۈشەندىممۇ - يوق؟... ئەخلاقنىڭ ئۆزى ئارقىلىق، ھەقىقەت ئارقىلىق ئەخلاقنى يېڭىش ۋە ئۆزۈم ئارقىلىق ئەخلاقشۇناسنى يېڭىش - مانا بۇ مەن دېگەن زورروئاستېرنىڭ مەنىسى!»

مۇندەرىجە

1	زور وئاستىرنىڭ ئىپتىداسى
22	بىرىنچى قىسىم
23	1. ئۈچ خىل ئۆزگىرىش
26	2. ئەخلاق ھەققىدە پاراڭ
29	3. زاھىت
34	4. تەن مەنسىتمىگۈچىلىرى
36	5. خۇشاللىق ۋە قىزغىنلىق
39	6. تاتراڭغۇ گۇناھكار
42	7. ئوقۇش ۋە يېزىش
45	8. تاغدىكى دەرەخ
48	9. ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرى
51	10. ئۇرۇش ۋە ئەسكەر
54	11. يېڭى مەبۇد
58	12. بازار چىۋىنى
62	13. پەرھىز
64	14. دوست
66	15. مىڭبىر مەقسەت
70	16. ئىناق قوشنىدارچىلىق
72	17. يارىتىش يولى

18. موماي ۋە چوكان 76
 19. يىلاننىڭ چېقىشى 79
 20. پەرزەنت ۋە نىكاھ 81
 21. ئىختىيارىي ئۆلۈم 84
 22. شاپائەت ئەخلاقى 88

ئىككىنچى قىسىم 95
 23. ئەينەك كۆتۈرۈۋالغان بالا 96
 24. شادلىق ئارىلىدا 99
 25. ھېسداشلىق قىلغۇچى 103
 26. مىسسىيونېر 106
 27. ئەخلاقلىق كىشى 110
 28. تەرتىپسىز ئاۋام 115
 29. زەھەرلىك ئۆمۈچۈك 118
 30. داڭدار دانىشمەن 122
 31. تۈن ناخشىسى 126
 32. ئۈسسۈل كۈيى 128
 33. قەبرە قەسىدىسى 132
 34. ئۆزلۈكتىن ھالقىش 136
 35. ئالىجاناب ئادەم 140
 36. مەدەنىيلەشكەن زېمىن 143
 37. پاك ئوقۇم 147
 38. ئەللامە 151
 39. شائىر 153
 40. كاتتا ئىشلار 157
 41. بېشارەتچى 162
 42. قۇتقۇزۇش 167

- 173 43. پانې دۇنيادىكى ئەقىل - پاراسەت
- 177 44. ئەڭ جىمجىت دەققە

182 ئۈچىنچى قىسىم

- 183 45. سەيياھ
- 186 46. قىياپەت ۋە سىر
- 193 47. كۈتمىگەن بەخت
- 198 48. كۈن چىقىشتىن ئاۋۋال
- 202 49. يىگىلگەن ئەخلاق
- 209 50. زەيتۇن تېغىدا
- 213 51. ئايرىلىش
- 217 52. مۇرتەد
- 222 53. قايتىش
- 227 54. ئۈچ خىل رەزىللىك
- 233 55. قەتئىي روھ
- 238 56. كونا تىزىملىك ۋە يېڭى تىزىملىك
- 263 57. ساقايغان كىشى
- 271 58. ئۇلۇغ تەشئالىق
- 275 59. ئىككىنچى ئۈسسۈل كۈيى
- 279 60. يەتتە ئىز

285 تۆتىنچى قىسىم

- 286 61. شەرىپەت نەزىرىسى
- 290 62. قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى
- 295 63. پادىشاھ بىلەن سۆھبەت
- 300 64. سۈلۈك
- 304 65. سېھىرگەر

66. ئىشسىزلىق 312
67. بەتتەشەرە ئادەم 318
68. تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرۈش 324
69. ساياھەت 330
70. چىڭقىچۇش 334
71. ئېھتىرام 338
72. كەچلىك غىزا 344
73. يۈكسەك ئادەم 347
74. ھەسرەت كۈيى 360
75. تەلىمات 366
76. چۆل قىزلىرى ئارىسىدا 370
77. ئويغىنىش 376
78. ئېشەكلەر بايرىمى 380
79. مەستلىك كۈيى 385
80. بېشارەت 395

زور ئاستىر نىڭ ئىپتىداسى

1

زور ئاستىر ئوتتۇز ياشقا كىرگەندە ئۆيدىن چىقىپ كېتىپ، تاغدا ئون يىللىق ھاياتىنى ئۆتكۈزدى. لېكىن، ئۇ ئاخىر ئويغاندى. بىر كۈنى ئەتىگىنى ئۇپۇق ئەمدىلا قىزىرىشقا باشلىغاندا، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ قۇياشقا سۆز ئاچتى:

«ئەي، ئۇلۇغ يۇلتۇز! ئەگەر سەندىن پارلانغانلار بولمىسا، بەختىڭ نە بولۇر ئىدى!

ئون يىلدىن بېرى ھەر كۈنى غارمغا كېلىپ تۇردۇڭ، ئەگەر مەن ۋە مېنىڭ بۈركۈت، يىلانلىرىم بولمىسا ئىدى، نۇرلىرىڭ ۋە يورۇشلىرىڭدىن زېرىكەر ئىدىڭ.

بىراق، ھەر سەھەر ۋۇجۇدۇڭدىكى يامراپ تۇرغان نۇرلىرىڭنى سۈمۈرۈش ئۈچۈن سېنى كۈتىمىز، تىلاۋەت قىلىپ ئىسرىق سالىمىز.

قارا! ھەسەلنى زىيادە كۆپ يىغىۋالغان ھەرە كەبى ئۆز ئەقلىمدىن بىزارمەن، پاراسەت قوللىرىنىڭ سۇنۇلۇشىغا موھتاجمەن.

تاكى دانىشمەنلەر ئۆز ساراڭلىقىدىن خۇشال بولغۇچە، نامراتلار ئۆز بايلىقىدىن شادلىق تاپقۇچە ئەقىل - پاراسىتىمنى سەرپ قىلىشقا ۋە تەقدىم قىلىشقا تەييارمەن.

شۇڭا، مەنمۇ خۇددى سەن كېچىلىرى دېڭىزنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، يەر ئاستىدىكى يەنە بىر دۇنياغا نۇر چاچقاندىك، تېخىمۇ چوڭقۇر چۆكۈشۈم كېرەك. ئەي ھىممىتى چەكسىز يۇلتۇز!

سەن كەبى تاغدىن چۈشۈشۈم كېرەك — مەن بارىدىغان دۇنيا بۇ
ئىشنى شۇنداق ئاتايدۇ.
شۇڭا، مېنى قۇتۇلۇقلا، ماڭا بەخت تىلە، سېنىڭ ئاشۇ تىنىق،
تىنچ كۆزلىرىڭ، چەكسىز بەختىمگە ھەسەتسىز تىكىلسۇن!
لەبالەپ قەدەھلەردىن شاھانە شارابىلار تېشىپ، تىلىكىڭ زىياسى
تېشىپ تۇرسۇن!
قارا! بۇ قەدەھمۇ قۇرۇق قىلىندۇ، زور ئاستېر مۇ يېڭىباشتىن ئادەم
بولدۇ.»
زور ئاستېر تاغدىن ئەنە شۇنداق چۈشۈشكە باشلىدى.

2

زور ئاستېر تاغدىن چۈشكۈچە يول بويى ھېچكىم ئۇچرىمىدى. ئۇ
ئورمانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، بىر چال ئۇنىڭ ئالدىدا پەيدا
بولدى. بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ مۇقەددەس كەپسىدىن چىقىپ، ياۋا ئوت -
چۆپلەرنى تېرىۋاتقاندى. ئۇ زور ئاستېرغا شۇنداق دېدى:
— مەن بۇ سەيياھنى تونۇيمەن، ئۇنىڭ نامىشەرىپى زور ئاستېر.
ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى ئۇ بۇ يەردىن ئۆتكەن، لېكىن ئۇ ھازىر بۇرۇنقى
زور ئاستېرغا زادىلا ئوخشىماي قاپتۇ.
ئەينى چاغدا سەن كۈللىرىڭنى تاغقا ئاچىققانىدىڭ، ئەمدى
چوغللىرىڭنى قاراڭغۇ جىلغىلارغا ئېلىپ چۈشمەكچىمۇسەن؟ ئوت
قويۇش گۇناھىنىڭ ئارتىلىپ قېلىشىدىن قورقمامسەن؟
دۇرۇس، مەن ئۇنىڭ زور ئاستېر ئىكەنلىكىنى تونۇۋالدىم، ئۇنىڭ
كۆزلىرى بۇلاق سۈيىدەك تىنىق، لەۋلىرى مەسخىرىدىن خالىي، ئۇ
بەئەينى رەققاسلار دەك ئالغا كېتىپ بارمامدۇ؟
زور ئاستېر ئۆزگەردى، بىر سەبەبىيى بەلغىغا ئايلاندى. زور ئاستېر
بىر ئويغانغۇچى، شۇ تاپتا سەن شېرىن چۈش ئىلكىدە ياتقانلار ئارىسىغا
كېلىپ نېمە قىلماقچىسەن؟

گويا بىپايان دېڭىزدا گاھ لەيلەپ يۈرگەندەك، سەن تەنھالىق ئىلكىدە ياشاپ كەلدىڭ. ھە، ئەمدى قىرغاققا چىتماقچىمۇ؟ زىممەڭگە ئېغىر يۈك ئارتماقچىمۇ سەن؟

— مەن ئىنسانىيەتنى سۆيىمەن، — دېدى زور ئاستىر جاۋابەن. — شۇنداقمۇ، — دېدى تەقۋادار، — مېنىڭمۇ ئورمان ۋە باياۋانلارغا كېلىشىم، دەل ئىنسانىيەتنى زىيادە سۆيگەنلىكىمدىن ئەمەسمۇ؟ ئەمدى مەن ئىنسانلارنى ئەمەس، تەڭرىتائالانى سۆيىمەن. ھېس قىلىشىمچە، ئىنسانلار تېخى پىشىپ يېتىلگىنى يوق، ئۇلارنى سۆيۈش بىلەن مېنى ھالاكەت قىلىشىڭ مۇمكىن.

— مەن نەدىمۇ سۆيگۈدىن گەپ ئاچتىم! پەقەت ئىنسانلارغا ئاز — تولا سوۋغا — سالاملار ئېلىپ بارماقچىمەن، — دېدى زور ئاستىر. — ئۇلارغا ھېچنېمە بەرمەسلىك كېرەك، — دېدى تەقۋادار، — ئۇنىڭدىن كۆرە، ئۇلارنىڭ يۈكلىنىڭ بىر قىسمىنى كۆتۈرۈشۈپ بەرگىنىڭ تۈزۈك، ئەگەر خالىساڭ، شۇندىلا سەندىن خۇرسەن بولۇشىدۇ.

— سەدىقە قىلماقچى بولساڭ ئۇنى بىراقلا بېرىۋەتە، ئەمما ئۇلار سەندىن ئۆتۈنگەندە بەر! — ياق، — دېدى زور ئاستىر جاۋابەن، — مەن سەدىقە قىلمايمەن، تېخى ئۈنچە نامراتلىشىپ كەتمىدىم.

— ئۇلار گۆھەرلىرىڭنى قوبۇل قىلامدۇ — يوق، — دېدى تەقۋادار زور ئاستىرغا قاراپ كۈلۈپ، — ئۇلار توپتىن ئايرىلىپ ياشىغانلارغا ھەم بىزنىڭ سوۋغات ئەكەلگىنىمىزگە ئىشەنمەيدۇ.

ئايغ تۈشىمىز ئۇلارنىڭ قۇلقىغا پۇچەك ئاڭلىنىدۇ — دە، ئۇلار ئورۇنلىرىدا يېتىشىپ تالڭ ئاتماستىنلا ماڭغان بىراۋنىڭ ئايغ تۈشىنى ئاڭلىغاندەك ئۆز — ئۆزىدىن سورىشىدۇ: «بۇ ئوغرى نەگە ماڭغاندۇ؟»

كىشىلەر ئارىسىغا بارما، يەنىلا ئورماندا قېلىپ، قۇشلار ۋە

ھايۋانلار بىلەن بىللە بولغىنىڭ تۈزۈك! نېمىشقا ماڭا ئوخشاش قۇشلار ئارىسىدىكى بىر قۇش، ھايۋانلار ئارىسىدىكى بىر ھايۋان بولمايسەن؟

— جانابلىرى، ئورماندا قېلىپ نېمە قىلىلا؟ — سورىدى زوروئاستېر.

— شېئىر يېزىپ كۈيلەيمەن، كۈيلىرىمدە كۈلمەن ھەم يىغلايمەن، ئىچىمدە ھەمدۇسانا ئېيتىمەن، تەڭرىنى ئەنە شۇنداق ئۇلۇغلايمەن، — دېدى تەقۋادار جاۋاب بېرىپ، — تەڭرىنى كۈي — ناۋالىرىم بىلەن، پىغانلىرىم، كۈلكە ۋە يىغلىرىم بىلەن مەدھىيەلەيمەن، لېكىن سەن بىزگە نېمە بەردىڭ؟

— مەن سىلەرگە نېمە بېرەلەيتتىم، — دېدى زوروئاستېر تەقۋادارغا تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ، — ئەڭ ياخشىسى مېنى تېزىرەك يولغا سېلىپ قويۇڭلار، سىلەردىن بىرنەرسە ئېلىپ سالماي يەنە! — ئۇلار خوشلاشتى، بالىلاردەك كۈلۈپ كېتىشتى.

زوروئاستېر تەقۋادار بىلەن خوشلىشىپ، ئىچىدە شۇنداق دېدى: «بۇ مۇمكىنمۇ؟ بۇ چال ئورماندا تۇرۇۋېرىپ، تەڭرىنىڭ ئۆلگەنلىكىنى تېخى ئاڭلىماپتۇ — دە.»

3

زوروئاستېر ئورمان ياقىسىدىكى كىچىك بىر شەھەرگە كەلدى. بازاردا نۇرغۇن كىشىلەر توپلىشىۋالغانىدى. چۈنكى، كىمدۇر بىرى دارۋازلارنىڭ ئويۇن كۆرسىتىدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. زوروئاستېر ئاۋامغا شۇنداق دېدى:

— سىلەرگە ئەۋلىيا بولۇش ھەققىدە تەبلىغ ئېيتقىلى كەلدىم، ئادەم ئۆزىدىن ھالقىشى كېرەك، سىلەر ئىنسانلىقتىن ھالقىپ كېتىشكە ئۇرۇنغانمۇ — يوق؟

ئەلىمىساقىتىن بېرى ھەممە نەرسە ئۆزىدىن ھالقىپ كەلدى، سىلەر

ئىنسانلىقتىن ھالقىش ئەمەس، ھايۋانلىققا قايتىپ، شىددەتلىك ئېقىندىكى چېكىنگەن دولقۇن بولماقچىمۇ؟
مايمۇن ئىنسان ئۈچۈن قانچىلىك نېمىتى؟ ئۇ ئىنسانلارنىڭ كۈلكىلىك تۇغقىنى ياكى نومۇسى. ئادەممۇ ئەۋلىياغا نىسبەتەن شۇنداق ئەمەسمۇ؟

سىلەر قۇرتتىن ئادەمگىچە بولغان ئۇزۇن يولنى بېسىپ ئۆتۈڭلار، لېكىن نۇرغۇن تەرەپلەردىن سىلەر يەنىلا قۇرت، بۇرۇن ئادەمسىمان مايمۇن ۋە مايمۇن ئىدىڭلار، ئەمدى ئۇنىڭغا تېخىمۇ ئوخشاپ قالىڭلار.

ئاراڭلاردىكى ئەڭ چېچەن ئادەممۇ ئۆسۈملۈك بىلەن جىن - شاياتۇنلارنىڭ زىددىيەتلىك بىرىكمىسى. مەن سىلەردىن ئۆسۈملۈككە ياكى جىن - شاياتۇنلارغا ئايلىنىشنى تەلەپ قىلغانىدىم؟

قېرىنداشلار، سىلەردىن پەقەت زېمىنغا سادىق بولۇشنىلا ئۆتۈنمەن، زېمىندىن ھالقىش ئارزۇسىدا بولغانلارغا ئاسانلىقچە ئىشەنمەڭلار! ئۇلار مەقسەتلىك ياكى مەقسەتسىز شۇ ئارزۇدا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بەربىر زىيان سالغۇچىلاردۇر.

ئۇلار ھاياتتىن ۋاز كەچكەنلەر، قۇتۇلدۇرۇۋالغۇسىز ھالدا زەھەرلەنگەنلەر، زېمىنمۇ ئۇلاردىن ئىنتايىن بىزار، ئۇلارنى ئۆز مەيلىگە قويۇۋېتىڭلار!

ئىلگىرى تەڭرىگە كۆپۈرلۈك قىلىش گۇمراھلىق ئىدى، ئەمما ھازىر تەڭرى ئۆلدى. شۇڭا، كۆپۈرلۈقمۇ تۈگىدى. ئەمدىكى ئەڭ چوڭ گۇناھ - زېمىنغا كۆپۈرلۈك قىلىش ھەم «بىلگىلى بولماسلىق قەلبى»نى زېمىن مەنىسىدىن ئۈستۈن قويۇشتۇر.

ئىلگىرى روھ تەننى كەمسىتەتتى، ھالبۇكى، بۇ خىل كەمسىتىش شۇ چاغلاردا بىر خىل ئاللىجانابلىق دەپ قارىلاتتى - روھ تەننىڭ ئاۋاق، تاتراڭغۇ ھەم ئاچ بولۇشنى تەلەپ قىلاتتى، ئۇ شۇندىلا تەندىن ۋە زېمىندىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ، دەپ ئويلايتتى.

ئاھ، بۇ روھ ئەسلى ئۆزى شۇنداق ئاۋاق، تاتراڭغۇ ھەم ئاچ ئىدى، رەھىمسىزلىك ئۇنىڭ ھەۋسى.

قېرىنداشلار، قېنى ئېيتىڭلارچۇ، تېنىڭلار روھىڭلارغا قانداق ئىپادىدە بولۇۋاتىدۇ؟ روھىڭلار نامراتلىق، ئىپلاسلىقتىن خالىيمۇ ياكى نادانلارچە قانائەتتىنمۇ؟

راست، ئادەم بۇلغانغان دەريا. بىز دېڭىز بولۇشىمىز كېرەك، شۇندىلا ناپاك دەريالارنى قوينىمىزغا ئېلىپ تۇرۇپمۇ بۇلغانمايمىز. ئەمدى مەن سىلەرگە ئەۋلىيانىڭ نېمىلىكىنى ئېيتىپ بېرىمەن: ئۇ دەل ئاشۇ دېڭىز، ئۇ سىلەرنىڭ ھەرقانداق كەمسىتىشىڭلار ۋە مەسخەرەڭلارنى يوشۇرۇپ قالايدۇ.

سىلەر ھېس قىلالىغان ئەڭ ئۇلۇغ ئىش قايسى؟ ئۇ دەل ئاشۇ ئۇلۇغۋار كەمسىتىشتۇر. ئۇنى ھېس قىلغىنىڭلاردا سىلەر ھەتتا ئۆز بەختىڭلاردىن بىزار بولىسىلەر، ئەقلىڭلار ۋە ئەخلاقىڭلاردىنمۇ بىزار بولىسىلەر.

سىلەر ئاخىر شۇنداق دەيسىلەر: «بەختىم نېمىتى! ئۇ پەقەتلا نامراتلىق، ئىپلاسلىق ۋە نادانلارچە قانائەت. بىراق، بەختىم ئۆز قىممىتىنى ئاقلىشى كېرەكقۇ؟»

يەنە شۇنداق دەيسىلەر: «ئەقلىم نېمىتى! ئۇ خۇددى ئولجىغا تەشنا شىردەك بىلىمگە تەشنامۇ، قانداق؟ ئۇمۇ پەقەتلا نامراتلىق، ئىپلاسلىق، نادانلارچە قانائەتتىن باشقا نەرسە ئەمەس!»

يەنە شۇنداق دەيسىلەر: «ئەخلاقىم نېمىتى! مېنىڭ تەلۋە ھېسسىياتىمنى قوزغىيالمىسا، ۋۇجۇدۇمدىكى ياخشى - يامانلىقتىن قانداقمۇ بىزار بولماي! ئۇمۇ نامراتلىق، ئىپلاسلىق، نادانلارچە قانائەتتىن باشقا نەرسە ئەمەس!»

يەنە شۇنداق دەيسىلەر: «ئادالتىم نېمىتى! مەن ئۆزۈمنى ئوت ياكى كۆمۈر دەپ قارىمايمەن، لېكىن ئادالەتنىڭ ئۆزى دەل ئوت ھەم كۆمۈردۇر!»

يەنە شۇنداق دەيسىلەر: «كۆيۈمچانلىقم نېمىتى! كۆيۈمچانلىق دەل ئاشۇ ئىنسانلارنى سۆيگەن كىشى مىخلانغان چارمىخ ئەمەسمۇ؟ كۆيۈمچانلىق چارمىخ جازاسى ئەمەس.»

سىلەر شۇنداق دەپ باققانمۇ، توۋلاپ باققانمۇ؟ ئاھ، ئاشۇنداق چوقانلىرىڭلارنى ئاڭلاشقا نەقەدەر تەشنامەن! بۇ سىلەرنىڭ گۇناھىڭلار ئەمەس، ئەكسىچە زارىڭلاردىكى تىزگىن، گۇناھىڭلارنى تىلەپ، پەلەككە قىلغان شىكايىتىڭلار!

سىلەرنى تىلى بىلەن يالمۇۋالىدىغان چاقماق قەيەردە، تېنىڭلاردىكى ئەسەبىيلىك نەدە؟

ئەمدى مەن سىلەرگە ئەۋلىيانىڭ نېمىلىكىنى ئېيتىپ بېرەي: ئۇ دەل ئاشۇ چاقماق، ئاشۇ ئەسەبىيلىك!

زور ئاستىر سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، توپ ئىچىدىكى بىرى:

— بىز ئۇ دارۋازىنىڭ سۆزىنى يەتكۈچە ئاڭلىدۇق، ئەمدى ئۇنىڭ كارامىتىنى كۆرۈپ باقايلى، — دېدى. كۆپچىلىك زور ئاستىرغا كۈلدى. دارۋاز بۇ مېنى مەيدانغا تەكلىپ قىلغانلىق، دەپ قاراپ ئويۇنىنى باشلىۋەتتى.

4

زور ئاستىر كىشىلەر توپىغا قاراپ تولىمۇ ھەيران قالدى، ئۇ يەنە شۇنداق دېدى:

— ئىنسان ھايۋان بىلەن ئەۋلىيا ئارىسىدىكى چوڭقۇر ھاڭ ئۈستىگە تارتىلغان ئارغامچا.

بىر ئۈچىدىن يەنە بىر ئۈچىغا بېرىش خەتەرلىك، ئارىلىقتا مېڭىشمۇ خەتەرلىك، كەينىگە قاراشمۇ خەتەرلىك، تىترەش ۋە دېلىغۇل بولۇشمۇ خەتەرلىك.

ئىنسان شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلۇغكى، چۈنكى ئۇ مەقسەت ئەمەس،

بەلكى كۆۋرۈك. ئىنساننىڭ قەدىرلىك يېرى شۇكى، ئۇ ھالقىش جەريانى ۋە ئۇنىڭ تامامى.

مەن تاماملاش ئۈچۈن ياشىغانلارنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلار جەرياندىن ھالقىغۇچى.

مەن ئاشۇ ئۇلۇغ كەسىپكۈچىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇ ئۇلۇغ چوقۇنغۇچى ۋە قارشى قىرغاققا ئىنتىزار ئوق.

مەن شۇنداق كىشىلەرنى سۆيىمەن، ئۇلار قۇربان بولۇش سەۋەبىنى ئۇيۇق سىرتىدىن ئىزدەيمەي، زېمىن ئۈچۈن ئۇن - تىنىسىز قۇربان بولىدۇ، ئۇلار زېمىننىڭ ھامان بىر كۈنى ئەۋلىياغا مەنسۇپ بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ.

مەن بىلىم ئۈچۈن ياشاۋاتقان ھەمدە ئەۋلىيا بولۇپ چىقىش ئۈچۈن بىلىم ئىزدەۋاتقان كىشىلەرنى سۆيىمەن، ئەنە ئاشۇ كىشىلەر بىلىم ئىستىكىدە ئۆزىنى قۇربان قىلىدۇ.

مەن ئەۋلىيا ئۈچۈن ماكان سېلىۋاتقان ھەمدە ئەۋلىياغا زېمىن ۋە جاندارلارنى ھازىرلاش ئۈچۈن ئەجر قىلىۋاتقان ئاشۇ ئادەملەرنى سۆيىمەن. ئەنە ئاشۇ كىشىلەر ئۆزىنىڭ قايتار جايىنى ئىزدەيدۇ.

مەن ئەخلاقى قەدىرلەيدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئەخلاق ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرىدىغان ھەم ئىنتىلگەن ئوق.

مەن ئۆز روھىنى قىلچىمۇ ئايىمايدىغان، ئۇنى ئەخلاققا تەلتۈكۈس ئايلاندۇرۇشنى ئارزۇ قىلىدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن، ئەنە ئاشۇ كىشىلەر كۆۋرۈكتىن روھەن ھالقىپ كەتتى.

مەن ئۆزىنىڭ ئەخلاقىي ھەۋىسى ۋە تەقدىرىنى ئۆزئارا بىرلەشتۈرگەن كىشىلەرنى سۆيىمەن، ئەنە ئاشۇ كىشىلەر ئەخلاق ئۈچۈن ھايات - ماماتنى ئۇنتۇيدۇ.

مەن ئەخلاققا ئارتۇقچە باش قاتۇرمايدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن، بىر ئەخلاق ئىككى ئەخلاقتىن ئەۋزەل، چۈنكى ئۇ خىل ئەخلاق تەقدىر ھالقىسىغا تېخىمۇ يېقىن.

مەن روھنى ئاياپ ئولتۇرمايدىغان، رەھمەت - تەزىمىنى بەجا كەلتۈرمەيدىغان ھەم قوبۇل قىلمايدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن، چۈنكى ئۇلار خەقنىڭ ھەقىقىي ئېلىپ قالماي بېرىۋېتىدۇ.

مەن ئوتۇۋالغانلىقىدىن خىجىل بولىدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن، چۈنكى ئۇلار ئۆزىدىن سورايدۇ: «مەن ھىيلە - مېكىر ئىشلەتكەن قىمارۋاز ئوخشىمامدەن؟» چۈنكى، ئۇ ئوتتۇرۇۋېتىشتىن قورقمايدۇ.

مەن ئاۋۋال ئىشلەپ ئاندىن سۆزلەيدىغان، ھەرىكىتى ۋەدىسىدىنمۇ چىڭ كىشىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلار ئۆزىنىڭ تاكامۇللۇقىنى ئىزدەيدۇ.

مەن كېلەچەكنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ئۆتمۈشگە توۋا قىلغانلارنى قۇتقۇزالايدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلار كۆز ئالدىدىكى كىشىلەر ئۈچۈن جېنىنى ئايىمايدۇ.

مەن تەڭرىگە بولغان «مۇھەببىتى تۈپەيلى ھەممىنى ئەيىبلەيدىغان» كىشىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلار بەربىر تەڭرىنىڭ غەزىپىدىن ئۆلىدۇ.

مەن زەخمىلەنسىمۇ ئۆر روھىدىن تانمايدىغان، كىچىك ئىشلار ئۈچۈنمۇ ئوتقا كىرەلەيدىغان كىشىلەرنى سۆيىمەن، ئەنە ئاشۇ كىشىلەر كۆۋرۈكتىن تەمتىرىمەي ئۆتىدۇ.

مەن روھىي ئاۋۇنلۇقتىن ئۆزىنى ئۇنتۇپ، ھەممە نەرسىگە سىڭىپ كەتكەن كىشىلەرنى سۆيىمەن، ھەممە نەرسە ئەنە ئاشۇ ئادەملەرنىڭ قايتار جايغا ئايلىنىدۇ.

مەن روھى ۋە قەلبى ئەركىن كىشىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلارنىڭ بېشى قەلبىنىڭ ئىچكى ئەزاسى، قەلبى ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرۇشنىڭ تۈرتكىسى.

مەن ئەنە شۇنداق كىشىلەرنى سۆيىمەن. ئۇلار كۆكتىكى ئېغىر بۇلۇتتىن تامچىلىغان يامغۇردەك گۈلدۈرمامىدىن بېشارەت بېرىپ، بېشارەتچى كەبى دۇنيادىن ئۆتىدۇ.

قاراڭلار، مەن بىر چاقماق بېشارەتچىسى، بۇلۇتتىن تامچىلىغان بىر قەترە يامغۇر. ئەمما، چاقماق بولسا ئەۋلىيادۇر.

5

زورروئاستېر سۆزىنى تۈگىتىپ، كۆپچىلىككە تىكىلگىنىچە جىمىپ كەتتى. «ئۇلار ئۇ يەردە تۇرماقتا، — دېدى ئۇ ئىچىدە، — ھەممىسى كۈلۈۋاتىدۇ. بىرىمۇ مېنى چۈشەنمەيدۇ، لەۋزىم ئۇلارنىڭ قۇلىقىغا ياقمىدى.»

ئۇلارنى گاس قىلىپ قويۇپ كۆزى بىلەن ئاڭلاشنى ئۆگىتىش كېرەكمۇ ياكى توۋخور پوپقا ئوخشاش مەس دۇمباق بىلەن چۇقان سېلىش كېرەكمۇ، ئۇلار كېكەچلەرگە ئىشىنەمدۇ ياكى؟

ئۇلارنى مەغرۇرلاندۇرىدىغان بەزى نەرسىلەر بار، ئۇلار بۇلارنى نېمىدەپ ئاتايدۇ؟ «مەدەنىيەت» دەپ ئاتايدۇ. ئۇلارنى چوپانلاردىن ئايرىپ تۇرغان نەرسە ئەنە شۇ. شۇڭا، ئۇلار «مەسخىرە» دېگەن ئىبارىنى ياقىتۇرمايدۇ. لېكىن، مەن ئۇلارنىڭ مەغرۇرلۇقىدىن يەنىلا خۇشالمەن.

مەن ئۇلارغا مەسخىرە قىلىشقا ئەڭ لايىق نەرسىنى دەپ بېرىمەن: ئۇ دەل «ئاداققى ئادەمدۇر!» (The last man)

شۇنىڭ بىلەن زورروئاستېر يەنە كۆپچىلىككە قاراپ دېدى:

— ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزى ئۈچۈن نىشان تاللايدىغان پەيت يېتىپ كەلدى؛ ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزى ئۈچۈن ئەڭ يۈكسەك ئۈمىد ئۇرۇقىنى چاچىدىغان پەيت يېتىپ كەلدى.

كۆز ئالدىمىزدا ئۇنىڭ مۇنبەت تۇپرىقى بار. لېكىن، ئۇ ھامان بىر كۈنى كۈچتىن قېلىپ، تاقىر يەرگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

ئاھ! ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزىدىن ھالقىش ئوقىنى ئاتالمايدىغان ۋاقتى كېلىپ قالدى — ئۇلارنىڭ كىرىچى قېتىپ قالدى!

سىلەرگە ئېيتىمەنكى، ئادەم يەنىلا مۈجمەللىكىنى ساقلىشى كېرەك، شۇ چاغدىلا ئويۇن يۇلتۇزى تۇغۇلىدۇ؛ سىلەرگە ئېيتىمەنكى،

مۇجمەللىكىڭلار ھېلىمۇ مەۋجۇت.

ئاد، ئىنسانلار، يۇلتۇزلارغا تەۋەللۇت بولىدىغان ۋاقىتىڭلار كېلىپ قالدى. ئاد! ئەنە، مەسخىرىگە باب ئادەمنىڭ ۋاقتى، ئۇ ئەمدى ئۆزىنى مەسخىرە قىلمايدۇ.

ئەمدى سىلەرگە «ئاداققى ئادەم»نى كۆرسىتىپ قوياي.

— مۇھەببەت دېگەن نېمە، ئىجادىيەت دېگەن نېمە، تەشئالىق دېگەن نېمە، يۇلتۇز دېگەن نېمە؟ — ئاداققى ئادەم كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ سورىدى.

ئۇ چاغدا، زېمىن يىگىلەيدۇ، زېمىندا شادلىققا چۆمگەن ئاداققى ئادەم ھەممە نەرسىنى ئەرزمەس قىلىۋېتىدۇ، ئۇنىڭ ھەمراھلىرى بۈرگىگە ئوخشاش تۈگەتكۈسىز، ئەڭ ئاداققى ئاشۇ ئادەم ئەڭ ئۇزۇن ياشايدۇ.

— بەختىمىزنى تاپتۇق، — دەيدۇ ئاداققى ئادەم كۆزلىرىنى

چىمىلدىتىپ.

ئۇلار مۈشكۈل مۇھىتتىن قۇتۇلدى. چۈنكى، ئۇلارغا ھارارەت كېرەك. ئۇلار قوشنىلىرىنى سۆيىدۇ، ئۇلار بىلەن ئاپاق — چاپاق بولۇپ كېتىدۇ. چۈنكى، ئۇلارغا ھارارەت كېرەك.

ئۇلار كېسەللىك ۋە گۇماننى جىنايەت دەپ قاراپ، ناھايىتى ئاۋايلاپ ماڭىدۇ، لېكىن ئۇلار ئارىسىدا شېغىللىق يولدا ۋە كىشىلەر ئارىسىدا كېتىۋېتىپ يىقىلىدىغانلارمۇ بار، ئۇلارنىمۇ ساق دېگىلى بولمايدۇ!

ئۇلار پات — پات ئوغا ئىچىپ، شېرىن چۈشلەرنى كۆرۈشى مۇمكىن، ئەمما كۆپ ئىچىۋەتسە شاد — خۇرام ئۆتكۈزۈۋاتقان ھاياتىنى ئاخىرلاشتۇرۇۋېتىدۇ.

ئۇلار توختىماي خىزمەت قىلىدۇ، چۈنكى خىزمەت بىر خىل ئەمەك، لېكىن زىيادە ئىشلەپ ئۆزىنى ئالدۇرۇپ قويۇشتىن پەخەس بولۇش كېرەك.

كىممۇ نامرات بولۇشنى ياكى باي بولۇشنى خالسىۇن؟ چۈنكى، بۇ ئىككى يۈك ئىنتايىن ئېغىر. كىمىنىڭمۇ باشقىلارغا بۇيرۇق قىلغۇسى ياكى كىمىنىڭمۇ باشقىلارنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلىغۇسى كەلسۇن؟ بۇ يۈكۈم ناھايىتى كۆپ، ناھايىتى ئېغىر!

قويلار چوپانغا موھتاج ئەمەس! كۆپچىلىكىمۇ خۇددى شۇلاردەك ئۆزئارا ئوخشاش بولۇشنى، باراۋەر بولۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ. كىمىدىكىم باشقىچە خىيالدا بولىدىكەن، ئۇنى جىندىخانغا ئەكىرىۋېتىش كېرەك. — بۇرۇنقىلار ساراڭ، — ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر ھەييار كۆزىنى چىمىلدىتىپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى.

ئۇلار ناھايىتى زېرەك، ئۆتكەن ئىشلارنى ئېنىق بىلىدىغان بولغاچقا، بىر - بىرىگە ھەدەپ چاقچاق قىلىشىدۇ. بەزىدە مۇنازىرىلىشىپ قېلىشىمۇ، لېكىن تېزلا ئەپلىشىپ قالايدۇ، ئۇنداق قىلىشىمسا، ئۆزئارا مۇناسىۋەتكە پايدىسىز.

ئۇلار كۈندۈزلىرى ئاندا - مۇندىلا ئويۇن - تاماشىلار قىلىشىدۇ، ئاخشىمىمۇ ئەيىش - ئىشەرەتلەرگە بېرىلىپ كەتمەيدۇ، چۈنكى ئۇلار ئۆزىنىڭ سالامەتلىكىنى قالتىس ئاسرايدۇ.

— بەختىمىزنى تاپتۇق، — دەيدۇ ئاداققى ئادەم كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ.

زورروئاستېرنىڭ تۇنجى سۆھبىتى (تۇنجى نىداسى) مۇشۇ يەردە ئاخىرلاشتى. چۈنكى، كۆپچىلىكنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى ئۇنىڭ ئاۋازىنى بېسىپ كەتكەنىدى.

— ئاھ! زورروئاستېر، ئاشۇ ئاداققى ئادەمنى بىزگە ئاتا قىل، — دەپ ۋارقىراشتى ئۇلار، — بىزنى ئاشۇ ئاداققى ئادەمگە ئايلاندۇرغىن! بىز ئەۋلىيانى ساڭا قايتۇرۇپ بېرىلى! — كۆپچىلىك ھاياجانلىنىپ ئىسقىرتىشتى، توۋلاشتى. لېكىن، زورروئاستېرنىڭ چىرايى ھەسرەتلىك تۈس ئالدى، ئۇ ئۆز - ئۆزىگە ندا قىلدى:

ئۇلار مېنى زادىلا چۈشەنمىدى، ئېيتقانلىرىمنىمۇ چۈشەنمەيدۇ.

بەلكىم، تاغدا ئۇزاققىچە پىنھان ياشاپ، ئورمان ۋە ئېقىنلارنىڭ ئاۋازىغا كۆنۈپ كەتكەندىمەن. ئۇلارغا گەپ قىلىشىم چوپانلارغا سۆزلىگەندەك بىر ئىش بولدى.

قەلبىم تىپتىنچ ۋە سۈزۈك، گويا تاغدىكى تاغ چوققىلىرىدەك. ئەمما، ئۇلار مېنى سوغۇققان، زەردىلىك كۆلدۈرلەتقۇچى دەپ قالدى. ئۇلار مېنىڭدىن كۈلمەكتە، ئۇلارنىڭ سوغۇق كۈلكىلىرىدە ماڭا بولغان ئەيىبلەشلەر بار.

6

كۆپچىلىك جىمىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ دىققىتى باشقا بىر ئىشقا بۇرالغانىدى. بۇ چاغدا، دارۋازا ئۆزىنىڭ ئويۇنىنى باشلىۋەتكەنىدى. ئۇ كىچىك بىر ئىشىكتىن چىقىپ، ئىككى مۇنار ئارىسىغا تارتىلغان ئارغامچىدا مېڭىشقا باشلىدى. ئارغامچا بازار ۋە بازاردىكى كىشىلەرنىڭ ئۈستىدە تارتىقلىق ئىدى. ئۇ ئارغامچىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، ھېلىقى كىچىك ئىشىك يەنە ئېچىلدى - دە، ئاللىبېشىل كىيىنگەن قىزىقچى چىقتى، ئۇ دەرھاللا ئالدىدىكىسىگە ئەگىشىپ ماڭدى.

— ماڭە، توكۇر، — دېدى قىزىقچى سۈرلۈك ۋارقىراپ، — تېز بول، ھۇ ھۇرۇن ئەبگار، كېسەل كۆرپىسى، يولۇمغا پۇتلاشما! قوڭۇڭغا تېپىپ چۈشۈرۈۋەتمەي يەنە! ئىككى مۇنار ئارىسىدا ساڭا نېمە بار؟ ئەسلى سېنى مۇنارغا سولاپ قويسا بوپتىكەن، نېمىدەپ كۈچلۈكلەرنىڭ يولىنى توسسەن!

ئۇ شۇنداق دېگىنىچە ئالدىدىكى ئادەمگە يېقىنلىشىپ باراتتى. ئىككىسىنىڭ ئارىلىقىدا بىرلا قەدەم قالغاندا، كۆپچىلىك ئويلايمۇ باقمىغان بىر ئىش يۈز بەردى. قىزىقچى ئالۋاستىدەك ۋارقىرىغىنىچە ئالدىدىكى ئادەمنىڭ بېشىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ ئادەم رەقىبىنىڭ كارامىتىنى كۆرۈپ تەمتىرەپ قالدى - دە، قولىدىكى تەڭشەك بالدىقى چۈشۈپ كەتتى، ئارقىدىن ئۇمۇ پەسكە ئۇچقانداك چۈشتى. بۇ ۋاقىتتا

بازاردىكى پۈتكۈل جامائەت بوران - چاپقۇندىكى دېڭىزدەك تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كېتىشتى، بولۇپمۇ ھېلىقى ئادەم چۈشكەن يەردىكىلەر تېخىمۇ پاتىپاراق بولۇشۇپ كەتتى.

ئەمما، زورۇئاستېر تەمكىن تۇراتتى، ھېلىقى ئادەم دەل ئۇنىڭ يېنىغا چۈشتى، چىرايى تونۇغۇسىز بولۇپ كەتكەندى. ھەرھالدا تېخى تىنقى بار ئىدى. بىردەم ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ ھوشغا كېلىپ، قېشىدا زورۇئاستېرنىڭ ئولتۇرغىنىنى كۆردى.

— يېنىمدا نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟ — دېدى ئۇ ئاخىر زۇۋان سۈرۈپ، — مەن ئالۋاستىلارنىڭ پۈتۈمغا كاشلا قىلىدىغانلىقىنى ئاللىبۇرۇنلا بىلەتتىم، ھازىر ئۇ مېنى دوزاخقا سۆرەۋاتىدۇ، سەن ئۇنى توساي دەۋاتامسەن؟

— ماڭا ئىشەن، دوستۇم، — دېدى زورۇئاستېر جاۋاب بېرىپ، — سەن دېگەن نەرسىلەر مەۋجۇت ئەمەس. ئەمەلىيەتتە، ئالۋاستى، دوزاخ دېگەنلەر يوق نەرسە. روھىڭ تېنىڭدىن بۇرۇن ئۆلىدۇ، پەقەت شۇنداقلا بولىدۇ!

دارۋاز گۇمانىي نەزەرى بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلدى:

— ئەگەر ئېيتقىنىڭ توغرا بولسا، ھاياتتىن مەھرۇم بولۇشۇم بىلەن باشقا نەرسىلەردىنمۇ مەھرۇم بولمايدىكەنمەن. ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ قامچا ۋە ئوزۇقلىرىنى قىسىش ئۇسۇللىرى بىلەن تەربىيەلەنگەن مەخلۇقلارمىدىن قىلچە پەرقىم يوق ئىكەن.

— ئۇنداق ئەمەس، — دېدى زورۇئاستېر، — سەن خەۋپ - خەتەرنى كەسىپ قىلىدىڭ، بۇ پەسكەشلىك ئەمەس. سەن ھازىر كەسپىڭ ئۈچۈن قۇربان بېرىۋاتىسەن. سېنى ئۆز قولۇم بىلەن دەپنە قىلىمەن.

زورۇئاستېر بۇ گەپلەرنى قىلغاندىن كېيىن دارۋاز جىمىپ كەتتى، ئەمما ئۇ تەشەككۈر ئېيتماقچى بولغاندەك قوللىرىنى سوزۇپ، زورۇئاستېرنىڭ قوللىرىنى ئىزدەۋاتتتى.

7

بۇ چاغدا قاش قارىيىپ، بازار قاراڭغۇلۇققا چۆمدى. كىشىلەردە قىزىقىش ۋە قورقۇنۇچ بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار ناھايىتى چارچاپ كەتكەنلىكتىن ئاستا تارقىلىشتى. زور ئاستىر ئۆلۈكنىڭ يېنىدا ئولتۇراتتى، چوڭقۇر خىيال ئىلكىدە ۋاقىتنى ئۇنتۇپ كەتكەندى. قاراڭغۇمۇ چۈشتى. سوغۇق شامال يەككە - يېگانە بۇ ئادەمنى سىيىپ ئۆتەتتى. زور ئاستىر ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزىگە ئېيتتى: «راستىنى ئېيتقاندا، زور ئاستىرنىڭ بۈگۈنكى ھوسۇلى يامان ئەمەس بولدى! ئۇ تىرىك ئادەمنى ئەمەس، بىر ئۆلۈكنى ئولجىغا ئالدى.»

ھايات پاجىئەلىك، شۇنداقلا پۈتۈنلەي مەنسىز: بىر قىزىقچىنىڭمۇ بىر جانغا زامان بولىدىغان چاغلىرى بولىدىكەن.

مەن ئىنسانلارغا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنىڭ ئەھمىيىتىنى ئۆگىتىمەن، ئۇ بولسىمۇ دەل ئەۋلىيا، يەنى قارا بۇلۇتلار (ئىنسانلار) ئارىسىدا پەيدا بولغان چاقماق بولۇش.

مەن بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسى يىراق، كۆڭۈللىرىمۇ سىغىشمايدۇ. ئۇلارنىڭمۇ نەزەرىدە مەن پەقەت ساراڭ بىلەن ئۆلۈك ئارىلىقىدا تۇرىدىغان نەرسە.

كېچە قاراڭغۇ، زور ئاستىرنىڭ بېسىپ ئۆتىدىغان يوللىرىمۇ قاراڭغۇ. كەل، قېتىپ قالغان دوستۇم، مەن سېنى ئۆز قولۇم بىلەن كۆمىدىغان جايغا ئاپىراي.

8

زور ئاستىر سۆزىنى تۈگىتىپ، ئۆلۈكنى يۈدۈپ ماڭدى. بىراق، يۈز قەدەم ماڭا - ماڭمايلا، توساتتىن بىر ئادەم ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ قۇلىقىغا پىچىرلىدى! ياپىر! بۇ ئادەم دەل مۇنار ئىچىدىكى ھېلىقى قىزىقچىغۇ.

— ئەي، زور ئاستىپەر، بۇ شەھەردىن كەت، — دېدى ئۇ، — بۇ يەردە ساڭا نەپەرەتلىنىدىغانلار بەك كۆپ. ئاق كۆڭۈل ۋە دۇرۇس ئادەملەرنىڭ ھەممىسى ساڭا نەپەرەتلىنىدۇ. ئۇلار سېنى ئورتاق دۈشمىنى ۋە مەسخىرىچىسى دەپ قارايدۇ. مۆمىنلەر ساڭا ئوچلۇك قىلىدۇ. سېنى ئاپەت كەلتۈرىدىغان ياۋۇز مەخلۇق دەپ ئاتايدۇ. سېنى زاڭلىق قىلىشىمۇ مەيلى ئىدى، لېكىن سېنىڭ گەپلىرىڭ قىزىقچىدىن ئانچە قېلىشمايدىكەن. سېنى تەلەپلىك دېسىمۇ بولىدۇ، چۈنكى سېنىڭ بۈگۈن بۇ ئۆلۈك ئىت بىلەن بىللە تۇرغانلىقىڭ ھاياتىڭنى قۇتقۇزۇپ قالدى. ئومۇمەن، سەن بۇ يەردىن كەت، بولمىسا ئەتە مەندەك تىرىكلەرنىڭ ئۆلۈكلەرنىڭ ئۈستىدىن ئاتلاپ ئۆتۈشىگە توغرا كېلىدۇ. سۆز تۈگىشى بىلەنلا قىزىقچى كۆزدىن يوقالدى. زور ئاستىپەر قاراڭغۇ كوچىلاردا يولىنى داۋام قىلدى.

ئۇ سېپىل دەرۋازىسىغا كەلگەندە، بىرقانچە گۆركارنى ئۇچراتتى، ئۇلار ئوتقاشلىرىنى تۇتۇپ، ئۇنىڭ زور ئاستىپەر ئىكەنلىكىنى تونۇدى ۋە ئۇنى بىرپەس مازاق قىلىشتى:

— زور ئاستىپەر بۇ ئۆلۈك ئىتنى ئېلىپ كېلىۋاتىدىغۇ. قالتىسقۇ، ئۇ قاچاندىن بېرى گۆركار بولۇپ قالدىكىن! قوللىرىمىز بەك پاكىز، بۇ ھارام گۆشنى تۇتمايلى، ئۇ ئالۋاستىنىڭ تېنىدىن بىر چىشلەم يەۋالماقچى ئوخشىمامدۇ؟ ساڭا بەرىكەت تىلەيمىز! بۇ ئالۋاستى سەندىنمۇ ئۇستا ئوغرى بولمىسىلا بولغىنى، بەلكىم ئۇ ئىككىڭلارنى بىراقلا يەۋىتەمدۇ تېخى! — ئۇلار ئۈچىيى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈشتى.

زور ئاستىپەر يولىنى ئۇن - تىنىسىز داۋاملاشتۇردى. ئۇ ئورمان ۋە سازلىقلاردا ئىككى سائەتتەك ماڭدى، كېتىۋېتىپ ئاچ قالغان بۆرىلەرنىڭ ھۇۋلاشلىرىنى ئاڭلىدى، ئۆزىنىڭمۇ قورسىقىنىڭ ئېچىپ كوركىراپ كەتكەنلىكىنى سەزدى، شۇنىڭ بىلەن چىراغ يېنىپ تۇرغان يالغۇز بىر ئۆينىڭ ئالدىدا توختىدى.

«ئېچىرقاش مېنى قاراڭغۇدەك قوغلىماقتا، — دېدى زور ئاستىپەر، —

بولۇپمۇ مۇشۇ قاراڭغۇ كېچىدىكى ئورمان ۋە سازلىقتا ئېچىرىشىم باشقىلارنىڭ ئېچىرىشىغا ئوخشاشمايدۇ، ئۇ دائىم تاماقتىن كېيىنلا كارامىتىنى كۆرسىتەتتى، لېكىن بۈگۈن ئۇنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىدى، نەگە كەتتىكىن تاڭ؟»

زور ئاستىر ئىشىكىنى چەككەندى، ياشانغان بىر كىشى چىراغ كۆتۈرۈپ چىقىپ سورىدى:

— ئۇيقۇمنى بۇزغان كىم سەن؟

— بىر ئۆلۈك بىلەن بىر تىرىك، — دېدى زور ئاستىر، — ماڭا ئازراق يەيدىغان نەرسە بەرگىن، يول بىلەن بولۇپ كېتىپ قورسىقىمنى ئۇنتۇپ كېتىپتىمەن. ئاچ — زېرىنلەرنىڭ بېشىنى سىلىغانلار بەختكە ئېرىشىدۇ، دېگەن گەپ بارغۇ.

ياشانغان كىشى كىرىپ كېتىپ، زور ئاستىرغا بولكا ۋە مەي ئاچقىپ بەردى.

— بۇ يەردە ئاچ قالغانلارغا نەپ يوق، — دېدى ئۇ، — شۇڭا، مەن بۇ يەردە تۇرۇۋاتىمەن. ئادەملەر ۋە جاندارلار بۇ يەرگە كېلىشىپ مەندەك بىر زاھىتىنى يوقلاپ تۇرىدۇ. ھەمراھىڭىمۇ ئازراق بەر، ئۇ سەندىنمۇ چارچىغاندەك قىلىدۇ.

— ھەمراھىم ئۆلگەن، — دېدى زور ئاستىر، — ئۇنىڭغا بىرنېمە بېگۈزۈشكە ئامالسىزمەن.

— نېمە كارىم، — دېدى چال غۇدۇراپ، — ئىشىكىمنى چەككەندىكىن بەرگەنلىرىمنى ئېلىشىڭ كېرەك. يېگىن، بۇرادەر، ساڭا ئاقىيول تىلەيمەن!

زور ئاستىر يۇلتۇزلارنى بەلگە قىلىپ ئىككى سائەتتەك ماڭدى. چۈنكى، ئۇ كېچىدە يول يۈرۈپ كۆنۈپ كەتكەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە جىمجىت كېچىدە ئۇيقۇغا كەتكەن زېمىندىكى نەرسىلەرنى كۆزىتىشىنىمۇ ياخشى كۆرەتتى. تاڭ ئاتاي دېگەندە، زور ئاستىر ئۆزىنىڭ قويۇق ئورمان ئىچىدە تۇرغانلىقىنى بايقىدى، ئالدىدا يول يوق

ئىدى. ئۇ جەسەتنى بويى بىلەن تەڭ ئېگىزلىكتىكى بىر كاۋاك دەرەخكە قويدى. چۈنكى، چىلبۆرىنىڭ خىرىس قىلىشى تۇرغانلا گەپ. ئۆزى بولسا يىراق بولمىغان بىر يەردە يېتىپلا ئۇيقۇغا كەتتى. تېنى ھارغىن بولسىمۇ، روھى تىپتىنچ ئىدى.

9

زور روئاستېر ناھايىتى ئۇزاق ئۇخلىدى. سۈبھىنىلا ئەمەس، ھەتتا ئەتىگەننىمۇ ئۆتكۈزۈۋەتتى. ئۇ ئاخىر كۆزىنى ئېچىپ، جىمجىت ئورمانغا ھەيران بولۇپ قارىغاندىن كېيىن ئاندىن ئۆزىگە قارىدى. ئۇ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، گويا يېڭى بىر قۇرۇقلۇقنى كۆرۈپ قالغان دېڭىز چىدەك ۋارقىرىۋەتتى. چۈنكى، ئۇ بىر ھەقىقەتنى چۈشەنگەنىدى. ئۇ ئۆزىگە نىدا قىلدى:

بىر زەررە نۇر روھىمنى يورۇتتى. ماڭا ھەمراھ — نەگە ئاپارسام شۇ يەرگە بارىدىغان ھەمراھ، تىرىك ھەمراھ كېرەك.

لېكىن، مەن تىرىكلەرنىڭ ئەگىشىشىگە موھتاج. چۈنكى، ئۇلار نەگە بېرىشىمدىن قەتئىينەزەر يېنىمدىن ئايرىلمايدۇ.

بىر زەررە نۇر روھىمنى يورۇتتى. زور روئاستېر ئاۋامغا ئەمەس، ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرىغا سۆزلىشى كېرەك. ئۇ چوپان ياكى قورۇقچى ئىت ئەمەس — دە!

مەن شۇنىڭ ئۈچۈن كەلدىم — قوزىلارنى پادىنىڭ ئارىسىدىن ئەكىتىشكە كەلدىم. ئادەملەر ۋە قويلار ئاشۇ نىيىتىمدىن غەزەپكە كېلىدۇ، زور روئاستېر چوپانلارنىڭ قاراقچى دېيىشىگە رازى.

ئۇلارنى چوپان دەيمەن، ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىنى ئاق كۆڭۈل، ئادىل كىشى دەۋالىدۇ؛ ئۇلارنى چوپان دەيمەن، ئەمما ئۇلار ئۆزلىرىنى مۆمىن بەندە دەۋالىدۇ.

قاراڭلار، ئاشۇ ئاق كۆڭۈل، ئادىل كىشىلەرگە، ئۇلار ئەڭ نەپەرەتلىنىدىغان كىشىلەر كىم؟ دەل ئۇلارنىڭ قىممەت قارىشىنى،

قانۇننى بۇزغان ۋە بارلىق نەرسىنى بۇزغان ئادەم، لېكىن ئۇ ياراتقۇچىدۇر.

قاراڭلار، ئاشۇ مۆمىن بەندىلەرگە، ئۇلار نەپەرەتلىنىدىغان كىشىلەر كىم؟ دەل ئۇلارنىڭ قىممەت قارىشىنى، قانۇننى بۇزغان ۋە بارلىق نەرسىنى بۇزغان ئادەم، لېكىن ئۇمۇ ياراتقۇچىدۇر.

ياراتقۇچىنىڭ ئىزدەيدىغىنى ئۆلۈك ئەمەس، ھەمراھ — قويىلار ياكى بەندىلەرمۇ ئەمەس. ياراتقۇچىنىڭ ئىزدەيدىغىنى ئۆزىگە ئوخشاشلا ياراتقۇچى ھەمراھ — يېڭى قىممەتنى يېڭى قىممەت سەھىپىسىگە ئويۇپ قويالايدىغانلار. ياراتقۇچىنىڭ ئىزدەيدىغىنى ھەمراھلار ۋە ئورمىچىلاردۇر، چۈنكى ھەممە ۋايىغا يېتىپ، ئورمىچىلارنى كۈتمەكتە. لېكىن، يۈزلىگەن ئورغاق يوق بولغاچقا، ئۇ ناھايىتى غەزەپلىنىپ، بۇغداي ۋە شاللارنى يۇلماقتا.

ياراتقۇچىنىڭ ئىزدەيدىغىنى ھەمراھلار ۋە ئورغاقنى ئىتتىك بىلەيدىغانلاردۇر. ئۇلار بۇرغۇنچى ۋە ياخشى — ياماننىڭ مەسخىرىچىسى دەپ ئاتالماقتا؛ ئۇلار ئەمەلىيەتتە ئورمىچى ۋە مول ھوسۇلنى تەبرىكلىگۈچىلەر.

زور روئاستېرنىڭ ئىزدەيدىغىنى ئورتاق ياراتقۇچىلاردۇر. بىرلىكتە ھوسۇل يىغىدىغان، بىرلىكتە تەبرىكلەيدىغانلاردۇر. چوپانلار، قويلار، ئۆلۈكلەرنىڭ نېمە كېرىكى.

بىراق، ئەي، تۇنجى ھەمراھىم، تىنچلان! مەن سېنى دەرەخ كاۋىكىغا دەپنە قىلدىم، چىلبۆرىلەر تاپالمىسۇن دەپ ئوبدان جايلاشتۇرۇپ قويدۇم.

ئايرىلىش ۋاقتى كېلىپ قالدى، ئەمدى مېڭىشىم كېرەك. ئىككى سەھەر ئارىلىقىدا ھەقىقەتنى تاپتىم.

مېنىڭ چوپان ياكى گۆركار بولغۇم يوق. ئاۋاملارغىمۇ سۆزلىگۈم يوق، مانا بۇ مېنىڭ ئۆلۈكلەرگە قىلىدىغان ئەڭ ئاخىرقى سۆزۈم.

مەن ياراتقۇچى، ھوسۇل يىغقۇچى، مول ھوسۇلنى

تەبرىكلىگۈچىلەرگە ھەمراھ بولمەن. ئۇلارغا ھەسەن - ھۈسەن ۋە ئىلاھىي كۆۋرۈكلەرنى كۆرسىتىپ قويىمەن.

ناخشامنى يېگانىلەرگە ۋە يېگانە ئەمەسلەرگە ئېيتىپ بېرىمەن، ئەگەر كىمكى ئاڭلاپ باقمىغان نەرسىلەرنى ئاڭلىماقچى بولسا، ئۇنى سەمىمىي تەبرىكلەيمەن.

مەن يولۇمنى بويلاپ، باتۇرلۇق بىلەن نىشانىمىزنى كېتىپ بارىمەن. مەن ھەمىشە ئارىسالدى بولغۇچى ۋە ئارقىدا قالغۇچىلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ ئىلگىرىلىگەنلىكىم بىلەن ئۇلارنى ئارقىدا قالدۇرىمەن.

10

زور ئاستىپ بۇ سۆزلەرنى قىلىپ بولغاندا كۈن چۈش بولۇپ قالغانىدى. توساتتىن كۆكتىن كەلگەن قۇش ئاۋازىنى ئاڭلىدى. ئۇ گۇمان نەزەرى بىلەن ئاسمانغا قارىدى. قاراڭلار! بىر ھەيۋەتلىك بۈركۈت قانات قاقماقتا. بىر يىلان ئۇنىڭغا ئېسىلىپ تۇرماقتا. يىلان بۈركۈتنىڭ ئولجىسى ئەمەس، بەلكى دوستىدەك كۆرۈنەتتى. چۈنكى، ئۇ ئۇنىڭ بويىغا يۆگىشىۋالغانىدى.

— ئۇلار مېنىڭ بۈركۈتۈم ۋە يىلىنىم، — دېدى زور ئاستىپ كۆڭلى يايىرىغان ھالدا.

ئۇلار قۇياش ئارىسىدىكى ئەڭ مەغرۇر، ئەڭ ئەقىللىك مەخلۇق، ئۇلار كۆزىتىشكە كەلگەن بولسا كېرەك.

ئۇلار زور ئاستىپنىڭ ھايات ياكى ھايات ئەمەسلىكىنى بىلمەكچى. دېمىسىمۇ مەن ھاياتمۇ؟

كىشىلەر ئارىسىدا تۇرۇشنىڭ مەخلۇقلار ئارىسىدا تۇرۇشتىنمۇ خەۋپلىك ئىكەنلىكىنى بايقىدىم. زور ئاستىپ ھازىر خەتەرلىك يولدا كېتىپ بارىدۇ. ھەي، بۈركۈت بىلەن يىلىنىم، مېنى يولغا باشلىغايىسىلەر.

زور ئاستېر بۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، ئورماندىكى ھېلىقى تەقۋادارنىڭ قىممەتلىك سۆزىنى ئەسلەپ، ئاھ ئۇرغىنىچە نىدا قىلدى:

خۇددى يىلىنىمدەك تېخىمۇ ئەقىللىك بولسام دەيمەن، ئىچ - ئىچىمدىن ئەقىللىك بولسام دەيمەن.

ئەمما، بۇ مۇمكىن ئەمەس، شۇڭا مەغرۇرلۇقۇمنىڭمۇ ئەقىلمگە مەڭگۈلۈك ھەمراھ بولۇشىنى تىلەيمەن.

مۇبادا بىر كۈنى ئەقىلم مېنى تەرك ئەتسە - ھەي، ئۇ مېنى تاشلاپ كېتىشكە ئامراق! - ھېچبولمىغاندا مەغرۇرلۇقۇم ئەسەبىيلىكىم بىلەن بىللە پەرۋاز قىلسىكەن دەيمەن.

زور ئاستېر ئۆزىنىڭ تاغدىن چۈشۈش ئىپتىداسىنى ئەنە شۇنداق باشلىدى.

بىرىنچى قىسىم

ئاۋام ئۇلۇغلىقىنى چۈشەنمەيدۇ. ئۇلار يارىتىش قۇدرىتىنى چۈشەنمەيدۇ. بىراق، ئۇلار ھۆپىگەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئېسىل نەرسىلىرىدىن زوقلىنالايدۇ.

دۇنيا يەنىلا يېڭى قىممەت ياراتقۇچىلارنى بويلاپ ئايلىنىدۇ — بۇنداق ئايلىنىش شەكىلىسىز بولىدۇ. ئاۋام ۋە شان — شەرەپ ھۆپىگەرلەرنى بويلاپ ئايلىنىدۇ. كۈللى مەۋجۇداتلار ئەنە شۇنداق ھەرىكەت قىلماقتا.

ئۇلار ھەمىشە ئىللىق بولۇپ كۆرۈنۈشكە ئۇرۇنىدۇ. ئەمما، بۇ قورقۇنچاقلارنىڭ ھىيلىسى. دەرۋەقە، قورقۇنچاقلار چېچەن كېلىدۇ! ئۇلار سېنى ئۆزلىرىنىڭ پەس قەلبى بىلەن ئۆلچەيدۇ، ئۇلار دائىم ساڭا شۈبھىلىك نەزەر بىلەن قارايدۇ! ئويلاپ تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان نەرسىلەر ئادەمنى گۇمانلاندىرىدۇ. ئۇلار سېنى پەزىلىتىڭ ئۈچۈن جازالايدۇ، سەۋەنلىكلىرىڭنى بولسا قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ئاقلايدۇ.

— بىرىنچى قىسىم «بازار چىۋىنى»دىن

1. ئۈچ خىل ئۆزگىرىش

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

مەن سىلەرگە روھنىڭ ئۈچ خىل ئۆزگىرىشىنى سۆزلەپ بېرەي:
روھ قانداق قىلىپ تۈگىگە ئايلىنىدۇ، تۈگە قانداق قىلىپ شىرغا
ئايلىنىدۇ، ئاخىردا شىر قانداق قىلىپ بالغا ئايلىنىدۇ؟

ئېتىقادقا ۋە تەۋرەنمەس ئىرادىگە ئىگە يىراقنى كۆرەلەيدىغان
روھلا ئېغىر يۈكلەرنى ئۈستىگە ئالالايدۇ، چۈنكى ئېغىر يۈكلەر
مەزمۇت روھقا موھتاج.

— يۈك دېگەن نېمە؟ — مەسئۇلىيەتچان روھ شۇنداق سورىدى،
ئۇنىڭدىن كېيىن تۈگىگە ئوخشاش چۆكۈپ ھەممىنى ئۈستىگە
ئالدى.

— ئەزىمەتلەر، ئەڭ ئېغىر نەرسە نېمە؟ — كۆتۈرۈشچان روھ
شۇنداق سورىدى، — ھەممىنى ماڭا ئارتىڭلار، مېنىڭ كۈچۈم تولۇق
جارى بولسۇن.

ئۆزىنى كەمسىتىش ئارقىلىق مەغرۇرلۇقنى جازالاش، دۆتلۈكنى
ئاشكارىلاش ئارقىلىق ئەقىلنى مازاق قىلىش باشقا مەنىدىكى گەپ
ئەمەستۇ؟ ياكى بۇ:

غالبلىقنى تاشلاپ، ئېگىز تاغ چوققىسىغا چىقىپ،
ئازدۇرغۇچىنى كۈشكۈرتۈشمۇ؟ ياكى بۇ:

بىلىم مېۋىلىرى ۋە ياپراقلىرى بىلەن ياشاپ، ھەقىقەتنى دەپ
روھنى ئاچلىققا سېلىشمۇ؟ ياكى بۇ:

كېسەل تۇرۇپمۇ، تەسەللىچىنىڭ تەسەللىسىنى رەت قىلىپ، ئۆز
پەريادلىرىنى ئەبەدىي ئاڭلىمايدىغان گاس بىلەن دوست بولۇشمۇ؟

ھەقىقەت سۇيىلا بولىدىكەن، قانچىلىك پاسكىنا بولۇشىدىن
قەتئىينەزەر ئۆزىنى تاشلاش كېرەك؛ بۇنداق چاغدا چىرايلىق يېشىل

پاڭا ياكى سەت چارپاقلار بىلەن ھېسابلاشماسلىق كېرەكمۇ؟ ياكى بۇ: بىزنى كەمسىتكۈچىلەرنى ياقىتۇرۇپ، بىزگە تەھدىت سالغۇچى جىن - ئالۋاستىلارغا قول بېرىشمۇ؟

كۆتۈرۈشچان روھ بۇ بارلىق ئېغىرچىلىقلارنى ئۈستىگە ئالدى - دە، گويا ئېغىر يۈك ئارتىۋالغان تۆگە قۇملۇققا قاراپ ماڭغاندەك ئۆز جەزىرىسىگە قاراپ تېز يۈرۈپ كەتتى.

لېكىن، بۇ تىمىتاس قۇملۇقتا ئىككىنچى خىل ئۆزگىرىش يۈز بەردى. بۇ يەردە روھ شىرغا ئايلىندى، ئۇ ئەركىنلىككە ئېرىشىپ، ئۆز قۇملۇقىنىڭ ئىگىسى بولماقچى بولدى.

بۇ يەردە ئۇ ئەڭ ئاداققى ئىگىسىنى ئىزدىدى، ئۇنىڭ بىلەن ھەم ئاخىرقى تەڭرى بىلەن ئېلىشماقچى، ئۇ ئەجدىھا بىلەن ئۈستۈنلۈك تالاشماقچى.

روھ غوجايىن ياكى تەڭرى دەپ ئاتاشنى خالىمايدىغان بۇ ئەجدىھا زادى كىم؟ «سەن... قىلىشنىڭ كېرەك» بۇ دەل ئۇنىڭ ئىسمى؛ لېكىن شىر روھى «مەن... قىلىشىم لازىم» دېدى.

«سەن... قىلىشنىڭ كېرەك» يول ئۈستىدە ياتىدۇ، ئالتۇن نۇرغا چۆمۈلگەن زەر قاسراقلىق بۇ جانىۋارنىڭ ھەربىر قاسرىقىدىن «سەن... قىلىشنىڭ كېرەك» نىڭ نۇرلىرى چاقنىماقتا.

ئەلمىساقىتىن بۇيانقى قىممەت بۇ قاسراقلاردا چاقنىماقتا. «بارلىق نەرسىلەرنىڭ قىممىتى جىسمىدا پارلايدۇ، - دېدى يۈكسەكلىك سەلتەنتىدە تۇرغان ئەجدىھا، - بارچە قىممەت يارىتىلىپ بولدى، يارىتىلغان بارچە قىممەتنىڭ ھەممىسى مەن ئۆزۈم، شوڭغلاشقا «مەن... قىلىشىم لازىم» دېگەن گەپ مەۋجۇت ئەمەس».

قېرىنداشلار، روھىيەتكە شىرنىڭ يەنە نېمە كېرىكى؟ كەمتەر، ھۆرمەتلىك، كۆتۈرۈشچان تۈگىنىڭ ئۆزىلا كۇپايە ئەمەسمۇ؟

يېڭى قىممەت يارىتىش - بۇ شىرنىڭ قولىدىنمۇ كەلمەيدۇ، يارىتىش ئەركىنلىكىگە ئېرىشمەكچى بولساڭ، شىر قۇدرىتىگە

تايىنىشنىڭ كېرەك.

ئەركىنلىكنى قولۇڭغا ئال، مەسئۇلىيەت دېگەن ئىبارىنى
ئىلاھلارچە رەت قىل. بۇنىڭ ئۈچۈن، ئەي، قېرىنداشلار، سىلەرگە شر
روھى كېرەك.

يېڭى قىممەتنى تۇتۇپ تۇرۇش — بۇ ئېتىقادلىق، كۆتۈرۈشلۈك
روھنىڭ ئەڭ مۈشكۈل ۋەزىپىسى. ئەمەلىيەتتە، بۇ ئۇنىڭغا نىسبەتەن
بۇلاڭچىلىقتىن ھەمدە كۈچلۈكلەرنىڭ ئاجىزلارنى يەۋېلىشىدىن
قېلىشمايدىغان ھەرىكەت.

«سەن... قىلىشنىڭ كېرەك» دېگەن بۇ ئەڭ مۇقەددەس نەرسىنى ئۇ
بۇرۇندىنلا چىن دىلىدىن سۆيەتتى، لېكىن ئۇ ھازىر بۇ مۇقەددەس
نەرسىدىكى بىمەنلىك ۋە ئىستىباداتنى تېپىپ، بۇ ئارقىلىق مۇشۇ
خىل مەستانىلىقتىن خالاس بولماقچى. بۇنىڭ ئۈچۈن بىزگە شر
كېرەك.

لېكىن قېرىنداشلار، ماڭا ئېيتىڭلار، شىرنىڭمۇ قولىدىن
كەلمەيدىغان ئىشنى بالىلار قانداقمۇ قىلالىمۇن؟ باھادىر شر نېمە
ئۈچۈن بالىغا ئايلىنىدۇ؟

بالىلار سەبىي ۋە ئۇنتۇغاق، ئۇلار يېڭى بىر باشلىنىش، بىر
ئويۇن، ئۆز ئوقىدا ئايلىنىدىغان چاق، ئىپتىدائىي ھەرىكەت، مۇقەددەس
بايلىقتۇر.

دەرھەقىقەت، قېرىنداشلار، يارىتىش ئويۇنى ئۈچۈن ھاياتىمىز بىر
مۇقەددەس يارلىققا موھتاج: شۇ چاغدىلا روھ ئۆز ئىرادىسىگە ئېرىشىدۇ،
دۇنيا سۈرگۈنى ئۆز دۇنياسىغا يېڭىباشتىن قايتىدۇ.

مەن سىلەرگە روھنىڭ ئۈچ خىل ئۆزگىرىشىنى ئاشكارا قىلدىم:
روھ قانداق قىلىپ تۆگىگە ئايلىنىدۇ، تۆگە قانداق قىلىپ شرغا
ئايلىنىدۇ، ئاخىردا شر قانداق قىلىپ بالىغا ئايلىنىدۇ.

زورۇن ئاستىر شۇنداق دەيدۇ: بۇ چاغدا ئۇ چىپار كالا دېگەن يۇرتتا
تۇرۇۋاتقانىدى.

2. ئەخلاق ھەققىدە پاراڭ

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

كىشىلەر زور ئاستىپغا بىر دانىشمەننىڭ تەرىپىنى قىلىپ: «ئۇ ئۇيقۇ ۋە ئەخلاق مەسىلىلىرىنى ناھايىتى ئوبدان شەرھلەيدۇ، شۇڭا ئۇ كاتتا ھۆرمەتكە سازاۋەر بولدى، ياشلار ئۇنىڭدىن تەلىم ئالىدۇ» دېيىشتى. بىر كۈنى زور ئاستىپمۇ ئۇنىڭ قېشىغا بېرىپ ھېلىقى ياشلار بىلەن بىللە ئۇنىڭ ۋەزىنى ئاڭلىدى. دانىشمەن گەپنى شۇنداق باشلىدى:

— ئۇيقۇنى پىقىرانە قەدىرلىمەك لازىم. بۇ ئەڭ مۇھىم! شۇڭا، ئەڭ ياخشى كېچىسى خاتىرجەم ئۇخلىماي كۆزلىرىنى پارقىرتىپ يۈرگەنلەرگە يېقىن يولماسلىق لازىم!

ھەتتا ئوغرىلارمۇ ئۇيقۇ كەلگەندە ئىنتايىن مۇلايىملىشىپ كېتىدۇ. ئەمما، ئۇلار كېچىلىرى ئېھتىيات بىلەن ئوغرىلىق قىلىدۇ، لېكىن جېسەكچىلەر بۇنىڭدىن ناھايىتى تەمەننا قىلىشىدۇ، ئۇلار قىلچىمۇ ئاياپ ئولتۇرماستىن بۇرغىسىنى چېلىشىدۇ. ئۇخلاش ئاسان ئىش ئەمەس، كۈندۈزلىرى سەگەك يۈرگەندىلا، كېچىلىرى بەھۇزۇر ئۇخلىغىلى بولىدۇ.

ھەر كۈنى ئون مەرتەم ئۆزۈڭنى تۇتۇۋال. بۇ سېنى پايدىلىق چارچاشقا ئېلىپ بارىدۇ، ئۇ ھەم روھىڭنىڭ ئەپپۇنى. ھەر كۈنى ئون مەرتەم ئۆزۈڭنى ئازادە تۇت. چۈنكى، ئۆزىنى تۇتۇۋېلىش ئازابلىق چېنىقىشتۇر، ئاز - تولا ئارام ئېلىۋالماسا بەھۇزۇر ئۇخلىغىلىمۇ بولمايدۇ.

ھەر كۈنى ئون تۈرلۈك ھەقىقەت تاپ، بولمىسا كېچىسى روھىڭ ئاچ قالىدۇ.

ھەر كۈنى ئون قېتىم قاقاھلاپ كۈل، بولمىسا ئاشقازان دېگەن بۇ

كۈلپەت ئاتىسى كېچىسى بىئارام قىلىدۇ.

بۇنى چۈشىنىدىغانلار بەك ئاز. لېكىن، كىمكى كېچىلىرى بەھۇزۇر ئۇخلاماقچى بولسا، ئۇ ھەرقانداق ئەخلاققا ئىگە بولۇشى كېرەك. مەن يالغان گۇۋاھلىق بېرەتتىممۇ؟ بىكاردىنلا ساختىپەز بولمىنىمۇ؟

قوشنامىنىڭ دېدىكىگە ئىچ پەش تارتاتتىممۇ؟ بۇلار بەھۇزۇر ئۇيقۇ بىلەن مۇخالىپ.

بارلىق ئەخلاققا ئېرىشكەن تەقدىردىمۇ، شۇنىڭغا دىققەت قىلىش كېرەك: ئەخلاقىمۇ ئۆز لايىقىدا ئارام بېرىش كېرەك.

بۇ كەسپىلەر شۇ چاغدىلا ماجىرالاشىپ قالمايدۇ، سەندەك شور پېشانىدىنمۇ رەنجىمەيدۇ.

تەڭرى ۋە قوشنىلار بىلەن ئىناق ئۆتكەندىلا بەھۇزۇر ئۇخلاغىلى بولىدۇ. قوشناڭنىڭ جىنى بىلەنمۇ چىققىقىن، بولمىسا كېچىسى كېلىپ سېنى ئاۋارە قىلىدۇ.

ھۆكۈمەتكە بويسۇنۇ ۋە ئۇنى قەدىرلە، ھەرقانچە رەزىل ھۆكۈمەت بولغاندىمۇ شۇنداق قىل! شۇ چاغدىلا بەھۇزۇر ئۇخلىيالايسىن! ئەگەر ھوقۇق مايماق پۈتلىرى بىلەنمۇ مېڭىشنى خوپ كۆرسە ئۇنىڭغا نېمە ئامال؟

پادىلىرىنى ئەڭ ئېسىل يايلاققا باشلاپ بارغۇچى نەزىرىمدىكى ئەڭ ياخشى چوپاندۇر. شۇنداق بولغاندىلا بەھۇزۇر ئۇخلاغىلى بولىدۇ.

شان - شەرەپ ۋە باشقىلارنى ئىستىمەيمەن، ئۇلار كىشىنى بىردىنلا غەمگە گىرىپتار قىلىدۇ. لېكىن، ئاز - تولا نام - ئابروي ۋە مال - مۈلۈك بولمىسىمۇ، بەھۇزۇر ئۇخلاغىلى بولمايدۇ.

تاللاپ دوست تۇتمەن، ناچارلار بىلەن ئارىلىشىشنى خالىمايمەن. لېكىن، ئۇلار ۋاقتىدا كېلىپ - كېتىشى كېرەك. شۇ چاغدىلا دەخلىسىز بەھۇزۇر ئۇخلىيالايمەن.

دەلتىلەرگىمۇ قىزىقمەن، ئۇلار مېنى ئۇخلاقتۇرىدۇ. بولۇپمۇ

كىشىلەر بىرەر قېتىم يول قويۇپ قالسا، ئۇلار خۇشال بولۇپ كېتىشىدۇ.

ئەخلاق ئىگىلىرىنىڭ كۈندۈزى ئەنە شۇنداق ئۆتىدۇ. تۈن پەردىسى يېيىلغاندا، مەن ئۇيقۇنى چىلىمەيمەن. ئۇيقۇ دېگەن بۇ ئەخلاق ساھىبى كىشىلەرنىڭ چىلىشىنى ياقتۇرمايدۇ.

كۈندۈزدىكى ئىشلىرىمنى ئويلاپ، كالغا ئوخشاش ئاستا - ئاستا كۆشەپ چىقىم. «قېنى سېنىڭ ئون مەرتەم ئۆزۈڭنى تۇتۇۋېلىشنىڭ، ئون مەرتەم ئۆزۈڭنى ئازادە تۇتۇشۇڭ، ئون تۈرلۈك ھەقىقەت تېپىشنىڭ، ئون مەرتەم قاقاھلاپ كۈلۈشۈڭ؟» سورىدىم ئۆزۈمدىن.

بۇ قىرىق تۈرلۈك ئوي - خىيال ئىچىدە تەۋرىنىپ ئويلىنىپ قالدىم. توساتتىنلا، ئۇيقۇ - چىلاشنى خالىمايدىغان بۇ ئەخلاق ساھىبى مېنى ئەسىر قىلدى.

ئۇيقۇ ئالۋاستىسى كۆزلىرىمنى چەكمەكتە، قاپاقلىرىم بارغانسېرى ئېغىرلاشماقتا. ئۇيقۇ ئالۋاستىسى لەۋلىرىمگە سۈركەلدى. ئاغزىم يوغان ئېچىلدى.

دېگەندەك، بۇ سۆيۈملۈك ئوغرى يەڭگىل قەدەملىرى بىلەن كەلدى - دە، پىكىرلىرىمنى ئوغرىلاپ كەتتى. مەن خۇددى مۇشۇ مۇنبەرگە ئوخشاش خۇدۇمنى بىلمەي تۇرۇپ قالدىم.

لېكىن، ئۇزۇن تۇرمايلا يېتىپ قالدىم!

زورون ئاستىر دانىشمەننىڭ ۋەزىلىرىنى ئاڭلاپ ئىچىدە كۈلكىسىنى باسالماي قالدى. چۈنكى، بىر پارچە نۇر ئۇنىڭ قەلب چوڭقۇرلۇقىغا بۆسۈپ كىردى، ئۇ ئۆز قەلبىگە شۇنداق خىتاب قىلدى:

بۇ دانىشمەننىڭ قىرىق تۈرلۈك ئوي - پىكىرى كۈلكىلىك، ئەمما ئىشىنىمەنكى، ئۇ ئۇيقۇ يولىغا پىششىق.

كىمكى بۇ دانىشمەن بىلەن بىللە ئۆتسە، ئۇ ناھايىتى بەختلىك ياشايدۇ. بۇنداق ئۇيقۇ يۇقۇمچان كېلىدۇ. ئارىدا قانچىلىك قېلىن تام بولسىمۇ يۇقۇۋېرىدۇ.

ئۇنىڭ ۋەزىنىڭ جېنى بار، بۇ ئەخلاق ۋائىزىنىڭ تەلىملىرىنى ئاڭلاش ياشلارغا پايدىلىق.

كىمكى كېچىسى بەھۇزۇر ئۇخلايمەن دېسە، ئۇنىڭ پاراستى ھەر ۋاقىت سەگەك بولۇشى كېرەك. دەرھەقىقەت، ھاياتنىڭ ھېچقانداق مەنىسى يوق، ئەمما مەنىسىز ھاياتتىن باشقا تاللايدىغان نەرسەم بولمىغاچقا، ئۇ يەنىلا مېنىڭ غايەم بولۇپ قالدى.

بۇرۇنقىلارنىڭ نېمە ئۈچۈن بىرەر ئەخلاق پىرى ئىزدىشىنىڭ سەۋەبىنى ئەمدى چۈشەندىم. ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن بەھۇزۇر ئۇيقۇنى تەلەپ قىلاتتى، ئۇيقۇغا پايدىلىق بولغان ئەپيۈنسىمان ئەخلاقنى تىلەيتتى.

ئەقىل - پاراسەت كىشىلەر تەرىپلەشكەن مۇنبەر ئەۋلىيالرىغا نىسبەتەن چۈشىنىش ئۇيقۇدۇر - ئۇلار ھاياتنىڭ تېخىمۇ چوڭقۇر مەنىسى بارلىقىنى بىلمەيدۇ.

ئاشۇنداق ئەخلاق ۋائىزلىرى ھەتتا ھازىرمۇ مەۋجۇت. بىراق، ئۇلار ئۈنچىۋالا ھۆرمەتكە سازاۋەر ئەمەس، يەنە كېلىپ بىزنىڭ دەۋرىمىز ئۆتتى، ئۇلار ئۇزاق ئۆتمەيلا غۇلاپ چۈشىدۇ. مۈگدەۋانتقان بۇ كىشىلەر بەختلىك. چۈنكى، ئۇلار ئۇزاق ئۆتمەيلا چۈش كۆرىدۇ.»

3. زاھىت

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ئىلگىرى زور ئاستىرمۇ بارلىق زاھىتلارغا ئوخشاش ئۆز خىياللىرىنى ئىنسانىيەتتىن تاشقىرى دۇنياغا سىڭدۈرۈۋېتەتتى. ئۇ چاغلاردا دۇنيا مەن ئۈچۈن گويا ئازاب تەڭرىسىنىڭ ھەشەمەتلىك بىر كاتتا ئەسىرى ئىدى.

ئۇ چاغدا دۇنيانى تەڭرىنىڭ شېرىن چۈشىدەك ھېس قىلاتتىم،

شۇنىڭدەك مۇقەددەس قانائەتسىزلىك ئالدىدا يېپىلىپ تۇرغان جىلۋىلىك شەپقەتكە ھېس قىلاتتىم.

ياخشى ۋە يامان، قايغۇ ۋە شادلىق، سەن ۋە مەن — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى ياراتقۇچىنىڭ نەزىرىدىكى جىلۋىلىك تۇمان. ياراتقۇچى ئۆزىنى يەنە كۆرۈپ قېلىشنى خالىمايدۇ. شۇڭا، ئۇ دۇنيانى ياراتقان.

شور پېشانە ئادەم ئۆز ئازابىنى كۆرەلمەي بەلكى ئۆزىنى ئۇنتۇسا، بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن بىر خىل سەرخۇشلۇقتۇر. دۇنيا مەن ئۈچۈنمۇ ئوخشاشلا بىر خىل سەرخۇشلۇق ۋە ئۆزىنى ئۇنتۇشتۇر.

مەڭگۈ مۇكەممەل بولالمايدىغان بۇ دۇنيا مەڭگۈلۈك بىر زىددىيەتتۇر ۋە كەمتۈك بىر ئوبرازدۇر — ئۇ كامالەتسىز ياراتقۇچىنىڭ سەرخۇشلۇقىدۇر. ئىلگىرى شۇنداق قارايتتىم.

شۇڭا، مەنمۇ باشقا زاھىتلارغا ئوخشاش خىيالىلىرىمنى ئىنسانىيەتتىن تاشقىرى دۇنياغا سىڭدۈرۈۋېتەي دەيمەن. لېكىن، راستتىنلا شۇنداق قۇتۇلغىلى بولامدۇ؟

ئاھ بۇرادەرلەر، مەن ياراتقان بۇ تەڭرى خۇددى باشقا تەڭرىلەرگە ئوخشاشلا ئىنسانىيەت تەلۋىلىكىنىڭ مەشھۇر ئەسىرىدۇر.

ئۇمۇ ئادەم، يەنە كېلىپ ئادەم بىلەن «ئۆزلۈك» (ego) نىڭ بىچارە ئۇۋاقللىرى. ئۇ مېنىڭ كۈل ۋە يالقۇنلىرىمدىن ئاجرىلىپ چىققان ئەرۋاھ، ئۇ ئاسماندىن چۈشكەن ئەمەس!

قېرىنداشلار، ئاخىردا قانداق بولدى؟ مەن ئازابلىق ئۆزۈمدىن ھالقىپ ئۆتتۈم. كۈللىرىمنى تاغ ئۈستىگە ئاچقىپ، ئۆزۈم ئۈچۈن تېخىمۇ پارلاق بىر يالقۇننى ياندۇردۇم. قاراڭلار، ھېلىقى ئەرۋاھ دەرھاللا غايىب بولدى!

مېنىڭچە، بۇنداق ئەرۋاھقا ئىشىنىش جاراھىتى ئەمدىلا ساقايغانلار ئۈچۈن ئازاب ۋە جەبرىدۇر، ئۆزۈم ئۈچۈنمۇ ئازاب ۋە نومۇستۇر. زاھىتلارغا شۇنداق دەيمەن:

ئازاب ۋە ناكەسلىك — بۇلار يەنە بىر دۇنيانى، يەنى قىسقىغىنا

بەخت قىزغىنلىقىنى ياراتتى، ئەڭ شورلۇق ئىنسان بۇنى ھېس قىلالايدۇ.

ھارغىنلىق بىرلا قاڭقىش — ئەجەللىك بىرلا قاڭقىش بىلەن چېكىگە يەتمەكچى بولىدۇ. بۇ بىچارە ھەم نادان ھارغىنلىقنىڭ ئۆز ئىرادىسىنى ئىزدىگۈدەك مادارى قالمىدى. شۇڭا، ئۇ تەڭرى ۋە باشقا دۇنيانى ياراتتى.

ماڭا ئىشىنىڭلار، قېرىنداشلار! مانا بۇ تەننىڭ تەنگە بولغان ئۈمىدسىزلىكى — ئۇ ئېزىققان روھ بارماقلىرى بىلەن ئاخىرقى تاملارنى سىلاپ يۈرىدۇ.

ماڭا ئىشىنىڭلار، قېرىنداشلار! مانا بۇ تەننىڭ زېمىنغا بولغان ئۈمىدسىزلىكى — ئۇ مەۋجۇدىيەت قەلبىنىڭ شىۋىرلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى.

ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ بېشىنى ئاخىرقى تامنىڭ يوقۇقىدىن ئۆتكۈزۈپ، «باشقا دۇنيا»غا سوزدى.

لېكىن، بۇ «باشقا دۇنيا» ئىنتايىن پىنھان ھەم ئىنسانلارغا نامەلۇم. ئىنسان تەبىئىتى ۋە ئىنسانىي تۇيغۇ يوق ئۇ دۇنيا راستتىنلا قۇبۇقۇرۇق بىر جەننەت. مەۋجۇدىيەت قەلبى ئىنسانىيەتكە مايىل بولمىغان بولسا، ئۇ ئىنسانلارغا پىچىرلىمىغان بولاتتى.

ئېنىقكى، شەيئەلەرنى ئىسپاتلاش ھەم زۇۋانغا كەلتۈرۈش ناھايىتى قىيىن. ئەمما، قېنى ئېيتىڭلار، قېرىنداشلار، ئەڭ غەلىتە نەرسىلەر سىلەرگە ئەڭ ياخشى دەپ ئىسپاتلانغان ئاشۇ نەرسىلەردەك تۇيۇلمايدۇ؟

راست، بۇ «ئۆزلۈك» تەرتىپسىزلىكى ۋە زىددىيەتلىكى بىلەن ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى — ئىجادكارلىققا، ئىرادىگە، قىممەتكە ئىگە «ئۆزلۈك»نىڭ ھەممە شەيئەلەرنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم ئىكەنلىكىنى مەردانە سۆزلىمەكتە.

بۇ ئەڭ ساپ مەۋجۇدىيەت ۋە «ئۆزلۈك» خىيال سۈرگەندە،

ئەسەبىيلەشكەندە ياكى سۇنۇق قاناتلىرى بىلەن پەرۋاز قىلغاندا، تەندىن سۆز ئاچىدۇ، تەننى ئارزۇ قىلىدۇ.

بۇ «ئۆزلۈك» تېخىمۇ سەمىمىي سۆزلەشنى ئۆگەنمەكتە، ئۇ ئۆگەنگەن نەسبىرى تەن ۋە زېمىنغا بولغان ئېھتىرامىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەرنى تېپىپ چىقىدۇ.

«ئۆزلۈك» نىم ماڭا يېڭى بىر مەغرۇرلۇقنى ئۆگەتتى، مەنمۇ ئۇنى ئىنسانلارغا ئۆگىتىپ قويدۇم: بېشىڭنى خىيالىي دۇنياغا غەرق قىلىۋەتمە. زېمىنغا مەنە ئاتا قىلىدىغان بېشىڭنى مەغرۇر كۆتۈرۈپ يۈر!

ئىنسانىيەتكە يېڭى بىر ئىرادىنى ئۆگىتىمەن: ئىنسانلار ئاخشىزىلارچە ماڭغان ئاشۇ يولنى سەن ئاڭلىق تاللا ھەم ئىسپاتلا، مۇئەييەنلەشتۈر. ئۇلاردىن كېسەلمەنلەر ۋە ئۆلەرمەنلەرگە ئوخشاش ئۇن - تىنىسز چىنىپ كەتمە!

كېسەلمەنلەر بىلەن ئۆلەرمەنلەر — ئۇلار تەن بىلەن زېمىننى مەنسىتمەيدۇ، جەننەت ۋە پاكلىنىش قانلىرىنى ياساپ چىقىرىدۇ. لېكىن، ئۇلار ئاشۇ ئاچچىق ئوغلىرىنى يەنىلا زېمىن بىلەن تەندىن ئالماي تۇرالايدۇ.

ئۇلار ئازابتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن تىرىكەشمەكتە، يىراق سەييارىگە بارار يول يىراق، شۇڭا ئۇلار نالە قىلىشىدۇ: «ئاھ، بىزنى يەنە بىر مەۋجۇدىيەت دۇنياسىغا ئاپىرىپ بەختكە ئېرىشتۈرىدىغان بىر ساماۋىي يول بولسا - ھە! ئۇ چاغدا قانداق پەيزى بولاتتى!» ئۇلار ئۆزلىرى ئۈچۈن ناشايان ۋە قان پۇراپ تۇرغان نەرسىلەرنى ئويلاپ چىقىشىدۇ.

بۇ تۈزكۈرلەر ئەمدى تەن بىلەن زېمىندىن قۇتۇلىمىزغۇ، دەپ ئويلاشتى. بىراق، ئۇلارغا قۇتۇلۇش پەيتلىرىدىكى ھاياجاننى كىم بەرگەن؟ يەنىلا تەن بىلەن زېمىن ئەمەسمۇ؟

زورۇن ئاستىپ كېسەلمەنلەرگە مۇلايىم ئىدى. راست، ئۇ ئۆز - ئۆزىنى بەزلەشلىرى ۋە ۋاپاسىزلىقىدىن زادىلا رەنجىمەيتتى. پەقەت ئۇلار

تېز رەك ساقىيىپ، كېسەللىك يىلتىزلىرىنى قىرىپ تاشلىشىنى، ئۆزلىرى ئۈچۈن تېخىمۇ ساغلام تەن يارىتىشىنى ئىستەيتتى.

زور روئاستىپ خام خىياللارغا غەرق بولۇپ، تۈن نىمىسىدە ئورنىدىن ئوغرىلىقچە تۇرۇپ، ئۆز تەڭرىلىرىنىڭ قەبرىسى ئەتراپىدا پەرۋانە بولۇپ يۈرگەن يېڭى شىپا تاپقۇچىلاردىنمۇ رەنجىمەيتتى. لېكىن، ئۇلارنىڭ كۆز يېشىدا كونا كېسەللىرىنىڭ كۆلەڭگىسى ۋە ئازابىنىڭ ھىدى بار ئىدى.

چوڭقۇر ئويغا پاتقۇچىلار ۋە تەڭرىگە ئىنتىلگۈچىلەرنىڭ نۇرغۇنلىرى كېسەلمەن، ئۇلار راست بىلەن يالغاننى پەرقلەندۈرەلەيدىغان دانىشمەنلەرنى، ئۆزىگە ئالاقىدار ئەخلاق — سەمىمىيەتلىكنى ئۆچ كۆرىدۇ.

ئۇلار ئۆتمۈشتىكى جاھالەتلىك دەۋرلەرنى پات — پات ياد ئېتىدۇ. بىراق، ئۇ چاغلاردا گائىگىراش بىلەن ئىشەنچ ئوتتۇرىسىدا پەرق بار ئىدى: ئەقلى چىگىشلەر تەڭرىگە يېقىن دېيىلەتتى، لېكىن ئۇنىڭغا شەك كەلتۈرۈلسە گۇناھ ھېسابلىناتتى.

مەن ئىلاھتەك ھەيۋەتلىك ئاشۇ كىشىلەرنى ئوبدان بىلىمەن. ئۇلار باشقىلارنى ئۆزلىرىگە ئىشەندۈرمەي قالمايدۇ، كىم گۇمان قىلسا، شۇنى گۇناھكار دەيدۇ. ئۇلار ئىشىنىدىغان نەرسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكى ماڭا ئېنىق.

ئەمەلىيەتتە، ئۇلارنىڭ ئىشىنىدىغىنى «باشقا دۇنيا» ياكى پاكلىنىش قېنىغا ئوخشاش نەرسىلەر بولماستىن، بەلكى تەندۇر. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تېنىنى «مۇتلەق نەرسە» (thing-in-itself) دەپ قارايدۇ.

بىراق، ئۇلار تەننى يەنىلا كېسەللىك دەپ قاراپ، بۇ بىر قەۋەت پوستىنى تاشلىۋېتىشتىن خۇشاللىق تاپماقچى بولۇشىدۇ. شۇڭا، ئۇلار ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىنىڭ ۋەزىنى ئاڭلايدۇ، ئاڭلىغانلىرىنى «باشقا دۇنيا»غا تارقىتىدۇ.

قېرىنداشلار، ساغلام تەننىڭ نىداسىغا قۇلاق سېلىڭلار، ئۇ

سەمىمىي ۋە پاك نىدا.

ساغلام، بېجىرىم ۋە راۋۇرۇس بىر تەن سەمىمىيلىك ۋە پاكلىق شېۋىسى بىلەن زېمىننىڭ مەنىسى ھەققىدە سۆزلىمەكتە.

4. تەن مەنىسىگە ئىگىلىرى

زور ئاستىدا شۇنداق دەيدۇ:

مەن تەن مەنىسىگە ئىگىلىرىگە بىرقانچە كەلمە سۆز قىلاي. مەن ئۇلارنىڭ ھېچنەمە ئۆگەنمەسلىكىنى ۋە ئۆگەتمەسلىكىنى ئۈمىد قىلىمەن. پەقەت ئۇلارنىڭ ئۆز تېنى بىلەن خوشلىشىشىنى — گاچا بولۇۋېلىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

«مەن تەن، يەنى روھ» دەيدۇ بالىلار، نېمىشقا باشقىلار شۇنداق دېمەيدۇ؟ بىراق، ئويغانغانلار ۋە ئاقىللار شۇنداق دەيدۇ: «مەن نوقۇل تەندۈرمەن، باشقا نەرسە ئەمەسمەن. روھ — پەقەت تەندىكى مەلۇم نەرسىنىڭ نامى.»

تەن بۈيۈك ئەقىل — پاراسەتتۇر، بىرلا مەنىگە ئىگە ئارىلاشمىدۇر، ئۇ ھەم ئۇرۇش، ھەم تىنچلىق، ھەم قوي، ھەم چوپان. قېرىنداشلىرىم، سىلەر «روھ» دەپ ئاتىغان تېنىڭلارنىڭ قورالى كىچىككىنە ئەقىل — پاراسەتتۇر. ئۇ ھەم بۈيۈك ئەقىل — پاراسەتتىڭلارنىڭ كىچىككىنە قورالى، ھەم ئەرمىكىدۇر.

سىلەر دائىم «مەن» دەيسىلەر، ھەتتا ئىنتايىن پەخىرلىنىسىلەر. بىراق، بۇنىڭدىنمۇ ئۇلۇغ نەرسە ۋە سىلەر ئىشىنىشى خالىمايدىغان نەرسىلەر باركى، ئۇ دەل بۈيۈك ئەقىل — پاراسەتكە ئىگە تەندۇر. ئۇ «مەن» بولماستىن، بەلكى «مەن»نى ئىشقا ئاشۇرۇشتۇر.

سەزگۈ ئەزالار سېزەلەيدىغان، روھ يېتەلەيدىغان ھەرقانداق نەرسىنىڭ ھېچقانداق مەقسىتى بولمايدۇ. بىراق، سەزگۈ ئەزالار بىلەن روھ ساڭا ئۇلارنى بارلىق نەرسىلەرنىڭ مەقسىتى دەپ ئىشەندۈرىدۇ،

ئۇلار شۇ قەدەر شوھرەتپەرەس.

ئەمەلىيەتتە، سەزگۈ ئەزالار بىلەن روھ قورال ياكى ئويۇنچۇقتۇر، ئۇلارنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغىنى «ئۆز» دىن باشقا نەرسە ئەمەس. بىراق، «ئۆزلۈك» مۇ سەزگۈ ئەزالارنىڭ كۆزى بىلەن كۆرىدۇ، روھ قۇلىقى بىلەن ئاڭلايدۇ.

«ئۆز» باشتىن - ئاخىر ئاڭلايدۇ ھەم ئىزدەيدۇ، ئۇ تىنىمسىز سېلىشتۇرىدۇ، يېڭىدۇ، ھالقىيدۇ، بۇزىدۇ. ئۇ ھەممىگە ھۆكۈمراندۇر ھەم ئۆزىنىڭ غوجايىنىدۇر.

قېرىنداشلىرىم، ئىدىيەڭلار ھەم تۇيغۇڭلارنىڭ كەينىدە كۈچلۈك بىر غوجايىن - يۈچۈن دانىشمەن بار. ئۇ دەل «ئۆزلۈك»، ئۇ سىلەرنىڭ تېنىڭلاردۇر.

تېنىڭلاردىكى ئەقىل بۈيۈك ئەقىل - پاراستىڭلار ئىچىدىكى ئەقىلدىنمۇ كۆپتۇر. تېنىڭلارنىڭ بۈيۈك ئەقىل - پاراستەتكە زادى نېمىشقا موھتاجلىقىنى كىم بىلسۇن؟

سەندىكى «ئۆز» مەندىكى «مەن» گە ۋە ئۇنىڭ مەغرۇر تۇرقىغا قاراپ، پىسىڭىدە كۈلۈپ قويدى. «بۇ ئىدىيە پەرۋازى مەن ئۈچۈن نېمىدى؟ - (ئۆز، ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلايتتى، - ئۇلار پەقەت مەنزىلگىلا ئاپىرىدىغان قىسقا يول، مەن «مەن» نىڭ رەھمانىسى ھەم «مەن» ناملىق نۇقتىئىنەزەرنىڭ يورۇتقۇچىسى.»

«ئۆز» «مەن» گە دېدى: «ئازابلان!» شۇنىڭ بىلەن «مەن» ئازابلاننىشقا باشلىدى. لېكىن، كۆڭلىدە ئازابتىن قانداق قۇتۇلۇشنى ئويلىدى - ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن ئەستايىدىل باش قاتۇرۇشى كېرەك.

«ئۆز» «مەن» گە دېدى: «شادلان!» شۇنىڭ بىلەن «مەن» شادلىنىشقا باشلىدى. كۆڭلىدە مەڭگۈ شادىيانە ئۆتۈشنى ئويلىدى - ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن ئەستايىدىل باش قاتۇرۇشى كېرەك.

تەن مەنىستىمگۈچىلىرىگە بىرنەچچە كەلىمە سۆز قىلاي. ئۇلار تەننى قەدىرلىگەچكە مەنىستىدۇ. ئۇنداقتا قەدىرلەش بىلەن

مەنسىتمە سىلىك، قىممەت بىلەن ئىرادىنى زادى كىم ياراتقان؟ ياراتقۇچى «ئۆز» ئۆزى ئۈچۈن قەدىرلەش ۋە مەنسىتمە سىلىكى، ئازاب ۋە خۇشاللىقنى كەشىپ قىلدى. ياراتقۇچى تەن ئۆزى روھنى كەشىپ قىلدى، روھنى ئىرادىنىڭ ئىككى قولىغا ئايلاندۇردى. سىلەردەك تەننى مەنسىتمەيدىغانلار ئەسەبىيلىك ۋە مەنسىتمە سىلىك ئىچىدە «ئۆزۈڭلەر» لەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىسىلەر. سىلەرگە ئېيتسام، سىلەردىكى «ئۆز» ياشاشنى خالىماي ھاياتلىقنى تەرك ئەتمەكتە. سىلەردىكى «ئۆز» ئۆزى خالايدىغان ئىشقا — ئۆزىدىن ھالقىشقا ئامالسىز، بۇ ئۇنىڭ ئەڭ زور ئىستىكى ھەم بىردىنبىر جاھىللىقى.

ئەمدى ھەممە كېچىكتى. شۇڭا، سىلەردىكى «ئۆز» ئۆلۈشنىلا ئويلايدۇ. سىلەرنىزە، ھەي، تەن مەنسىتمىگۈچىلىرى. سىلەردىكى «ئۆز» ئۆلۈۋېلىشقا تەقەززا. شۇڭا، تەن مەنسىتمىگۈچىلىرىگە ئايلاندىڭلار، سىلەر ئۆزۈڭلاردىن ھالقىيالمايسىلەر. شۇنداق، سىلەر ھاياتلىق ۋە زېمىندىن زارلىنىشقا باشلىدىڭلار، ئۆزۈڭلار سەزمەيدىغان ھەسەت ۋە كىبىر، قىيا باققان تەكەببۇر كۆزۈڭلاردىن چىقىپ تۇرىدۇ. ئەي، تەن مەنسىتمىگۈچىلىرى، يولۇڭلاردا ماڭمايمەن، سىلەر ئەۋلىيا بولۇشقا ئۆتىدىغان كۆۋرۈكۈم ئەمەس.

5. خۇشاللىق ۋە قىزغىنلىق

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:
قېرىندىشىم، سەندە بىر گۈزەل ئەخلاق بولسا ھەم پەقەت ئۆزۈڭگىلا خاس بولسا، ھەرگىز باشقىلار بىلەن تەڭ بەھرىمەن بولما.
ئەلۋەتتە، ئۇنىڭغا چىرايلىق ئىسىم قويسەن ھەم ئۇنى

قەدىرلەيسەن، ئۇنىڭ قۇلاقلىرىدىن تۇتۇپ ئوينىشىسەن. لېكىن، بۇ ئىسمىنى كۆپچىلىكنىڭ ئورتاق قوللىنىشىغا يول قويساڭ، بۇ پەزىلەتنى يوقىتىپ قويغىنىڭ ئۈچۈن ئۇلارغا ئوخشىشىپ قالسىەن.

شۇنداق دېيىشكە ھەقلىقسەن: «روھىمنى دەم يىغلىتىپ، دەم كۈلدۈرىدىغان، دەم ئېچىرقتىدىغان بۇ نەرسىنى تەرىپلىمەك تەس، روھىمنى ئېچىرقاشقا سالغان بۇ نەرسە ئىسمىمىز.»
پەزىلىتىڭنى يۈكسەكلىكتە ساقلا، ئۇنىڭغا ھېچقانداق سۈپەتنى قوشما، سۆزلەشكە توغرا كەلسە، خىجىل بولما.
سالماقلىق بىلەن شۇنداق دېگىن: «مانا بۇ قەدىرلەيدىغان ياشلىق، ئۇ مېنى خۇشاللىقنىڭ چېكىگە يەتكۈزىدۇ، ماڭا ئېھتىياجلىق بولغان ياخشىلىق ئەنە شۇ.»

مەن ئۇنىڭغا موھتاج، بۇ ئۇنىڭ تەڭرىنىڭ پەرمانى ئىكەنلىكىدە ياكى ئىنسانلارنىڭ قانۇنى ۋە ئېھتىياجى ئىكەنلىكىدە ئەمەس، ئۇ مېنى ئەۋلىيا دۇنياسى ياكى جەننەتكە ئاپىرىدىغان ئەڭگۈشتەر ئەمەس.
ئۇ زېمىنغا تالىق ئەخلاق، ئۇنى سۆيىمەن — ئۇنىڭدا سىنچىلىق يوق، قۇۋلۇق — شۇملۇق تېخىمۇ يوق.

بۇ قوش ئۆز ئۇۋىسىنى مېنىڭ جىسمىمدا ياسىدى، شۇڭا ئۇنى ئۆز ئىلكىمدە ئاسرايمەن — ھازىر ئۇ ئالتۇن تۇخۇمنى بېسىپ ياتماقتا.

سەن ئۆز پەزىلىتىڭنى پىچىرلاپ تۇرۇپ سۆزلىشىڭ ھەم مەدھىيەلىشىڭ كېرەك.

بۇرۇن قىزغىنلىقىڭنى رەزىللىك دەپ بىلگەنىدىڭ، ئەمدى قېپقالغىنى گۈزەل پەزىلەت — ئۇلارنىڭ ھەممىسى قىزغىنلىقتىن كەلگەن.

ئەڭ بۈيۈك مەقسىتىڭنى قىزغىنلىقىڭنىڭ چوڭقۇرلۇقىغا قويغانىدىڭ، ئۇ پەزىلىتىڭ ۋە خۇشاللىقىڭغا ئايلاندى.

گەرچە سەن چۇس مېجەز، شەھۋەتخور، تەلۋە ياكى قىساسخور ئۇرۇققا تەۋە بولساڭمۇ، لېكىن بارلىق قىزغىنلىقنىڭ پەزىلەتكە ئايلىنىدۇ، بارلىق ئالۋاستىلارمۇ پەرىشتىلەرگە ئايلىنىدۇ.

گەمەڭدىكى نۇرغۇن لالما ئىتلارمۇ ئاخىر قۇشلارغا ۋە جەلپىكار ناخشىچىلارغا ئايلىنىدۇ.

ئۆزۈڭنىڭ ئوغىسى بىلەن ئۆزۈڭگە دورا ياسىدىڭ، ئازاب كالىسىنىڭ سۈتىنى ساغدىڭ. شۇ تاپتا ئاشۇ شېرىن شەربەتنى ئىچىۋاتسەن.

پەزىلەت توقۇنۇشلىرىدىن تۇغۇلغان رەزىللىكنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ۋۇجۇدۇڭدا رەزىللىك يوق.

قېرىندىشىم، بەختىڭ بولسا، ساڭا بىرلا پەزىلەت بولسلا كۇپايە، كۆپ بولۇشنىڭ قىلچە ھاجىتى يوق، شۇنىڭدىلا كۆۋرۈكتىن ئاسان ئۆتسەن.

كۆپ پەزىلەت ئىگىسى بولۇش خاتالىق ئەمەس، لېكىن ئۇ چىدىغۇسىز بىر تەقدىر. نۇرغۇن كىشىلەر پەزىلەتلەر ماجىراسىنىڭ ئازابىغا چىدىيالماي، ئۆزىنى چۆللەردە ئۆلتۈرۈۋالغان.

قېرىندىشىم، ئۇرۇش رەزىللىكىمۇ؟ شۇنداق بولسىمۇ، ئۇنىڭغا موھتاجىمىز. ھەسەت، گۇمان ۋە ھاقارەتلەر سېنىڭ ئەخلاقىڭدىكى زۆرۈر نەرسىلەر.

قارا! پەزىلەتلىرىڭ ئەڭ يۈكسەك ئورۇننى ئىگىلەش ئۈچۈن نېمىلەرنى قىلماقتا، ھەممىسى ئۆزى ئۈچۈن روھىڭنى ئىشقا سالماقچى بولۇۋاتىدۇ، سۆيگەن ۋە نەپەرتلەنگەن چېغىڭدىكى بارلىق كۈچۈڭنى ئىگىلىمەكچى بولۇۋاتىدۇ.

پەزىلەتلەر بىر - بىرىگە ھەسەت قىلىدۇ، ھەسەت ئىنتايىن قورقۇنچىلۇق نەرسە، ھەر بىر پەزىلەت ھەسەت تۈپەيلىدىن بەربات بولۇشى مۇمكىن.

ھەسەتخور ئادەم بىر چايان، ئۇنىڭ نەشتىرى ئاخىر ئۆزىگە

سانجىلىدۇ.

ئەي، قېرىندىشىم، ئەڭ كامىل پەزىلەتنىڭمۇ ئۆز - ئۆزىدىن رەنجىگەنلىكىنى ۋە ئۆز - ئۆزىنى نابۇت قىلغانلىقىنى كۆرمىگەنمىدىڭ؟
ئادەم ھالقتىلىدۇ، شۇڭا پەزىلىتىڭنى قەدىرلە - ئۇلار سەۋەبىدىن ھالاك بولۇشۇڭ مۇمكىن.

6. تاتىراڭغۇ گۇناھكار

زور وئاستىبەر شۇنداق دەيدۇ:

سىلەر سودىيەلەر ۋە كاھىنلار، قۇربانلىقلار بويىنى ئېگىپ بەرمىسە، ئۇلارنى ئۆلتۈرمەيسىلەرغۇ دەيمەن؟ قاراڭلار، بۇ تاتىراڭغۇ گۇناھكار بويىنى ئېگىپ تۇرىدۇ، ئەمما كۆزلىرىدىن بولسا مەسخىرە ۋە مەنسىتمەسلىك يېغىپ تۇرىدۇ.

«ئۆزلۈك»م ھالقتىلىشى كېرەك - «ئۆزلۈك»م ئىنسانىيەتكە بولغان ھۆرمەتسىزلىكىمدۇر» دېگەن مەنە بار ئىدى ئۇ كۆزلەردە. ئۇنىڭ ئۆزىنى سوتلىغان ۋاقتى دەل ئۇنىڭ يۈكسەلگەن دەقىقىسىدۇر. ئۇنىڭ يۈكسەكلىكىگە زىيان - زەخمەت يەتمىسۇن. ئۆزى سەۋەبىدىن ئازابقا گىرىپتار بولغانلارنى تېزىرەك ئۆلۈشكە دەۋەت قىلىشتىن باشقا قۇتقۇزۇش يولى يوق.

سودىيەلەر، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشىڭلار قىساسكار قەلبىڭلاردىن ئەمەس، ھېسداشلىقىڭلاردىن بولسۇن، سىلەر ئۆلۈم جازاسىنى ئىجرا قىلغىنىڭلاردا، ھاياتنى ئاقلاۋاتقىنىڭلارنى چۈشىنىڭلار.

ئۆزۈڭلار جازالىغان كىشىلەرگە قەرزدار ئەمەسلىكىڭلارنى ھېس قىلىشلا كۇپايە قىلمايدۇ. ئەڭ ياخشىسى قاينغۇ - ھەسرەتنىڭلارنى ئەۋلىياغا بولغان مۇھەببەتكە ئايلاندۇرۇڭلار، شۇ چاغدىلا ئۆزۈڭلارنىڭ ئۆلمىگەنلىكىڭلار يوللۇق بولىدۇ.

سەلەر ئۇلارنى «دۈشمەن» دەڭلار، «رەزىل» دېمەڭلار؛ «كېسەل» دەڭلار، «چاكىنا» دېمەڭلار؛ «ساراڭ» دەڭلار، «گۇناھكار» دېمەڭلار. بىراق، سەن، ئەي، قوللىرى قانغا بويالغان سودىيە، ئويلىغانلىرىڭنى ئاشكارا قىلساڭ، كۆپچىلىك تەڭلا: «بۇ مەينەت ھەم زەھەرلىك نەرسىنى يوقتىڭلار» دەپ چۇقان سېلىشىدۇ. ئىدىيە بىلەن ھەرىكەت بىر - بىرىگە ئوخشاشمايدۇ، ھەرىكەتنىڭ مەنىسى دېگەن باشقىچە گەپ. سەۋەب - نەتىجە چاقى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئايلىنىمايدۇ.

قانداقتۇر بىر پىكىر بۇ تاتراڭغۇ گۇناھكارنىڭ چىرايىنى كۆكەرتىۋەتتى. گۇناھ ئۆتكۈزىدىغان چاغدا، ئۇنىڭ پىكىرلىرى سوغۇققان بولىدۇ. لېكىن، ئىش يۈز بەرگەندىن كېيىن، ئۇ دائىم ئېسىگە كېلىۋالدىغان ئەسلىمىلەرگە بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ. ئۇ ھەمىشە ئۆزىنى بىر ئىشنىڭ ھەقدارىسى دەپ ئويلايدۇ. مەن بۇنى ئەسەب دەپ ئاتايمەن، ئۆلگىلەر ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ئەكسىچە پىرىنسىپقا ئايلىندى.

ئىرماش - چىرماش سىزىقلار مېكىيانىمۇ گاڭگىرىتىپ قويۇشى مۇمكىن، زەربىلەر بۇ گۇناھكارنىڭ زەئىپ ئەقلىنى مالمان قىلىۋەتتى. مەن بۇنى ئىش يۈز بەرگەندىن كېيىنكى ئەسەب دەيمەن. قۇلاق سېلىڭلار، سودىيەلەر! يەنە بىر خىل ئەسەب بار: ئۇ بولسا ئىش يۈز بېرىشتىن بۇرۇنقى ئەسەب. ئاھ، سەلەر روھنىڭ تېگى - تەكتىگە يەتمىدىڭلار!

قوللىرى قان بىلەن بويالغان سودىيە شۇنداق دېدى: «بۇ گۇناھكار نېمىشقا ئادەم ئۆلتۈرىدۇ؟ ئۇ بۇلماقچى» لېكىن، سەلەرگە ئېيتايكى، ئۇنىڭ روھى ئولجىنى ئەمەس، پەقەت قاننىلا خالايدۇ. ئۇ تىخ ئۇرۇش ھۇزۇرىغا تەشنا.

بىراق، ئۇنىڭ زەپپانە ئەقلى بۇنداق ئەسەبىلىكنى مۇتلەق چۈشەنمەيدۇ، بەلكى ئاشۇنداق ئىشلارغا دەۋەت قىلىدۇ. «قان ئاقسا نېمە

كارايتى! — ئەقلى ئۇنىڭغا دەيدۇ، — سەن پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، ئاز — تولا ئولجا ئېلىشنى ياكى ئۆچ ئېلىشنى ئويلىمامسەن؟»

ئۇ زەپپانە ئەقلىنىڭ گېپىگە كىردى، زەپپانە ئەقلىگە خاس ھەربىر سۆزى ئۇنى چوڭقۇر ئىشقا كىرىشىپ كۆپ نەرسىلەرنى ئويلاشقا ئىمكان بەرمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئادەم ئۆلتۈرگەندە بۇلاشنىمۇ قولدىن بەرمىدى، ئۆزىنىڭ ئەسەبىيلىكىدىن خىجىل بولمىدى.

ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى گۇناھنىڭ چوڭقۇر پارچىلىرى تېخىمۇ كۆپەيدى، زەپپانە ئەقلى تېخىمۇ بىخۇدلاشتى، پالەچ بولدى ھەمدە پۈتۈن تېنى ئېغىرلىشىپ كەتتى.

ئۇ بېشىنى ئىرغىتلىغان بولسىلا، بارلىق يۈكلىرى تۆكۈلۈپ كەتكەن بولاتتى، لېكىن ئۇنىڭ بېشىنى ئىرغىتىشىغا كىممۇ كېپىل بولالسىن؟

ئۇ زادى نېمە ئادەم؟ ئۇ بارلىق رەزىل قىلمىشلارنىڭ مەنبەسى، بۇ قىلمىشلار ئۇنىڭ روھى ئارقىلىق دۇنياغا كېڭەيمەكچى — ئۇلار ھەر تەرەپتىن قۇربانلىق بولماقچى.

ئۇ زادى قانداق ئادەم؟ بىر — بىرىگە چىرمىشىپ كەتكەن، ئەمما چىقىشالمايدىغان يىلان. شۇڭا، ھەر تەرەپتىن قۇربانلىق ئىزدەيدۇ.

قارا، بىچارە تەنگە! ئۇ ئۆز روھىنىڭ ئۆزىنى چۈشىنىشىگە ئازابلانغان ھالدا تەشنا — بىچارە روھ بۇنى تېخى قىلىچ ھۇزۇرىنى بەخش ئېتىدىغان گۇناھ ئىستىكى، دەپ قارايدۇ.

ھازىر، رەزىللىكنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ، كېسەل يۇقتۇرۇۋالغان ئادەممۇ رەزىللىشىپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنى ئازابلانغان نەرسىلەر ئارقىلىق باشقىلارنى ئازابلانغانى ئويلايدۇ. ۋاھالەنكى، تارىختا ئوخشاشمايدىغان زامانلار ۋە ياخشى — يامانلىقلار بولۇپ تۇردى.

بۇرۇن، گۇمان قىلىش ۋە ئۆزىگە ئۆزى ئىگە بولۇش گۇناھ بولاتتى. ئۇ چاغدىكى كېسەللەر يات مۇخلىسقا ۋە پېرىخونغا ئۆزگىرىۋالاتتى: ئۇلار بەئەينى ئاشۇ يات مۇخلىس ۋە پېرىخونلاردەك

ئەسلىدە روھ خۇدا ئىدى، كېيىن ئادەمگە ئايلاندى، ئەمدى ئاۋامغا ئايلىنىپ كەتتى.

ئۇنىڭ يۈرەك قېنى ۋە ھېكمەتلىرى بىلەن يېزىپ چىققان نەرسىلەر كىشىلەرنىڭ ئادەتتىكىچە ئوقۇپ قويۇشى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى قەلب بىلەن ھېس قىلىشى ئۈچۈن ئىدى.

ئىككى تاغ ئارىسىدىكى قىسقا ئارىلىق ئىككى چوققا ئارىسىدىكى ئارىلىقتۇر. ئۇزۇن پۈتۈڭ بولغاندىلا، بۇ مۇساپىنى باسالايسەن. ھېكمەت بەجايىكى تاغ چوققىسى، ئۇنى تىڭشايدىغان ئادەم ئاددىي ئادەم ئەمەس، بەلكى بۈيۈك ئادەم بولۇشى كېرەك.

شالاڭ ھەم ساپ ھاۋا، يوشۇرۇن خەۋپ - خەتەر، شادلىققا تولغان رەزىللىك - مانا بۇلار بىر - بىرىگە ماسلىشىپ كەلگەن.

ئەتراپىمدا ئالۋاستىلارنىڭ خىرىس قىلىپ تۇرۇشىنى ئارزۇ قىلىمەن. چۈنكى، مەن قالتىس باتۇر. قەيسەرلىكم شاياتۇنلارنى قوغلىۋەتتى ھەم ئۆزۈم ئۈچۈن ئالۋاستىلارنى ئاپىرىدە قىلدىم - ئۇلارنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈش ئۈچۈن ئاشۇنداق قىلىمەن.

سىلەردەك تۇيغۇدا ئەمەسمەن، ئاستىمدىكى بۇلۇتنىڭ قاپقارا ۋە كالانپايلىقىدىن كۈلمەن. ئۇ دەل سىلەرنىڭ گۈلدۈرمامىلىق بۇلۇتۇڭلار.

سىلەر ئۆرلەشكە تەشنا بولغان چېغىڭلاردا ئېگىزگە قارايسىلەر، ئەمما مەن تۆۋەنگە قارايمەن، چۈنكى مەن ئېگىزدە.

ئاراڭلاردا كىم كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆرلىيەلەيدۇ؟

ئەڭ ئېگىز چوققىغا چىققان ئادەم پانىي دۇنيادىكى راست - يالغان تىراگېدىيەلەرگە قاراپ كۈلىدۇ.

قەيسەر بول، پەسەنت قىلما؛ قەتئىي بول، نەزەرگە ئالما - ئەقىل - پاراسەت بىزگە ئەنە شۇنداق ئۆگىتىدۇ. ئەقىل - پاراسەت پەقەت جەڭچىنىلا سۆيىدىغان دېدەك.

«ھاياتنىڭ ھۆددىسىدىن چەقىش ئىنتايىن تەس!» دەيسىلەر.

ئۇنداق بولسا سىلەر نېمىشقا كۈندۈزى ھاكاۋۇر، كېچىسى مۇلايىم؟
 ھاياتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىش ئىنتايىن تەس بولسىمۇ، بۇنچىۋالا
 ئاجىز ئەھۋالغا چۈشۈۋېلىشنىڭ نېمە ھاجىتى! ھەممىمىز نۇرغۇن
 يۈكنى ئارتىۋالغان قېچىر ياكى ئېشەك.
 بىر تامچە شەبنەنمۇ كۆتۈرەلمەي، تىترەپ كەتكەن ئەتىرگۈل
 بىلەن نېمە پەرقىمىز؟

بىز ھاياتنى ھەقىقەتەن سۆيىمىز. ئەمما، بۇ ھاياتقا كۆنۈپ
 قالغانلىقىمىزدىن ئەمەس، مۇھەببەتكە كۆنگەنلىكىمىزدىن.
 قىزغىن مۇھەببەتتە ئەسەبىيلىك بار، ئەسەبىيلىكتىمۇ
 ئەقىل - ئىدراك بار.

ھاياتلىقنى سۆيىدىغان ماڭا ئوخشاش بىر كىشىنىڭ نەزىرىدە
 كېپىنەك، ماغزاپ ۋە ئارمىزدىكى ئۇلارغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان
 ھەممە نەرسە بەختتىن ئەڭ بەھرىمەن بولالايدىغانلاردۇر.
 زور وئاستىپ نازۇك، چىرايلىق، تېتىك بۇ شەيتانلارنى كۆرگەندە،
 ھاياجانلىنىپ كۆز يېشى قىلىپ ناخشا ئېيتتى.
 مەن قانداق ئۇسسۇل ئويناشنى بىلىدىغان تەڭرىگە ئېتىقاد
 قىلىمەن.

ئالۋاستىمغا قاراپلا ئۇنىڭ كەسكىن ۋە تەمكىنلىكىنى
 بايقىدىم - بۇ بىر ئەستايىدىللىق. ئۇنىڭ ئالدىدا بارلىق نەرسىلەر
 جۇلاسىز.

بىز غەزەپ بىلەن ئەمەس، كۈلكە بىلەن ئادەم ئۆلتۈرمىز.
 كېلىڭلار! بۇ ئەستايىدىل روھنى ئۇجۇقتۇرايلى!
 ئاۋۋال مېڭىشنى ئۆگەندىم، ئۇنىڭدىن كېيىن يۈگۈردۈم.
 ئۇچۇشنى ئۆگەنگەندىن كېيىن، ئىتتىرىپ قويمىسىمۇ ئىككىنچى بىر
 ئورۇنغا بارالايدىغان بولدۇم.

ھازىر يەڭگىلەپ قالغاچقا ئۇچالدىم. ئۆزۈمنى ئۆزۈمنىڭ
 ئۈستىدە كۆردۈم - تېنىمدە بىر تەڭرى ئۇسسۇل ئوينىۋېتىپتۇ.

8. تاغدىكى دەرەخ

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور ئاستىر بىر ئۆسمۈر بالىنىڭ ئۆزىنى خەقتىن قاچۇرۇپ يۈرىدىغانلىقىنى بايقاپ قالدى. بىر كۈنى كەچتە، ئۇ پېدكوۋ بازىرى يېنىدىكى تاغدا ئايلىنىپ يۈرۈپ، ھېلىقى ئۆسمۈر بالىنىڭ دەرەخكە يۆلىنىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇ خۇنۇك كۆزلىرى بىلەن جىلغىغا قارايتتى. زور ئاستىر ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ مۇنداق

دېدى:

— ئەگەر مەن بۇ دەرەخنى قولۇم بىلەن لىڭشىتماقچى بولسام، كۈچۈم يەتمەسلىكى مۇمكىن. لېكىن، بىر كۆرۈشكە قانداق بولالمايدىغان شامال ئۇنى لىڭشىتىدۇ ياكى سۇندۇرۇۋېتىدۇ. ئوخشاشلا بىزمۇ غايىب قول بىلەن تەۋرىتىلىمىز ياكى سۇندۇرۇلىمىز.

ئۆسمۈر بالا ھېچنېمىنى چۈشەنمىگەندەك ئەلپازدا ئورنىدىن تۇرۇپ دېدى:

— زور ئاستىر، بايلا كۆڭلۈمگە كەچكەن، مانا ئەمدى سۆزىنى ئاڭلاۋاتمەن!

— نېمىدىن قورقسەن؟ — دېدى زور ئاستىر جاۋابەن، — ئادەم بىلەن دەرەخ ئوخشاش. ئۇ پارلاق يۈكسەكلىككە قاراپ قانچىكى ئۆسسە، يىلتىزىمۇ قارا تۇپراققا — رەزىللىككە شۇنچە چوڭقۇر پاتىدۇ.

— راست، رەزىللىككە پاتىدۇ، — دېدى بالا ياغراق ئاۋازدا، — ئەمما، سەن مېنىڭ روھىمنى قانداق بايقىۋالدىڭ؟

— ئالدى بىلەن روھ يارىتالمايدىكەنمىز، باشقا روھلارنىمۇ بايقىيالمايمىز، — زور ئاستىر كۈلۈپ قويدى.

— راست، رەزىللىككە پاتىدۇ، — ئۇنلۇك ۋارقىرىدى بالا، —

زور روئاستىپەر، دېگەنلىرىڭ ھەقىقەتەن توغرا، ئۆرلىمەكچى بولۇۋىدىم، ئىشەنچىمنى يوقىتىپ قويدۇم، ھەتتا ماڭا ئىشىنىدىغان بىر مۇئادەم قالمىدى. بۇ زادى قانداق ئىش؟

مەن بەك تېز ئۆزگىرىپ كەتتىمكىن دەيمەن، بۈگۈنكى مەن تۈنۈگۈنكى مەننى ئاغدۇرۇۋەتتى. ئۆرلىگەندە، ھەمىشە بىرقانچە بالداقىتىن بىراقلا ئاتلىدىم، بالداقىلار مېنى كەچۈرمىدى.

ئېگىزگە چىقىپلا ئاندىن تەنھا ئىكەنلىكىمنى ھېس قىلىدىم. پاراخلاشقۇدەك ئادەم يوق؛ زېرىكىش قىرروۋلىرى دەستىدىن تىتىرىدىم. بۇ ئېگىزلىكتىن زادى نېمە ئىزدەيمەن؟

كىبىرلىرىم ۋە تەلەپلىرىم كۈنسىپىرى كۆپەيدى. ئېگىزگە چىققانسىپىرى ئېگىزگە يامىشىشنى ئويلىغانلارنى كۆزگە ئىلمايدىغان بولدۇم. ئېگىزلىكتىن زادى نېمە ئىزدەيمەن؟

يامىشىشلىرىم ۋە يىقىلىشلىرىمدىن نومۇس قىلىمەن! ھاسىراشلىرىمنى مەسخىرە قىلىمەن! پەرۋاز قىلىۋاتقانلارنى ئوچ كۆرىمەن! ئېگىزدە تۇرۇپ، ھالسىراپ كەتكەندەك ھېس قىلىمەن! — بالا سۆزىنى تۈگىتىپ جىم بولدى.

— بۇ دەرەخ، — دېدى زور روئاستىپەر يېنىدىكى دەرەخكە تىكىلىپ تۇرۇپ، — تاغ ئۈستىدە يېگانە تۇرۇپتۇ، ئادەملەر ۋە ھايۋانلاردىنمۇ ئېگىز ئۆسۈپتۇ.

ئەگەر ئۇ زوۋان سۈرگەن بولسا، چۈشىنىدىغانلار چىقىمىغان بولاتتى. شۇڭا، ئۇ كۈتىدۇ. نېمىنى كۈتىدۇ؟ ئۇ بۇلۇتقا يېقىن تۇرغاچقا، چاقماقنى كۈتسە كېرەك؟

زور روئاستىپەر سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، بالا قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ سۈرەن سالىدى:

— توغرا، زور روئاستىپەر، ئېيتقانلىرىڭ ھەقىقەت. ئېگىزگە چىقىشىم ھاللاكتىمنى ئىزدەشتۇر. سەن بولساڭ مەن كۈتكەن چاقماقنىڭ ئۆزى. قارا، سەن كەلگەندىن بېرى قانداق بولۇپ كەتتىم؟

مانا بۇ ساڭا بولغان ھەسەتلىرىمنىڭ مېنى بەربات قىلىشى! — بالا شۇنداق دەپ ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى. زور ئاستىر بالنى يېتەكلەپ كېتىپ قالدى.

بىردەم ماڭغاندىن كېيىن، زور ئاستىر يەنە ئېغىز ئاچتى: — تولىمۇ ئەپسۇس، چۈنكى كۆزلىرىڭدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان خەۋپ - خەتەرلەر دېگەنلىرىڭدىن خېلىلا جىق ئىكەن. ئەركىن ئەمەسسەن، شۇڭا ئەركىنلىككە ئىنتىلىۋاتسەن. ئۆزۈڭنى ئۇنتۇغان ھالدا ئىزدەشلىرىڭ سېنى تېخىمۇ سەگەكلەشتۈرۈۋېتىدۇ.

سەن پايانىسىز ئېگىزلىككە ئىنتىلسەن، روھىڭ يۇلتۇزلارغا ئىنتىزار، تەبىئىتىڭدىكى پەسكەشلىكىڭمۇ ئەركىنلىك ئىزدىمەكتە. ۋەھشىي ئىتلىرىڭمۇ ئەركىنلىككە ئىنتىلىۋاتىدۇ. روھىڭ زىندان ئىشىكلىرىنى ئاچقاندا، ئۇلار ئوۋىسىدا خۇشال - خۇرام قاۋىشىدۇ.

نەزىرىمدە سەن يەنىلا ئەركىنلىكنى چۈشەۋاتقان تۇتقۇن. ئاھ، بۇ تۇتقۇن روھ زېرەكلىشىدۇ ھەم ئىنتايىن رەزىللىشىپ كېتىدۇ. روھىي ئەركىنلىككە ئېرىشكەن كىشىلەرمۇ ئۆزىنى پاكلىشى كېرەك. چۈنكى، ئۇنىڭ قەلبىدە يەنىلا نۇرغۇن كىشەن ۋە پاتىقار بار. ئۇنىڭ كۆزلىرىمۇ بىغۇبار ۋە پاك بولۇشى كېرەك.

راست، خەۋپ - خەتەرلىرىڭنى بىلىمەن. ئەمما، مۇھەببەت ۋە ئۈمىد بىلەن شۇنى ئۆتۈنۈپ سورايمەنكى، مۇھەببەت ۋە ئۈمىدىن ئايرىلىپ قالما.

ئۆزۈڭنى ئالىيجاناب چاغلایدىكەنسەن، سەندىن نەپەرەتلىنىدىغانلار ياكى ساڭا يامان كۆزى بىلەن قارايدىغانلارمۇ سېنى ئالىيجاناب چاغلایدىكەن. شۇنى چۈشەنگىنكى، ئالىيجاناب ئادەم باشقا ھەرقانداق ئادەمگە توسالغۇ بولىدۇ.

ئالىيجانابلار ياخشىلارغىمۇ توسالغۇ. ئۇلار گەرچە ئالىيجاناب

كىشىلەرنى ياخشى ئادەم دېسىمۇ، ئەمما بۇ ئاغزىنىڭ ئۈچىدىلا دېيىلگەن گەپ.

ئالىيجانابار يېڭى شەيئى ۋە يېڭى ئەخلاق ياراتماقچى بولىدۇ. ياخشىلار بولسا كونا نەرسىلەرگە يېپىشىۋېلىپ، ئۇلارنى قوغدايدۇ.

ئالىيجانابارنىڭ خەۋپى ياخشىلارغا ئۆزگىرىپ كېتىشتە ئەمەس، بەلكى نومۇسىزغا، مەسخىرىۋازغا ۋە بۇزغۇنچىغا ئايلىنىپ كېتىشتە.

ئاه، نۇرغۇن ئالىيجاناب كىشىلەرنى تونۇيمەن، ئۇلار يۈكسەك ئارزۇسىنى يوقىتىپ قويغان. شۇڭا، ئۇلار يۈكسەك ئارزۇلارغا بوھتان قىلىدۇ.

ئۇلار بىردەملىك ئىشرەتكە ۋە بىمەنلىككە كېچە - كۈندۈز غەرق بولدى.

«روھمۇ بىر خىل ئىشرەت» دېيىشىدۇ ئۇلار، نەتىجىدە روھ قاننىنى سۇندۇرۇپ قويدى. روھ جاراهەتلىنىپ، ئىپلاس جايلاردا ئۆمىلەپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولدى.

ئۇلار قەھرىمان بولۇشنى ئويلىغانىدى. لېكىن، ئاخىر راھەتپەرەسلەرگە ئايلىنىپ كەتتى. قەھرىمانلىق ئۇلارغا بىر خىل ئازاب ۋە قورقۇنچلۇق نەرسە بولۇپ قالدى.

مۇھەببەت ۋە ئۈمىد بىلەن ئۆتۈنۈپ سورايمەن، روھىڭدىكى قەھرىمانلىقنى ھەرگىز يوقىتىپ قويما! ئەڭ يۈكسەك ئارزۇيۇڭدىكى مۇقەددەسلىكنى مەڭگۈ ساقلاپ قال!

9. ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرى

زور وئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

بۇ دۇنيادا ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرى بار، شۇنىڭدەك ھاياتىدىن ۋاز كېچىشكە دالالەت قىلىنىدىغانلارمۇ بار.

دۇنيا ئارتۇقچە ئادەملەر بىلەن تولغان، ھايات ئاللىبۇرۇن ئۇلار

تەرىپىدىن پايدىلانغان قىلىنغان. شۇڭا، ئۇلارنى «باقى»لىق بىلەن ئالداپ، ھاياتىدىن مەھرۇم قىلىش كېرەك!

«سېرىق تەنلىكلەر» ياكى «قارا تەنلىكلەر» — كىشىلەر ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىنى ئەنە شۇنداق ئاتايدۇ. لېكىن، مەن سىلەرگە يەنە باشقا رەڭگە ئورنىنىۋالغان ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىنى كۆرسىتىپ قوياي. ئەڭ ۋەھشىيلىرىنىڭ قەلبى ياۋۇزلۇق بىلەن تولغان، ئۇلاردا شەھۋانىيلىق ۋە ئۆزىنى بەربات قىلىشتىن باشقا ھېچنەمە يوق — ئۇلارنىڭ شەھۋانىيلىقى ئۆزىنى قۇرۇتۇشتىن باشقا نەرسە ئەمەس. بۇ قورقۇنچلۇق مەخلۇقلار تېخى ئىنسانغا ئايلىنىدى. ئۇلار ئۆز — ئۆزىگە ھاياتتىن ۋاز كېچىش ھەققىدە تەلىم بېرىپ، ئۆزىنى ھالاك قىلسا ئىدى!

ئۇلار تۇغۇلۇپلا ئۆلىدىغان روھنىڭ قۇرتلىرى. بىز ئارقىلىق ۋە ۋاز كېچىش تەلىماتى ئۇلارنىڭ تەقەزاسى. ئۇلار ئۆلۈشكە رازى بولسا، بىز ئۇلارنى مۇرادىغا يەتكۈزەيلى. بىراق، باشقا جەسەتلەرنىڭ ئۇيقۇسىنى بۇزۇۋەتمەسلىكىمىز ياكى تىرىكلەرنىڭ كېيىنىنى چۇۋۇۋەتمەسلىكىمىز كېرەك. ئۇلار بىرەر بىمارنى، قېرىنى ياكى ئۆلۈكنى ئۇچراتسا، «ھاياتلىق بەربات بولدى» دېيىشىپ كېتىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ھالاك بولغىنى ئۇلارنىڭ ئۆزى ۋە مەۋجۇتلۇقىنىڭ بىر تەرىپىنىلا كۆرىدىغان كۆزى.

ئۇلار ئېغىر پەرىشانلىق ئىچىدە جاندىن ئۆتىدىغان كىچىك ئۆزگىرىشلەرنى كۈتىدۇ — ئۇلارنىڭ لېۋىنى چىشلەپ تۇرۇپ كۈتىدىغانلىرى ئەنە شۇ.

ياكى ئۇلار قوللىرىنى سوزۇشۇپ تاتلىق — تۇرۇم ئالماقتا، ئۆزىنىڭ گۆدەكلىكىنى مەسخىرە قىلماقتا. ئۇلار ھاياتلىقنى بىر تۈپ گىياھقا ئېسىپ قويۇپ، يەنىلا شۇ گۆدەكلىكىنى مەسخىرە قىلماقتا. — ياشاۋاتقانلار ئەخمەق، — دەيدۇ ئۇلارنىڭ ئەقلى، — بىز

ھەممىمىز مۇ ئەخمەق! بۇ ھاياتلىقتىكى ئەڭ ھاماقەتلىك ئىش!
 — ھاياتلىق كۈلپەتتۇر، — دەيدۇ باشقا بىر ئادەم، — بۇغۇ راست،
 شۇنداق ئىكەن، ھەممىنى تاماملاش كېرەك! ھاياتنى تاماملاش
 كۈلپەتتىن خالاس بولۇشتۇر.
 «ئۆزۈڭنى ئۆلتۈر! ئۆزۈڭنى ئوغرىلا!» بۇنى ئەخلاقىلارنىڭ
 ئەڭگۈشتىرى قىلىۋېلىڭلار.

— شەھۋەتخورلۇق گۇناھتۇر، — دەيدۇ بەزى ئۆلۈم
 تەرغىباتچىلىرى، — ئايرىلىپ تۇرايلى، پەرزەنت يۈزى كۆرمەيلى!
 — پەرزەنت كۆرۈش ئازاب، — دەيدۇ يەنە بەزىلەر، — يەنە نېمىشقا
 پەرزەنت كۆرگۈلۈك؟ كىشىلەر پەقەت شور پېشانىلەرنىلا تۇغىدۇ!
 بۇنداق دېگۈچىلەر مۇ ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىدۇر.

— رەھىمدىلىك زۆرۈر، — دەيدۇ يەنە بەزىلەر، — ھەممە نېمەمنى
 ئەكېتىڭلار! مەندەك بىر ئادەمنىمۇ ئەكېتىڭلار! شۇ چاغدىلا
 ھاياتلىقنىڭ چەكلىمىسىگە ئاز ئۇچرايمەن!

ئەگەر ئۇلار راستتىنلا رەھىمدىل بولسا، ئەتراپىدىكىلەرنىمۇ
 ھاياتلىقتىن ۋاز كەچتۈرىدۇ. رەزىللىك — ئۇلارنىڭ شاپائىتى.

ئۇلار ھاياتلىقنى تەرك ئېتىشىنى ئويلايدۇ. ئۇلارنىڭ كىشىلىرى
 ۋە ھەدىيەلىرى باشقىلارنى بوغۇپ تۇرسىمۇ، ئۇلار پىسەنت قىلمايدۇ!

ئەكسىچە، ھاياتلىق سىلەر ئۈچۈن مەڭگۈلۈك قارا ئىش، سىلەر
 ھاياتلىقتىن تېخىچە زېرىكىمىدىڭلارمۇ؟ سىلەر تېخىچە ئۆلۈم
 تەرغىباتچىلىرىنىڭ تەلىملىرىنى قوبۇل قىلغۇدەك بولمىدىڭلارمۇ؟

سىلەرگە قارا ئىش بىلەن يېڭى نەرسىلەر سۆيۈملۈك تۈيۈلىدۇ.
 سىلەر ئۆزۈڭلاردىن تويدۇڭلار، پىداكارانە خىزمىتىڭلار ئۆزۈڭلاردىن
 كېچىش ئۈچۈندۇر.

ئەگەر ھاياتقا بەكرەك ئىشەنچ قويساڭلار، ئۆزۈڭلاردىن بىر پەستىلا
 ۋاز كەچمىگەن بولاتتىڭلار. لېكىن، كۆڭلۈڭلاردا يەنە يېتەرسىزلىك
 بار. شۇڭا، كۈتۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالمايسىلەر، ھەتتا ھۇرۇنلۇقمۇ

قىلالمايسلەر!

ھەممە يەردە ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىنىڭ قىيقاس - سۈرەنلىرى،
دۇنيامۇ ئۆلۈمگە لايىق كىشىلەر بىلەن تولغان.
ئۇلارنى «باقىي»لىق ئىزدەشكە كۆندۈرەيلى، مېنىمۇ شۇنداق
قىلىڭلار. ئۇلار بۇ دۇنيادىن تېز رەك كەتسىلا بولدى!

10. ئۈرۈش ۋە ئەسكەر

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ئەڭ كۈچلۈك دۈشمىنىمىزنىڭ بىزگە رەھىم قىلىشىنى
خالىمايمىز. ئۆزىمىز ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەرنىڭمۇ ئىچ
ئاغرىتىشىنى خالىمايمىز. شۇڭا، سىلەرگە بىرقانچە ئېغىز راست
گېپىمنى قىلاي!

سەپداشلىرىم! سىلەرنى چىن قەلبىمدىن سۆيىمەن. مەن
سىلەرنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ھەمراھىڭلار ھەم ئەڭ يامان رەقىبىڭلار
بولمەن. شۇڭا، سىلەرگە بىرقانچە ئېغىز راست گېپىمنى قىلاي!
قەلبىڭلارنىڭ نەپەت ۋە ھەسرەتكە تولغانلىقىنى بىلىمەن.
لېكىن، سىلەر تېخى نەپەت ۋە ھەسرەتنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى بىلمەيدىغان
دەرىجىدە ئۇلۇغ بولۇپ كەتكىنىڭلار يوق. شۇڭا، ئامالنىڭ بارىچە ئۇلۇغ
بولۇڭلار، نەپەت ۋە ھەسرەت سەۋەبىدىن خىجىللىق تارتماڭلار!
ئەگەر بىلىملىك دانىشمەن بولالماستىڭلارمۇ، چوقۇم بىلىملىك
جەڭچى بولۇڭلار. بىلىملىك جەڭچىلەر مۇشۇنداق دانىشمەنلەرنىڭ
ھەمراھى ياكى باشلامچىسىدۇر.

نۇرغۇن لەشكەرلەرنى كۆرگەنمەن. ئەمما، نۇرغۇن جەڭچىلەرنى
كۆرۈشنى بەكرەك ئۈمىد قىلىمەن. گەرچە ئۇلار ئوخشاش
كىيىنىۋالسىمۇ، بارلىق كىيىنگۈچىلەرنىڭ كىيىمى ئوخشاش بولۇپ
كېتىشى ناتايىن.

ھەر دائىم دۈشمەنلەرنى — ئۆز دۈشمىنىڭلارنى ئىزدەپ يۈرىدىغان كىشىلەردىن بولۇڭلار، لېكىن ئاراڭلاردىكى بەزىلەرنىڭ بىر قارشىدىلا نەپرەت يالقۇنى يېنىپ تۇرمايدۇ.

بارلىق كۈچۈڭلارنى ئىشقا سېلىپ دۈشمەن ئىزدەڭلار، جەڭگاھقا بۆسۈپ كىرىپ، ئىدىيەڭلار ئۈچۈن كۈرەش قىلىڭلار! ئىدىيەڭلار تەلىيىڭلارغا قارشى ھالدا يېڭىلىسىمۇ، ئەمما ساداقىتىڭلار يەنىلا غەلبە چۇقانلىرىنى ياڭرىتىدۇ.

سىلەر تىنچلىقنى يەنە بىر ئۇرۇشقا ئېلىپ بارىدىغان ۋاسىتە دەپ تونۇڭلار — قىسقا مۇددەتلىك تىنچلىقنى ئۇزاق مۇددەتلىك تىنچلىقتىن بەكرەك سۆيۈڭلار.

خىزمەتكىلا بېرىلىپ كەتمەي، جەڭ قىلىڭلار، تىنچلىق ئىزدەمەي، غالىبىيەت ئىزدەڭلار. خىزمىتىڭلارنى جەڭگە، تىنچلىقىڭلارنى غالىبىيەتكە ئايلاندۇرۇڭلار!

كىشىلەردە ياكى بىلەن ئوق تەڭ مەۋجۇت بولغاندىلا، ئاندىن خاتىرجەم بولالايدۇ. ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇرۇش — تالاش تۈگمەيدۇ. تىنچلىقىڭلارنى غالىبىيەتكە ئايلاندۇرۇڭلار!

— ياخشى دالالت ئۇرۇشنى مۇقەددەسلىككە ئىگە قىلالامدۇ؟ — دەپ سوراپسىلەر. سىلەرگە ئېيتايكى، ياخشى ئۇرۇش ھەرقانداق دالالتنى مۇقەددەسلىككە ئىگە قىلىدۇ.

ئۇرۇش بىلەن قەيسەرلىك بۈيۈك ئىشلارغا رەھىمدىللىكتىن بەكرەك قادىر بولالايدۇ. ھازىرغا قەدەر ئۆتكەن نۇرغۇن قۇربان بەرگۈچىلەرنىڭ قۇتقۇزۇلۇشى قەيسەرلىكىڭلاردىن بولغان، ھەرگىزمۇ رەھىمدىللىكىڭلاردىن ئەمەس.

— ياخشىلىق دېگەن نېمە؟ — دەپ سوراپسىلەر. ياخشىلىق قەيسەرلىكتۇر. قىزچاقلار بولسا بۇنىڭغا «ياخشىلىق دېگەن نازاكەت» دەپ جاۋاب بېرىدۇ.

كىشىلەر سىلەرنى رەھىمسىز دەيدۇ. لېكىن، قەلبىڭلار ياخشى.

مەن سىلەرنىڭ سەممىي ئۇياتچانلىقىڭلارنى ياخشى كۆرىمەن. سىلەر كۆۋەجىشىڭلاردىن خىجىل بولسىلەر، باشقىلار ئۆزىنىڭ كۆپۈكلىرىدىن خىجىل بولىدۇ.

سىلەر كۆرۈمسىزمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولساڭلار، قېرىنداشلار! بۈيۈك مەجەزىڭلارنى كۆرۈمسىز جىسمىڭلارنىڭ لىباسى قىلىپ يېپىنىۋېلىڭلار!

روھىڭلار ئۇلۇغلا بولىدىكەن، مەغرۇرلىشىپ كېتىسىلەر. بۈيۈك مەجەزىڭلارغا رەزىللىك سىڭىپ كەتكەنلىكىنى بىلىمەن. مەغرۇرلار بىلەن ئاجىزلار رەزىللىكتە ئۇچرىشىدۇ. بىلىمەن، ئۇلار بىر - بىرىنى چۈشەنمەيدۇ.

دۈشمىنىڭلاردىن نەپەرەتلىنىڭلاركى، ئۇلارنى كەمسىتمەڭلار؛ دۈشمىنىڭلارنىڭ بولغانلىقىدىن پەخىرلىنىڭلار. شۇ چاغدىلا، دۈشمىنىڭلارنىڭ ئۇتۇقى سىلەرنىڭ ئۇتۇقۇڭلار بولىدۇ.

قارشىلىق - قۇللارنىڭ بۈيۈك خىسلىتى. بويسۇنۇشنى ئۆز ئالاھىدىلىكىڭلارغا ئايلاندۇرۇۋالدىڭلار، ھالبۇكى، بۇيرۇقۇڭلار ئەسلىدە بىر خىل بويسۇنۇشتۇر.

ئېسىل بىر جەڭچىگە نىسبەتەن، «سەن... قىلىشىڭ كېرەك» دېگەن سۆز «مەن... قىلىشىم لازىم» دېگەن سۆزگە قارىغاندا يېقىملىق ئاڭلىنىدۇ. ياخشى كۆرگەنكىسىلەر، بۇيرۇقىغا بويسۇنۇڭلار.

ھاياتقا بولغان مۇھەببىتىڭلارنى ئەڭ يۈكسەك ئارزۇيۇڭلارغا بولغان مۇھەببەتكە ئايلاندۇرۇڭلار. يۈكسەك ئارزۇ ھاياتىڭلاردىكى ئەڭ ئالىي ئۇقۇم بولسۇن.

لېكىن، ئەڭ ئالىي ئۇقۇمىڭلار بۇيرۇقۇڭلارغا بويسۇنۇش - بۇ شۇنداق بۇيرۇقكى، ئىنسانىيەت ھالقتىلىشى كېرەك!

بويسۇنۇش ھاياتىڭلارنى ۋە ئۇرۇش ھاياتىڭلارنى ئەنە شۇنداق ئۆتكۈزۈڭلار! ھاياتنىڭ ئۇزۇن - قىسقىلىقى بىلەن كارىڭلار بولمىسۇن! قايسىبىر جەڭچى ئېتىبارنى خالىمىسۇن!

سىلەرنى كەچۈرمەيمەن. لېكىن، چىن قەلبىمدىن سۆيمەن، ئەي، سەپداشلىرىم!

11. يېڭى مەبۇد

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

بەزى جايلاردا مىللەت بىلەن قەبىلە يەنىلا ساقلىنىپ قالغان. لېكىن، بىزنىڭ بۇ يەردە يوق. قېرىنداشلىرىم، بۇ يەردە پەقەت دۆلەتلەر بار.

دۆلەت؟ بۇ نېمە؟ بەللى، بىر مىللەتنىڭ ھالاك بولۇش جەريانى ھەققىدىكى سۆزلىرىمنى قۇلقىڭلارنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاڭلار.

دۆلەت شەپقەتسىز مەخلۇقلار ئىچىدىن ئەڭ شەپقەتسىزى. ئۇ شەپقەتسىزلىك بىلەن ئاۋامنى ئالدايدۇ: «مەن دېمەك دۆلەت، مەن دېمەك مىللەت» — مانا بۇ ئۇنىڭ يالغان — ياۋىداق سۆزلىرى.

بۇ پۈتۈنلەي جۆيلۈش! مىللەتنى قۇرغان، مىللەتكە ئېتىقاد، سۆيگۈ ئاتا قىلغان كىشى ھەقىقىي ياراتقۇچىدۇر — ئۇ ھايات ئۈچۈن ئەنە شۇنداق مەستانە بولغان.

ئورا كولاپ، بۇ ئوربىلارنى دۆلەت دەپ ئاتىغۇچىلار بۇزغۇنچىلاردۇر — ئۇلارنىڭ مىللەتكە كۆز — كۆز قىلغانلىرى شەمشەر ۋە ھەر خىل ھەۋەسلەردۇر.

مىللەت بار يەردە دۆلەت قوبۇل بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇلار دۆلەتنى شۇملۇق يېغىپ تۇرىدىغان كۆز، قانۇن ۋە ئۆرپ — ئادەتلەرگە زىت كېلىدىغان بىر خىل جىنايەت دەپ نەپرەتلىنىدۇ.

سىلەرگە بىر ئالامەتنى كۆرسىتەي: ياخشى — يامانلىقلار ھەققىدە ھەرقانداق بىر مىللەتتە باشقا مىللەتلەر چۈشەنمەيدىغان ئىبارىلەر بولىدۇ. بۇلار ئۇلارنىڭ ئۆزىگە خاس قانۇنلىرى ۋە ئۆرپ — ئادەتلىرىدىن كەلگەن.

لېكىن، دۆلەت ياخشى - يامانلىقلار ھەققىدىكى تۈرلۈك ئىبارىلەر بىلەن ئالدىماقتا. ئۇنىڭ دېگەنلىرى پۈتۈنلەي ئەپچاقتى گەپلەر. دۆلەتنىڭ ھەرقاندىقى ساختا - ئۇ ئوغرىلاپ ئۆزىنىڭ قىلىۋالغان چىشلىرى بىلەن ئالدىماقتا، ئادەم چىشلەيدۇ، ھەتتا ئۇنىڭ ئىچكى ئەزالىرىمۇ ئۆزىنىڭ ئەمەس.

ياخشى - يامانلىقلار ھەققىدىكى گەپ - سۆزلەر بەكمۇ قالايمىقان، مەن سىلەرگە كۆرسەتكەن ئالامەتلەرنى دۆلەتنىڭ بەلگىسى قىلىۋېلىڭلار. بۇ بەلگە ئۆلۈم ئىرادىسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ! ئۇ ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرىنى چاقىرماقتا!

ئارتۇقچە ئادەملەر كۈنسىرى كۆپەيمەكتە - دۆلەت ئەنە شۇلار ئۈچۈن كەشىپ قىلىنغان! دۆلەتنىڭ ئۇلارنى ئالدىغانلىقىنى، يالماپ يۈتۈۋەتكەنلىكىنى كۆرىسىلەر!

دۆلەت دېگەن بۇ مەخلۇق شۇنداق ھۆر كىرىمەكتە: «بۇ دۇنيادا ھېچ نەرسە مەندەك ئۇلۇغ ئەمەس - مەن تەڭرىنىڭ كۆرسەتكۈچ بارمىقى.» دۆلەتكە باش ئۇرىدىغانلار بۇرنىنىڭ ئۈچىنىلا كۆرىدىغان يۇمشاقباش كىشىلەر.

ئاه، ئۇ ھەتتا سىلەردەك ئۇلۇغۋار روھلارغىمۇ ساختا سۆزلىرىنى خۇپىيانە پىچىرلىماقتا! ئاه، ئۇ ھەممە نېمىنى ئۆز رازىلىقى بىلەن تۆكۈپ بېرىدىغان ئەلۋەك قەلبلەرنى تىپىۋالدى.

توغرا، ئۇ كونا تەڭرىنىڭ سىلەردەك ئىستىپلاچىلىرىنىڭمۇ ئېپىنى بىلىۋالدى! سىلەر باشتا كۈرەشتىن زېرىككەندىڭلار، ئەمدى يېڭى مەبۇدنىڭ بۇيرۇقىدىن زېرىكىۋاتىسىلەر!

بۇ يېڭى مەبۇد بىر قىسىم قەھرىمانلار ۋە ئېسىل زادىلەردىن ھامىيلىق ئىزدىمەكتە! بۇ تاش يۈرەك ۋىجدان ئاپتېپىدا ئىسسىنىشنى ياخشى كۆرىدۇ!

سىلەر ئۇنىڭغا چوقۇنىدىغانلا بولساڭلار، ئۇ سىلەرگە ھەممىنى ئاتا قىلىدۇ. شۇنداقتىمۇ، ئۇ سىلەرنىڭ ئەخلاقى نۇرۇڭلار ۋە مەغرۇر

پاراستىگىلارنى سېتىۋالدىمۇ!

ئۇ سىلەرنى يەم قىلىپ، باشقىلارنى ئۆزىگە تارتىدۇ! شۇنداق، ئۇ بىر قاتار سۈيىقەست ۋە مۇقەددەس ئېگەر بىلەن جابدۇنغان ئۆلۈم ئېتىنى لايىھەلەيدۇ!

شۇنداق، ئۇ كىشىلەر ماختىنىپ تۇرۇپ ھايات دەپ ئاتىۋالغان نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ ئۆلۈمىنى لايىھەلىگەن. مانا بۇ بارلىق ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرى ئۈچۈن مۇقەددەس تۆھپە.

مېنىڭچە، دۆلەت ياخشى ئادەملەر ۋە يامان ئادەملەرنىڭ ئۆز ئۆسۈزۈلۈقىنى ئوغا بىلەن قاندۇرىدىغان ماكان، ئۇ ماكاندا كىشىلەر ئۆز ئەر كىنىلىكىنى يوقىتىدۇ. دۆلەت — نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزىنى ئاستا — ئاستا ئۆلتۈرۈۋالىدىغان، ئەمما ئۇنى ھاياتلىق دەپ ئاتىۋالىدىغان ماكان.

قاراڭلار، بۇ ئارتۇقچە ئادەملەرگە! ئۇلار كەشپىياتچىلارنىڭ نادىر ئەسەرلىرى ۋە ئاقىللارنىڭ ئەڭگۈشتەرلىرىنى ئوغرىلىۋېلىپ، ئۇنى مەدەنىيەت دەپ ئاتىۋالغان. ھەرقانداق نەرسە ئۇلارنىڭ قولىغا چىقسىلا مىكروپىقا ۋە ئاپەتكە ئايلىنىدۇ!

قاراڭلار، بۇ ئارتۇقچە ئادەملەرگە! ئۇلار مەڭگۈلۈك كېسەل كۆرۈپىلىرى — ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئۆت سۈيۈقلۈقىنى قۇسۇپ چىقىرىپ، گېزىت دەپ ئاتىۋالىدۇ. ئۇلار بىر — بىرىنى يالماپ يۈتىدۇ، ئەمما ھەزىم قىلالمايدۇ.

قاراڭلار، بۇ ئارتۇقچە ئادەملەرگە! ئۇلار بايلىق توپلىغانسىمۇ نامراتلىشىپ كېتىدۇ. ئۇلار ھوقۇققا، بولۇپمۇ ھوقۇقنىڭ سېپىغا ئېسىلىدۇ، مۈلۈك ئىزدەيدۇ، ھەي، ناكەسلەر!

قاراڭلار، بۇ چاققان مايمۇنلارنىڭ ئۆمىلەشلىرىگە! ئۇلار بىر — بىرىگە مىنگىشىپ، پاتقاق ۋە ئەۋرەزلەردە يۈرىدۇ.

ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەختكە ئىنتىلىدۇ، گويا بەخت — سائادەت تەختىنىڭ ئۈستىدىلا باردەك. بۇ ئۇلارنىڭ ساراڭلىقىدىن بولغان.

ئەمەلىيەتتە، تەختنىڭ ئۈستىدىكى قاسماقتىن باشقا نەرسە ئەمەس. چۈنكى، تەختنىڭ كۆپىنچىسى مەينەت نەرسىلەرنىڭ ئارىسىغا قويۇلغان.

مەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ساراڭلاردەك، ئۆمىلەپ يۈرگەن مایمۇنلاردەك، قارىغۇلارچە ئىنتىلىدىغانلاردەك ھېس قىلىمەن. نەزىرىمدە، ئۇلارنىڭ مەبۇدى ھېلىقى تاش يۈرەك مەخلۇق — چوقۇنغۇچىلىرىمۇ شۇنداق!

قېرىنداشلار، سىلەر ئۇلارنىڭ بەتبۇي پۇرىقىدا تۇنجۇقۇپ يۈرۈشنى خالامسىلەر؟ ئەڭ ياخشىسى دېرىزىنى چېقىپ قېچىپ كېتىڭلار! سېسىقچىلىققا يېقىن يولۇقماڭلار! ئاشۇ ئارتۇقچە ئادەملەرنىڭ مەبۇدىلىرىغا چوقۇنۇشلىرىدىن ئۆزۈڭلارنى قاچۇرۇڭلار! سېسىقچىلىققا يېقىن يولۇقماڭلار! ئاشۇ مەينەتچىلىكتە قۇربان بەرگۈچىلەردىن ئۆزۈڭلارنى تارتىڭلار!

زېمىن يەنىلا ئۇلۇغ روھ ئۈچۈن يارىتىلغان، يەنە زاھىتلار ئۆزلىرى يېگانە ياكى ئۈلپەتلىرى بىلەن پىنىھان يۈرۈپ، ئۆزلىرىنى تاكامۇللاشتۇرىدىغان نۇرغۇن جايلارمۇ بار. ئۇ يەردە ئارامچىلىقنىڭ نەپەسلىرى گۈپۈلدەپ ئۇرۇپ تۇرىدۇ.

ئەركىن ھايات يەنىلا ئۇلۇغ روھلارنىڭ بەھرىمەن بولۇشىنى كۈتمەكتە. دەرھەقىقەت، مال - مۈلكى قانچىكى ئاز ئادەم ئۇنىڭ دەردىنى شۇنچە ئاز تارتىدۇ، ئۇنىڭغا شۇنچە ئاز تۇتۇلىدۇ. مۇۋاپىق نامراتلىق بەخت - سائادەتتۇر.

ئۇ يەردە دۆلەت يوق، ئۇ يەردە — پەقەتلا ئۇ يەردە ئارتۇقچە بولمىغان ئادەمنىڭ مەۋجۇتلۇقى باشلاندى، بولمىسا بولمايدىغان ئۇ ئادەم ئۆزىنىڭ مەسلىسىز گۈزەل كۈيىنى باشلىۋەتتى.

ئۇ يەردە دۆلەت يوق، ئۇ يەردە — قاراڭلار، قېرىنداشلىرىم، سىلەر ھەسەن - ھۈسەن ۋە ئەۋلىيالىق كۆۋرۈكىنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟

12. بازار چىۋىنى

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

تەنھالىقىغا مۆكۈنۈۋال، دوستۇم! كاتتىلارنىڭ چۇقان - سۈرەنلىرىدىن پاڭ بولۇپ قالاي دېدىڭ، يەنە كېلىپ ھېقىرلارنىڭ خۇبىيانە ئوقىدىن شىكەستىلەنگەنسەن.

ئورمان ۋە قىيا تاشلار سېنى سۈكۈنات بىلەن قانداق كۈتۈۋېلىشنى بىلىدۇ. ئۆزۈڭ ياخشى كۆرىدىغان ئاشۇ باراقسان يوغان دەرەختىن ئىبرەت ئال - ئۇ دېڭىز بويىدا ئۈن - تىنىسىز قۇلاق سالماقتا.

بازار بارلىكى يەردە تەنھالىق يوق، سودا باشلانمىسا ھۆپىگەرلەرنىڭ تۈۋلاشلىرى، زەھەرلىك چىۋىنلەرنىڭ غوغۇلداشلىرىمۇ تەڭلا ئەۋجگە چىقىدۇ.

دۇنيادىكى ئەڭ ياخشى نەرسىمۇ، ھۆپىگەرلەرنىڭ ماختاپ ئۇچۇرۇشلىرى بولمىسا نەزەرسىز قالىدۇ، چۈنكى ئاۋام ھۆپىگەرلەرنى چوڭ بىلىدۇ.

ئاۋام ئۇلۇغلىقنى چۈشەنمەيدۇ. شۇنداق دېيىشكىمۇ بولىدۇكى، ئۇلار يارىتىش قۇدرىتىنى چۈشەنمەيدۇ. بىراق، ئۇلار ھۆپىگەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئېسىل نەرسىلىرىدىن زوقلىنالايدۇ.

دۇنيا يەنىلا يېڭى قىممەت ياراتقۇچىلارنى بويلاپ ئايلىنىدۇ - بۇنداق ئايلىنىش شەكىلسىز بولىدۇ. ئاۋام ۋە شان - شەرەپ ھۆپىگەرلەرنى بويلاپ ئايلىنىدۇ. كۈللى مەۋجۇداتلار ئەنە شۇنداق ھەرىكەت قىلماقتا.

ھۆپىگەرلەردىمۇ بىر خىل روھ بار، لېكىن بۇنى ئۆزلىرى ھېس قىلمايدۇ. ئۇ پەقەت ئۈنۈمنى ئۆستۈرىدىغان نەرسىلەرگىلا ئىشىنىدۇ ھەم ئۆز ۋۇجۇدىدا بار بولغان، باشقىلارنى رام قىلالايدىغان ھەممە

نەرسىگە ئىشىنىدۇ!

ئۇنىڭدا ئەتىسى بىر خىل يېڭى ئېتىقاد شەكىللەنسە، ئۆگۈنمۇ يېڭى بىر ئېتىقاد شەكىللىنىدۇ. ئۇنىڭ سېزىمى ئاۋاملارغا ئوخشاشلا ئۆتكۈر، مەجەزى تۇراقسىز.

ئاق - قارىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋېتىش - ئۇنىڭ ئاتالمىش ئىسپاتلىشىدۇر؛ ئادەم ئەخمەق قىلىش - ئۇنىڭ ئاتالمىش قايىل قىلىشىدۇر. ئۇنىڭچە، قان ئەڭ ياخشى پاكىت.

دانالارغىلا سۆزلىنىدىغان ھەقىقەت ئۇنىڭ نەزىرىدە قۇرۇق گەپ. راست، ئۇ دۇنيادىكى ئەڭ داۋراڭخور تەڭرىگە ئېتىقاد قىلىدۇ.

بازارنىڭ ھەممىلا يېرى ۋالاقىتەڭگۈر، نەيرەڭۋازلار بىلەن تولغان. بىراق، ئاۋام ئاشۇ كاتتىلاردىن شەرەپ ھېس قىلىدۇ، ئۇلارنى نۆۋەتتىكى غوجايىنلار دەپ چوڭ بىلىدۇ.

ۋاقىت غوجايىنلارنى ئالدىرىتىدۇ. شۇڭا، غوجايىنلار سېنى ئالدىرىتىدۇ. ئۇلار سېنى «ماقۇل» ياكى «ياق» دېيىشكە مەجبۇر قىلىدۇ! ئۆزۈڭنى «ھىمايە قىلىش» بىلەن «قارشى تۇرۇش»نىڭ ئوتتۇرىسىغا قويۇشتىن باشقا ئىلاجىڭ يوقمۇ؟

سەن، ئەي، ھەقىقەت ئاشىقى، ئاشۇ مۇتلەق كىشىلەرگە ھەسەت قىلما! ھەقىقەت ئەزەلدىن مۇتلەقچىلەر بىلەن بىللە ئەمەس.

قوپال ئادەملەردىن ئۆزۈڭنى تارت، بىخەتەر ئورنۇڭغا قايت. ئادەم «ماقۇل» بىلەن «ياق»نىڭ زەربىسىگە پەقەت بازاردىلا دۇچ كېلىدۇ.

چوڭقۇر قۇدۇق سۈيىنىڭ لەززىتىنى تېتىش ئۈچۈن ئۇزاق ۋاقىت كېرەك. ئۇزاق كۈتكەندىلا زېمىننىڭ چوڭقۇرلۇقىغا يوشۇرۇنغان نەرسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ.

بارلىق ئۇلۇغ نەرسىلەر بازار ۋە شۆھرەتتىن يىراق جايدىلا كۆز ئاچىدۇ. شۇڭا، يېڭى قىممەتنىڭ ياراتقۇچىلىرىمۇ كۆپ ھاللاردا ئاشۇنداق يەردە بولىدۇ.

تەنھالىقىڭغا مۆكۈنۈۋال! ھەقىقلار ۋە بىچارىلەرگە يېقىنلاپ

قالدىڭ، ئۇلارنىڭ تۇيدۇرماي قىساس ئېلىشىدىن ئېھتىيات قىل! ئۇلار سەندىن جان - جەھلى بىلەن قىساس ئالماقچى!

ئۇلارغا قارشىلىق قىلما! ئۇلارنىڭ سانىنى بىلگىلى بولمايدۇ، سەن چىۋىن ئۆلتۈرىدىغان شاپالداق ئەمەس.

ھەقىرلەر ۋە بىچارىلەرنىڭ سانى يوق، نۇرغۇن ئېگىز ئىمارەتلەرمۇ رەھىمسىز جۇت - شىۋىرغانلار سەۋەبىدىن غۇلاپ، ياۋا چۆپلەرگە غەرق بولغان.

سەن قىيا تاش ئەمەس، قېلىن يامغۇر سېنى تېشىۋەتتى، ئاخىر ئۇ سېنى يىمىرىپ كۆكۈم قىلىۋېتىدۇ.

سەن زەھەرلىك چىۋىنلەرنىڭ پاراكەندىچىلىكىدىن ھالسىزلىنىدىڭ، بەدىنىڭدىكى يارا ئېغىزلىرىدىن قان ئاقماقتا، ئەمما مەغرۇر قەلبىڭ سېنى زادىلا غەزەپلەندۈرمىدى.

ئۇلار سېنىڭ قېنىڭنى ھېيىقماستىن شورماقتا، چۈنكى بۇ ئۇلارنىڭ قانسىرىغان روھىنىڭ تەشئالىقى. شوڭا، ئۇلار ئەيمەنمەستىن چاقماقتا.

سالماقلىقىڭدىن كىچىككىنە يارىمۇ جان - جېنىڭدىن ئۆتۈپ كېتىدۇ. بىراق، سەن تېخى ساقايماستىنلا بۇ زەھەرلىك چىۋىنلەر قوللىرىڭغا ياماشتى.

بەك مەغرۇر بولغىنىڭدىن بۇ ئاچ كۆزلەرنى ئۆلتۈرۈۋېتىشكە ئۇرۇنىدىڭ. بىراق، پەخەس بول، چىۋىنلەر زەھىرىنىڭ قۇربانى بولۇپ كەتمە.

ئۇلار سېنى چۆرىدەپ مەدھىيە ئوقۇماقتا، ئۇلارنىڭ مەدھىيەسى پەقەتلا غىز - غىز دۇر، خالاس.

قېنىڭنىڭ قەستىدە ئۇلار ساڭا يېقىنلاشماقچى. ئۇلار ساڭا خۇددى تەڭرى ياكى ئالۋاستىغا تېۋىنغاندەك خۇشامەت قىلىدۇ؛ ئۇلار ساڭا خۇددى تەڭرى ياكى ئالۋاستىنىڭ ئالدىدا يىغلىغاندەك يىغلايدۇ. بۇلارنىڭ نېمە ئەھمىيىتى! ئۇلار پەقەتلا خۇشامەتچى ۋە يىغلاڭغۇلار.

ئۇلار ھەمىشە ئىللىق بولۇپ كۆرۈنۈشكە ئۇرۇنىدۇ. ئەمما، بۇ قورقۇنچاقلارنىڭ ھىيلىسى. دەرۋەقە، قورقۇنچاقلار چېچەن كېلىدۇ! ئۇلار سېنى ئۆزلىرىنىڭ پەس قەلبى بىلەن ئۆلچەيدۇ، ئۇلار دائىم ساڭا شۈبھىلىك نەزەر بىلەن قارايدۇ! ئويلاپ تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان نەرسىلەر ئادەمنى گۇمانلاندىرىدۇ.

ئۇلار سېنى پەزىلىتىڭ ئۈچۈن جازالايدۇ، سەۋەنلىكلىرىڭنى بولسا قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە ئاقلايدۇ.

سەن ئاق كۆڭۈل ۋە ئادالەتلىك بولغاچقا، شۇنداق دېدىڭ: «ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەرزىمەس مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن گۇناھسىز» لېكىن، ئۇلارنىڭ تار كۆڭلى شۇنداق ئويلىدى: «بارلىق ئۇلۇغ مەۋجۇتلۇقنىڭ ھەممىسى گۇناھ».

ئۇلارغا كەڭ قورساق بولساڭمۇ سېنى كەمسىتتى، دەپ چۈشىنىدۇ. شۇڭا، ئۇلار ياخشىلىقىڭغا چانمايدىغان زەھەر بىلەن جاۋاب قايتۇرىدۇ.

جىمجىت مەغرۇرلۇقۇڭ ئۇلارغا ياقمايدۇ. لېكىن، تاسادىپىي ھالدا كەمتەرلىكىڭدىن يەڭگىللىك قىلىپ سالساڭ، ئۇلار قالتىس خۇشال بولۇپ كېتىدۇ.

بىز بىر ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىدىن مەلۇم بىر نەرسىنى بايقىساق، ئۇنى ئامالنىڭ بارىچە ئاۋۇندۇرىمىز. پەسلەردىن پەخەس بول!
ئۇلار يېقىنلاشقىنىڭدا، بەئەينى ئۆچكەن گۈلخاننىڭ سۇسلىشىۋاتقان تۈتۈنلىرىدەك، ئۇلارنىڭ جىمپ كېتىدىغانلىقىنى سەزمىدىڭمۇ؟

دەرۋەقە، دوستۇم، سەن تۈپەيلى قوشنىلىرىڭ بەكمۇ بىئارام بولىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ساڭا يەتمەيدۇ. شۇڭا، ئۇلار سېنى ئۆچ كۆرىدۇ، قېنىڭ قەستىدە بولىدۇ.

قوشنىڭ ئەبەدىلىك زەھەرلىك چىۋىسى. سېنىڭ ئۇلۇغلۇقۇڭ ئۇلارنى تېخىمۇ زەھەرلىك قىلىۋېتىدۇ، ئەشەددىي زەھەرلىك چىۋىنىڭگە

ئايلاندىرۇۋىتىدۇ.

تەنھالىقىغا مۆكۈنۈۋال، دوستۇم، ئۇ يەردە بوران ھۇۋلىماقتا.
سەن شاپالداق ئەمەس.

13. پەرھىز

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ئورمانلارنى ياخشى كۆرىمەن، شەھەر بولسا ياشاشقا لايىق ئەمەس.
ئۇ يەر ھاۋايى - ھەۋەسلەر بىلەن تولغان.

قاتىلنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىش غىلجىڭ ئايالنىڭ چۈشىگە
كىرىپ قېلىشتىن ياخشىراققۇ؟

قاراڭلار، بۇ كىشىلەرگە، ئۇلارنىڭ كۆزىدىن شۇنداق بىر گەپ
چىقىپ تۇرىدۇ. ئۇلار دۇنيادا ئاياللارنىڭ قوينىدا يېتىشتىنمۇ ئارتۇق
پەيزى ئىشنىڭ بارلىقىنى بىلمەيدۇ.

ئۇلارنىڭ روھىيەت چوڭقۇرلۇقى ئىپلاس نەرسىلەر بىلەن تولغان.
توۋا، ئاشۇنداق مەينەتچىلىكنىڭ ئىچىدىمۇ روھ بولىدىكەن!

مۈكەممەل بولۇڭلار، ھېچ بولمىسا ھايۋانلارچىلىك! ساددىلىق
بىلەن پاكلىق پەقەت ھايۋانلاردىلا.

مەن تۇغما تەبىئىتىڭلارنى يوقىتىشقا دالالەت قىلىۋاتامدىم؟ مەن
تۇغما تەبىئىتىڭلاردىكى ساددىلىق بىلەن پاكلىقنى قوغداڭلار دەپ
ئاگاھلاندىرۇۋاتىمەن.

مەن سىلەرنى پەرھىزگە ئۈندەۋاتامدىم؟ پەرھىز بەزىلەر ئۈچۈن
ئالىيجاناب ئەخلاق، ئەمما كۆپ ساندىكىلەر ئۈچۈن گۇناھ.

بۇنداق ئادەملەر ھەقىقەتەن ئۆزىنى تۇتۇۋالالايدۇ. لېكىن، ھەسەت
ئارىلاش پەسكەش ھەۋەسلىرى قىلمىشلىرىدا مانا مەن دەپ چېنىپ
تۇرىدۇ.

ھەتتا ئۇلارنىڭ يۈكسەك ئەخلاقى ۋە سوغۇققان روھىدىمۇ بۇ نەرسە

(پەسكەش ھەۋەس) يەنىلا نىزا سېلىپ ئۇلارغا ئارام بەرمەيدۇ.
پەسكەش ھەۋەس ئۆز نېسىۋىسىگە ئېرىشەلمىگەندە، ئۇ
بىچارىلىك بىلەن روھ تىلەيدۇ!

سىلەر تىراگېدىيە ۋە ئىچىنىشلىق ئىشلارنى ياخشى
كۆرەمسىلەر؟ لېكىن، مەن سىلەرنىڭ پەسكەش ھەۋەسلىرىڭلاردىن
گۇمانلىنىمەن.

كۆزۈڭلاردىن ياۋۇزلۇق چىقىپ تۇرىدۇ، ئۇ ئازابلىنىۋاتقانلارغا
ئىككىلەنمەستىن تىكىلىپ قارىيالايدۇ. نىقابلىنىپ تۇرۇپ ئۆرۈڭلارنى
ئازلاپلانغۇچىلارنىڭ قېرىندىشى دەۋىلىش ھەۋىسىڭلار ئەمەسمۇ؟
يەنە بىر تەمسىل قىلىپ بېرەي: ئالۋاستىنى قوغلايمەن دەپ
توڭگۇزىلارنىڭ ئارىسىغا كىرىپ قالغانلار ئاز ئەمەس.

ناۋادا پەرھىز تۇتۇشقا مۇمكىن بولمىسا، ئۇنى توختات. ئۇ دوزاخ
يولىغا — روھنىڭ مەينەتلىكىگە باشلاپ بارىدىغان يولغا ئايلىنىپ
قالىمىسۇن.

مەينەت ئىشلاردىن سۆز ئېچىپ تاشلىدىممۇ؟ مېنىڭچە، بۇ ئەڭ
ناچار ئىشلارغا كىرمەيدۇ.

بىلىم ئىزدىگۈچىلەرنىڭ ھەقىقەت سۈيىنى كېچىشكە رەغدى
بارماسلىقى ھەقىقەت سۈيىنىڭ مەينەتلىكىدىن ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ
تېپىزلىكىدىن بولغان.

راست، بەزىلەرنىڭ خاراكتېرى ئەسلىدىنلا ئىنتايىن پاك،
كۆڭلىمۇ يۇمشاق، ئۇلار سىلەرگە قارىغاندا ئوچۇق، كۈلۈمسىرىشىمۇ
سۆيۈملۈك.

— نېمە، ئۇ پەرھىز دېگەن؟ — دەيدۇ ئۇلار پەرھىزدىن كۈلۈپ.
پەرھىز ئەخمەقلىق ئەمەسمۇ؟ لېكىن، ئاشۇ ھاماقەتلەرچە
قىلمىش سىلەرگە يول قويسۇنكى، سىلەر ئۇنىڭغا يول بەرمەڭلار. بىز
تۇرالغۇمىز بىلەن قەلبىمىزنى بۇ مېھمانلارغا تاپشۇردۇق. ئۇ بىز بىلەن
بىللە. قانچىلىك ئۇزۇن تۇرسا، ئۆز ئىختىيارىغا قويۇڭلار!

14. دوست

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

— قېشىمدا ھەمىشە ئارتۇقچە بىر ئادەم بار، — دەيدۇ زاھىتلار، —
ئەسلىدىكى بىر ئادەم دائىم ئىككىگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

ئۆز — ئۆزۈم بىلەن قىزغىن سۆھبەتتىمەن. دوستۇم بولمىسا
قانداق تاقەت قىلالايمەن؟

پەقەت ئۈچىنچى شەخسلەر زاھىتلارنىڭ دوستى بولالايدۇ. ئۈچىنچى
شەخس بولسا ئىككى ئادەم سۆھبىتىنى چۆكۈپ كېتىشتىن
ساقلايدىغان لەيلەتمە.

ئاھ، زاھىتلار قەلبىدە چوڭقۇر يەرلەر كۆپ، شۇڭا ئۇلار ئۈنى
لەيلىتىدىغان دوستلارغا موھتاج.

بىزنىڭ باشقىلارغا بولغان ئىشەنچىمىز ئۆزىمىزگە بولغان
ئىشەنچىڭ كەملىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. دوستلارغا بولغان
موھتاجلىقىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئاجىزلىقىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ.

ھەمىشە ھەسەتنى مۇھەببەت بىلەن باستۇرىمىز. باشقىلارغا
ھۇجۇم قىلىپ قارشىلىققا ئۇچرايمىز. بۇلارنىڭ ھەممىسى
ئاجىزلىقىمىزنى يېپىش ئۈچۈن.

— ھېچبولمىغاندا دۈشمىنىم بول! — دەيدۇ ھەقىقىي ئېھتىرام، —
شۇ چاغدىلا دوستانە تىلەك مەۋجۇت بولمايدۇ.

ئادەم دوستقا ئېرىشمەكچى بولىدىكەن، ئۇنداقتا ئۇ دوست ئۈچۈن
جەڭگاھقا بارسۇن، ئۇنىڭدا ئۇرۇش ئۈچۈن دۈشمەن بولالايدىغان قۇدرەت
بولسۇن.

دوستلارنىڭ دۈشمىنىنى ھۆرمەتلەيلى. دوستۇڭغا
يېقىنلىشىۋاتقۇچە، ئۇنى رەنجىتمەيمەن دېيەلمەسەن؟

دوستىمىز ئەڭ ياخشى رەقەبەتچى، ئۇنىڭ بىلەن قارشىلاشماقچى

بولغىنىڭدا، پۈتۈن قەلبىڭ بىلەن ئۇنىڭغا يېقىنلاش. دوستۇڭ ئالدىدا كىيىم كىيىشنى خالىمىسەن، دوستۇڭ ئالدىدىكى يالىڭاچلىقنىڭ ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتىڭمۇ؟ ئۇ سېنى دوزاخقا مەھكۇم بولسۇن دەپ قارغىماقتا.

كىم ئۆزىنى زىيادە ئاشكارىلىۋېتىدىكەن، ئۇ كىشىلەرنى چۆچۈتۈپ قويىدۇ. شۇڭا، ئاشكارىلىنىشتىن ساقلىنىڭلار! دەرۋەقە، ئىلاھ بولساڭلار ئىدى، پۈركەنجىلەر بىلەن يوشۇرۇنۇشتىن خىجىل بولساڭلار بولاتتى!

دوستلار ئۈچۈن زىيادە ياسىنىشىمۇ توغرا ئەمەس، چۈنكى سەن ئۇلارنىڭ ئەۋلىياغا ئاتقان ئوقى ۋە ئۈمىدى بولۇشۇڭ كېرەك.

دوستۇڭنىڭ چىرايىنىڭ قانداقلىقىنى بىلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۇخلاشلىرىغا قاراپ باققانمۇ، ئۇنىڭ ئادەتتىكى تۇرقى قانداق ئىدى؟ دەل شۇنىڭ ئۆزىلا قوپال، داغ ئەينەكتىكى ئەكسىدۇر.

دوستۇڭنىڭ ئۇخلىغىنىنى كۆرگەنمۇ، ئۇنىڭ ھالىتىدىن ئۈمىدىسىزلەنگەنمۇ؟ ئاھ، دوستۇم، ئىنسانىيەت ھالقتىلىشى كېرەك.

دوست دېگەن پەرەز قىلىش ۋە سۈكۈت قىلىشقا ماھىر چېچەنلەردىن بولۇشى كېرەك. ھەممىنى ئېنىق كۆرۈش ھاجەتسىز. چۈشلىرىڭ دوستۇڭنىڭ سەگەك ۋاقتتىكى ئىشلىرىنى ئايان قىلسۇن.

ھېسداشلىقنىڭ پەرەزگە ئايلىانسۇن. دوستۇڭنىڭ ھېسداشلىقىڭغا موھتاج ياكى موھتاج ئەمەسلىكىنى بىلىشى، بەلكى سېنىڭ سوغۇق نەزىرىڭنى ھەم بېپەرۋالىقنىڭنى ياخشى كۆرۈشى ئۈچۈندۇر.

دوستۇڭغا بولغان ھېسداشلىقنىڭنى چىش ئۆتمەيدىغان قاپ ئىچىگە يوشۇرۇپ قوي، شۇ چاغدىلا سالاپەت ۋە شېرىنلىككە ئىگە بولىدۇ.

سەن دوستۇڭنىڭ ساپ ھاۋاسىمۇ، تەنھالىقىمۇ، نېنىمۇ،

دورسىمۇ؟ نۇرغۇنلار ئۆزى كىشىدىن قۇتۇلالمىسىمۇ، دوستىنىڭ ھۆر بولۇشىغا ياردەم قىلىدۇ.

قۇلمۇسەن؟ ئۇنداقتا، دوست بولۇشۇڭ مۇمكىن ئەمەس. زوراۋانمۇسەن؟ ئۇنداقتا، دوستۇڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇزاقتىن بېرى، قۇللۇق بىلەن زوراۋانلىق ئاياللارنىڭ ۋۇجۇدىغا يوشۇرۇنۇۋالغان. شۇڭا، ئاياللار دوستلۇقنى چۈشەنمەيدۇ، ئاياللار پەقەت مۇھەببەتنىلا بىلىدۇ.

مۇھەببەت ئىچىدىكى ئاياللار ئۆزى ئوچ كۆرىدىغان نەرسىلەرگە ناتوغرا ۋە ئۈزۈل - كېسىل مۇئامىلىدە بولىدۇ. ھەتتا ئاياللارنىڭ ئېڭىدا چاقماق ۋە قاراڭغۇ كېچىلەردىن ئىبارەت پارلاق ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ.

ئاياللار دوستلۇقنى چۈشەنمەيدۇ، ئۇلار يەنىلا ئاسلان، قۇش ياكى تېخىمۇ ئوچۇقراق ئېيتقاندا ئىنەكتۇر.

ئاياللار دوستلۇقنى چۈشەنمەيدۇ. لېكىن، ئېپىتىڭلار، سىلەر ئەرلەرنىڭ ئىچىدە كىم دوستلۇقنى چۈشەنگەن؟

ئاي، بىچارە ئەرلەر، دوستۇڭلارغا بېغىشلانغان بارلىقىڭلار ۋە پەس روھىڭلار دەل مەن دۈشمىنىمگە ھەدىيە قىلغان نەرسىلەردۇر. لېكىن، بۇنىڭ بىلەنلا كەمبەغەل بولۇپ كەتكىنىم يوق.

يولداشلىق مۇناسىۋىتى ئارقىسىدا دوستلۇق مەيدانغا كەلسە

بولاتتى.

15. مىڭبىر مەقسەت

زورۇئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زورۇئاستىر نۇرغۇن جايلارغا بېرىپ، نۇرغۇن مىللەتلەرنى كۆردى. شۇڭا، ئۇ مىللەتلەردىكى ياخشى - يامانلىقلارنى كۆرۈپ يەتتى. زورۇئاستىر ياخشىلىق ۋە ياخشىلىقتىنمۇ ئارتۇق كاتتا ھوقۇقنىڭ

يوقلۇقنى بايقىدى.

قىممەت ئۆلچىمى يوق ھالدا ياشىيالايدىغان بىر مۇمىلەت يوق. بىر مىللەت ئۆز كۈچىگە تايىنىپ مەۋجۇت بولماقچى بولىدىكەن، ئۇ باشقا مىللەتلەرنىڭكىگە ئوخشاشمايدىغان قىممەت ئۆلچىمىگە ئىگە بولۇشى كېرەك.

بىر مىللەت ياخشى دەپ قارىغان ئىشلار كۆپ ھاللاردا باشقا مىللەتلەرنىڭ كەمسىتىشىگە ئۇچرايدۇ. بۇ مېنىڭ بايقىغانلىرىم. يەنە شۇنى بىلىدىمكى، بىر يەردە رەزىللىك دەپ ھۆكۈم قىلىنغان نەرسە باشقا يەردە شان - شەرەپتۇر.

ئادەم قوشنىسىنى زادىلا چۈشەنمەيدۇ. ئۇنىڭ كۆڭلى قوشنىسىنىڭ نادانلىقى ۋە ئەسەبىيلىكىدىن چۆچۈپ تۇرىدۇ. ھەربىر مىللەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدە رېكورتى بولىدۇ. قاراڭلار، ئۇلارنىڭ كۆزنى چاقنىتىدىغان غەلبىسىگە! قاراڭلار، ئۇلارنىڭ «ھوقۇق ئىرادىسى» (Will to Power) بابىدىكى چۇقانلىرىغا!

ئۇلارنىڭ قارشىچە، ئېرىشىش قىيىن بولغان نەرسە مەدھىيەلەشكە ئەرزىيدۇ. ئەمما، كەم بولسا بولمايدىغان مۇشەققەتنىڭ ئۆزى ياخشىلىقتۇر. ئۇلار ئاز ھەم ئېرىشىش قىيىن بولغان، ئازابنى يەڭگىلەتكۈچى بارلىق نەرسىلەرنى مۇقەددەسلىك بىلەن سۈپەتلەيدۇ. غوجايىنلىققا كۆتۈرىدىغان، ئىستېلا ۋە شان - شەرەپكە ئېلىپ بارىدىغان، قوشنىلارنى ئەندىشىگە سالدىغان ۋە ئۇلاردا ھەسەت قوزغىيدىغان نەرسىلەر ئەڭ يۈكسەك نەرسىدۇر، شۇنداقلا باشقا نەرسىلەرنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەمدۇر.

ئەمەلىيەتتە، قېرىندىشىم، بىر مىللەتنىڭ ئېھتىياجىنى، تۇپرىقىنى ۋە ئاسمىنى، قوشنىلىرىنى چۈشەنمەسەڭلا، ئۇنىڭ باشقا مىللەتلەردىن ئۈستۈن تۇرۇشتا تايانغان پىرىنسىپلىرىنى ھەمدە ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن ئارزۇسىغا بىرەر شۇتا ئارقىلىق يەتمەكچى بولغانلىقىنى

بىلەلەيسەن.

سەلتەنەتلىك ئورنۇڭنى ساقلاپ قال، باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇر، دوستلىرىڭدىن ئۆزگە كىشىلەر ھەسەتخور روھىڭنى ياخشى كۆرۈپ قالمىسۇن.

مانا بۇ گىرىبكىلارنى ھاياجانلاندىرغان. نەتىجىدە، ئۇلار ئۇلۇغۋار سەپىرىنى باشلىۋەتكەن.

راست سۆزلە، ئوقيا ئىشلىتىشكە ماھىر بول. بۇ مېنىڭ نامىمنى تۇغقان مىللەتكە ئىنتايىن سۆيۈملۈك ۋە قىيىن تۇيۇلىدۇ. مېنىڭ نامىم ئۆزۈم ئۈچۈنمۇ شۇنداق.

ئاتا - ئانىلارنى ھۆرمەتلە، ئۇلارغا چىن قەلبىڭدىن بويسۇن. يەنە بىر مىللەت مۇشۇنداق ئادەتتىن تاشقىرى بىر لەۋھەنى ئۆز كىشىلىرىگە تونۇتقانلىقى ئۈچۈن گۈللىنىشىنى باشتىن - ئاخىر ساقلاپ كەلمەكتە.

ساداقەتمەن بول، بۇنىڭ ئۈچۈن خەۋپ - خەتەرگە ۋە قۇربان بېرىشكىمۇ تەييارلان، باشقا بىر مىللەت ئۆزىنى مۇشۇنداق ئىلھاملاندۇرۇپ، ئۆز - ئۆزىدىن ھالقىپ كەتتى - دە، يەنە چەكسىز ئۇلۇغ ئارمانغا ئىگە بولدى.

ئەمەلىيەتتە، ياخشىلىق بىلەن يامانلىق ئىنسانىيەتنىڭ ئۆز ئىجادىيىتى، ئۇلار باشقا بىر دۇنيادىن كەلگەن ئەمەس، ئىزدەپ تېپىۋېلىنغانمۇ ئەمەس، ئاسماندىن چۈشكەنمۇ ئەمەس.

ئىنسانلار بارلىق نەرسىلەرگە ئۆزى ئۈچۈن قىممەت ئاتا قىلغان. ئۇلار بارلىق نەرسىلەر ئۈچۈن ئۆزلىرىگە خاس مەنە ياراتتى! شۇڭا، ئۇلار ئۆزلىرىنى «ئادەم» دەپ ئاتىشىۋالدى، بۇ «قىممەت ئاتا قىلغۇچى» دېگەن مەنىدە.

قىممەت ئاتا قىلىش ئىجادىيەتتۇر. قۇلاق سېلىڭلار، ئەي، ياراتقۇچىلار! قىممەت ئاتا قىلىشنىڭ ئۆزى قىممەتكە سازاۋەر نەرسىلەر ئىچىدىكى بىباھا دۇردانە.

قىممەت ياراتقاندىلا، ئاندىن قىممەتتىن سۆز ئاچقىلى بولىدۇ. قىممەت ئاتا قىلىنمىغان مەۋجۇدىيەت شاكالدۇر، خالاس! بۇنى ئېسىڭلاردا تۇتۇڭلار، ئەي، قىممەت ياراتقۇچىلار!

قىممەت ئۆزگەرتىش — ياراتقۇچىنىڭ ئۆزگەرتىشىدۇر، ياراتقۇچى ئۆزۈكسىز بۇزۇپ تۇرۇشى كېرەك.

ياراتقۇچى ئىلگىرى بىر پۈتۈن مىللەت ئىدى. كېيىن شەخس بولغان. ئەمەلىيەتتە، شەخس تېخى يېقىندا يارىتىلغان.

ئىلگىرى كۆپلىگەن مىللەتلەر ياخشىلىقنى نام — نىشان قىلغانىدى. ھۆكۈمرانلىق ياكى ئەل بولۇش سۆيگۈسى ئۆز ئۈچۈن مۇشۇنداق نام — نىشاننى ياراتقان.

ئاۋامنىڭ شادلىقى خۇسۇسىي شادلىقنىڭ ئالدىدا تۇرىدۇ. ئاۋامنىڭ پايدىسى ئۈچۈن دېيىلگەندە، «خۇسۇس» ۋەجدانغا مۇخالپتۇر.

توغرا، قوۋ، رەھىمسىز «شەخسىيەت» كۆپچىلىكنىڭ مەنپەئەتىدىن ئۆز مەنپەئەتىنى ئىزدەيدۇ. مانا بۇ كۆپچىلىكنىڭ روناق تېپىشىدىن ئەمەس، ھالاك بولۇشىدىن بېشارەت.

سۆيگۈ ئەھلى ۋە ياراتقۇچىلار ياخشىلىق بىلەن يامانلىقنى ئىجاد قىلىپ تۇرىدۇ. مۇھەببەت بىلەن نەپرەتنىڭ ئاتەشلىرى بارلىق ئەخلاقنىڭ نامىدا لاۋۇلداپ كۆيمەكتە.

زور وئاستىپ نۇرغۇن جايلارغا بېرىپ، نۇرغۇن مىللەتلەرنى كۆردى. ئۇ دۇنيادا سۆيگۈ ئەھلى ياراتقان نەرسىلەردىنمۇ ئۇلۇغ ئىرادىنىڭ يوقلۇقىنى بايقىدى. ئۇلار بۇ نەرسىلەرنى «ياخشىلىق» ياكى «يامانلىق» دەپ ئاتىۋالغان.

جازالاش ۋە مۇكاپاتلاش ھوقۇقى دېگەنلەر غەلىتە بىرنەرسە. ئېيتىڭلار، قېرىنداشلىرىم، مەن ئۈچۈن كىم ئۇنى ئەسىرگە ئالالايدۇ، كىم بۇ مەخلۇقنىڭ مىڭلىغان بويىنى زەنجىر بەند قىلالايدۇ؟

ھازىرغا قەدەر بىزدە مىڭلاپ نىشان بولغان. چۈنكى، مىڭلاپ

مىللەت بار ئىدى. لېكىن، بۇلارنى باغلايدىغان زەنجىر تېخى تېپىلمىدى، بىر نىشان كەم بولۇۋاتىدۇ. دېمەك، ئىنسانلاردا يەنىلا مەقسەت يوق.

ئېيتىڭلار، قېرىنداشلىرىم، ئەگەر ئىنسانلاردا مەقسەت بولمىسا، بۇ ئىنسانلارنىڭ ئۆزىنىڭمۇ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى بىلدۈرمەمدۇ؟

16. ئىناق قوشنىدارچىلىق

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

قوشناڭلار بىلەن ياخشى ئۆتۈشكە ئالدىرىساڭلار، ياخشى سۆزلەرنى كۆپ قىلىڭلار. لېكىن، سىلەرگە شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، قوشنىلارغا ياخشى بولۇش ئۆزىنى سۆيۈشكە خىلاپ.

ئۆزۈڭلاردىن يىراقلىشىش ئۈچۈن قوشناڭلار بىلەن ياخشى ئۆتۈش، قوشنىلار بىلەن ئەپ ئۆتۈشنى پەزىلەت دەپ بىلىسىلەر. لېكىن، مەن سىلەرنىڭ «شەخسىيەتسىز» ھەرىكىتىڭلارنىڭ تېگىگە يەتتىم.

«سەن» «مەن» دىن ئەزىز، مانا بۇ «مەن»نىڭ ئەمەس، «سەن»نىڭ ئەلاھلاشتۇرۇلۇشى. قوشنىلار بىلەن ياخشى ئۆتۈشكە ئالدىرايسىلەر. مەن سىلەرگە شۇڭا قوشناڭلار بىلەن ئىناق ئۆتۈڭلار دېمىگەنمىدىم؟ ئۇنىڭدىن كۆرە قوشنىلاردىن ئۆزۈڭلارنى تارتىپ، يىراقراق بىرىنى سۆيۈڭلار دېگىنىم تۈزۈك.

يىراقتىكىلەرنى ۋە كەلگۈسىدىكىلەرنى سۆيۈش قوشنىلارنى سۆيۈشتىن ئەلا، لېكىن نەرسىلەرگە ۋە خىيالەن سېمپالارغا بولغان مۇھەببەت ئىنسانىيەتكە بولغان مۇھەببەتتىن ئەلا.

قېرىندىشىم، ئالدىڭدىكى خىيالەن سېما ئۆزۈڭگە قارىغاندا كۆپ گۈزەل، ئۈستىخان ۋە بولجۇڭلىرىڭنى نېمىشقا ئۇنىڭغا ئاتا قىلمايسەن؟ ئەمما، قورققىنىڭدىن قوشنىلار ئارىسىغا كىرىۋالسىن.

ئۆزۈڭنى ياراتمايسەن، ئۆزۈڭنى سۆيۈشۈڭ يېتەرلىك ئەمەس. شۇڭا، قوشناڭغا كۆڭلۈڭنى بېرىپ، ئۇنىڭ خاتالىقى بىلەن ئۆزۈڭنى ياپماقچى بولسەن.

ئەتراپىڭدىكىلەر ۋە قوشنىلىرىڭدىن قانائەت قىلما، ئۆزۈڭ ئۈچۈن دوست تاپ ۋە ئۇلارنىڭ قايناق قەلبىنى يارات.

ماختانماقچى بولساڭ، گۇۋاھچى چاقىرىسەن، ئۇلار سېنى ياقىتۇرسا، ئۆزۈڭنى ياخشى دەپ ئىشەنچ تۇرغۇزسەن.

كازاپلار ئۆزىنى بىلمەسكە سالالغانغا ئوخشاش، يەنە بىلمەي تۇرۇپ ئۆزىنى بىلمەنمۇ كۆرسىتەلەيدۇ. سىلەر كىشىلەر بىلەن باردى - كەلدى قىلغاندا، ئۆزۈڭلارنى ئاگاھلاندۇرىسىلەر، قوشناڭلارنى ئالدىسىلەر.

ئەخمەقلەر شۇنداق دەيدۇ: «كىشىلىك مۇناسىۋەت كىشىنىڭ ئالاھىدىلىكىنى بۇزۇپ تاشلايدۇ، ھېچقانداق ئالاھىدىلىكى يوق ئادەم ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق»

بۇنداق ئادەمنىڭ قوشنىلار بىلەن ئالاقە قىلىشىدىكى مەقسەت ئۆزىنى ئىزدەش. باشقىلارنىڭ مەقسىتى بولسا، ئۆزىدىن قۇتۇلۇش. سىلەرنىڭ ئۆزۈڭلارغا بولغان خاتا سۆيگۈڭلار يېگانىلىكىڭلارنى زىندانغا ئايلاندۇرۇپ قويدى.

يىراقتىكىلەر قوشناڭلار ئۈچۈن كۆپ بەدەل تۆلىدى. بەش ئادەم بىر يەرگە جەم بولغاندا، ئالتىنچى ئادەمنىڭ بولۇشى مەڭگۈ مۈمكىن ئەمەس.

سورۇنۇڭلارنىمۇ ياقىتۇرمايمەن. ئۇ يەردە داغۇزلار كۆپ، ھەتتا تاماشىبىنلارمۇ شۇلارغا ئوخشاپ قالغان.

سىلەرگە قوشنىلار بىلەن قانداق ئۆتۈشنى ئۆگەتمەكچى ئەمەسمەن، پەقەتلا قانداق دوست تۇتۇشنى ئۆگەتمەكچىمەن. دوستۇڭلار ئۆپىرىنىڭلاردىكى بايرام ۋە ئەۋلىيانىڭ بېشارىتى بولسۇن.

مەن سىلەرگە دوست تۇتۇشنى ۋە ئۇلارنىڭ قايناق قەلبىنى

ئىگىلەشنى ئۆگىتىمەن. ئەگەر دوستۇڭلارنىڭ قايناق سۆيگۈسىگە ئېرىشمەكچى بولساڭلار، ئۆزۈڭلارنى يۇمشاق بۇلۇتقا ئايلاندۇرۇشنى ئۆگىنىڭلار.

مەن سىلەرگە قەلبىدە مۇكەممەل دۇنيانى ساقلاپ قالغان، سەممىي، گۈزەل قىياپەتلىك دوستلارنى تېپىشنى ئۆگىتىمەن. بۇنداق مۇنئۇەر دوستلار مۇكەممەل دۇنياسىنى بېغىشلاشقا ھەرقاچان تەييار. گويا رەزىللىك ياخشىلىققا، تاسادىپىيلىق مەقسەتكە ئايلانغاندەك، دۇنيا ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېچىلىدۇ ھەم يېپىلىدۇ.

يىراقتىكىلەر ۋە كەلگۈسىدىكىلەرنى بۈگۈنكى ھەرىكىتىڭىزنىڭ تۈرتكىسى قىل. دوستۇڭىڭىز ئۇچۇدىدىكى ئەۋلىيانى سۆي، خۇددى ئۇنىڭ سەۋەبچىسىنى سۆيگەن كەبى.

قېرىنداشلارغا قوشنىلارنى سۆي دېمەيمەن. يىراقتىكىلەرنى سۆي دەيمەن.

17. يارىتىش يولى

زور وئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

قېرىندىشىم، توپتىن خالىي، يېگانە ئۆتۈشنى ئويلايمسەن، سەن ئۆزلۈككە يېتىشنىڭ يوللىرىنى ئىزدەمسەن؟ سەل توختا، دەۋەتلىرىمگە قۇلاق سال:

«سىرتقا ئىنتىلگەن ئادەم ناھايىتى ئوڭايلا ئېزىپ قالىدۇ. دۇنيانى تەرك ئېتىش خاتا.» ئاۋام شۇنداق دەيدۇ. سەن ئەسلىدىنلا ئاۋامغا مەنسۇپ.

قەلبىڭدە ئاشۇ سۆزنىڭ ئەكس ساداسى. شۇ چاغدا سەن دەيسەن: «ئەمدى سىلەر بىلەن ئوخشاش خىيالدا ئەمەسمەن.» مانا بۇ نارازىلىق ۋە ئازابتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

قارا، ئازابى ئاۋامنىڭ ئورتاق ئېڭى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بۇ

ئاڭنىڭ قالدۇق نۇرلىرى يەنىلا ئازابلىرىڭدا چاقنىماقتا.

لېكىن، سەن بۇ مۇشەققەتلىك يولغا — ئۆزلۈكنى ئىزدەش يولىغا قەدەم قويۇشنى خالامسەن؟ ئۇنداقتا، نوپۇزۇڭ بىلەن كۈچۈڭنى نامايان قىل!

سەن يېڭى كۈچ ۋە نوپۇزمۇ، تۇنجى سەۋەب ياكى ئۆز ئوقىدا ئايلىنىدىغان چاقمۇ، سەييارىلەرنى ئەتراپىڭدا چۆرگىلىتەلمەسەن؟ ئاھ، نۇرغۇن پىكىرلەرنىڭ كۈرەكتىن ھېچقانداق پەرقى يوق. كۈرەك يەل بىلەن تولغاندا تېخىمۇ قۇرۇق بولىدۇ.

ئاھ، يۈكسەلگەن ئارمانلار نېمىدېگەن كۆپ! غەرەزلىكلەر ئوڭاي ھايانلىنىدۇ! ھەۋەس ۋە غەرەز تەشۋالىقىدا يۈرگەن ئادەم ئەمەسلىكىڭنى نامايان قىل!

سەن ئۆزۈڭنى ئەر كىن ئادەم دەپ چاغلانمىسەن؟ مەن كىشەندىن قۇتۇلۇش سادالىرىنى ئەمەس، بەلكى ئۆزۈڭ قولغا كەلتۈرگەن ئوي-پىكىرلەرنى ئاڭلاشنى خالايمەن.

سەندە جىسمىڭدىكى كىشەندىن قۇتۇلغۇدەك قۇۋۋەت بارمۇ؟ نۇرغۇن كىشىلەر باركى، كىشەندىن قۇتۇلۇش بىلەنلا ئەڭ ئاخىرقى كىچىككىنە قىممىتىنىمۇ يوقىتىپ قويدۇ.

ئەركىنلىكنى قەيەردىن ئالىسەن؟ بۇنىڭ زور ئاستىپ بىلەن نېمە ئالاقىسى! كۆزلىرىڭ ئىشەنچلىك جاۋاب بېرەلمىسۇن: ئەركىنلىكنى نېمىشقا ئېلىش كېرەك؟

ئۆزۈڭنىڭ ياخشى - يامانلىقىغا ھۆكۈم قىلالامسەن، ئىرادەڭنى قانۇن كەبى كۈچكە ئىگە قىلالامسەن، ئۆز - ئۆزۈڭنى سوتلاپ، ئادالەتسىز قانۇننىڭ قىساسكارى بولالامسەن؟

ئۆز قانۇننىڭ سوتچىسى ۋە قىساسكارى بىلەن تەنھا بىللە بولۇش ئىنتايىن قورقۇنچلۇق. بىر پىلانېتا بوشلۇققا ۋە تەنھالىق ھاۋاسىغا ئەنە شۇنداق تاشلانغان.

تەنھا سۈپىتىڭ بىلەن ئاۋام ئۈچۈن ھەسرەت چېكىۋاتىسەن،

سولماس قەيسەرلىكنىڭ ۋە ئۈمىدىڭنى يەنىلا ساقلاپ قالدنىڭ. لېكىن، ھامان بىر كۈنى تەنھالىقنىڭ سېنى بىزار قىلىدۇ، مەغرۇرلۇقۇڭ سۇنىدۇ، قەيسەرلىكنىڭ تۈگەيدۇ. ھامان بىر كۈنى «مەن تەنھا» دەپ ۋارقىرايسەن.

ھامان بىر كۈنى يۈكسەك ئوبرازىڭنى كۆرەلمەيسەن، پەقەت ئەرزىمەس تەرىپىڭلا قېپقالدۇ، شان - شەرىپىڭ سېنى ئەرۋاھلاردەك چۆچۈتۈۋېتىدۇ. ھامان بىر كۈنى «ھەممىسى ساختا» دەپ ۋارقىرايسەن. ھېسسىيات ھامان شۇنداق بىگانىلەرنى قەتل قىلماقچى بولىدۇ، ئۇنداق قىلمىسا ئۆزى ھالاك بولىدۇ. ئەمما، شۇنداق قىلىشقا قولۇڭ بارامدۇ؟

قېرىندىشىم، «كەمىستىش» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشەندىڭمۇ؟ سېنى كەمىستەن كىشىلەرگە ئادىللىق قىلىشنىڭ ئاچچىق تەمىنى تېتىدىڭمۇ؟

ئۆزۈڭگە يات قاراشلاردا بولغان كىشىلەرنىڭ پىكىرلىرىنى ئۆزگەرتىش، ئۇلار سەندىن نارازى بولىدۇ. سەن ئۇلارغا يېقىنلاشتىڭ، يېقىنلاشتىڭ - يۇ، سۈركىلىپ ئۆتۈپ كەتتىڭ. شۇڭا، ئۇلار سېنى مەڭگۈ كەچۈرمەيدۇ.

ئۇلارنىڭ ئالدىدا كېتىپ بارىسەن. لېكىن، سەن يۈكسەلگەنسېرى، ھەسەتخورلارنىڭ كۆزىگە ئەرزىمەس بولۇپ كۆرۈنسەن. پەرۋاز قىلىۋاتقانلار باشقىلارنىڭ لەنت - نەپەرەتلىرىگە بەكرەك ئۇچرايدۇ.

«سىلەر ماڭا لىلا قارىيالايتىڭلار؟» دەيسەن ئۇلارغا. مەن سىلەرنىڭ ناتوغرا قارىشىڭلارنى ئۆزۈمگە مۇناسىپ دەپ قارايمەن. ئۇلارنىڭ زاھىتىلارغا بەرگىنى ئادالەتسىزلىك بىلەن ھاقارەت. بىراق، قېرىندىشىم، يۇلتۇز بولماقچى بولساڭ، ئۇلار بىلەن ھېسابلاشماي نۇرۇڭنى چىچىۋەر!

ئاق كۆڭۈللەر ۋە ئادىللاردىن پەخەس بول! ئۇلار ئەخلاق ئۆلچىمى ياراتقانلارنى مىخلاشنى ياخشى كۆرىدۇ. چۈنكى، ئۇلار زاھىتىلارنى ئۆچ

كۆرىدۇ.

ساپلىقنى مۇقەددەس چۈشىنىدىغانلاردىنمۇ ئېھتىيات قىل!
ئۇلارچە ساپ بولمىغان نەرسىلەر رەزىلدۇر. ئۇلار ئوت بىلەن
ئوينىشىنى ياخشى كۆرىدۇ — چېكىدىن ئاشقانلارنى ئۆرتەيدىغان
ئوتنى ئويناشنى ياخشى كۆرىدۇ.

مۇھەببىتىڭنىڭ تۇيۇقسىز ھۇجۇمىدىن ھەزەر ئەيلە! زاھىتلار
تەنتەكلىك قىلىپ، ئۇچرىغانلىكى كىشىگە ئالدىراپ قول بېرىدۇ.
بەزىلەرگە قول بېرىش ھاجەتسىز، ئۇلارغا پۈتۈڭنى سۇنساڭلا،
بەس! ياخشىسى پۈتلىرىڭدا ئۆتكۈر تىرنىقىڭ بولسۇن!
بىراق، ئۇچرىتىشىڭ مۇمكىن بولغان ئەڭ چوڭ دۈشمەن يەنىلا
ئۆزۈڭ. سەن غار ۋە ئورمانلارغا يوشۇرۇنغان ھالدا ئۆزۈڭگە خىرىس
قىلىشقا تەييارسەن.

تەنھا سۈپىتىڭ بىلەن ئۆلۈكنى ئىزدەش يولىدا ماڭدىڭ! بىراق،
ئۆزۈڭدىن ۋە يەتتە ئالۋاستىڭدىن ئۆتۈپ كېتىشىڭ كېرەك.
ئۆز — ئۆزۈڭگە پېرىخون، پالچى، ساراڭسەن؛ گۇمانخور، ئەدەپسىز،
قارا نىيەتسەن.

ۋۇجۇد گۈلخانىڭدا كۆيۈشكە دائىم تەييار بول، كۈلگە ئايلانماي
تۇرۇپ، يېڭى ھاياتقا قانداق ئېرىشەلەيسەن؟
تەنھا سۈپىتىڭ بىلەن يارىتىش يولىغا ماڭدىڭ. يەتتە
ئالۋاستىڭدىن بىر خۇدا ياراتماقچى بولدۇڭ!

تەنھا سۈپىتىڭ بىلەن يارىتىش يولىغا ماڭدىڭ. ئۆزۈڭنى
سۆيگەچكە ئۆزۈڭنى كەمسىتىسەن، خۇددى ئاشۇ رەھىمدىلار كەبى.
رەھىمدىلار ھەممە نەرسىنى كەمسىتىپ، يېڭىنى ياراتماقچى
بولىدۇ! ئۇ ئۆزى سۆيگەن نەرسىلەرنى كەمسىتىشكە جۈرئەت
قىلالمىسا، مۇھەببەتنى نېمە بىلسۇن!؟

قېرىندىشىم، مۇھەببىتىڭ بىلەن يارىتىش قۇدرىتىڭنى
تەنھالىقىڭغا ئېلىپ كەت، ھەققانىيەت كەينىڭدىن ئۆزى يېتىپ بارىدۇ.

ئەرلەر ئاياللىرى ئۈچۈن پەقەت بىر قورال، مەقسەت تۇغۇش. بىراق، ئاياللار ئەرلەرگە نىسبەتەن نېمە؟

ھەقىقىي ئەر ئىككى نەرسىگە موھتاج: بىرى، خەۋپ - خەتەر؛ يەنە بىرى، ئويۇن. شۇڭا، ئۇلار ئاياللارنى ئەڭ خەۋپلىك ئويۇن قىلىش ئۈچۈن ئاياللارغا موھتاج. ئەرلەر ئۇرۇش ئۈچۈندۇر، ئاياللار بولسا جەڭچىلەر ئۈچۈندۇر، باشقىسى ھاماقەتلىك.

جەڭچىلەر زىيادە شېرىن مېۋىلەرنى ياقتۇرمايدۇ. ئۇلار ياخشى ئاياللارنى ياقتۇرىدۇ. چۈنكى، ئەڭ شېرىن ئايالنىڭمۇ قىرتاق يەرلىرى بولىدۇ.

ئاياللار بالىلارنى ئەرلەردىن ياخشىراق چۈشىنىدۇ. لېكىن، ئەرلەر ئاياللارغا قارىغاندا ساددا كېلىدۇ.

ھەقىقىي ئەرلەرنىڭ ئىچكى دۇنياسىدا ھامان بىر بالا يوشۇرۇنغان بولىدۇ - ئۇ ئويۇننىلا ئويلايدۇ. سىلەر ئاياللار ئەرلەرنىڭ قەلبىدىكى بالىنى تېزراق تېپىڭلار!

ئاياللار سۈزۈك ۋە ئەپچىل ئويۇنچۇققا ئوخشايدۇ، ئۇلار خۇددى ياقتۇتەك كەلگۈسى دۇنيانىڭ ئەخلاقىي نۇرلىرىنى چاچىدۇ.

سەييارىلەر مۇھەببەتتىڭلاردا پارلانسۇن! ئىستىكىڭلار: «بىر ئەۋلىياغا ھامىلىدار بولسام!» دېسۇن.

مۇھەببەتتىڭلار شانلىق بولسۇن! ئاياللار شان - شەرەپنى ئانچە چۈشەنمەيدۇ. شان - شەرىپتىڭلار سۆيۈلۈشتە ئەمەس، سۆيۈشتە ھەم ئارقىدا قالماسلىقتا!

ئاياللار سۆيگەندە، ئەرلەر چۆچۈپ كەتسۇن. بۇنداق چاغدا ئاياللار ھەرقانداق قۇربانلارنى بېرىشكە قادىر، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئالدىدا باشقا نەرسىلەر قىممەتسىز.

ئاياللار نەپرەتلەنگەندە، ئەرلەر چۆچۈپ كەتسۇن. چۈنكى، ئەرلەرنىڭ ئىچكى دۇنياسى ئېسىل بولمىسا، ئاياللارنىڭ ئىچكى دۇنياسى پەسلىشىپ كېتىدۇ.

ئاياللار كىمىدىن ئەڭ نەپىرەتلىنىدۇ؟ تۆمۈر ماگنىتقا شۇنداق دەپتۇ: مەن سېنى ئەڭ ئوچ كۆرىمەن، چۈنكى سەن مېنى ئۆزۈڭگە تارتساڭمۇ، يېپىشتۇرالمىغۇدەك كۈچۈڭ يوق. ئەرلەرنىڭ بەختى «قىلىشىم كېرەك» دېگەن سۆزدە، ئاياللارنىڭ بەختى «قىلىشى لازىم» دېگەن سۆزدە.

قاراڭلار، دۇنيا ۋايىغا يەتتى. ھەربىر ئايال بارلىق ئەرلەرگە پۈتكۈل مۇھەببىتى بىلەن ئەل بولغان چاغدا ئەنە شۇنداق ئويلايدۇ. ئاياللار بويسۇنغان ھالدا ئۆزىنىڭ يۈزەلىكى ئۈچۈن چوڭقۇرلۇق نىقابىنى ئىزدىشى كېرەك. ئاياللارنىڭ روھى تېپىز سۇ يۈزىدىكى جىمىرلاشقا ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

ئەرلەرنىڭ روھى چوڭقۇر بولىدۇ، ئۇنىڭ ھەيۋەتلىك ئېقىنلىرى زېمىن تەكتىدىكى يۆلەكلەردىن دولقۇنلاپ ئۆتىدۇ. ئاياللار بۇنداق كۈچنى ھېس قىلىشىمۇ، چۈشىنەلمەيدۇ.

— زور ئۆستىپ نۇرغۇن قىممەتلىك سۆزلەرنى ئېيتتى، — دېدى موماي جاۋابىن، — بولۇپمۇ چوكانلار ئۈچۈن شۇنداق.

ھەيرانمەن، زور ئۆستىپ ئاياللارنى چۈشەنمىسىمۇ، لېكىن ئاياللار ھەققىدە ئېيتقانلىرى ناھايىتى يوللۇق بولدى! ئاياللارنىڭ ۋۇجۇدىدا مۇمكىنسىز ئىشلار يوقمۇ؟

ساڭا بولغان مىننەتدارلىقىمنى كىچىككىنە بىر ھەقىقەت بىلەن ئىزھار قىلاي، مۇشۇ يېشىم بىلەن ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىشقا لايىقمەن.

ئۇنى يۆگەپ، ئاغزىنى مەھكەم ئەت، بولمىسا بۇ كىچىككىنە ھەقىقەت ۋارقىراپ كېتىدۇ.

— ئەي، مەزلۇم، ئاشۇ كىچىككىنە ھەقىقەتنى ماڭا بەر، — دېدىم مەن.

— ئاياللارنىڭ قېشىغا بارماقچىمۇ سەن؟ ئۇنداقتا قامچاڭنى ئېلىۋېلىشنى ئۇنتۇپ قالما، — دېدى موماي.

19. يىلاننىڭ چېقىشى

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى، زور ئاستىر بىر تۈپ ئەنجۈر دەرىخىنىڭ ئاستىدا ئۇخلاپ قالدى، ھاۋا ئىسسىق بولغاچقا، ئۇ قوللىرى بىلەن يۈز - كۆزلىرىنى ئېتىۋالغانىدى. تۈسەتتىن بىر يىلان كېلىپ ئۇنىڭ بويىغا نەشتە ئۇردى؛ زور ئاستىر ئاغرىق دەستىدىن ۋارقىراپ ئويغىنىپ كەتتى. زور ئاستىر يىلانغا قارىدى، يىلانمۇ زور ئاستىرنى تونۇپ قېلىپ، پالاقشىپ چېقىشقا باشلىدى.

— قاقچا! — دېدى زور ئاستىر، — ساڭا تېخى رەھمەت ئېيتىمىدىم، مەنزىلىم يىراقتا ئىدى، سەن مېنى دەل ۋاقتىدا ئويغىتىۋەتتىڭ.

— مەنزىلىڭنىڭ يېقىنلىشىشىدىن قورقىمەن، — دېدى يىلان مەيۈسلۈك بىلەن، — زەھىرىم ئادەم ئۆلتۈرۈشكە قادىر.

— سەن ئەجدىھاننىڭ يىلان زەھىرىدىن ئۆلگىنىنى كۆرگەنمۇ؟ — دېدى زور ئاستىر كۈلۈمسىرەپ، — زەھىرىڭنى قايتا شۈمۈرۈۋال، سېنىڭ ماڭا بەرگۈدەك كۆپ زەھىرىڭ يوق!

يىلان ئۇنىڭ بويىدىن زەھىرىنى شۈمۈرۈۋالدى.

كېيىن، زور ئاستىر بۇ ئىشلارنى مۇرىتلىرىغا سۆزلەپ بەردى. — زور ئاستىر، بۇ ھېكايىنىڭ ئەخلاقى مەنىسى نېمە؟ — دەپ سورىدى ئۇلار.

— ئەخلاقىتىن ئىبارەت، — دېدى زور ئاستىر.

— ئاشۇ ئاق كۆڭۈل، ھەققانىي كىشىلەر مېنى ئەخلاقىنىڭ بۇزغۇنچىسى دېيىشىدۇ، مېنىڭ بۇ ھېكايەم غەيرىي ئەخلاقىتىن ئىبارەت.

ئەگەر دۈشمىنىڭلار بار بولسا، جاپاغا ۋاپا بىلەن جاۋاب

قايتۇرۇڭلار. چۈنكى، ئۇ بۇنىڭدىن نومۇس قىلىدۇ. ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ سىلەرگە پايدىلىق ئىشلارنى قىلغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇڭلار. غەزەپلىنىش ھاقارەتلەشتىن تۈزۈك! قارغاشقا ئۇچرىغىنىڭلاردا، باشقىلارنىڭ بەخت تىلىشىگە قاراشلىق بولۇپ قالمىغىنىڭلاردىن خۇشال بولىمەن. سىلەرمۇ قارغاڭلار!

باشقىلار سىلەرگە ھەددىدىن زىيادە ئۇۋال قىلسا، سىلەرمۇ باشقىلارغا ئادەتتىكى ئۇۋالچىلىقتىن بەش مەرتەم قىلىڭلار. ئۇۋالچىلىقنى يالغۇز تارتىش ئىنتايىن قىيىن.

بىلەمسىلەر؟ ئادالەتسىزلىككە كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى تەڭلا ئۇچرىسا، بۇمۇ بىر خىل ئادالەت بولمامدۇ؟ ئۇۋالچىلىققا چىدىغان ئادەم كۆپرەك ئۇۋالچىلىق تارتمىقىمۇ ھەق!

ئاز - تولا قىساس مۇتلەق قىساسسىزلىققا قارىغاندا ئىنسانىي تەبىئەتكە يېقىن. جازا گۇناھكارغا نىسبەتەن ھوقۇق ياكى شان - شەرەپكە ئايلىنمىسا، مەن بۇنداق جازانى ياقتۇرمايمەن.

ئۆزى ئۇۋالچىلىققا قېلىپ تۇرۇپمۇ ئادالەتنى قوغداش ئالىي پەزىلەتتۇر، ئۆزىگە نىسبەتەن ئەھمىيەتلىك بولغاندا تېخىمۇ شۇنداق، بۇنىڭغا مەردلىك كېرەك.

تاش يۈرەك، رەھىمسىز ئادىللىقنى ياقتۇرمايمەن. سىلەردەك سوتچىلارنىڭ كۆزىدىن قاتىللارنىڭ پەرۋاسىزلىقىنى ۋە كىشىنى شۈركۈندۈرىدىغان تىغنى كۆرىمەن.

قېنى ئېيتىڭلار، پاك مۇھەببەتلىك كۆزدىكى ئادىللىقنى نەدىن تاپىمىز؟

ماڭا بارلىق جازا ۋە گۇناھلارنى ئۈستىگە ئالالايدىغان مۇھەببەتنى تېپىپ بېرىڭلار!

ماڭا سوتچىدىن باشقىلىرى گۇناھسىز دەپ ھۆكۈم قىلىدىغان ئادالەتنى تېپىپ بېرىڭلار!

گېپىمنى ئاڭلاشنى خالامسىلەر؟ ئادالەتنى چىن دىلىدىن

ئىزدەيدىغان ئادەمنىڭ يالغان گېپىمۇ ئىنسانىيەتكە بولغان مۇھەببەتتۇر.

لېكىن، قانداق قىلغاندا چىن ئادالەت ئىگىسى بولالايمەن؟ قانداق قىلغاندا كىشىلەر موھتاج بولغان ھەرقانداق نەرسىنى بېرەلەيمەن؟ ھەر بىر كىشىگە ئۆزۈمگە خاس نەرسىلەرنى بېرەي، يەنىلا شۇنداق قىلغىنىم تۈزۈك.

زاھىتلارغا تەگمەڭلار، قېرىنداشلىرىم، بولمىسا ئۇلار كۆڭلىدە ساقلاپ قويدۇ ھەم قىساس ئالدى!

زاھىتلار چوڭقۇر قۇدۇققا ئوخشىشىدۇ. قۇدۇققا تاش ئېتىش ئاسان. لېكىن، قېنى ئېيتىڭلار، تاش چۆكۈپ كەتسە، ئۇنى كىم ئاچقالايدۇ؟ زاھىتلارغا ھەرگىز تەگمەڭلار! تەگكەنكىنەنسىلەر، ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار!

20. پەرزەنت ۋە نىكاھ

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

قېرىندىشىم، سەندىن بىر ئىشنى سورايمەن: دېڭىز ئۆلچەش ئەسۋابىغا ئوخشاش بۇ مەسىلىنى روھىڭغا تاشلىدىم، روھىڭ چوڭقۇرلۇقىنى بىلەي دەيمەن.

ھەمىشە پەرزەنت ۋە نىكاھ ئۈمىدىدە سەن. بىراق، سەندىن سوراپ باقاي، ھەمىشە پەرزەنتلىك بولۇشقا لايىقمۇسەن؟

سەندىن سوراپ باقاي: غالىبمۇسەن ياكى ئۆزىنى تۇتۇۋالغۇچىمۇ، ھەۋەسلىرىنى باشقۇرالغۇچىمۇ، ئەخلاقىڭنىڭ غوجايىنىمۇ؟

سېنىڭ ئۈمىدىڭ بىر ھايۋان ۋە ئېھتىياجىمۇ، تەنھالىقتىن قورقۇشمۇ، ئۆزۈڭنى تەرتىپسىزلىكمۇ؟

غالىبىيەتنىڭ ۋە ئازادلىقنىڭ پەرزەنت ئىستىكىدە بولۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن، غالىبىيەتنىڭ ۋە ئازادلىقنىڭ تىرىك ئابىدىسىنى

تىكلە.

ئۆزۈڭدىن ھالقىغان بارلىقنى يارات. بۇنىڭ ئۈچۈن روھىڭ بىلەن تېنىڭنىڭ بالاغىتىنى تاپ.

ئالدىڭغىلا ئەمەس، ئۈستۈڭگىمۇ كېڭەي! نىكاھ باغلىرىنىڭ ھىممىتىنى ئال!

سەن ئالىي بىر تەننى، باشلانغۇچ بىر ھەرىكەتنى، ئۆزلۈكىدىن ئايلىنار چاقنى — ياراتقۇچىنى يارات.

نىكاھ دېگىنىم، ئىككى ئادەمنىڭ ئىرادىسى بويىچە ئۆزلىرىدىنمۇ ئۈستۈن بولغان ئادەمنى يارىتىشتۇر؛ نىكاھ دېگىنىم، ئۆز ئارا ھۆرمەت، يەنى ئاشۇ ئىرادە ئىگىلىرىنىڭ ھۆرمىتىدۇر.

بۇنى نىكاھنىڭ مەنىسى ۋە ھەقىقىتىگە ئايلاندۇر. لېكىن، ئارتۇقچە ئادەمنىڭ تىلىدىكى نىكاھنى ھەمدە ئاشۇ ياساپ چىقىلغان ئارتۇقچە ئادەملەرنى — ھەي، ئۇلارنى نېمىدەپ چاقىراي؟ ئاھ، بىچارە ۋە مەينەت بىر جۈپ روھلارغۇ بۇ! ئاھ، كۆپەيتىلگەن بىچارە قانائەت!

ئۇلار بۇنى توي دەيدۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ مەرىكىسى ئۇ دۇنيادا ئادا بولىدۇ. بولمىسا، ئارتۇقچە ئادەملەر بىلەن تولغان ئۇ دۇنيانى ياقىتۇرمايمەن، ئۇ دۇنيانىڭ تۈرلىرى بىلەن چىرمالغان مەخلۇقلاردىنمۇ سۆيۈنمەيمەن.

شۇنداق، ئاشۇ تەڭرى ماڭا يېقىنلاشمىسۇن، ئۇ ئاقسىغانچە كېلىپ، ئۆزى بىلەن بىرلەشمىگەن ھەممە نەرسىگە بەخت تىلەيدۇ. نىكاھتىن كۈلمەڭلار! ئۆز ئاتا-ئانىلىرىدىن ھەسرەتلەنمەسلىكىگە ھەقىقەت قايىسى بالا بار؟

مېنىڭچە، مۇنۇ ئادەم ھۆرمەتكە سازاۋەر: ئۇ كامالەتلىك ھەم زېمىن مەنىسىنىڭ ساھىبى. لېكىن، ئۇنىڭ خوتۇنىنى كۆرۈپلا، دۇنيانى ساراڭلار شىپاخانىسىغا ئوخشىتىپ قالىدۇم.

ئاھ، دانىشمەن بىلەن چىشى ئۆردەكنى بىللە كۆرسەم راستتىنلا يەر تەۋرىسە دەيمەن.

تەۋەككۈلچى قەھرىمانلار دەك سەپەر قىلىپ ھەقىقەت ئىزدەپ چىققان بىر ئادەم. نەتىجىدە، ئۇ ئاللىقاچان زىننەتلەنگەن يېرىم - يارتا بىر يالغان ئىبارىگە ئېرىشتى. ئۇ بۇنى نىكاھ دەپ ئاتىۋالدى. ئۇ ئادەم دوستلۇقتا ئېھتىياتچان، ئوقۇرى بەك ئېگىز. بىراق، ئۇ ئۆزىنىڭ ھەمراھ تاللاش شەرتلىرىنى بىردىنلا چۈشۈردى. ئۇ بۇنى نىكاھ دەپ ئاتىۋالدى.

پەرىشتە خۇيلۇق دېدەك ئىزدىگەن يەنە بىر ئادەم! لېكىن، ئۇ بىردىنلا بىر خانىمنىڭ دېدىكىگە ئايلىنىپ قالدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئۆزىمۇ پەرىشتىگە ئايلىنىشقا تەقەززا.

ئېھتىياتچان ۋە چېچەن خېرىدارلارنى كۆرگەنمەن. بىراق، ئەڭ چېچەن خېرىدارمۇ قارىغۇلارچە خوتۇن تاللىماقتا.

قىسقا داۋام قىلىدىغان ئەسەبىيلىكىڭلار بار. بۇ سىلەرنىڭ ئاتالمىش سۆيگۈڭلاردۇر. ئۇ توي بىلەنلا ئاخىرلىشىدۇ، ئۇنىڭ ئورنىدا ئۇزاق مۇددەتلىك كالۋالىق ھۆكۈم سۈرىدۇ.

سىلەرنىڭ ئاياللارغا بولغان مۇھەببىتىڭلار ھەم ئاياللارنىڭ سىلەرگە بولغان مۇھەببىتى. ھەي، بۇلار يوشۇرۇن ۋە ئازاب ئىشتىكۈچى ئىلاھقا بولغان بىر خىل ھېسداشلىق! ئەمما، بۇ ئىككى مەخلۇق بىر - بىرىنى ئوغرىلىقچە ئىزدەيدۇ.

سىلەرنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ مۇھەببىتىڭلارمۇ بىر خىل دەلتىلىك ۋە ئازابتىن ئىبارەت.

مۇھەببەت سىلەرنىڭ ئۆرلەش يولۇڭلارنى يورۇتىدىغان ئوتقاش. ھامان بىر كۈنى ئۆزۈڭلاردىن ھالقىغان بارلىقنى سۆيىسىلەر! شۇڭا، ئاۋۋال سۆيۈشنى ئۆگىنىڭلار! بۇنىڭ ئۈچۈن مۇھەببەتنىڭ جامىمۇ ئاچچىق شاراب بىلەن تولغان. شۇڭا، ئۇ ئەۋلىيانىڭ تەشنىلىقىنى قوزغايدۇ، سەندەك بىر ياراتقۇچىدىمۇ تەشنىلىق قوزغايدۇ.

ئۆزىنى ئەۋلىيالىق پەللىسىگە ئېتىلغان ئوققا ئايلىاندۇرۇش ياكى

ئەۋلىيالىق ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ياراتقۇچىنىڭ ئارزۇسىدۇر. ئېيتقىنا، قېرىندىشىم، سېنىڭ نىكاھ ئىرادەڭ ئاشۇنداقمۇ؟ مېنىڭچە، ئاشۇنداق ئىرادە ۋە نىكاھ مۇقەددەس بولىدۇ.

21. ئىختىيارىي ئۆلۈم

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

نۇرغۇن كىشىلەر كېچىكىپ ئۆلىدۇ، بەزىلەر بالدۇرلار ئۆلۈپ كېتىدۇ. لېكىن، مۇنۇ ھېكمەت ئەڭ غەلىتىلىك ھېس قىلدۇرىدۇ. ئۆلگۈڭ كەلسە ۋاقتىدا ئۆل.

ۋاقتىدا ئۆل! زور ئاستىپ شۇنداق ئۆگىتىدۇ.

لېكىن ۋاقتىدا تۇغۇلالمىغانلار قانداقمۇ ۋاقتىدا ئۆلسۇن؟ ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭ تۇغۇلمىغىنى تۈزۈك! — ئارتۇقچە ئادەملەرگە شۇنداق دەيمەن.

بىراق، ئەڭ پۇچەك ياڭاقمۇ چېقىلىشىنى ئارزۇ قىلغاندەك، ئارتۇقچە ئادەملەرمۇ ئۆلۈمنى مۇھىم دەپ قاراپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىدۇ.

كىشىلەر ئۆلۈمنى چوڭ ئىش دەپ قارايدۇ. بىراق، ئۆلۈم مەرىكە ئەمەس. شۇڭا، كىشىلەر ئۇنى مۇقەددەس مەرىكىگە ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن نېمە قىلارنى بىلمەي قالىدۇ.

مەن سىلەرگە مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۆلۈشنىڭ نېمىلىكىنى ئۆگىتىپ قوياي، ئۇ تىرىكلەر ئۈچۈن ئىلھام ۋە ۋەدە.

كامالەت ئىگىلىرى دېگىنىنى قىلىپ ئۆلۈپ كەتتى. بىر قىسىم ئۆمىدۋار ۋە قەسەمخورلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىپ يۈردى.

ئادەم ئاشۇنداق ئۆلۈمنى ئۆگىنىشى كېرەك. ئەگەر ئۆلگەنلەر تىرىكلەرنىڭ قەسىمىنى مۇقەددەسلىككە كۆتۈرەلمىسە، مەرىكىنىڭ بولماسلىقىمۇ تەبىئىي.

مانا بۇ ئەڭ ياخشى ئۆلۈمدۇر، ئاندىن قالسا جەڭگاھتا ئۆلۈپ، ئۇلۇغۋار روھىنى تەسەددۇق قىلىش.

ئەمما، سىلەرنىڭ خۇنۇك ئۆلۈمىڭلار جەڭچىلەر بىلەن غالىبلارنى سەسكەندۈرىدۇ. ئۇ ئوغرىلاردەك ئاۋايلاپ كىرىپ كېلىدۇ. قەستى غوجايىن بولۇشتۇر.

سىلەرگە ئۆز ئۆلۈمىمنى تەرىپلەپ بېرەي، ئۇ بولسىمۇ خالىغان ئۆلۈم، ئۇ مەن موھتاج بولغاندا كېلىدۇ.

قانداق ۋاقىتتا ئۆلۈمگە موھتاج بولىمەن؟ مۇئەييەن مەقسەت ۋە ئىزباسارغا ئىگە ئادەم دەل ئۆز مەقسىتىگە ۋە ئىزباسارىغا پايدىلىق بولغان ئەھۋال ئاستىدىلا ئۆلىدۇ.

ئۇ مەقسەت ۋە ئىزباسارىغا بولغان ئىززەت - ئىكرامىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ھايات تۈرمىسىگە سولىغان گۈلچەمبىرەكلەرنى تېرىپ يۈرمەيدۇ.

راستىنى ئېيتقاندا، ئارغامچا ئېشىدىغانلارغا ئوخشاپ قېلىشنى خالىمايمەن. ئۇلار ئارغامچىسىنى سوزغانسېرى ئۆزى كەينىگە شۇنچە داچىيدۇ.

يەنە نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزىنىڭ ھەقىقىتى ۋە غالىبىيىتى ئالدىدا چىرىپ كەتكەن كوماك ئاغزى بىلەن ھەقىقەتكە ئىنتىلىمەن دېيىش ھەققى يوق.

ئابرويغا ئىنتىلگەن ئادەم مۇۋاپىق شارائىتتا ئۈنىڭدىن ۋاز كېچەلىشى كېرەك، ۋاقتىدا ۋاز كېچىش — بۇ قىيىن سەنئەتنى نامايان قىلالىشى كېرەك.

ئادەم ئۆزى شېرىنلەشكەندە باشقىلارنىڭ پەيزى قىلىشىدىن پەخس بولۇشى كېرەك. ئۇزاق ياخشى كۆرۈنۈشنى ئىستەيدىغان ئادەم شۇنداق قىلىشى كېرەك.

نۇرغۇن بەتتام ئالىملار بار. شەك - شۈبھىسىزكى، ئۇلارنىڭ تەقدىرى كۈزدىكى قىيامەتنى كۈتۈش، ئۇلار بۇ چاغدا پىشىدۇ. لېكىن،

سارغىيىپ قورۇلۇپمۇ كېتىدۇ.

بەزىلەرنىڭ يۈرىكى قېرىدۇ، بەزىلەرنىڭ روھى بالدۇر قېرىدۇ. بەزىلەرنىڭ يېشى تېخى كىچىك تۇرسىمۇ، ئۇلاردىن قېرىلىق چىقىپ تۇرىدۇ. ئەمما، ئالدىرماي يېتىلگەن ياشلار ياش پېتى تۇرۇۋېرىدۇ.

نۇرغۇن كىشىلەر خاتا ياشىدى، ئۇلارنىڭ يۈرىكىنى زەھەرلىك قۇرت يېدى. ئۇلارنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئۆلۈشكە دالالت قىلمەن.

نۇرغۇن كىشىلەر باركى، ئۇلار ئەبەدىلئەبەد شېرىنلىشەلمەيدۇ، ئۇلار ياز مەۋسۈمىدىلا چىرىشكە باشلايدۇ. توخۇ يۈرەكلىك ئۇلارنى شاخلىرىدىن ئاجراتمايدۇ.

شېخىدىن ئاجرالمى ياشايدىغان ئەنە شۇنداق ئادەملەر بەك كۆپ، دەھشەتلىك بىر بوران - چاپقۇن قۇرتلىغان ۋە چىرىگەنلەرنى تۆكۈپ تاشلىسا، نەقەدەر ياخشى - ھە!

كىشىلەرنى تېزراق ئۆلۈشكە دەۋەت قىلىدىغان تەرغىباتچىلار يېتىپ كەلسىدى دەيمەن! ئۇلار ھايات دەرىخىنى تەۋرىتىدىغان ئەڭ مۇۋاپىق بوران - چاپقۇنلاردۇر.

ئاھ، سىلەر زېمىننىڭ بارلىقلىرىغا تاقەت قىلىڭلار دەپ ئۆگىتىلگەنمۇ؟ زېمىن سىلەردەك بېھۋەت كىشىلەرگە ناھايىتى كەڭ قورساق!

راست، ئۇزاق ياشاش تەرغىباتچىلىرى بېشىغا ئالغان ئىبرانىيلار ناھايىتى بالدۇرلار ئۆلۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ بالدۇر ئۆلۈپ كېتىشى كېيىنكىلەر ئۈچۈن قالتىس بەختسىزلىك بولدى.

ئۇمۇ پەقەت ئىبرانىيلارنىڭ كۆز يېشى ۋە ھەسرەتنى ھەمدە ساپ دىل كىشىلەرنىڭ غەزەپ - نەپرىتىنى چۈشىنىدۇ، بۇ كىشى ئىسادۇر. ئۇ ئۆلۈم ئىستىكى تەرىپىدىن ئىگىلەنگەن.

ئۇ ساپ دىل كىشىلەردىن ئۆزىنى تارتىپ، جەزىرىدە تۇرسا بولاتتى! شۇ چاغدىلا ئۇ زېمىننى سۆيۈش ۋە قانداق ياشاشنى خېلى بۇرۇنلا ئۆگىنىۋالار ئىدى. قانداق كۈلۈشمۇ بۇنىڭ ئىچىدە.

گېپىمگە ئىشىنىڭلار، قېرىنداشلار! ئۇ بەكلا بالدۇر ئۆلۈپ كەتكەن. ئەگەر ئۇ مېنىڭ يېشىمدا ياشىغان بولسا، ئۆزىنىڭ تەلىماتلىرىنى چوقۇم ئىنكار قىلغان بولاتتى! ئۇنىڭ ئالىجاناب خىسلىتى ئۇنى شۇنداق قىلدۇراتتى!

لېكىن، ئۇ تاكامۇللاشمىغان. نۆۋەر يىگىتنىڭ مۇھەببىتى تېخى پىشىپ يېتىلمىگەندى. شۇڭا، ئۇ سادىلىق قىلىپ، ئىنسان ۋە زېمىندىن نەپەرەتلىدى. ئۇنىڭ جېنى ۋە روھىنىڭ قاناتلىرى چەكلىمىگە ئۇچراپ، ئەركىن پەرۋاز قىلالىدى.

قۇرامىغا يەتكەن بىر ئادەم ياشلارغا قارىغاندا ساددا ھەم غەمىسىز رەك كېلىدۇ. شۇڭا، ھايات - ماماتى بەكرەك چۈشىنىدۇ.

بەخىرامان ئۆلۈش، ئۆلگەندىن كېيىن نىجاتلىق تېپىش - ئەلۋەتتە ئۆتمۈشتۇر. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كەلگىنى مۇقەددەس ئىنكاردۇر. ئۇ ھايات - ماماتى ئەنە شۇنداق چۈشىنىدۇ.

دوستلار، ئۆلۈمىڭلار زېمىن ۋە ئىنسانىيەتكە ئاسىيلىق بولۇپ قالمىسۇن. جان شەرىپتىڭلارنى مۇشۇنداق ئۆتۈنۈپ سورايمەن.

ئۆلۈم پەيتىدىكى روھىڭلار ۋە ئەخلاقىڭلار زېمىننى خۇددى پېتىۋاتقان قۇياشنىڭ ئاداققى نۇرلىرىدەك يورۇتسۇن، ئۇنداق بولماي تۇرۇپ كۆز يۇمساڭلار، بۇنىڭ ئۆزى مەغلۇبىيەتتۇر.

دوستلار، مەن شۇنداق ئۆلۈمنى خالايمەن، بۇ ئۆلۈم سىلەرنى زېمىننى تېخىمۇ سۆيىدىغان قىلىدۇ. مەن تۇپراققا ئايلىنىپ كېتىشىمنىمۇ خالايمەن، بۇ تۇغۇلغان زېمىندا ئارام تېپىش ئۈچۈن.

ھەقىقەتەن زور روئاستىر مەقسەتلىك ھالدا توپ تاشلىغان. دوستلار، ئەمدى مېنىڭ مەقسىتىمنىڭ ئىزباسارى بولۇڭلار، مەن بۇ توپنى سىلەرگە تاشلاپ بېرىمەن.

دوستلار، مەن سىلەرنىڭ ئالتۇن توپ تاشلاش ھەرىكىتىڭلارنى ئالاھىدە ياخشى كۆرىمەن. شۇڭا، بۇ دۇنيادا يەنە بىرپەس تۇرماقچىمەن. مېنى كەچۈرۈڭلار!

22. شاپائەت ئەخلاقى

1

زور روئاستىبەر شۇنداق دەيدۇ:

زور روئاستىبەر پېدكاۋ بازىرىدىن كۆزى قىيماي ئۇزاپ چىققاندا، ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى بولمىش نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنىڭغا ئەگەشتى. بىر دوقمۇشقا كەلگەندە، زور روئاستىبەر «مەن تەنھا مېڭىشنى خالايمەن» دېدى. خوشلىشىدىغان چاغدا مۇخلىسلار ئۇنىڭغا تۇتقۇچىغا قۇياشقا چىرمىشىۋالغان يىلاننىڭ سۈرىتى بار ھاسا تەقدىم قىلدى، زور روئاستىبەر بۇنى ئىنتايىن ياقتۇرۇپ قالدى. ئۇ ھاسىغا تايىنىپ تۇرۇپ، مۇخلىسلارغا شۇنداق دېدى:

— قېنى ئېيتىڭلار، ئالتۇن نېمە ئۈچۈن قىممەت؟ چۈنكى، ئۇ بىباھا، يېقىملىق، نۇرانە بولۇپ ئۆزىنى بەخشەندە قىلىپ تۇرىدۇ. ئالتۇننىڭ باھاسى شۇنىڭ ئۈچۈن قىممەتكى، ئۇ ئەڭ يۈكسەك باھانىڭ سىمۋولى. شاپائەتچىنىڭ كۆزى ئالتۇندەك نۇرلۇق. ئالتۇننىڭ نۇرى قۇياش ۋە ئاي نۇرىنىڭ مۇجەسسسىمى. ئەڭ يۈكسەك ئەخلاق بىباھا بولىدۇ، ئۇ ئىللىق نۇر چاچىدۇ، شاپائەت ئەخلاقى ئەڭ يۈكسەك ئەخلاقتۇر.

راست، مۇخلىسلىرىم، كۆڭلۈڭلاردىكى تېپىۋالدىم: سىلەرمۇ ماڭا ئوخشاشلا شاپائەت ئەخلاقى ئىزدەيسىلەر. سىلەرنىڭ مۇشۇك ۋە بۆرىگە ئوخشىشىدىغان تەرىپىڭلار قايسى؟

سىلەر پۈتۈن ھېسسىياتىڭلار بىلەن ئۆزۈڭلارنى قۇربانلىق ۋە سوۋغاتقا ئايلاندۇرۇشنى ئىستەيسىلەر. شۇڭا، روھىيەت چوڭقۇرلۇقۇڭلارغا بايلىق توپلاشقا تەشنا بولىسىلەر.

روھىڭلارنىڭ دۇردانىلەرگە بولغان ئىنتىلىشى قانائەت تاپالمايدۇ. چۈنكى، ئەخلاقىڭلار شاپائەت ئىرادىسى ئىچىدە مەڭگۈ قانائەت ھاسىل قىلالمايدۇ.

سىلەر بارلىق نەرسىلەرنى مەجبۇرىي يۈتۈۋېتىسىلەر. ئۇلارنى گويا ئۆزۈڭلارنىڭ مەنبەسىدىن قايتا ئۇرغۇتۇپ چىقىرىپ، مۇھەببەتتىڭلارنىڭ لاپقۇتى قىلىسىلەر.

دەرەھەققەت، بۇنداق شاپائەت ئەخلاقى مۇقەررەر ھالدا بارلىق قىممەتنىڭ بۇلاڭچىسىغا ئايلىنىپ قالىدۇ. بىراق، مەن بۇنداق شەخسىيەتچىلىك ھەرىكىتىنى نورمال ھەم مۇقەددەس دەپ قارايمەن.

يەنە بىر خىل شەخسىيەتچىلىك بار، ئۇ ھەددىدىن زىيادە نامراتلىق ۋە ئېچىرقاشتۇر. شۇڭا، ئوڭايلا ئوغرىلىق قىلىپ تاشلايدۇ. بۇ بىر خىل بىنورمال ھەم كېسەلمەن شەخسىيەتچىلىكتۇر.

بۇنداق كېسەلمەن شەخسىيەتچىلىك نۇر چېچىپ تۇرغان نەرسىلەرگە قىزىل كۆزلۈك بىلەن تىكىلىپ قارايدۇ، باياشات كىشىلەرگە ئېچىرقاپ كەتكەن ئاچ كۆزلۈك بىلەن زوقلىنىپ قارايدۇ، ئۇ شاپائەتچىسىنىڭ شىرەسى ئەتراپىدا مەڭگۈ ئۆمىلەيدۇ.

كېسەللىك بىلەن شەكىلسىز چېكىنىش ئەنە شۇنداق تەشئالىق بىلەن شىۋىرلايدۇ، شەخسىيەتچى ئوغرىلار كەبى بۇ تەشئالىق كېسەلچان بىر تەننىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ئىسپاتلىماقتا.

قېرىنداشلار، قېنى ئېيتىڭلار، بىزگە ئەڭ ئەسكى تۇيۇلىدىغان نەرسە قايسى، ئۇ دەل چېكىنىش ئەمەسمۇ؟ بىزنىڭچە، روھتا شاپائەتنىڭ كېمىيىشى چېكىنىشنىڭ باشلىنىشىدۇر.

بىزنىڭ ماڭغىنىمىز يۈكسىلىش يولى. شۇڭا، چېكىنىش خىياللىرىدىن يىرگىنىمىز. «ھەممە ماڭا قايتىدۇ» دەيدۇ چېكىنىش.

روھىمىز ئۆرلىمەكتە. مانا بۇ تېنىمىزنىڭ سىمۋولىدۇر. يۈكسەلگەن بۇ سىمۋول تۈرلۈك ئەخلاقنىڭ نامىدۇر.

توغرا، تەن بەئەينى رولچى ياكى پىدائىدەك تارىخ چاتقاللىرىنى بۆسۈپ ئۆتىدۇ. بىراق، روھ — ئۇ تەن ئۈچۈن ئېيتقاندا نېمە؟ ئۇ تەننىڭ ئۇرۇشلىرى ۋە غالبىيەتنىڭ باشلامچىسى، ھەمراھى، ئەكس ساداسى.

ياخشى - يامانلىقلار ھەققىدىكى نامىشەرىپىڭلارنىڭ ھەممىسى پەقەتلا تەمسىلدۇر. ئۇلار بېشارەت بېرەلسىمۇ، چۈشەندۈرەلمىدۇ؟ پەقەت ئەخمەق كىشىلەرلا بۇ ئىسىملاردىن بىلىم ئىزدەيدۇ. قېرىنداشلار، روھىڭلار تەمسىل ئارقىلىق سۆزلىمەكچى بولغاندا، ئېھتىيات قىلىڭلار. مانا بۇ يولۇڭلارنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى. ئۇ تېنىڭلارنىڭ يۈكسىلىشى ھەم ئويغىنىشى، روھىڭلار ئۇنىڭ خۇشاللىقىدىن ئۆزىنى ئۇنتۇش دەرىجىسىگە بارىدۇ. شۇڭا، ئۇ ياراتقۇچىغا، قىممەت ياراتقۇچىغا قەلبى سۆيگۈ بىلەن تولغان كىشىگە، شاپاھەتچىگە ئايلاندى.

روھىڭلارنىڭ دەريادەك يامرىشى، قىرغاققا ئولتۇرغانلار ئۈچۈن بەخت ھەم خەۋپ. مانا بۇ ئەخلاقىڭلارنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى. ماختاش ۋە سۆكۈشلەر ئالدىدا ئىرادەڭلار سۆيگۈ ئەھلىنىڭ ئىرادىسىدەك قابىل بولسۇن. مانا بۇ ئەخلاقىڭلارنىڭ باشلىنىش نۇقتىسى.

يۇمشاق، راھەتلىك تۆشەكلەرگە پەرۋا قىلمىغاندا، ئارام پەيتىدە ئاشۇنداق يۇمشاق نەرسىلەردىن قورققاندا، ئەخلاقىڭلار باشلىنىدۇ. ئورتاق ئىرادىگە ئىگە بولۇپ، قىيىنچىلىقلارنى يېڭىش مەجبۇرىيەتكە ئايلانغاندا، ئەخلاقىڭلار باشلىنىدۇ.

دەرھەقىقەت، بۇ يېپيېڭى ياخشىلىق ۋە يامانلىقتۇر. راست، بۇ يېپيېڭى بۇلاقنىڭ تېگى - تېگىدىن قايناپ چىققان ساداسى. بۇ يېڭى ئەخلاق ھوقۇقتۇر. بۇ بىر باشقۇرۇش ئىدىيەسىدۇر ياكى بۇ ئىدىيەنى ئىگىلىگەن قابىل روھتۇر. بۇ روھ، زەر قۇياشتۇر ھەمدە زەر قۇياشنى چىرمىۋالغان بىلىم يىلىنىدۇر.

2

سۆزلەپ بۇ يەرگە كەلگەندە، زور وئاستىپ بىر ئاز توختىۋالدى. ئۇ مۇخلىسلىرىغا سۆيۈنۈش نەزەرى بىلەن قاراپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى،

ئۇنىڭ ئۇۋازى ئۆز گىرىپ قالغانىدى:

— قېرىنداشلار، ئەخلاقىي قۇدرىتىڭلار بىلەن زېمىننى بۇلغىنىشتىن ساقلاڭلار! شاپائەتلىك سۆيگۈڭلار ۋە بىلىمىڭلارنى زېمىن مەنىلىرىگە قوشۇۋېتىڭلار! سىلەردىن شۇنى ئۆتۈنۈپ قالاي.

ئەخلاقىڭلارنى زېمىن مەۋجۇتلۇقلىرىدىن ھەرگىز ئايرىپ قويماڭلار، مەڭگۈلۈك سېپىلىنى ئەخلاقىي قاننىتىڭلار بىلەن ئۇرۇڭلار! ئاھ، ئازغۇن ئەخلاقلار نېمىدېگەن كۆپ!

ئازغۇن ئەخلاقلارنى زېمىنغا مەن كەبى قايتۇرۇپ كېلىڭلار. توغرا، تېنىڭلارنى ۋە ھاياتىڭلارنى بېغىشلاڭلار. شۇندىلا ئۇ زېمىنغا ئىنسانىي مەنە ئاتا قىلالايدۇ.

ھازىرغا قەدەر، روھ بىلەن ئەخلاق كۈرمىڭ قېتىم ئازىدۇ. ئاھ، بۇنداق خىيال ۋە سەۋەنلىكلەر ۋۇجۇدىمىزدا يەنە بار. ئۇلار ئاللىقاچان تېنىمىز ۋە ئىرادىمىزگە ئايلىنىپ كەتكەن.

ھازىرغا قەدەر، روھ بىلەن تەن سىناق ئېلىپ بېرىپ، كۈرمىڭ قېتىم مەغلۇپ بولدى. دەرۋەقە، ئىنسانىيەت بىر سىناق. ئاھ، نۇرغۇن نادانلىقلار ۋە سەۋەنلىكلەر قان - قېنىمىزغا ئايلىنىپ كەتتى.

مىڭ يىللىق ئەقىللا ئەمەس، يەنە ئەسەبىيلىكمۇ ۋۇجۇدىمىزدا ئويغانماقتا. مىراسخور بولۇش ناھايىتى خەتەرلىك.

بىز يەنىلا تەلەپىدىن ئىبارەت گىگانىت ئادەم بىلەن ئېلىشىۋاتىمىز، ھازىرغا قەدەر بىمەنلىك بىلەن نادانلىق ئىنسانىيەتنى كونترول قىلدى.

قېرىنداشلار، روھىڭلار ۋە ئەخلاقىڭلار زېمىنغا مەنە ئاتا قىلسۇن، بارلىق قىممەتنى يېڭىباشتىن يارىتىڭلار! بۇنىڭ ئۈچۈن جەڭچى بولۇڭلار! ياراتقۇچى بولۇڭلار!

تەن ئەقىل بىلەن پاكلانماقتا، بىلىم بىلەن ئۆزىنى يۈكسەلدۈرمەكتە. ئەقىل ھېرىسمەنلىرى ئۆزىدىكى تەبىئىي ئىقتىدارنى مۇقەددەسلەشتۈرمەكتە. ھالقىغۇچىلار قەلبى شادلىققا تولدى.

ئەي، ھەكم، خۇددى بىمارنىڭى داۋالىغاندەك ئاۋۋال ئۆزۈڭنى داۋالا. بىمارلارنى داۋالاشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلى ئۇلارنىڭ جاراھىتىنى ئۆزىگە كۆرسىتىپ بېرىشتۇر.

مىڭلىغان يىللار تېخى بېسىلمىدى. سالامەتلىككە پايدىلىق بولغان نۇرغۇن تەبىئىي بايلىقلار ۋە ھاياتلىقنىڭ يوشۇرۇن ئاراللىرى تېخى بايقالمىدى، ئىنسانىيەت ۋە پۈتكۈل دۇنيا تېخى ئېچىلمىدى. زاھىتلار، گېپىمگە سەگەكلىك بىلەن قۇلاق سېلىڭلار! كېلەچەك شاماللىرى ساغلام قاناتلىرى بىلەن ئۇچۇپ كېلىپ، سەزگۈر قۇلاقلارغا خۇش خەۋەر ئېيتماقتا.

زامانىمىز زاھىتلىرى، توپتىن ئايرىلغان يېگانە زاھىتلار، ھامان بىر كۈنى بىر تائىپىگە ئايلىنىپ قالسىلەر — سىلەر ئۆزۈڭلار ئۈستىدىن ئۆزئارا تاللاش ئېلىپ باردىڭلار، كەلگۈسىدە خىللانغان بىر قوۋم باش كۆتۈرىدۇ، ئۇنىڭدىن ئەۋلىيا ئاپىرىدە بولىدۇ. راست، ھامان بىر كۈنى دۇنيا ساقىيىدۇ! زېمىننى يېڭى بىر ھاۋا، نىجاتكار ھاۋا — يېڭى ئۈمىد قاپلىدى!

3

زور ئاستىر بۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپ يەنە توختاپ قالدى، ئۇ ئەڭ ئاداققى سۆزىنى تېخى ئېيتمىغاندەك قىلاتتى. لېكىن، شۈبھىلەنگەندەك ھاسسىغا تايىنىپ يەنە سۆزلەشكە باشلىدى، ئۇنىڭ ئاۋازى ئۆزگىرىپ كەتكەندى:

— شاگىرتلىرىم، ئەمدى تەنھا پېتىم كېتىپ قالاي! سىلەرمۇ ئۆز يولۇڭلارغا مېڭىڭلار! مەن چىن كۆڭلۈمدىن شۇنى ئۈمىد قىلىمەن.

راست، سىلەرگە ئېيتىپ قوياي: مەندىن نېرى كېتىڭلار. زور ئاستىردىن ھەزەر ئەيلەڭلار! ئۇنىڭدىن نومۇس قىلىڭلار! بەلكىم، ئۇ سىلەرنى ئالدىغاندۇ.

ئەقىللىك ئادەم دۈشمىنىنى سۆيۈشنى بىلىپلا قالماي، يەنە دوستىدىن نەپرەتلىنىشىنىمۇ بىلىشى كېرەك. بىر ئادەم باشتىن - ئاياغ مۇرىتلا بولۇپ ئۆتسە، ئۇ ئۇستازىدىن ئانچە رازى بولۇپ كەتمەيدۇ. سىلەر مېنىڭ بېشىمدىكى گۈلچەمبىرەكنى نېمىشقا ئېلىۋەتمەيسىلەر؟

سىلەر مېنى ھۆرمەت قىلىسىلەر، ناۋادا ھۆرمىتىڭلار يەكسان بولسا، قانداق قىلىسىلەر؟ بىر تاش بۇتنىڭ يانچۇبتىشىدىن ئېھتىيات قىلىڭلار!

سىلەر زور روئاستىغا ئېتىقاد قىلىمىز دەيسىلەر، لېكىن بۇنىڭ زور روئاستى بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى! سىلەر مېنىڭ مۇخلىسلىرىم بولىسىلەر، لېكىن بۇنىڭ باشقا مۇخلىسلار بىلەن نېمە ئالاقىسى! سىلەر ئۆزۈڭلارنى ئىزدەمەستىن، مېنى ئىزدەيدىڭلار. مۇخلىسلارنىڭ ھەممىسى شۇنداق، شۇڭا ئۇلارنىڭ ئېتىقادى ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدۇ.

ئەمدى سىلەر مېنى ئۇنتۇپ، ئۆزۈڭلارنى ئىزدەڭلار! ھەممىڭلار مەندىن بەزگەندە يېنىڭلارغا ئىزدەپ بارمەن.

راست، قېرىنداشلىرىم! شۇ چاغدا يوقىتىپ قويغانلىرىمنى باشقىچە نەزەرىم بىلەن ئىزدەيمەن ھەمدە باشقىچە مۇھەببەت بىلەن سىلەرنى سۆيىمەن.

ھامان بىر كۈنى، مېنىڭ دوستلىرىمغا ۋە ئۈمىد ئوغلانلىرىمغا ئايلىنىسىلەر. مەن سىلەر بىلەن ئۈچىنچى مەرتەم بىللە بولۇپ، بۇ ئۇلۇغ قىيام پەيتىنى تەبرىكلەيمەن.

ئۇلۇغ قىيام پەيتى دەل ئىنسانىيەت ھايۋان بىلەن ئەۋلىيا ئوتتۇرىسىدىكى يولنىڭ نىسپىدە تۇرغان ۋاقىتتۇر، شۇنىڭدەك گۈگۈمغا قاراپ قىلغان سەپىرىنى ئەڭ يۈكسەك ئارزۇ تەرىپلىگەن ۋاقىتتۇر. چۈنكى، بۇ سەپەر يېڭى تاڭغا ئېلىپ بارىدۇ.

بۇ ۋاقىتتا، ئاخىرقى نۇقتىغا يېقىنلاشقان ئادەم ئۆزىنىڭ سەپەرنى

ئاخىرلاشتۇرغۇچى ئادەم بولىدىغانلىقى ئۈچۈن خۇشال بولىدۇ، ئۇنىڭ بىلىم قۇياشى دەل قىيام پەيتىدە پارلايدۇ. ئىلاھلارنىڭ ھەممىسى ئۆلدى، ئەمدى ئەۋلىيالارنى تىرىلدۈرەيلى! بۇنى ئاشۇ ئۇلۇغ چىڭقىچۈش پەيتىدىكى ئاداققى ئىرادىمىزگە ئايلاندۇرايلى!

ئىككىنچى قىسىم

... «ھەممىڭلار مەندىن بەزگەندە يېنىڭلارغا ئىزدەپ بارىمەن.
راست، قېرىنداشلىرىم! شۇ چاغدا يوقىتىپ قويغانلىرىمنى
باشقىچە نەزىرىم بىلەن ئىزدەيمەن ھەمدە باشقىچە مۇھەببىتىم بىلەن
سىلەرنى سۆيىمەن.»

— بىرىنچى قىسىم «شاپائەت ئەخلاقى» دىن

23. ئەينەك كۆتۈرۈۋالغان بالا

زور ئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

زور ئاستېر مۇخلىسلىرىدىن ئايرىلىپ، تاغقا قايتىپ چىقتى - دە، تەنھا ئۆزى غاردىكى ھاياتىنى باشلىۋەتتى. ئۇ گويا ئۇرۇقنى چېچىپ بولۇپ، ئۇنىڭ بىخلىنىشىنى كۈتۈپ تۇرغان دېھقانغا ئوخشاش، ئۆزىنى دۇنيادىن چەتكە ئالغانىدى. لېكىن، ئۇ تىت - تىت بولاتتى ھەم ئۆزى سۆيگەن كىشىلەردىن ئۈمىدۋار ئىدى. چۈنكى، ئۇنىڭدا شۇلارغا ئاتىغان نۇرغۇن نەرسە بار ئىدى. مۇھەببەتتىن سوزۇلغان قولىنى يىغىۋېلىپ، شاپائەتچىگە خاس سالماق بولۇش تەس ئىدى.

بۇ تەنھا زاھىت نۇرغۇن ئاي - يىللارنى ئەنە شۇنداق ئۆتكۈزدى، ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتىمۇ ئېشىۋەردى. ئۇ بۇنىڭدىن گىنايىن ئازابلاندى.

بىر كۈنى ئۇ تاڭ ئاتماستىنلا ئويغىنىپ كەتتى - دە، ئورنىدا ياتقىنىچە خىيالغا پاتتى. ئاخىر ئۇ ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دېدى:

«نېمىشقا چۈشۈمدىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتىم؟ ئەينەك كۆتۈرۈۋالغان بىر بالا ماڭا قاراپ كېلىۋاتقان ئەمەسمىدى؟»

«ھەي، زور ئاستېر، - دېدى ئۇ بالا ماڭا، - ماۋۇ ئەينەككە بېقىپ ئۆزۈڭگە قاراپ باققىنا!»

مەن ئەينەككە قاراپلا ئۆزۈمنى باسالماستىن ۋارقىرۋەتتىم. يۈرىكىم قېپىدىن چىقىپ كېتەيلا دېدى. چۈنكى، ئەينەكتە كۆرگىنىم ئۆزۈم ئەمەس، بىر ئالۋاستىنىڭ ئازابلىق ۋە كۈلكىلىك قىياپىتى ئىدى.

«راست، مەن بۇ چۈشتىكى بېشارەت ۋە ئاگاھلاندۇرۇشنى ناھايىتى ياخشى چۈشىنىمەن: تەلىماتلىرىم خەۋپتە، يۇمران مایسا چېغىدا ئۆزىنى ئېسىل زىرائەت دەپ ماختىماقتا.

رەقىبلىرىم بارغانسېرى كۈچىيىپ، تەلىماتىمنىڭ ئەسلىي قىياپىتىنى بۇرمىلىماقتا. شۇڭا، مېنىڭ سۆيۈملۈك كىشىلىرىم سوۋغىلىرىمنى قوبۇل قىلغانلىقىدىن نومۇس قىلماقتا. دوستلىرىم مەندىن بەزدى، يوقاقتانلىرىمنى ئىزدەيدىغان پەيت يېتىپ كەلدى.»

زور روئاستىر سۆزىنى تۈگىتىپ، ئورنىدىن تۇردى. ئەمدى ئۇ قۇتۇلدۇرۇشقا تەشنا ئادەم ئەمەس، بەلكى ئۆتۈپ كەتكەن خىيالىپەرەس بىر شائىر ئىدى. ئۇنىڭ بۈركۈتى ۋە يىلىنى ھەيرانلىق ئىچىدە قاراپ قالدى. ئۇنىڭغا يۈزلەنگەن بەخت جىلۋىسى خۇددى قىزغۇچ سەھەردەك ئۇنىڭ چىرايىدا ئەكس ئەتمەكتە ئىدى.

— ئەي، مېنىڭ بۈركۈتۈم، ئەي، يىلىنىم، مەن زادى نېمە بولدۇم؟ — دېدى زور روئاستىر، — زادى مەندە ئۆزگىرىش بولمىدىمۇ؟ بەخت مەن تەرەپكە بوراندەك ئۇچۇپ كېلىۋاتامدۇ؟ بەختىم تېخى پىششىق ئەمەس، ئۇنىڭ سۆزلىرى خام، ئۇ تېخى ياش، سەۋر قىلىش كېرەك! بەختىمدىن يارىلاندىم، ئازاب چەككەنلەرنىڭ ھەممىسى مېنىڭ

دوختۇرۇم!

مەن يەنە تاغدىن چۈشۈپ، دوست - دۈشمەنلىرىمنى ئىزدەيمەن! زور روئاستىر سۆيگەن كىشىلىرىگە يەنلا نەسىھەت قىلالايدۇ، سۆيگۈ بېغىشلىيالايدۇ.

مېنىڭ تەشنا سۆيگۈم شىددەتلىك ئېقىندەك ئاقماقتا، كۈنچىقىش ۋە كۈنپېتىشقا قاراپ يامرىماقتا. قەلبىم جىمجىتلىق چوققىلىرى ۋە ئازاب بورانلىرىدىن خوشلىشىپ، بىسەرەمجان جىلغىلارغا قوندى. كۈتكىنىمگە ۋە يىراقلارغا تەلمۈرگىنىمگە ئۇزاق بولدى. دۇنيادىن خالىي ئۆتكىنىمگىمۇ ئۇزاق بولدى. شۇڭا، سۈكۈت قىلىشنى ئۈنۈنۈپ كەتتىم.

مەن تىنىمىسىز ئىزھار ۋە سۈپسۈزۈك تاغ سۈيىگە ئايلاندىم، سۆزلىرىمنى جىلغىلارغا تۈكمەكچىمەن.

سۆيگۈ ئېقىنلىرىم ئېگىز - پەس غوللاردا ئاقسۇن! دەريانىڭ ئۆز
دېڭىزىنى تاپالمىغىنى نەدە بار!

قەلبىمدە راستتىنلا بىر كۆل بار، ئۆزىدىن قانائەت تاپىدىغان
جىمجىت كۆل، بىراق ئۇ سۆيگۈ دەريالىرىمنى دېڭىزغا باشلايدۇ.

يېڭى يول بويلاپ يېڭى تىل تاپتىم. مەنمۇ باشقا بارلىق
ياراتقۇچىلارغا ئوخشاش كونا تىلدىن زېرىكتىم.

روھىم كونا ئاياغى كىيىپ يول يۈرۈشىنى خالىمايدۇ.
ھەممە تىل ماڭا بەكلا گال كۆرۈنىدۇ.

— ئاھ، بوران - چاپقۇنلار، چاقماق ھارۋاڭغا چىقمۇۋالاي دەيمەن!

بىراق، سېنى يەنىلا غەزەپ بىلەن قامچىلايمەن!

دېڭىزلاردىن چۇقان - سۈرەنلەردەك ھالقىپ ئۆتۈپ، دوستلىرىم

تۇرغان بەخت ئارىلىنى ئىزدەپ تاپمەن.

دوست - دۈشمەنلىرىم بىللە ئۆتمەكتە! شۇ تاپتا چوڭقۇر

سۆھبەتكە داخىل بولالايدىغان كىشىلەرنى نەقەدەر سۆيىمەن - ھە!
رەقەبلىرىمۇ بەخت تىلىشىمگە ئەرزىيدۇ.

ئەڭ ياۋايى ئېتىمغا مەنمەكچى بولسام، ئۇزۇن نەيزەم ھەر دائىم

ياردەم بېرەلەيدۇ. ئۇ پۈتلىرىمنىڭ سادىق مالىيى.

رەقەبلىرىمگە قارىتىپ ئاتىدىغان بۇ نەيزە! مەن رەقەبلىرىمدىن

قالتىس رازىمەن، چۈنكى ئۇلار نەيزەمنى ئىشلىتىشىمگە پۇرسەت
يارىتىپ بەردى.

بۆلۈتلىرىمنىڭ بېسىمى ئېغىر، چاقماقنىڭ كۈلكىسى ئىچىدە

مۆلدۈرلەرنى يامغۇر قىلىپ زېمىننىڭ قەرىگە چاچتىم.

كۆكرەكلىرىمنى كۈچ بىلەن كەردىم، دەھشەتلىك بورانلىرىمنى

تاغقا قويۇۋەتتىم، مەن ئاشۇنداق قىلىپ ھۇزۇرلىنىمەن.

بەخت ۋە ئەركىنلىكىم بوراندىك نەرە تارتىپ كەلمەكتە. دۈشمەنلىرىم

بولسا باشلىرى ئۈستىدە ئالۋاستى ھۆركىرىگەندەك بولۇشماقتا.

راست، دوستۇم، ئەسەبىي ئەقىل - پاراستىمدىن سىلەرمۇ

چۆچۈپ كېتىسىلەر، بەلكىم، سىلەرمۇ دۈشمەنلىرىم بىلەن بىللە ئۇنىڭدىن قاچىسىلەر.

ئاھ، قانداق قىلسام پادىچى نېيى بىلەن سىلەرنى قايتۇرۇپ كېلەلەرمەن! ئاھ، مېنىڭ شىردەك ئەقىل - پاراستىم ئىللىق، سىلىق ھۆركىرەشنى ئۆگىنىۋالسۇن! بىز نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆزئارا ئۆگەندۇق.

مېنىڭ غالجىر ئەقىل - پاراستىم جىمجىت تاغلاردا قورساق كۆتۈرۈپ، قىيا تاشلار ئارىسىدا يەتتىگىدى.

• ئۇ سازلىقتا غالجىرانە يۈگۈرۈپ، چىملىق ئىزدەمەكتە - مېنىڭ ئاشۇ قېرى، غالجىر ئەقىل - پاراستىم.

دوستلىرىم، ئۇ ئۆزىنىڭ ئامراق بوۋىقىنى روھىڭلار بوستاندا، مۇھەببىتىڭلار ئىچىدە ئۇخلاتماقچى!؟

24. شادلىق ئارىلىدا

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

شېرىن ئەنجۈرلەر بەس - بەس بىلەن تۆكۈلدى. لېكىن، قىزغۇچ پوستلىرى ئۆزلۈكىدىن يېرىلىشقا باشلىدى، مەن ئۇلارنى پىشۇرغان شىمال شاملىمەن.

دوستلار، بۇ تەلىماتلارمۇ ۋۇجۇدۇڭلارغا ئەنجۈردەك چۈشۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ شەربەتلىرىنى شوراڭلار! دەل بۇ كۈزدىكى سۈزۈك چۈشتىن كېيىن.

قاراڭلار، ئەتراپىمىز نەقەدەر رەڭدار! بۇ رەڭدار تۇپراقتىن يىراقتىكى دېڭىزغا قاراش كىشىنى ھەقىقەتەن ھايانلاندىرىدۇ.

بۇرۇن كىشىلەر يىراقتىكى دېڭىزغا قارىسىلا تەڭرىنى تىلغا ئالاتتى. لېكىن، مەن سىلەرگە ئەۋلىيا ھەققىدە سۆز ئېچىشنى ئۆگىتىمەن.

تەڭرى پەقەت بىر پەرەز، بىراق مەن سىلەرنىڭ پەرىزىڭلارنىڭ يارىتىش ئىرادەڭلاردىن ھالقىپ كەتمەسلىكىنى ئۈمىد قىلىمەن.

سىلەر بىر تەڭرىنى يارىتالامسىلەر؟ ئۇنداقتا ئىلاھلاردىن گەپ ئاچماڭلار! قانداقلا بولمىسۇن ئەۋلىيا يارىتالامسىلەر.

قېرىنداشلىرىم، ئەۋلىيانى يارىتقان ئېھتىمال ئۆزۈڭلار بولمىساڭلار كېرەك! لېكىن، ئۆزۈڭلارنى ئەۋلىيالارنىڭ ئاتىسى ياكى پېشۋاسىغا ئايلاندۇرۇش قولۇڭلاردىن كېلىدۇ. بۇنى ئەڭ ئېسىل ئىجادىيىتىم، دەپ بىلىڭلار!

تەڭرى ئەزەلدىنلا پەرەز. لېكىن، مەن سىلەرنىڭ تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولىدىغان دائىرە ئىچىدە پەرەز قىلىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن.

سىلەر بىر تەڭرىنى تەسەۋۋۇر قىلالامسىلەر؟ ئۇنداقتا ھەممىنى ئىنسانىيەت تەسەۋۋۇر قىلالايدىغان، سېزەلەيدىغان، كۆرەلەيدىغان قىلىپ ئۆزگەرتىش تىرىشچانلىقىنى ھەقىقەت ئىرادىسىگە ئايلاندۇرۇڭلار! چۈشىنىش ئىقتىدارىڭلارنى ۋايىغا يەتكۈزۈڭلار!

سىلەر دۇنيا دەپ ئاتىغان نەرسە سىلەرنىڭ ئەقىل - پاراستىڭلار، تاشقى كۆرۈنۈشىڭلار، ئىرادە ۋە سۆيگۈڭلار ئۆزۈڭلارغا خاس دۇنياغا ئايلانسۇن! بۇلارنىڭ ھەممىسى دەل ئۆز بەختىڭلار ئۈچۈندۇر. بۇنىسى راست!

بۇنداق ئۈمىدىنى ساقلاپ قالماساڭلار، سىلەر ئىنتىلگۈچىلەر بۇ ھاياتلىقتا قانداقمۇ بەرداشلىق بېرەلەيسىلەر؟ سىلەر چۈشەنگىلى بولمايدىغان ياكى ئەقىلدىن خالىي بولغان دۇنيادا مۇتلەق ياشىيالمايسىلەر.

دوستلار، سىلەرگە پۈرەك سۆزۈمنى ئېيتسام: ناۋادا تەڭرى بار بولسا، ئۆزۈمنىڭ تەڭرى ئەمەسلىكىگە قانداق چىدايمەن! شۇڭا، تەڭرى مەۋجۇت ئەمەس. توغرا، مەن شۇنداق يەكۈنگە كەلگەن، ھازىر ئۇ مېنى يېتەكلىمەكتە. تەڭرى پەقەت بىر پەرەز، ھالبۇكى، بۇ پەرەزنىڭ ئاچچىق

شارابىنى ئىچكەن ئادەم قانداقمۇ تىرىك تۇرالىسۇن؟ ئەجەبا، ئۇ ئۆز ئېتىقادىنى ياراتقۇچىنىڭ قولىدىن ئېلىپ ھەم بۈركۈت قاناتلىرىنىڭ ھەممىتىدە يىراقلارغا ئۇچالىسۇنمۇ؟

تەڭرى پەقەتلا بىر، ئۇ تۈزنى ئەگرى، ئوڭنى تەتۈر قىلالايدۇ. نېمە؟ ۋاقىت كەينىگە قايتمايدۇ، چىرىپ كېتىدىغان بارلىق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى پەقەتلا يالغان سۆزمۇ؟

بۇنداق ئويلاش ئادەم بەدىنىنىڭ تىنىمىسىز ئايلىنىشىدىن كېلىپ چىققان قەيگە ئوخشايدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، بۇنداق قالايمىقان ئويلار باشنى قايدۇرىدۇ. مېنىڭچە، مۇنداق ئوقۇل، مۇتلەق، قانائەتلىك، مۇقىملىق ھەققىدىكى ھەرقانداق تەلىمات، زىيانلىق ھەم ئادىمىيلىكتىن يىراق.

مەڭگۈلۈكنىڭ ھەممىسى تەمسىلدۇر! شائىرلار يالغان سۆزلەرگە ئۇستا.

ئەڭ گۈزەل تەمسىل زامان ۋە تۇراقسىز ئۆزگىرىشتۈر، تەمسىللەر چىرىپ كېتىدىغان نەرسىلەر ئۈچۈن مەدھىيە ۋە ئاقلاشتۇر. يارىتىش ئازابىتىن قېچىش ھەمدە ھاياتتىن تەسەللى تېپىشتۇر. بىراق، ياراتقۇچىنى يارىتىش ئۈچۈن ئازاب ۋە ھەر خىل كەچۈرمىشلەرنى باشتىن ئۆتكۈزمەي بولمايدۇ.

شۇنداق، ياراتقۇچىلارنىڭ ھاياتىدا ئۆلۈم گىردابلىرىغا بېرىشتەك كۈلپەتلەر كۆپ بولىدۇ! شۇنداق بولغاندىلا چىرىپ كېتىدىغان نەرسىلەرنى ھىمايە قىلغىلى ۋە ئاقلىغىلى بولىدۇ.

ياراتقۇچى بوۋاق بولۇش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ئۇ تۇغۇتلۇق ئايال بولۇپ بېقىشى ھەمدە تولغاق ئازابىنى تارتىپ بېقىشى كېرەك.

راست، ئۆز سەپىرىدە يۈزلىگەن قەلب، يۈزلىگەن بۆشۈك ۋە تولغاقلاردىن ئۆتتۈم. ماڭا مەلۇم ئاداققى ئېچىنىشلىق پەيتلەردە پەس ئاۋازدا نۇرغۇن قېتىم خوشلاشتىم.

لېكىن، يارىتىش ئىرادەم ۋە تەقدىرىم مېنى شۇنداق قىلدۇردى.

ئوچۇقنى ئېيتقاندا، دەل مېنىڭ ئىرادەم بۇ تەقدىرنى كۈتكەن. ھېسسىياتلار قەلبىمگە بەند بولۇپ، ئازابنىڭ ئاچچىق تەمىنى بولۇشچە تېتىدى. لېكىن، ئىرادە نىجاتكارىم ۋە تەسەللىچىم. ئىرادە ھەممىنى ئازاد قىلىدۇ. مانا بۇ ئىرادە ۋە ئازادلىقنىڭ ھەقىقىي مەنىسى. زور وئاستىر سىلەرگە شۇنداق بېشارەت بېرىدۇ. ئىرادە تىكىلمەسلىك، قىممەت ياراتماسلىق، ئىجاد قىلماسلىق! ئاھ، ئەبەدىلئەبەد ھاياتى كۈچۈم تولۇپ تاشقاي، روھىي كەيپىياتىم كۆتۈرەڭگۈ بولغاي!

ئىزدىنىش ئىچىدە ھېس قىلغانلىرىم پەقەت ئىرادىنىڭ تۇغۇلۇش ۋە ئۆزگىرىش شادلىقىدۇر. ناۋادا بىلگەنلىرىمدە ئاز - تولا ساپلىق بار دېيىلسە، ئۇ پەقەت تۇغما ئىرادىسىنى ساقلاپ قالغانلىقىمىدۇر. دەل مۇشۇ خىل ئىرادە يېتەكلەپ تەڭرى ۋە ئىلاھلاردىن يىراق قىلدى. مۇبادا تەڭرى ۋە ئىلاھلار راستتىنلا مەۋجۇت بولسا، بىز يارىتىدىغان يەنە نېمە بولسۇن؟

بىراق، جەڭگىۋار يارىتىش ئىرادەم مېنى خۇددى تاشقا مەجبۇرىي ئۇرۇلغان بازغاندەك ئاۋامنىڭ ئارىسىغا بېرىشقا مەجبۇرلىدى. ئەي، ئىنسانلار، بىر سېما بار - بۇ مېنىڭ تەسەۋۋۇرۇمنىڭ سېماسى. ئۇ تاش ئارىسىدا ئۇخلاۋاتىدۇ! ئاھ، ئۇ ئەڭ قاتتىق، ئەڭ كۆرۈمسىز تاشلارنىڭ ئارىسىدا ئۇخلىشى كېرەك.

شۇ تاپتا بازغىنىم ئۇنىڭ زىندانلىرىغا شەپقەتسىزلەرچە ئۇرۇلماقتا. چېقىندى تاشلارنىڭ چاچرىتىشىدىن ئەتراپ بىسەرەمجان - بۇنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى؟

بۇ تاش ھەيكەلنى پۈتكۈزۈشۈم كېرەك. چۈنكى، بىر سايە مېنى ئىزدىمەكتە - مەۋجۇداتلار ئارىسىدا ئەڭ جىمجىت ۋە ئەپچىل كىشى قەلبىدە ئايان بولدى.

ئەۋلىيانىڭ گۈزەل قامىتى قەلبىمدە سايىگە ئوخشاش كۆرۈندى، ئاھ، قېرىنداشلار، ئىلاھلارنىڭ مەن بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟

25. ھېسداشلىق قىلغۇچى

زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

دوستلار، مەن بەزىلەرنىڭ تەنە قىلىپ: «قاراڭلار، زور وئاستىرغا!
ئۇنىڭ ئارىمىزدا مېڭىپ يۈرۈشى ھايۋانلار ئارىسىدا سەيلە قىلغانغا
ئوخشاش ئەمەسمۇ؟» دېگىنىنى ئاڭلىدىم.

مۇنداق دېيىلسە تېخىمۇ جايدا بولاتتى: «ئىستەك ئىگىلىرىنىڭ
ئىنسانلار ئارىسىدا يۈرۈشى ھايۋانلار ئارىسىدا يۈرگەنگە ئوخشايدۇ.»

ئىستەك ئىگىسىگە نىسبەتەن، ئىنسان قىزىل يۈزلۈك
ھايۋاندۇر.

نېمىشقا شۇنداق؟ ئىنسانلارنىڭ دائىم خىجىل بولۇپ
يۈرىدىغانلىقىدىن ئەمەسمۇ؟

ئاھ، دوستلار! ئىستەك ئىگىلىرى شۇنداق دەيدۇ: خىجىللىق،
خىجىللىق، خىجىللىق. مانا بۇ ئىنسانلارنىڭ تارىخىدۇر!

شۇڭا، ئالىيجانابلار باشقىلارنى پەقەت خىجىل قىلمايدۇ،
چاپاكەشلەر ئالدىدا خىجىل بولۇپ يۈز كېلەلمەي قالىدۇ.

راست، مەن ئاشۇ ساخاۋەتچىلەرنى ياخشى كۆرمەيمەن، ئۇلار
باشقىلارغا ھېسداشلىق قىلىشتىن لەززەت ئالىدۇ، ئۇلاردا خىجىللىق

كەمچىل.

باشقىلارغا ئامالسىز ھېسداشلىق قىلساممۇ، باشقىلارنىڭ بۇنداق
قىلىشىنى خالىمايمەن، كىشىلەرگە راستتىنلا ھېسداشلىق قىلماقچى

بولسام، يىراقتا تۇرۇپ قىلىمەن.

كىشىلەر تونۇپ قېلىشتىن بۇرۇنلا، يۈزۈمنى ئېتىپ قېچىپ
كېتىمەن. دوستلار، سىلەرمۇ شۇنداق قىلىڭلار!

سەپىرىمدە تەلپىمگە سىلەردەك غەم - غۇسسسىز كىشىلەر
بىلەن ھەمدە ئاشۇ ئۈمىد ۋە شېرىنلەردىن مەن بىلەن تەڭ بەھرىمەن

بولالايدىغان كىشىلەر بىلەن ھەمراھ بولسام دەيمەن. توغرا، مېنىڭ بۇنداق قىلىشىم پۈتكۈل جاپاكەشلەر ئۈچۈن. ھالبۇكى، قانداق لەززەتلىنىشنى چۈشەنگەن ۋاقتىمدا، مەن ئىشنى كۆڭۈلدىكىدەك قىلغانلىقىمنى ھېس قىلىمەن. ئىنسانلىقتىن بۇيان، ئادەمنىڭ شادلانغان چاغلىرى ناھايىتى ئاز بولدى. قېرىنداشلار، مانا بۇ بىزنىڭ ئەسلىي گۇناھىمىز! بىز خۇشال بولۇشنى ئۆگەنگەندە باشقىلارغا ئازار بېرىش ۋە كۈلپەت تەييارلاشنى ئۈنتۈپ كېتەلمەيمىز. شۇڭا، ھەرقېتىم جاپاكەشلەرگە ياردەم قىلىپ قولۇمنى يۇيمەن، روھىمنى تازىلايمەن.

جاپاكەشلەرنىڭ بەختسىزلىكىنى كۆرۈپ ئۇلارنىڭ خىجىللىقىدىن خىجىل بولمەن، ئۇلارغا ياردەم بەرگىنىمدا، ئۇلارنىڭ مەغرۇر قەلبىگە چوڭقۇر جاراھەت بېغىشلىدىم. شەپقەت كىشىلەرنىڭ رەھمىتىنى قوزغىماي، قىساس پەيدا قىلدى. ئەرزىمەس ياخشىلىقلار ئۈتۈلمىسا، ئۇ قۇرتقا ئايلىنىدۇ. كىشىلەرنىڭ شاپائىتىنى خىجىللىق بىلەن قوبۇل قىل! بۇنىڭ بىلەن باشقىلارغا ئوخشاشمايدىغانلىقىڭنى ئايان قىل، قولىدىن شاپائەت كەلمەيدىغانلارنى شۇنداق ئاگاھلاندۇردۇم.

بىراق، مەن بەربىر بىر ساخاۋەتچى، مەن دوستلار ئارا باراۋەرلىك پوزىتسىيەسى بىلەن شاپائەت قىلىشنى ياخشى كۆرىمەن. ناتونۇش ۋە نامرات كىشىلەر مېۋىلىرىمنى ئۆزلىرى كېلىپ ئۈزسۇن، شۇ چاغدىلا ئۇلارنىڭ يۈزى چىملىدىمايدۇ.

شۇنداق، تىلەمچىلىكىنى پۈتۈنلەي رەت قىلىمىز! توغرا، ساخاۋەت قىلىش ياكى قىلماسلىق ئوخشاشلا ئادەمنى رەللە قىلىدىغان ئىش. ئۇنىڭدىن باشقا، گۇناھكار ۋە رەزىللەرنىمۇ رەت قىلىش كېرەك! دوستلار، ماڭا ئىشىنىڭلار: پۇشايماندىن كەلگەن ۋىجدان ئۇلارنى كاسكى قىلىۋېتىدۇ.

ئومۇمەن، ئەرزىمەس پىكىرلەر ئەڭ ئوسال بولىدۇ. راستىنى ئېيتقاندا رەزىللىكمۇ ئەرزىمەس خىياللاردىن كۆپ ياخشى. توغرا، سىلەر دەيسىلەر: «ئەرزىمەس رەزىللىك ھەققىدىكى خىياللار بىزنى نۇرغۇن مەشئۇملارچە رەزىللىكلەردىن ساقلاپ قالىدۇ،» لېكىن، مەن مەشئۇم رەزىللىكلەردىن قېچىشنى ئويلمايمەن. رەزىللىك بەئەينى يىرىڭلىق يارا، ئۇ قىچىشىدۇ، قىزىرىدۇ، ئاندىن سېسىيدۇ. ئۇ سۆزلىسە ناھايىتى سەلتەنەتلىك سۆزلەيدۇ. — ئاگاھ بول، مەن بىر خىل كېسەللىك، — دېدى رەزىللىك. مانا بۇ ئۇنىڭ ئوچۇق — ئاشكارا يېرى.

لېكىن، ئەرزىمەس پىكىرلەرمۇ مىكروپ كەبى تارقىلىپ يۈرىدۇ — بەدەن مىكروبلاردىن يۇقۇملىنىدۇ، قۇرۇپ كېتىدۇ. مەن بۇ سۆزلەرنى جېنى بار كىشىلەرگىمۇ پىچىرلاپ ئېيتىمەن. «ئەڭ ياخشىسى ۋۇجۇدۇڭدىكى ئالۋاستىنى پەرۋىش قىل! بەلكىم، ئۇ سېنىڭ ئۇلۇغلىققا يېتىپ بارىدىغان يولوڭدۇر!» ئاھ، قېرىنداشلار! بىز كىشىلەرنى چۈشىنىپ كەتمەيمىز، گەرچە كىشىلەر بىزگە ئېنىق بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنى يەنىلا چۈشىنىپ كېتەلمەيمىز. ئىنسانلار بىلەن بىللە ئۆتۈش قىيىن، چۈنكى سۈكۈتتىن ساقلىماق تەس.

بىز ئۆزىمىزگە چېقىلغانلارغا ئادالەتسىز بولماستىن، بەلكى چېقىلمىغانلارغا ئادالەتسىز.

ناۋادا كېسەلچان دوستۇڭلار بولسا، سىلەر ئۇنىڭ ئۈچۈن ئارامگاھ بولۇڭلار. لېكىن، كارىۋات قاتتىق بولۇشى كېرەك. مەسىلەن، سەپەر كارىۋاتى، شۇنداق بولسا ئۇنى تېز ساقايتالايسىلەر. دوستۇڭلار سىلەرگە يۈز كېلەلمىسە: «سېنىڭ قىلغانلىرىڭنى كەچۈردۈم، ئەمما ئۆزۈڭ ئۈچۈنمۇ شۇنداق خاتا قىلساڭ، سېنى قانداقمۇ كەچۈرەلەيمەن؟!» دەڭلار.

بارلىق بۈيۈك سۆيگۈ شۇنداق دەيدۇ، ئۇ ھەتتا كەچۈرۈش ۋە ھېسداشلىقتىن ھالقىپ كەتكەن.

قەلبىمىزنى مەھكەم تۇتايلى، ئۇنى قاچۇرۇپ قويساق كالىمىز مۇ توختاپ قالدۇ!

ئاھ، دۇنيادا ھېسداشلىقتىنمۇ ئارتۇق ئەخمەقلىق بارمۇ؟ ھېسداشلىق قىلغۇچىلارنىڭ ھاماقەتلىكىدىنمۇ بەك ئادەمنى ئازابلايدىغان ئىشنى يەنە كىم قىلار؟

مۇھەببەتلىك كىشى ئۆزىنىڭ خەيرخاھ قەلبىدىن ھالقىپ كېتەلمىسە، ناھايىتى ئېچىنىشلىق بولىدۇ.

ئالۋاستى ماڭا مۇشۇنداق دېگەن: «تەڭرىنىڭمۇ چۈشىدىغان دوزىخى بار، بۇ ئۇنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببىتى.»

يېقىندا يەنە ئۇنىڭ مۇنداق دېگىنىنى ئاڭلىدىم: «تەڭرى ئۆلدى، ئىنسانلارغا بولغان ئاشۇ مۇھەببەت ئۇنى ئۆلتۈردى.»

شۇڭا، ھېسداشلىقتىن ساقلىنىڭلار، ئۇ ئىنسانلارغا ئېغىر بۇلۇت ئەكېلىدۇ! توغرا، مەن ھاۋا رايونىنىڭ بېشارىتىنى كۆرەلەيمەن!

بۇنى ئەستە تۇتۇڭلار: بۈيۈك مۇھەببەت ھېسداشلىقتىن ئەلا. چۈنكى، ئۇ ئۆزى سۆيگەن ھەرقانداق نەرسىنى يارىتىدۇ!

— ئۆزۈمنى مۇھەببىتىمگە تەقدىم قىلدىم، لېكىن قوشنامىنىڭ مەن بىلەن نېمە پەرقى؟ — دەيدۇ ياراتقۇچى.

بىراق، ياراتقۇچى شەپقەتسىز دۇر.

26. مىسسىيونېر

زور ئاستىپەر شۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى زور ئاستىپەر مۇخلىسلىرىغا قوللىرىنى شىلتىپ مۇنداق

دېدى:

— بۇ يەردە بەزى مىسسىيونېرلار بار، گەرچە ئۇلار ماڭا دۈشمەن

بولسىمۇ، سىلەر ئۇلارنىڭ يېنىدىن تىخ ئىشلەتمەي جىم ئۆتۈپ كېتىڭلار!

چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىمۇ قەھرىمان بار. ئۇلارنىڭ كۆپلىرى قاتتىق ئازابلارنى تارتقان. شۇڭا، ئۇلارمۇ باشقىلارنى ئازابلىماقچى. ئۇلار ئىنتايىن قورقۇنچلۇق رەقىبلەر. ئۇلارنىڭ يۇمشاقلىقىدا ئاجايىپ قىساسخورلۇق بار. بۇ ئۇلارغا يېقىن يولغانلارغا يۇقىدۇ. بىراق، مېنىڭ قېنىم ئۇلارنىڭ قېنىغا يېقىن. شۇڭا، ئۇلارنىڭ قېنى ئىچىدە مېنىڭ قېنىمنىڭ ھۆرمەت تېپىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، زور ئاستىر ئازابقا گىرىپتار بولدى، ئۇ ئازاب بىلەن بىر قەپەس ئېلىشقاندىن كېيىن، مۇنداق دېدى:

— بۇ مىسسىيونېرلار مېنى ناھايىتى تەسىرلەندۈردى. لېكىن، ماڭا ياقىمىدى. ھالبۇكى، بۇ مەن تۇغۇلغاندىن بۇيانقى بىر قېتىملىق ئەرزىمەس بىر ئىش.

مەنمۇ ئۇلارغا ئوخشاش ئازابلانغان، ھازىرمۇ شۇنداق. مېنىڭچە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەھبۇس، گۇناھ مۆھۈرى بېسىلغان. ئۇلار تەرىپىدىن نىجاتكار دەپ ئاتالغان كىشى ئۇلارنىڭ جىسمىنى كىشەنلىگەن.

بارلىق نەرسە ساختا قىممەت ۋە پۇچەك ئىبارىلەرنىڭ ئىسكەنجىسىدە! ئاھ، ئۇلارنى قۇتقۇزغۇچىنىڭ ئىلكىدىن قۇتقۇزۇۋالدىغان بىرەر ئىنسان بولسا نەقەدەر ياخشى ئىدى. ھە! ئۇلار دېڭىزدا ئىتتىرىلگەندە، كۆڭلىدە بىر ئارالغا چىقتۇق، دەپ ئويلاپ قالدى، لېكىن ئۇ پەقەت غەپلەتتىكى بىر مەخلۇق.

ساختا قىممەت ۋە پۇچەك ئىبارىلەر ئىنسانلار ئۈچۈن ئەڭ ۋەھشىي مەخلۇقتۇر، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىغا يوشۇرۇنۇۋالغان تەقدىر ئۇلارنى كۈتمەكتە.

ئاخىر ئۇ ئويغاندى، ۋۇجۇدىغا قۇرۇلغان ئىلاھىي قەسىرلەرنى يالىمىدى.

بارلىق بۈيۈك سۆيگۈ شۇنداق دەيدۇ، ئۇ ھەتتا كەچۈرۈش ۋە ھېسداشلىقتىن ھالقىپ كەتكەن.

قەلبىمىزنى مەھكەم تۇتايلى، ئۇنى قاچۇرۇپ قويساق كاللىمىز تۇختاپ قالدۇ!

ئاھ، دۇنيادا ھېسداشلىقتىنمۇ ئارتۇق ئەخمەقلىق بارمۇ؟ ھېسداشلىق قىلغۇچىلارنىڭ ھاماقەتلىكىدىنمۇ بەك ئادەمنى ئازابلايدىغان ئىشنى يەنە كىم قىلار؟

مۇھەببەتلىك كىشى ئۆزىنىڭ خەيرخاھ قەلبىدىن ھالقىپ كېتەلمىسە، ناھايىتى ئېچىنىشلىق بولىدۇ.

ئالۋاستى ماڭا مۇشۇنداق دېگەن: «تەڭرىنىڭمۇ چۈشىدىغان دوزىخى بار، بۇ ئۇنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببىتى.»

يېقىندا يەنە ئۇنىڭ مۇنداق دېگىنىنى ئاڭلىدىم: «تەڭرى ئۆلدى، ئىنسانلارغا بولغان ئاشۇ مۇھەببەت ئۇنى ئۆلتۈردى.»

شۇڭا، ھېسداشلىقتىن ساقلىنىڭلار، ئۇ ئىنسانلارغا ئېغىر بۇلۇت ئەكېلىدۇ! توغرا، مەن ھاۋا رايونىنىڭ بېشارىتىنى كۆرەلەيمەن!

بۇنى ئەستە تۇتۇڭلار: بۈيۈك مۇھەببەت ھېسداشلىقتىن ئەلا. چۈنكى، ئۇ ئۆزى سۆيگەن ھەرقانداق نەرسىنى يارىتىدۇ!

— ئۆزۈمنى مۇھەببىتىمگە تەقدىم قىلدىم، لېكىن قوشنامىنىڭ مەن بىلەن نېمە پەرقى؟ — دەيدۇ ياراتقۇچى.

بىراق، ياراتقۇچى شەپقەتسىز دۇر.

26. مىسسىيونېر

زور ئاستىپەر شۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى زور ئاستىپەر مۇخلىسلىرىغا قوللىرىنى شىلتىپ مۇنداق

دېدى:

— بۇ يەردە بەزى مىسسىيونېرلار بار، گەرچە ئۇلار ماڭا دۈشمەن

بولسىمۇ، سىلەر ئۇلارنىڭ يېنىدىن تىخ ئىشلەتمەي جىم ئۆتۈپ كېتىڭلار!

چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىمۇ قەھرىمان بار. ئۇلارنىڭ كۆپلىرى قاتتىق ئازابلارنى تارتقان. شۇڭا، ئۇلارمۇ باشقىلارنى ئازابلىماقچى. ئۇلار ئىنتايىن قورقۇنچلۇق رەقىبىلەر. ئۇلارنىڭ يۇمشاقلىقىدا ئاجايىپ قىساسخورلۇق بار. بۇ ئۇلارغا يېقىن يولغانلارغا يۇقىدۇ. بىراق، مېنىڭ قېنىم ئۇلارنىڭ قېنىغا يېقىن. شۇڭا، ئۇلارنىڭ قېنى ئىچىدە مېنىڭ قېنىمنىڭ ھۆرمەت تېپىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، زور ئاستىر ئازابقا گىرىپتار بولدى، ئۇ ئازاب بىلەن بىر قەپەس ئېلىشقاندىن كېيىن، مۇنداق دېدى:

— بۇ مىسسىيونېرلار مېنى ناھايىتى تەسىرلەندۈردى. لېكىن، ماڭا ياقىمىدى. ھالبۇكى، بۇ مەن تۇغۇلغاندىن بۇيانقى بىر قېتىملىق گەزىمەس بىر ئىش.

مەنمۇ ئۇلارغا ئوخشاش ئازابلانغان، ھازىرمۇ شۇنداق. مېنىڭچە، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەھبۇس، گۇناھ مۆھۈرى بېسىلغان. ئۇلار تەرىپىدىن نىجاتكار دەپ ئاتالغان كىشى ئۇلارنىڭ جىسمىنى كىشەنلىگەن.

بارلىق نەرسە ساختا قىممەت ۋە پۇچەك ئىبارىلەرنىڭ ئىسكەنجىسىدە! ئاھ، ئۇلارنى قۇتقۇزغۇچىنىڭ ئىلكىدىن قۇتقۇزۇۋالدىغان بىرەر ئىنسان بولسا نەقەدەر ياخشى ئىدى — ھە! ئۇلار دېڭىزدا ئىتتىرىلگەندە، كۆڭلىدە بىر ئارالغا چىقتۇق، دەپ ئويلاپ قالدى، لېكىن ئۇ پەقەت غەپلەتتىكى بىر مەخلۇق.

ساختا قىممەت ۋە پۇچەك ئىبارىلەر ئىنسانلار ئۈچۈن ئەڭ ۋەھشىي مەخلۇقتۇر، ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىغا يوشۇرۇنۇۋالغان تەقدىر ئۇلارنى كۈتمەكتە.

ئاخىر ئۇ ئويغاندى، ۋۇجۇدىغا قۇرۇلغان ئىلاھىي قەسىرلەرنى يالىمىدى.

ئاھ، قاراڭلار، ئۇ دىندارلار قۇرۇپ چىققان ئىلاھىي قەسىرلەرگە!
ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ خۇش پۇراق ئۆڭكۈرلىرىنى چېركاۋ دەۋالدى!
ئاھ، سۈنئىي پارلاقلىق، ئىپلاس ھاۋا! روھ ئۇ يەردىن ئۆزى
كۆزلىگەن يۈكسەكلىككە قانداقمۇ ئۇچۇپ چىقالسۇن.
ئۇلارنىڭ ئېيتقانى شۇنداق ئەمىر قىلدى: «سىلەر گۈناھكارلار،
تىزلىنىپ پەشتاققا يامىشىڭلار!»

راستىنى ئېيتقاندا، نومۇسىز بىر ئادەمنىڭ بەشىرىسىگە قاراشقا
رازىمەنكى، ئۇنىڭ خىجىللىقى ۋە ئىخلاسىدىن بۇرمىلانغان كۆزلىرىگە
قاراشنى خالىمايمەن.

بۇ ئۆڭكۈر ۋە ئىستىغپار پەشتاقلىرىنى زادى كىملىرى ئۆزلىرىگە
قۇرۇپ چىققان؟ كۆپكۈك ئاسمانغا قاراشتىن ئويلىپ ھە دەپسلا
ئۆزىنى يوقىتىپ يۈرگەن ئاشۇ كىشىلەر ئەمەسمۇ؟

تۇڭلۇكتىن چۈشكەن قۇياش نۇرى خارابە تاملاردا ئۆسكەن ياۋا
چۆپلەر ۋە كۆكنار گۈللىرىنى يورۇتقاندا مەن تەڭرىنىڭ بۇ ئۆيىگە
قايتىپ كېلىمەن.

ئۇلار ئۆزلىرى بىلەن زىتلاشقان ۋە ئۆزلىرىنى ئازابلىغان
نەرسىنى تەڭرى دەپ ئاتايدۇ. راست، ئۇلارنىڭ چوقۇنۇشى قالتىس
قەھرىمانلىققا ئىگە!

ئۇلار تەڭرىنى سۆيۈشتە ئادەملەرنى چارمىخلاشتىن باشقىنى
بىلمەيدۇ.

ئۇلار مۇردىدەك ياشىساملا بەس دەپ قاراپ، ۋۇجۇدىنى قارا كېپەن
بىلەن ئورۇنلىدى. ھەتتا ئۇلارنىڭ ئەمرىمەرۇپ قىلغان ۋاقتىدىكى تەلپ-
پۈزىدىنمۇ مۇردىخاننىڭ سېسىق پۇرىقىنى پۇراپ قالمىدى.

ئۇلارغا يېقىن تۇرۇش بۇلغانغان كۆلنىڭ بويىدا تۇرغانغا
ئوخشاش. بۇ كۆلدىكى پاقىلار ئۆزلىرىنىڭ دىلرەبا ئاۋازى بىلەن
ھەسرەتلىرىنى تۆكمەكتە.

ئۇلارنىڭ ئاۋازى ئۇنىڭدىنمۇ مۇڭلۇق بولغاندىلا، ئاندىن ئۇلارنىڭ

قۇتقۇزغۇچىسىغا ئېتىقاد قىلىمەن. مېنىڭچە، بۇ ئىخلاسەنلەر قۇتقۇزغۇچىلارغا بەكرەك ئوخشايدۇ.

ئۇلارنىڭ يالڭاچ تېپىنى كۆرسەم دەيمەن. چۈنكى، پەقەت گۈزەللىكلا كىشىنى توۋا قىلدۇرالايدۇ، ئەمما بۇ سۈنئىي ئازابقا كىم ئىشىنىدۇ؟

ئەمەلىيەتتە، ئۇلارنىڭ قۇتقۇزغۇچىسىنىڭ ئۆزىمۇ ئەركىنلىك ۋە ئەركىنلىكنىڭ يەتتە قات ئاسمىنىدىن كەلگەن ئەمەس! توغرا، ئۇ قۇتقۇزغۇچىلار ئېرىپان زىلچىسىغا دەسسەپمۇ باقمىغان!

بۇ قۇتقۇزغۇچىلارنىڭ روھى نۇرغۇن يېتەرسىزلىكلەردىن پۈتكەن، ھەربىر يېتەرسىزلىك ئۇلارنىڭ ئەسەبىيلىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، ئۇ بولسا تەڭرى دەپ ئاتىۋالغان شىنا.

ئۇلارنىڭ روھى ئۆزىدىكى رايىشلىققا چىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇلار رايىشلىقتىن ماختىنىپ تېرىسىگە پاتىمىغان چېغىدا ھاماقەتلىكى مانا مەن دەپ چېنىپ قالىدۇ.

ئۇلار ۋاراك - چۈرۈڭ قىلىپ ئۆز پادىلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ كۆۋرۈكلىرىگە ئالمان - تالمان ھەيدىمەكتە، گويا مۇشۇ كۆۋرۈككە كېلەچەككە ئاپىرىدىغاندەك! توغرا، پادىچىلارنىڭ ئۆزىمۇ بىر پاققان. بۇ پادىچىلاردا تارقەلب، كەڭ روھ بار. لېكىن، قېرىنداشلىرىم، ئەڭ كەڭرى روھمۇ بۈگۈنكى كۈندە يەنىلا تار!

ئۇلار ئۆزلىرى بېسىپ ئۆتكەن يوللارغا قانلىق خاتىرىلەرنى قالدۇردى. ئۇلار باشقىلارغا بىمەنلىك بىلەن شۇنداق دەيدۇ: پەقەت قانلا ھەقىقەتنى ئىسپاتلىيالايدۇ.

ئەمەلىيەتتە، قان بولسا ھەقىقەتنىڭ ئەڭ ناچار شاھىتى. ئۇ ئەڭ پاك تەلىماتلارنىمۇ بۇلغاپ، ئۇنى گۈمراھلىق ۋە ئاغرىنىشقا ئايلاندۇرۇۋېتىدۇ.

بىر ئادەم ئۆز تەلىماتىنى دەپ ئوتقا كىرسە، بۇ نېمىنى ئىسپاتلايدۇ؟ راست، پەقەت ئۆزىنىڭ يالقۇنىدىلا ئۆزىگە خاس تەلىماتىنى

تاپقىلى بولىدۇ!

قىزغىن قەلب ۋە سوغۇققان مېڭە — بۇلار ئۆزئارا تېپىشقان جايدىن قۇتقۇزغۇچى دەپ ئاتىلىدىغان ساراڭ بوران كۆتۈرۈلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، قۇتقۇزغۇچىلار ۋە بورانلاردىن ئۇلۇغ ۋە ئالىيجاناب ئادەملەر كۆپ!

قېرىنداشلىرىم، ئەگەر ئەركىنلىك يولى ئىزدىمەكچى بولساڭلار، ئاشۇ قۇتقۇزغۇچىلاردىنمۇ ئۇلۇغ ئادەملەرگە مۇراجىئەت قىلىڭلار! ئەۋلىيا تېخى مەيدانغا چىقىمىدى. لېكىن، مەن ئەڭ ئۇلۇغ، ئەڭ ئەرزىمەس ئادەملەرنىڭ يالڭىچ بەدىنىنى كۆردۈم. ئۇلار بىر - بىرىگە ئوخشىشىدۇ. توغرا، شۇنى بايقىدىمكى، ئەڭ ئۇلۇغ ئادەممۇ زىيادە ئادىمىيلىشىپ كەتكەن!

27. ئەخلاقلىق كىشى

زور روئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

بىز زەئىپ ۋە غەپلەتكە پاتقان سەزگۈ ئورگانلارغا گۈلدۈرماما ۋە چاقماق بىلەن گەپ ئاچمىز. لېكىن، گۈزەللىكنىڭ ئاۋازى نازاكەتلىك، ئۇنى سەگەك قەلبلەرگىلا ئاڭلاتقىلى بولىدۇ.

لەۋلىرىم يەڭگىل قىمىرلىدى ۋە تەبەسسۇم قىلدى. بۇ گۈزەللىككە خاس پاكلىقنىڭ مۇقەددەس كۈلكىسى ۋە لەھزى. بۈگۈن، مېنىڭ گۈزەللىكىم سىلەردەك ئەخلاقلىق كىشىلەرگە كۈلمەكتە، ئۇنىڭ مۇنداق دېگىنىنى ئاڭلىدىم: «ئۇلار ۋاپا قايتۇرۇشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ.»

سىلەر ئەخلاقلىقلار يەنىلا بەدەل سوراۋاتىسىلەر! سىلەر كىشىلەرنىڭ ئەخلاقىڭلارغا جاۋابەن ئىش قىلىشنى تەلەپ قىلامسىلەر، ئاسماننى يەرگە سۇۋغا قىلامسىلەر؟ بۈگۈنكىڭلارغا مەڭگۈ مەڭگۈلۈكنى

سۆزۈغا قىلامسىلەر؟ مەن سىلەرگە رەھمەت ئېيتقۇچىلار ۋە قەرز قايتۇرغۇچىلار يوق دېگەنلىكىم ئۈچۈن مېنى جازالمىچى بولۇۋاتامسىلەر؟ توغرا، مەن كىشىلەرگە ئەخلاقنىڭ ئۆزى مېننەتدارلىق دېگىنىم يوق.

ئاھ، بۇنىڭدىن ھەسرەتلىنىۋاتمەن: دەسلىپدە ئىنسانلار بارلىق نەرسىلەرگە جازالاش ۋە تارتۇقلاشنى ئۈستىلىق بىلەن ئورۇنلاشتۇرغان، ھەتتا سىلەردەك ئەخلاقلىق كىشىلەرنىڭ روھىي چوڭقۇرلۇقىدىمۇ شۇنداق نەرسە يوشۇرۇنغان.

لېكىن، مېنىڭ سۆزلىرىم قاۋاننىڭ چىشلىرىغا ئوخشاش، روھىڭلارنىڭ ئاستىنىمۇ تۈرتمەكتە، سىلەر مېنى سوقا دېيىشكە مەجبۇر بولىسىلەر.

سىرىڭلارنى ئاشكارا قىلىڭلار، سىلەر بارلىق نەرسەڭلارنى قۇياش ئاستىغا يايغاندا، ۋۇجۇدۇڭلاردىكى راست بىلەن يالغان ئېنىق ئايان بولىدۇ.

مانا بۇ سىلەرنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىڭلار، سىلەر بەكلا پاكىز، ئەمما قىساس، مۇكاپات، جازا ۋە ئۆز بېشىنى يېيىش دېگەندەك بۇ سۆزلەر تەرىپىدىن بۇلغىنىشقا پەقەت چىدىمايسىلەر.

ئۆز ئەخلاقىڭلارنى سۆيۈشۈڭلار ئاننىڭ ئۆز بالىسىنى سۆيۈشىگە ئوخشىشىدۇ. لېكىن، سىلەر ئانىلارنىڭ ئۆز بالىلىرىدىن سۆيگۈسىنىڭ جاۋابىنى كۈتكىنىنى ئاڭلىغانمۇ؟

مانا بۇ سىلەر بەك قەدىرلىگەن «ئۆزۈڭلار»، سىلەرنىڭ ئەخلاقىڭلار. قەلبىڭلاردا چەمبەرسمان تەلپۈنۈش بار، ئۇ ئۆزىنىڭ ئەسلىگە قايتىشى ئۈچۈن تىنماي بۇرۇلىدۇ ھەم ھەربىر بۇرجىغا كەلگەندە بىر قەپەس ئېلىشىدۇ.

ئۆز ئەخلاقىڭلار ئۈچۈن كۆرسەتكەن بارلىق تىرىشچانلىقىڭلار ۋە ئىزدىنىشىڭلار خۇددى ئاقار يۇلتۇزغا ئوخشىشىدۇ. ئۇنىڭ نۇرى ئۆزىنىڭ مەنبەسى بولغان يۇلتۇزغا ئەگىشىپ ئاسماننى يېرىپ

ئىلگىرىلەيدۇ. ئۇ قاچان توختايدىكىنەنە؟
گەرچە سىلەرنىڭ ئەخلاقى ئىزدىنىشىڭلار تاماملانغان بولسىمۇ،
نۇرۇڭلار تېخى يوقالمايدى. بارلىق تىرىشچانلىقىڭلار ۋە ئىزدىنىشىڭلار
پۈتۈنلەي ئۆتۈلۈپ قالغان ۋە ئالماشقان بولسىمۇ، ئۇنىڭ روھى مەڭگۈ
چىرىمەيدۇ.

ئەخلاقىڭلار پەقەت «ئۆزۈڭلار» دىنلا ئىبارەت بولسۇن، باشقا
نەرسىلەر، يەنى تېرە ياكى تون بولۇپ قالمايىن. بۇ دەل سىلەردەك
ئەخلاقلىق كىشىلەرنىڭ قەلب چوڭقۇرلۇقىدىكى ھەقىقەت.
بىراق، نۇرغۇن كىشىلەر ئەخلاقنى قامچا ئاستىدىكى تۈگۈلۈش ۋە
ئېغىنناش دەپ چۈشىنىدۇ. سىلەر ئۇلارنىڭ پەريادلىرىنى ئاڭلاپ پىشىپ
كەتتىڭلار!

يەنە بەزىلەر ئەخلاقنى رەزىللىك كەلتۈرۈپ چىقارغان قاششاقلىق
دەپ ئاتايدۇ. ئۇلارنىڭ غەزەپ ۋە ھەسرەتلىرى پۈتۈن ۋۇجۇدىنى چۇلغى
غاندا، «ئادالەت» ئويغىنىپ ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى ئۇۋۇلايدۇ.
يەنە بەزىلەر بولسا پەسكە قاراپ غۇلماقتا. ئالۋاستى ئۇلارنى
ئىنتەرمەكتە. ئەمما، ئۇلار پەسلىگەنسېرى كۆزلىرى نۇرلىنىپ كېتىدۇ
ھەم تەڭرىسىگە ئىنتىزار بولىدۇ.

ئاھ! ئەخلاقلىق كىشىلەر، ئۇلارنىڭ چۇقانى سىلەرنىڭ
قۇلىقىڭلارغىمۇ يەتتى: «مېنىڭچە، مەندىن باشقىسى تەڭرى ۋە
ئەخلاق!»

يەنە بەزىلەر تاغدىن تاش ئېلىپ چۈشۈۋاتقان ھارۋىلارغا ئوخشاش
كېلەڭسىزلىك بىلەن غىچىرلاپ كېتىپ بارىدۇ. ئۇلار ئابروۋى ۋە
ئەخلاق توغرىسىدا گەپ ساتماقتا، ئۇلار تىزگىنىنىمۇ ئەخلاق
دېيىشىۋالىدۇ.

يەنە بەزىلەر قاتتىق بۇرالىغان سائەتتەك توختىماي چىكىلداپ،
باشقىلارنى ئەخلاق دېگۈزىدۇ.

راست، بۇلار ناھايىتى قىزىق، شۇنداق سائەتلەرگە دۇچ كەلسەملا،

ئۇلارنى تەنلىرىم بىلەن بۇراپ قويمەن، ئۇلار يەنە چىكىداشقا باشلايدۇ. يەنە بەزىلەر ئۆزىنىڭ ئەرزىمەس ئادىللىقىدىن پەخىرلىنىپ، ھېچنېمىنى كۆزگە ئىلمەيدۇ. دۇنيا ئۇلارنىڭ بۇرمىلاشلىرىغا غەرق بولۇپ كېتىدۇ.

ئادەم، ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن «ئەخلاق» دېگەن سۆز چىققاندا، ئادەمنىڭ كۆڭلى ئىلىشىدۇ. ئۇلار «مەن ئادىل» دېگەندە بۇ گەپ بىزگە: «مەن ئادىل، لېكىن قىساسخورلۇق جەھەتتە...» دېگەندەك ئاڭلىنىدۇ. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەخلاقى بىلەن دۈشمىنىنىڭ كۆزلىرىنى ئويماقچى. ئۇلارچە ئۆزىنى يۈكسەلدۈرسىلا باشقىلارنى پەستە قالدۇرغىلى بولىدۇ.

يەنە بەزىلەر سازلىقتىكى قومۇشلار ئارىسىدا ئولتۇرۇۋېلىپ شۇنداق دەيدۇ: «سازلىقتا جىم ئولتۇرۇش ئەخلاق، بىز ھېچكىمنى قاپسىمايمىز ھەم قاپسايدىغانلاردىن نېرى قاچىمىز. ھەرقانداق نەرسىلەر ئۈستىدە بىزدە باشقىلار ھەدىيە قىلغان پىكىرلەر بار.»

يەنە بەزىلەر ھەر خىل ھالەتلەرنى ياخشى كۆرۈپ، ئەخلاق بىر خىل ھالەت دەپ چۈشىنىدۇ. ئۇلار گەرچە ئەخلاقنى بېشىغا ئېلىپ، ئەخلاققا باش ئۇرسىمۇ، لېكىن ھېچنېمىنى بىلمەيدۇ.

يەنە بەزىلەرنىڭ قارشىچە، كىشىلەرگە «ئەخلاق مۇھىم» دېيىشنىڭ ئۆزىلا ئەخلاقتۇر. بىراق، ئۇلار ساقچىلارنىڭ زۆرۈرلۈكىگە ئىشىنىدۇ.

يەنە بەزىلەر گەرچە ئىنسانلارنىڭ ئالمىجاناب تەرىپىنى كۆرەلمىسىمۇ، ئەمما پەسكەش تەرەپلىرىنى ئىنتايىن ئېنىق كۆرەلەيدۇ. ئۇلار بۇنى ئەخلاق دەيدۇ. شۇڭا، ئۆزلىرىنىڭ سېھىرلىك كۆزلىرىنىمۇ ئەخلاق دەۋالىدۇ.

يەنە بەزىلەر تەلىم ئېلىش بىلەن ئۆزىنى يۈكسەلدۈرمەكچى بولىدۇ، بۇنىمۇ ئەخلاق دەۋالىدۇ. لېكىن، يەنە بەزىلەر بولسا باشقىلارغا

زەربە بېرىپ، چەكلىمە كىچى بولىدۇ، ئۇلارمۇ ئۆزىنى ئەخلاقلىق دەۋالىدۇ.

شۇنداق، ھەممە ئادەم ئۆزىنى ئەخلاقلىق ھېس قىلىدۇ، ھېچبولمىغاندا ياخشى - ياماننى پەرق ئېتىدىغان مۇتەخەسسس، دەپ چۈشىنىدۇ.

لېكىن، زور ئاستىپ بۇنداق ئاغزىدا شەھەر ئالىدىغان ۋە ساراڭ كىشىلەرگە سۆزلىگىلى كەلگەن ئەمەس: «سىلەر ئەخلاق ھەققىدە نېمىلەرنى بىلىسىلەر؟ سىلەر ئەخلاقنى قانچىلىك چۈشىنىسىلەر؟» دوستلار، ئۇ ئەنە شۇنداق چوڭ گەپ قىلىش ۋە ساراڭ كىشىلەرنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىدىن تەزدۈرۈش ئۈچۈن كەلگەن.

ئۇ يەنە سىلەرنى «ھەق»، «قىساس»، «جازا» ۋە «ھەققانىي جاۋاب» قاتارلىق سۆزلەردىن زېرىكتۈرۈش ئۈچۈن كەلگەن.

ئۇ سىلەرنى «ئۇ ياخشى ئىش، چۈنكى خالىس» دېگەندەك سۆزلەردىن تەزدۈرۈش ئۈچۈن كەلگەن.

ئاھ، دوستلار! «ئۆزلۈك» ئىشلار ھەرىكەتلىكلەرگە نىسبەتەن ئانىلارنىڭ بالىلارغا بولغان مۇئامىلىسىدەك بولسۇن. بۇنى ئۆز ئەخلاقلىقلارنىڭ ئەھدىنامىسى دەپ بىلىڭلار!

توغرا، بەلكىم مەن سىلەرنىڭ مىڭلىغان ئەخلاقىي فورماتلىرىنى، ئەخلاقلىقلار ئەڭ ياقىتۇرىدىغان ئويۇنچۇقلارنى تارتىۋالغاندىمەن. شۇڭا، سىلەر مەندىن بالىلارچە رەنجىۋاتىسىلەر.

ئۇلار دېڭىز ساھىلىدا ئوينىماقتا. ھەيۋەتلىك بىر دولقۇن كېلىپ، ئۇلارنىڭ ئويۇنچۇقلىرىنى دېڭىزنىڭ قەرىگە ئەكىرىپ كەتتى، ئۇلار قايغۇلۇق يىغلىشىپ كەتتى.

لېكىن، ئۇ ھەيۋەتلىك دولقۇن ئۇلارغا يېڭى ئويۇنچۇقلارنى ئەكىلىپ بەردى، ئالدىغا رەڭدار سەدەپلەرنى چاچتى.

ئۇلار كۈلۈپ كەتتى. دوستلىرىم، ئۇلاردەك، سىلەرنىڭمۇ ئۆز تەسەللىلىرىڭلار، رەڭگارەڭ سەدەپلىرىڭلار بار.

28. تەرتىپسىز ئاۋام

زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ھايات — شادلىق بۇلىقى، پەسكەشلەرمۇ بۇ بۇلاقنىڭ سۈيىنى ئىچكەچكە، بۇلاقنىڭ سۈيى بۇلغانغان.

بارلىق پاك نەرسىلەرنى سۆيىمەن، ناپاكلارنىڭ كالچايغان ئاغزى ۋە ئاچ كۆزلۈكىدىن يىرگىنىمەن.

ئۇلار بۇلاقنىڭ ئاستىغا قارايدۇ، ئۇلارنىڭ رەزىل كۈلكىسى بۇلاقنىڭ ئاستىدىن ئەكس ئېتىپ ماڭا ياندى.

بۇ مۇقەددەس بۇلاقنىڭ سۈيى ئۇلارنىڭ نەپسىدىن بۇلغانغان، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ مەينەت چۈشلىرىنى خۇشاللىق دەپ، خۇشاللىق دېگەن سۆزنىمۇ بۇلغىۋەتتى.

ئۇلار ئۆزىنىڭ نەمخۇش زەھەر يۈرىكىنى ئوتقا تاشلىسا، ئوتمۇ غەزەپ بىلەن كۆيۈپ كېتىدۇ. پەسكەش كىشىلەر بۇ ئوتقا يېقىنلاشسا، قاينىغان روھىدىن ئىس چىقىدۇ.

ئۇلارنىڭ قولىدىكى مېۋىلەرمۇ چىرىپ كېتىدۇ. ئۇلارنىڭ پەرۋىشى مېۋە دەرەخلىرىنى قۇرۇتۇۋېتىدۇ.

نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ھاياتتىن ۋاز كېچىشى پەسكەشلەردىن ئۆزىنى قاقچۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلار بۇلاق، ئوت ۋە مېۋىلەردىن پەسكەشلەر بىلەن ئورتاق بەھرىمەن بولۇشنى خالىمايدۇ.

نۇرغۇن كىشىلەر باياۋانلاردىكى ھاياۋانلارغا شېرىك بولۇشنى، ئاچ قېلىشنى خالايدۇكى، سۇ بويىدا مەينەت تۆگىچىلەر بىلەن بىللە ئولتۇرۇشنى خالىمايدۇ.

بۇزغۇنچىلار ۋە زىرائەت مۆلدۈرى ياسايدىغان كىشىلەر پەسكەشلەرنىڭ بوغۇزىغا پۈتمىنى تىقىپ، زۇۋان سۈرمەيدىغان قىلىۋېتىشنى ئويلايدۇ.

ھاياتنىڭ نەپەت، ئۆلۈم ۋە ئازاب چارمىخغا موھتاج ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش ئاۋازىمنى بوغالمىدۇ.

لېكىن، مەن مۇنداق مەسىلىنى ئوتتۇرىغا قويغان ۋە ئۇنىڭ سەۋەبىدىن تۇنجۇ قۇشقا تاس قالغان. نېمە؟ ھايات پەسكەشلەرگىمۇ موھتاجمۇ؟

ھايات نېمىتىدە بۇلغانغان سۇ، بەتبۇي تۈتۈن، پاسكىنا چۈش ھەمدە مىخ - مىخ قۇرتلارنىڭ بولۇشىمۇ زۆرۈرمۇ؟

ھاياتىمنى يالماپ يۇتقىنى مېنىڭ غەزىپىم ئەمەس، بەلكى يىرگىنىشىمدۇر. ھەي، پەسكەشلەردىمۇ روھنىڭ بولىدىغانلىقىنى بايقىغان چاغدا روھتىنمۇ بەزدىم!

ھۆكۈمرانلار ئېيتقان ھۆكۈمرانلىقنىڭ پەسكەشلەر بىلەن بولغان ھوقۇق سودىسى ۋە باھا تالىشىش ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، بۇرۇلۇپلا كېتىپ قالدىم.

يوچۇن ئاۋازدىكى كىشىلەر بىلەن قۇلقىمنى يوپۇرغان ھالدا بىللە تۇردۇم. شۇ چاغدىلا، ئۇلارنىڭ ھوقۇق سودىسى قىلغان چاغدىكى سۆزلىرىنى بىلمەي قالدىكىمەن.

يۈزۈمنى ئېتىپ مىسكىن ھالدا ئۆتمۈش بىلەن ھازىرنى كەزدىم. راست، ياسالما پەسكەشلەرنىڭ بۇرۇنقى ۋە ھازىرقى پۇراقلىرى ئوخشاشلا بەتبۇي.

مەن گاس، گاچا، ئەمالاردەك ياشاۋاتمەن. شۇ چاغدىلا ھوقۇق سودىسى قىلىدىغان پەسكەشلەر، ياسالما ۋە ھاۋايى - ھەۋەسكە بېرىلىپ كەتكەنلەر بىلەن بىللە بولمايمەن.

روھىم ئېھتىياتچان ۋە زورۇققان ھالدا شوتىغا ياماشماقتا، شادلىق شاپائىتى ئۇنىڭ تەسەللىسى، لېكىن ھايات ئەمالارنىڭ ھاسسىدا چاندۇرمايلا تىكۈۋەتتى.

كېيىن، مەن يىرگىنچتىن قانداق قۇتۇلدۇم، نىگاھلىرىمنى كىم ئەسلىگە كەلتۈردى، پەسكەشلەر بارمىغان بۇلاقنىڭ بېشىغا قانداق

مېنىڭ بېزىپ - تېزىشلىرىم، بۇلاقنى ئىزدەپ تېپىش ئىقتىدارىمنى ياراتتىمۇ؟ راست، ئېگىزگە ئۇچۇپ بېرىپ، شادلىق بۇلىقنى ئىزدىشىم كېرەك. تاپتىم، ئاھ، قېرىنداشلار، بۇ ئەڭ ئېگىزلىكتە، شادلىق بۇلىقى مەن ئۈچۈن ئورغۇپ ئېقىۋاتىدۇ! مانا بۇ پەسكەشلەردىن خالىي ھايات!

ھەي، شادلىق بۇلىقى، سەن نېمىدىگەن جۇشقۇن! شۇڭا، ئۆزۈڭ تولىدۇرماقچى بولغان رومكىنى يىقىتىۋاتسەن!

مەن كەمتەرلىك بىلەن ساڭا يېقىنلىشىشنى ئوڭىنەي، قەلبىم قاتتىق ھاياجاندا سەن تەرەپكە ئاقىدۇ.

ياز قەلبىمدە يالقۇنچىماقتا. بۇ قىسقا، ئىسسىق، ھەسرەتلىك، ناھايىتى كۆڭۈللۈك ياز. بۇ ياز مەۋسۈمنىڭ قەلبى تاتلىق بۇلىقىڭنىڭ سەگىتىشىگە نەقەدەر تەشنا.

ئاشۇ باھاردىكى ئۇزاق داۋاملاشقان كۈلپەتلىرىم ئاياغلاشتى! ئىيۇل ئايلىرىمدىكى قارنىڭ رەزىللىكىمۇ ئۆتمۈشكە ئايلاندى. ئەمدى پۈتۈنلەي ياز مەۋسۈمىغا ۋە يازنىڭ چىڭقىچۈشىگە ئايلاندىم!

ئەڭ ئېگىزدىكى ياز، سوغۇق بۇلاق سۈيى تىمتاس جىمجىتلىق. ئاھ، دوستلىرىم، كېلىڭلار، بۇ جىمجىتلىققا تېخىمۇ كۆپ بەخت قوشايلى!

مانا بۇ بىزنىڭ ئېگىزلىكىمىز ۋە ئۆيىمىز. بىزنىڭ تۇرالغۇمىز ناپاكارلار ئۈچۈن بەكمۇ خەتەرلىك.

دوستلىرىم، پاك نىگاھىڭلارنى شادلىق بۇلىقىمغا تاشلاڭلار! ئۇ بۇنىڭ بىلەنلا بۇلغىنىپ كېتەمدۇ؟ ئۇ غۇبارسىز تەبەسسۇم بىلەن جاۋاب بېرىدۇ. كېلەچەك دەرىخىگە ئۇۋا سالايلى، بۈركۈتلەر بىزدەك يېگانىلەرگە ئوزۇق توشۇيدۇ.

توغرا، بىز ناپاك كىشىلەر بەھرىمەن بولىدىغان ئوزۇق ئەمەس! بۇ ئوزۇق ئۇلارنىڭ ئاغزىنى كۆيدۈرگەندە چىغ يۇتۇۋالغاندەك بولۇپ

كېتىدۇ.

توغرا، بۇ يەردە ناپاكارلار جان ساقلايدىغان ئورۇن يوق! بىزنىڭ بەخت - سائادىتىمىز ئۇلارنىڭ تېنى ۋە روھى ئۈچۈن مۇز ئۆڭكۈر! بىز ئۇلارنىڭ ئاسمىنىدا بوراندەك ياشايلى، بۈركۈت، قار ۋە قۇياش بىلەن قوشنا بولايلى، بوران دېگەن شۇنداق. هامان بىر كۈنى، ئۇلارنىڭ قېشىغا شامال دەك ئۈچۈپ بارمەن، مېنىڭ روھىم ئۇلارنىڭ روھىنى بوغىدۇ، كېلەچىكىم شۇنى ئۈمىد قىلىدۇ.

توغرا، زور ئاستىپ ئازگالارنى كېزىدىغان بوران، ئۇ دۈشمەنلىرىگە ھەم ئۆزىگە تۈكۈرگەنلەرنى ئاگاھلاندۇرىدۇ: «پەخەس بولۇڭلار، شامالغا قارشى تۈكۈرمەڭلار!»

29. زەھەرلىك ئۆمۈچۈك

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

قاراڭلار، مانا بۇ ئۆمۈچۈك غارى! زەھەرلىك ئۆمۈچۈكنى كۆرمەكچىمۇ سىلەر؟ ئۇنىڭ تورى مانا بۇ يەردە، تورغا تەگسە تەۋرەيدۇ.

زەھەرلىك ئۆمۈچۈك ئۆزى يېتىپ كەلدى. زەھەرلىك ئۆمۈچۈك سېنى قارشى ئالمىز! دۈمبەڭدىكى قارا ئۈچ بۇرجەك سېنىڭ بەلگەڭ. مەن سېنىڭ نېمە ئويلاۋاتقىنىڭنى بىلىمەن.

سېنىڭ ئويلاۋاتقىنىڭ قىساس. سەن چاققان يەر قاپقارا ئىشىشىپ چىقىدۇ، قىساس زەھىرىنىڭ باشنى قايدۇرىدۇ.

سىلەر «باراۋەرلىك» تەرغىباتچىلىرى، كىشىنىڭ بېشىنى قايدۇرغۇچىلار، سىلەرگە تەمسىل قىلىۋاتمەن! مەن سىلەرنى قاراڭغۇغا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ قىساس ئالىدىغان زەھەرلىك ئۆمۈچۈكلەردەك ھېس قىلىمەن!

لېكىن، مەن سىلەرنىڭ يوشۇرۇنغان يېرىڭلارنى تېزلا تېپىۋالالايمەن، مەن سىلەرگە مەغرۇرانە كۈلۈپ تۇرۇپ قارايمەن.

غەزەپكە چىدىمىغان ھالدا ساختىلىق ئۆڭكۈرىدىن قايتىپ چىقىشىڭلار ئۈچۈن تورۇڭلارنى ئۈزۈۋەتمەكچىمەن.

چۈنكى، ئىنسانلارنى قىساستىن قۇتۇلدۇرۇش كېرەك. مېنىڭچە، بۇ ئەڭ بۈيۈك مەقسەتكە ئېلىپ بارىدىغان كۆۋرۈك ۋە ئۇزاق داۋاملاشقان بوران - چاقۇندىن كېيىنكى ھەسەن - ھۈسەن.

لېكىن، زەھەرلىك ئۆمۈچۈكلەر بۇنداق ئويلىمايدۇ. «ئادالەتنى دۇنيانى قىساسسىمىزغا تولدۇرىدىغان بورانغا ئايلاندۇرايلى» ئۇلار بىر - بىرىگە شۇنداق دېيىشىدۇ.

«بىز ئۆزگە پىكىردىكىلەردىن قىساس ئالايلى، ئۇلارنى خورلايلى» ئۇلار كۆڭلىدە شۇنداق قەسەم قىلىشىدۇ.

«باراۋەرلىك ئىرادىسى (Will to Equality) ئەمدى ئەخلاق دەپ ئاتىلىدۇ. بىزمۇ ھەرقانداق ھوقۇققا قارشى چوقان سالايلى!»

باراۋەرلىك تەرغىباتچىلىرى! قەلبىڭلاردىكى زەئىپ ئەسەبىيلىك «باراۋەرلىك» دېمەكتە. سىلەرنىڭ ئەڭ پىنھاندىكى ئەسەبىي ئىشىكىڭلار

ئەسلىدە ئەخلاقنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان.

بۇ تەنتەك مەنمەنلىك ۋە بېسىلغان ھەسەتخورلۇق ئېھتىمال، ئاتاڭلاردىن قالغاندۇ. ئۇلار قىساس يالقۇنلىرى ۋە ئەسەبىيلىككە

ئۆرۈلگەن ھالدا يۈرىكىڭلاردىن پارتلاپ چىقماقتا.

ئاتىنىڭ مەخپىيىتى پەرزەنتىدە ئاشكارىلىنىدۇ. مەن دائىم پەرزەنتلىرىنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئۇلارنىڭ دادىسىنىڭ ئېيتىمىغان

سىرلىرىنى بايقايمەن.

ئۇلار مەستانىلەرگە ئوخشىشىدۇ، مەستانىلىق قوزغىغىنى ئۇلارنىڭ قەلبى ئەمەس، بەلكى قىساسى. ناۋادا ئۇلار ئىنتايىن چېچەن

ۋە سوغۇققان بولۇپ قالسا، بۇمۇ مۇقەررەر ھالدا ئۇلارنىڭ روھىدىن ئەمەس، ھەستىدىن كېلىپ چىققان.

ھەسەتمۇ ئۇلارنى مۇتەپەككۈرلۈك يولغا باشلايدۇ، مانا ئۇلاردىكى ھەسەتنىڭ ئالامىتى. ئۇلار ھەمىشە بەكلا ئۇزاپ كېتىدۇ، چارچىغان ھالەتتە قار ئۈستىدىلا ئۇيقۇغا كېتىدۇ.

ئۇلارنىڭ نالىسى قىساس ساداسىدەك ئاڭلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ ماختاشلىرى جىنايەت بايان قىلىشقا ئوخشىشىپ كېتىدۇ. باشقىلار ئۈستىدىن سودىيەدەك ھۆكۈم چىقىرىش ئۇلار ئۈچۈن زور خۇشاللىق. لېكىن، دوستلار! مەندىن نەسىھەت: جازانخور كىشىگە مۇتلەق ئىشەنمەڭلار!

ئۇلار كاردىن چىققان قوۋمغا مەنسۇپ. ئۇلارنىڭ چىرايىدىن يوشۇرۇن جاللاتلىق ۋە غالجىرلىق چىقىپ تۇرىدۇ. ئادالەت ھەققىدە كاپىشىغانلارغا مۇتلەق ئىشەنمەڭلار! توغرا، ئۇلارنىڭ دۇنياسىدىكى كەم نەرسە پەقەت ھەسەللا ئەمەس.

ئۇلار ئۆزىنى «ئاق كۆڭۈل» ياكى «تۈز» دەۋالغاندا، شۇنى ئۈنۈنمەڭلار كى، «ھوقوق كەم بولسىلا»، ئۇلار پارىسىيلار (pharisees) غا ئوخشىشىپ قالىدۇ.

دوستلار، مېنى باشقىلارغا ئارىلاشتۇرۇپ سۆزلىمەڭلار. نۇرغۇن كىشىلەر ھاياتلىق تەلىماتىنى تارقاتماقتا، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇلار يەنە باراۋەرلىك تەرغىباتچىلىرى ۋە ئۆمۈچۈكلەردۇر.

ئۇ زەھەرلىك ئۆمۈچۈكلەر ئۆڭكۈردە تۇرۇپ ھاياتقا قەسىدە ئوقۇسىمۇ، لېكىن ھاياتتىن ئۆزىنى قاچۇرىدۇ. شۇڭا، ئۇلار باشقىلارغا زىيانكەشلىك قىلىدۇ.

ئۇلار كۆز ئالدىدىكى ھوقۇقدارغا زىيانكەشلىك قىلماقچى بولىدۇ. چۈنكى، ھوقۇقدارلار ئۆلۈم تەرغىباتغا ماھىر.

بولمىسا، زەھەرلىك ئۆمۈچۈكنىڭ ئېيتقانلىرى باشقىچە بولۇپ چىقىدۇ. ئۇلار ئەزەلدىنلا دۇنيانىڭ تۆھمەتخورلىرى ۋە يات مۇخلىسلارنىڭ تۇتۇرۇقى.

باشقىلارنىڭ مېنى باراۋەرلىك تەرغىباتچىلىرى بىلەن ئوخشاش ئورۇنغا قويۇشنى خالىمايمەن. چۈنكى، ئادالەت ماڭا شۇنداق دەيدۇ: «ئىنسانلار زادىلا باراۋەر ئەمەس.»

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار باراۋەر بولماسلىقى كېرەك! ئۇنداق دېمىسەم، ئەۋلىياغا بولغان مۇھەببىتىمنى نەگە قويىمەن؟
ئۇلار ئۆزىنىڭ كېلەچىكىگە مېڭىغان كۆۋرۈكلەردىن ئۆتۈپ يېتىپ بارسۇن، ئۇلارنىڭ ئىچىدە كۈنساين ئۇلغايدىغان كۈرەش ئۇنىڭدىنمۇ ئۆتە ئادالەتسىزلىكنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ، بۈيۈك سۆيگۈم ماڭا شۇنداق دېگۈزىدۇ.

ئۇلار دۈشمەنلىك ئىچىدە ھەر خىل خىيال ۋە سايىلەرنى ياساپ چىقىدۇ. ئاندىن بۇ خىيال ۋە سايىلەرنى ئىشقا سېلىپ، ئاخىرقى ھەل قىلغۇچ جەڭنى يۈرگۈزىدۇ.

ياخشىلىق ۋە يامانلىق، بايلىق ۋە نامراتلىق، ھۆرمەت ۋە كەمسىتىش ھەمدە بارلىق ئەدەپ ناملىرى ھەممىسى قورال ھەمدە ھاياتىنى ئۆز - ئۆزىدىن ھالقىشقا ئۈندەيدىغان چاقىرىق!

ھايات ئۆزىنى تاش تۈۋرۈك ۋە پەشتاقلار بىلەن يۈكسەلدۈرۈشنى ئويلايدۇ، ئۇ گۈزەل يىراقلىققا ۋە قۇۋناق مەنزىرىگە نەزەر سېلىشنى ئويلايدۇ. شۇڭا، ئۇ يۈكسىلىشى كېرەك!

يۈكسىلىش ئۈچۈن پەشتاق ھەم پەشتاق بىلەن ياماشقۇچى ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەش كېرەك. ھاياتنى يۈكسەلدۈرۈش كېرەك. ھالبۇكى، يۈكسىلىشلەردە ھاياتتىن ھالقىش كېرەك.

دوستلار، قاراڭلار! زەھەرلىك ئۆمۈچۈكنىڭ غارىدا قەدىمىي ئىبادەتخانىنىڭ ئىزىنى قەد كۆتۈرگەن، ئىنچىكە سەپسىلىڭلار!

توغرا، بۇرۇنلاردا ئېگىز غارلاردا پىكىرلىرىنى تاش بىلەن بىلدۈرگەن كىشىلەر، بۈيۈك دانىشمەنلەرگە ئوخشاش ھاياتنىڭ سىرىنى چۈشىنىدۇ.

گۈزەللىك ئىچىدىمۇ كۈرەش ۋە باراۋەرسىزلىك بولىدۇ ھەم

ھوقۇق ۋە ھۆكۈمرانلارنىڭ تالاش - تارتىشى بولىدۇ. ئۇ تېپىنر تەمسىللەر بىلەن شۇنداق تەلىم بەردى.

بۇ يۇمىلاق ئۆگزىلەر ۋە ئەگم ئىشىكلەر كۈرەش ئىچىدە قانداق قىلىپ مۇقەددەس قارىمۇقارشىلىق ھالىتىگە كېلەلدى؟ ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ كېسىشكەن نۇرلىرى ئىچىدە نېمىدېگەن يولسىز - ھە! ئۇنداقتا، دوستلار، بىزمۇ گۈزەل ھەم پۈكۈلمەس رەقىبلەردىن بولايلى. شۇنداق قىلغاندىلا ئىلاھىي كۈرەش ھالىتىدە تۇرايلىمىز. يارەب! بۇ زەھەرلىك ئۆمۈچۈك، بۇ قەدىناس دۈشمەن مېنى چېقىۋالدى! ئۇ مېنىڭ بارمىقىمنى گۈزەل، پۈكۈلمەس ئىلاھلىق بىلەن چېقىۋالدى!

«جازا ۋە ئادالەت چوقۇم بولۇشى كېرەك» دەپ ئويلايدۇ زەھەرلىك ئۆمۈچۈك، «ئۇنىڭ ئۆچمەنلىكىنى مەدھىيەلىشى سەۋەبىسىز ئەمەس!» ھەئە، ئۇ ئاخىر قىساس ئالدى، ئەمدى ئۇ روھنى قىساس بىلەن مالىمان قىلماقچى!

دوستلار، مېنى تۇۋرۇككە مەھكەم باغلاپ قويۇڭلار، شۇ چاغدا گاڭگىراپ قالمايمەن! تۇۋرۇك مۇئەككىلى بولۇشقا رازىمەنكى، قىساس بورىنى بولمايمەن!

توغرا، زورروئاستىر قۇيۇن ياكى شاۋقۇن ئەمەس. ئۇ ئۈسسۈلچى بولغاندىمۇ، زەھەرلىك ئۆمۈچۈكتەك ئۈسسۈل ئوينىمايدۇ!

30. داڭدار دانىشمەن

زورروئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

دانىشمەنلەر، سىلەر ئاۋام ۋە ئۇلارنىڭ خۇراپىيلىقى ئۈچۈن ئەمەس، ھەقىقەت ئۈچۈن خىزمەت قىلىسىلەر. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن ئۇلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشتىڭلار.

ئوخشاشلا، ئۇلار سىلەرنىڭ گۇمانىڭلارنىمۇ ئەپۇ قىلىۋېتىدۇ.

چۈنكى، ئۇ پەقەت ئاۋامنىڭ چاقچىقى ۋە يان ئىشىكى، بۇ خۇددى غوجايىنلارنىڭ قۇللارغا ئەركىنلىك دائىرىسىنى كۆرسىتىپ، قۇللارنىڭ ئۆز بېشىمچە ھەرىكىتىدىن مەنۇنلانغىنىغا ئوخشىشىدۇ. گويا ئىت بۆرىنى ئۆچ كۆرگەندەك، ئاۋامنىڭ ئۆچ كۆرىدىغىنى ئەركىنلىك روھى، يەنى كىشەننىڭ دۈشمىنى ۋە ئورماندا ياشاپ ھېچكىمگە تەن بەرمەيدىغان ئادەمدۇر.

بۇلارنى يوشۇرۇنغان ئۇۋىسىدىن ھەيدەش كېرەك — مانا بۇ ئاۋامدىكى ئاتالمىش «ئادالەت تۇيغۇسى» دۇر. ئۇلار دائىم غالجىر ئىتلىرىنى ئىشقا سالىدۇ.

شۇڭا، ھەمىشە كىشىلەرنىڭ مۇنداق دېگىنىنى ئاڭلايمىز: «ئاۋام ھەقىقەتتۇر، ھەقىقەت ئىزدىگۈچىلەر مەڭگۈ ئازابلانغاي!»

داڭدار دانىشمەنلەر، سىلەر ئاۋامنىڭ ھۆرمىتىنى ئاقلايسىلەر، سىلەر ئۇنى «ھەقىقەت ئىرادىسى» (Will to Truth) دەپ ئاتايسىلەر.

شۇڭا، ھەمىشە ئىچىڭلاردا شۇنداق دەيسىلەر: «مەن ئاۋامنىڭ قوينىدىن كەلگەن، تەڭرىنىڭ ئاۋازىمۇ شۇ يەردىن كېلىشى كېرەك»

سىلەر ئېشەكتەك جاھىل ۋە ھىيلىگەر كېلىسىلەر، سىلەر ھەقىقەتەن ئاۋامنىڭ قوللىغۇچىسى.

ھوقۇقدارلار ئاۋامغا ياخشى بولۇش ئۈچۈن، ئاتلىرىنىڭ ئالدىغا ئېشەكنى — داڭدار دانىشمەننى قېتىۋالىدۇ. داڭدار دانىشمەنلەر، ئەمدى ئۈستۈڭلارغا يېپىۋالغان شىر تېرىسىنى ئېلىۋېتىمەن!

ئاشۇ گۈللۈك تېرىدىن باشقا، يەنە تەتقىقاتچى، تەكشۈرگۈچى ۋە ئىستېلاچىلارنىڭ تەرتىپسىز چاچلىرىمۇ بۇنىڭ ئىچىدە بار ئىدى.

ئوھۇي، مېنى ئۆز «ۋىجدان» ئىڭلارغا ئىشەندۈرمەكچى بولساڭلار، سىلەرنى چوقۇندۇرغان ئىرادىلەرنى پاقىلىشىڭلار زۆرۈر.

ئۆزىنىڭ چوقۇنۇش ئىرادىسىنى يەكسان قىلىپ، تەڭرىدىن تېنىش چۆلىگە قاراپ ماڭغانلارنى ھەقىقىي ئەر دەيمەن.

قىزىق قۇياش تەپتىدىكى سېرىق قۇمدا، ئۇمۇ ھاياتلىق باراۋان سايلەردىن ئارام تاپىدىغان، بۇلاقلار قاپلىغان كىچىك ئارالغا ئۇمىدۋارلىق بىلەن تەلپۈنىدۇ.

بىراق، تەشەنلىق ئۇنى خاتىرجەملىك ئىزدەيدىغان كىشىگە ئايلاندۇرالمىدى. چۈنكى، يېشىللىق بار جايدا مەۋجۇد بولىدۇ.

ئېچىرقاش، ۋەھشىيلىك، تەنھالىق، تەڭرىدىن تېنىش — شىر ئۆزىدىن مانا شۇلارنى كۈتىدۇ.

قۇللارچە بەختتىن ۋاز كېچىش، ئىلاھ ۋە چوقۇنۇش، قاپ يۈرەكلىك ۋە توخۇ يۈرەكلىك ئۇلۇغلىق ۋە تەنھالىقتىن قۇتۇلۇش، بۇ بىر ھەقىقىي ئىشنىڭ ئۈمىدى.

ھەقىقىي ئىش بىلەن ئىشەنچ ئادەم گۇيا باياۋاننىڭ غوجايىنىدەك ئاشۇ يەردە تۇرىدۇ. ھېلىقى دانىشمەنلەر — يۈكى ئېغىر ئېشەك، ئۇلارنىڭ كۆپى شەھەردە تۇرىدۇ.

چۈنكى، ئۇلار «ئاۋام ھارۋىسى» نى ئېشەكلەردەك سۆرمەكتە. بۇنىڭ بىلەنلا ئۇلارنى ئەيىبەكە بۇيرۇمايمەن. گەرچە ئۇلارنىڭ ھارۋا جابدۇقلىرى كۆزلەرنى قاماشتۇرسۇمۇ، ئۇلار بەربىر مالاي، ھارۋىغا قېتىلغان ئېشەك.

ئۇلار ياراملىق مالايىلاردۇر. چۈنكى، ئەخلاق شۇنداق دەيدۇ: «مالايلىقتىن باشقا يول قالمىغاندا، سەن ئەڭ كۆپ پايدا يەتكۈزەلەيدىغان ئىشنى تېپىپ قىل! غوجايىنىڭنىڭ روھى ۋە ئەخلاقى خىزمىتىڭ تۈپەيلى كۈنسىرى ياخشىلانسون، شۇنداقلا سەنمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىلگىرىلەيسەن!»

راست، داڭدار دانىشمەنلەر، ئاۋامنىڭ مالايى! سىلەر ئاۋامنىڭ روھى ۋە ئەخلاقى بويىچە ئىلگىرىلەيسىلەر، ئاۋام سىلەردىن يۈكسىلىدۇ! مېنىڭچە، بۇ سىلەرنىڭ شەرىپىڭلار!

ئەمما، ئۆزۈڭلارغا خاس ئەخلاق بولسىمۇ، ئاددىي ئاۋامدىن، يەنى بۇرنىنىڭ ئۈچىنى كۆرىدىغان دۆت ئاۋامدىن — روھنى چۈشەنمەيدىغان

ئاۋامدىن پەرقىڭلار يوق.

روھ سەكراتتىكى ھاياتنىڭ ھاياتى، ھايات ئۆزىنىڭ ئازابىدىن زور يۈكسىلىش تاپىدۇ. بۇنى بىلەمسىلەر؟

روھىي خۇشاللىق كۆز ياش بىلەن ئۆزىنى پاكلاشتا، مانا بۇ مۇقەددەس قۇربان بېرىش دېيىلىدۇ. بۇنى بىلەمسىلەر؟

ئىستىگۈچىلەر «پارىتىش»نى تاغلار بىلەن بىللە ئۆگەنسۇن، تاغلارنى يۆتكەش روھ ئۈچۈن ئاسان، بۇنى بىلەمسىلەر؟ سىلەرنىڭ كۆرگىنىڭلار روھنىڭ ئۇچقۇنى، بىلمەيسىلەركى، روھمۇ بىر سەندەل، ئۇنىڭدا بازغاندىكى قاتتىقلىق بار!

توغرا، روھنىڭ مەغرۇرلۇقىنى سىلەر راستتىنلا چۈشەنمەيسىلەر! كەمتەرلىكىنىمۇ ئوخشاشلا قوبۇل قىلالمايسىلەر. ئۇ سۆزلىمەكچى بولسا!

روھنى قارلىق جىلغىغا تاشلاشقا قادىر ئەمەسسىلەر، سىلەر ئۈنچە ئىسسىپ كەتمىدىڭلار! شۇڭا، قارلىق جىلغىنىڭ قەھرىتىدىن تېپىلغان لەززەتنى بىلمەيسىلەر.

مېنىڭچىمۇ، سىلەر ھەر جەھەتتە روھقا زىيادە يېقىن، ئەقىل - پاراسەتنى يارماس شائىرنىڭ پاناھگاھى ۋە شىپاخانىسى قىلىۋالسىلەر.

سىلەر بۈركۈت ئەمەس. شۇڭا، روھنىڭ شادلىقى ۋە ۋەھمىسىنى ھېس قىلمىدىڭلار. ناۋادا ئۇ قۇش بولمىسا ھاڭلارغا ئۇۋا ياسىمىسۇن. سىلەر ھەممىگە قىزغىن ئەمەس، چوڭقۇر بىلىم گويا سوغۇق ئېقىندۇر. روھنىڭ ئىچكى بۇلاقلىرى مۇزدەك. لېكىن، ئۇ ئاتەش قوللارغا راھەت بېغىشلايدۇ.

سىلەر كېمىلەرنىڭ بورانلىق دېڭىزدىن يەلكەن يېپىپ ئۆتكىنىنى كۆرۈپ باقمىغانمۇ؟

يەلكەنلىك كېمە روھ شامىلىدا تەۋرىگەندەك، مېنىڭ ئەقىل - پاراسىتىم - ياۋايى ئەقىل - پاراسىتىم دېڭىزدا تەۋرىنىپ

ئۆز مەكتەپ.

لېكىن، داڭدار دانىشمەنلەر، ئەي، ئاۋامنىڭ مالايلىرى، سىلەر مەن بىلەن قانداقمۇ بەسلىشەلەيسىلەر؟

31. تۈن ناخشىسى

زور وئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

تۈن، فونتانلارنىڭ ساداسى ئەۋجگە چىققان، قەلبىمۇ بىر فونتان.

تۈن، ھەممە تىمتاسلىققا چۆككەن، پەقەت ئاشىقلارنىڭ ناخشىسىلا ئاڭلىنىدۇ، قەلبىمۇ بىر ئاشىق ناخشىسى.

قەلبىمدە قانداقتۇر بىر نەرسە تىنچلانمىغاندەك ھەم تىنچلىنالمىدىغاندەك قىلىدۇ. ئۇ پۇخادىن چىقىش ئىستىكىدە. قەلبىمدە بىر سۆيگۈ تەشنىلىقى، ئۇ مۇھەببەتنىڭ بابىدىن سۆزلىمەكتە.

ئاشۇنداق تۈن بولسام نېمىدېگەن پەيزى، بىراق مەن نۇر! نۇر بىلەن قورشالغىنى دەل مېنىڭ تەنھالىقىم!

ۋاھ، مەن ئاشۇ تۈن ۋە زۇلمەتنىڭ بارلىقى بولسام نېمىدېگەن ياخشى! مەن نۇر كۆكسىنى بەھۇزۇر شورايمەن!

ئەي، سىلەر يارقىن يۇلتۇزلار، سامادىكى يالتىراق قوڭغۇزلار سەمىمىي قۇتلىشىمنى قوبۇل قىلىڭلار، مەنمۇ نۇرۇڭلاردىن بەھرىمەن

بولاي!

لېكىن، ئۆز نۇرۇم ئىلكىدە ياشاۋاتىمەن، ئۆزۈم تىنغان يالقۇنلارنى سۈمۈرمەكتىمەن.

قوبۇل قىلغۇچىنىڭ خۇشاللىق ھېسسىياتىنى زادىلا چۈشەنمەيمەن، لېكىن ئوغرىلىقنىڭ قوبۇل قىلىشتىنمۇ بەكرەك بەختكە ئېرىشىشىنى چۈشەنمەيمەن.

مېنىڭ خىجىللىقىم قوللىرىمنىڭ تىنىمىسىز شاپائەت قىلىشىدا، ھەسرەتلىرىم دەل ئۈمىدۋار نىگاھ ۋە ئۈمىدۋار ئايدىڭ كېچىنى كۆرۈشۈمدە.

ئاھ، مانا بۇ شاپائەتچىنىڭ ھەسرىتى! قۇياشنىڭ خىرەلىكى! ئۈمىدنىڭ تەشۋىقى! توقلۇقنىڭ ئېچىرقاشلىرى!

ئۇلار زۆرۈر نەرسىلەرنى مەندىن تاپتى. بىراق، ئۇلارنىڭ قەلب ۋەسالىنى تاپالدىمۇ؟ ئېلىم - بېرىم ئارىسىدا بىر جىرا بار، ئەڭ كىچىك جىراغا سېلىنىدىغان كۆۋرۈك ئەڭ ئاخىردا بولىدۇ.

گۈزەللىكىمدىن بىر ھاياجان پەيدا بولدى، نۇرۇمنى قوبۇل قىلغانلارغا زەربە بەرگۈم بار، ئۇلارغا بەرگەن سوۋغامنى تارتىۋالغۇم بار - ئەسكىلىك خۇمارىم تۇنتى.

بىر قولىمنى سوزغىنىمدا بىر قولىمنى تارتىۋالغۇم كېلىدۇ. مەن دەرگۈمان شارقىراتمىدەك گاڭگىراپ قالىم - ئەسكىلىك خۇمارىم تۇنتى.

باياشاتلىقىم قىساس ھەرىكىتىم ھەققىدە ئويلىنماقتا. تەنھالىقىمدىن كەلگەن ھەسرەت بۇ!

شاپائەت خۇشاللىقىنى شاپائەتتە يوقاتتىم. ئەخلاقىم ئۆز كامالىتىدىن زېرىكتى!

شاپائەت قىلىشقا ئادەتلەنگەن ئادەم بېھوشلۇقتا خىجىللىقنى بىلمەي قالىدۇ، ئۇلارنىڭ قولى ۋە قەلبى شاپائەتتىن قاپىرىدۇ.

تىلەمچىلەرنىڭ خىجىللىقىدىن يىغلىماس بولىدۇم، ئاللىقىنىمدا قېلىن بىر قەۋەت تېرە پەيدا بولۇپ، شاپائەت ھاجەتمەنلىرىنىڭ قولىدىكى تىترەشنى سېزەلمەيدىغان بولۇپ قالدى.

ھاياجانلىق كۆز يېشىم ۋە نازۇك قەلبىم نەگە كەتتى؟ ئاھ، شاپائەتچىنىڭ تەنھالىقى، نۇردارلارنىڭ سۈكۈتى!

قۇياشلار تاقىر يەرلەردە ئايلانماقتا، ئۇلار زۇلمەت بىلەن نۇر تىلىدا سۆزلەشمەكتە. لېكىن، ماڭا بىزۇۋان.

ئاھ، مانا بۇ نۇرنىڭ نۇردارلارغا بولغان ئۆچلۈكى، ئۇ پەرۋاسزلىق بىلەن ئۆز ئالدىغا ئىش تۇتماقتا.

ھەربىر قۇياش نۇردارلارغا غەزەپلىك باقىدۇ، ئۆزگە قۇياشقا پەرۋاسزلىق قىلىدۇ، ئۇلار شۇنداق قىلماقتا.

ھەربىر قۇياش ئۆز ئوربىتىسىدا بوراندىك ئايلىنىدۇ، بۇ ئۇلارنىڭ سەيلىسى، ئۇلار تۆمۈردەك ئىرادىسىگە مۇتلەق بويسۇنىدۇ، بۇ ئۇلارنىڭ تاش يۈرەكلىكى.

ئاھ، تۈن يولۇچىلىرى، سىلەر ئالىسىلەر نۇردىن ھارارەت! ئاھ، ئىچىسىلەر نۇرنىڭ سۈتىنى، تەسەللىسىنى سىلەرلا پەقەت!

مۇزلار بىلەن قورشالدىم، قوراللىرىم يەنىلا مۇزلا قىزماقتا! ئاھ، قەلبىمدە بىر تەشەننالىق، ئۇ تەشەننالىقلارغا ئوخشاشلا تەشنا!

تۈن، نۇر بولۇشۇم كېرەك! لېكىن، مەن زۇلمەت، تەنھالىققا تەشنامەن.

تۈن، تەشەننالىقم فونتاندەك. قەلبىم ساداسىنى ياڭراتماقچىمەن. تۈن، فونتانلار ساداسى ئەۋجىگە چىقتى، قەلبىممۇ فونتان.

تۈن، ھەممىسى جىمجىت، ئاڭلىنىدۇ ئاشىق ناخشىسى، قەلبىممۇ بىر ئاشىق ناخشىسى.

32. ئۈسسۈل كۈيى

زورۇئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

بىر كۈنى زاۋال ۋاقتىدا، زورۇئاستېر شاگىرتلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئورمانلىقتا بۇلاق ئىزدەپ كېتىۋېتىپ، دەرەخلىك ئوتتۇرىسىدىكى بىر چىملىقنى كۆرۈپ قالدى. چىملىقتا بىر توپ قىزلار ئۈسسۈل ئوينىۋاتاتتى. ئۇلار زورۇئاستېرنى قاراپلا تونۇپ، ئۈسسۈلنى توختىتىشتى. زورۇئاستېر ئۇلارنىڭ قېشىغا بېرىپ، مېھرىبانلىق بىلەن شۇنداق دېدى:

— دىل بەر قىزلار، ئۇسسۇلۇڭلارنى ئويناۋېرىڭلار! بىز كەيپىڭلارنى بۇزغىلى كەلمىدۇق، سىلەرگە دۈشمەنلىك غەرىزىمىزمۇ يوق.

مەن تەڭرىگە ۋاكالىتەن ئىبلىسنى ئاقلايدىغان ئادەم، ئىبلىس ۋەزىمىن روھ. شوخ قىزلار، مۇقەددەس ئۇسسۇلۇڭلار ۋە چىرايلىق پۈتۈڭلارغا قانداقمۇ دۈشمەنلىك قىلاي؟

توغرا، مەن ئورمان ھەم دەرەخلىك كېچىسى، قاراڭغۇدىن قورقىمىغان ئادەم قارىغىمىم ئاستىدىكى ئەتىرگۈل ئېچىلغان چىغىر يولىنى تاپالايدۇ.

ئۇ ھەتتا، قىزلار ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان پەرىشتىنىڭ بۇلاق بويىدا جىمجىت ئارام ئېلىۋاتقىنىنى كۆرەلەيدۇ.

توغرا، بۇ ھۈرۈن كۈپكۈندۈزدىلا ئۇخلاپ قالغان. بەلكىم، ئۇ بايىلا كېيىنەك قوغلاپ چارچىغاندۇ؟

لەۋەن قىزلار، مەن بۇ پەرىشتىنى بىر ئاز ئەيىبلەپ قويسام رەنجىمەڭلار! ئەلۋەتتە ئۇ يىغلايدۇ، كۆز يېشى قىلىدۇ. لېكىن، خالىغان ۋاقتىدا كۈلەلەيدۇ.

ئۇ سىلەر بىلەن بىللە ئۇسسۇل ئويناشنى كۆز يېشى ئارقىلىق تەلەپ قىلسا، مەن ناخشام بىلەن ماسلىشىمەن. بۇ «دۇنيا ساھىبى» دەپ ئاتالغان ئەڭ يۈكسەك ئالۋاستىغا مەدھىيە قىلىنغان ئۇسسۇل كۈيى ۋە مەسخىرە!

تۆۋەندىكى ناخشىنى مۇھەببەت ئىلاھى كۇپىد (Cupid) بىلەن قىزلار ئۇسسۇل ئوينىغاندا زور ئاستىپ ئېيتقان:

ئاي، ھايات! يېقىندىلا كۆرۈڭگە تىكىلىپ قاراپ، تەگسىز ھاڭغا غۇلاپ چۈشكەندەك بولدۇم.

لېكىن، سەن مېنى ئالتۇن قارماق بىلەن ھاڭدىن تارتىپ چىقاردىڭ، ئەمما سېنى تەگسىز دېگەنلىكىمدىن كۈلدۈڭ.

— بارچە بېلىق شۇنداق دەيدۇ، — دېدىڭ سەن، — ئۇلار چۈشەنەلمىگەن نەرسىلەر چۈشەنكىسىز دۇر.

بىراق، مەن ياۋايى ھەم ئۆزگىرىشچان، ئەمەلىيەتتە تەلتۆكۈس ئايال مەن، بەكلا شاللاق.

ئەرلەر مېنى تەمكىن، سادىق، ئۆلمەس ھەم سىرلىق دېسىمۇ لېكىن، سىلەر ئەخلاق ئۆلچىمىڭلارنى ئاياللارغا مەجبۇرىي تاختىسىلەر. ئاھ، پەزىلەتلىك كىشىلەر!

كىشىنى ئىشەندۈرمەيدىغان بۇ كىشى شۇنداق كۈلگەندى. ئۇ رەزگى گەپلەرنى قىلىشقا باشلىغاندا، ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ كۈلكىسىگە ئىشەنمەيمەن.

مەن ياۋايى ئەقىل - پاراستىم بىلەن يۈزتۇرا پاراڭلاشتمەن. ئۇ ئىنتايىن رەنجىگەن ھالدا شۇنداق دېدى:

— سەن تەلەپ قىلغىچقا، تەشنا بولغىچقا ھەم ھاياتنى قىزغىن سۆيگەچكە، ھاياتقا قەسەدە ئوقۇيسەن!

مەن غەزەپ بىلەن جاۋاب قايتۇرۇپ، ئۇنىڭ ئەپت - بەشىرىسىنى ئاشكارىلىدىم. ئەگەر بىز ھەقىقىي قىياپىتىمىزنى ئەقىل - پاراستىمىزگە ئاشكارىلىساق، بۇ ئەڭ غەزەپلىك جاۋاب بولىدۇ.

ھەممە نەرسە نەپىرىتىمىزگە سوغۇق كېلىدۇ. لېكىن، قەلبىمدە ھاياتقا بولغان سۆيگۈلا بار. راست، بولۇپمۇ ئۇنىڭدىن غەزەپلەنگىنىمدە، ئۇنى ئەڭ سۆيىمەن.

لېكىن، ئەگەر مېنى ئەقىل - پاراستىنى سۆيىدۇ ياكى بەكلا سۆيىدۇ دېيىلسە، بۇ ئۇنىڭ ھاياتنى ئويلاندۇرغانلىقىدىندۇر!

ئەقىل - پاراستىمۇ ھايات كۆزى ۋە كۈلكىسى بار، ھەتتا ئۇنىڭ ئالتۇن قارمىقىمۇ بار. بۇ ئىككىسىنىڭ شۇ قەدەر ئوخشاپ كېتىشىدىكى مەسئۇلىيەت مەندىمۇ؟

«بۇ ئەقىل - پاراستە زادى كىم؟» بىر قېتىم ھايات ماڭا شۇنداق دېدى.

«ئاھ، ئۇ راست ئەقىل - پاراستە» دېدىم مەن دەرھال جاۋاب بېرىپ.

بىز ئۇنى ئىزدەيمىز، بىراق، قانائەتلىنەلمەيمىز، ئۇنى چۈمبىلى سىرتىدىنلا كۆرەلەيمىز، تۈرىنىڭ سىرتىدىن تۇتالايمىز.

ئۇ تۇغما ئۆزگىرىشچان ھەم جاھىل، ئۇنىڭ ئەينىكىنى چىشلىگەن ھالدا چېچىنى تاراۋاتقانلىقىنى دائىم كۆرىمەن.

بەلكىم ئۇ رەزىل ھەم ساختىدۇر ياكى تەلتۆكۈس بىر ئايالدىر. لېكىن، ئۇ گۈزەلمۇ؟ زادىلا بىلمەيمەن! لېكىن، ئەڭ قاقباش سازان بېلىقمۇ ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ بولمىغۇر تەرەپلىرىنى سۆزلەۋاتقان چېغى، ئەڭ جەلپكار ۋاقتى.

مەن بۇ سۆزلەرنى دەپ بولغاندا، ھايات قۇۋلۇق بىلەن كۆزلىرىنى يۈمۈپ كۈلدى:

— كىمنى دەۋاتىسەن؟ — سورىدى ئۇ، — مېنىمۇ يا؟ دېگەنلىرىڭ خاتا بولمىسىمۇ، بۇ گەپلەرنى ئالدىمىدىلا قىلىشىڭ دۇرۇسمۇ؟ ئەمدى ئەقىل — پاراسىتىڭ ھەققىدە سۆزلەپ باق!

— ئاھ، سۆيۈملۈك ھايات! سەن ئەمدى كۆزۈڭنى قايتىدىن ئاچتىڭ، مەن تەگسىز ھاڭغا قايتا غۇلاپ كەتكەندەك بولدۇم. زور ئاستىپ شۇنداق كۈيلىمەكتە ئىدى. ئەمما، ناخشا ئاياغلاشقاندا قىزلار تارقىلىشقانىدى. ئۇ ھەسرەتلەندى.

— قۇياش پاتقانكەن، — دېدى ئۇ ئەڭ ئاخىردا، — چىملاردا شەبنەم، ئورماندىكى سەلكىنمۇ كۈچەيدى.

گويا بىلىپ يەتكىلى بولمايدىغان بىر نەرسە يېنىمدا تۇرۇپ چوڭقۇر خىيال بىلەن ماڭا تىكىلدى. قانداق! تىرىكمۈسەن، زور ئاستىپ؟

نېمە ئۈچۈن ياشايسەن، نېمە ئۈچۈن ياشىدىڭ، نېمىنى كۆزلەپ، قەيەردە، قانداق ياشايسەن، ياشاۋېرىشىنى ئويلاش ئەخمەقلىق ئەمەسمۇ؟ ئاھ، دوستلار، قەلبىمدىكى زاۋال شۇنداق سورىدى، ھەسرەتمىنى ئەپۇ قىلىڭلار!

گۈگۈم چۈشتى، مېنى كەچۈرۈڭلار، گۈگۈممۇ چۈشۈپ قالدى!

33. قەبرە قەسىدىسى

زور وئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

ئۇ ياق قەبرىستانلىق، ئۇ بىر جىمجىت گۆرىستانلىق؛ ئۇ يەرگە ياشلىق باھارم دەپنە قىلىنغان، مەن ئۇ يەرگە مەڭگۈ ياشىرىپ تۇرىدىغان ھاياتلىق گۈل تاجىنى ئېلىپ بارمەن.

قەتئىي نىيەتكە كەلدىم، شۇڭا دېڭىزدىن ئۆتتۈم.

ئاه، سىلەر ياشلىقىمغا تەۋە كۆرۈنۈشلەر ۋە خىياللار! ئاه، سىلەر مۇھەببەتنىڭ بىر لەھزە غالىب شولىسى ۋە ئىلاھىي چاقىنىشى! مەن سىلەرنى مەرھۇم تۇغقانلىرىمنى سېغىنغاندەك سېغىنماقتىمەن.

ئەڭ سۆيۈملۈك مەرھۇم قېرىنداشلىرىم، سىلەردىن بىر خىل شېرىن ۋە راھەتتەخش پۇراق كېلىۋاتىدۇ. توغرا، ئۇ دېڭىز چىنى ھۇزۇرلاندۇرىدۇ ھەم ھاياجانلاندۇرىدۇ.

مەن ئەڭ تەنھا ئادەم تۇرۇپمۇ ئەڭ باي ئادەممەن ھەم ھەسەتكە ئەڭ كۆپ ئۇچرايدىغان ئادەممەن. چۈنكى، سىلەر مېنىڭ، مەنمۇ سىلەرنىڭ. ئېيتىڭلارچۇ، بۇ شاختىكى قىزىل ئالما باشقىلارغىمۇ مەن ئۈچۈن تۆكۈلگەندەك تۆكۈلمەدۇ؟

مەن يەنىلا سىلەرنىڭ قالمىش سۆيگۈڭلار ھەم مىراسخورىڭلار. ئاه، سۆيۈملۈكۈم، سىلەرنى خاتىرىلەش ئۈچۈن، رەڭگارەڭ ياۋا ئەخلاق ئېچىلدۇردۇم!

ئاه، سىلەردەك مۆھتەرەم نەرسىلەر، ئەسلىدە بىللە ئىدۇق، سىلەر ماڭا يېقىنلاشقاندا ھەم ئىستىكىمگە كىرگەندە، قورقۇنچاق قۇشلاردەك بولۇپ قالماڭلار، بەلكى ئىشەنچى كامىل ئادەم ئىشەنچلىك ئادىمىگە يېقىنلاشقانداك بولۇڭلار.

توغرا، سىلەرمۇ ماڭا ئوخشاشلا ساداقەت ۋە ئۆزۈڭلار كۆڭۈل بەرگەن سۆيگۈ ئۈچۈن تۇغۇلغان، ئەمدى ساداقەتسىزلىكىڭلار

سەۋەبىدىن ئىسمىڭلارنى باشقا نەرسىنىڭ نامى بىلەن ئاتامدىم؟
سىلەرنىڭ بۇ ئىلاھىي نىگاھىڭلار ۋە ئۇچقۇن كۆزۈڭلارنىڭ
باشقىچە ئىسمىنى تېخى ئۆگەنمىدىم.

توغرا، سىلەر قوغلاندىلار — بالدۇرلا نابۇت بولۇپ كەتتىڭلار.
لېكىن، سىلەر مەندىن قاچمىدىڭلار، مەنمۇ سىلەردىن قاچمىدىم، شۇڭا
ئارىمىزدىكى ساداقەتسىزلىكتە گۇناھ يوق.

ناۋا قىلىۋاتقان ئۈمىد قۇشۇم، ئۇلار مېنى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن
سىلەرنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈۋەتتى! راست، رەزىللىك ھەمىشە ئۆزىنىڭ
ئوقپاسىنى سىلەردەك سۆيۈملۈك بايقۇشلىرىمغا قارىتىدۇ — مېنىڭ
قەلبىمگە تېگىدۇ!

ئۇ تەگكۈزدى! چۈنكى، سىلەر ھەمىشە مەن ئۈچۈن ئەڭ
سۆيۈملۈكسىلەر، تەۋەلىرىم ھەم غوجايىنىمىسىلەر. شۇڭا، سىلەر بالدۇر
بەرھەم تېپىشىڭلار كېرەك!

ئۇلارنىڭ ئوقپاسى ئەڭ ئاجىز يېرىمگە — سىلەردەك تاۋى
نازۇكلارنىڭ ۋۇجۇدىغا ياكى شۇنداق دېيىشكىمۇ بولىدۇكى، سىلەرنىڭ
زىلزىلە ئوپىناتقۇچى كۈلكەڭلارغا ئېتىلدى!

بىراق، دۈشمىنىمگە دەيدىغىنىم شۇكى، ماڭا قىلغانلىرىڭلار
ئالدىدا ئادەم ئۆلتۈرۈش قانچىلىك ئىش ئىدى!

سىلەرنىڭ ماڭا قىلغىنىڭلار ئادەم ئۆلتۈرۈشتىنمۇ ۋەھشىي،
سىلەر تولدۇرۇۋالغۇسىز نەرسىلىرىمنى ئېلىپ قاچتىڭلار. سىلەرگە
شۇنى ئېيتاي، دۈشمەنلىرىم! سىلەر ياشلىقىمىدىكى خىياللىرىمنى ۋە
شېرىن چۈشلىرىمنى قەتل قىلدىڭلار ھەمدە ھەمراھىمنى — شاد
روھىمنى ئەكەتتىڭلار! ئۇلارنى خاتىرىلەش ئۈچۈن بۇ گۈلچەمبىرەكنى
تەقدىم قىلدىم ھەم قارغىدىم.

سىلەرنى قارغاي مەن، دۈشمەنلىرىم! چۈنكى، قەھرىتان كېچە
مۇزىكىنى توڭلىتىۋەتكەندەك، سىلەر مېنىڭ بالىلىقىمغا زامان
بولدۇڭلار! مەن ئۇنىڭ غايىبلىق ئالدىدىكى ئاداققى نىگاھىنى

تۇتۇۋالدىم!

— ھەممىسى مۇقەددەستۇر. ماڭا — خۇشاللىقنىڭ مەلۇم بىر پەيتىدە پاكلىقىم ماڭا شۇنداق دېدى.

شۇنىڭ بىلەن سىلەر ئەڭ مەينەت ئەرزۇھالارنى ۋۇجۇدۇمغا سىڭدۈردۈڭلار، ئاھ، ئۆتۈلمىش خۇشال چاغلار ئاللىقاچان غايىب بولدى!

— مەن ئۈچۈن ھەممە كۈنلەر مۇقەددەستۇر، — دېدى ماڭا ياشلىقىمدىكى ئەقىل — پاراستىم. بۇ ھەقىقەتەن شادىمان پاراسەتلىك تەلەپپۇز.

لېكىن، سىلەر دۈشمەنلىرىم، كېچەمنى ئوغرىلاپ قېچىپ ئۇيقۇسىزلىق ئازابىنى ساتتىڭلار. ئاھ، شادلىق پاراستى قايىدىدۇ؟ ياخشى بېشارەت تىلىگەندىم، شۇڭا سىلەر بىر ھۇۋۇقۇشنى باشلاپ چىغىر يولۇمدىن ئۆتتۈڭلار، بۇ شۇملۇقنىڭ ئالامىتى. ئاھ، مېنىڭ نازۇك ئىزگۈ ئۈمىدلىرىم قايىدىدۇ؟

يىرگىنىشىنى يوقىتىمەن دەپ قەسەم قىلغاندىم، لېكىن سىلەر ۋۇجۇدۇمنى ۋە قېرىنداشلىرىمنى زەرداب جاراھەتكە ئايلاندۇردۇڭلار. ئاھ، قېنى مېنىڭ بۈيۈك قەسەملىرىم؟

بەخت يولىدا ئەمالاردەك ماڭغاندىم، لېكىن سىلەر بۇ يولنى بۇلغىدىڭلار، ئەمدى ئۇ ئاشۇ يولدىن بەكلا سەسكەندى.

توغرا، سىلەر ھەمىشە شۇنداق. سىلەر ئەڭ شېرىن ئەسلىمەمگە زەھەر سېلىپ، ئەڭ ياخشى بال ھەرەمنى ئازابلىدىڭلار.

سىلەر ياخشىلىقىمنى قوبۇل قىلىشقا يۈزى ئەڭ قېلىن تىلەمچىلەرنى ئەۋەتتىڭلار ھەمدە قۇتقۇزۇۋالغۇسىز نۇرغۇن نومۇسىزلىرىنى تويلاپ دىلكەش كۆڭلۈمنى قاتمۇقات ئورنۇۋالدىڭلار. شۇنىڭ بىلەن مېنىڭ ئەخلاق قارشىمغا زەربە بەردىڭلار.

ئەڭ ئىلاھىي نەرسىلىرىمنى قۇربان بەرگەندە، ساداقەتمەنلىكىڭلار ھەددىدىن ئاشقان ھالدا تېخىمۇ بورداق ھەدىيەلەرنى ئۇنىڭ ئالدىغا

قويدى، ئىلاھىي نەرسىلەرنى مائىلەشكەن پۇرىقىلاردا تىنالىماي قالدى. ھېچكىم ئوينىمىغان ئۇسسۇلنى يەتتە قات ئاسماننىڭ سىرتىدا ئوينىماقچى بولدۇم. لېكىن، سىلەر ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ناخشىچىمنى ئازدۇر دۇڭلار.

ئۇ ھەسرەتلىك بىر ناخشىنى ئېيتماقتا. ئاھ، ئۇ گويىا مۇسبەتلىك بۇرغىدەك ئاڭلاندى!

قانخور ناخشىچى، رەزىللىك ئالىقىنىدىكى بىگۇناھ قورال! مەن تەييار بولۇپ بولغانىدىم، ئالاھىدە ئويناش ئۈچۈن، لېكىن ئاھاڭم ھاياجىنىمنى بەربات قىلدى!

ئاشۇ بۈيۈك نەرسىنى پەقەت ئۇسسۇل ئىچىدىلا سۈپەتلىيەلەيمەن، ئەمما بۇنداق سۈپەتلەشكە ھازىرقى پۈت - قوللىرىم قانداق ئەمەس. ئەڭ يۈكسەك ئارزۇيۇم چۈشىنىلمىدى! ياشلىقىمىدىكى بارلىق خىياللار ۋە تەسەللىلەر ئەسلا قالمدى!

بۇنىڭغا قانداقمۇ چىداي، بۇ ئازابنى قانداق تىنچىتاي، مېنىڭ روھىم ئاشۇ گۆردىن قانداق قىلىپ تىرىلىپ چىقالايدۇ؟

ھەئە، مېنىڭ يەنە ھېچنېمە زەخمىلەندۈرەلمەيدىغان، ھەرقانداق زور تاشلارمۇ يانچۇبتەلمەيدىغان بىر بايلىقىم بار، ئۇ مېنىڭ ئىرادەم. ئۇ ماڭا جىمجىت ھەمراھ بولۇپ، نۇرغۇن يىللارنى ئۆتكۈزدى ھەم ئۆزگەرمىدى.

ئىرادەم ئۆز يولىنى پۈتۈم ئارقىلىق ماڭدى، ئۇ ئەسلىدىنلا تاش يۈرەك ھەم بىر ئەزىمەت.

پەقەت تاپىنىمغىلا ھېچنېمە ئۆتمەيدۇ، ئەڭ سەۋرچان بۇ ئىرادەم ئىزچىل ھالدا ئەنە شۇ يەردە، ئۇ باشتىن - ئاخىر ئەسلىي ھالىتىنى ساقلىدى! سەن قەبرىستان كىشىلىرىنى چىقىۋەتتىڭ!

ۋۇجۇدۇمدىكى ئەمەلگە ئاشمىغان ياشلىق باھارىم، سەن كۆمۈلگەن قەبرىلەرنىڭ سارغۇچ توپىسىدا ھايات ۋە باھار كەبى ئۈمىدۋارلىقتا ئولتۇرسەن.

ھەئە، سەن يەنىلا قەبرەنىڭ بۇزغۇنچىسى. ساڭا ئېھتىرام، ئىرادەم! قەبرە بولسىلا تىرىلىش بولىدۇ.

34. ئۆز لۈكتىن ھالقىش

سېلەر دانىشمەنلەر ئۆزىنى سىلجىتىپ ھەم ئۆزىنى ياندۇرۇپ نۇرلاندۇرىدىغان نەرسىنى «ھەقىقەت ئىزدەش ئىرادىسى» دەپ قارامسىلەر؟

مېنىڭچە، سېلەرنىڭ ئاتالمىش ئىرادەڭلار ھەممىنى چۈشىنىش ئىرادىسىدۇر!

سېلەر ئىنسانغا ھەممە نەرسىنى چۈشەندۈرمەكچى بولسىلەر. چۈنكى، سېلەر ھەممە نەرسە چۈشىنىشلىك دېگەن سۆزدىن گۇمانلىنىسىلەر.

لېكىن، ھەممە نەرسە سېلەرگە بويسۇنۇشى كېرەك، خۇددى روھ ئەينىكى بىلەن ئۇنىڭ ئەينەكتىكى سايسىدەك.

مانا بۇلار سېلەر دانىشمەنلەرنىڭ پۈتكۈل ئىرادىسى «ھوقۇق ئىرادىسى» دۇر. ھەتتا سېلەر ياخشىلىق ۋە قىممەت ئۈستىدە گەپ ئاچقاندىمۇ شۇنداق.

سېلەر باشتىن - ئاياغ تېۋىنىشقا ئىززىدىغان بىر دۇنيا ياراتماقچى بولسىلەر، بۇ سېلەرنىڭ ئەڭ زور ئۈمىدىڭلار ۋە خىيالڭلار.

توغرا، ھاماقەت بىلەن خەلق كېمىنى ئالغا سىلجىتىدىغان دەريا، قىممەت ئۈستىدىكى ۋەزىمىنلىك تەمكىنلىك بىلەن كېمىدە ئولتۇرىدۇ.

ئىرادە ۋە قىممىتىڭلارنى تۇراقسىز دۇنياغا قويۇۋەتتىڭلار - ئاۋام تەرىپىدىن ياخشى ۋە يامان دېيىلگەن ھەرقانداق نەرسە ماڭا كونىراپ كەتكەن «ھوقۇق ئىرادىسى» نى نامايان قىلىدۇ.

سىلەر دانىشمەنلەر مۇشۇنداق مېھمانلارنى كېمىدە ئولتۇرغۇزدۇڭلار ھەم زىننەتلىدىڭلار، كاتتا نام ئاتا قىلدىڭلار. سىلەردىكى ھۆكۈمرانلىق ئىرادە.

دەريا كېمەڭلارنى ئالغا سىلجىتماقتا، شۇنداق بولۇشى مۇقەررەر. دولقۇنلارنىڭ ئۇرۇلۇپ تۇرۇشى ئۇنىڭ ئۈچۈن ھېچنېمە ئەمەس.

سىلەر دانىشمەنلەرنىڭ ياخشى - يامانلىقىنىڭ ئاخىرلىشىش نۇقتىسى ۋە خەتىرى دەريادا ئەمەس، ئىرادەڭلەردە. يەنە ھوقۇق ئىرادەڭلەردە. مەڭگۈلۈك ئىجادىي ھايات ئىرادەڭلەر.

ئەمما، ياخشى - يامان ھەققىدىكى قارىشىمنى سىلەرگە چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ھايات ۋە بارلىق جانلىقلارنىڭ ئەسلىي ئالاھىدىلىكىگە بولغان قارىشىمنى سۆزلەپ ئۆتەي.

جانلىقلارنىڭ تەبىئىتىنى چۈشىنىش ئۈچۈن ئۇلارغا ئەگەشكەندىم. ئۇلارغا ئەگىشىپ، داغدام يوللاردا ۋە چىغىر يوللاردا ماڭغانىدىم. ئۇنىڭ تەلەتنى قىرلىق ئەينەكتىن كۆردۈم، ئۇنىڭ ئاغزى ئېتىۋېلىنغاندا، كۆزى ماڭا گەپ قىلاتتى، ئەمەلىيەتتە ماڭا گەپ قىلىۋاتقانىدى.

ھاياتلىق بارلىكى يەردە، بويسۇنۇش زۇۋاننى ئاڭلايمەن. ھاياتلىق بويسۇنۇش خاراكتېرىگە ئىگە نەرسە.

يەنە، شۇنى ئاڭلىدىم، ئۆزىگە بويسۇنمىغانلار باشقىلارغا بويسۇنىدۇ. ھايات دەل مۇشۇنداق.

ئاخىردا يەنە شۇنى ئاڭلىدىم: بۇيرۇق قىلىش بويسۇنۇشتىن قىيىن، بۇيرۇق بەرگۈچلەر بويسۇنغۇچىلارنىڭ يۈكىنى زىممىسىگە ئالغانلىقى ئۈچۈنلا ئەمەس، يەنە بۇ يۈكنىڭ ئۇنى مېجىپ تاشلىۋېتىدىغانلىقىدىندۇر.

ھەرقانداق بۇيرۇق مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا سىناق ياكى تەۋەككۈلچىلىك. ھايات بۇيرۇق بەرگەنكەن، ئۇ ئۆزىگە تەۋەككۈل قىلغان بولىدۇ.

شۇنداق، ئۇ ھەتتا ئۆزىگە بۇيرۇق بەرگەن ۋاقىتتا، بۇنىڭ ئۈچۈن بەدەل تۆلىشى كېرەك. ئۇ ئۆز قانۇنى ئۈچۈن سوتچى، قىساسكار ۋە قۇربانلىق بولۇشى كېرەك.

نېمە ئۈچۈن، ئۆزۈمدىن سورىدىم. قانداق نەرسە ھاياتلىقنى بۇيرۇق ياكى بويسۇنۇشقا، ھەتتا بۇيرۇق بېرىۋېتىپ بويسۇنۇشقا ئۈندەيدۇ؟ سىلەر دانىشمەنلەر، سۆزۈمنى تىڭشاڭلار! مېنىڭ ھايات چوڭقۇرلۇقىمغا بارغان - بارمىغانلىقىمنى قاتتىق تەكشۈرۈڭلار! ھايات بارلىكى يەردە، «ھوقۇق ئىرادىسى»نى تاپالايمەن. ھەتتا، مالايللىق ئىرادىسىدىنمۇ غوجايىنلىق ئىرادىسىنى تاپالايمەن.

ئاجىزلار كۈچلۈكلەرگە بويسۇنۇشى كېرەك. شۇڭا، ئاجىزلارنىڭ ئىرادىسىمۇ ئۆزىنى ئۆزىدىنمۇ بەك ئاجىزلارنىڭ غوجايىنى بولۇشقا قايىل قىلىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ھېچكىمگە ئۆتۈنۈپ بەرمەيدىغان بىردىنبىر خۇشاللىقى.

ئاجىزلار كۈچلۈكلەرگە تىز پۈكۈپ، تېخىمۇ بەك ئاجىزلارغا غوجايىن بولۇش خۇشاللىقىنى تاپىدۇ. ئوخشاشلا ئەڭ كۈچلۈكلەرمۇ ئۆزىگە بويسۇنىدۇ ھەمدە ھوقۇق ئۈچۈن ھاياتىنى رەنگە قويىدۇ. ھاياتقا تەۋەككۈل قىلىپ ئۆلۈمنى رەنگە قويۇش بولسا، ئەڭ كۈچلۈكلەرنىڭ تىز پۈكۈش ئىرادىسى.

قۇربان بېرىش، تىز پۈكۈش ۋە مۇھەببەت خاسىيىتى بار جايدىلا غوجايىنلىق ئىرادىسى بولىدۇ. ئاجىزلار، كۈچلۈكلەر قەلئەسىنىڭ مەركىزىگە چىغىر يول بىلەن كىرىپ ئۇنىڭ ھوقۇقىنى ئوغرىلايدۇ. بۇ سىرنى ھايات ئۆز ئاغزى بىلەن ئاشكارىلايدۇ.

— دىققەت قىل، — دەيدۇ ئۇ، — مەن دەل ئۆز - ئۆزۈمدىن توختىماي ھالقىش زۆرۈر بولغان ئاشۇ نەرسە.

توغرا، سىلەر بۇنى يارىتىش ئىرادىسى ياكى ئىزدىنىش نىشانى ۋە تېخىمۇ يۈكسەك، تېخىمۇ يىراق، تېخىمۇ مۇرەككەپ نەرسىلەرنىڭ سەۋەبى دەيسىلەر. ئومۇمەن، بۇلار بەربىر بىرلا ئىش، بىرلا سىر.

بۇ بىردىنبىر نەرسىنى قولدىن بېرىشنى ئۆلسەممۇ خالىمايمەن. راستتىنلا تىز پۈكۈش ۋە خازان بارلىكى يەردە، ھوقۇق ئۈچۈن ھاياتىنى قۇربان قىلىشمۇ بولىدۇ!

مەن چوقۇم كۈرەش، ئۆزگىرىش، مەقسەت ۋە توقۇنۇش بولۇشۇم كېرەك. ئاھ، كىم مېنىڭ ئىرادەمنى بايقىۋالالسا، ئۇ مۇقەررەر بولغان ئېگىز - پەس يوللىرىنىمۇ بايقىۋالالايدۇ!

مەيلى نېمە ئىجاد قىلاي، ئۇنى قانچىلىك ياخشى كۆرەي، ئۇنىڭ بىلەن ۋە سۆيگۈم بىلەن تېزلا زىتلىشىپ قالمەن. ئىرادەم شۇنداق قىلدۇرىدۇ.

سەندەك ئىستىگۈچىمۇ ئىرادەمنىڭ چىغىر يولى ۋە كىچىك بىر قەدىمى. راست، مېنىڭ «ھوقۇق ئىرادەم»مۇ سېنىڭ «ھەقىقەت ئىرادەڭ»گە ئەگەشمەكتە!

«مەۋجۇتلۇق ئىرادىسى»دە كىم چىڭ تۇرىدىكەن، ئۇ ھەقىقەتنى مۇقەررەر ھالدا تاپالمايدۇ. چۈنكى، ئۇنداق ئىرادە مەۋجۇت ئەمەس!

مەۋجۇت بولمىغانلىكى نەرسىدە ئىرادىدىن سۆز ئاچقىلى بولمايدۇ، مەۋجۇت بولۇپ بولغان تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى قانداقمۇ ئىستىسۇن!

ھايات بارلىكى يەردە ئىرادە بار. لېكىن، بۇ ھاياتلىق ئىزدەش ئىرادىسى ئەمەس، ساڭا ئېيتاي، ئۇ بولسىمۇ «ھوقۇق ئىرادىسى»!

جانلىقلار نۇرغۇن نەرسىلەرنى ھاياتتىن ئەلا بىلىدۇ. «ھوقۇق ئىرادىسى» دەل مۇشۇنداق قاراشنىڭ مەھسۇلى!

ھايات ماڭا شۇنداق دېگەن: دانىشمەنلەر، كۆڭلۈڭلاردىكى تۈگۈننى يەشتىم.

راست، سىلەرگە ئېيتاي: مەڭگۈلۈك ياخشىلىق ۋە رەزىللىك مەۋجۇت ئەمەس! ئۇلار ئۆزىنىڭ تەبىئىتى بويىچە ئۆز - ئۆزىدىن تىنماي ھالقىشى كېرەك.

سىلەر قىممەت باھالىغۇچىلار، قىممەت ۋە ياخشى - يامانلىق

قارىشىڭلار بويىچە ھوقۇقۇڭلارنى يۈرگۈزىسىلەر، بۇ سىلەرنىڭ يوشۇرۇن مۇھەببىتىڭلار ۋە قەلبىڭلارنىڭ بەرق ئۇرۇشى، تىترىشى ۋە كۈلۈشى.

بىراق، تېخىمۇ كۈچلۈك بولغان ھوقۇق ۋە يېڭى ھالقىش سىلەرنىڭ قىممەت باھالىشىڭلاردىن كېلىپ چىقتى - ئۇ پوستىنى يېرىپ چىقتى.

توغرا، كىم ياخشى - ياماننى ياراتماقچى بولىدىكەن، ئالدى بىلەن قىممەتنى بۇزۇپ تاشلىسۇن.

شۇڭا، ئەڭ ۋەھشىي يامانلىق ئەڭ ئۇلۇغ ياخشىلىقتا بولىدۇ، مانا بۇ ئىجادىي ياخشىلىق.

دانىشمەنلەر، پاراڭلىشايلى، گەرچە بۇ ياخشى ئىش بولمىسىمۇ، سۈكۈت قىلىشتىن ياخشىراق. ھەقىقەتنى يوشۇرۇۋەرسە، ۋىرۇسقا ئايلىنىپ كېتىدۇ.

ھەممىسى بەربات بولسۇن. ھەقىقىتىمىز ھەممىنى چېقىپ تاشلايدۇ! نۇرغۇن قەسىرلەر بىزنىڭ قۇرۇشىمىزنى كۈتمەكتە!

35. ئالىجاناب ئادەم

زور ئاستىپەر شۇنداق دەيدۇ:

دېڭىزىمنىڭ ئاستى ئىنتايىن تىنچ، لېكىن ئۇنىڭغا غەلتە مەخلۇقلارنىڭ يوشۇرۇنغانلىقى كىمنىڭ خىيالىغا كېلىدۇ؟

چوڭقۇرلۇقۇم باشتىن - ئاخىر بىر خىل. لېكىن، ئۇنىڭدا گاھ چۆكۈپ، گاھ لەيلەپ تۇرىدىغان سىرى ئەسرار ۋە كۈلكە تەبەسسۇملار چاقناپ تۇرىدۇ.

مەن بۈگۈن ئالىجاناب ۋە سۈرلۈك بىر كىشىنى ئۇچراتتىم، شۇنداقلا ئۇ روھىي ئىستىغپارچى ئىدى. ئاھ، مەن ئۇنىڭ بولۇمىسىزلىقىنى ئىچىمدە نەقەدەر مەسخىرە قىلدىم - ھە!

ئۇ غادا يىغان ھالدا جىم تۇراتتى، خۇددى چوڭقۇر نەپەس ئېلىۋاتقاندەك ئىدى، بۇ كاتتا كىشى!

ئۇ ئۆزىنىڭ رەزگى ھەقىقىتىنى ئولجا ۋە كونىرىغان پۇزۇر كىيىملەر بىلەن زىننەتلىگەن، ئۇنىڭ بەدىنىدە نۇرغۇن تىكەن بار ئىدى — ئەمما، مەن ئەتىراپىمدا كۆرمىدىم.

كۈلكە ۋە گۈزەللىككە كۆنمەي تۇرۇپلا، بۇ ئوۋچى بىلىم ئورمىنىدىن ھەسرەت بىلەن قايتىپ چىقتى.

ئۇ ھايۋانلار بىلەن بولغان جەڭدىن بايلا قايتتى. لېكىن، ئۇنىڭ سۈرلۈك قىياپىتىدىن يەنە بىر ھايۋاننىڭ ئۇنىڭغا قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ، ئۇ تېخى كۆندۈرۈلمىگەن ھايۋان.

ئۇ خۇددى ھەملە قىلىپ تۇرغان يولۋاسقا ئوخشايتتى، لېكىن مەن ئۇنداق تەنتەك روھلارنى ياخشى كۆرمەيمەن ھەمدە ئايىغى چىقماس ئىشلارغا بېرىلىپ كەتكەنلەرنى ياخشى كۆرمەيمەن.

دوستلار، سىلەر ماڭا راي ۋە سىناق ئۈستىدە تالاش - تارتىش قىلىش ھاجەتسىز دېگەن ئەمەسمىڭلار؟ بىراق، ھايات پۈتۈنلەي راي ۋە سىناق ئۈستىدىكى تالاش - تارتىشقا!

راي بولسا ئېغىرلىق، ھەم تارازا ھەم ئۆلچىگۈچ. ھەرقانداق ھاياتلىق ئېغىرلىق، تارازا ۋە مىزان ھەققىدىكى تالاش - تارتىشنى باشتىن كەچۈرمەيلا ئۆتۈپ كەتمەكچى بولسا، بۇ ئىنتايىن بەختسىزلىك بولىدۇ.

بۇ ئالىجاناب ئادەم ئۆزىنىڭ ئالىجانابلىقىدىن بىزارلىق ھېس قىلغاندا، ئۇنىڭ گۈزەللىكى ئاشكارىلىققا ئۆتدۇ، شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ تەبىئىتى تېتىدىم دەپسە بولىدۇ.

ئۇ پەقەت ئۆزىدىن ۋاز كەچكەندىلا، سايىسىدىن قۇتۇلۇپ كېتەلەيدۇ، ئۆز قۇياشىغا ھەقىقىي شۇڭغۇپ كىرەلەيدۇ.

ئۇ تەسكەيدە ئۇزاق ئولتۇرۇپ كەتكەن، بۇ مەنىۋى ئىستىغپارچىنىڭ چىرايى بەكلا تاتىراڭغۇ، ئۇ كۈتۈش ئىلىكىدە

ئېچىرقاپ يىغلىۋەتكىلى تاس قالغان.

ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن يەنىلا مەسخىرە چىقىپ تۇرىدۇ، مەھكەم يۈمۈلغان ئاغزىغا بىزارلىق يوشۇرۇنغان. توغرا، ئۇ ئارامدا، ئەمما قۇياشنىڭ ئاستىدا ئەمەس.

ئۇ كالىغا ئوخشىشى كېرەك، كالىنىڭ خۇشاللىقى تۇپراققا بولغان يېقىنلىقتا، ھەرگىزمۇ زېمىننى مەسخىرە قىلىشتا ئەمەس. مەن ئۇنى ساپان سۆرەپ تىنماي مۇرەۋاتقان ئاق ئۆكۈز بولسا ئىكەن دەيمەن. ئۇنىڭ مۇرەشلىرى زېمىنغا ئوقۇلغان مەدەھىيە بولۇشى كېرەك.

ئۇنىڭ چىرايى بىر پارچە زۇلمەت، چۈنكى قوللىرىنىڭ سايىسى ئۇنىڭ يۈزىگە چۈشكەن. ئۇنىڭ كۆزلىرى يەنىلا نۇرسىز. ئۇنىڭ ئەتمىشلىرى ئۆزلىرى ئۈچۈن سايە، قىلمىشلىرى ھەملە قىلغۇچىنى خىرەلەشتۈرىدۇ. ئۇ تېخى ئۆز قىلمىشلىرىدىن غالىب كېلەلمىدى.

مەن ئۇنىڭ كالىلاردەك مۇرىشىنى ھەقىقەتەن ياخشى كۆرىمەن. ئۇنىڭ پەرىشتىدەك كۆزلىرىنى كۆرۈشنى تېخىمۇ خالايمەن. ئۇ، ئۆزىنىڭ قەھرىمانلىق ئىرادىسىنى ئۇنتۇشى زۆرۈر، ئۇ ئالىجاناب كىشى بولۇپلا قالماي يەنە يۈكسەكتە تۇرىدىغان ئادەم بولۇشى كېرەك. ھاۋا مۇشۇنداق ئىرادىسىز ئادەمنى يۈكسەلدۈرىدۇ! ئۇ غەلىتە مەخلۇقلارنى ئەل قىلغان، سىرلارنى يەشكەن. لېكىن، ئۇ ئاشۇ مەخلۇقلار ۋە سىرلار ئۈچۈن گۇناھىنى يۈيۈپ، ئۇلارنى ئىلاھىي ئوغرىلارغا ئايلىندۇرۇشى كېرەك.

ئۇ كۈلكە ۋە ھەسەت قىلماسلىقىنى تېخى ئۆگەنمىگەن، ئۇنىڭ قىزغىن ھاياجانلىرى گۈزەللىك قوينىدا تىنچلىنىشقا قادىر ئەمەس.

توغرا، ئۇنىڭ تەشۋالىقى قانائەت ئىچىدە يوقماي، گۈزەللىك ئىچىدە ياشىسۇن! سىپايلىك ئۇلۇغلارنىڭ مەردانىلىكىگە كىرىدۇ. بىلەككە باشنى قويۇش — قەھرىمانلار ئەنە شۇنداق ئارام ئېلىشى

كېرەك ھەم ئۆزىنىڭ ئارامىدىن ئاشۇنداق ھالقىشى كېرەك. گۈزەللىك قەھرىمانلار ئۈچۈن ئەڭ قىممەتلىك. ھەرقانداق ئەسەبىي ئىرادە گۈزەللىككە ئېرىشەلمەيدۇ. بۇ يەردە ئارتۇقلۇق ۋە كەمتۈكلۈكلەرنىڭ ھەممىسى ياراشمايدۇ. چۈنكى، گۈزەللىكنىڭ بالاغىتى دەل مۇشۇ يەردە. سىلەر ئالىيجاناب ئادەملەر تەمكىن ۋە توسقۇنسىز ئىرادە بىلەن قىيامىڭلارنى ساقلاپ قېلىڭلار، بۇ سىلەر ئۈچۈن قىيىن. ھوقۇق سالاپەتلىك بولۇپ يېتىلىدىغان جايدا بولسا، بۇنداق كەمتەر ئىپادىنى گۈزەللىك دەپ ئاتايمىز. مەن پەقەتلا سېنىڭدەك زوراۋاندىن گۈزەللىك تەلپ قىلىمەن. ئاق كۆڭۈللۈكۈڭ ئەڭ ئاخىرقى ئىستېلايىڭ بولۇپ قالسۇن. گۇناھقا تولغانلىقىڭغا ئىشىنىمەن. شۇڭا، ئۆزگىرىپ ياخشى بولۇشۇڭنى ئۈمىد قىلىمەن. توغرا، مەن ھەمىشە توكۇرلۇقىدىن ئۆزىنى ئاق كۆڭۈل دەۋالغان ئاجىزلاردىن كۈلىمەن! تۈۋرۈك ئەخلاقىنى ئىزدە، ئۇ ئېگىزلىگەنسىڭىز گۈزەل ھەم نەپىس بولىدۇ، ئىچىمۇ مەزمۇت بولىدۇ. ھەئە، ئالىيجانابلار، ھامان بىر كۈنى ئىنتايىن گۈزەل بولۇپ كېتىسىلەر ھەم ئۇنى ئەينەكتىن كۆرىسىلەر. ئۇ چاغدا، قەلبىڭ مۇقەددەس ئويىدىن ھاياجانلىنىدۇ، ھەتتا شۆھرىتىڭگە باش ئۇرىدۇ. بۇ قەلبىڭ سىرى، قەھرىمان پەقەت مۇشۇ سىردىن ۋاز كەچكەندىلا، بۈيۈك قەھرىمان ئۇنىڭ چۈشىدە ئايان بولىدۇ.

36. مەدەنىيەتلىك زېمىن

زور ئاستىدا شۇنداق دەيدۇ:
كېلەچەككە قاراپ ئۇچۇپ بەك ئۇزاپ كەتتىم، قەلبىمنىڭ

چوڭقۇر قاتلىرىدىن بىر خىل ۋەھىمە ئۆرلەپ چىقتى. ئەتراپقا باقتىم، ۋاھ پەقەت ۋاقىتلا مەن بىلەن زامانداش ئىدى.

شۇڭا، كەينىمگە چېكىندىم. سۈرئىتىمنى تېزلەتتىم، شۇنداق قىلىپ مەن سىلەردەك بۈگۈن كىشىلەرنىڭ يېنىغا - مەدەنىيەت زېمىنىغا قايتتىم.

كۆزلىرىمنى يوغان ئېچىپ، تۇنجى قېتىم سىلەرگە ئۈمىد بىلەن قارىدىم. راست، قىزغىنلىق بىلەن كەلگەندىم.

قانداق بولدى؟ گەرچە ئىنتايىن قورقۇمسىرىغان بولساممۇ، كۈلمەي تۇرالمىتتىم! چۈنكى، بۇنداق رەڭگارەڭ نەرسىلەرنى پەقەتلا كۆرۈپ باقمىغانىدىم.

توختىماي كۈلدۈم، يۈرىكىم بىلەن پۈتۈم تىترىمەكتە ئىدى. «بۇ يەر بارلىق رەڭلەرنىڭ ماكانىكەن» دېدىم.

سىلەر بۈگۈن كىشىلەرنىڭ چىرايى ۋە پۈت - قوللىرى ئالسىپش، غەلىتە بويالغان، سىلەرنىڭ بۇ يەردە ئولتۇرغانلىقىڭلارغا ھەيرانلىق بىلەن قارىدىم!

ئەتراپىڭلاردا ئەللىكچە ئەينەك بار ئىدى، ئەينەك سىلەرنىڭ رەڭدار ئويۇنۇڭلارنى خۇشامەت بىلەن ئەكس ئەتتۈرەتتى!

راست، بۈگۈن كىشىلىرى، ئۆز قىياپىتىڭلاردىنمۇ ئارتۇق يارىشىدىغان نىقابمۇ بولامدۇ، سىلەرنى كىم تونۇيالىسۇن؟

ۋۇجۇدۇڭلار ئەسلىدىنلا ئۆتمۈش ئىزنالىرى بىلەن تولغان، ئەمدى ئۇنىڭغا يېڭىچە ئىزنالار قوشۇلدى. شۇنداق قىلىپ، شىفىر

مۇتەخەسسسلەرمۇ سىلەرنى يېشىشكە قادىر ئەمەس! ئىچ - باغرىڭلارنى تەكشۈرگەن ھالەتتەمۇ، سىلەرنىڭ ئىچ - باغرىڭلارنىڭ

بارلىقىغا كىممۇ ئىشەنسۇن؟! سىلەر گويىا بويلاق ۋە دېۋىرقاي ئېشىندىلىرىنىڭ ئارىلاشمىسىدىن ياسالغان.

ھەرقانداق دەۋر ۋە شۇ دەۋرنىڭ خەلقى رەڭگىڭلارنى چۈمبىلىڭلاردىن كۆرمەكچى. بارلىق ئۆرپ - ئادەت ۋە ئېتىقادمۇ قول

ھەرىكەتتىڭلار ئارقىلىق ئاشۇ رەڭدارلىق ھەققىدە گەپ ئاچماقچى.
بىرەرى سىلەرنىڭ چۈمبىلىڭلارنى، پۈركەنچەڭلارنى، بويىڭلارنى
ۋە قول ھەرىكەتتىڭلارنى ئېلىپ تاشلىسا، قۇشلارنى ئوركۈتۈۋېتىدىغان
تېنىڭلارنى كۆرىدۇ.

توغرا، مەن دەل سىلەرنىڭ يالىڭچا، رەڭسىز ئەسلىي
ھالىتىڭلارنى كۆرۈپ ئۈرۈپ كەتكەن قۇش، بۇ ئىسكىلىت ماڭا قاش
ئېتىۋىدى، بەدەر ئۇچۇپ كەتتىم.

دوزاختا ئەرۋاھلار بىلەن بىللە ياشاشقا رازىمەن. چۈنكى، دوزاخ
ئەھلى سىلەردىن يېتۈكرەك.

ھەئە، بۈگۈن كىشىلىرى! مەن سىلەرنىڭ يالىڭچا تېنىڭلارغا
قاراشقا چىدىمايمەن، كىيىنىشىڭلارغىمۇ تاقەت قىلالايمەن. مانا بۇ
دەل مېنىڭ قەلبىمدىكى ئازاب!

راست كەلگۈسىدىكى مەۋھۇم بىئاراملىق ۋە ئازغۇن قۇشلارنى
تېترەتكۈچى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى كىشىگە سىلەرنىڭ
رېئاللىقىڭلاردىنمۇ بەك ئارام بېغىشلايدۇ.

سىلەر دەيسىلەر: «بىز پۈتۈنلەي رېئال، بىزدە قىلچىمۇ ئېتىقاد ۋە
خۇراپىي تۈس يوق.» سىلەر مۇشۇنداق ماختىنىسىلەر. ئاھ، ھەتتا بۇ
سىلەرچە ماختىنىشىمۇ ئەمەس!

ئەمەلىيەتتە، سىلەر ئالىيىشىلار نېمىگە ئېتىقاد قىلالايسىلەر؟
سىلەر پەقەت بۇرۇنقى بارلىق ئېتىقادنىڭ كۆچۈرۈلمىسى!

سىلەر ئېتىقادنىڭ ئېقىنچان سەپسەتسى، بارلىق ئىدىيەنىڭ
بۇرمىلىنىشى. مەن سىلەرنى مۇنداق ئاتايمەن: ئىشەنگىسىلەر!

ھەرقانداق دەۋر سىلەرنىڭ روھىڭلاردا شىكايەت قىلىدۇ،
ھەرقانداق دەۋرنىڭ خىيالى ۋە پاراڭلىرىنىڭ ھەممىسى
ھوشيارلىقىڭلاردىنمۇ رېئال.

سىلەر قاقشاللىشىپ كەتكەچكە مېۋە بېرەلمەيسىلەر. شۇڭا،
سىلەردە ئېتىقاد كەم. ياراتقۇچى ئۇنداق ئەمەس، ئۇنىڭدا ئەۋلىياچە

خيال ۋە ساماۋى بېشارەت مەڭگۈ بار. ئۇ ئېتىقادقا ئىشىنىدۇ. سىلەر يېرىم ئېچىلغان ئىشىك، گۆركارلار ئىشىكىنىڭ سىرتىدا. «ھەممىسى بەربات بولۇشى كېرەك.» مانا بۇ سىلەرنىڭ رېئاللىقنىڭلار.

ئاھ، سىلەر قاقشال كىشىلەر، ئىسكىلىتىڭلارغا تايىنىپ ئالدىمدا تۇرىسىلەر! ئاراڭلاردا بۇنداق ھالەتنى ماڭا ئوخشاش كۆرەلەيدىغانلار بار. شۇ كىشىلەر دەيدۇ: «چوقۇمكى، مەن ئۇخلاپ قالغان، بىر قىسىم نەرسىلىرىمنى تەڭرى ئېلىپ كەتكەن، راست ئۇ نەرسىلەر تەڭرىنىڭ خوتۇن خەقنى ئۆزى ئۈچۈن يارىتىشىغا يېتىپ ئاشىدۇ!»
— قوۋۇرغام راستتىنلا كەم! — نۇرغۇن بۈگۈن كىشىلىرى شۇنداق دەيدۇ.

ھەئە، سىلەر بۈگۈن كىشىلىرى راستتىنلا كۈلكىلىك! بولۇپمۇ ئۆزۈڭلاردىن ھەيران قالغاندا!
چۆچۈگەن ھالىتىڭلاردىن كۈلەلمەي، تەخسەڭلاردىكى سەسكىنىشلىك نەرسىلەرنى يۈتۈۋېتىشكە مەجبۇر بولسام، بەكمۇ ئېچىنىشلىق!

لېكىن، يۈكۈڭلارنى يەڭگىلىتەلمەيمەن. چۈنكى، بارلىق ئېغىرلىقنى كۆتۈرۈشۈم كېرەك. يۈكلىرىم ئارىسىدا بەزى كىچىك قۇرتلار بولۇپ قالسا، ئۇنىڭ نېمە كارايىتى!
راست، بۇنىڭلىق بىلەن ئېغىرلىق ھېس قىلمايمەن. مېنى چارچىتىدىغىنى سىلەر بۈگۈن كىشىلىرى ئەمەس.

ئاھ، شۇ تاپتا تەشۋالىقىمنى بويلاپ يۇقىرىغا يامىشىشىم كېرەك! ۋەتىنىم ۋە يۇرتۇمنى چوققىلاردىن ئىزدەيمەن.

ھەممە يەرنى ئىزدەپمۇ يۇرتۇمنى تاپالمىدىم، يەنىلا شەھەرلەر ئارا ئارىلاپ يۈردۈم. قوۋۇقلار نۆۋەتتىكى سەپىرىمنىڭ باشلانمىسى.

بايلا قەلبىم مېنى بۈگۈن كىشىلىرىگە ئىتتىردى، ئەمدى ئۇلار كۈلكىلىك ياقا يۇرتلۇقلاردىن بولۇپ قالدى، مەن بولسام ۋەتىنىم

سۈرگۈنى.

شۇنداق، پەقەتلا پەرزەنتلىرىمنىڭ يۇرتىنى سۆيىمەن. بىراق، قىرغاقتىكى بايقالمىغان بىر پارچە زېمىن — كېمەنى داۋاملىق ئىزدەشكە سۈيلىدىم.

پەرزەنتلىرىم ئالدىدا گۇناھىمنى يۇيۇشۇم كېرەك. چۈنكى، مەن بوۋىلارنىڭ ئەۋلادى. مۇشۇ بۈگۈننى پۈتۈن كېلەچەك بىلەن تولۇقلىشىم كېرەك!

37. پاك ئوقۇم

زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

تۈنۈگۈن ئاخشام ئاي ئۆرلىگەندە ئۇنى ئېغىر ۋە تولغان ھالدا ئۇيۇقتا كۆردۈم. بەلكىم، ئۇ قۇياشقا ھامىلىدار دەپ ئويلىدىم.

ئەمەلىيەتتە ئۇ بارداڭ قورسىقى بىلەن ئادەم ئالدايدۇ، شۇڭا ئايدىكى ئەرلەرگە ئىشىنىمەنكى، ئاياللارغا ھەرگىزمۇ ئىشەنمەيمەن. توغرا، ئۇ قورقۇنچاق تۈن سەيياھىنىڭ ئەرلىك شىجائىتى يوق، ئۇ شۇم غەزەز بىلەن ئۆگزىلەر ئۈستىدە تۇيدۇرماي ئۆتۈپ كېتىدۇ.

ئۇ ئايدىكى روھانىي ئىنتايىن ئاچ كۆز ۋە ھەسەتخور. ئۇ زېمىن ۋە ئەر — ئاياللار ئوتتۇرىسىدىكى پاراغەتكە قول تىقماقچى.

ياق، مەن ئۇنى ياخشى كۆرمەيمەن. ئۇ ئۆگزىدە شۈمىشىپ تۇرغان ئەر كەك مۈشۈك! مەن قىيا ئېچىلغان دېرىزىنىڭ سىرتىدىكى يوشۇرۇن ئىشلاردىن نەپەرەتلىنىمەن.

ئۇ يۇلتۇز زىلچىلاردىن ساداقەت بىلەن ئاستا ئۆتىدۇ. لېكىن، پۈتۈننىڭ ئۈچىدا دەسسەپ شەپسىز مېڭىشنى ئوچ كۆرمەن.

ھەرقانداق بىر ئوچۇق — ئاشكارا ئادەم يول يۈرگەندە گۈرسۈلدەپ ماڭىدۇ، ئەمما مۈشۈك ئۈن — تىنىسىز ھالدا ھەر تەرەپلەرگە چېپىپ يۈرىدۇ. قاراڭلار! ئاي مۈشۈكتەك پىنھان يېتىپ كەلدى.

مېنىڭ سىلەردەك سەزگۈر رىياكارلارغا ۋە «ساپ بىلىم ئىزدىگۈچىلەر»گە ئېيتىدىغان بىر تەمسىلەم بار: سىلەرنى بالاخور دەيمەن.

سىلەرمۇ زېمىننى ۋە زېمىن ئۈستىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى قىزغىن سۆيىسىلەر، مەن كۆڭلۈڭلاردىكىنى بىلىپ بولىدۇم! بىراق، سۆيگۈڭلار ئىزگۈ ئەمەس، ئۇنىڭدا ئاز - تولا خىجىللىق بار. چۈنكى ئايغا ئوخشاشسىلەر.

روھىڭلار باشقىلارنىڭ سۆزىگە ئاسانلا ئىشىنىپ، زېمىندىكى بارلىق نەرسىلەرنى كەمسىتىدۇ، لېكىن سىلەرنىڭ ئىچ - باغرىڭلار ئۇنداق ئەمەس. چۈنكى، ئىچ - باغرىڭلار تېنىڭلارنىڭ ئەڭ كۈچلۈك قىسمى.

ئەمدى، روھىڭلار ئىچ - باغرىڭلارنىڭ مالىيى بولۇشنى نومۇس بىلىپ، خىلۋەت ۋە چىغىر يوللار ئارقىلىق خىجىللىقنىڭلاردىن قاچىسىلەر.

— مېنىڭچە، ئەڭ ئالىي ئىش، — سىلەرنىڭ يالغانچىلىقنى ياخشى كۆرىدىغان ئاشۇ روھىڭلار ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دەيدۇ، — تىلنى ساڭگىلاتقان ئىتتەك ھاياتقا كۆز تىكىش، — تىكىلىشىمۇ شادلىق بار. شۇ تاپتا ئىرادە پۈتۈنلەي يوقىلىپ، شەخسىي تەلەپ ۋە ئىگىدارچىلىق مەۋجۇت ئەمەس. پۈتكۈل ۋۇجۇد كۈلگە ئايلىنغان، ئايدەك غۇۋا بىر جۈپ كۆزلا قالغان!

— مېنىڭچە، ئەڭ سۆيۈملۈك ئىش، — ئالدىنغان بۇ كىشى ئۆزىنى مۇشۇنداق ئالدىماقتا، — زېمىننى ئايدەك قىزغىن سۆيۈش، زېمىننىڭ گۈزەللىكىنى كۆز بىلەن ھېس قىلىش.

مانا بۇ نەرسىلەر ھەقىقىدىكى پاك ئوقۇم: نەرسىلەرگە ھېچقانداق خام خىيالدا بولماي، ئۇنىڭغا يۈزلىنىپ تۇرۇشنىلا تەلەپ قىلىش، خۇددى كۆپ قىرلىق ئەينەك ئالدىدا تۇرغاندەك.

ئاه، ئەي، رىياكارلار، بالاخورلاردا پاك ھەۋەس كەم بولىدۇ، شۇڭا

سىلەر ھەۋەسنى قارىلايسىلەر!

پاڭلىق نەدە؟ ئىشلەپچىقىرىش ئىرادىسى بار يەردە. كىم ئۆزىدىن ھالقىغان نەرسىلەرنى ياراتماقچى بولىدىكەن، ئۇنى ئەڭ پاك ئىرادىگە ئىگە، دەپ قارايمەن.

گۈزەللىك نەدە؟ ئۇ پۈتكۈل ئىرادەم بىلەن ئىزدىشىم كېرەك بولغان يەردە ھەم ئوبرازنىڭ بىرلا ئوبرازغا ئايلىنىپ قالماسلىقى ئۈچۈن سۆيۈش ۋە ئۆلۈش ئىختىيار قىلىنغان يەردە.

مۇھەببەت ۋە ئۆلۈم ئەزەلدىن ماسلاشقان. «مۇھەببەت ئىرادىسى» دېمەك، قۇربان بولۇشقا دائىم تەييار تۇرۇش دېمەكتۇر، سىلەردەك ئاجىزلارغا شۇنى دەپ قوياي.

لېكىن، سىلەر خۇنۇك كۆزۈڭلارنى «خىيال» دەپ ئاتايسىلەر! ئاجىز كۆزۈڭلارنىڭ كۆرگەنلىرىنى «گۈزەل» دەيسىلەر! ئاھ، ئېسىل ناملارنى بۇلغىغۇچىلار!

سىلەر پاڭلار ۋە ساپ بىلىم ئىزدىگۈچىلەر، سىلەر قارغىش تەگكەن مەڭگۈلۈك تۇغماسلار، گەرچە سىلەر ئېغىر باداڭ قورسىقىڭلار بىلەن ئۇيۇقتا تۇرساڭلارمۇ!

راست، سىلەر ئالدامچىلار ئاغزىڭلاردىن چىققان يالغان سۆزلەر بىلەن بىزنى ئالداپ، ئىچىڭلارنىڭ قايناۋاتقانلىقىغا ئىشەندۈرمەكچىمۇ؟

لېكىن، مېنىڭ نامرات سۆزلىرىم قولاشمىدى. ئىككىمىز تاماق يەۋاتقۇچە چېچىلىپ كەتكەن تاماقلارنى خۇشاللىق بىلەن تېرىۋالدىم.

مەن يەنە ھەقىقەتنى رىياكارلارغا ئېيتىپ بېرەلەيمەن! راست، بېلىقىم قىلىتىرىقلىرى، سەدەپلىرىم ۋە تىكەنلىك كۆكتاتلىرىمنىڭ يوپۇرماقلىرى سىلەر رىياكارلارنىڭ بۇرنىنى قىچىشتۇرۇۋېتىدۇ!

سىلەر ۋە سىلەرنىڭ داستىخىنىڭلارنى قاپلىغان ھاۋا شۇنچە مەينەت، چۈنكى ئۇنىڭغا سىلەرنىڭ ھەۋىسىڭلار، يالغان گېپىڭلار ۋە سىرىڭلار سىڭگەن!

ئالدى بىلەن ئىچ ۋە تېشىڭلارغا ئىشىنىشكە جۈرئەتلىك بولۇڭلار. ئۆزىگە ئىشەنمەيدىغان ئادەم ئەبەدىي يالغان سۆزلەيدۇ.

سىلەر «پاكارلار» تەڭرى نىقابىنى ئالدىڭلارغا تارتىۋالدىڭلار، سىلەرنىڭ ئاشۇ يىرگىنچلىك يىلىنىڭلار نىقابىغا كىرىۋالدى. سىلەر «ئويچانلار» ئالداشقا نېمانچە ئۇستا! ھەتتا زور رۇئاستىپەر سىلەرنىڭ ئىلاھىي قىياپىتىڭلاردىن ئالدىغان، ئۇ ئىچىڭلاردا يىلان بارلىقىنى ئويلاپ باقمىغان.

ساپ بىلىم ئىزدىگۈچىلەر، ئويۇنۇڭلاردىن تەڭرىنىڭ روھىنى كۆرگەندەك بولدۇم! سىلەردىنمۇ ئەۋزەل سەنئەتنى چۈشىگىنىم يوق! يىلاننىڭ مەينەتلىرى ۋە قاتتىق پۇراقلىرى مېنى يىراققا سۈردى، تۆت پۇتلۇق يىلاننىڭ ھىيلىسى يېقىن ئەتراپتا قۇتراپ تۇراتتى.

بىراق، مەن يەنىلا سىلەرگە يېقىنلىدىم، كۈندۈز ۋۇجۇدىمىزغا تاشلاندى، ئاينىڭ رومانىك تارىخىمۇ ئاخىرلاشتى!

قاراڭلار، ئاي تاڭ ھارپىسىدا چۆچۈشتىن تاتاردى! قىزىل كۈن ئۆرلىدى، ئۇ زېمىنغا مۇھەببىتىنى چاچتى! پۈتكۈل قۇياش سۆيگۈسى پاكلىق ۋە يارىتىش ھەۋىسىدۇر.

قاراڭلار، قۇياش دېڭىزغا ئالدىراپ - تېنەپ يېتىپ كەلدى! سىلەر ئۇنىڭ سۆيگۈ تەشنىلىقى ۋە ھاسىرىشىنى ئاڭلىمىدىڭلارمۇ؟

ئۇنىڭ دېڭىزنى راستتىنلا ئىچكۈسى كەلدى، دېڭىزنى يۈكسەكلىكىگە تارتاتتى، چوڭقۇرلۇقىدىن دېڭىزمۇ سان - ساناقسىز ئەمچەكلىرىنى تەڭلىمەكتە ئىدى.

دېڭىز قۇياشنىڭ تەشنىلىقتا سۈمۈرۈشىگە رازى، ھاۋا بولسام دەيدۇ دېڭىز، يۈكسەكلىك، نۇر يوللىرى، ھەتتا نۇرنىڭ ئۆزى بولسام دەيدۇ دېڭىز!

راست، مەنمۇ قۇياشتەك ھاياتنى ھەم چوڭقۇر دېڭىزنى سۆيىمەن. مانا بۇ چوڭقۇر نەرسىلەرنى يۈكسەكلىكىمگە كۆتۈرۈش! بىلىم دېگىنىم شۇ.

38. ئەللامە

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ئۇخلاپ قالغان چېغمدا بىر قوزا بېشىمدىكى چىڭگىلىكتىن
توقۇلغان گۈلچەمبىرەكنى يەۋىتىپتۇ، ئۇ يېگەچ مۇنداق دەپتۇ:
«زور ئاستىر ئەمدى ئەللامە ئەمەس.»
ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپ غادا يانچە كېتىپ قاپتۇ. بىر بالا ماڭا بۇنى
دەپ قويدى.

مەن بۇ يەردە يېتىشنى ناھايىتى ياخشى كۆرىمەن، تىكەن ۋە
كۆكنار گۈللىرى قاپلىغان كونا تاملارنىڭ تۈۋىدە ئوينايدىغان بالىلار
ئۇچراپ تۇرىدۇ.

بالىلار، تىكەن ۋە كۆكنار گۈللىرىنىڭ نەزىرىدە مەن يەنىلا
ئەللامە. ئۇلار كەپسىزلىك قىلغاندىمۇ ئىنتايىن پاك.

تەقدىر مېنى قوزىمۇ ئەللامە دېمەيدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى،
بۇنىڭ ئۈچۈن ھەمدۇسانا ئېيتقايمەن.

ئەمەلىيەتتە، مەن ئەللامىلىكتىن ئاللىقاچان يىراقلاشقاندىم،
ئىشكىنىمۇ ئېتىۋەتكەندىم.

ئېچىرىغان قەلبىم ئۇلارنىڭ داستىخىنىدا ئۇزاق ئولتۇرۇپ
كەتتى! مەن ئۇلارغا ئوخشاش تەلىماتلارنى ياڭاق چاققانداك تەتقىق
قىلمايمەن.

مەن ئەر كىنىلىكى ۋە ساپ تۇپراقتىكى ھاۋانى سۆيىمەن. كالا
تېرىسىدە يېتىپ ئۇخلاشقا رازىمەنكى، ئۇلارنىڭ شان - شەرىپى ۋە
ئابرويىدا يېتىشنى خالىمايمەن.

ھەمىشە ئىدىيەمنىڭ قىزىتمىسى زىيادە ئۆرلەپ كېتىپ
نەپسىمنى قىيىنلاشتۇرىدۇ. شۇڭا، تۈزۈنلۈك ئۆيلەردە خۇش ھاۋالىق
دالاغا چىقىشىم كېرەك.

لېكىن، ئۇلار سوغۇق تەسكەيلەردە پەرۋاسىز ئولتۇرىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن، ئۇلار قاراپ باققۇچىلار، ھەرگىز قوياشتىن قىزىغان تاشلار ئۈستىدە ئولتۇرمايدۇ، خۇددى دوقمۇشلاردا ھاڭۋېقىپ تۇرغانلارغا ئوخشاش، ئۇلارمۇ شۇ يەردە چىڭ تۇرۇپ، باشقىلارنىڭ ئىدىيەسىگە ھەيران - ھەس بولۇپ قارايدۇ.

ئۇلارغا كىمدۇر بىرى تېگىپ قويسا، خۇددى ئۇن خالتىسىدەك ئىختىيارسىز تۈزۈپ كېتىدۇ. لېكىن، كىممۇ ئويلىمىسۇن، ئۇلارنىڭ تۈزۈلۈشىنىڭ دان ۋە ياز دالالىرىدىكى زەر شادلىقتىن كەلگەنلىكىنى؟ ئۇلارنىڭ ئاقىلانە ھېكمەتلىرى ۋە ھەقىقەتلىرى مېنى ئىنتايىن ئۈمىدسىزلەندۈرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتىدە قويۇق سازلىق ھىدى بار، راست، ئۇنىڭدىن پاقىلارنىڭ كۈركىراشلىرىنى ئاڭلىدىم.

ئۇلار ناھايىتى چەبەدەس، قوللىرى ئەپچىل. ساددىلىقىم ئۇلارنىڭ نادانلىقىنى يۇقتۇرۇۋېلىشقا نەقەدەر تەشنا. ساددىلىقىم بىلەن ئۇلارنىڭ قۇۋۋىتى ئوتتۇرىسىدا قانداق ئوخشاشماسلىقلار بار؟ ئۇلارنىڭ قوللىرى يىپ ئېگىرىش، ئېشىش، ئۇلاش ۋە توقۇشنى بەكمۇ چۈشىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن روھى پايپاق توقۇيدۇ!

ئۇلار مۇۋاپىق بۇراپ قويۇلسا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنتايىن ياخشى سائەت! شۇ چاغدىلا ئۇلار ۋاقتىنى توغرا كۆرسىتىپ بېرەلەيدۇ، كەمتەر جىرىڭلايدۇ.

ئۇلار بەئەينى تۈگمەن تېشى ياكى تۇلۇقتەك ئىشلەيدۇ، ئاز - تولا ئۈگۈت بولسا، ئۇن قىلىشنى بىلىدۇ. ئۇلار بىر - بىرىنى قاتتىق كۆزىتىدۇ، ئىشىنىشىمەيدۇ، بىرئاز نەيرەڭ تەييارلاپ، ناكار بىلىم ئەھلىلىرىنى كۈتىدۇ، ئۇلار ئۆمۈچۈكتەك كۈتىدۇ.

ئۇلارنىڭ زەھەر تەييارلاپ يۈرگىنىنى ھەمىشە كۆرىمەن، ئۇلار زەھەرنى يوشۇرىدىغان چاغدا، قوللىرىغا ئەينەك پەلەي كىيىۋالىدۇ.

ساختا شىشخال تاشلارنى ئۇلارمۇ بىلىدۇ، ئۇلارنىڭ قىزىقىپ ئويىناپ، تەرلەپ كەتكىنىنى كۆردۈم.

بىز تونۇشمايمىز، ئۇلارنىڭ ئەخلاقىي ساختىپەزلىكى، ساختا شىشىخال تاشلىشىدىنمۇ يىرگىنچلىك.

ئۇلار بىلەن بىللە بولغىنىمدا ھەمىشە ئۇلارنىڭ ئۈستىدە تۇرىمەن، لېكىن ئۇلار مېنى ئىنتايىن ئوچ كۆرىدۇ.

ئۇلار باش ئۈستىدىكى ئاياغ تىۋىشىغا قۇلاق سېلىشنى خالىمايدۇ، شۇڭا ئۇلار ئارىمىزغا تاش - تۇپراقلاردىن پاسىل قويۇۋالدى.

شۇنداق، ئۇلار ئاياغ تىۋىشىدىن ساقلاندى، ھازىرغىچە ئەڭ بىلىملىك كىشىمۇ مېنى تىڭشىيالمىدى.

ئۇلار ئوتتۇرىمىزغا ئىنسانىيەتنىڭ نۇرغۇن سەۋەنلىكى ۋە ئاجىزلىقلىرىنى دۆۋىلەپ قويدى. ئۇلار بۇنى «يالىغان تورۇس» دەپ ئاتايدۇ.

قانداقلا بولمىسۇن، مېنىڭ ئىدىيەم ھەمىشە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن ماڭىدۇ. خاتا مېڭىپ قالساممۇ، يەنىلا ئۇلارنىڭ بېشى ئۈستىدە

ماڭمەن.

ئىنسان ئەزەلدىنلا باراۋەر ئەمەس، ئادالەت شۇنداق دەيدۇ. مەن قىلماقچى بولغاننى ئۇلار قىلالمايدۇ.

39. شائىر

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

— تەننى يەنىمۇ چۈشەنگەندىن كېيىن، — زور ئاستىر بىر شاگىرتىغا دەدى، — روھ مەن ئۈچۈن پەقەت بىر سىمۋول، مەڭگۈلۈك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بىر خىل تەمسىل.

— بۇ سۆزۈڭنى بۇرۇن بىر ئاڭلىغانىدىم، — دەدى تالىپ جاۋابىن، — يەنە «شائىرلار يالىغان گەپكە بەك ئامراق» دېگەن مۇنۇ بىر جۈملە سۆزىنىمۇ قوشۇپ قويىاتتىڭ. لېكىن، نېمىشقا شۇنداق دەيسەن؟

— ھە؟ — دەدى زور ئاستىر، — نېمىشقا دەمسەن؟ مەن كىشىلەر

نېمىشقا دەپ خالىغانچە سوئال قويسا بولۇۋېرىدىغان ئادەم ئەمەس. ئەجەبا، مەن بۇ ساۋاقلارغا تېخى تۇنۇگۇنلا ئېرىشكەنمىدىم؟ قاراشلىرىمنى ئۆز تەجرىبەم بىلەن ئىسپاتلىغىلى ئۇزاق بولدى. تۈرلۈك سەۋەبلىرىمنى ساقلاپ قېلىشقا توغرا كەلسە، ئۇنداقتا ئۆزۈم بىر ئەس سوۋغىسىغا ئايلىنىشىم كېرەكمۇ؟ ھەتتا، ئۆز قارىشىدا قېلىشقىمۇ ئامالسىزمەن، نۇرغۇن قۇشلار ئۇچۇپ كەتتى.

بىراق، قەپسىمدە ئازغۇن بىر قۇشنى ناگان - ناگاندا كۆرۈپ قالسام، ئۇ مەندىن ناھايىتى ئەيمىنىدۇ، ئۇنى سىلاپ قويسام، تىترەپ كېتىدۇ.

زورۇئاستېر ساڭا نېمىلەرنى دېگەن، شائىرلار يالغان گەپكە بەك ئامراققۇ؟ لېكىن، زورۇئاستېرنىڭ ئۆزىمۇ بىر شائىر - دە! سەن ئۇنىڭ بۇ يەردە ئېيتقانلىرىنىڭ ھەممىسىگە راست دەپ ئىشىنەمسەن، ئۇ گەپلەرگە نېمىشقا ئىشىنەمسەن؟

— مەن زورۇئاستېرغا ئىشىنمەن، — دېدى ئۇ تالىپ جاۋابەن. لېكىن، زورۇئاستېر كۈلگىنىچە بېشىنى چايقىدى. — ئىشەنچ مېنى ئىلاھلاشتۇرالمىدۇ، — دېدى ئۇ، — ھەتتا ماڭا بولغان ئېتىقادۇمۇ.

ئەمما، بىراۋ شائىرنىڭ يالغان گەپكە ئامراقلىقىنى ئەستايىدىللىق بىلەن كۆرسەتسە، ئۇ ناھايىتى توغرا دەيدۇ، بىز ھەقىقەتەن يالغان گەپكە بەكلا ئامراق.

بىلىدىغانلىرىمىز ناھايىتى ئاز، يەنە كېلىپ ئۆگىنىشكە ئېغىرلىقىمىزدىن يالغان گەپ قىلماي تۇرالمىمىز.

قايسىبىر شائىر ئۆز ھارىقىغا سۇ قوشۇپ ئىچمىگەن؟ سۇ قوشۇلغان نۇرغۇن شارابلار ئارىمىزدا تەييارلانماقتا، سۈپەتلىگۈسىز نۇرغۇن نەرسىلەر ئەنە شۇ يەردە ھازىرلىنىدۇ.

چۈشەنگەنلىرىمىز بەكلا ئاز بولغاچقا، دۆنلەرنى ئىنتايىن ياخشى

كۆرىمىز، بولۇپمۇ دۆت قىزلارنى!

جۇۋانلارنىڭ كېچىلىرى نېمىلەر ئۈستىدە پاراڭ سېلىشىدىغانلىقىنى بەكمۇ بىلگۈمىز كېلىدۇ. بىز ئۇنى قەلبىمىزدىكى مەڭگۈلۈك ئايال دەپ ئاتىۋالىمىز.

گويا بىلىمگە ئاپىرىدىغان سىرلىق بىر يول بار، بىراق بۇ سىرلىق يول بىلمەيدىغان نەرسىسى يوق كىشىلەر ئۈچۈن ئېتىك. شۇڭا، ئاۋام ۋە ئۇنىڭ ئەقىل - پاراستىگە ئىشىنىمىز.

لېكىن، شائىرلار شۇنىڭغا ئىشىنىدۇكى، كىم بولمىسۇن قۇلاقنى دىڭ تۇتۇپ چىملىق ياكى دۆڭلۈكتە ياتسىلا، ئاسمانۇ زېمىندىكى ئىشلاردىن ئاز - تولا خەۋەردار بولالايدۇ.

ئەگەر شائىرلار ئانچىكىم ئىللىقلىق ھېس قىلىپ قالسىلا، تەبىئەتمۇ بىزگە كۆيۈپ قاپتۇ، دەپ قارايدۇ.

تەبىئەت ئۇلارنىڭ قۇلاق تۈۋىدە شۇنداقلا شېرىن گەپ قىلىدۇ، ئۇلار باشقىلارنىڭ ئالدىدا بۇنىڭ ئۈچۈن پەخىرلىنىدۇ ۋە شەرەپ ھېس قىلىدۇ.

ئاھ، پەقەت شائىرلارلا ئاسمان ۋە زېمىن ئوتتۇرىسىدىكى نۇرغۇن نەرسىلەرنى چۈشەپ باققان!

بولۇپمۇ ساماۋى ئىشلارنى، چۈنكى ھەرقانداق ئىلاھ شائىرنىڭ تەسەۋۋۇرى ۋە ياراتمىشى!

راست، بىز ئەزەلدىن ئېگىزگە تارتىلىمىز، يەنى بۇلۇتلار دىيارىغا، ئۇ يەردە بىز ئورناتقان نەپىس سەنەملەر بار. ئۇلار ئىلاھ ۋە ئەۋلىيا دېيىلىدۇ.

ئۇلار - بۇ ئىلاھلار ۋە ئەۋلىيالار، يەڭگىللىكىدىن ئورنىدا جىم تۇرالمىدۇ.

ھەي، ئاشۇ خام ھەم رېئاللىق دەپ مەجبۇرلانغان نەرسىلەردىن ئەجەب زېرىكتىم! ھەي، شائىرلاردىنمۇ ئەجەب زېرىكتىم!

زور ئاستىبىر شۇنداق دېمەكچىدى. شاگىرتلىرىنىڭمۇ روھى

چۈشۈپ كەتكەندى. شۇنىڭ بىلەن زور ئاستېرمۇ خۇددى يىراققا تىكىلگەندەك زۇۋان سۈرمەي ئىچىنى تىڭشايتتى. ئاخىردا، ئۇ يېنىك ئاھ ئۇرۇپ، بىر تىنىۋالدى.

— مەن بۈگۈنگە ھەم ئۆتمۈشكە مەنسۇپ، — دېدى ئۇ، — ئەمما قەلبىمدە ئەتە ۋە كەلگۈسىگە مەنسۇپ بەزى نەرسىلەرمۇ بار. مەن كونا ۋە يېڭى شائىرلاردىن زېرىكتىم، مېنىڭچە ئۇلار تېپىز دېڭىز.

ئۇلار ئەزەلدىن چوڭقۇر پىكىر قىلىپ باققان ئەمەس، شۇڭا دېڭىزنىڭ تەكتىنى ھېس قىلالمايدۇ. ئاندا — مۇندا شاللاقلىق ۋە ئاندا — مۇنداق بىزارلىق ئۇلارنىڭ ئەڭ چوڭقۇر ئويى.

ماڭا ئۇلارنىڭ زىل تارىدىن چىققان كۈيلەرمۇ ئەرۋاھلارنىڭ سېماسىدەك ئاڭلىنىدۇ، ھازىرغا قەدەر ئۇلار جۇشقۇن ئاھاڭلاردىن نېمىنى چۈشەندى؟!

ئۇلار ئانچە پاك ئەمەس، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ سۈيىنى تېرەن كۆرسىتىش ئۈچۈن لېيىتتۈۋەتتى.

ئۇلار مۇرەسسەچى بولۇشنى ياخشى كۆرىدۇ، لېكىن مېنىڭچە، ئۇلار تامدا ئۆسكەن قومۇش ھەم جېدەلخور، ئىشلاردا ئالاکوڭۇل ھەم لىڭتاسما!

ئاھ، چوڭ بېلىق تۇتۇش ئۈچۈن، تورۇمنى ئۇلارنىڭ دېڭىزىغا تاشلىدىم، لېكىن سۈزۈۋالغانلىرىم قەدىمىي تەڭرىنىڭ بېشى. شۇنداق، دېڭىزنىڭ ئېچىرقىغان ئادەمگە سۇنغىنى تاش، ئۇلارنىڭ ئۆزىمۇ دېڭىزدىن كەلگەن.

توغرا، ئۇلار دىمۇ مەرۋايىت بار. شۇڭا، ئۇلار سەدەپداردەك يۇمشاق تەنلىكلەرگە تېخىمۇ يېقىن، ئۇلارنىڭ تېنىدە شاكرابلا بار، قەلب يوق.

ئۇلار دېڭىزدىن شۆھرەتنى ئۆگەندى. ئەجەبا، دېڭىز تۈزلارنىڭ

توزى ئەمەسمۇ؟

ھەتتا، ئەڭ بەتەبەشەرە سۇ كالىسىنىڭ ئالدىدىمۇ بۇ توز قاناتلىرىنى ياپىدۇ، ئۇ رەڭدار قاننىنى زېرىكمەستىن ياپىدۇ. سۇ كالىسى مەسخىرىلىك قارايدۇ، ئۇنىڭ قەلبى قۇملۇققا يېقىن، ئورمان ۋە سازلىققىمۇ يىراق ئەمەس. گۈزەللىك ئۇنىڭ ئۈچۈن دېڭىز توزىنىڭ رەڭدار قاننىنى، ھېچنېمە ئەمەس! بۇ پەقەت مېنىڭ شائىرلارغا كەلتۈرگەن ئىشئارەم.

راست، ئۇلارنىڭ روھىلا توزنىڭ توزى ھەم شۆھرەت دېڭىزى!
تاماشچىلار شائىرنىڭ روھىنى ئىزدىمەكتە. ئەلاھىم ئۇلارنىڭ ھەممىسى سۇ كالىسى بولغاي!

بىراق، بۇنداق روھتىن بەزىدىم، ئۇلارنىڭمۇ ئۆزىدىن زېرىكىدىغان ۋاقتىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ يەتتىم. ھەئە، شائىرلار ئۆزگەرمەكتە، ئۇلارنىڭ نەزەرى ئۆزىگە بۇرالدى، روھى ئىستىغىپارچىلار ئارقا - ئارقىدىن ئوتتۇرىغا چىقماقتا. ئۇلارنىڭ ھەممىسى شائىر تۇغۇلغان.

40. كاتتا ئىشلار

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

دېڭىزدا بىر ئارال، زور ئاستىرنىڭ بەخت ئارىلىدىن يىراق ئەمەس. ئارالدا يىل بويى پۇرقىراپ ئىس چىقىپ تۇرىدىغان يانار تاغ بار. كىشىلەر، بولۇپمۇ مومايلار بۇ ئاراننى دوزاخ ئىشىكى ئالدىغا قويۇلغان قىيا تاش، دەپ رىۋايەت قىلىشىدۇ. يانار تاغدىن ئۆتىدىغان چىغىر يول ئەنە شۇ ئىشىك ئالدىغا ئاپىرىدۇ.

زور ئاستىر بەخت ئارىلىدا تۇرغان ۋاقىتتا، تۈتەك ئۆرلەپ تۇرغان يانار تاغلىق بۇ ئارالغا بىر كېمە كېلىپ لەنگەر تاشلىدى. كېمىچىلەر

قىرغاققا چىقىپ توشقان قوغلاپ كېتىشتى، لېكىن كاپىتان بىلەن ماتروسلار چۈشتە قايتا يىغىلغان چاغدا، توساتتىن بىر كۆلەڭگىنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قېلىشتى ھەمدە ئۇ «ۋاقتى بولدى، دەل ۋاقتى بولدى» دەپ ۋارقىرايتتى! ساپە ئۇلارغا يېقىنلىغاندا (ئۇ يانار تاغقا قاراپ ساپىدەك يۈرۈپ كەتتى)، ئۇلار بۇ ساپىنىڭ زورۇئاستېر ئىكەنلىكىنى تەئەججۇپ ئىچىدە تونۇۋالدى. چۈنكى، كاپىتاندىن باشقىلىرى زورۇئاستېرنى تونۇيتتى، ئۇنى ياخشى كۆرەتتى، ئەمما بۇ خىل ياخشى كۆرۈشكە ئەندىشىمۇ ئارىلاشقاندى.

— قاراڭلار! — دېدى رولچى، — زورۇئاستېر دوزاخقا كېتىپ بارىدۇ!

ماتروسلار يانار تاغ ئارىلىغا چىقىشى بىلەنلا، زورۇئاستېر غايىب بولدى، دېگەن سۆزلەر تارقالدى. بەزىلەر ئۇنىڭ دوستلىرىدىن سورىغاندا، ئۇلار زورۇئاستېرنى ئاخشام كېمە بىلەن كەتكەن، نەگە بارىدىغانلىقىنى دېمىگەن، دېيىشتى.

شۇنىڭ بىلەن ئارانلىق بىئارام كەيپىيات قاپلىدى. ئۈچ كۈندىن كېيىن، بۇ بىئاراملىق كەيپىياتغا ماتروسلارنىڭ كۆپتۈرمىسى قوشۇلدى، كۆپچىلىك زورۇئاستېرنى ئالۋاستى تۇتۇپ كېتىپتۇ، دەپ يۈرۈشتى. ئۇنىڭ مۇخلىسلىرى بۇ سۆزلەرگە كۈلۈپ قوياتتى. ئۇلارنىڭ بىرى: «ئىشىنىمەنكى، زورۇئاستېر ئالۋاستىنى تۇتۇۋالدى» دېدى. ئەمما، ئۇلارنىڭ قەلبى ئەندىشە ۋە زارىقىش بىلەن تولغاندى. بەشىنچى كۈنگە كەلگەندە، زورۇئاستېر ئۇلارنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى، بۇ ئۇلارنى خۇرسەن قىلدى.

مانا بۇ زورۇئاستېرنىڭ «ئاتەش ئىتى» بىلەن قىلغان سۆھبىتىنىڭ خاتىرىسى.

— يەرنىڭ بىر قات تېرىسى بار، — دېدى ئۇ، — بۇ تېرىدە نۇرغۇن كېسەللىك بار، ئۇنىڭ بىر خىلى «ئادەم».

يەنە بىر خىلى «ئاتەش ئىتى». ئاتەش ئىتى توغرىسىدا ئىنسانلار

ئۆزىنى كۆپ ئالدىدى، ئۇلار ئۆزىنى ئالداۋەرسۇن.
بۇ سىرنى ئېچىش ئۈچۈن مەن ئوكيانلاردىن ئۆتتۈم ھەم يالىڭاچ
ھەقىقەتنى كۆردۈم، راست! قىپپالڭاچ ھەقىقەتنى.

ئەمدى ئاتەش ئىتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندىم، ئوخشاشلا،
مامكاپ خوتۇنلارنى قورقۇنچقا سالغان زىتلىق ۋە بىدئەت ئالۋاستىنىڭ
ھەقىقىي قىياپىتىنىمۇ بىلدىم.

— ھەي، ئاتەش ئىتى، قەلب چوڭقۇرلۇقۇڭدىن چىق! —
ۋارقىرىدىم مەن، — سېنىڭ قەلبىڭ نېمىدېگەن چوڭقۇر! نېمىشقا
بەزىداغۇ؟

بۇ دېڭىزنى كالىدەك سۈمۈرسەن، قىرتاق گەپلىرىڭ ھەممىنى
ئاشكارلىدى! راست، سەن ھاڭ ئىتىنىڭ يەر يۈزىدىن يېگەنلىرى
كۆپ!

نېمىلا دېگەنبىلەن سېنى زېمىننىڭ چىن جارچىسى دەپ
چۈشىنىمەن. لېكىن، مەن زىتلىق ۋە بىدئەتلىك ئالۋاستىنىڭ
سۆزىنى ئاڭلىغان ۋاقتىمدا ھەم ئۇلارنى ساڭا ئوخشاش قىرتاق،
رىياكارلىق، پۇچەك ھېس قىلىپ قالدىم.

سىلەر قاۋاشنى ھەم قارشى تەرەپنى قۇم ئارقىلىق قانداق توراشنى
بىلىسىلەر! سىلەر لاپقا ئەڭ ئۇستا، داشقال قاينىتىش ھۈنرىنى تولۇق
ئۆگىنىۋالدىڭلار.

سىلەر نەدە بولساڭلار، شۇ يەردە كېرەكسىز داشقاللار،
چىرىندىلەر، كاۋاك ھەم مىجىق نەرسىلەر بار. ئۇلار ئەر كىنلىككە
ئېرىشمەكچى.

«ئەر كىنلىك» سىلەرگە پۈتۈن ۋۇجۇدۇڭلار كەبى چىلانغۇچى،
لېكىن «كاتتا ئىشلار» نۇرغۇن قاراشلار ۋە ئىس - تۈتەكلەر
ئىسكەنجىسىدە قالغاندا، ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدىغان بولدۇم.

سۈرەن - چۇقانچى دوستلار، ماڭا ئىشىنىڭلار! ئەڭ زور ئىش
چۇقانلىق ۋاقتىمىزدا ئەمەس، بەلكى سۈكۈنات ۋاقتىمىزدا.

بۇ دۇنيا يېڭى چۇقان كەشپىياتچىلىرىنى بويلاپ ئايلانمايدۇ. يېڭى قىممەت ياراتقانلارنى بويلاپ جىمجىت ئايلىنىدۇ.

تەن ئال، چۇقان ۋە تۇمانلىرىڭ بېسىققاندا ھېچنېمە قالمايدۇ. ناۋادا بىر شەھەر مۇمىياغا ئايلانسا، بىر تاش ھەيكەل لايغا غۇلسا، يەنە نېمىتى؟

تاش ھەيكەلنى غۇلاتقان ئادەمگە يەنە بىر ئېغىز گەپ قىلاي: دېڭىزغا تۇز سەپ. تاش ھەيكەلنى لايغا غۇلىتىش ئەڭ زور ئەسەبىيلىك.

تاش ھەيكەل كەمسىتىش لېيىڭلارغا غۇلىدى، ئەمما بۇ دەل ئۇنىڭ ھاياتلىق قانۇنىيىتى، ئۇ كەمسىتىشتىن يېڭى ۋە جانلىق گۈزەللىك تاپماقچى!

ئەمدى ئۇ تېخىمۇ ئىلاھىي سېما بىلەن ئۆزىنى كۆرسەتتى، ئازاب چەككەنلىكىدىن تېخىمۇ جەلىپكار بولۇپ كەتتى. راست، سىلەردەك بۇزغۇنچىلارنىڭ ئۇنى ئۆرۈۋەتكەنلىكىگە تەشەككۈر!

پادىشاھ، چېركاۋ ۋە بارلىق ياش، شۇنداقلا ئەخلاقى قېرىلارغا مەندىن دالالەتكى، ئۆزۈڭلارنى غۇلاتقۇزۇڭلار! شۇنداق قىلغاندىلا قايتا ھاياتقا ئېرىشەلەيسىلەر، ئەخلاقىمۇ قوينۇڭلارغا قايتىدىن ئۆزىنى ئاتىدۇ! ئاتەش ئىتىغا شۇنداق دېدىم، ئۇ گېپىمنى غەزەپ بىلەن بۆلۈپ تاشلىدى - دە، سورىدى:

— چېركاۋ، قانداق نېمە ئۇ؟

— چېركاۋمۇ؟ — جاۋاب بەردىم مەن، — ئۇ بىر خىل ھۆكۈمەت تەشكىلاتى، ئەڭ ئۈستى ئالدامچى، لېكىن ئۇ توغرىلۇق كۆپ سۆزلىمەي، ھەي، سەن ساختىپەز، رىياكار ئىت، ئەلۋەتتە ئۆز تىپىڭدىكىلەرنى ئېنىق تونۇشۇڭ كېرەك!

ھۆكۈمەت ساڭا ئوخشاش بىر ساختىپەز ئىت. ئۆز گېپىنىڭ ھەممە قەلبىلەرگە تالىق ئىكەنلىكىگە ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن، ئۇمۇ ساڭا ئوخشاش قاۋاش ۋە تۇمان ئارقىلىق ئىپادىلەشنى ياخشى كۆرىدۇ.

ھۆكۈمەت ئۆزىنى يەر يۈزىدىكى ئەڭ مۇھىم جانلىققا ئايلاندۇرماقچى، ئاۋاممۇ شۇنداق بولۇشى كېرەك، دەپ قارايدۇ. سۆزۈمنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئاتەش ئىتى گويا ئىچى تارلىقى كېلىپ ئەسەبىلەشكەندەك بولدى.

— نېمە؟ — خىرىس قىلدى ئۇ، — يەر يۈزىدىكى ئەڭ مۇھىم جانلىق، كۆپچىلىك قاراپ تۇرامدۇ؟ — ئۇنىڭ كانىيى خىرىلداپ كەتتى، ئاغزىدىن كۆپۈك چاچرىدى، بۇ مېنى شۇنداق ئويلاندۇردى، ئۇ غەزەپ ۋە ھەسەتتىن تۇنجۇقۇپ قالىدىغان بولدى.

ئاخىر، ئۇ پەسكويغا چۈشتى ھەم ئانچە ھەسرەتلىنىپمۇ كەتمىدى، جىمىپ تۇرۇشىغا، مەن كۈلۈپ تۇرۇپ شۇنداق دېدىم: — تېرىكىپ كەتتىڭ، ئاتەش ئىتى! ساڭا بولغان قارىشىم خاتا ئەمەس ئىكەن.

كۆز قارىشىمنىڭ توغرىلىقىنى تېخىمۇ تەكىتلەش ئۈچۈن، باشقا بىر ئاتەش ئىتى ھەققىدە سۆزلەپ بېرەي، ئۇ ھەقىقەتەن زېمىننىڭ كۆڭلىدىكىنى تاپقان.

ئۇ زەر ۋە زەر يامغۇرلاردىن نەپەسلىنىدۇ، ئۇنىڭ كۆڭلىمۇ شۇنىڭغا تەشنا. قۇملار، تۇمانلار ۋە قايناق داشقاللار ئۇنىڭغا ھېچنېمە ئەمەس!

كۈلكە سادالىرى ئۇنىڭ قېشىدىن چىرايلىق بۇلۇنتەك ئۈچۈپ كېلىدۇ. ئۇ سېنىڭ تۇتۇشۇڭغا، قۇسۇشۇڭغا، قورسىقىڭنىڭ ئاغرىشىغا قارشى!

لېكىن، ئۇنىڭ ئالتۇنى ۋە كۈلكىسى زېمىن قەلبىدىن كەلگەن. شۇنداق، ئۇ ساڭا يەنە شۇنى ئۆگىتىدۇ، زېمىننىڭ قەلبى زەردىن ياسالغان.

گەپ بۇ يەرگە كەلگەندە، ئاتەش ئىتى تاقەت قىلالىمىدى. خىجىللىقتىن قۇيرۇقىنى قىسىپ، بىرنەچچىنى كاڭشىپ قويدى — دە، ئۇۋىسىغا كىرىپ كەتتى.

زور ئاستىپ سۆزلىمەكتە ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ مۇخلىسلىرىنىڭ ھېچقايسىسى ئاڭلىمىغاندەك قىلاتتى. ئۇنىڭغا ماتروسىلار، توشقان ۋە ئۇچار ئادەم ھەققىدىكى ئىشلارنى دېيىشكە ئالدىراۋاتقاندەك تۇراتتى. — قانداق چۈشەندۈرسەم بولار! — دېدى زور ئاستىپ، — مەن راستتىنلا ئەرۋاھمۇ؟

لېكىن، ئۇ مېنىڭ سايەم، سىلەر سەيياھ ۋە ئۇنىڭ سايىسى ھەققىدىكى رىۋايەتلەرنى ئاڭلىغان بولساڭلار كېرەك! قانداقلا بولمىسۇن، بىر ئىش ئېنىق، مەن ئۇنى تېخىمۇ چىڭ تۇتۇۋېلىشىم كېرەك، بولمىسا ئۇ مېنىڭ شەنمىگە چىچىدۇ. زور ئاستىپ گاڭگىرىغان ھالدا بېشىنى چايقايتتى: — قانداق چۈشەندۈرسەم بولار! — دېدى ئۇ يەنە. نېمىشقا ئۇ ئەرۋاھ «ۋاقتى بولدى! دەل ۋاقتى بولدى!» دەپ تۇۋلايدۇ، زادى نېمىنىڭ ۋاقتى بولدى؟

41. بېشارەتچى

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ: مەن ئىنسانىيەت بېشىغا چۈشكەن پاجىئەنى كۆردۈم، ئەڭ مۇنەۋۋەر ئاشۇ كىشىلەر ئۆز ئىشىدىن زېرىكىشكە باشلىدى. بىر تەلىمات ئوتتۇرىغا چىقسىلا، «ھەممىسى قۇرۇق، ھەممىسى ئوخشاش، ھەممىسى تۈگىدى!» دېگەن بىر خىل ئېتىقادمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. «ھەممىسى قۇرۇق، ھەممىسى ئوخشاش، ھەممىسى تۈگىدى!» تاغ - جىلغىلارمۇ ئەكس سادا قايتۇرماقتا. توغرا، بىز مول ھوسۇل ئالغان، لېكىن مېۋىلىرىمىز نېمىشقا پۈتۈنلەي سېسىپ كېتىدۇ ياكى تۈنۈگۈن ئاخشام رەزىل ئايدىن بىر نېمە چۈشتىمۇ؟

جاپاللىرىمىز بىكارغا كەتتى، شارابلىرىمىز ئوغىغا ئايلىندى، رەزىللىك ئېتىزلىرىمىزنى ۋە قەلبىمىزنى قاغىراتتى.

ھەممىمىز قۇرغاق، يەنە ئازراق ئوت يەتسىلا، كۈلگە ئايلىنىپ كېتىمىز. شۇنداق، ھەتتا بىز ئوتنىمۇ ھاردۇرۇپ قويدۇق.

بۇلاقلىرىمىز قۇردى، دېڭىزلىرىمىز مۇ تارايماقتا. يەر - زېمىن چاك - چاك، ئۇ دەلەر بىزنى يۇتۇۋەتمەيدۇ.

— يا پەلەك، بىز چۆكەلگۈدەك دېڭىز نەدە؟ — بىز شۇنداق نالە قىلماقتىمىز، ئاھ - زارىمىز سازلىقلارغىمۇ بېرىپ يەتتى.

راست، بىز ھەتتا ھۇرۇنلۇقتىنمۇ ئۆلۈپ كېتىمىز، ئەمدى بىز سەگەك بولايلى ھەم ھاياتىمىزنى داۋاملاشتۇرايلى — لەھەتتە.

زور روئاستىر بىر بېشارەتچىنىڭ مۇنداق گەپلەرنى قىلغىنىنى ئاڭلاپ ئىنتايىن تەسىرلەندى ھەم ئۆزىنى ئۆزگەرتتى. ئۇ غەمكىنلىك ۋە ھارغىنلىق بىلەن ماڭاتتى. نەتىجىدە، بېشارەتچى ئېيتقان ھېلىقىدەك ئادەمگە ئايلىنىپ قالدى.

— راست، — دەيدى ئۇ مۇخلىسلىرىغا، — ئۇزاق ئۆتمەيلا زاۋال يېتىپ كېلىدۇ. ئاھ بۇ پەيتلەرنى! نۇرۇمنى ساقلاپ قېلىشىم ئۈچۈن قانداق قىلىش كېرەك؟

يىغانلىرىم ئۇنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويمىسۇن، چۈنكى ئۇ تېخىمۇ يىراقتىكى دۇنيا ۋە كېچىنىڭ نۇرى بولۇشى كېرەك!

شۇنداق، زور روئاستىر تۈمەن سەۋدا بىلەن كېتىپ باراتتى. ئۈچ كۈنگىچە يېمەي - ئىچمەي ماڭدى، ئارام ئالمىدى، ئېغىز ئاچمىدى، ئاخىر قاتتىق ئۇيقۇغا كەتتى. مۇخلىسلىرى تۈنبويى ئۇنىڭ يېنىدا قاراپ تۇرۇشتى. ئۇنىڭ ئۇيقۇدىن باش كۆتۈرۈپ، سۆز قىلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتتى، ئازابىتىن خالاس بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى.

ئەمدى زور روئاستىرنىڭ ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ شاگىرتلىرىغا ئېيتقان ۋەزى، ئۇنىڭ ئاۋازى شاگىرتلىرىغا يىراقتىن ئوچۇپ كەلگەندەك بىلىنەتتى.

— دوستلار، بايا كۆرگەن چۈشۈمگە قۇلاق سېلىڭلار ھەمدە ئۇنىڭ مەنىسىنى ماڭا يېشىپ بېرىڭلار.

بۇ چۈش يەنىلا بىر سىر، ئۇنىڭ مەنىسى ئىچىگە قاپسالغان، سىرتقا پەرۋاز قىلالمايدۇ.

مەن چۈشۈمدە پۈتۈن ھاياتىمدىن ۋاز كېچىپتىمەن، ئەزرائىل قەلئەسىدىكى يالغۇز تاغدا مېرىشەپ ھەم گۆركار شەيخكە ئايلىنىپ قاپتىمەن.

مەن ئۇ يەردە ئەزرائىلنىڭ تاۋۇتىنى ساقلىماقتا ئىدىم. بەتبۇي خەندەك ئولجىلار بىلەن تولغان، بويسۇندۇرۇلغان ھايات ئەينەك تاۋۇت ئىچىدىن ماڭا تىكىلىپ قارايتتى.

مەن چاڭ - توزانلىق، مەڭگۈلۈك ھاۋادىن نەپەس ئالدىم، قەلبىم دىمىق ھەم دۇغ ھاۋا بىلەن تولماقتا ئىدى. بۇنداق مۇھىتتا كىممۇ ئۆز قەلبىنى سالقىنىلتالسىنۇن؟

ئەتراپ قاپقاراڭغۇ، قېشىمدا تەنھالىق، يارىماس بىر دوستۇم خۇددى باشقا بىر ئادەمدەك دېمىنى يۇتۇپ مېنى كۆرەتمەكتە.

يېنىمدا نۇرغۇن داتلاشقان ئاچقۇچ بار، كىنراپ داتلىشىپ كەتكەن قۇلۇپلارنى قانداق ئېچىشىنىمۇ بىلىمەن.

ئىشىك ئېچىلغان چاغدا، ئۇنىڭ غىچىلىدىغان ئاۋازى ئۇزۇن كاردورنى بىر ئالدى. بۇ ئۇيقۇسى بۇزۇلغان تۈن قۇشلىرىنىڭ كايىش سادالىرى ئىدى.

ئەمما، ئاۋازلار تىنغاندا، مەن يەنىلا شۇم سۈكۈنات ئىچىدە تەنھا ئولتۇردۇم، بۇ كىشىنى تېخىمۇ بۇرۇقتۇرما ۋە ۋەھىملىك ھېس قىلدۇراتتى.

شۇنداق، زامانلار ئۆتمەكتە. زامان مەۋجۇتلا بولسا، بىراق ئۇنى قانداق بىلەي! مېنى ئويغىتىدىغان ئىش ئاخىر يۈز بەردى.

ئىشىك گۈلدۈرمەمدەك ئۈچ مەرتەم ئۇرۇلدى، خەندەكتىن قۇرغاق ئەكس سادا ياڭرىدى، مەن ئىشىك ئالدىغا باردىم.

— ھوي! — دېدىم مەن ۋارقىراپ، — ئۆزىنىڭ جەسەت كۈلىنى تاغقا ئاچىققان كىم، ھوي! ھوي! ئۆزىنىڭ جەسەت كۈلىنى تاغقا ئاچىققان كىم؟

ئاچقۇچنى بۇراپ ئىشكىنى ئاچماقچى بولدۇم، لېكىن ئىشكىنى ئىتتىرىپ ئېچىشقا ماجالىم يەتمىدى.

بۇ چاغدا كۈچلۈك شامال چىقىپ ئىشكىنى ئېچىۋەتتى، ئۇ گۈركىرىگەن ھالدا ماڭا بىر قاراپ مېيىت ساندۇقىنى تاشلاپ بەردى. بورانىڭ غەزەپلىك ھۇۋلىشىدا، قارا مېيىت ساندۇقى ئۈشتۈم تۈت يېرىلىپ، گۈلدۈرمامدەك كۈلكە ئاۋازى ياڭرىدى.

يەنە نۇرغۇن بالىلار، پەرىشتىلەر، ھەيۋەتلىك قۇشلار، ئەخمەقلەر ھەمدە بالىلاردەك كېيىنەكلەرنىڭ شەيتانلارچە چىرايى مېنى مەسخىرە قىلماقتا ھەم ۋارقىراشماقتا.

مەن قورقۇپ، يىقىلىپ چۈشتۈم ۋە ۋارقىرىۋەتتىم، مەن ھېچقاچان ئۇنداق توۋلاپ باقمىغان.

بىراق، ۋارقىرىشىمدىن ئويغىنىپ كەتتىم، مەن ئويغاندىم. زور ئاستىر چۈشىنى دەپ بولۇپ لام — جىم دېمىدى. چۈنكى، ئۇ چۈشىنى تېخى يېشىپ بولالمىغانىدى. ئۇنىڭ ئەڭ ئۆتكۈر بىر شاگىرتى دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، زور ئاستىرنىڭ قولىنى تۈتۈپ تۇرۇپ مۇنداق دېدى:

— ئوھوي، زور ئاستىر، بۇ چۈشىنى ھەرىكىتىڭ ئەڭ ياخشى شەرھىلەپ بەردى.

ئەزرائىلنىڭ ئىشكىنى گۈركىرەپ ئېچىۋەتكەن بوران دەل سەن ئەمەسمۇ؟

تۈرلۈك نەپرەت ۋە ھايات پەرىشتىسىنىڭ قورقۇنچلۇق چىرايى بىلەن تولغان قارا تاۋۇت دەل سەن ئەمەسمۇ؟

راست، زور ئاستىر گۈرلەرگە كىرىپ، جېسەكچىلەر، شەيخلەر ۋە ئاچقۇچلارنى شاراقىشتىپ تۈتۈپ تۇرغان ئىشىك باقارلارغا قاراپ خۇددى

مەن ئۇنىڭغا ئۆزى چۆكەلەيدىغان دېڭىزنى دەپ بېرىمەن!
زور ئاستىپ شۇنداق دېدى، ئاندىن ئۇ چۈشكە تەبىر بەرگەن
شاگىرتىغا قاراپ، بېشىنى چايقاپ قويدى.

42. قۇتقۇزۇش

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:
بىر كۈنى، زور ئاستىپ بىر كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ كېتىپ باراتتى،
بىر مۇنچە مېيىپ ۋە تىلەمچىلەر ئۇنىڭ چۆرىسىگە ئولىشىۋالدى، بىر
دوڭ ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى:

— قارا، زور ئاستىپ، كۆپچىلىك سەندىن ئۆگىنىۋاتىدۇ ھەم
تەلىماتلىرىڭدىن كۈچ - قۇۋۋەت ئېلىۋاتىدۇ. لېكىن، ئۇلارنى پۈتۈنلەي
ئىشەندۈرۈشۈڭ ئۈچۈن، بىر ئىش بولمىسا بولمايدۇ. ئالدى بىلەن
بىزدەك مەجرۇھلارنى قايىل قىلىشنىڭ كېرەك. ھازىر ئالدىڭدا ناھايىتى
ياخشى بىر تاللاش تۇرۇپتۇ. يەنى ئىنتايىن ئېسىل پۇرسەت! سەن
ئەمالارنىڭ كۆزىنى ئاچالغىنىڭ، توكۇرلارنى چاپتۇرالغىنىڭ، ھەتتا
زىممىسىدە يۈكى بار كىشىلەرنىڭ يۈكىنى يەڭگىلەتەلغىنىڭ كېرەك.
مېنىڭچە، مانا شۇنىڭ ئۆزىلا مېيىپلارنى ئۆزۈڭگە ئىشەندۈرىدىغان ئەڭ
ئۈنۈملۈك چارە!

— كىم دوكلارنىڭ يەلكىسىدىكى ئۆسمىنى ئېلىۋەتسە، — دېدى
زور ئاستىپ ئۇ ئادەملەرگە جاۋاب بېرىپ، — بۇ ئۇلارنىڭ روھىنى
ئېلىۋەتكەنلىك بىلەن ئوخشاش، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق
دەيدۇ. ئەگەر ئەمالارنىڭ كۆزىنى روشەنلەشتۈرسە، ئۇ دۇنيادىكى نۇرغۇن
رەزىل ئىشلارنى كۆرۈپ، ئۆزىنى داۋالغىنى كىشىنى قارغايىدۇ. كىم
توكۇرلارنى ساقايتسا، شۇنىڭغا ئەڭ قاتتىق زىيانكەشلىك قىلغان
بولىدۇ. چۈنكى، ئۇ يۈگۈرەلسە، رەزىللىك ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ
كېلىدۇ. مانا بۇ ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ مېيىپلارغا قىلغان سۆزى.

كۆپچىلىك زور وئاستىردىن ئۆگەنگەن يەردە زور وئاستىر كۆپچىلىكتىن نېمىشقا ئۆگەنمىسۇن؟

مەن كۆپچىلىك بىلەن بىللە تۇرغان ۋاقىتتىن باشلاپ، ئەرزمەس بىر ئىشنى بايقىدىم: بەزىلەردە بىر كۆز، بەزىلەردە بىر قۇلاق، بەزىلەردە بىر پۈتۈنلۈك يوقلۇقىنى كۆردۈم. ھەتتا بەزىلەر تىلىنى، بۇرنىنى، بېشىنى يوقىتىپ قويغان.

مەن يەنە بۇنىڭدىنمۇ ئېغىر ئىشلارنى كۆردۈم. ئۇنى پۈتۈنلەي ئاشكارىلاشنى ھەم يوشۇرۇشنى خالىمايمەن. دېمەك، مەلۇم كىشىلەردە ھەممە نەرسە كەم. لېكىن، بىرلا نەرسە ئارتۇق. بەزىلەرنىڭ پەقەت چوڭ بىرلا كۆزى، ئاغزى، قورسىقى ياكى باشقا چوڭ ئەزاسى بار. مەن ئۇلارنى مېيىپلارنىڭ ئەكسى دەپ ئاتايمەن.

مەن تەنھا قەسرمدىن چىقىپ، بىر كۆۋرۈكتىن تۇنجى ئۆتكەندە، ئۆز كۆزۈمگە ئىشەنمەيلا قالدىم. ئىنچىكىلەپ سەپسالغاندىن كېيىن: «ئۇ بىر قۇلاق! ئادەمدەكلا چوڭ قۇلاق!» دېدىم ئۆزۈمگە. مەن ئالدىغا بېرىپ، تېخىمۇ ئىنچىكە كۆزەتتىم، توغرا، قۇلاقنىڭ ئاستىدا يەنە نازۇك بىر نەرسەم بار ئىكەن. راست، بۇ بەھەيۋەت قۇلاق بولسا ئىنتايىن نازۇك غول ئۈستىدە ئىدى، بۇ غول بىر ئادەم ئىدى! كىمدە كىم كۆز ئەينەك تاقاپ قارىسا، ھەسەت يېنىپ تۇرغان بىر كىچىككىنە چىرايىنى، شۇنىڭدەك يەنە تەكەببۇر بىر روھنىڭ غول ئۈستىدە ئىرغاڭشىپ تۇرغىنىنى كۆرەلەيدۇ. بىراق، كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ بەھەيۋەت قۇلاق ئاددىي ئادەم بولۇپلا قالماستىن، بەلكى كاتتا ئادەم، تالانت ئىكەن. لېكىن، مەن ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكى ئۇلۇغ ئادەمگە ئەسلا ئىشەنمەيمەن. مەن پەقەت «بىر يېرى ئارتۇق، لېكىن ھەممە يېرى كەمدەك تۇيۇلغان» ئاشۇ مېيىپلارغا ئىشىنىمەن.

زور وئاستىر، دوک ۋە ئۇ ۋەكىللىك قىلغان بىر توپ كىشىلەرگە سۆزىنى دەپ بولغاندىن كېيىن، ئىنتايىن ھەسرەتلەنگەن ھالدا ئىخلاسمەنلىرىگە شۇنداق دېدى:

— توغرا، دوستلار، كىشىلەر ئارىسىدا ماڭسام، ئىنسانلارنىڭ سۇنۇقلىرى ئارىسىدا ماڭغاندەك بولۇپ قالدىم.

مەن ئىنسان ۋۇجۇدىنىڭ پارە - پارە بولغانلىقىنى، تەرەپ - تەرەپكە چېچىلىپ كەتكەنلىكىنى بايقىدىم. بۇ بەئەينى جەڭگاھ ياكى قۇشخاننىڭ ئۆزى، كىشىنى بەكمۇ چۆچۈتدۇ.

ئۆتمۈشكە نەزەر سېلىپ ئۇنىڭ ھازىر بىلەن پەرقى يوقلۇقىنى بايقىدىم، ھەممە يەر تەن پارچىلىرى ھەم ۋەھىمە بىلەن تولغان. بىرمۇ ئادەم يوق!

بۇ دۇنيانىڭ ھازىرى ۋە ئۆتمۈشى. ئاھ! دوستلار، مەن ئەڭ بەرداشلىق بېرەلمەيدىغان ئىش. ئەگەر كەلمىشلەرنى ئالدىدىن كۆرەلمەيدىغان بولسام، بۇنىڭغا زادىلا چىدىمىغان بولاتتىم.

پەيغەمبەرلەر، ئىرادە قىلغۇچىلار، ياراتقۇچىلار، كېلەچەك ۋە كېلەچەككە ئاپىرىدىغان كۆۋرۈك. ئاھ، ياكى بۇ كۆۋرۈكتىكى مېيىپىلار... بۇلارنىڭ ھەممىسى زور ئاستىدۇر.

سىلەر دائىم ئۆزۈڭلاردىن: «بىز ئۈچۈن زور ئاستىبەر قانداق ئادەم، بىز ئۇنى نېمىدەپ چاقىرىمىز؟» دەپ سورايىسىلەر. سىلەر خۇددى ماڭا ئوخشاشلا بۇ سوئالنىڭ دەل ئۆزىنى ئۆز - ئۆزۈڭلارنىڭ جاۋابىغا ئايلاندۇرۇسىلەر.

ئۇ بىر ۋەدىچىمۇ ياكى كۆرسەتكۈچىمۇ، بويسۇندۇرغۇچىمۇ، بويسۇنغۇچى ياكى ۋارىسلىق قىلغۇچىمۇ، ھوسۇلمۇ ياكى ساپانمۇ، دوختۇرمۇ ياكى شىپالانغۇچىمۇ؟

ئۇ شائىرمۇ ياكى ھەقىقەتچىمۇ، نىجاتچىمۇ ياكى ھۆكۈمرانمۇ، ياخشىمۇ ياكى ئەسكىمۇ؟

مەن كىشىلەر ئارىسىدا تۇرسام، خۇددى كېلەچەكنىڭ سۇنۇقلىرى ئىچىدە تۇرغاندەك ھېس قىلىمەن، بۇ مەن ئۈمىد قىلغان كېلەچەك.

مېنىڭ بارلىق تەسەۋۋۇرۇم ۋە تىرىشچانلىقىم ئاشۇ سۇنۇقلارنى، سىرلارنى ۋە ۋەھىمىلەرنى يالغۇز بىر گەۋدە قىلىپ قوپۇرۇپ

چىقىشتىن ئىبارەت.

ئەگەر ئادەم بىرلا ۋاقىت ئىچىدە ھەم قۇراشتۇرغۇچى، ھەم سىرلارنى ئاچقۇچى ۋە دەقىقىلەرنى تولدۇرغۇچى بولمىسا، ئۆزۈمنىڭ ئادەملىكىگە قانداقمۇ چىداي!

ئۆتمۈشنى قايتۇرۇۋالسىمەن، يەنى «بولغان»نى «بولىدىغان» قىلىمەن، مەن ئېيتقان قۇتقۇزۇش ئەنە شۇ!

ئىرادە كىشىلەر، نىجاتچىلار ۋە خۇش خەۋەر بەرگۈچىلەرنى ئەنە شۇنداق ئاتىشىدۇ. دوستلار، مەن سىلەرگە شۇنداق ئۆگەتكەن! ئەمدى بۇنى ئۆگىنىڭلار: ئىرادىنىڭ ئەسلىي ئۆزىمۇ مەھبۇس.

ئىرادە ھەممىگە نىجاتلىق بېرىدۇ. بىراق، نىجاتكارنى قەپەسكە مەھكۇم قىلغان نەرسە نېمە؟

«بولغان» — كىشىلەر ئىرادىنىڭ غەزەپلىك چىشىلىرى ۋە ئەڭ زېرىكىشلىك ئازابلىرىنى ئەنە شۇنداق تەرىپلەيدۇ. ئىرادە بارلىق كۆرۈلمىشلەرگە ئامالسىز قالىدىكەن، ئۇنداقتا ئۇ ئۆتمۈشنىڭ يامان نىيەتلىك كۆزەتچىسى بولۇپ قالىدۇ.

ئىرادىدە چېكىنىش نىيىتى بولسا بولمايدۇ، ئۇ ۋاقىت ۋە زامانىنىڭ ئىستەكلىرىنى پارچىلاشقا ئامالسىز قالىدۇ. مانا بۇ ئۇنىڭ ئەڭ زېرىكىشلىك ئازابى.

ئىرادە ھەممىنى ئازاد قىلىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۆزى ئازابتىن قانداق قۇتۇلىدۇ ھەم قەپەسنى مەسخىرە قىلىدۇ؟

ئاه، ھەر بىر مەھبۇس ساراڭغا ئايلاندى، مەھكۇم ئىرادىمۇ ئەسەبىيلىك بىلەن ئۆزىنى قۇتقۇزۇشقا ئۇرۇنماقتا.

ئىرادە ۋاقىتنىڭ چېكىنمەسلىكىدىن غەزەپلىنىدۇ. «بولغان» لىق دەل ھەممە — ئۇ يەنىلا يۆتكەش مۇمكىن بولمايدىغان تاش.

شۇڭا، ئىرادە بۇ تاشنى غەزەپ بىلەن ئىتتەرەكتە، ئۇ ئۆزىدەك غەزەپلەنمىگەن كىشىلەردىن قىساس ئالماقچى.

شۇنىڭ بىلەن ئىرادە دېگەن بۇ نىجاتكار بىر ئىستىبدانغا ئايلاندى،

ئۇ ئازابقا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ھەممە نەرسىدىن قىساس ئالماقچى. چۈنكى، ئۇ چېكىنىشكە ئامالسىز.

توغرا، پەقەت مۇشۇلا قىساس: ئىرادىنىڭ ۋاقىت ۋە ۋاقىتنىڭ «بولمىشلىرى» غا بولغان ئۆچمەنلىكى.

راست، ئىرادىمىزدە قالتىس ئەسەبىيلىك بار. ئۇ روھقا ئېرىشكەندىن كېيىنلا، ئىنسانلارغا بولغان لەنەتكە ئايلىنىدۇ.

قىساس روھى: دوستلار، بۇ ھازىرغا قەدەر بولغان ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئېسىل ئويى، ئازاب بار يەردە، جازامۇ بار.

«جازا» مانا بۇ قىساسنىڭ ئۆز - ئۆزىگە قويۇۋالغان ئىسمى. ئۇ مۇشۇنداق ساختا نام بىلەن ئۆز - ئۆزىگە تەسەللى بېرىدۇ - قەلبىگە يۈز كېلەلمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ.

ئىرادىلىك كىشىلەر چېكىنمەسلىكىدىن ئازابلىنىدىكەن، ئۇنداقتا ئىرادىنىڭ ئۆزىنى ۋە پۈتكۈل ھاياتىنى بىر خىل جازا دەپ چۈشىنىش كېرەك.

پارچە - پارچە بۇلۇتلار روھ ئۈستىدە لەيلەپ، ئەسەبىيلىك بىلەن شۇنداق دەيدۇ: «ھەممە نەرسە ئۆلىدۇ. شۇڭا، ھەممىسى ئۆلۈشى كېرەك!»

«ۋاقىت قانۇنىيىتىنىڭ ئۆزى ئادالەت. ئۇ چوقۇم ئۆز بالىسىنى يەۋىتىشى كېرەك» ئەسەبىيلىك شۇنداق دەيدۇ.

«ھەممە نەرسە ئادالەت ۋە جازا بويىچە ئەخلاىي يوسۇندا ئۆز ئورنىنى تاپقان. ئاھ، شەيئىلەر ئېقىنىنىڭ ئايلىنىشى بىلەن جازا ئوتتۇرىسىدىكى نىجاتگاھى قەيەردە؟» ئەسەبىيلىك شۇنداق دەيدۇ.

«ئەگەر راستىنلا مەڭگۈلۈك ئادالەت بولسا، قۇتقۇزۇش مۇمكىنمۇ؟ ئاھ، بۇ تاشنى يۆتكەشكە بولمايدىكەن. ئۇنداقتا بارلىق جازامۇ مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ!» ئەسەبىيلىك شۇنداق دەيدۇ.

«بارلىق ھەرىكەتنى يوق قىلىش مۇمكىن ئەمەس. جازا ئەمەلىيەتنى قانداقمۇ يوق قىلالايمۇن! مانا بۇ جازادىكى مەڭگۈلۈك

نەرسە. مەۋجۇتلۇق مەشگۇ دەۋر قىلىدىغان پائالىيەت ۋە جىنايەت»
ئىرادە، ئەڭ ئاخىردا ئۆزىنى قۇتقۇزۇپ، غەيرىي ئىرادىگە
ئايلىنالمىسا ئىدى. بىراق، قېرىنداشلىرىم، سىلەر ئەسەبىيلىك
ھەققىدىكى بۇ رىۋايەتنى بىلىسىلەر!

مەن سىلەرگە «ئىرادە ياراتقۇچىدۇر» دېگەنمىدە، سىلەرنى ئاشۇ
ئەپسانىدىن قۇتقۇزۇپ چىققانىدىم.

«بولغان» نىڭ ھەممىسى سۇنۇقلار، سىرلار ۋە ۋەھىمىلەر
دەرگاھىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. تاكى ئىجادىي ئىرادە: «لېكىن، مەن
ئۇنى بولىدىغان قىلىمەن» دېگەن بىر جۈملە سۆزنى قوشقۇچە. تاكى
ئىجادىي ئىرادە: «لېكىن، مەن ئۇنى بولىدىغان قىلىمەن» دېگۈچە.
بىراق، ئۇ شۇنداق دېگەنمۇ، قاچان، ئىرادە ئۆزىنىڭ
ئەسەبىيلىكىدىن قۇتۇلدۇمۇ؟

ئىرادە ئۆزىنىڭ نىجاتچىسى ۋە رەسۇلغا ئايلىنالىدىمۇ، ئۇ
قىساس روھى ۋە غەزىپىنى ئۇنتۇدىمۇ؟
ئۇنىڭغا ۋاقىت بىلەن چىقىشىنى ھەمدە چىقىشىنىمۇ ئۆتكۈر
چارىنى كىم ئۆگەتكەن؟

ئىرادە — ھوقۇق دائىرىسى — چىقىشىنىمۇ ئۆتكۈر نەرسىگە
چوقۇم ئىنتىلىدۇ. لېكىن، ئۇ قانداق ئىنتىلىدۇ، كىم ئۇنىڭغا ئىرادە
باغلاشنى ئۆگىتىدۇ؟

سۆزلەپ بۇ يەرگە كەلگەندە، زور وئاستىر ئىنتايىن قورقۇپ
كەتكەن كىشىدەك، توساتتىنلا سۆزىنى توختاتتى — دە، تىترەپ تۇرۇپ
مۇخلىسلىرىغا قارىدى. ئۇنىڭ كۆزى ئۇلارنىڭ ئىدىيەسىنى ۋە
چۈشەنچىسىنى ئوقىيادەك تېشىپ ئۆتتى. لېكىن، ئۇ بىرپەستىن
كېيىن كۈلۈمسىرەپ، تىنچلانغان ھالدا:

— كىشىلەر ئارىسىدا ياشاش ئىنتايىن قىيىن. چۈنكى، سۈكۈت
قىلىش ئاسان ئەمەس، بولۇپمۇ سۆزلەشنى ياخشى كۆرىدىغانلار ئۈچۈن، —

زور روئاستېر شۇنداق دەيدى. ھېلىقى دوک يەرگە تىكىلگىنىچە بۇ سۆزلەرنى تىڭشىدى، ئۇ زور روئاستېرنىڭ كۈلكە ساداسىنى ئاڭلاپ، ھەيرانلىق بىلەن بېشىنى كۆتۈردى:

— نېمە ئۈچۈن زور روئاستېرنىڭ بىزگە قىلغان سۆزى بىلەن مۇخلىسلىرىغا قىلغان سۆزى ئوخشاشمايدۇ؟

— بۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نەرى بار! — دەيدى زور روئاستېر جاۋابەن، — بىر دوک بىلەن دوکقا خاس ئۇسۇلدا پاراڭلىشىشىمىز كېرەك!

— ناھايىتى ياخشى، — دەيدى دوک، — بىزمۇ مەكتەپتىن قايتقان تالىپلارغا شۇنداق دەيلى.

بىراق، نېمە ئۈچۈن زور روئاستېرنىڭ مۇخلىسلىرىغا قىلغان گېپى بىلەن ئۆزىگە قىلغان گېپى ئوخشاشمايدۇ؟

43. پانىي دۇنيادىكى ئەقىل - پاراسەت

زور روئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

ئېگىز يەر قورقۇنچلۇق ئەمەس، قورقۇنچلۇقى تىك بەل! دۆڭدە تۇرغاندا، كۆزلەر پەسكە تىكىلىدۇ، قوللار ئۈستىگە يامىشىدۇ، بۇ ئىككى خىل ئىرادە مېنى گاڭگىرتىدۇ.

ئاه، دوستلار، سىلەر قەلبىمدىكى ئاشۇ ئىككى خىل ئىرادىنى تاپالامسىلەر؟

مېنىڭ دۆڭ ۋە خەۋپ - خەتەرلىرىم شۇ: كۆزلىرىم چوققىغا تىكىلگەن، قوللىرىم چوڭقۇرلۇقتا.

ئىرادەم ئىنسانىيەتنى چىرمىغان، ئىنسانلارنى ئۆزۈم بىلەن بىللە مەھكەم باغلىدىم. چۈنكى، مەن ئەۋلىيا تەرىپىدىن مەھلىيا قىلىنغان. شۇڭا، مېنىڭ يەنە بىر ئىرادەم ئاشۇ يەرگە قاراپ ماڭغان.

شۇڭا، مەن كىشىلەر ئارىسىدا قارىغۇلارچە تۇرۇۋاتىمەن، گويا مەن

ئۇلارنى تونۇيدىغاندەك، شۇندىلا مېنىڭ قولۇم تايانغان نەرسىسىگە بولغان ئىشەنچىمنى يوقىتىپ قويمايدۇ.

مەن سىلەر ئىنسانىيەتنى تونۇمايمەن. بۇنداق مەيۈسلۈك ۋە تەسەللىلەر قەلبىمدە ھەمىشە پەيدا بولۇپ تۇرىدۇ.

ناچار كىشىلەر ئۈچۈن بوسۇغىدا تۇرۇپ سۈرىدىم: كىم مېنى ئالدىماقچى؟

بۇ مېنىڭ پانىي دۇنيادىكى تۇنجى ئەقلىمۇ؟ ئالدىنىشقا رازىمەنكى، ئالدىمچىدىن ئۆزۈمنى قاچۇرمايمەن.

ئاه، ئەگەر مەن كىشىلەردىن ھەر تەرەپلىمە ھەزەر ئەيلىسەم، ئۇنداقتا ئىنسانلار مېنىڭ ھاۋا شارمغا قانداقمۇ لەنگەر بولالسىن!

بولمىسا، مەن ئېگىز يەرگە ئاسانلا كۆتۈرۈلمەن!

بۇ خىل ئىلاھىي ئىرادە تەقدىرىمنى بەلگىلىدى، ئۇنى ئالدىنىشقا بىلىشكە قانداق ئەمەسمەن.

كىم كىشىلەر ئارىسىدا قاغىراپ كەتمەسلىكىنى ئويلايدىكەن، قاچا تاللىماي سۇ ئىچىشنى ئۆگىنىشى كېرەك. كىم كىشىلەر ئارىسىدا پاكلىقنى ساقلاپ قالماقچى بولىدىكەن، مەينەت سۇنى قانداق ئىشلىتىپ ئۆزىنى يۇيۇشنى بىلىشى كېرەك.

مەن ئۆز - ئۆزۈمگە دائىم شۇنداق تەسەللى بېرىمەن: «قەيسەررەك بول! تېتىكرەك بول! ئەي، سالماق قەلبىنىڭ ئىگىسى! ساڭا بەختسىزلىك كەلسىمۇ، ئۇنى بەخت دەپ ھۇزۇر قىل!»

بۇ مېنىڭ پانىي دۇنيادىكى ئىككىنچى ئەقىل - پاراسىتىم: تەشەببۇسكارلارغا قارىغاندا شۆھرەتپەرەسلەرگە بەكرەك يول قويىمەن.

شەكىستلەنگەن شۆھرەتپەرەسلىك تىراگېدىيەنىڭ ئانىسى ئەمەسمۇ؟ لېكىن، تەكەببۇرلۇقنىڭ جاراھىتىدىن تەكەببۇرلۇقتىنمۇ ياخشى نەرسىلەر ئۈنۈپ چىقىدۇ. ئەگەر كىشىلەر ھاياتلىق ئويۇنىنى ئالغۇشقا ئېرىشتۈرىمەن دەيدىكەن، ياخشى رول ئوينىشى ھەم ياخشى رولچى بولۇشى كېرەك.

مېنىڭچە، ھەر بىر شۆھرەتپەرەس ئىنتايىن ياخشى رولچى، ئۇلار بارلىق كۈچى بىلەن رول ئېلىپ، تاماشىبىنلارنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلىدۇ، ئۇلارنىڭ پۈتكۈل روھى شۇنىڭغا بېرىلگەن.

ئۇلار ئۆزىنىڭ رولىنى ئۆزى ئېلىپ، ئۆزىنى بايقايدۇ، مەن بىر تەرەپتە جىمجىت ئولتۇرۇپ ھاياتلىقنى تاماشا قىلىمەن، بۇنىڭ بىلەن تەشۋىشخورلۇقنى داۋالىغىلى بولىدۇ.

مەن شۆھرەتپەرەسلەرگە يول قويدۇم، چۈنكى ئۇلار مېنىڭ تەشۋىشخورلۇق كېسىلىمنى داۋالايدىغان دوختۇر، مېنى ئىنسانلار بىلەن بىرلەشتۈرىدۇ. خۇددى تىياتىر بىلەن بىرلەشتۈرگەندەك.

شۆھرەتپەرەسلەرنىڭ كەمتەرلىكىنىڭ قايسى دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى كىممۇ تەسەۋۋۇر قىلالمىسۇن! مەن ئۇلاردىن زوقلىنىمەن، كەمتەرلىكىگە ھېسداشلىق قىلىمەن.

ئۇ سىلەردىن ئۆزىگە ئىشىنىشنى ئۈگىنىۋالدى. ئۇ سىلەرنىڭ كۆزۈڭلاردىن ئوزۇقلىنىدۇ، سىلەرنىڭ ئالقىشىڭلاردىن مەدھىيە ئالىدۇ.

سىلەر ئۇنى ئەتەي مەدھىيەلىگەندە، ئۇ شادلىنىپ ئاڭلايدۇ. چۈنكى، ئۇ ئىچىدە ئاھ ئۇرۇپ: «مەن ھېچنېمە ئەمەس» دەيدۇ. ئەگەر ھەقىقىي ئەخلاق ئۆزىنى بىلمەسلىك بولسا، ئۇنداقتا، شۆھرەتپەرەسلەر دەل ئۆزىنىڭ كەمتەرلىكىنى بىلمەيدىغانلار.

بۇ مېنىڭ پانىي دۇنيادىكى ئۈچىنچى ئەقىل - پاراستىم: مەن سىلەرنىڭ قورقۇنچاقلىقىڭلار ۋەجىدىن رەزىللەردىن يىرگىنىمەن.

ئوتتەك قۇياش پەيدا قىلغان مۆجىزىلەرنى خۇشاللىق بىلەن كۆرىمەن. يولۋاس، زەيتۇن دەرىخى، شالدىراق قۇيرۇقلۇق يىلان.

كىشىلەر ئارىسىدىمۇ قۇياش گۈزەللىكىنىڭ تەڭداشلىرى بار، رەزىل كىشىلەرنىڭ ۋۇجۇدىدىمۇ نۇرغۇن ئېسىللىك بار.

ئەمەلىيەتتە، ئاراڭلاردىكى دانىشمەنلەرمۇ ئۇنچىۋالا ئەقىللىك ئەمەستەك قىلىدۇ. شۇنىڭدەك ئىنسانىيەت ئاجىزلىقىنىڭ ئادەتتە

ئېيتىلغاندەك ئۇنچۇۋالا ناچار ئەمەسلىكىنىمۇ بايقىدىم.
مەن بېشىمنى لىڭشىتىپ ھەمىشە ئۆزۈمدىن سورايمەن:
«شالدراق قۇيرۇقلۇق يىلان، قۇيرۇقۇڭلاردىن نېمىشقا ئاۋاز
چىقىدۇ؟»

راست، رەزىللىكىڭمۇ كېلەچىكى بار! ئەڭ ئىسسىق جەنۇب
تېخى بايقالمىدى.

رەزىللىكىڭ چىكى دېيىلگەن نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ئۇزۇنلۇقىمۇ
چەكلىكتۇر! ھامان بىر كۈنى تېخىمۇ زور ئەجدىھا بۇ دۇنياغا كېلىدۇ.
ئەۋلىيالارنىڭمۇ ئەجدىھاسى بولۇشى ئۈچۈن، ئۇنىڭغا ماس
ھالدىكى خاسىيەتلىك ئەجدىھاسى بولۇشى كېرەك! چوقۇم يەنە نۇرغۇن
ئوتتەك قۇياش نەمخۇش ئىپتىدائى ئورماندا ئىسسىق سەلتەنەتنى
نامايان قىلىشى كېرەك!

ياۋا مۈشۈكۈڭلار يولۋاسقا ئايلىنسۇن، زەھەرلىك پاقاڭلار تىمساھقا
ئايلىنسۇن، چۈنكى ياخشى ئوۋچىغا ياخشى ئوۋ بولۇشى كېرەك!
راست، ئاق كۆڭۈل ھەم ئادىل كىشىلەر، سىلەرنىڭ نۇرغۇن
كۈلكىلىك يېرىڭلار بار، بولۇپمۇ ئاتالمىش «ئالۋاستى»دىن
قورقۇشۇڭلار!

قەلبىڭلار ئۇلۇغ نەرسىلەرگە شۇقەدەر يۈچۈنكى، ئەۋلىيا
سەممىيلىك قىلغان چاغدىمۇ قورقۇپ كېتىسىلەر!

ئەي، دانىشمەنلەر ۋە ئەللامىلەر، سىلەر ئەقىل - پاراسەتنىڭ
ھارارىتىدىن قانچى قانچى بولۇۋاتىسىلەر، ئەۋلىيا ئۇ يەردە يالڭاچلىنىپ
خۇشال - خۇرام يۈيۈنماقتا!

ئەي، ئالدىمدىكى كاتتا ئادەملەر! مانا بۇ مېنىڭ گۇمانىم ۋە
مەسخىرەم. مەن سىلەرنىڭ مېنىڭ ئەۋلىيارىمنى ئىبلىس
دەيدىغانلىقىڭلارنى قىياس قىلالايمەن!

ئاھ، مەن بۇ كاتتا ۋە ئىبلىس كىشىلەردىن ئىنتايىن بىزار

بولدۇم. مەن ئۇلارنىڭ «ئېگىز»لىكىدىن ھالقىپ چىقىپ، ئەۋلىيا پەللىسىگە يېتىشكە تەشنامەن.

مەن ياخشى ئادەملەرنىڭ يالىڭاچلىقىنى كۆرۈپ، قورقۇنچلۇققا چۆمدۈم، شۇڭا كېلەچەككە پەرۋاز قىلدىم.

تېخىمۇ يىراق كەلگۈسىگە قاراپ ئۇچتۇم، سەنئەتكارلارمۇ ئەزەلدىن ئويلاپ باقمىغان جەنۇبىنىڭ جەنۇبىغا قاراپ ئۇچتۇم. ئۇ يەردە ئىلاھلار كىيىنىشتىن نومۇس ھېس قىلىدۇ!

قوشنىلار ۋە ھەمراھلار، مەن سىلەرنىڭ ئاشۇ ئاق كوڭۇل ۋە ئادىل كىشىلەردەك يۈزلۈك، مەغرۇر، ھۆرمەتلىك بولۇشۇڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن.

مەن بىر ئاز ياسىنىپ ئاراڭلارغا كىرىۋالاي، شۇندىلا مەن سىلەرنى ياكى ئۆزۈمنى پەرق قىلالمايمەن. بۇ مېنىڭ پانىي دۇنيادىكى ئاداققى ئەقىل - پاراستىم.

44. ئەڭ جىمجىت دەققە

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

دوستلار، مەن نېمە بولدۇم؟ سىلەر مېنىڭ ئىنتايىن ئازابلىق قىياپىتىمنى، ئۆزۈم خالىمىساممۇ مەجبۇرىي رەۋىشتە يىراققا كېتىۋاتقانلىقىمنى، ئاھ، سىلەردىن ئايرىلىپ كەتمەكچى بولۇۋاتقانلىقىمنى كۆردۈڭلار!

توغرا، زور ئاستىر ئۆز خىلۋىتىگە كېتىشى كېرەك. بىراق، ئېيىق بۇ قېتىم ئۆۈسسىغا ئانچە خۇشال قايتىمدى! مەن زادى نېمە بولدۇم، كىم ماڭا ھۆكۈمران؟ ئاھ، مېنىڭ غەزەپكار دىلبىرىم شۇنداق قىلدى. ئۇ ماڭا ھۆكۈمرانلىق قىلدى. مەن سىلەرگە ئۇنىڭ ئىسمىنى ئېيتىمىغانمۇ؟

«مانا بۇ مېنىڭ دىلبىرىمنىڭ ئىسمى» تۈنۈگۈن ئاخشام، مېنىڭ

ئەڭ جىمجىت دەقىقىمە شۇنداق دېدى.

ئىشلار شۇنداق يۈز بەردى. سىلەرنىڭ ئۈستۈم تۈت كېتىپ قالغان بۇ ئادەمنى چۈشىنىپ، ئەپۇ قىلىشىڭلار ئۈچۈن، مەن ھەممىنى سىلەرگە ئېيتىشىم كېرەك.

سىلەر ئۇيغۇردىكى ئادەمنىڭ كۆڭلىدىكى قورقۇنچىنى چۈشىنىشىڭلار؟

ئۇ قورقۇپ كەتكەچكە تۈكلەرى تەتۈر ئۆرۈلۈپ كەتتى. چۈنكى، زېمىن چۆكۈپ، چۈشلەر باشلانماقتا ئىدى.

سائەت تىلى ھەرىكەتتە، ھاياتىمنىڭ سائىتى نەپەس ئالماقتا. بۇنداق زېرىكىشىنى زادىلا ھېس قىلالمايتكەنمەن. شۇڭا، ناھايىتى قورقۇپ كەتتىم.

— زوررو ئاستېر، بىلەمسەن؟ — ئارقىدىنلا بىرى ماڭا ئۇنىسىز پىچىرلىدى. پەس ئاۋازدا دېيىلگەن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قورقۇپ توۋلىۋەتتىم. چىرايىم تاتىرىپ كەتتى، لېكىن تىۋىش چىقارمىدىم.

— زوررو ئاستېر، بىلەمسەن، پەقەتلا دېيىشنى خالىمايۋاتسەن! — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— راست، مەن بىلىمەن، لېكىن مەن دېيىشنى خالىمايمەن! — جۈرئەت قىلىپ ئاخىر جاۋاب بەردىم.

— خالامسەن، زوررو ئاستېر، راستتىنلىمۇ؟ يالغاندىن باتۇر بولۇۋالما! — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— ئاھ، مەن خالايەن، — دېدىم مەن، خۇددى كىچىك بالىلاردەك ئېسەنگىرەپ، — لېكىن، مەن قانداق قىلىمەن؟ مېنى قىستىما! زادىلا قىلالمايمەن!

— بۇنىڭ سەن بىلەن نېمە ئالاقىسى، — ھېلىقى ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — زوررو ئاستېر، كۆڭلۈڭدىكىنى ئېيتقىن — دە، ئۆل!

— ئاھ، بۇ مېنىڭ سۆزۈم، مەن دېگەن نېمىتىم؟ ئۇنىڭ ئۈچۈن

ئۆلۈشكە تېخىمۇ ئەرزيدىغان ئادەمنى كۈتۈۋاتمەن، ئۇنداق قىلىش سالاھىيىتىممۇ يوق.

— ئۇنىڭ نېمە كارايتى، — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — مېنىڭچە، سەن تېخى كەمتەر ئەمەس، كەمتەرلىك دېگەن ئەڭ قېلىنلىق.

— كەمتەرلىكىمنىڭ تېرىسى نېمە ئىشلارنى كۆرمىدى؟ — دېدىم مەن، — ئېڭىز تېغىمنىڭ ئېتىكىدە تۇرۇپ، چوققىمىنىڭ قانچىلىك ئېڭىزلىكىنى ھېچكىم ئېيتىپ بەرمىدى. لېكىن، ئۆزۈمنىڭ جىلغىسىنى ناھايىتى ئېنىق بىلىمەن.

— ھەي، زور ئاستىر، تاغ يۆتكىمەكچى بولغان ئادەم جىلغا بىلەن ئېدىرىنمۇ قوشۇپ يۆتكىمىسە بولمايدۇ، — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— مېنىڭ قىلغان سۆزلىرىم تاغ يۆتكىمىدى، ئىنسانلارغا يەتمىدى، — دېدىم مەن، — توغرا، كىشىلەرگە قاراپ كېتىۋاتمەن، تېخى ئۇلارغا يەتكۈزگۈدەك بولمىدىم.

— سەن نېمىنى بىلەتتىڭ؟ — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — تۈنىڭ ئەڭ جىمجىت چېغىدا، ياپراقلارغا شەبنەم چۈشىدۇ.

— يولۇمنى تېپىپ ماڭغىنىمدا، — دېدىم مەن، — ئۇلار زاڭلىق قىلدى، پۇتلىرىم تىترەپ كەتتى.

— سەن ئىلگىرى يولۇڭنى تاپالمىدىڭ، — دېدى ئۇلار ماڭا، — ئەمدى قانداق مېڭىشنى بىلمەيۋاتىسەن!

— زاڭلىق قىلسا نېمە بوپتۇ! — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — سەن بويسۇنۇشنى ئۇنتۇغان ئادەم، ئەمدى سەن بۇيرۇق چۈشۈرۈشۈڭ كېرەك!

سەن كىشىلەرنىڭ كىمگە موھتاج بولۇۋاتقانلىقىنى بىلمەسەن؟
قوماندانلىق قىلالايدىغان ئادەمگە چوڭ ئىشلارنى قىلىش ئاسان

ئەڭ جىمجىت دەققەم شۇنداق دېدى.

ئىشلار شۇنداق يۈز بەردى. سىلەرنىڭ ئۈستۈم تۈت كېتىپ قالغان بۇ ئادەمنى چۈشىنىپ، ئەپۇ قىلىشىڭلار ئۈچۈن، مەن ھەممىنى سىلەرگە ئېيتىشىم كېرەك.

سىلەر ئۇيقۇدىكى ئادەمنىڭ كۆڭلىدىكى قورقۇنچىنى چۈشىنەمسىلەر؟

ئۇ قورقۇپ كەتكەچكە تۈكلىرى تەتۈر ئورۇلۇپ كەتتى. چۈنكى، زېمىن چۆكۈپ، چۈشلەر باشلانماقتا ئىدى.

سائەت تىلى ھەرىكەتتە، ھاياتىمنىڭ سائىتى نەپەس ئالماقتا. بۇنداق زېرىكىشىنى زادىلا ھېس قىلالمايتىكەنمەن. شۇڭا، ناھايىتى قورقۇپ كەتتىم.

— زورروئاستېر، بىلەمسەن؟ — ئارقىدىنلا بىرى ماڭا ئۈنسىز پىچىرلىدى. پەس ئاۋازدا دېيىلگەن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قورقۇپ تۈۈلۈۋەتتىم. چىرايىم تاتىرىپ كەتتى، لېكىن تۇش چىقارمىدىم.

— زورروئاستېر، بىلەمسەن، پەقەتلا دېيىشنى خالىمايۋاتسەن! — ھېلىقى ئۈنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— راست، مەن بىلىمەن، لېكىن مەن دېيىشنى خالىمايمەن! — جۈرئەت قىلىپ ئاخىر جاۋاب بەردىم.

— خالامسەن، زورروئاستېر، راستتىنلىمۇ؟ يالغاندىن باتۇر بولۇۋالما! — ھېلىقى ئۈنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— ئاھ، مەن خالايمەن، — دېدىم مەن، خۇددى كىچىك بالىلاردەك ئېسەنگىرەپ، — لېكىن، مەن قانداق قىلىمەن؟ مېنى قىستىما! زادىلا قىلالمايمەن!

— بۇنىڭ سەن بىلەن نېمە ئالاقىسى، — ھېلىقى ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — زورروئاستېر، كۆڭلۈڭدىكىنى ئېيتقىن — دە، ئۆل!

— ئاھ، بۇ مېنىڭ سۆزۈم، مەن دېگەن نېمىتىم؟ ئۇنىڭ ئۈچۈن

ئۆلۈشكە تېخىمۇ ئەرزيدىغان ئادەمنى كۈتۈۋاتمەن، ئۇنداق قىلىش سالاھىيىتىمىمۇ يوق.

— ئۇنىڭ نېمە كارايىتى، — ھېلىقى ئۇنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — مېنىڭچە، سەن تېخى كەمتەر ئەمەس، كەمتەرلىك دېگەن ئەڭ قېلىنلىق.

— كەمتەرلىكىمنىڭ تېرىسى نېمە ئىشلارنى كۆرمىدى؟ — دېدىم مەن، — ئېگىز تېغىمنىڭ ئېتىكىدە تۇرۇپ، چوققىمىنىڭ قانچىلىك ئېگىزلىكىنى ھېچكىم ئېيتىپ بەرمىدى. لېكىن، ئۆزۈمنىڭ جىلغىسىنى ناھايىتى ئېنىق بىلىمەن.

— ھەي، زور روئاستىپەر، تاغ يۆتكىمەكچى بولغان ئادەم جىلغا بىلەن ئېدىرنىمۇ قوشۇپ يۆتكىمىسە بولمايدۇ، — ھېلىقى ئۇنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.

— مېنىڭ قىلغان سۆزلىرىم تاغ يۆتكىمىدى، ئىنسانلارغا يەتمىدى، — دېدىم مەن، — توغرا، كىشىلەرگە قاراپ كېتىۋاتمەن، تېخى ئۇلارغا يەتكۈزگۈدەك بولمىدىم.

— سەن نېمىنى بىلەتتىڭ؟ — ھېلىقى ئۇنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — تۇنىڭ ئەڭ جىمجىت چېغىدا، ياپراقلارغا شەبنەم چۈشىدۇ.

— يولۇمنى تېپىپ ماڭغىنىمدا، — دېدىم مەن، — ئۇلار زاڭلىق قىلدى، پۇتلىرىم تىترەپ كەتتى.

— سەن ئىلگىرى يولۇڭنى تاپالمىدىڭ، — دېدى ئۇلار ماڭا، — ئەمدى قانداق مېڭىشنى بىلمەيۋاتىسەن!

— زاڭلىق قىلسا نېمە بوپتۇ! — ھېلىقى ئۇنسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — سەن بويسۇنۇشنى ئۇنتۇغان ئادەم، ئەمدى سەن بۇيرۇق چۈشۈرۈشۈڭ كېرەك!

سەن كىشىلەرنىڭ كىمگە موھتاج بولۇۋاتقانلىقىنى بىلمەسەن؟
قوماندانلىق قىلالايدىغان ئادەمگە چوڭ ئىشلارنى قىلىش ئاسان

ئەمەس، قوماندانلىق قىلىش تېخىمۇ ئاسان ئەمەس.
مانا بۇ سېنىڭ كەچۈرگۈسىز تەرسالىقنىڭ. سەندە يېتەرلىك
ھوقۇق بار، لېكىن ھۆكۈمرانلىق قىلىشنى خالىمىدىڭ؟
— بۇيرۇق چۈشۈرۈش ئۈچۈن شىرنىڭكىدەك ئاۋازىم كەم، —
دېدىم مەن.

— ئەڭ سۈكۈتلۈك سۆز، — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز ماڭا يەنە
پېچىرلىدى، — ھەمىشە بوران - چاپقۇن پەيدا قىلىدۇ. دۇنياغا رەھنامە
ئىدىيەلەرنىڭ كۆپىنچىسى كەمتەرلىك ئارقىلىق كەلگەن.
ئاه، زور روئاستېر، كەلگۈسى سايىلىرىڭدەك ئىلگىرىلە، شۇنداق
قىلغاندىلا بۇيرۇق چۈشۈرەلەيسەن، قوماندانلىقنىڭ بىلەن ئەبەدىلئەبەد
سەپنىڭ ئالدىدا ماڭمىسەن.

— خىجىل بولمەن، — دېدىم جاۋابەن.
— خىجىل بولۇشنى بىلمەيدىغان بالىلاردىن بول، — ھېلىقى
ئۇنىسىز ئاۋاز قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى.
ئۇزاق ئويلىنىدىم، تىترىدىم، ئاخىر، تۇنجى جاۋابىمنى
تەكرارلىدىم:
— خالىمايمەن.

پاراقلىغان كۈلكە ئاۋازى ياڭرىدى. ئاه، بۇ كۈلكە سادالىرى
ئىچ - باغرىمنى سۆكۈپ تاشلىدى، قەلبىمنى پارە قىلدى.
— ئاه، زور روئاستېر، — ھېلىقى ئۇنىسىز ئاۋاز ئەڭ ئاخىرقى
قېتىم قۇلىقىم تۈۋىدە يەنە ئاڭلاندى، — مېۋىلىرىڭ ۋايىغا يەتتى.
لېكىن، سەن تېخى خام!

— شۇڭا خىلۋىتىڭگە قايت، شۇ چاغدىلا ۋايىغا يېتىسەن.
يەنە بىرپەس پاراقلىغان كۈلكە ئاۋازى كۆتۈرۈلۈپ، ھاۋادا بىردىنلا
غايىب بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئەتراپىم جىمپ كەتتى. خىلۋەتتىكى
يەردە يانتىم. سوغۇق تەر ئېقىشقا باشلىدى.
— سىلەر ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى تولۇق ئاڭلىدىڭلار ھەمدە

خىلۋىتىمگە قايتىشىمنىڭ سەۋەبىنىمۇ چۈشەندىڭلار، دوستلار،
ھەممىنى سۆزلەپ بولدۇم، چالا قالمدى.

سىلەر مەندەك مۇتەئەسسەپنىڭ ئاغزىدىن ھەممىگە
ئېرىشتىڭلار.

ئاه، دوستلار، مەن يەنە سىلەرگە بىرنەچچە ئېغىز سۆز قىلاي،
سىلەرگە ئاتىغان بەزى نەرسىلىرىم بار ئىدى! ئۇنى نېمىشقا سىلەرگە
بەرمىدىم، پىخسىقلىقىمىدىمۇ؟

زور ئاستىر گېپىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، دوستلىرىدىن
ئايرىلىدىغانلىقىنى ئويلاپ ئازابلاندى. ئۇ ئۆزىنى بېسىۋالماي ئۈن
سالدى، كۆپچىلىك قانداق تەسەللى بېرىشنى بىلەلمىدى، كەچقۇرۇن ئۇ
تەنھا كېتىپ قالدى.

ئۈچىنچى قىسىم

سىلەر ئۆزلەشكە تەشنا بولغان چېغىڭلاردا ئېگىزگە قارايسىلەر؛
ئەمما مەن تۆۋەنگە قارايمەن، چۈنكى مەن ئېگىزدە.
ئاراڭلاردا كىم كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆرلىيەلەيدۇ؟
ئەڭ ئېگىز چوققىغا چىققان ئادەم، كىشىلىك دۇنيادىكى راست -
يالغان تىراگېدىيەلەرگە قاراپ كۈلىدۇ.

— بىرىنچى قىسىم «ئوقۇش ۋە يېزىش» تىن

زور ئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

زور ئاستېر ئەتىسى ئەتىگەندە ئاراننىڭ ئۇ تەرپىدىكى ساھىلغا بېرىش ئۈچۈن، يېرىم كېچىدە ئاراندىكى تاغدىن يولغا چىقتى. چۈنكى، ئۇ ئاشۇ يەردىن كېمىگە چىقىشى كېرەك ئىدى. ئۇ يەردە ناھايىتى ياخشى بىر پورت بولۇپ، سىرتتىن كەلگەن نۇرغۇن كېمىلەر شۇ يەردە توختايتتى. بۇ كېمىلەر شادلىق ئارىلىدىن كەتمەكچى بولغان كىشىلەرنى ئەكېتەتتى. زور ئاستېر تاغقا يامشىپ چىقىۋېتىپ، بالىلىق دەۋرىدىكى سەرسانلىقنى، ئۆزى چىققان نۇرغۇن ئېگىز تاغلارنى ۋە چوققىلارنى ئەسلىدى.

«مەن بىر سەيياھ ھەم تاغقا چىققۇچى، — دەيدى ئۇ ئۆز — ئۆزىگە، — تۈزلەڭنى ياخشى كۆرمەيمەن. قارىغاندا ئۇزاق ۋاقىت جىم ئولتۇرالمىدىغان ئوخشاشمەن.»

قانداق قىسمەتلەرگە ئۇچرىماي، سەرسانلىق ۋە تاغقا چىقىش بەربىر زۆرۈر. ئەمما، بىر ئادەمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۇچرىتىدىغىنى دەل ئۆزى.

پۇرسەتلىرىم ئۆتۈپ كەتتى. يەنە ئۆزۈمگە تېگىل ئەمەس نېمە ئىشلار يۈز بېرەركىن!

«ئۆزۈم» نۇرغۇن سەرسانلىق ۋە جاھان سازلىقنىڭ سىناقلىرىنى ئۆتكۈزۈپ، ئۆيۈمگە قايتىپ كەلدىم.

مەن يەنە شۇنى بىلىمەن: ھازىر ئەڭ ئاخىرقى چوققىدا، ئەلمىساقىتىن بېرى ماڭا ئاتالغان چوققىدا تۇرۇۋاتمەن. ئاھ، ئۆزۈمگە تەۋە ئەڭ مۈشكۈل تاغ يولغا يامشىشىم كېرەك! ئاھ، ئەڭ تەنھا سەرسانلىقىمنى باشلىدىم!

لېكىن، ماڭا ئوخشاش ئادەملەر بۇنداق دەقىقىلەردىن ئۆزىنى

پەقەت قاچۇرمايدۇ. بۇ دەققە ئۇنىڭغا شۇنداق دەيدۇ:
ئۇلۇغلۇق يولۇڭغا مانا ئەمدى كىردىڭ! چوققا ۋە جىلغا، بۇلار
ئارىلىشىپ كەتتى.

ئۇلۇغلۇق يولغا كىردىڭ. ئەمدى بۇ يول جاسارتىڭنىڭ
ئىنئامچىسىغا ئايلاندى. ئۇ سېنى مەنزىلىڭگە ئىككىلەندۈرمەي
ئاپىرىدۇ! ئۇلۇغلۇق يولغا كىردىڭ، ئەمدى بۇ يولدا كەينىڭدىن
ئوغرىلىقچە ئەگىشىدىغان ئادەم يوق! قەدەم ئىزىڭ يولۇڭدا قالدى.
«مۇمكىن ئەمەس» دېگەن سۆزنى ئۆچۈرۈپ ماڭمىسەن.

ئەگەر شوتلار مەنزىلىڭگە ئېلىپ بارالمىسا، ئۆزۈڭنىڭ بېشىغا
يامىشىپ چىقىشنى ئوڭەن، بولمىسا قانداق بارسەن؟
بېشىڭغا يامىشىپ چىق، قەلبىڭدىن ھالقىپ چىق، بۇ چاغدا
مۇلايىملىقتىن ئۆزگىرىپ قەتئىي بولمىسەن.

ئۆزىنى ئاۋۇندۇرغانلارنى كېسەل چىرمىۋالىدۇ. ئادەمنى
قەتئىيلىككە ئۈندەيدىغان ھەرقانداق نەرسىنى مەدھىيەلەڭلار! مەن سۈت
ۋە ھەسەل ئېقىپ تۇرغان يەرلەرنى مەدھىيەلىمەيمەن.

ئۆزىنى يوقىتىشنى بىلىش ھەممە نەرسىگە سىڭىپ كېتىشنىڭ
ئېپى — سوغۇققانلىق ھەرقانداق تاغقا چىققۇچىدا كەم بولسا بولمايدۇ.
كىمىنىڭ كۆزى ئىزدەنگۈچىلەرنىڭكىدەك قىزغىن بولسا،
نەرسىلەرنىڭ تېشىنىلا كۆرۈپ، ئىچىنى كۆرەلمەيدۇ.

بىراق، سەن، ئەي زورۇئاستىر، نەرسىلەرنىڭ ئىچى — تېشىنى
ھەم سەۋەبلىرىنى ئىزدىشىڭ كېرەك. شۇڭا، سەن ئۆزۈڭدىن ھالقىپ
چىق، تىنماي ئۆرلە، يۇلتۇزلار پەگاھتا قالسۇن!

توغرا! ئۆزۈمگە ھەم يۇلتۇزۇمغا يۈكسەكتىن قاراي، شۇندىلا
چوققىغا چىقتىم دېيەلمەيمەن. ئەزەلدىن ماڭا ئاتالغان ئاشۇ چوققىغا!

زورۇئاستىر يامىشىۋېتىپ، ئۆزىگە شۇنداق دەپ ئىلھامبەخش
ھېكمەتلەر بىلەن ئۆزىگە تەسەللى بېرەتتى. چۈنكى، بۇ چاغدا ئۇنىڭ
قەلبى قاتتىق ئازابتا ئىدى، ئۇ تاغنىڭ چوققىسىغا يەتكەندە، بىر دېڭىز

ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان بولدى. ئۇ ئۈزۈنچە زۇۋان سۈرمەي تىك تۇردى. بۇ ئېگىزلىك كېچىسى شۇنچىلىك سالقىن ۋە سۈزۈك ئىدى. ئاسمان يۇلتۇزلارغا تولغانىدى.

— تەقدىرىمنى ھېس قىلدىم، — دېدى ئۇ ھەسرەت بىلەن، — خوپ، مەن تەييار، ئاخىرقى تەنھالىقم ئەمدى باشلاندى.

ئاھ، ئاستىمدىكى خىيالچان دېڭىز! پىغانلىق ھەسرەت! ئاھ، تەقدىر ۋە دېڭىز! سىلەرگە يول بولسۇن!

ئەڭ ئېگىز چوققىم ۋە ئەڭ يىراق سەپىرىمنىڭ باشلىنىشىدا تۇرىمەن، شۇڭا ئالدى بىلەن چۆكمىگەن چوڭقۇرلۇقىمغا چۆكمەن.

تېتىمىغان ئازابلارنى تېتىپ، ئەڭ قاراڭغۇ ئېقىنغا شۇڭغۇيمەن! تەقدىر شۇنى كۈتكەن بولسا، خەير! مەن تەييار.

سورايدىغىنىم: ئاشۇ ئەڭ ئېگىز چوققا نەدىن كەلگەن؟ بىلىدىم، دېڭىزدىن كەلگەن.

قىيالارغا ۋە چوققىلارغا دەلىللەر ئويۇلغان. ئەڭ ئېگىز چوققىغا چىقىش ئۈچۈن ئەڭ چوڭقۇر جىلغىدىن يولغا چىقىش كېرەك.

زور ئاستىپ تىك تاغدا كېتىپ بېرىپ شۇ گەپلەرنى قىلدى. ئۇ دېڭىز بويىغا كېلىپ قىيا تاشلار ئارىسىدا تەنھا تۇردى. دە، بىردىنلا

ھارغىنلىق ھېس قىلدى. لېكىن، بۇ چاغدا ئۇ تېخىمۇ قىزغىن ئىنتىلىشتە ئىدى.

— ھەممە ئۇيقۇدا، — دېدى ئۇ، — دېڭىزمۇ چۈشكە غەرق بولدى. دېڭىز ئۇيقۇلۇق كۆزى بىلەن ماڭا غەلىتە نەزەردە قارماقتا.

بىراق، ئۇنىڭ ئىللىق نەپەسلىرىنى، چۈش ئىلكىدە تۇرۇپ قىمىرلاشلىرىنى ھېس قىلالايمەن.

ئاڭلا! ئاڭلا! ئۇ دەھشەتلىك چۈشنى سۆزلەۋاتىدۇ! بەلكىم بۇ بىر يامان بېشارەتتۇر؟

ئاھ، سەن، ئەي پەرىشان مەخلۇق، مېنى شەكەستلىدىڭ. شۇڭا، ئۆزۈمدىن رەنجىمەيمەن.

ئاھ، قولۇم نېمىشقا شۇنچە جانسىز؟! راست، سېنى دەھشەتلىك چۈشتىن قۇتقۇزۇشنى شۇ قەدەر ئويلايمەن!
زورۇئاستېر دەم سۆزلەيتتى، دەم ئۇنى، شەپقەتسىز ئۇنى سۆكەتتى:

— نېمە! زورۇئاستېر، — دېدى ئۇ، — سەن تېخى دېڭىزغا تەسەللى بەرمەكچىمۇ؟

ئاھ، زورۇئاستېر، ھەي، ساددا ئەخمەق، قارىغۇلارچە ئىشەنگۈچى! سەن دائىم قىلچىمۇ شەكلەنمىگەن ھالدا قورقۇنچلۇق نەرسىلەرگە يېقىنلىشىسەن.

سەن بارلىق غەلىتە مەخلۇقلارغا كۆڭۈل بۆلسەن. ئەگەر ئۇنىڭدا ئاز — تولا ئىللىق نەپەس سېزىلسىلا، پۈت — قوللىرىدا ئاز — تولا يۇمشاق موپلار بولسىلا، ئالدىراپ — تېنەپ شەپقەت قىلىسەن.

مۇھەببەت يېگانىلەر ئۈچۈن خەۋپلىكتۇر، ئۇنىڭ سۆيگىنى تىرىك نەرسە بولسىلا! مېنىڭ ئەسەبىيلىكىم ۋە كەمتەرلىكىم مۇھەببەت ئىلكىدە نەقەدەر كۈلكىلىك — ھە!

زورۇئاستېر شۇنداق دېدى ھەم يەنە كۈلۈپ كەتتى. ئەمما، ئۇ يەنە تەرك ئەتكەن دوستلىرىنى ئەسلىدى، گويا ئەسلىمە ئىچىدە ئۇلارنىڭ ئالدىدا خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغاندەك، ئەسلىمىسىدىن ئىنتايىن خاپا بولدى. لېكىن، ئۇ كۈلگەندە كۆز ياشلىرى يامغۇردەك تۆكۈلدى — زورۇئاستېر غەزەپ ۋە تەشۋالىقتا يىغلايتتى.

46. قىياپەت ۋە سىر

1

زورۇئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

«زورۇئاستېر كېمىدە» دېگەن خەۋەر تارقالغاندىن كېيىن، ماتروسىلار قىزغىن ئىنتىلىش بىلەن كۈتۈپ تۇرۇشتى. چۈنكى،

شادلىق ئارىلىدىن كەلگەن بىر كىشى ئۇلار بىلەن بىر كېمىدە دېڭىزدىن ئۆتۈۋاتاتتى. زور ئاستىر توپتوغرا ئىككى كۈن گەپ - سۆز قىلمىدى. ھەسرەت ئۇنى شۇك قىلىپ قويغانىدى. ئۇ كىشىلەرنىڭ قاراشلىرىغا پەرۋا قىلمايتتى ھەم ئۇلارنىڭ ھەرقانداق سوئاللىرىغا جاۋاب بەرمەيتتى. ئىككىنچى كۈنى ئاخشىمى، ئۇ ئېغىز ئاچمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ قۇلقى يېڭىباشتىن سەگەكلەشكە باشلىدى. چۈنكى، يىراقتىن كەلگەن ھەم تېخىمۇ يىراققا كېتىۋاتقان كېمىدە، ئاڭلاشقا ئەرزىگۈدەك نۇرغۇن غەيرىي قىسىملەر بار ئىدى. زور ئاستىر ئىسسىق - سوغۇقلارنى كۆرگەن ئاشۇ كىشىلەرنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. راھەت تۇرمۇشنى ياخشى كۆرمەيتتى. قاراڭلار، ئۇ ئاڭلىغاندا تىلى يۇمشىدى، دىلى ئېرىدى، شۇڭا مۇنداق دېدى:

— ئەي، باتۇر تەۋەككۈلچىلەر، مەككار كېمە ۋە ۋەھمىلىك دېڭىزغا توختىماي ھەمراھ بولغۇچىلار.

سىلەر، ئەي، سىر مەستانىلىرى، گۈگۈم شەيدالىرى؛ ئەي، نەي مۇڭدىن سېھىرلىنىپ ئاسىيلىق پىرىستانلىرىغا ئۇزاپ كەتكەنلەر، سىلەر ئاجىز قوللىرىڭلار بىلەن ئارقانغا ئېسىلىۋېلىشنى خالىمىغاچقا، قىياس قىلالساڭلارمۇ ھۆكۈم چىقىرىشنى خالىمايسىلەر.

سىلەرگە ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەن سىرنى، ئەڭ يېگانە كىشىنىڭ خىيالىي تۇيغۇلىرىنى ئېيتىپ بېرىي.

يېقىندا، مەن دائىم خىرە - شىرە گۈگۈم ئىچىدە پەرىشانە سەيلە قىلدىم. مەن ئۈچۈن قۇياش ھەر كۈنى غەربكە پاتاتتى.

تاشلار ئارىسىدىن ئۆتۈپ يۇقىرىغا كەتكەن بىر مۈشكۈل تەنھا چىغىر يول بار ئىدى. بۇ گىياھسىز تاغ يولىدىكى شېغىللار مەزمۇت قەدەملىرىم ئاستىدا يانجىلىپ تىنىمىسىز ئاۋاز چىقىراتتى. مەن مەسخىرىلىك غىچىرلاۋاتقان شېغىللارنى دەسسەپ جىمجىت كېتىپ باراتتىم. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، تېپىلغاق تاشلارنىمۇ دەسسەپ

باراتتىم. مەن ئۈستىگە قاراپ زورمۇزور ماڭاتتىم. ئاشۇ قەتئىي روھ شەيتانلىرىم ۋە كۈچلۈك دۈشمەنلىرىمنىڭ مېنى ھاڭغا غۈلتىۋېتىشى بىلەن ھېسابلاشماي ماڭدىم. گەرچە ئاشۇ قەتئىي روھ يېرىمى پاپاغا، يېرىمى تۇلۇمچاشقانغا ئوخشاشقان ھالدا ئۈستۈمدە ئولتۇرۇۋېلىپ، پۈت - قوللىرىمنىڭ ماجالىنى قويىمىسىمۇ، يەنە قۇلقىمغا، ھەتتا مېڭەمگە قوغۇشۇن قويۇۋەتسىمۇ ماڭدىم.

— ئاھ، زور ئاستېر، — ئۇ مەسخىرە قىلىپ پەس ئاۋازدا دانە - دانە قىلىپ سۆزلىدى، — سەن، ئەي، ئەقىل تېشى! سەن ئۆزۈڭنى شۇنچە ئېگىزگە ھەم شۇنچە يىراققا ئاتتىڭ، لېكىن ئېتىلغان ھەرقانداق تاش يېنىپ چۈشىدۇ.

ئاھ، زور ئاستېر، سەن، ئەي، ئەقىل تېشى، ئەي، ئېتىلغان تاش، ئەي، يۇلتۇزلارنى ۋەيران قىلغۇچى! سەن ئۆزۈڭنى شۇنچە ئېگىز ھەم شۇنچە يىراق تاشلىدىڭ. لېكىن، ئېتىلغان ھەرقانداق تاش يېنىپ چۈشىدۇ.

ئاھ، زور ئاستېر، سەن ئۆزۈڭ ئاتقان تاش تۈپەيلى ئۆلۈمگە بۇيرۇلدۇڭ. سەن گەرچە تاشنى يىراق ئېتىۋەتسەڭمۇ، ئۇ يەنىلا قايتىپ بېشىڭغا چۈشىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن، ھېلىقى پاپا پەسكويغا چۈشۈپ ئۇزاققىچە ئۈنچىقىمدى. بۇ ئېغىر كەيپىيات مېنى بۇرۇقتۇرما قىلىۋەتتى. راست، گەرچە بىز ئىككىمىز بىللە بولساقمۇ، يالغۇز چېغىمدىكىدىنمۇ بەك تەنھالىق ھېس قىلدىم.

يول بويى ئۆرلىدىم، چۈشەكىدىم، ئويلىدىم. لېكىن، ھەممە نەرسە مېنى باسماقتا ئىدى. خۇددى ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولغان ئادەم قاتتىق ئاغرىقتىن ھالسىزلىنىپ كۆزى ئۇيقۇغا ئىلىنا - ئىلىنمايلا يەنە ئويغىنىپ كەتكەندەك بولۇپ قالدىم.

لېكىن، مەندە باتۇرلۇق دەپ ئاتىلىدىغان بىر نەرسە بار. ئۇ

باشتىن - ئاخىر مەندىكى غەمكىنلىك ۋە چۈشكۈنلۈكنى يوقىتىدۇ.
باتۇرلۇق مېنى توختىتىپ شۇنداق دېدى: «سەن پاپامۇ،
مەنمۇ؟!»

ھۇجۇمچان باتۇرلۇق ئەڭ ئۇستا قاتىل، شۇڭا ھەر بىر قېتىملىق
ھۇجۇمدا غەلبە ساداسى ئىچىدە بارلىق ئازابىنى يەڭدى. لېكىن،
ئىنسانلارنىڭ ئۆزىدىكى ئازابلا ئەڭ چوڭ ئازابتۇر.

مەن ھاڭ گىرۋىكىدە تۇرغىنىمدا باتۇرلۇق باش قېيىشلىرىمنى
تۈگەتتى. ئادەم ماڭغان قايسى يەر ھاڭ ئەمەس؟ ئۇ نەگىلا قارىسا ھاڭنى
كۆرىدۇ!

باتۇرلۇق ئەڭ ئۇستا قاتىل. ئۇ ھېسداشلىقنىمۇ يوق
قىلىۋېتەلەيدۇ. ھېسداشلىق ئەڭ چوڭقۇر ھاڭ. بىر ئادەمنىڭ ھاياتقا
بولغان تونۇشى قانچە چوڭقۇر بولسا، ئازابقا بولغان چۈشەنچىسىمۇ
شۇنچە چوڭقۇر بولىدۇ.

باتۇرلۇق - ھۇجۇمچان باتۇرلۇق ئەڭ ئۇستا قاتىل، ئۇ
ئۆلۈمنىمۇ يوقىتالايدۇ. ئۇ دەيدۇ:

ئاشۇلار ھاياتلىقمۇ؟ خوپ! ئۇنداقتا بىز ئۇلارنى قايتا ياشىتىپ
باقايلى!

بۇ سۆزلەر غەلبە سادالىرىغا تولۇپ، قولىقى بار كىشىلەرگە
ئاڭلىتىلاتتى.

2

- توختا، پاپا، - دېدىم مەن، - پاپا، مەن ياكى سەن
بولۇشىمىزدىن قەتئىينەزەر، سەندىن مەن كۈچلۈك. سەن
پىكىرلىرىمنىڭ تەكتىنى بىلىشكە ئەمەلسىز، بۇنىڭغا سەن تاقەت
قىلالمايسەن!

شۇنىڭ بىلەن خېلى يەڭگىلەپ قالدىم. چۈنكى، بۇ پاپا - بۇ
ئايغاقچى شەيتان مۇرەمدىن چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ئالدىمدىكى تاش

ئۈستىدە ئولتۇردى. ئىككىمىزنىڭ يېنىدا بىر ئىشىك بار ئىدى. — قارا، پاپا، بۇ ئىشىككە، — دېدىم مەن سۆزۈمنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ئۇ ئىككى ياققا ئاپىرىدۇ. ئىككى يول بۇ يەردە تۇتشىدۇ، ئۇلارنىڭ ئاخىرىغا يەتكىلى بولمايدۇ.

بۇ چېكىنىش يولىنىڭمۇ ئاخىرى يوق. ئاۋۇ ئىلگىرىلەش يولىمۇ ئالدىغا قاراپ چەكسىز سوزۇلغان.

بۇ ئىككى يول بىر - بىرىنىڭ ئەكسىگە ماڭىدۇ. لېكىن، بىۋاسىتە ئۇچرىشىدۇ - ئىشىك دەل ئۇلارنىڭ ئۇچرىشىش نۇقتىسى، ئۇنىڭ ئۈستىگە «دەققە» دېگەن خەت ئويۇلغان.

كىشىلەر بۇ يوللارنى بىرنى بويلاپ مېڭىۋەرسە، پاپا، سېنىڭچە بۇ يوللار مەڭگۈ قارمۇقارشمۇ؟

— تۈزلۈكتە ساختىلىق بار، — دېدى پاپا پىسەنت قىلماي، — ھەرقانداق ھەقىقەت تۈز بولمايدۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆزۈمۇ ھالقىدەك بولىدىغۇ.

— سەن، ئەي، قەتئىي روھ، — دېدىم مەن كايىپ، — سەن سوئالمىغا ئۇنداق سەل قارىما، بولمىسا سەندەك مايماقنى ئولتۇرغان جايڭدىلا قالدۇرىمەن، سېنى يۈكسەككە باشلاپ كەلگىنىمنى ئۈتتۈما!

قارا بۇ دەققىگە، بۇ دەققىدىن كەينىگە قاراپ چەكسىز سوزۇلغان يول بار، كەينىمىزدە بىر چەكسىزلىك بار.

شەيئىلەر ئىچىدە يۈگۈرۈپ ماڭالايدىغانلار ئاشۇ يولنى تاماملاپ بولدى ئەمەسمۇ، بولىدىغانلار بولۇپ بولدى ھەم ئۆتمۈشكە ئايلىنىپ بولدى ئەمەسمۇ؟

ھەممە نەرسە مەۋجۇت بولغان بولسا، ئۇنداقتا، پاپا، سەن بۇ دەققە ئۈستىدە نېمىلەرنى ئويلايسەن، بۇ ئىشىمۇ بولغان ئەمەسمۇ؟

نەرسىلەر ئاشۇنداق دەۋر قىلىپ، كەلگۈسىدىكى بارلىق نەرسىلەرنى مۇشۇ دەققە ئىچىدە ساقلىماقچى ئەمەسمۇ؟ ئەڭ ئاخىر،

ئۇنىڭ ئۆزۈمچۈك شۇنداق.

شۇڭا، نەرسىلەر ئىچىدە يۈگۈرۈپ ماڭالايدىغانلار ئالغا قاراپ يۈگۈرۈشى كېرەك.

بۇ يەردە ئاي شولىسى ۋە ئايدىڭدا ئۆمىلەپ يۈرگەن ئۆمۈچۈك، يەنە بۇ ئىشكىتە مەڭگۈلۈك توغرىسىدا پەس ئاۋازدا سۆزلىشىۋاتقان سەن بىلەن مەن ئاللىقاچان مەۋجۇت بولۇپ بولغان ئەمەسمۇ؟

بىز يەنە كۆز ئالدىمىزدىكى يەنە بىر ئۇزۇن ھەم غەلىتە يولنى تۈگىتىشىمىز، ئۇنى دەۋر قىلىشىمىز كېرەككۇ؟

مەن بارغانسېرى چۈشكۈنلىشىپ كېتىۋاتقان ئاۋازم بىلەن شۇنداق دېدىم: مەن ئۆزۈمنىڭ ئىدىيەسى ۋە ئۇنىڭ كەينىدىكى پىكىرلىرىمدىن ئەنسىرەيمەن. ئۇشتۇمۇتۇ ئەتراپىدا بىر ئىتنىڭ قاۋۇغىنىنى ئاڭلىدىم.

مەن ئىتنىڭ ئەنە شۇنداق قاۋۇغىنىنى ئاڭلاپ باققانمۇ؟ ئىدىيەلىرىم ئۆتمۈشنى ئەسكە ئالدى. ھەئە! يىراق بالىلىقىمدا شۇنداق بولغان. ئۇ چاغدا مەن گۆدەك ئىدىم.

ئۇ چاغدا، بىر ئىتنىڭ ئاشۇنداق قاۋۇغىنىنى ئاڭلىغاندىم ھەم ئاشۇ ئىتمۇ جىن بار دەپ ئويلايدىغان جىمجىت تۈن نىسپىدە ئىدى. ئۇنىڭ تۈكلىرىنىڭ دىردىيىپ تىترەپ تۇرغىنىنى كۆرگەندىم.

مەندە ھېسداشلىق پەيدا بولدى. ئۇ چاغدا تولۇن ئاي ئۆگزىدە جىمجىت يورۇپ تۇراتتى. گويا شۇ يەردە ئۇخلاپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. بۇ پارلاق سەييارە مەلۇم بىرىگە تەۋە جايدا جىمجىتقىنا ياتاتتى.

شۇڭا، ئىت قورقتى. چۈنكى، ئۇ جىن ۋە ئوغرىلارغا ئىشىنەتتى. مەن ئۇنىڭ توختىماي قاۋۇشنى قايتا ئاڭلىغاندا، ئۇنىڭغا چەكسىز ھېسداشلىق قىلغاندىم.

بۇ ۋاقىتتا پاپا نەگە كەتتى، ئىشىك، ئۆمۈچۈك ۋە بارلىق پىچىرلاشلارچۇ؟ مەن چۈش كۆرۈۋاتامدىم، ئويغاندىمۇ - يوق، ئۆزۈمنىڭ غەمكىن ئاي نۇرى ئاستىدىكى قورام تاشلار ئارىسىدا يېگانە

تۇرغانلىقىمنى ئۇشتۇمتۇت بايقىدىم؟

بىراق، ئۇ يەردە بىر ئادەم ياتاتتى! ئۆزۈڭگەن ئىت ھەدەپ سەكرەپ قازايتتى. يېقىن كەلگىنىمنى كۆرۈپ، ئۇ يەنە قازۇپ كەتتى، ئىتنىڭ قازۇپ تۇرۇپ ياردەم تەلەپ قىلىشىنى ئاڭلاپ باققانمىدىم؟

راست، ئۇلارنى مەن ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان، مەن بىر ياش چوپاننىڭ ھاسىراشلىرىنى كۆرگەن. ئۇنىڭ چىرايى پۈرۈشۈپ، تولغىنىپ كەتكەندى. قاپقارا توم بىر يىلان ئۇنىڭ ئاغزىغا چىرماشقانىدى.

مەن بۇنداق ئاجايىپ، يىرگىنچلىك ۋە تاتارغان چىرايىنى كۆرگەنمۇ، ئۇ ئۇخلاپ قالدىمىكىن؟ يىلان ئۇنىڭ گېلىغا كىرىپ چاقتى.

مەن قولۇم بىلەن ئۇ يىلاننى تارتتىم. لېكىن، بۇ ھەرىكەت ئورۇنسىز بولۇپ چىقتى. مەن ئۇنى چوپاننىڭ گېلىدىن تارتىپ چىقىرالمىدىم. شۇڭا، مەن ۋارقىرىدىم: «چىشلە! چىشلە! ئۇنىڭ بېشىنى چىشلەپ ئۇزۇۋال! چىشلە!» مېنىڭ قورقۇنچۇم، ئۆچمەنلىكىم، يىرگىنچلىرىم ۋە ھېسداشلىقىم شۇنداق توۋلىدى. مېنىڭ ياخشىلىقىم ۋە يامانلىقىم ئوخشاش بىر ئاۋاز بىلەن چۇقان سالدى. يېنىمدىكى تەۋەككۈلچىلەر، سىلەر يىل بويى مەككەر كېمە ۋە قورقۇنچلۇق دېڭىز بىلەن بىللە بولىدىغان كىشىلەر، ئەي، سىر مەستانىلىرى! مەن كۆرگەن سىرلارنى يېشىپ بېرىڭلار. بۇ تەنھا كىشىنىڭ خىيالىي تۇيغۇلىرىنى چۈشەندۈرۈڭلار!

بۇ پەقەت بىر خام خىيال، بىر بېشارەت. مەن بۇ تەسەۋۋۇردىن نېمىنى كۆرەلەيمەن، بۇ ئاخىر كېلىدىغان كىشى كىم؟

يىلان چىشىلىۋالغان چوپان زادى كىم، ئۇ قارا ھەم توم نەرسىنىڭ گېلىنى ئىگىلىشىگە يول قويغان كىشى كىم؟ ۋاھالەنكى، ئۇ چوپان چۇقانلىرىم بويىچە ئىش كۆردى. ئۇ يىلاننى قاتتىق چىشلەپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئۇنىڭ كاللىسىنى يىراققا تۈكۈرۈۋېتىپ چاچراپ

ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

ئەمدى ئۇ چوپانمۇ ئەمەس، ھەتتا بىر ئادەممۇ ئەمەس ئىدى، ئۇ بىر ئۆزگىرىشچان گەۋدىگە ئايلاندى. ئۇنىڭ چۆرىسىدە نۇر گەردىشى، ئۇ ھەم كۈلۈپ تۇراتتى! ھېچكىم ئۇنىڭدەك كۈلۈپ باقمىغان. ئاھ، قېرىنداشلار، مەن ئىنسانلارغا يات كۈلكە ساداسىنى ئاڭلاپ قالدىم. بۇ چاغدا بىر خىل تەشەنلىق، مەڭگۈ قانائەتلىنمەيدىغان قىزغىنلىق مېنى يالمايتتى.

مېنىڭ ئاشۇ كۈلكىگە بولغان تەشەنلىقىم مېنى يالماقتا ئىدى. ئاھ، مەن يەنە قانداقمۇ ياشارمەن؟ ئەمما، ھازىرلا ئۆلۈشكە قانداقمۇ رازى بولمەن؟!

47. كۈتمىگەن بەخت

زور روئاستېر شۇنداق دەيدۇ:

زور روئاستېر مۇشۇ سىر ۋە ھەسرەتلىرى بىلەن دېڭىزدىن ئوتتى. لېكىن، ئۇ شادلىق ئارىلى ۋە دوستلىرىدىن ئايرىلىپ تۆت كۈن ئۆتۈپلا، بارلىق ئازابلىرىدىن غالىب كەلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ تەقدىرىنى غالىبلارچە ھەم قەتئىي رەۋىشتە قايتا كۈتۈۋالدى. ئاندىن زور روئاستېر ئۆزىنىڭ شادىيانە روھىغا شۇنداق دەيدى:

«ئەمدى يەنە تەنھالىقىمغا قايتتىم، مېنىڭ ئىستىكىممۇ شۇ ئىدى. سۈزۈك ئاسمان ۋە تىنىق دېڭىز ئارا تەنھا سەيلە قىلدىم، ھالبۇكى، چۈشتىن كېيىنكى ۋاقىت مېنى يەنە ئوربۇۋالدى.

بىر چۈشتىن كېيىن، مەن تۇنجى قېتىم دوستلىرىمنى ئۇچراتقاندىم. ئىككىنچى قېتىمدىمۇ دەل چۈشتىن كېيىن ئۇچراتتىم. بۇ ۋاقىتتا ھەممە نەرسە شۇقەدەر تىمناست ئىدى.

ئاسمان ۋە زېمىن ئارا كۆچۈپ يۈرگەن ھەرقانداق بەخت پارلاق بىر روھنىڭ قوينىدىن ئارامگاھ ئىستەيدۇ. بارلىق پارلاقلىق بەخت تۈپەيلى

تېخىمۇ جىمجىت كېتىدۇ.

ئاي، ھاياتىمنىڭ چۈشتىن كېيىنى! مېنىڭ بەختىممۇ چوڭقۇر
جىلغىلاردىن ئارماگاھ ئىزدىگەن، كېيىن ئۇ ئاشۇ زاھىرانە سەممىي
روھنى تاپتى.

ئاي، ھاياتىمنىڭ چۈشتىن كېيىنى! مەن ھەممىنى تەرك ئەتتىم.
بىرلا نەرسە ئۈچۈن، ئىدىيەمنىڭ مۇنبەت بوستانلىرى ۋە ئەڭ يۈكسەك
ئۈمىدىنىڭ سەھىرى ئۈچۈن!

ياراتقۇچىمۇ ھەمراھ ۋە ئۆز ئۈمىدىنىڭ پەرزەنتىنى ئىزدەيدۇ.
كېيىن ئۇ شۇنى بىلدىكى، ياراتماي تۇرۇپ ئۇنى تاپقىلى بولمايتتى.
شۇڭا، خىزمىتىم يېرىملاشقاندا، پەرزەنتلىرىمگە يۈزلىنىپ
ئۇلارنىڭ يېنىغا قايتتىم. پەرزەنت ئۈچۈن، زور ئاستىپ ئالدى بىلەن
ئۆزىنى يىتتۈرۈشى كېرەك.

ئادەم ئۆز قەلبىدە پەقەتلا پەرزەنتى ۋە خىزمىتىنى سۆيىدۇ.
ئۇلۇغۋار ئۆزلۈكنى سۆيۈش مەلۇم بىر نەرسىنى تەۋەللۈت قىلىشنىڭ
بېشارىتى. مەن بۇنى بايقىدىم.

پەرزەنتلىرىم يەنىلا ئەمدىلا كۆكرىۋاتقان نەۋ باھاردا، ئىللىق
شامالنىڭ سىپىشلىرىدىن ھۇزۇرلانماقتا. بېغىمدىكى ئەڭ ياخشى
ئۆسكەن ئاشۇ دەرەخلەر.

راست، بۈك - باراقسان ئۆسكەن قويۇقلاشقان جاي شادلىق
ئارىلىدۇر.

بىراق، ھامان بىر كۈنى، مەن ئۇلارنى قومۇرۇۋېلىپ يىراق - يىراق
تىكىپ قويمەن. شۇ چاغدىلا ھەربىر تۈپ دەرەخ تەنھالىق، قەيسەرلىك
ۋە ئېھتىياتنى ئۆگىنىۋالىدۇ.

ئۇ توم، سەل ئېگىلگەن، ئەۋرىشىم، مەزمۇت ھالدا ساھىلدا قەد
كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ. بەئەينى ھاياتلىقنىڭ سۇنماس ماياكىدەك.

ئاشۇ چاپقۇن دېڭىزغا بېسىپ كىرگەندە، تاغنىڭ قاڭشىرى
دېڭىزغا چىلاشقان يەردە، ھەربىر تۈپ دەرەخ كېچە - كۈندۈز نوۋەت ب

مىلەن ساقلاپ تۇرىدۇ. ئۇنى ئۆزىنىڭ سىنىقى ۋە پاكىتى قىلىدۇ. ھەر بىر پەرزەنت سىناق ۋە ئىسپاتلاردىن ئۆتۈپ، كىشىلەرگە مېنىڭ پۇشتۇم ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشى كېرەك ھەم كىشىلەرنىڭ ئۆزىنىڭ ئۇزاق ئىرادىنىڭ غوجايىنى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشى كېرەك. سۈكۈت ئىچىرە بايان قىلغان رەت قىلىش بىرلە سەدىقە ئالغاندەك. «شۇندىلا، مېنىڭ ھەمراھىم بولالايدۇ. زور ئاستىپ بىلەن تەڭ يارىتىدىغان ھەم تەڭ بەھرىمەن بولىدىغان ئادەمگە ئايلىنىدۇ، بۇ ئادەم ھەممىنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ ئىرادەمنى شەۋكىتىمگە يېزىپ قويىدۇ»

ئۇ ۋە ئۇنىڭ تەڭدىشى ئۈچۈن، ئالدى بىلەن ئۆزۈمنى پۈتكۈزۈشۈم كېرەك. شۇڭا، مەن ھازىر ھەممىلا يەردە ئۆزۈمنى بەختتىن قاقچۇرۇپ بارلىق ئوڭۇشسىزلىق ۋە بەختسىزلىكلەرنى راۋا كۆردۈم. مەن بۇنى ئۆزۈمگە ئاخىرقى سىناق ۋە ئىسپات قىلىمەن.

راست، مېڭىشىم كېرەك. سەيباھلارنىڭ سايىسى ئۇزاق ھاياتلىقلار ھەمدە ئەڭ جىمجىت دەقىقىلەر. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى: «دەل ۋاقتى بولدى، دېيىشىدۇ.

شامال ئاچقۇچلارنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆتۈپ ماڭا ئۇشقىتتى - دە، «كەل، دېدى. ئىشىك ھىيلىگەرلىك بىلەن ئېچىلىپ، ماڭا «بارغىن» دېدى.

پەرزەنت مۇھەببىتى ماڭا كىشەن بولدى. مۇھەببەت تەشئاللىقىم خەندەك بولۇپ، مېنى بالىلارنىڭ تۇتقۇنىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۆزۈمنى يوقاتتىم.

تەشئاللىق مەن ئۈچۈن شۇ تاپتا ئۆزۈمنى يوقىتىش دېمەكتۇر. بالىلار، مەن سىلەرنى ئىگىلەيمەن! بۇنداق ئىگىلەشلەردە ھەممە بىخەتەر، ئىشەنچلىك ھەم تاماسىز بولۇش كېرەك.

لېكىن، سۆيگۈ قويۇشىم مېنى قاقلىماقتا. زور ئاستىپ ئۆز

سۈيىدە قاينماقتا. ئاندىن بارلىق سايە ۋە گۈمانلار بېشىمنى ئەگىپ ئۈچۈپ كەتتى.

ھازىر زىمىستان قىش ۋە قار - مۇزلارغا تەشنا بولماقتىمەن: «ئاي، زىمىستان قىش ۋە قار - مۇزلار مېنى توڭلىتىپ چىشلىرىمنى كاراسلىتىۋەتسە دەيمەن.» مەن بىر تىنىۋالدىم، سوغۇق تۇمانمۇ پەيدا بولدى.

ئۆتمۈشۈم ئۆزىنىڭ قەبرىسىدىن بۆسۈپ چىقتى، كۆمۈلگەن ئازابلار ئويغاندى. ئۇلار كېپەنگە يۆگىنىپ قانغۇچە ئۇخلىغان. شۇڭا، ھەممە نەرسە: «بۇ ئاقتى كەلدى!» دەپ ماڭا بەلگە بەردى. بىراق، تاغ - جىلغىلىرىم تەۋرەپ، ئىدىيەلىرىم مېنى چىشلەپ ئاغرىتقانىدا، بىراقلا ئويغاندىم.

ئاي، تېرەن ئويللىرىم، مەن قاچانمۇ سېنىڭ قېزىشلىرىڭنى سېزىپمۇ تىترەيدىغان بولارمەن؟

قېزىشلىرىڭنى سەزگىنىمدە، يۈرىكىم ئاغزىمدىن چاچراپ چىقىپ كېتىدىغاندەك بولۇپ كېتىمەن! ئەي، تەمكىن گاچا، مېنى تۇنجۇقتۇرۇپ قويايلا دېدىڭ.

مەن سېنى ئەزەلدىن چاقىرىپ ئەكېلەلمىگەن. بولدى بەس، سېنى ئېلىپ يۈرمەسەن! ئەڭ ئاخىرقى مەغرۇرلۇقۇم ۋە كەمسىتىشلىرىمنى شىردەك كۆرسەتكۈچىلىكىم يوق.

سېنىڭ ئېغىرلىقىڭلا مېنى ۋەھىمگە سالدى، لېكىن ھامان بىر كۈن مەندە يېتەرلىك كۈچ پەيدا بولۇپ، شىردەك ھۆركىرەپ سېنى ئەكېلىمەن.

بۇ نۇقتىدا سېنى يەڭگەندىن كېيىن، يەنە تېخىمۇ چوڭ جەھەتلەردە ئۆزۈمنى يېڭىشىم كېرەك. غالىبىيەت ئۆز - ئۆزۈمنى پۈتكۈزۈشۈمنىڭ نىشانىسى!

شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇدا دېڭىزدا لەيلەپ يۈردۈم. شېرىن سۇخەن پۇرسەت مېنى كۆپتۈردى. ئالدى - كەينىمگە قارىدىم، باش - ئاخىرنى كۆرەلمىدىم.

ئەڭ ئاداققى ئېلىشىش ۋاقتىم تېخى يېتىپ كەلمىدى. بەلكىم مۇشۇ ۋاقىتتىدۇ؟ راست، دېڭىز ۋە ھاياتلىق يامان غەرەزدىكى گۈزەللىك بىلەن ماڭا سەپسالماقتا.

ئاي، ھاياتىمنىڭ چۈشتىن كېيىنى! ئاي، زاۋالدىكى بەخت - سائادەت! ئاي، دېڭىزدىكى زەڭگەر ئاسمان! ئاي، تىنچسىزلىق ئىچىدىكى جىمجىتلىق! مەن سىلەردىن نەقەدەر گۇمانلىنىمەن!

راست، سىلەرنىڭ يامان غەرەزلىك گۈزەللىكىڭلارغا ئىشەنمەيمەن! مەن ئاشىقلار كەبى زىيادە شېرىن تەبەسسۇمغا ئىشەنمەيمەن.

خۇددى بۇ ھەسەتخور ئۆز مەشۇقىنى نازۇكلۇق بىلەن بىردىنلا ئىتتىرىۋەتكەندەك. مەنمۇ كۆز ئالدىمدىكى بۇ بەختلىك دەقىقىنى ئىتتىرىۋەتتىم.

بەختلىك دەقىقە، نېرى كەتكىن! مەن ئۈچۈن سەن كۈتمىگەن بىر بەختنى ئەكەلدىڭ! ئەمما، مەن ئەڭ دەھشەتلىك ئازابىنى قوبۇل قىلىشقا تەييار! بۇ تېخى ۋاقتى ئەمەس!

قۇتلۇق دەقىقە، نېرى كەتكىن! بالىلىرىم يېنىدىن ئارامگاھ ئىزدە! تېز بول! كۈنپېتىشتىن ئاۋۋال بەختىمنى ئېلىپ بېرىپ ئۇلارغا دۇئا قىل!

قۇياش پاتتى، تاڭ ئاتتى، بارغىن، بەختىم!»
ئۇ تۈنبويى ئوڭۇشسىزلىقىنى كۈتتى، ئەمما بىكارغا كەتتى. كېچە يەنىلا سۈزۈك ھەم جىمجىت، بەخت بارغانسېرى يېقىنلىماقتا. لېكىن، تاڭ يورۇي دېگەندە، زور وئاستېر مېيىقىدا كۈلۈپ، مەسخىرە قىلغاندەك دېدى:

«بەختنىڭ مېنى قوغلىشىشىدىكى سەۋەب، مەن ئاياللارنى قوغلاشمايمەن. ئەمەلىيەتتە، بەخت ئايالدۇر.»

48. كۈن چىقىشتىن ئاۋۋال

زور ئاستىبەر شۇنداق دەيدۇ:

ئاھ، ئۈستۈمدىكى ئاسمان، سۈزۈك ھەم چەكسىز ئاسمان! ئاھ، نۇر جىلغىسى! ساڭا ھەر قارىسام، ئىلاھىي تىلەكتىن لەرزىگە كېلىمەن. ئۆزۈمنى يۈكسەكلىكىڭگە تاشلىدىم. ئۇ مېنىڭ چوڭقۇرلۇقىم! ئۆزۈمنى پاكلىقىڭغا يوشۇردۇم. ئۇ مېنىڭ سەبىيلىكىم.

تەڭرى گۈزەللىكىنى يوشۇرىدۇ، سەنمۇ يۇلتۇزلىرىڭنى يوشۇردۇڭ. گەپ قىلمايسەن، بۇ ئارقىلىق ئەقىل - پاراستىڭنى كۆرسەتتىڭ. بۈگۈن سەن مەن ئۈچۈن غەزەپ دېڭىزىدىن ئاستا ئۆرلىدىڭ، سۆيگۈ ۋە نازاكتىڭ بىلەن قوپال روھىمغا شۆرلىدىڭ؟

سەن گۈزەللىكىڭگە يوشۇرۇنۇپ، لاتاپەت بىلەن ماڭا قاراپ كەلدىڭ، سەن ئەقىل - پاراستىڭنى ئۈن - تىنسىز ئايان قىلدىڭ.

ئاھ، قەلبىڭدىكى شەپقەتنى نېمىشقىمۇ سەزمىگەندىمەن! سەن كۈن چىقىشتىن بۇرۇنلا مەندەك ئەڭ يېگانە ئادەمگە يېقىنلاپ كەلدىڭ.

ئىككىمىز ئەزەلدىنلا دوست ئىدۇق، ئىككىمىزدە ئورتاق ھەسرەت، ۋەھىمە ۋە چوڭقۇرلۇق بار، ھەتتا قۇياشمۇ ئىككىمىزگە مەنسۇپ.

ئىككىمىز پاراڭلىشىپ باقمىدۇق. چۈنكى، بىز بىر - بىرىمىزنى چۈشىنەتتۇق. ئۆزئارا بېقىشىپ، بىلىملىرىمىزنى تەبەسسۇملىرىمىز بىلەن يەتكۈزەتتۇق.

سەن يالقۇنۇمدىن چىققان نۇر ئەمەسمىدىڭ؟ ئەقىل - پاراستىمگە قانداش روھ ئەمەسمىدىڭ؟

ئىككىمىز بىللە ئۆگەنگەن، ئۆزىمىزدىن ھالقىشنى ھەم خۇشخۇي

كۈلۈشنى.

بارچە بوغۇلۇش، مەقسەت ۋە جىنايەتلەر ئاستىمىزدا يامغۇر بولۇپ ياغقاندا، بىز يىراقتا تۇرۇپ نۇرلۇق كۆزلىرىمىز بىلەن پەسكە قاراپ كۈلىمىز.

كېچىدە تەنھا كېتىۋاتقىنىمدا، قەلبىم زادى نېمىگە تەشنا بولغىتتى، تاغقا سېنى دەپ چىقىمىسام كىمنى ئىزدەيتتىم؟ سەرسانلىقىم ۋە تاغقا چىقىشىم ھاماقەتلىك. لېكىن، ئۇلار بولمىسا بولمايدۇ، پۈتكۈل ئىرادەم سېنى كۆزلەپ ئۇچىدۇ!

لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇت ۋە سېنى بۇلغىغان نەرسىلەردىنمۇ بەكرەك غەزەپىمنى قوزغىدىغان نەرسە بولاتتىمۇ؟ مەن ھەتتا ئۆزۈمنىڭ ئۆچمەنلىكىگىمۇ غەزەپلىنىمەن. چۈنكى، ئۇمۇ سېنى بۇلغىيدۇ. لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلاردىن غەزەپلىنىمەن، ئۇلار ئىككىمىزنىڭ ئورتاق ئولجىمىزنى مۇشۇكتەك ئوغرىلاپ كەتتى، چەكسىز مۇقەررەرلىك ۋە ئامىن!

ھەر ئىككىمىز لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلاردىن غەزەپلەنگەندەك، ئاشۇ ساللاڭلەر ۋە ئايغاقچىلاردىن غەزەپلىنىمىز. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئالا كۆڭۈل. قارغاش ۋە بەخت تىلەشلەرنىڭ ھەممىسى چىن يۈرەكتىن چىقىشى كېرەكلىكىنى بىلمەيدۇ.

چېلەككە ياكى ھاڭغا كىرىۋېلىپ، قۇياشنى پۈتۈنلەي كۆرمەسلىككە رازىمەنكى، سۈپسۈزۈك ئاسمىنىڭنىڭ لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلاردىن بۇلغىنىشىنى كۆرۈشكە رازى ئەمەسمەن! چاقماقنىڭ ئالتۇن يىپلىرى بىلەن ئۇلارنى بەند قىلىپ، ئۇلارنىڭ قورسىقىنى گۈلدۈرمەمدەك چالسام دەيمەن.

غەزەپلەنگەن دۇمباقچى، مۇقەررەرلىكنىڭ ۋە ئامىنىڭنى مەندىن بۇلاپ كەتتى! ئۈستۈمدىكى ئاسمان سۈپسۈزۈك ئاسمان! نۇر جىلغىسى! مېنىڭ مۇقەررەرلىكىم ۋە ئارمىنىمى سەندىن بۇلاپ كەتتى.

مەن چۇقانى، گۈلدۈرمەمنى ۋە بوران - چاپقۇنلارنىڭ

قوپاللىقنى چۆچۈگەك ۋە گۇمانخور مۇشۇكتەك ئۇخلاشتىن ياخشى كۆرىمەن ھەمدە كىشىلەر ئارىسىدا ئاۋايلاپ ماڭغانلاردىن ۋە ئالا كوڭۇللىرىدىن غەزەپلىنىمەن، خۇددى لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلاردىن غەزەپلەنگەندەك.

«بەخت تىلەشنى بىلمىگەنلەر قارغاشنى ئۆگىنىشى كېرەك!» بۇ يارقىن ۋەھىي سۈزۈك ئاسماندىن ماڭا يەتتى. بۇ سەييارە قاراڭغۇ تۈندىمۇ ئاسمىنىدا جىمجىت تۇراتتى.

بىراق، مەن بىر بەخت تىلىگۈچى ۋە مۇقەررەرچى. ئەگەر سەن، ئەي، سۈزۈك ئاسمان، نۇر جىلغىسى پەقەت يېنىمىدىلا بولساڭ، ئۇنداقتا مەن قۇتلۇق تىلىكىم ۋە مۇقەررەرلىكىمنى بارلىق جىلغىلارغا يەتكۈزۈمەن.

مەن بىر بەخت تىلىگۈچىگە ۋە مۇقەررەرلىكىگە ئايلاندىم، ئۇزاق ئېلىشىشلار ئارقىلىق كۈرەشچىگە ئايلاندىم، ھامان بىر كۈنى بارلىق نەرسىلەرگە ئۆز قولۇم بىلەن ئەركىن ھالدا بەخت تىلەش ئۈچۈن. لېكىن، تىلىكىم ھەممىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇشى كېرەك. خۇددى ئۇ ئۆزىنىڭ ئاسمىنى يۇمىلاق ئۆگزە، زەڭگەر سائەت ھەمدە مەڭگۈلۈكنىڭ كاپالىتى بولغان تەقدىردىمۇ ھەم بەخت تىلىگۈچىمۇ ئىزگۈ تىلەكلەرگە ئېرىشىدۇ!

ھەممىسى مەڭگۈلۈكنىڭ بۇلىقىدا يۈيۈندۈرۈلگەن. ياخشى - يامان دېگەن بىر تايىنىسىز سايە، چۈشكۈن ئازاب ۋە تۇراقسىز بۇلۇت. راست، مەن ھەر قېتىم: «كۈللى مەۋجۇدات تاسادىپىيلىق ئاسمىنى، سەبىيلىك ئاسمىنى، تەۋەككۈل ئاسمىنى، بىشەملىك ئاسمىنى» دېگىنىمدە، ئۇنىڭ مەنىسى كۆپۈرلۈك ئەمەس، بەخت تىلەشتۇر. «ھەممىنى دوغا تىكىش». مانا بۇ دۇنيادىكى ئەڭ قەدىمىي شەرەپلىك نامدۇر، مەن ئۇنى مەقسەت ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلدۇرۇپ، بارلىققا تاپشۇرۇپ بەردىم.

مەن: «كۈللى مەۋجۇدات ياكى كۈللى مەۋجۇداتنىڭ ئۆزىدە

مەڭگۈلۈك ئىرادە مەۋجۇت ئەمەس» دېگىنىمىدە، بۇ پەقەت مېنىڭ ئەركىن ۋە كۆك ئاسماندەك سۈزۈكلۈكنى بىر زەڭگەر سائەتنى قويغاندەك قويۇشۇمدۇر.

«كۈللى مەۋجۇداتتا بىرلا مۇمكىنسىز نەرسە — ئەقىل — پاراسەت بار» دېگىنىمىدە، بۇ بىشەملىك ۋە ئەسەبىيلىكنى مەڭگۈلۈك ئىرادىنىڭ ئورنىغا قويغانلىقىمدۇر!

توغرا، ئاز — تولا ئەقىلى، ئەقىل — پاراسەتنىڭ بىر تال ئۇرۇقىنى يۇلتۇزلارغا چاچقاندا، بۇ خېمىرتۇرۇچ ھەممىگە سىڭىپ كېلىدۇ. ئەسەبىيلىكنى دەپ ئەقىل — پاراسەت ھەممىگە ئارىلاشتۇرۇلدى. ئاز — تولا ئەقىل — پاراسەت تېپىلىشى مۇمكىن. لېكىن، ھەممە نەرسىدىن تىلەنگەن كاپالەتنى ئىزدەپ تاپتىم. ئۇلار تەلەپ قەدەملىرى بىلەن ئۈسسۈل ئويناشنى خالايدىكەن.

ئاھ، ئۈستۈمدىكى ئاسمان، سۈزۈك ھەم يىراق ئاسمان! سەندە مەڭگۈلۈك ئەقىل — پاراسەتنىڭ ئۆمۈچۈكى ۋە ئۇنىڭ تورى يوق. بۇ دەل سېنىڭ پاكلىقىڭ. مېنىڭ قارشىمچە، سەن پەقەت ئىلاھىي پۇرسەتنىڭ سەھنىسى ياكى ئىلاھىي شىشخال ھەم مۇقەددەس قىمار پىرى.

سەن خىجىل بولدۇڭمۇ؟ مەن ناباب سۆزلەرنى قىلدىممۇ نېمە، تىلاۋەت قىلدىم دەپ، ساڭا بىھۆرمەتلىك قىلىپ قويمىغاندىمەن؟ ياكى پەقەت ئىككىمىزلا بولغانلىقتىن خىجىل بولۇپ قالدىڭمۇ؟ سەن مېنى ئۈنسىز كېتىشكە ئەمر قىلدىڭ، تاڭغا ئاز قالغانلىقى ئۈچۈنمۇ؟

بۇ دۇنيا ناھايىتى چوڭقۇر، كۈندۈزى كۆرگىنىمىزدىنمۇ چوڭقۇر. نۇرغۇن ئىشلارنى كۈندۈزى ئېيتىشقا بولمايدۇ. ھازىر تاڭغا ئاز قالدى. بىردەمگە ئايرىلايلى!

ئاھ، ئۈستۈمدىكى ئاسمان، ئىللىق ھەم قىزغىن ئاسمان! سەن مېنىڭ كۈن چىقىشتىن بۇرۇنقى بەختىم! تاڭ ئاتتى، بىز ئايرىلايلى!

49. يىگىلگەن ئەخلاق

1

زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور روئاستىر قۇرۇقلۇققا چىققاندىن كېيىن، تاغدىكى غارىغا بارماستىن، ئەتراپنى ئايلاندى ھەم ھەر خىل ئىشلار توغرىلۇق پاراڭ سالىدى. ئۇ ئۆز - ئۆزىگە مەسخىرىلىك ھالدا شۇنداق دېدى: «قارا، بۇ يەردە ئەگىپ - ئەگىپ مەنبەسىگە قايتىدىغان دەريا بار!» چۈنكى، ئۇ ئۆزى ئايرىلغان ئاشۇ ۋاقىتتا كىشىلەر ئارىسىدا يەنە نېمە ئىشلارنىڭ بولغانلىقىنى بىلمەكچى، ئۇلار يۈكسەلدىمۇ ياكى ئەرزىمەس بىرنەرسە بولۇپ كەتتىمۇ؟ بىر قېتىم ئۇ يېڭى بىر يۈرۈش ئۆيىنى كۆرۈپ، تەئەججۈپلەنگەن ھالدا مۇنداق دېدى:

— بۇ ئۆيلەرنىڭ سېلىنىشى زادى قانداق ئىش؟ راست گەپنى قىلغاندا، بۇ ئۆيلەرنى ئۆزىنىڭ ھالىتى قىلمۇۋالدىغان ئۇلۇغ ئادەم تېپىلمايدۇ!

بەلكىم، ئۇنى نادان بىر بالا ئويۇنچۇق ساندۇقىدىن ئېلىپ تىزىپ قويغاندۇ؟ مەن يەنە باشقا بىر كىچىك بالىنىڭ ئۇنى ئويۇنچۇق ساندۇقىغا سېلىپ قويۇشىنى ئۈمىد قىلىمەن!

بۇ ئۆيلەرگە كىرىپ - چىققىلى بولامدۇ؟ مەن ئۇلارنى لاتا قورچاقلاردەك ياكى نەپىسگۈرلەر ئۈچۈن قىلىنمىغاندەك ھېس قىلىمەن.

زور روئاستىر جىمجىت خىيال سۈردى. ئاخىر ئۇ ھەسرەتلەنگەن ھالدا:

— ھەممىسى ئەرزىمەس نەرسىگە ئايلىنىپ كېتىپتۇ، — دېدى. كۆرگەنلىرىم پاكار ئىشىكلەر، بويى مەن بىلەن تەڭ كىشىلەر ئۆتەلمىسۇ، ئېگىلىپ ئۆتۈشكە توغرا كېلىدۇ!

ئادەم، مەن ئېگىلىش كەتمەيدىغان يۇرتۇم ئىشكىلىرىگە قاچانمۇ بارارمەن؟ ئەرزمەس ئادەملەرگە ئېگىلىش كەتمەيدىغان يۇرتۇمغا؟ زور ئاستىبىر خورسىندى - دە، يىراققا تىكىلدى. شۇ كۈنى ئۇ يىگىلگەن ئەخلاق ھەققىدە بىر مۇنچە سۆزلىدى.

2

مەن ئادەملەر ئارىسىدىن ئۆتۈپ ئەتراپقا قارىدىم: ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەخلاقىغا ھەسەت قىلمىغان ھالىتىنى زادىلا كەچۈرەلمەيتتى.

ئۇلار مېنى بەس - بەس بىلەن چىشىلدى. چۈنكى، مەن ئۇلارغا: — ئەرزمەس كىشىلەرگە ئەرزمەس ئەخلاق كېرەك، — دېگەندىم. چۈنكى، ئەرزمەس كىشىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇش زۆرۈرىيىتىنى چۈشەنمەيتتىم.

شۇ تاپتا مەن نامەلۇم مەھەللىگە كېلىپ قالغان خورازغا ئوخشاپ قالدىم. مېكىيان مېنى چوقۇشماقتا. لېكىن، ئۇلارغا قىلچىمۇ ئۆچلۈكۈم كەلمىدى.

مەن خۇددى ئەرزمەس ئارازچىلىقنى بىر تەرەپ قىلغاندەك، ئۇلارغا ئاۋايلاپ مۇئامىلە قىلدىم. ھەرقانداق ئەرزمەس ئىشلارغىمۇ ھوشيار بولۇپ نەيزە تەڭلەشنى كىرىپنىڭ ئەقىل - پاراسىتى، دەپ ھېس قىلىمەن.

ئۇلار ئوچاق ئەتراپىدا ئولتۇرغاندا، مېنىڭ گېپىمنى قىلىشائىتى. لېكىن، مېنى بىلمەيتتى.

مانا بۇ مەن ھېس قىلىۋاتقان يەنە بىر خىل سۈكۈت. ئۇلارنىڭ چۇقانلىرى خۇددى ئىدىيەمگە بىر قۇر كىيىم كىيدۈرۈپ قويۇلغاندەك مېنى ئوربۇلغان.

— بۇ قارا بۇلۇت بىزنى نېمە قىلماقچى؟ پەخەس بولايلى، بۇ بىزگە كېسەل ئەكەلمسۇن! — ئۇلار بىر - بىرىگە توۋلاشتى.

يېقىندا بىر ئايال ئۆزىنىڭ ماڭا يېقىنلاشماقچى بولغان بالىسىنى تۇتۇۋالدى ھەمدە «بالىلار يىراق كەتسۇن، بۇنداق كۆز بالىلارنىڭ روھىنى ئۆرتىۋېتىدۇ» دەپ ۋارقىرىدى.

مەن سۆزلىگەندە ئۇلار توختىماي يۆتلىدى. ئۇلارچە يۆتەل بورانغا بولغان قارشىلىق. ئۇلار مېنىڭ قالتىس خۇشال ئىكەنلىكىمنى ئويلاپ يېتەلمەيتتى.

— زور روئاستىڭىز دەۋرىمىزگە ماس ئەمەس، — ئۇلار ئەنە شۇنداق قارشىلىق كۆرسەتتەتتى. لېكىن، زور روئاستىڭىزغا ماس كەلمىگەن دەۋر نېمىگە ئىززىتىتى؟

ئۇلار ماختىغان ھالەتتىمۇ قانداق خاتىرجەم بولاي؟ ئۇلارنىڭ مېنى ماختىشى خۇددى تىكەنلىك كەمەردەك يېشىۋەتكىنىدەمۇ سانجىلىدۇ.

مەن ئۇ ئادەملەردىن شۇنى يەنە ئۆگىنىۋالدىم: ماختىغۇچىلار ۋاپادار قىياپەتكە كىرىۋالىدۇ. ئەمەلىيەتتە تېخىمۇ كۆپ ئېرىشىشنى ئويلايدۇ.

پۈتۈمدىن سوراپ بېقىڭلار، پۈتۈم ئۇلارنىڭ مەدھىيەسى ۋە جەلپكار مېلودىيەسىنى ياخشى كۆرەمدۇ — يوق! راستىنى ئېيتقاندا، پۈتۈم سەنەمگە دەسسەشنى ياكى جىم تۇرۇشنى قىلچە خالىمايدۇ.

ئۇلار ئىززەتسىز ئەخلاق بىلەن ئالداپ ياخشىچاق بولماقچى ھەم ئىززەتسىز بەخت سەنمى بىلەن پۈتۈمنى قايىل قىلماقچى.

مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ، ئەتراپىمغا قارىدىم. ئۇلار ئىززەتسىز بولۇپ كەتكەندى ھەم شۇنداق بولۇپ كېتىشى مۇمكىن ئىدى. سەۋەب ئۇلارنىڭ بەخت ھەم ئەخلاق قارىشىدا.

ئۇلار كەمتەرلىكلەرگە خاس ئەخلاقنى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ. چۈنكى، ئۇلار خاتىرجەملىكىنى خالايدۇ. پەقەت كەمتەرلىكلە خاتىرجەملىككە ماس كېلىدۇ.

توغرا، ئۇلار چوڭ قەدەم بىلەن ئىلگىرىلەشنى ئۆزىگە خاس

ئۇسۇل بىلەن ئۆگەنمەكتە. مەن ئۇنى ئاقساش دەپ قارايمەن. شۇڭا،
ئۇلار يولۇچىلارغا بولغان كاشلىغا ئايلىنىپ قالدى.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇنلىرى كېتىۋېتىپمۇ قاتقان
بويۇنلىرىنى تولغاپ، كەينىگە پات - پات قارايتتى. مېنىڭ ئۇلارنى
ئىتتىرىۋەتكۈم كېلىدۇ.

پۇت بىلەن كۆز بىر - بىرىگە يالغان سۆزلىمەسلىكى ھەم بىر -
بىرىنى ئالدىماسلىقى كېرەك. لېكىن، ئەرزىمەس كىشىلەر بارلىكى
جايدا يالغان گەپ بار.

ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزىلىرى ئىرادە بىلەن نېمە ئىشلارنى
قىلماقچى؟ قالغانلىرى ئەتراپلاردا پايىپتەك، بەزىلىرى ئىنتايىن ياۋاش.
نۇرغۇنلىرى چۈپەي رولچى.

ئۇلارنىڭ كۆپلىرىدە ئەركەكلەرگە خاس مېجەز يوق، شۇڭا ئاياللار
ئۆزلىرىنى ئەركەكلەشتۈرۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. پەقەت ھەقىقىي ئەرلەر
ئاياللاردىكى ئاياللىقنى قۇتقۇزالايدۇ.

مانا بۇ ئۇلاردىن بايقىغان ئەڭ ناچار سەمىمىلىك. بۇيرۇقۇز ئادەم
قەستەن مالاى بولۇۋالىدۇ.

«مەن، سەن، ھەممىز بىرلىكتە خىزمەت قىلايلى!» ھۆكۈمرانلار
ياسالماق بىلەن شۇنداق توۋلايدۇ. ئەڭ كاتتا غوجايىن، ئەڭ ئېسىل
مالاينىڭ ئىشىنى قىلسا، نېمىدىگەن ئېچىنىشلىق!

ئەھ، نەزىرىم قىزىقىش بىلەن ئۇلارنىڭ ساختىلىقىغا چۈشتى.
مەن ئۇلارنىڭ چىۋىنىدەك بەخت - سائادىتىنى ھەم كۈن نۇرى چۈشۈپ
تۇرغان دېرىزىدىكى توختىماي پىرقىرىشىنى چۈشەندىم.

مۇلايىملىق قانچە بولسا، ئاجىزلىقمۇ شۇنچە بولىدۇ. ئادالەت ۋە
ھېسداشلىق قانچە بولسا، ئوخشاشلا ئاجىزلىقمۇ شۇنچە چوڭ بولىدۇ.

ئۇلار خۇددى قۇملاردەك بىر - بىرىگە سىپايە، ئادىل ۋە
ئېھتىياتچان مۇئامىلە قىلىدۇ.

كەمتەرلىك بىلەن كىچىككىنە بەختكە ئېرىشىش ئۇلارنىڭ

ئاتالمىش شۈكرىسى! ئۇلار يەنە دەل مۇشۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە كىچىككىنە بىر بەختكە ئوغرىلىقچە كۆز سالىدۇ. ئۇلار چىن كۆڭلىدىن خالايدىغان بىر ئىش: زىتىغا تەگمەسلىك. شۇڭا، ئۇلار باشقىلار ئۈچۈن ھەر جەھەتتىن باش قاتۇرىدۇ ھەم ئالاقىدە ئۈستە.

بىراق، بۇ ئاجىزلىق، ئۇلار بۇنى «ئەخلاق» دەۋالغان بولسىمۇ. بۇ ئەرزىمەس كىشىلەر ۋارقىراپ - جارقىراشقاندا، مەن پەقەت بوغۇق ئاۋاز ئاڭلىغاندەك بولمەن. چۈنكى، بىرەر نەپەسىمۇ ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى بوغۇپ قويايلىدۇ.

ئۇلار چېچەن، ئۇلارنىڭ ئەخلاقىنىڭ بىر جۈپ ئەپچىل قولى بار. لېكىن، مۇشتۇمى يوق. ئۇلارنىڭ بارماقلىرى تۈگۈلۈپ مۇشتقا ئايلىنىشنى بىلمەيدۇ.

ئۇلارچە ئەخلاق ھەممىنى كەمتەر بويسۇنغۇچىغا ئايلاندۇرايلىدۇ. شۇڭا، ئۇلار بۇرنىنى ئىتقا، ئادەمنى ئىتائەتمەن ئۆي ھايۋىنىغا ئايلاندۇرۇپ قويدۇ.

— بىز ئورۇندۇقنى ھەممىنىڭ مەركىزىگە قويدۇق، — ئۇلار رازىمەنلىك بىلەن شۇنداق دېيىشتى، — ئۇنىڭ ئۆلۈش ئالدىدىكى چېلىشچى ۋە تويۇش ئالدىدىكى چوشقا بىلەن بولغان ئارىلىقى ئوخشاش.

بىراق، ئۇلار «چەك» دەۋالسىمۇ بۇ بەك ئاددىي.

3

مەن كىشىلەر ئارىسىدا يۈرۈپ نۇرغۇن سۆزلەرنى قىلدىم. لېكىن، ئۇلار بۇ سۆزلەرنى قوبۇل قىلىشنى ھەم قەدىرلەشنى بىلمەيدۇ. ئۇلار مېنىڭ ئۆزلىرى ئارىسىدىكى شەھۋانىيلىق ۋە گۇناھكەبىرلەرنى ئەيىبلەمگەنلىكىمدىن ھەيران بولدى. ئەمەلىيەتتە، مېنىڭ كېلىشىم ئۇلارنى ئوغرىدىن ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس!

— روھىڭلاردىكى زەئىپ ئالۋاستىلارنى چەكلەڭلار! ئالۋاستىلار ئۆكسۈپ يىغلاشنى ياخشى كۆرىدۇ. ھەممە نەرسىگە قول باغلاپ چوقۇنىدۇ، — دەپ مۇراجىئەت قىلدىم.

— زور روئاستېر روھقا ئىشەنمەيدۇ، — دەپ ۋارقىراشتى ئۇلار. بولۇپمۇ، ئۇلارنى تەقدىرگە تەن بېرىشكە دەۋەت قىلغان ئادەم تېخىمۇ ئۈنلۈك ۋارقىردى. ئەكسىچە، مەن ئۇلارنىڭ قۇلىقىغا ۋارقىراپ مۇنداق دېيىشنى ياخشى كۆرمىەن: «راست، مەن روھقا ئىشەنمەيدىغان زور روئاستېر!»

تەقدىرگە تەن بېرىشكە دەۋەت قىلغۇچىلار! پەسكەشلىك، كېسەللىك، مەينەتلىك بارلىكى يەردە، ئۇلار پىتتەك ئۆمىلەپ يۈرىدۇ، ئۇلارنى قىيما - چىيما قىلىۋېتىشنى كۆڭلۈم كۆتۈرمەيدۇ.

دۇرۇس! مانا بۇ مېنىڭ ئۇلارغا قاراتقان تەنبىھلىرىم: مەن دەل روھقا ئىشەنمەيدىغان زور روئاستېر، يەنە مەندىنمۇ ئۆتەر كىم بار؟ ئۇنىڭ تەلىملىرىنى ئاڭلاپ باقاي!

مەن دەل روھقا ئىشەنمەيدىغان زور روئاستېر، ماڭا شېرىكلەر بارمۇ؟ شېرىكلىرىم ئۆز ئىرادىسىنىڭ بۇيرۇقىنى قوبۇل قىلىپ، تەقدىرنى كۆزگە ئىلمايدىغانلاردۇر.

مەن دەل روھقا ئىشەنمەيدىغان زور روئاستېر. مەن پۇرسەتلەرنى ئۆز قازىنىمدا قاينىتىمەن. پۇرسەتلەر پىشقاندىن كېيىن، مەن ئۇنى ياخشى غىزا ئورنىدا قوبۇل قىلىمەن.

راست، نۇرغۇن پۇرسەتلەر مەغرۇرلۇق بىلەن ماڭا كەلمەكتە. لېكىن، ئىرادەم ئۇنىڭدىنمۇ كۈچلۈك مەغرۇرلۇق بىلەن ئۇلارغا سۆزلىدى، ئۇلار تىز پۈكتى.

ئۇلار مەندىن ئۆزلىرىگە لايىق قەلب ۋە تۇرالغۇ تېپىۋېلىشنى ئۆتۈندى.

— قارا، زور وئاستېر، — دېيىشتى ئۇلار ماڭا خۇشامەت قىلىپ، — پەقەت دوستلارلا ئۆزئارا يېقىنچىلىق قىلالايدۇ! تىڭشايدىغان قۇلاق بولمىسا، كۆپ سۆزلىشىمنىڭ نېمە ھاجىتى؟ شۇڭا مەن شامالغا توۋلىدىم:

— سىلەر، ئەي، پەسكەشلەر، دائىم پەسكەشلىك قىلىسىلەر! سىلەردەك راھەتپەرەسلەر، ئاخىر كۆكۈم — تالقان بولىسىلەر. چۈنكى، سىلەر ئەرزىمەس ئەخلاق، كۆپۈرلۈك ۋە تەقدىرگە تەن بېرىسىلەر!

سىلەر ئىنتايىن زەئىپ، يول قويغان، ئۆستۈرگەن تۇپراقنىڭ ئۆزى شۇنداق! ناۋادا بىر دەرەخ ئېگىز ئۆسمەن دەيدىكەن، ئۇ مەزمۇت يىلتىزى بىلەن قاتتىق تاشلارنى چىرمىۋېلىشى كېرەك! سىلەر سەل قارىغان نەرسىلەر ئىنسانلارنىڭ كېلەچەك تورىنى توقۇماقتا، ھەتتا يوقلۇقۇڭلارمۇ بىر ئۆمۈچۈك تورى ۋە كېلەچەك قېنىنى شورايدىغان ئۆمۈچۈك.

سىلەر، ئەي، ئەرزىمەس كىشىلەر، ئېرىشەڭلار ئوغرىلىغاندەك بولىسىلەر. بىراق، شان — شەرەپ ناكەسلەرگىمۇ شۇنداق دەيدۇ: «بۇلاش مۇمكىن بولمىسا، ئوغرىلىسا بولىدۇ!»

«ئۇ بىزگە بۇيرۇلغان!» بۇ باشقا بىر خىل تەقدىرچىلەرنىڭ گېپى. بىراق، مەن سىلەردەك راھەتپەرەسلەرگە شۇنى ئېيتىپ قوياي:

ئېرىشكەن بۇ نەرسەڭلار سىلەردىن نۇرغۇن نەرسىنى ئەكىتىدۇ! ئاھ، سىلەر خۇددى ھەرىكەتكە بەل باغلىغاندەك بارلىق «تەۋرەنمە ئىرادە»دىن ۋاز كېچىڭلار، ھۇرۇنلۇققا بەل باغلاڭلار! ئاھ، گېپىمنى چۈشىنىڭلار: بىر ئىشنى قىلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئىرادىلىك ئادەم بولۇڭلار.

ئۆزۈڭلارنى سۆيگەندەك باشقىلارنى سۆيۈڭلار. بىر شەرت، ئالدى

بىلەن ئۆزۈڭلارنى سۆيۈڭلار .

— ئالدى بىلەن ئۆزىنى سۆيەلەيدىغان ۋە ئۆزىدىن نەپرەتلىنەلەيدىغان ئادەم بولۇڭلار! — روھقا ئىشەنمەيدىغان زور وئاستىپ شۇنداق دەيدۇ .

ئەگەر ئاڭلايدىغان قۇلاق بولمىسا، سۆزلەشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ ھازىر تېخى بالدۇرلۇق قىلىدۇ .

بۇ ئادەملەر ئارا، مەن ئۆز - ئۆزۈمنىڭ ئەۋلىياسى ۋە قاراڭغۇ كېچىدىكى خورازنىڭ چىللىشى .

بىراق، ئۇلارنىڭ پەيمانى توشتى، مېنىڭمۇ پەيمانم توشتى! ئۇلار ھەربىر دەقىقىدە تېخىمۇ ئەرزىمەس، تېخىمۇ نامرات ۋە تېخىمۇ ناباب بولۇپ كېتىدۇ . بىچارە پور ياغاچ، بىچارە تۇپراق!

ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئۇلار قۇرۇق ئوت - چۆپلەر دۆۋىسىدەك ئالدىمدا تۇرىدۇ . راست، ئۇلارمۇ ئۆز - ئۆزىدىن بىزار . شۇڭا، سۇدىن بەكرەك ئوتقا تەشنا!

ئاد، بەختلىك چاقماق پەيتلىرى! ئاد، چۈشتىن بۇرۇنقى سىر! ھامان بىركۈنى مەن ئۇلارنى ئاقار ئوتقا ۋە تىلىدىن ئوت ياغىدىغان بېشارەتچىگە ئايلاندۇرىمەن .

ھامان بىركۈنى ئوتلۇق تىلىدىن خەۋەر بېرىدۇ: ئۇلۇغ چۈش ۋاقتى يېتىپ كەلدى! ئازلا قالدى!

50. زەيتۇن تېغىدا

زور وئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

قىش دېگەن بۇ بىزنىڭ مېھمان ئۆيۈمدە مەن بىلەن بىللە ئولتۇردى، قوللىرىم ئۇنىڭ دوستانە سىقىشلىرىدىن تاترىپ كەتتى .

گەرچە مەن بۇ مېھماننى ھۆرمەتلىسەممۇ، ئۇنى يېگانە قالدۇرۇشنى خالايتتىم . مەن ئۆزۈمنى قاجۇرسام دەيتتىم، كىم

يۈگۈرۈشكە قادىر بولالسا، قېچىپ قۇتۇلالايدۇ.

ئىسسىق پۇت ۋە پىكىرلىرىم بىلەن شامالسىز يەرگە، زەيتۇن تېغىنىڭ ئۆزۈمگە مەنسۇپ بولغان قۇياشلىق يېرىگە قاچتىم.

ئۇ يەردە، مەن ئۇ سۈرلۈك مېھماننى مەسخىرە قىلدىم. لېكىن، ئۇنىڭ ئۆيۈمدىكى چىۋىنلەرنى يوقىتىپ، جىمجىتلىق ئاتا قىلغىنىغا رەھمەت ئېيتىمەن.

چۈنكى، ئۇ چىۋىننىڭ غوڭۇلداشلىرىنى ياخشى كۆرمىگەچكە، پۈتۈن كوچىنى جىمجىتتۇرۇۋەتتى. شۇڭا، ئاي نۇرىمۇ ناھايىتى ۋەھىملىك بولۇپ قالدى.

ئۇ تاش يۈرەك مېھمان، ئەمما ئۇنى ھۆرمەت قىلىمەن. مەن باداڭ قورساق ئوت ئىلاھىغا چوقۇنۇشنىلا بىلىدىغان زەپىيانلەرگە ئوخشاشمايمەن.

قورقۇشتىن تىترەش مەبۇدلارغا بولغان چوقۇنۇشتىن ياخشىراق. مەن ئەۋجۇناتقان شەھۋانىيەت ئىلاھىنى يامان كۆرىدىغان شۇنداق ئادەم. مەن بىر ئادەمنى يازدىكىگە قارىغاندا قىشتا بەكرەك ياخشى كۆرىمەن. ئەگەر قىشتا ئۆيۈمدە بولسا، دۈشمىنىمنى تېخىمۇ مەسخىرە قىلالايمەن.

كارىۋاتتا ياتقىنىمدىمۇ قەلبىمگە يوشۇرۇنغان بەخت بەھۇزۇر كۈلۈپ يايىرىدۇ. شۇ قەدەر قىزغىن، شۇ قەدەر سەمىمىي، ھەتتا سېھىرلىك چۈشلەرمۇ مەخپىي كۈلىدۇ.

مەن ئۆمىلىگۈچىمۇ؟ مەن تېخى ھوقۇقدارلارنىڭ ئالدىدا ئۆمىلىمىدىم. ناۋادا يالغان سۆزلىسەم، ئۇمۇ مۇھەببەت ئۈچۈن. شۇڭا، قىشتىكى كارىۋاتتىمىدۇمۇ ئىنتايىن خۇشالمەن.

چۆلدەرىگەن بىر كارىۋات ماڭا كاتتا كارىۋاتتىنمۇ ئارتۇق ئىللىقلىق بېرەلەيدۇ. چۈنكى، مەن غېرىبلىقنى يوقىتىپ قويۇشتىن قورقىمەن. ئۇ قىش كۈنلىرىدە ماڭا بەكمۇ سادىق.

ھەر بىر كۈنۈمنى ھەزىل بىلەن باشلايمەن. سوغۇق سۇدا يۇيۇنۇش

ئارقىلىق قىشنى مەسخىرە قىلىمەن. شۇڭا، ھېلىقى سۈرلۈك دوستۇم غۇدۇرايدۇ.

مەن ئۇنى شامدا قىچقىرىپ، كۈل رەڭ سەھەردىن نۇر ئېلىشقا مەجبۇر قىلىمەن.

مەن سەھەردە تېخىمۇ قۇسۇر چىقىرىمەن. تاڭ يورۇماستىنلا، چېپەكلەر قۇدۇق بېشىدا ئاۋاز چىقىرىدۇ. ئاتلار كوچىلاردا ھاياجان بىلەن كىشىنىدۇ.

مەن پارلاق تاڭغا تەشنا بولدۇم. قىش ئاسمىنى گويا ئاق چاچلىق بوۋاي ئىدى.

بۇ جىمجىت قىش ئاسمىنى قۇياشنى مۇز بىلەن بەند قىلىۋالدى.

بۇ ئۇزاققا سوزۇلغان تاڭ جىمجىتلىقىنى كىم ئەكەلدى ياكى بۇ ھەر ئىككىمىزنىڭ كەشپىياتىمۇ؟

گۈزەل نەرسىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى كۆپ تەرەپلىمە بولىدۇ. ھەرقانداق شوخ، گۈزەل نەرسىلەر شادلىق ئۈچۈن مەۋجۇت بولسا، ئۇنىڭ دۇنياغا كېلىشى تەكرارلانسا نېمە بولاتتى.

ئۇزاق جىمجىتلىقمۇ خۇددى قىشتىكى ئاسماندەك گۈزەلدۇر، ئۇ يوغان كۆزلىرى بىلەن يىراققا تىكىلگەندە!

قۇياش، جاسارەت ۋە قىزغىن ئىرادىنى خۇددى قىش ئاسمىنىدەك مۇزلىتىۋەتتى.

راست، مەن قىشنىڭ بۇنداق ھەزىلكەشلىكىنى ئىنتايىن پىششىق ئىگىلىۋالدىم.

مەن ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ھەزىل ۋە سەنئەت — سۈكۈتۈمنىڭ سۈكۈت ئىچىدە ھايات بولۇپ تۇرۇۋەرمەسلىكىدۇر.

مەن شىشخال ۋە ئۇنىڭ ئاۋازى بىلەن بۇ سىرلىق قولدىشىمنى ئالدىم. سەمىمىي كۆزەتچىلەردەك ئۆزىنى قاچۇرۇش مېنىڭ ئىرادەم ۋە مەقسىتىمدۇر.

بۇنداق ئۇزاق سۈرلۈك جىمجىتلىقنى كەشىپ قىلىشىم باشقىلارنىڭ قەلبىم چوڭقۇرلۇقىنى ۋە يۈكسەك ئىرادەمنى بىلىپ قالماسلىقى ئۈچۈن.

مەن نۇرغۇنلىغان چېچەن كىشىلەرنى كۆرگەن. ئۇلار يۈزلىرىنى توسۇۋالاتتى ھەم سۈنى لىپىتتەپ، سۈنىڭ تەكتىنى كىشىلەرگە كۆرسەتمەيتتى.

بىراق، تېخىمۇ چېچەنرەك گۇمانخورلار ۋە تىرناق ئاستىدىن كىر ئىزدىگۈچىلەر لاي سۇدىن بېلىق تۇتماقچى بولىدۇ.

ئاشۇ سۈرۈك، سەمىمىي ۋە تۈز كىشىلەر، ئەڭ چېۋەر سۈكۈت قىلغۇچىلار. ئۇلارنىڭ چۆككەن چوڭقۇرلۇقىنى ئەڭ سۈزۈك سۈمۈ كۆرسىتىپ بېرەلمەيدۇ.

ئەي، ئاق چاچلىق، جىمغۇر قىش ئاسمىنى، سەن قەلبىم ۋە مەيلىمنىڭ ئىلاھىي سىمۋولى!

روھىمنى كىشىلەرگە كۆرسەتمەسلىك ئۈچۈن، مەن ئالتۇن يۇتۇۋالغۇچىلاردەك ئۆزۈمنى يوشۇرۇۋالايىمۇ؟

ھەسەتخورلار ۋە سۈيىقەستچىلەر ئۇزۇن پۈتۈمنى كۆرمىسۇن دەپ، پۈتۈمغا بالداق تېڭىپ ماڭماسلىقىم كېرەكمۇ؟

بەتبەشىرە، نىيىتى يامان كىشىلەرنىڭ ھەسەتخورلۇقى بەختىمگە قانداق بەرداشلىق بېرەلسۇن؟

شۇڭا، چوققىلىرىمدىكى زىمىستان ۋە قار - مۇزلارنى ئۇلارغا كۆرسىتىپ، تاغقا باغلانغان قۇياش پوستىنى يوشۇرۇپ قالدىم!

ئۇلار پەقەت قىش بورانلىرىنىڭ ھۇۋلاشلىرىنى ئاڭلايدۇ. ئەمما، مېنىڭ تاقەتسىز، سالماق، ئىسسىق جەنۇب شامىلىدەك ئىللىق دېڭىزدىن ئۆتكىنىمنى بىلمەيدۇ.

ئۇلار بىتەلەيلىكىمگە ھېسداشلىق قىلىدۇ. «مەندىكى ھەرقانداق بەختسىزلىكنى قوبۇل قىلىڭلار، ئۇلار بالىلاردەك گۇناھسىز» دېدىم.

مەن.

بەخت ئەتراپىغا پاجىئەلىك قىسمەتلەرنى، قىش ئازابلىرىنى، ئېيىق تېرىسىدىن تىكىلگەن تۇماق ۋە جۇۋنلارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويىمىسام، ئۇلار ساپ بەختىمگە قانداقمۇ چىداپ تۇرالىسۇن!

ئاشۇ ھەسەتخورلار ۋە پىتىنخورلارنىڭ ئىچ ئاغرىتىشلىرىغا ئېرىپ كەتمەسم دەيمەن!

مانا بۇ قەلبىمدىكى كەپسىزلىك ۋە سەممىي ئەقىل. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۇششۇكللىرىنى يوشۇرمايدۇ.

مەلۇم كىشىلەرگە نىسبەتەن، تەنھالىق كېسەلمەنلەرنىڭ دەرگاھى. ھالبۇكى، يەنە بىر خىل كىشىلەر ئۈچۈن تەنھالىق كېسەللەردىن ئۆزىنى قاچۇرىدىغان جاي.

ئەتراپىمدا كۆز ئالايىتىپ يۈرگەن بىچارىلەر مېنىڭ تىترەپ، چىشىلىرىمنىڭ كاسىداشلىرىنى ۋە پەريادلىرىمنى ئاڭلىسۇن! شۇندىلا ئۇلارنىڭ ئىللىق ئۆيىدىن قېچىپ چىقالايمەن.

ئۇلار ئۇششۇكللىرىگە ھېسداشلىق قىلىپ، ئاھ ئۇرسۇن: «بىلىم مۇزلىرىدا توڭلاپ ئۆلىدىغان بولدى» دېيىشىسۇن.

شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئىسسىق پۇتلىرىم بىلەن ئۆزۈمگە تەۋە زەيتۇن تېغىدا ئايلىنىم ھەم تاغنىڭ بىر بۇلۇڭىدا توۋلىدىم. ئىچىدىكىلەرنى ناخشام بىلەن مەسخىرە قىلدىم.

51. ئايرىلىش

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور ئاستىر نۇرغۇن قوۋم ۋە شەھەرلەرنى بېسىپ ئۆتكەندىن كېيىن، تاغدىكى غارىغا قايتماقچى بولدى. ئۇ چوڭ بىر شەھەر دەرۋازىسى ئالدىدىن خىيالىدىمۇ يوق ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، بىر ساراڭ غۇلاچلىرىنى كېرىپ ئۇنىڭ ئالدىنى توستى. بۇ ساراڭنى باشقىلار «زور ئاستىرنىڭ مايمۇنى» دەپ ئاتىشاتتى. چۈنكى، ئۇ زور ئاستىرنىڭ

ئەقىل - پاراستىدىن پايدىلىناتتى. ئۇ ساراڭ زور وئاستىپىغا شۇنداق دېدى:

— ھەي، زور وئاستىپى، بۇ بىر چوڭ شەھەر، سەن بۇ يەردىن بىرنەرسە تاپماقتا يوق، ھەتتا بار نەرسىلەر ئىدىنىمۇ ئايرىلىپ قالسىن. سەن نېمىشقا بۇ پاناققا دەسسەيسەن؟ ياخشىسى پۈتۈڭنى ئايا، دەرۋازىسىغا بىرنى تۈكۈر - دە، كەينىڭگە قايت! بۇ يەر زاھىتلار ئىدىيەسىنىڭ دوزىخى، نۇرغۇن ئۇلۇغ ئىدىيەلەر بۇ يەردە ئۇماچقا ئايلانغان.

بارلىق ئىدىيەلەر بۇ يەردە سېسىماقتا. بۇ يەردە ئۆلگۈر كانايىلاردا ئاۋاز چىقىرىپ تۇرۇۋاتىدۇ!

ئەجەب، سەن روھنىڭ قۇشخانىسى ۋە گۆشخانىسىنىڭ ھىدىنى سەزمىدىڭمۇ، بۇ شەھەردە قەتل قىلىنغان روھلارنىڭ ئىسسىق ھورى كۆتۈرۈلۈۋاتمامدۇ؟

بىر قەلبىنىڭ تىترەپ تۇرغان ھالدا مەينەت دەسمالدىك ئېسىپ قويۇلغىنىنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئۇلار مۇشۇ ئەسىردىكى لاتىلاردىن گېزىت چىقىرىدۇ.

بۇ يەردىكى روھلارنىڭ ئاللىبۇرۇن يېزىق ئويۇنغا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى بىلدىڭمۇ؟ ئۇ ئاشقازىنىدىكى ھەزىم بولماي قالغان قالدۇق تاماقلارنى قۇسۇۋەتتى! ئۇلار بۇ قۇسۇقلاردىن گېزىت چىقىرىدۇ!

ئۇلار بىر - بىرىنى قوغلىشىدۇ. لېكىن، سەۋەبىنى ئوقمايدۇ. ئۇلار مىس بىلەن ئالتۇننى ئارىلاشتۇرۇپ، قالايمىقان ئاۋاز چىقىرىدۇ! مۇزلاپ كەتكەندە ئۇلار ئىسپىرتتىن ئىسسىقلىق ئىزدەيدۇ. لېكىن، ئازراق ئىسسىغاندىن كېيىن مۇزلىغان روھلاردىن سالقىن ئىزدەيدۇ؛ ئۇلار ئاۋامنىڭ پىكىرىدىن ئاغرىپ قالىدۇ.

بارلىق شەھۋەت ۋە گۇناھكار بۇ يەرنى ماكان قىلىدۇ. ئەمما، بۇ يەردىمۇ دىيانەت ئىگىلىرى ۋە نۇرغۇن تاكامۇل ئەخلاق بار.

بارماقلىرى بىلەن خەت يازىدىغان ۋە جاھىللارچە سەۋر قىلىدىغان ئەخلاقىلار ئەرزمەس ئوردىنلارغا ۋە ئورۇق قىزىلارنىڭ ساغرىسىنى قويىدىغان تىلاۋەتكە ئېرىشتى. بۇ يەردە يەنە نۇرغۇن ھېسداشلىق ۋە ئادەملەرنىڭ ساھىبى يەھۋانىڭ ئالدىدا شۆلگەيلىرىنى تازىلايدىغان نۇرغۇن ساداقەتمەنلىك بار!

ئوردىن ۋە شۆلگەيلىر «ئېگىز»لىكتىن چۈشىدۇ. شۇڭا، ئوردىنسىز ھەربىر كۆكرەك يۇقىرىغا تەلپۈنىدۇ. ئاينىڭمۇ ئۆز ئوردىنى بار، ئۇنى ھەمراھلار قوغدايدۇ. لېكىن، بۇ تىلەمچى خەلق ۋە تىلەمچىلىككە قابىل بۇ ئەخلاق ئاشۇ ئوردىنغا چوقۇنىدۇ.

«مەن، سەن، ھەممىمىز خىزمەت قىلايلى!» نازۇك كۆكرەكلىرىڭگە ئەرزمەنلىك ئوردىنىڭ ئېسىلىشى ئۈچۈن، بارلىق قابىل ئەخلاق خاقاندىن شۇنداق ئۆتۈنمەكتە.

لېكىن، ئاي يەنىلا يەر ئەتراپىدا ئايلىنىۋاتىدۇ. شۇڭا، خاقانمۇ ئەڭ بىدئەت نەرسىلەرنى ئايلىنىشتىن خالىي بولالمايدۇ. ئۇ دەل سودىگەرنىڭ ئالتۇنى.

يەھۋا ئالتۇن ئىلاھى ئەمەس. خاقان پىكىر بېرىدۇ، ئىجرا قىلىش سودىگەردىن!

ئادەم، زور ئاستىپ، سەن پارلاق، جەسۇر ۋە گۈزەل مەۋجۇتلۇقۇڭ بىلەن بۇ سودىگەرلەر شەھىرىنى تەرك ئەتكىن! بۇ تاجاۋۇزچىلار، نومۇسسىزلار، ئىغۋاگەرلەر ۋە قارا نىيەتلەر شەھىرىدىن كەتكىن!

بۇ ۋەيران، پاسكىنا، شاللاق، گۇمانخور، قالايمىقان ۋە رەزگى شەھەردىن كەتكىن!

بۇ چوڭ شەھەردىن ۋاز كەچ!

بۇ چاغدا زور ئاستىپ جاۋغىيىدا كۆپۈك قايناپ كەتكەن ساراڭنىڭ گېپىنى ئۈزۈۋەتتى.

— ئاغزىڭنى يۇم! — دېدى زور وئاستېر ۋارقىراپ، — مەن سەندىن بۇرۇنلا بىزار ئىدىم!

سەن نېمە ئۈچۈن سازلىقنىڭ بويىدا ياشاپ، ئۆزۈڭنى چارپاقغا ئايلاندۇرۇۋالسىەن؟

ئەمدى كۆۋەجەپ تۇرغان سازلىق قېنى تومۇرۇڭدا ئېقىپ، سېنىمۇ كۆركرايدىغان قىلىپ قويۇپتۇ ئەمەسمۇ؟

نېمىشقا ئورمانلىققا كەتمەيسەن، نېمىشقا بىرەر پارچە يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلمايسەن، دېڭىزدا نۇرغۇن يېشىل ئاراللار بار ئەمەسمۇ؟

سېنىڭ كەمىستىشنىڭ بىلەن پەرۋايم پەلەك، مېنى ئاگاھلاندۇرغان يەردە، ئۆزۈڭنى نېمىشقا ئاگاھلاندۇرمايسەن؟

پەقەت مېنىڭ مەسخىرە ۋە ئاگاھلاندۇرۇش قۇشۇم سازلىقتىن ئەمەس، مۇھەببەتتىن چىققىنى ئۈچۈنمۇ؟

ئەي، ساراڭ، كۆپچىلىك سېنى مېنىڭ ماي مۇنۇم قاتارىدا كۆرىدىكەن. لېكىن، مەن سېنى توختىماي خار قىرايدىغان توڭگۇز قاتارىدا كۆرىمەن. خار قىراشلىرىڭ مېنىڭ ئەسەبىيلىكىگە بولغان مەدھىيەمنى بۇزۇۋەتتى.

سېنى ئەڭ دەسلەپتە خار تىلدا تىققان كىم؟ ساڭا خۇشامەت قىلىدىغانلار بولمىغانلىقتىن، مەينەتچىلىك يېنىدا ئولتۇرۇپ

توختىماي خار تىلداشلىرىڭغا باھانە ئىزدەۋاتامسەن؟

قىسساق ئېلىشقا نۇرغۇن باھانەڭ بولسۇن! چۈنكى، قىسساق ئېلىش سېنىڭ پۈتۈن ئەسەبىيلىكىڭ!

بىراق، بايقى ئالچوققا سۆزلىرىڭ خاتا ئەمەس. لېكىن، ئۇلار يەنىلا ماڭا زىيان - زەخمەت يەتكۈزەلەيدۇ! زور وئاستېرنىڭ سۆزى

ھەرقانچە توغرا بولسىمۇ، سەن بەربىر خاتا چۈشىنىسەن!

زور وئاستېر شۇنداق دېدى. ئۇ چوڭ شەھەرگە قاراپ ئاھ ئوردى، ئۇزاق سۈكۈت قىلغاندىن كېيىن، يەنە سۆزىنى باشلىدى:

— مەنمۇ بۇ چوڭ شەھەردىن ئىنتايىن سەسكىنىمەن، بۇ

ساراڭدىنلا ئەمەس، ھەممە يەر ئوخشاشلا بەك ياخشىمۇ ئەمەس، بەك ناچارمۇ ئەمەس.

بۇ چوڭ شەھەر پالاكەتكە يولۇقسۇن! پۈتۈن شەھەرنى كۈلگە ئايلاندۇرۇۋېتىدىغان ئوتنى ھازىرلا كۆرسەم دەيمەن!
پەلەكنى قاپلىغان بۇ ئوت ئاشۇ ئۇلۇغ چۈش پەيتىنىڭ يېتىپ كېلىشىنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. لېكىن، ئۇنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بار.
مەن بۇ ئاگاھلاندۇرۇشنى ساڭا ئايرىلىش ئالدىدا يادىكار قىلاي:
بىر ئادەم بىر جاينى سۆيۈشكە قادىر بولالمىسا، ئۇ يەردىن ئۆتۈپ كەتسۇن.

زور ئاستىپ شۇنداق دېدى - دە، ھېلىقى سزالىق ۋە شەھەر يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى.

52. مۇرتەد

1

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

ئاھ، تېخى يېقىندىلا كۆپكۆك ياشناپ تۇرغان بۇ چىملىق ئەمدى سارغىيىپ كېتىپتۇ! مەن بۇ يەردىن تالاي ئۈمىد بالىلىرىنى يىغىپ ئۇۋامغا قايتقانىدىم!

ئاشۇ جۇشقۇن قەلبىگە ئەمدى قېرىلىق يەتتى. ئەمەلىيەتتە، قېرىغان ئەمەس، پەقەت ھېرىپ - چارچاپ، گىجىڭلىشىپ قالدى.

— بىز يەنە تەقۋادارلىشىپ كەتتۇق، — دەپ جاكارلاشتى ئۇلار.
يېقىندا مەن ئۇلارنىڭ ئەتىگەندە ھەۋەس بىلەن يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەنلىكىنى كۆردۈم. لېكىن، ئۇلارنىڭ بىلىش قەدەملىرى ھالىدىن كەتتى، ھەتتا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەتىگەندىكى ھەرىكەتلىرىدىن رەنجىيدىغان بولۇپ قالدى!

راست، پاراستىم ئۇلارغا جىلمىيىپ قاراپ قويۇۋىدى، ئۇلار

كۆپىنچىلىرى پۇتلىرىنى ئۈسۈلچىدەك كۆتۈرۈشۈپ كېتىشكەندى. كېيىن، ئۇلار چوڭقۇر ئويغا پېتىپ قالدى. ئەمدى ئۇلارنىڭ كىرىپىستقا قاراپ ئۆمىلەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردۈم.

ئۇلارمۇ پەرۋانە ۋە ياش شائىرلاردەك، نۇر ۋە ئەركىنلىكنى چۆرىدەپ ئوينىغانىدى. لېكىن، ئاشۇ قېرىلىشىپ قالغان ۋە ياكى سوغۇققان كىشىلەرگە كەلسەك ئۇلار تەسەۋۋۇپچى، پىتىنخور ۋە توخۇ يۈرەك بولۇپ كەتتى.

ئېھتىمال، ئۇلار ئىنتايىن چۈشكۈندۈر. تەنھالىقنىڭ مېنى تۇتۇۋالغانلىقىدىنمۇ ياكى ئۇلارنىڭ بۇرغا ئاۋازىمنى ۋە پەيغەمبەرلەرچە ئىشارەتلىرىمنى ئاڭلاش ئۈچۈن قۇلاقلىرىنى ئۇزارتىپ ئاۋازە بولۇشقانلىقىدىنمۇ؟

ئاھ، روھى مەزمۇت ۋە بېجىرىم كىشىلەر بەربىر كۆپ ئەمەس، قالغانلىرى توخۇ يۈرەكلەر.

قالغانلىرى مەڭگۈ كۆپ ساننى ئىگىلەيدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئەرزىمەس ۋە ئارتۇقچە ئادەملەر، ھەممىسى توخۇ يۈرەكلەر!

مەندەك كىشىلەر ماڭا ئوخشاش تەجىربىگە يولۇقىدۇ. شۇڭا، ئۇلارنىڭ تۇنجى ھەمراھلىرى جەسەت ۋە ھەزىلكەشلەردۇر.

لېكىن، ئۇنىڭ يەنە بىر تۈركۈم ھەمراھلىرى ئۆزلىرىنى مۇخلىس دەۋاليدۇ. ئۇلار مۇھەببەت، ئەسەبىيلىك ۋە سەبىي چوقۇنۇش ئەھلى.

ماڭا ئوخشاش كىشىلەر ئۆز قەلبىنى بۇ مۇخلىسلارغا بەخشەندە قىلىۋەتمەسۇن؛ ئىنسانىي ئاجىزلىقنى چۈشىنىدىغان ئادەم باھار جىلۋىسى ۋە ياپپىشىل چىملىققا ئىشەنمەيدۇ!

ئەگەر بۇ ئۇلارنىڭ قولىدىن كەلمىسە، ئۆز ئىرادىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشقىمۇ ئامالسىز قالىدۇ. ئاشۇ ئاغمىخانلار پۈتۈنلۈكنى بۇزۇۋېتىدۇ. ياپراقلار خازان بولۇپ كەتكەندە، بىز يەنە نېمىگە ئاھ ئۇرىمىز؟!

ئاھ، زور ئاستىر، قايغۇرما، ئۇلار تۆكۈلۈۋەرسۇن! ئەڭ ياخشىسى سەنمۇ ھۇۋلىغان شامالار بىلەن بىرلىكتە ئۇلارنى تۆك!
گۈركىرە، زور ئاستىر، قۇرۇپ كەتكەن نەرسىلەرنىڭ سەندىن بالدۇراق كېتىشى ئۈچۈن خازانلارغا قاراپ ئۇچۇۋەر!

2

— بىز يەنە تەقۋادارلىشىپ كەتتۇق، — دېيىشەتتى مۇرتەدلەر. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزىلەر قورقۇپ غىڭ قىلالمايتتى. مەن ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى ئىچكىرىلەپ كۆرگەندەك بولدۇم. ئۇلارنىڭ خىجىللىقتىن قىزارغان يۈزلىرىگە قاراپ شۇنداق دېدىم:
— سىلەر تىلاۋەتنى ئەسلىگە كەلتۈرگەنلەر!

تىلاۋەت شەرمەندىلىكتۇر! ھەممە ئادەملەر ئەمەس، پەقەت سەن ماڭا ئوخشاش سەگەكلەر ئۈچۈن شۇنداق. سېنىڭ تىلاۋەتنىڭ بىر نومۇسىسىز ئىشتۇر!

كۆڭلۈڭدە ناھايىتى ئېنىقكى، ئىچىڭدىكى قورقۇنچاق ئالۋاستى قول باغلاپ تۇرۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. ئۇ سېنى ئالداپ:
— ئۇ يەردە تەڭرى بار، — دەيدۇ.

نەتىجىدە، سەن نۇردىن قورقىدىغان بولۇپ قالدىڭ، سەن يورۇقلۇق ئىچىدە مەڭگۈ ئارام تاپمايسەن، ئەمدى سەن بارغانسېرى چوڭقۇرلاپ، بېشىڭنى زۈلمەت ۋە تۇمانلار بىلەن چۈمكۈۋالىدىغان بولدۇڭ!
راست، ۋاقتىدا يېتىپ كەلدىڭ، چۈنكى تۇن قۇشلىرى تېزىپ كېتىشتى. نۇردىن قورقىدىغانلارنىڭ پەيتى — زاۋال ۋە ئارام پەيتى يېتىپ كەلدى. لېكىن، ئۇلار «ئارام» ئالالمايدۇ.

ئاڭلىدىم ھەم پۇرىدىم، ئۇلارنىڭ ئوۋ ۋە نامايىش پەيتى يېتىپ كەلدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇلار ھايۋانلارنى ئەمەس، بەلكى بويسۇنغۇچىلارنى، ئاقساقاللارنى، غىغشىقلارنى، تىمسىقلاپ يۈرگەنلەرنى، پەس ئاۋازدا تىلاۋەت قىلىۋاتقانلارنى ئوۋلىماقچى.

مەيۈسلۈك ئىزدەيدىغان ئەخمەق، قەلب ئوۋلايدىغان تاختمۇشۈكلەر قۇرۇلدى! پەردىنى قايرىشىم بىلەنلا، بىر پەرۋانە ئۈچۈپ چىقىدۇ.

بەلكىم، بۇ بايا باشقا بىر پەرۋانە بىلەن بىللە تۇرغاندۇ؟ مەن ھەممىلا يەردىن خىلۋەت ماكانلارنى ھىدلىيالايمەن. خىلۋەت ماكان بولسىلا، ئىمان ئېيتقۇچىلار ۋە ئۇلارنىڭ پاراڭلىرى بولىدۇ.

— ئېھ، تەڭرى، بالىلىققا قايتۇرغىن، ساڭا سېغىنىمىز دەپ خىتاب قىلايلى! — دېيىشىدۇ ئۇلار تۈنبويى بىر يەرگە تىقىلىشىپ، ئۇلارنىڭ ئاشقازىنى ساداقەت شىرنىسى تۈپەيلى بۇزۇلغان.

ياكى ئۇلار ئۇزاق كېچىلەردە ھىلگەر ھەم يوشۇرۇن چارمىخ ئۆمۈچۈكىگە قاراپ تۇرۇشقاندى. بۇ ئۆمۈچۈكلەرگە ئەقىل - پاراسەت ھەققىدە سۆزلەيتتى ھەم نەسەھەت قىلىپ:

— چارمىخنىڭ ئاستى تور توقۇيدىغان ئەڭ ياخشى جاي، — دەيتتى.

ياكى ئۇلار كۈنبويى سزالىق بويدا قارماق تاشلاپ ئولتۇرۇپ، ئۆزىچە ئۇ يەرنى چوڭقۇر دېيىشەتتى، كىم بېلىق يوق يەردىن بېلىق تۇتماقچى بولسا، مەن ئۇنى ھەتتا تېپىمۇ دېمەيتتىم!

ياكى ئۇلار خۇشاللىق ۋە ساداقەت بىلەن ئىلاھىي كۈي ئىگىسىدىن چىلتار چېلىشنى ئۆگىنىشەتتى، قىزلارنىڭ كۆڭلىنى ئالاتتى. چۈنكى، ئۇ مومايلار ۋە ئۇنىڭ ماختاشلىرىدىن بىزار ئىدى.

ياكى ئۇلار دانىشمەن تەنتەكلەردىن تىترەشنى ئۆگىنەتتى، بۇ تەنتەكلەر قاراڭغۇ ئۆيدە ئەرۋاھلارنى كۈتەتتى. بىراق، ئەرۋاھ كېتىپ قالغانىدى.

ياكى ئۇلار سەرسان، مۇڭلۇق شامالغا تەقىلدى قىلغان ياشانغان نەيچىلەرنىڭ نېيىنى ئاڭلىدى. ھازىر ئۇ (نەيچى) شامالداك ئىڭرايتتى.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزىلەر شەيخلەرگە ئايلىنىپ كېتەتتى:

ئۇلار بۇرغىنى قانداق چېلىشنى بىلىدۇ. كېچىلەردە چارلاشنى، غاپىل، كونا نەرسىلەرنى ئويغىتىشنى بىلىدۇ.

تۈنۈگۈن مەن ھويلام تېمىنىڭ يېنىدا كونا نەرسىلەر توغرىسىدا بەش ئېغىز سۆز ئاڭلىدىم:

— ئۇ بالىلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالدىغان ئاتا بولالمايدۇ، ئىنسانىيەت ئاتىسى ئۇنىڭدىن قادىر.

— ئۇ بەك قېرى! بۇنى ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم ئىسپاتلىيالمىدۇ! مەن ئۇزۇندىن بېرى ئۇنىڭ ئۇزۇل - كېسىل ئىسپاتلىشىنى كۈتتۈم!

— ئىسپات؟ گويا ئۇ بىر نەرسىلەرنى ئىسپاتلاپ باققاندىك ئىسپاتنى ياقىتۇرمايدۇ. ئۇ پەقەت كىشىلەرنى ئۆزىگە چوقۇندۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ.

— دەل شۇ! ئۇ ئېتىقادنى ئەڭ ياخشى كۆرىدۇ. ئۆزىگە بولغان ئېتىقادى. بۇ قېرىلارنىڭ يولى، بىزگىمۇ مۇھىم، شۇنداق!

بۇ ئىككى جېسەكچى ۋە نۇر قورقۇنچاقلىرى ئەنە شۇنداق دېيىشتى ھەم بۇرغىلىرىنى ھەسرەت بىلەن پۈۋىلىدى!

مانا بۇ تۈنۈگۈن ھويلا تېمىنىڭ يېنىدا بولغان ئىش. لېكىن، يۈرىكىم قاتتىق كۈلكىدىن ئاغرىپ، يېرىلىپ كەتكىلى تاس قالدى. ئۇ ئورنىدىن قوزغىلىپ، دىياڧراگما يېنىغا چۈشۈپ قالدى.

راست، ئۇ جېنىمنى ئالغىلى تاسلا قالدى. شۇڭا، كۈلكەمنى بېسىۋالدىم! ئېشەكنىڭ مەست بولۇشىنى كۆرۈپ، جېسەكچىنىڭ تەڭرى ھەققىدىكى گۇمانلىرىنى ئاڭلىدىم.

مۇشۇنداق گۇمانلارنىڭ بولغىنىغا ئۇزاق بولدى ئەمەسمۇ، ئەمدى كۈندۈزدە كىم بۇرۇندىنلا ئۇيقۇغا كەتكەن نۇر قورقۇنچاقلىرىنى ئويغىتالايدۇ؟

بارلىق قەدىمىي ئىلاھىي ئىلاھلار ئاخىرلاشتى. راست، ئۇلار بىر خىل ياخشىلىق ھەم شادلىقنىڭ ئىلاھىي خاتىمىسىگە ھامىي بولدى!

ئۇلاردا ئەزمە زاۋالارنىڭ ئۆلۈمى يوق. گەرچە خەلق يالغان ئېيتقان بولسىمۇ! دەل ئەكسىچە، ئۇلار كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆلدى!
ئەڭ ۋەھشىي مۇرتەدمۇ تەڭرى دەرگاھىدىن كەلگەن. ئۇ:
— بىرلا ئىلاھ بار، مەندىن باشقا ئىلاھنىڭ بولمىسۇن! — دەيدۇ.
بەتەشرە ئىلاھ، بىر ھەسەتخور، ئۇ ئۆزىنى شۇنداق ئۇنتۇدى.
شۇنىڭ بىلەن بارلىق ئىلاھلار كۈلۈپ كەتتى ھەم تەختلەرنى
تىرتىپ تۈۋلاشتى:

— ئىلاھىيلىق بار بولۇپ، تەڭرىنىڭ يوق بولۇشى مۇقەددەسلىك
ئەمەسمۇ؟ قۇلقى بارلار ئاڭلىسۇن!
زور ئاستىر ئۆزى ياقتۇرىدىغان پېپىدگاۋ بازىرىدا شۇنداق دېدى.
غار ۋە ھايۋانلىرى يېنىغا بۇ يەردىن ئىككى كۈنلۈك يول بار ئىدى.
ئۇنىڭ روھى قايتىش قەرەلىنىڭ كېلىپ قالغانلىقىدىن خۇشال ئىدى.

53. قايتىش

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:
ئاھ، تەنھالىق، غېرىبلىق! ئەي، مېنىڭ ماكانىم، مەن يۈچۈنلۈقۇم
بىلەن ئۇزۇندىن بېرى قاقاس، يات يەرلەردە قالايمىقان ياشىدىم؛ ئەمدى
ساڭا قايتىپ كەلگىنىمدە، قانداقمۇ ياش تۆكمەي تۇرالايمەن!
ئەمدى سەن بارماقلىرىڭ بىلەن خۇددى ئانامدەك ماڭا تەنبە قىل
ھەم ئانامدەك ماڭا تەبەسسۇم قىل. ئەمدى ماڭا پەقەت مۇنداق دېگىن:
— ئىلگىرى ئاشۇ ئۆتكۈنچى شامالغا ئوخشاش ئالدىراپ - تېنەپ
مەندىن يىراقلاپ كېتىپ قالغان كىم؟

— مەن تەنھالىق بىلەن ئۇزۇنغىچە بىللە تۇرۇپ سۈكۈتنى ئۇنتۇپ
كەتتىم، — دېگەندى ئۇ ماڭار ۋاقتىدا ئۈنلۈك. ئەمدى ئېسىڭگە
ئالدىڭمۇ؟

ئاھ، زور ئاستىر، مەن سېنىڭ بۇرۇن مەن بىلەن بىللە

تۇرغىنىڭدىنمۇ قاتتىق خورلۇققا قالغانلىقىنى بىلىمەن، ئەي، يېگانە!

خورلىنىش بىر گەپ، تەنھالىق باشقا بىر گەپ، چۈشەندىڭمۇ؟ ئەمەلىيەتتە، كىشىلەر ئارىسىدا، سەن ئەبەدىلئەبەد ياۋايى ۋە يوپۇنسىز. ئۇلار سېنى ياخشى كۆرگەن ھالەتتە، ئۇلارنىڭ نەزىرىدە سەن بەربىر ياۋايى ۋە يوپۇن ئادەمسەن. چۈنكى، ئۇلار سېنىڭ يول قويۇشۇڭغا ئېرىشمەكچى!

لېكىن، بۇ يەر بەربىر سېنىڭ ماكانىڭ، بۇ يەردە بولۇشىغا سۆزلىسەڭ ۋە قەلبىڭنى ئىزھار قىلساڭ بولىدۇ. بۇ يەردە، سەن يوشۇرۇن ھېسلىرىڭنى ئاشكارا قىلىشتىن خىجىل بولمىساڭمۇ بولىدۇ.

بۇ يەردە، ھەممە سېنىڭ كۆزۈڭگە خۇشتار، سېنى تىنماي ماختايدۇ، چۈنكى ئۇلار ساڭا مىنگىشىۋالماقچى. بۇ يەردە، سەن ھەربىر سىمۋولغا مىنگىشىپ ھەقىقەتكە يەتسەڭ بولىدۇ.

بۇ يەردە، سەن نەرسىلەرگە تۈز كۆڭۈللۈك بىلەن سۆزلىسەڭ بولىدۇ. راست، ئۇلارغا بىرلا ئادەم سۆزلىسە، ئۇلار بىزنى ماختىدى، دەپ چۈشىنىدۇ.

ئومۇمەن، خورلىنىش باشقا گەپ. ئاھ، زور ئاستىر، ئېسىڭدىمۇ؟ ئورمانلىقتا ئۆلۈكنىڭ يېنىدا گاڭگىراپ تۇرغىنىڭدا، بۈركۈتۈڭ باش ئۈستۈڭدە قىيقاس سالاتتى.

«بۈركۈت ۋە يىلانلىرىم، مېنى باشلاڭلار! ئادەم ئارىسى ھايۋان ئارىسىدىنمۇ خەتەرلىك» دېگەن چېغىڭدا، دەل كىشىلەر تەرىپىدىن خورلانغان بولسەن!

ئاھ، زور ئاستىر، ئېسىڭدىمۇ؟ ئۆز ئارىلىڭدا ئولتۇرغىنىڭدا، سەن بارلىق بوش ھاراق تۇڭلىرىغا مەنبە بولسەن، تەشنىلار ئارىسىدا ساخاۋەت قىلسەن.

ئۆزۈڭنى مەستلەر ئىچىدىكى بىردىنبىر تەشنىيغا ئايلاندۇرغۇچە،

بېرىشىش بېرىشتىن ياخشى ئەمەسمۇ، ئوغرىلاش قوبۇل قىلىشتىن ياخشى ئەمەسمۇ، دەپ كېچە - كېچىلەپ خورسىنغىنىڭ دەل ئۆزۈڭنى خورلىغىنىڭ ئەمەسمۇ؟

ئاھ، زور ئاستىر، ئېسىڭدىمۇ؟ ئويچانلىقنىڭ سېنى ئۆزۈڭدىن يىراقلاشتۇرغاندا، ئۇ ساڭا زەردە بىلەن پىچىرلاپ: «سۆزلە، ئاندىن ئۆل!» دېمىگەنمىدى؟

ئۇ سېنى ئۆز كۈتۈشلىرىڭ ۋە تەقەززالىقىڭدىن زېرىكتۈرگەندە، كىچىككىنە شىجائىتىڭنى يوقاتقىنىڭ دەل سېنىڭ ئۆزۈڭنى خورلىغىنىڭ ئەمەسمۇ؟

ئاھ، تەنھالىق، مېنىڭ ماكانىم! سەن ماڭا نەقەدەر خۇشال ۋە ئىللىق پىچىرلايسەن!

سۈرۈشتۈرمەي ھەم رەنجىتىشمەي، ئوچۇق ئىشىكتىن سەمىمىي ۋە ئەستايىدىل ئۆتتۈق.

سېنىڭ بارلىقىڭ ئەستايىدىللىق ۋە پارلاقلىق، ھەتتا بۇ يەردە ۋاقتىمۇ قەدىمىنى تېزلىتىدۇ. چۈنكى، ۋاقىت يورۇقلۇقىغا قارىغاندا قاراڭغۇ ئېغىر.

بۇ يەردە مەخلۇقلارنىڭ سۆزى ھەم ماڭا تەلپۈنىدۇ. بۇ يەردە مەۋجۇتلىكى نەرسىلەر ماڭا قەلبىنى تۈكمەكچى، ئۆزگىرىشچان نەرسىلەر مەندىن قانداق سۆزلەشنى ئۆگەنمەكچى.

بىراق، ئۇ يەردە ھەممە نەرسە قۇپقۇرۇق! ئۈنۈش ۋە سەل قاراش يۈكسەك ئەقىل - پاراسەت. مەن مۇشۇلارنى ئۆگىنىۋالدىم.

ئىنسانىيەتنى چۈشەنمەكچى بولغانلار ھەممىگە سىڭىپ كەتسۇن. ئەمما، شۇنداق قىلاي دېگەندىم، قولۇم زىيادە پاكىز كېلىپ قالدى.

ئۇلارنىڭ ھىدىنى پۇراپ قېلىشنى زادىلا خالىمايمەن! لېكىن، مەن ئۇلارنىڭ چۇقان - سۈرەنلىرى ۋە بەتبۇيلىرى ئىچىدە ئۇزاق تۇرۇپ كەتتىم.

ئاھ، چۆرەمدىكى بەخت جىمجىتلىقى ۋە پاك خۇش پۇراق! بۇ

جىمجىتلىق باشلاپ كەلگەن پاك ھاۋا كىشىنى نەقەدەر سۆيۈندۈرىدۇ! بۇ جىمجىت بەخت سۈكۈناتنى شۇ قەدەر بېرىلىپ تىڭشماقتا!

ئۇ يەردە زۇۋان سۈرمەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق، لېكىن ھېچنېمىنى ئاڭلىغىلى بولمايدۇ. ناۋادا بىر ئادەم ئۆز ئەقىل - پاراستىنى قوغغۇراقتەك ئاۋازى بىلەن جاكارلىسا، ئۇنى سودىگەرلەرنىڭ تەڭگە ئاۋازى بېسىپ كېتىدۇ.

بۇ يەردە زۇۋان سۈرمەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق، لېكىن ھېچكىم چۈشەنمەيدۇ. ھەممە نەرسە قۇدۇققا ئەمەس، سۇغا چۈشۈپ كەتكەندەك.

ئۇ يەردە زۇۋان سۈرمەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق. لېكىن، ھەممىسى ئۆزىنى ئىپادىلىمەلمەيدۇ. ھەممىسى توخۇدەك قاقاقلايدۇ. لېكىن، كاتەكتە قېلىپ ئۇنىڭدەك تۇخۇم بېسىشنى كىم ئويلىمىسۇن؟ ئۇ يەردە سۆزلەپ زۇۋان سۈرمەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق. ھەممە گەپ سۆزلەپ بولۇندى. تۈنۈگۈنكى ۋاقىت ۋە ۋاقىت چىشلىرى ئىنتايىن قاتتىق دەپ قارىغان نەرسىلەر ھازىرقى كىشىلەرنىڭ ئاغزىدا تالقان بولدى.

ئۇ يەردە زۇۋان سۈرمەيدىغان ھېچقانداق نەرسە يوق، ھەممىسى ئاشكارىلانغان. تۈنۈگۈن چوڭقۇر روھنىڭ سىرى دەپ ئاتالغان نەرسىلەر، بۈگۈن كوچىدىكى لاپچىلار ۋە لۈكچەكلەرگە ئايلاندى.

ئاھ، ئىنسانىيەت چۇقانى، قاراڭغۇ كوچىدىكى ۋاراڭ - چۇرۇڭ، سەن نېمىدىگەن غەلىتە! ئەمدى سەن كەينىمدە قالدىڭ. مېنىڭ ئەڭ زور خەۋپ - خەتەرلىرىم كەينىڭدە ئىدى!

ئەڭ زور خەۋپ - خەتەرلىرىم مېنىڭ مەردلىكىم ۋە ھېسداشلىقىمدا. پۈتكۈل ئىنسانىيەت چۇقانلىرى مەردلىكىم ۋە ھېسداشلىقىمغا ئېرىشمەكچى.

چوڭقۇرلۇققا يوشۇرۇنغان ھەقىقەت، ئەسەبىي قۇل، مەسخىرە قىلىنغان قەلب ۋە ساختا ھېسداشلىقلارغا تايىنىپ، كىشىلەر ئارىسىدا

ياشاپ كەلدىم.

مەن كىيىنىپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇرىمەن ھەمدە ھەمىشە ئۆزۈمنى ئىنكار قىلىپ، ئۇلارغا تاقەت قىلىشقا تەييارمەن ھەم ئۆز - ئۆزۈمگە: «سەن ئەخمەق ئىنسانىيەتنى زادى چۈشەنمەيسەن!» دەيمەن.

بىر ئادەم كۆپچىلىك ئارىسىدا ياشىمىغاندا، كۆپچىلىكنى ئۇنتۇپ قالىدۇ. ئىنسانىيەتنىڭ كەلگۈسى بەك كۆپ. ئۇ يەردە يىراقنى كۆرەلەيدىغان كۆزلەرنىڭ قولىدىن نېمە كەلسۇن!

ئەگەر ئۇلار مېنى خاتا ھالدا ساراڭ دەپ چۈشەنسە، ئۇلارنى ئۆزۈمدىنمۇ بەكرەك ئەپۇ قىلىمەن. مەن ئۆزۈمگە رەھىمسىز بولۇپ كەلگەنمەن. شۇڭا، مەردلىكىم ئۈچۈن ئۆز - ئۆزۈمنى جازالايمەن.

زەھەرلىك چىۋىن ھەممە يېرىمنى چىقىپ بولدى. خۇددى سېسىق سۇ تامچىسى تېشىۋەتكەن تاش پارچىسىدەك بولۇپ كەتتى. مەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدا شۇنداق ئىدىم. «ئەرزىمەس نەرسىلەر ئۆزىنىڭ ئەرزىمەسلىكى ئالدىدا گۇناھسىز» دېدىم ئۆز - ئۆزۈمگە.

بايقىدىمكى، ئۆزىنى «رەھىمدىل» دەۋالغانلار زەھەرلىك چىۋىندۇر، ئۇلار پەقەت چىقىشنى، يالغان گەپ قىلىشنىلا بىلىدۇ. ئۇلار ماڭا ئادىل مۇئامىلە قىلسۇن!

رەھىمدىللار بىللە ياشايدىغانلارغا ھېسداشلىق قىلىپ يالغان سۆزلەشنى ئۆگىتىدۇ. ھېسداشلىق ئەركىن دىللارنى بىئارام قىلىۋېتىدۇ. چۈنكى، رەھىمدىللارنىڭ ھاماقەتلىكىنى بىلىپ بولغىلى بولمايدۇ.

ئۆزىنى ۋە ھەممە نېمىسىنى يوشۇرۇشنى بۇ يەردىن بىلىۋالدىم. ئۇلارنىڭ خامۇشلۇقىنى چۈشەندىم. چۈشەندىم دېگىنىم، دەل ھېسداشلىق قىلىپ ئۇلارنى ئالداپ قويغىنىم.

ئۇلارنىڭ قانداق نەرسىلەرنى قوبۇل قىلىشنى، قانداق نەرسىلەرنى قوبۇل قىلالماسلىقىنى چۈشەندىم ھەم ھېس قىلدىم!

مېنىڭچە، ئاشۇ كەسكىن دانىشمەنلەرنىڭ چېچەنلىكى ئارتۇق، قەتئىيلىكى كەم، مەن سۆزمەنلىكىنى ئاشۇنداق ئۆگەندىم.

گۆركار ئاغرىپ قالدى. چۈنكى، چىرىندىلەرنىڭ ئاستىدىن يىرگىنچلىك پۇراقىلار چىقىپ تۇراتتى. بىز سازلىقنى قوچۇپ يۈرمەي، ئېگىز تاغدا ياشايلى.

ئاشۇ قۇۋناق بۇرۇم تاغدىكى ئەرگىن ھاۋادىن يەنە نەپەس ئالدى! بۇرۇم كىشىلەرنىڭ تۇتۇرۇقسىز كەيپىياتىدىن خالاس بولدى! ساپ ھاۋانىڭ غىدىقلىشىدىن، قەلبىم كۆۋەجىگەن مەينىڭ روھلاندۇرۇشىدىن چۈشكۈرۈپ كەتتى. ئۇ دەم چۈشكۈرەتتى، دەم ئۆزىگە تەنتەنە قىلىپ: «تېنىڭ سالامەت بولسۇن!» دەيتتى.

54. ئۈچ خىل رەزىللىك

1

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

بۈگۈن سەھەر كۆرگەن چۈشۈمدە، ئالەمنىڭ بىر چېتىدە تۇرۇپ بۇ دۇنيانى تارازغا تارتىپتىمەن.

ئاھ، بۇ سەھەر قانداق بالدۇر كەلگەن - ھە! بۇ ھەسەتخور مېنى پارلاق نۇرى بىلەن ئويغىتىۋەتتى! ئۇ ھەمىشە سەھەردىكى چۈشۈمنىڭ نۇرىغا ھەسەت قىلىدۇ.

ۋاقتى بار كىشىلەر ۋاقتىنى ئۆلچەيدۇ؛ تارازا تارتىدۇ؛ مەزمۇت قامىتى بارلار ھەرقانداق يەرگە بارالايدۇ؛ ئىلاھىي ئامبۇر پال ئاچالايدۇ. چۈشۈمدىن شۇنداق دۇنيانى بايقىدىم.

چۈشۈم قەيسەر ماتروس، ئۇنىڭ يېرىمى كېمە، يېرىمى قاتتىق بوران، كېيىنكىتەك تىنچ، بۈركۈتتەك چەبەدەس. بۈگۈن ئۇ قانداق بولۇپ دۇنيانى ئۆلچەپ قالدىكىننىڭ؟!

مېنىڭ ئاشۇ خۇشخۇي ۋە سەگەك ھەم پۈتكۈل «كائىنات»نى مازاق

ئەيلىگۈچى ئەقلىم ئۇنىڭغا نېمە دەيدىكەن؟ بەلكىم، ئۇ: «كۈچ غوجايىنى كۆپ ئورۇنغا ئىگە قىلىدۇ، شۇ چاغدا ئۇ تېخىمۇ كۈچلۈك كۆرۈنىدۇ» دېدى.

چۈشۈم بۇ دۇنيا توغرىسىدا تولىمۇ ئىشەنچ بىلەن ئويلىنماقتا! ئۇ قىزىقمايدۇ، كۈنىڭمۇ يېپىشىۋالمايدۇ، قورقمايدۇ، تىلەپمۇ يۈرمەيدۇ. خۇددى پىشقان ھەم سىپىسلىق بىر ئالتۇن ئالما ئالقىنىمغا قويۇلغاندەك، دۇنيا ئالدىمدا يېپىلىپ تۇراتتى.

كىشىلەر سايىداپ ئۆتىدىغان باراقسان ھەم سايىدار، لېكىن ماڭا باش ئۇرمايدىغان مەزمۇت دەرەختەك دۇنيا يىراقتىن ماڭا روبرو تۇراتتى.

خۇددى كەمتەر، نازۇك بىر قول كەمتەر ھەم ھۆرمەتلىك نەزەرلەرنى ئۆزىگە تارتىش ئۈچۈن ئېچىلغان بىر قۇتىنى تۇتۇپ ماڭا يېقىنلاپ كەلگەنگە ئوخشاش دۇنيا ئۆزىنى ئاشكارىلىدى.

سىرلىق تىلىسمات بولمىغۇچە ئىنسانىيەتنىڭ كائىنات سىرىغا بولغان رىشتىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ. سىرنى يەشمىگۈچە ئىنسانىيەت ئەقىل - پاراسىتىنى ئاخىرلاشتۇرغىلى بولمايدۇ. بۈگۈنلا شۇنى ھېس قىلدىمكى، گۈزەل ئەمەس دەپ قارالغان بۇ دۇنيا ئادىمىلىككە شۇنچە باي ئىكەن!

سەھەردىكى چۈشۈمگە رەھمەت. بۇ سەھەر مەن ئۇنىڭ بىلەن دۇنيانى ئۆلچىدىم. بۇ چۈش ۋە روھ تەسەللىچىسى ئادىمىلىككە باي گۈزەل نەرسە سۈپىتىدە ماڭا يېقىنلىدى!

كۈندۈزدىمۇ شۇنداق قىلىش ئۈچۈن ھەم ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى تەرەپلىرىنى قاملاشتۇرۇش ئۈچۈن، ئەڭ رەزىل ئۈچ ئىشنى تارازغا قويۇپ، ئۇنى ئىنسانلارنىڭ كۆزى بىلەن ئۆلچەپ باقماقچىمەن.

تايىنىشنى ئۆگەتكەن ئادەم قارغاشنىمۇ ئۆگىتىدۇ. بۇ دۇنيادا قارغاشقا تېگىشلىك ئۈچ ئىش قايسى؟ مەن ئۇلارنى تارازغا قويماقچى.

ھاۋايى - ھەۋەس، ھوقۇق ھەۋىسى ۋە نەپىس - بۇ ئۈچى ھازىرغا قەدەر قارغان ھەم دەتالاش قىلىنغان نەرسە. مەن بۇلارنى ئىنسانلارنىڭ كۆزى بىلەن ئۆلچەيمەن.

ئاھ، بۇ يەر دېڭىزىمنىڭ بۇرچىكى، ئۇياق بولسا دېڭىز. مەن ياخشى كۆرىدىغان قېرى ۋە ساداقەتمەن مىڭ باشلىق غەلىتە مەخلۇق قۇيرۇقنى شىپاخلىتىپ ماڭا يېقىنلاپ كەلمەكتە.

ئاھ، قايناق دېڭىزدا تارازا تۇتۇپ تۇرىمەن، گۇۋاھچىلىققا سېنى تاللىماقچىمەن. سېنى، ئەي، پىنھان دەرەخ، سېنىڭ باراقتان ياپراقلىرىڭ ۋە ئۆتكۈر خۇش پۇراقلىرىڭنى ياخشى كۆرىمەن!

ئەمدى، كېلەچككە قايسى كۆۋرۈكتىن مېڭىش كېرەك، قانداق چەكلىمە مەغرۇرلارنى بويىسۇندۇرىدۇ، مەغرۇرلارنى تېخىمۇ مەغرۇر قىلىدىغان نەرسە نېمە؟

ئەمدى تارازا تەڭپۇڭ ھالەتتە توختاپ قالدى. بىر تەرەپتىكى پەللىگە ئۈچ چوڭ مەسىلىنى، يەنە بىر پەللىگە ئۈچ جاۋابنى قويىمەن.

2

تەننى مەنسىتمەيدىغان دەرۋىشلەر ئۈچۈن ھاۋايى - ھەۋەس بىگىز سانجىلغاندەك ياكى ئوتقا دەسسەگەندەك قاتتىق ئازاب، شۇنىڭدىن «بۇ دۇنيا»غا ئوخشاش، زاھىتلارنىڭ قارغىشىغا قالىدىغان گەپ. چۈنكى، ھاۋايى - ھەۋەس خاتالىشىپ تۇيۇق يولغا كىرىپ قالغان پىرلارنى مەسخىرە قىلىدۇ.

ھاۋايى - ھەۋەس تۆۋەندىكى ئاۋاملار ئۈچۈن ئۇلارنى قورقۇتىدىغان سۇس ئوت. لېكىن، قۇرت يېگەن ياغاچلار ياكى مەينەت لاتىلار ئۈچۈن ھاۋايى - ھەۋەس قىزىق مەشكە ئوخشايدۇ.

ئەركىن قەلب ئۈچۈن، ھاۋايى - ھەۋەس ساددىلىق ۋە ئەركىنلىك، شۇنىڭ بىلەن بىللە ھاۋايى - ھەۋەس زېمىن گۈلزارىنىڭ بەختى ۋە

كەلگۈسىنىڭ ھازىرغا بولغان مەنئەتدارلىقى.

ئاجىزلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھاۋايى - ھەۋەس بىر خىل شېرىن زەھەر، لېكىن شىردەك ئىرادىلىك كىشىلەر ئۈچۈن مەدەتۇل ھايات ۋە ئۇزاق ساقلانغان شاراب.

ھاۋايى - ھەۋەس تەڭداشسىز بەخت ياكى شادلىقنىڭ سىمۋولى، چۈنكى نۇرغۇن كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھاۋايى - ھەۋەس نىكاھنىڭ ماھىيىتىنى نىكاھنىڭ ئۆزىدىن ئۈستۈن قويدۇ.

نۇرغۇن كىشىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىنى چۈشىنىشمەيدىغانلىقىنى ئەر - ئاياللار ئوتتۇرىسىدىكى ھەممە ئىشلار بېسىپ چۈشىدۇ. ئەر - ئاياللارنىڭ بىر - بىرىنى شۇنچە چۈشەنمەيدىغانلىقىنى كىممۇ ھېس قىلسۇن!

لېكىن، مەن چوشقا ۋە سەيباھلارنىڭ بېغىمغا كىرىۋالماستىكى ئۈچۈن ئىدىيەم ۋە سۆزلىرىمنى قاشالىشىم كېرەك!

ھوقۇق ھەۋەسى رەھىمسىزلەرنىڭ ئوتلۇق قامچىسى ھەم رەھىمسىزلەرگە قارشى جازا، كىشىنى ئۆرتەيدىغان ئوت.

ھوقۇق ھەۋەسى پور، كاۋاك نەرسىلەرنى يوقىتىدىغان بىر خىل يەر تەۋرەش، ساختىپەزلەرنىڭ ھەشەمەتلىك قەبرىلىرىنى ۋەيران قىلغۇچى ھەم نامۇۋاپىق جاۋابقا بولغان گۇمان بەلگىسى.

ئىنسانلار ھوقۇق ھەۋەسىنىڭ زورىدا ئۆمىلەپ، چوشقا، يىلانلاردىنمۇ بەتتەر بولۇپ كېتىدۇ، تاكى دەھشەتلىك مەسخىرە ئىچ - ئىچىدىن چۇقان سالمىغۇچە.

ھوقۇق ھەۋەسى دەھشەتلىك مەسخىرنىڭ ۋەھىملىك ئۇستازى، ئۇ شەھەر ۋە ئىمپېرىيە ئالدىدا «يوقال!» دەپ ۋارقىرايدۇ، تاكى ئۇلار سۈرەن سېلىپ: «خوپ، مەن كەتتىم!» دېگۈچە.

ھوقۇق ھەۋەسى يەنە ھەتتا كىشىلەرنىڭ ھەۋەسىنى كەلتۈرۈپ بىغۇبارلارنىڭ، يېگانىلەرنىڭ ۋە شۈكۈر - قانائەت بابىدىكى كاتتىلارنىڭ يەلكىسىگە چىقىۋالىدۇ ھەمدە ئۇپۇق لېۋىدە سۆسۈن رەڭ تۈس ئالغان

قۇتلۇق سۆيگۈدەك پارلايدۇ.

مەرتىۋىلىكلەر ئۇنىڭغا بويسۇنۇش تەقەززاسىدا تۇرغاندا، ھوقۇق ھەۋىسىنى كىممۇ قىزغىنلىق دىيەلسۇن! راست، بۇنداق قىزغىنلىق ۋە بويسۇنۇشتا قىلچىلىك كېسەللىك ئالامىتى يوق!
تەنھالىق ئېگىزلىكلىرى مەڭگۈ تەنھا ۋە قانائەتچان بولۇپ ئۆتۈپ كەتمىسۇن، تاغلار جىلغىلارغا چۈشسە، ئېگىزلىكتىكى شاماللار تۈزلەڭگە كەلسۇن.

ئاھ، بۇ خىل تەشنىلىقنىڭ نامىشەرىپىنى كىممۇ ئېيتىپ بېرەلسۇن؟ «ساخاۋەت ئەخلاق»، زور وئاستىر ئۇنىڭغا بۇرۇن ئاشۇنداق نام بەرگەندى.

ئۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ تۇنجى قېتىم شەخسىي ھەۋەسنى، كۈچلۈك روھتىن كېلىپ تۇغۇلغان دىيانەتلىك، ياخشى ۋە ساغلام شەخسىي ھەۋەسنى ماختىدى.

بۇ كۈچلۈك روھ گۈزەل، شاد - خۇرام، ئالىيجاناب ۋۇجۇدقا ئىگە، بۇ ۋۇجۇدنىڭ ئەتراپىدىكى ھەممە نەرسە ئەينەككە ئايلاندى.

بۇ مۇلايىم ۋە ئىپپەتلىك بەدەن، بۇ ئۇسسۇلچى، ئۇنىڭ سىمۋولى ۋە بارلىقى ئۆز - ئۆزىنى شادلىنىۋېرىدىغان روھ. تەن ۋە روھنىڭ ئۆز - ئۆزىنى شادلىنىۋېرىشى «ئەخلاق» دېيىلىدۇ.

ئۆزىنى ئۆزى شادلىنىۋېرىش خۇددى پاك پەلەي بىلەن قولىنى ئاسرىغاندەك ياخشى ۋە يامان سۆزلەر بىلەن ئۆزىنى قوغدايدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىللە مەسخىرىگە ئەرزىگۈدەك بارلىق نەرسىلەرنى بەختنىڭ نامى بىلەن قوغدايدۇ.

ئۇ ھەم بارلىق ئاجىزلىقلارنى يوقاتتى. ئۇ «رەزىللىك - ئاجىزلىق!» دەيدۇ. ئۇنىڭچە، ھەمىشە تاما قىلىدىغان، قاقشايدىغان ۋە ئەزىمەس نەپلەرنى كۆزلەيدىغان ئاشۇ كىشىلەرنىڭ ھەممىسى پەسكەش ۋە ئەزىمەس نەرسىلەر.

ئۇ ئازاب ۋە شادلىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەقىل - پاراسەتنى

مەسخىرە قىلىدۇ. راست، زۈلمەتتە ئېچىلغان ئەقىل - پاراسەتمۇ بار، لېكىن بۇ خىل ئەقىل - پاراسەت ھەمىشە «ھەممىسى بىكار» دەپ خورسىنىدۇ.

ئۇ خىجىلچان گۇماننى پەسكەش ھېسسىيات دەپ قارايدۇ. قەسەمنى ئۆز ئارا تىكىش ۋە قول ئىشلىتىشىنىمۇ مۇھىم دەپ قارايدىغان ھەرقانداق ئادەم ئەقىل - پاراسەتتىن گۇمان قىلىدۇ. چۈنكى، بۇ زەئىپ قەلبنىڭ نەمۇنىسى.

ئۇ يەردە يېتىپ قۇيرۇق شىپاڭلىتىدىغان، ھە دېسە خۇشامەت قىلىدىغان كىشىلەرنى تېخىمۇ پەسكەش دەپ قارايدۇ. ۋاھالەنكى، قۇيرۇق شىپاڭلىتىدىغان ئاشۇنداق ئەقىل - پاراسەتمۇ پەسكەش.

ئۇ يەنە ھەمىشە كەمسىتىلىپ ۋە خىجىللىقنى ئىچىگە يۈتۈپ، ئۆزىنى قوغدىمايدىغان، ھەممىگە تاقەت قىلىپ رازى بولىدىغانلارغا ئوچ ھەم بىزار. چۈنكى، بۇ قۇلنىڭ نەمۇنىسى.

مەيلى ئۇلار ئىلاھلارنىڭ مەسخىرىسىگە تىز پۈكسۈن ياكى ئىنسانلارنىڭ ھاماقەت پىكىرلىرىگە قۇل بولسۇن، بۇ دۇنياغا نائىل بولغان شەخسىيەتچى ھەۋەس بارلىق قۇللۇققا تۈكۈرىدۇ.

رەزىللىك - ئۇ بارلىق روھىي ئۇچۇش ۋە قۇللۇقنى شۇنداق ئاتايدۇ. يۈمۈشقا مەجبۇرلانغان كۆز، ئېغىر بېسىمغا ئۇچرىغان يۈرەك، سۈنئىي سالاپەتلەرنىڭ ھەممىسىنى زەئىپ، قېلىن كالىپۇكلىرى بىلەن سۆيىدۇ.

ساختا ئەقىل - پاراسەت - قۇللارچە، قېرى ۋە زەئىپ دانىشمەنلەرنىڭ، بولۇپمۇ دىندارلارنىڭ بارلىق بىمەنە ئەسەبىي قىلمىشلىرىنى ئاشۇنداق ئاتايدۇ!

لېكىن، ئاشۇ ساختا دانىشمەنلەر، دىندارلار، تەركىدۇنيالىر ئاياللاردەك نازۇكلۇق ۋە قۇللۇق تەبىئەتكە ئىگە كىشىلەر. ئاھ، ئۇلار شەخسىيەتكە باشتىن - ئاخىر زىيانكەشلىك قىلماقتا!

ئۇلار تېخى شەخسىي ھەۋەسكە بولغان زىيانكەشلىكىنى ئەخلاق ۋە

پەزىلەت دەپ ئاتىشىۋالدى! «شەخسىيەتسىزلىك» ئاشۇ تەركىدۇنيا توخۇ يۈرەكلەر ۋە كىرىپت ئاستىدىكى ئۆمۈچۈكلەر ئوچۇق - ئاشكارا باھانىلەر بىلەن ئىپادىلەمەكچى بولغان نەرسە!

لېكىن، ئۇلارنىڭ كۈندۈزى، ئۆزگىرىشلىرى، ھۆكۈم شەمشىرى ۋە ئۇلۇغ چۈش ۋاقتى يېتىپ كەلدى. ئەمدى نۇرغۇن نەرسىلەر ئاشكارىلىنىدۇ!

ئۆزلۈكنى تەلتۆكۈس ھەم مۇقەددەس كۆككە يۈزلەندۈرگۈچى ھەمدە شەخسىيەت ھەۋەسنى مەدھىيەلىگۈچى - ئاشۇ بېشارەتچى بىلىدىغانلىرىنىڭ ھەممىسىنى جاكارلىدى: «قاراڭلار، ئۇلۇغ چۈش پەيتى يېتىپ كەلدى! ئەنە ئازلا قالدى!»

55. قەتئىي روھ

1

زور ئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

مېنىڭ تىلىم - ئاۋامنىڭ تىلى. مەن ئاشۇ تارتىنچاقلارغا سۆزلىگىنىمدە بەك قوپال ھەم تۈز سۆزلىدىم. ئوقۇمۇشلۇق كىشىلەر ئاڭلىسىمۇ غەلىتىلىك ھېس قىلىدۇ.

مېنىڭ قولۇم - ساراڭنىڭ قولى. ساراڭنىڭ يېزىق ئىشلىرىدا ئىشلىتىدىغان شىرە، تام قاتارلىق بارلىق نەرسىلىرى نەقەدەر بەختسىز - ھە!

مېنىڭ ئاشقازنىم - راستتىنلا بۈركۈتنىڭ ئاشقازنىمۇ؟ ئۇ پاقلان گۆشىنى ئەڭ ياخشى كۆرىدۇ. شۇڭا، ئۇ ئەلۋەتتە قۇشنىڭ ئاشقازنى.

ئاددىي ھەم ئازغىنە ئوزۇق بەدەنگە پايدىلىق، مەن قانات قېقىشقا دائىم تەييار، ئۆرلەشكە مۇشتاق، بۇ مېنىڭ تەبىئىتىم. تەبىئىتىمدە بەزى قۇشلارنىڭ مەجەزى نېمىشقا بولمىسۇن!

بولۇپمۇ، قەتئىيلىككە بولغان ئۆچمەنلىكىم قوش تەبىئىتىنىڭ ئىپادىسى. راست، چېكىدىن ئاشقان دۈشمەنلىكىم بولمىغان يەر يوق! شۇڭا، كۈيلەيمەن — يەنە ئېيتىشىنىمۇ خالايمەن، گەرچە ئايرىم بىر ئۆيدە يالغۇز تۇرساممۇ ئۆز — ئۆزۈمگە كۈيلەپ بېرىمەن. ئەلۋەتتە، باشقا ھاپىزلار ئۆيگە لىق ئادەم تولغاندىلا ئاندىن گۈزەل ئاۋاز، نەپىس ھەرىكەت، كىشىنى تەسەرلەندۈرىدىغان نىگاھ ۋە سەگەك ئەقىلگە ئىگە بولىدۇ، ئەمما مەن ئۇلارغا ئوخشاشمايمەن.

2

ئادەمگە ئۇچۇشنى ئۆگىتىدىغانلار ھامان بىر كۈنى بارلىق پاسىللارنى يوق قىلىپ تاشلايدۇ. ئۇنىڭ قارشىچە، بارلىق پاسىل ئۆزى ئۇچۇپ كېتەلەيدۇ. ھېلىقى ئۇستاز بولسا زېمىنغا باشقىدىن نام بېرىپ «يېنىك جىسىم» دەپ ئاتايدۇ.

تۆگىقۇشى ئاتىنىمۇ تېز. لېكىن، ئۇ بېشىنى ئېغىر تۇپراق ئىچىگە پاتۇرۇۋالىدۇ، ئۇچالمايدىغان كىشىلەرمۇ شۇنداق.

زېمىن ۋە ھايات ئىنسانلارغا نىسبەتەن يۈك، قەتئىيلىك شۇنداق بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ! كىم قۇشتەك يەڭگىل بولمەن دەپسە، ئالدى بىلەن ئۆزىنى سۆيۈشى كېرەك. بۇ سىلەرگە دەپ قويدىغىنىم.

كېسەل ياكى دەلدۈشلەرنىڭ مۇھەببىتىدەك مۇھەببەت بىلەن ئۆزىنى سۆيۈشكە مۇتلەق بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇلارنىڭ ئۆزىگە بولغان سۆيگۈسىمۇ بەتبۇي!

ئادەم چوقۇم ئالدى بىلەن ئۆزىنى قانداق سۆيۈشنى ئۆگىنىشى كېرەك. مەن سىلەرگە دەپ قويدىغىنىم، ئۆزىنى ساغلام، نورمال مۇھەببەت بىلەن سۆيۈش كېرەك، شۇندىلا ئادەم ئۆز — ئۆزى بىلەن چىقىشىپ، ئۆز روھىنىڭ سىرتىدا قالمايدۇ.

ئۆز روھىنىڭ سىرتىدا قالغانلار ئۆزىنى «چىقىشقاق» دەپ ئاتايدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئۆزىنى ئەڭ ساختا ۋە ياسما سۆز بىلەن ئالدىغانلىق،

بولۇپمۇ دۇنيانى يۈك دەپ قارايدىغانلارغا شۇنداق.

ئەمەلىيەتتە، بىزنى بۈگۈن ياكى كەلگۈسىدىمۇ ئۆزىنى سۆيۈشنى ئۆگىنىشكە مەجبۇرلايدىغان كىشى يوق. ئۇ پەقەت بارلىق سەنئەت ئىچىدىكى ئەڭ نادر، ئەڭ ئەپلىك ۋە ئەڭ ئەتراپلىق بىر تۈر. قولدىكى بارلىق نەرسىلەر ئۆز ئىگىسىگە نىسبەتەن يوچۇن، ئۆزىگە تەۋە بايلىق ھەمىشە ئەڭ ئاخىردا قېزىلىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى قەتئىيلىكتىن كېلىدۇ.

بىز تېخى زاكىدىكى چېغىمىزدىلا، بىزگە نۇرغۇن ئېغىر ئىسىملار ۋە قىممەتلەر يۈكلەنگەندى: «ياخشى» ۋە «يامان» — ئۇلار ئۆزىچە بۇنى تۇغمىلىق دەۋالغان. شۇڭا، بۇ ئىسىم ۋە قىممەت سەۋەبىدىن ھاياتلىقىمىز مەخپىرەتكە ئېرىشكەن.

شۇڭا، بالىلىق بولغان ۋاقتىمىزدا، ئۆزۈڭنى مۇۋاپىق سۆي دەپ چەكلەپ تۇرىمىز، بۇنىڭ ھەممىسىنى قەتئىيلىك روھى كەلتۈرۈپ چىققان.

بىز تۇغمىلىقىمىز ئاتا قىلغان بارلىق نەرسىلەرنى ساددىلىق بىلەن ئۆز ئۈستىمىزگە ئالدۇق، بىز ئۇنى يۈدۈپ خەتەرلىك تاغلاردىن ئۆتتۈق! تەرىمىز يامغۇردەك ئاققاندا، كىشىلەر: «راست، ھايات ئىنتايىن ئېغىر يۈك ئىكەن» دېيىشتى.

لېكىن، ئادەمنىڭ ئۆزىلا ئېغىر يۈك، چۈنكى ئۇنىڭ يەلكىسىدە تاشقىرىدىن كەلگەن نۇرغۇن نەرسىلەر بار. ئۇ خۇددى توڭىدەك چۆكۈپ، كىشىلەرگە ئېغىر يۈكنى ئۆشنىسىگە ئارتقۇزىدۇ.

بولۇپمۇ، قاۋۇللۇقىدىن يۈك كۆتۈرەلەيدىغان ھەمدە قەلبىدە ھۆرمىتى بار كىشىلەرنىڭ يەلكىسىدىكى نام ۋە قىممەت تېخىمۇ كۆپ، شۇڭا ھايات ئۇلار ئۈچۈن باياۋان.

ئەمەلىيەتتە، ئەسلىدىنلا ئۆزىمىزگە تەۋە بولغان نۇرغۇن نەرسىلەرنى يۈدۈپ مېڭىشمۇ ناھايىتى تەس! ئىنساندا قۇلۇلگە ئوخشاش نۇرغۇن ئىنچىكە نەرسىلەر بار، غىلتاڭلىقىدىن كىشىنى

سۆيۈندۈرەلمەيدۇ.

شۇڭا، ئۇلارنىڭ قاملاشقان قېپى بولۇش كېرەك. ئۇ گۈزەل زىننەتلىرى بىلەن ئۆزىنى ئاقلايدۇ. بىزمۇ مۇنۇ سەنئەتنى ئۆگىنىشىمىز كېرەك: بىزدە بىر قاپ، بىر گۈزەل تاشقى قىياپەت ۋە زېرەك تەۋەككۈلچىلىك بولۇشى كېرەك!

يەنە كېلىپ نۇرغۇن نىقابلار تازا چىرايلىق بولالمىغانلىقىدىن ئىنتايىن بىچارە. ئۇ پەقەتلا قايتىن ئىبارەت بولغاچقا، ئۇنىڭغا ئىنسانلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى نۇرغۇن نەرسىلەر يوشۇرۇنغان، بىز ۋۇجۇدىمىزدا شۇنچە كۆپ ياخشىلىق ۋە كۈچنىڭ بارلىقىنى زادىلا ئويلاپ باقمىدۇق. ساپ ئالتۇن زەرگەرنى تاپالمىدى.

ئەڭ ئېسىل ئايال ئۆز ھۆسننى قوغداشنى بىلىدۇ. ئاھ، تەقدىر قىسمىنى مانا مۇشۇنداق نازۇك پەرق تەرىپىدىن كېلىپ چىققان.

ئادەمنىڭ بايقىلىشى تەس، بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئۆزى تەرىپىدىن بايقىلىشى تەس، روھ ھەمىشە قەلبىگە كۆيۈنگەن بولۇۋالدى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى قەتئىيلىك روھى كەلتۈرۈپ چىقارغان.

لېكىن، ئۆزىنى بايقىغان كىشى «مانا بۇ مېنىڭ ياخشىلىقىم ۋە يامانلىقىم» دەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن «ھەممىسى ياخشى - يامان» دەپ ۋالاقلايدىغان قارىغۇلار ۋە پەتەكلەرنىڭ ئاغزى تۇۋاقلاندى.

دەرۋەقە، ھەممىسى ياخشى، بۇ دۇنيا ئەڭ ياخشى دەيدىغانلارنى مەنمۇ ياقىتۇرمايمەن. مەن ئۇلارنى شۈكۈرچانلار دەپ ئاتايمەن.

قانائەتلىنىش قانداق تېتىشىنى بىلىدۇ. لېكىن، ئۇ ئەڭ ئېسىل تەم ئەمەس! مەن ئاشۇ جاھىل ۋە قۇسۇرچى تىل ۋە ئاشقازانلارغا بەكلا قايىلمەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى «مەن»، «ھە»، «ياق» دېيىشىنى بىلىدۇ.

ئومۇمەن، يېيىش، ھەزىم قىلىش توڭگۇزنىڭ تەبىئىتى. ھەمىشە «ھەئە» دېيىش پەقەت ئېشەك ۋە ئېشەكتەك ئادەملەرنىڭ ئىشى.

مەن سېرىق ۋە قىزىل ئىككى خىل رەڭنى ياخشى كۆرىمەن. شۇڭا، ھەمىشە قانغا ھەر خىل رەڭلەرنى ئارىلاشتۇرىمەن، بىر

كىشىنىڭ ئۆيىنىڭ تېمىنى ئاقارتماقچى بولغىنى قەلبىنىمۇ ئاقارتماقچى بولغىنىدىن دېرەك بېرىدۇ.

بەزىلەر مۇمىيالارغا مەستانە، بەزىلەر جىن - شاياتۇنلارغا، ھەر ئىككىسى قان بىلەن گۆشكە ئۆچ. ئاھ، بىزنىڭ ھەۋىسىمىز نەقەدەر ئوخشاشمىغان - ھە! چۈنكى، مەن قاننى بەكلا سۆيىمەن.

مەن ھەممە ئادەم يىرگىنىدىغان تاشلاندىق يەرلەرنى ياخشى كۆرمەيمەن. مانا بۇ مېنىڭ ھەۋىسىم. مەن ئوغرىلار ۋە ساختا گۇۋاھلار بىلەن بىللە تۇرۇشقا رازىمەن. ھېچقايسىسىنىڭ ئاغزىدا ئالتۇن يوق.

بىراق، باشقىلارنىڭ ئېغىز - بۇرۇنلىرىنى يالايدىغانلارنىڭ قېنى ئادەمنى تېخىمۇ سەسكەندۈرىدۇ. مېنىڭچە، ئۇلار ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەڭ يىرگىنچىلىك مەخلۇقلار. مەن ئۇلارغا «پارازىت» دەپ ئات قويدۇم، ئۇلار مۇھەببەتنى كۆزلىسىمۇ، مۇھەببەتكە تايىنىپ ياشىماقچى بولىدۇ. مۇنداق بىرلا خىل تاللاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە كىشىلەر يىرتقۇچ بولالماي، ئۆي ھايۋىنى بولۇپ قالغانلار ئەڭ بەختسىز دۇر. مەن ئۆز چېدىرىمنى ئۇلارنىڭ ئارىسىغا تىكمەيمەن.

مەڭگۈ كۈتۈشكە گىرىپىنار بولغان ئاشۇ كىشىلەر، مەن بۇلارنى ياقتۇرمايمەن، ئۇلار ئىنتايىن بەختسىز. ئۇلار باجگەرلەر، سودىگەرلەر، سۇلتانلار، بايلار ۋە دۇكاندارلار.

راست، مەنمۇ كۈتۈشنى ئۆگىنىۋالدىم، بەلكى جان - دىلىم بىلەن. ئەمما، مەن پەقەت ئۆزۈمنىلا كۈتمەن. يەنە تۇرۇشنى، ئالدىرماي مېڭىشنى، يۈگۈرۈشنى، سەكرەشنى، يامىشىشنى ۋە ئۈسسۈل ئويناشنى ئۆگىنىۋالدىم.

مانا بۇ مېنىڭ ئاگاھلاندىرۇشۇم، ئوچماقچى بولغان ئادەم ئالدى بىلەن تۇرۇشنى، مېڭىشنى، يۈگۈرۈشنى، سەكرەشنى، يامىشىشنى ۋە ئۈسسۈل ئويناشنى ئۆگىنىۋېلىشى كېرەك، بىراقلا ئوچقىلى بولمايدۇ.

مەن شوتا، ئارغامچىلار بىلەن دېرىزىلەرگە يامىشىشنى، ئەپچىل

پۈتلىرىم بىلەن مومغا چىقىشنى ئۆگىنىۋالدىم. مەن ئۈچۈن بىلىم ماچتىسىنىڭ ئۈچىدا ئولتۇرۇش ئەرزمەس بەختكە كىرمەيدۇ. ماچتىنىڭ ئۈستىدە ئۇچقاندەك چاقناش گەرچە سۇس شولا تارتىمۇ، ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىغان دېڭىزچىلار ۋە كېمىلەر ئۈچۈن ئەڭ زور تەسەللى!

مەن ئۆز ھەققىمگە ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن بارىمەن. مەن كۆزلىگەن يۈكسەكلىك بىرلا شوتا بىلەن چىققىلى بولىدىغان يېقىن يەردە ئەمەس.

مەن باشقىلاردىن يول سوراىنى ياقىتۇرمايمەن، بۇ ماڭا ياراشمايدۇ! يولنىڭ ئۆزىدىن سوراى، سىناق قىلىپ مېڭىشقا ئامراقمەن. سەپىرىمنىڭ ئۆزىلا سىناق ۋە ئىزدىنىش. راست، بىز يەنە مۇنداق مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرىشىمىز كېرەك! بۇ مېنىڭ ھەۋنىسىم!
بۇ پەقەت مېنىڭلا ھەۋنىسىم، ياخشى - يامانلىق بىلەن ئالاقىسى يوق. بۇنىڭدىن خىجىل بولمايمەن ھەم ئۇنى يوشۇرمايمەن.
«بۇ مېنىڭ ھازىرقى يولۇم، سىلەرنىڭ قېنى؟» مەن «يول» سورىغانلارغا ئاشۇنداق جاۋاب بەردىم. چۈنكى، «ئۇ يول» مەۋجۇت ئەمەس!

56. كونا تىزىملىك ۋە يېڭى تىزىملىك

1

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

مەن بۇ يەردە كۈتمەكتىمەن. يىرتىلغان كونا جەدۋەل ۋە يېزىپ بولۇنمىغان يېڭى جەدۋەل ئەتراپىدا چېچىلىپ ياتماقتا. مېنىڭ ۋاقتىم زادى قاچان توشىدۇ؟

مېنىڭ چۈشىدىغان - تاغدىن چۈشىدىغان ۋاقتىم قاچان يېتىپ كېلىدۇ؟ چۈنكى، مەن كىشىلەر ئارىسىغا قايتا بارماقچىمەن.

مەن شۇ ۋاقىتنى كۈتۈۋاتىمەن، ماڭا شۇ ۋاقىتتىن دېرەك بېرىدىغان سىگنال زۆرۈر، بۇ سىگنال دەل كۈلۈۋاتقان شىر ۋە كەپتەر.

كۈتۈش بىلەن بىللە، مەن ئۆز - ئۆزۈمگە سۆزلەپ راھەت ھېس قىلدىم. ماڭا يېڭى نەرسىلەرنى سۆزلەپ بېرىدىغان ئادىتىم يوق، شۇڭا مەن ئۆزۈمنى ئۆزۈمگە بەردىم.

2

بۇرۇن مەن كىشىلەر ئارىسىغا بارغىنىدا، ئۇلارنىڭ قەدىمكى نەرسىلەرگە شەيدا بولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىغانىدىم: ئۇلار نېمىنىڭ ياخشى، نېمىنىڭ يامان ئىكەنلىكىنى ئاللىبۇرۇنلا سېزىپ بولغاندەك قىلاتتى.

ئۇلارچە، ئەخلاقىتىن سۆز ئېچىش مەنىسىزلىك، ئەگەر كىم ياخشى ئۇخلاشنى ئويلايدىكەن، ئەلۋەتتە كارىۋانقا چىقىشتىن بۇرۇن ياخشى - يامان ھەققىدە سۆزلىسۇن!

مەن ئۇلارغا بىر يارانقۇچىدىن باشقا ئادەم يوق دېگىنىمدە، ئۇلارنىڭ شېرىن چۈشمۇ بەربات بولدى!

لېكىن، ئىنسانلار ئۈچۈن نىشان ياراتقان ۋە زېمىنغا مەنە ھەم كېلەچەك ئاتا قىلغان ئاشۇ كىشىلا ياخشى - ياماننىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدۇ.

مەن ئۇلارنى كونا مۇنبەرنى ۋە بارلىق شەيدالىققا ئىگىلەنگەن بارلىق ئورۇنلارنى ئۆرۈۋېتىشكە دالالەت قىلغانىدىم؛ مەن ئۇلارنى ئەخلاق پىرىلىرىنى، ئەۋلىيالارنى، شائىر ۋە ئىجادكارلارنى مەسخىرە قىلىشقا چاقىرغانىدىم.

مەن يەنە ئۇلارنى سۆرۈن پەيلاسوپلارنى، ھاياتلىق دەرىخىگە چىقىۋېلىپ مائارىپتىن گەپ ئاچىدىغان قاپقارا قارانچۇقلاردەك كىشىلەرنى مەسخىرە قىلىشقا چاقىرغانىدىم.

مەن ئۇلارنىڭ قەبرىسىدە ئولتۇرۇپ، ھەتتا جەسەتلەر ھەم قۇزغۇنلارنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆتمۈشىنى ۋە چىرىۋاتقان شان - شەرەپلىرىنى مەسخىرە قىلدىم.

راست، مەن توۋا - ئىستىغپارچىلار ۋە ساراڭلارغا ئوخشاش ئۇلارنىڭ ئۇلۇغلىقى ۋە چاكىنلىقىنى ئەيىبلەدىم. ئاھ، ئۇلارنىڭ دىيانىتىمۇ شۇقەدەر چاكىنا! ئاھ، ئىپلاسلىقىمۇ شۇقەدەر چاكىنا! شۇڭا، مەن ئۇلارنى مەسخىرە قىلدىم.

مېنىڭ ئاشۇ ئېگىز تاغدا تۇغۇلغان ئەقىل تەشنىلىقىم قەلبىمدە پاراقلاپ كۆلدى. راست، ئۇ بىر خىل ياۋايى ئەقىل! ئۇ مېنىڭ پەرۋاز قىلىشقا ئىنتىلگەن تەشنىلىقىم.

ئۇ ھەمىشە مېنى باشلاپ كۆلكە سادالىرى ئىچىدە پەرۋاز قىلىدۇ. مەن ئاجايىپ بىر خۇشاللىق بىلەن ئوقىيادەك تىترەپ ئۇچۇپ ئۆتمەكتەن.

ئۇ مېنى چۈشۈمدىمۇ كۆرۈپ باقمىغان يىراق كېلەچەككە، سەنئەتكارلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدىنمۇ ئىسسىق جەنۇبقا ئېلىپ باردى. ئۇ يەردە، ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان يالڭاچ ئىلاھلار كىيىملەردىن نومۇس قىلاتتى.

تەمسىللەر بىلەن ئىپادىلەشنى ھەم شائىرلاردەك ئۆزىنى بېسىۋېلىشنى بىلىمەن ئىدىم. مەن شائىر بولسام بولمايدىغانلىقىمدىن ھەقىقەتەن نومۇس قىلىمەن!

تۇيغۇدا، ئۇ يەردىكى ھەممە نەرسە ئىلاھلارنىڭ يالڭاچلىنىپ كۆيىنغان ئۇسسۇللىرىدەك ۋە شاللاقلارچە يەڭگىلەكلىرىدەك ئىدى، ھالبۇكى، توستۇنسىز دۇنيادا ئۆزىنىڭ قىنىغا كىرىۋالغاندەكمۇ قىلاتتى.

گويا ئىلاھلارنىڭ ئەبەدىي تىنچماس ئۆزلۈكى ئۆزىدىن قاچقاندەك ھەم ئۇنى يېڭىباشتىن ئىزدىگەندەك، ئىلاھلارنىڭ قۇتلانغان ئۆزلۈك توقۇنۇشلىرى ۋە يارشىشلىرى ئۈزۈكسىز بولۇپ تۇرغاندەك.

تۇيغۇدا، ئۇ يەردىكى پۈتكۈل ۋاقىت پەقەت سانسىز دەقىقىلەر ئىچىدىكى قۇتلۇقلانغان بىر مەسخىرە، ئۇ يەردە ئېھتىياجنىڭ ئۆزى ئەركىنلىك، ئۇلار ئەركىنلىك زومىگەرلىرى بىلەن خۇشال - خۇرام ئوينايتتى.

مەن يەنە ئۇ يەردىن بۇرۇنقى رەھىمسىزلىك، رەزىللىك، قەتئىيلىك ۋە ئۇنىڭ ياراتمىشلىرى؛ چەكلىمە، ئېھتىياج، سەۋەب، نەتىجە، ئىرادە ۋە ياخشى - يامانلىقلارنى ئۇچراتتىم.

ئۇ يەردە ئۇسسۇل ئويناپ ئۆتكۈزۈۋەتكەن ھەرقانداق نەرسە زۆرۈر ئەمەسمۇ؟ يەڭگىللىك ۋە يەڭگىلەر ئۈچۈن ئاشۇ تۇلۇمچاشقان ۋە پالاكەت پەتەكلەر زۆرۈر ئەمەسمۇ؟

3

مەن «ئەۋلىيا» دېگەن بۇ سۆزنىمۇ شۇ يەردىكى يولدىن تېپىۋالغان، يەنە «ئادەم ھالقىشى لازىم» دېگەن سۆزمۇ بار.

ئىنسان پەقەت بىر كۆۋرۈك، مەقسەت ئەمەس. ئۇنىڭ چۈش پەيتى ۋە ئاخشىمى ئۈچۈن خۇشال بولۇڭلار، چۈنكى ئۇلار يەنە بىر تاڭنىڭ ئەلچىلىرى.

زور وئاستېرنىڭ ئۇلۇغ چۈش پەيتى توغرىسىدىكى سۆزلىرى ۋە مەندەك ئىنسانلارنىڭ بېشى ئۆزىرە ئېسىلغان ھال رەڭ كەچكى شەپقەتنىڭ ئاداقى نۇرلىرىغا ئوخشاش بارچە نەرسىدىن خۇشال بولۇڭلار.

راست، مەن ئۇلارغا يېڭى يۇلتۇزلارنى ۋە كېچە ئاسمىنى كۆرسەتتىم. خەندانلىرىمنى رەڭدار ساماۋى كۈنلۈك قىلىپ، بۇلۇتلار ئۆزىرە كېچە - كۈندۈز يايىدىم.

مەن ئۇلارغا بارلىق خىياللىرىم ۋە غايىلىرىمنى ئېيتتىم. ئۇ بولسىمۇ، پارە - پارە بولۇپ كەتكەن ئىنسان ۋۇجۇدىدىكى بۆلەكلىرى،

سىرلارنى ۋە قورقۇنچلۇق تاسادىپىيلىقلارنى تەنھا بىر ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈش.

مەن قۇراشتۇرغۇچى، سىرلارنى يەشكۈچى ۋە تاسادىپىيلىقنى قۇتقۇزغۇچى سۈپىتىدە ئۇلارغا ئېيتتىم. كېلەچەكنى ۋە ئۆتمۈشتىكى بارلىق نەرسىلەرنى يارىتىش كېرەك، يارىتىش ئارقىلىق قۇتقۇزۇش كېرەك.

ئىنسانلارنىڭ ئۆتمۈشىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن «بولغان» بارلىقنى ياكى ئىرادە «شۇنداق بولدۇرماقچى ئىكەنمەن، چوقۇم بولىدىغان قىلىمەن!» دېگۈچە ئۆزگەرتىش كېرەك.

مەن بۇنى قۇتقۇزۇش دەپ ئاتايمەن ھەمدە ئۇلارغىمۇ پەقەتلا شۇنداق دەپ ئاتاشنى ئۆگەتتىم.

ئەمدى ئۆز نىجاتلىقىمنى كۈتمەكتىمەن، شۇندىلا مەن ئۇلارنىڭ قوينىغا ئاخىرقى قېتىم قايتىپ كېلەلەيمەن.

مەن كىشىلەر ئارىسىغا قايتىمەن، ئۇلارنىڭ قېشىدا ئاقىمەن. ئەڭ قىممەتلىك سوۋغامنى ئۆلۈشتىن ئاۋۋال ئۇلارغا تەقدىم قىلىمەن!

مەن ئولتۇرغان قۇياش دېگەن بۇ دۆلەتمەندىن شۇنى ئۆگىنىۋالدىم: ئۇ بېھىساب ئالتۇنلىرىنى دېڭىزغا تۆكىدۇ.

شۇڭا، ئەڭ نامرات بېلىقچىمۇ ئالتۇن پالاق بىلەن كېمە ھەيدەيدۇ! مەن ئاشۇنداق مەنزىرىنى كۆرگەندىم، ھاياجانلىنىپ ياشلىرىمنى توختىتالماي قالغانىدىم.

خۇددى ئاداققى قۇياشتەك زور ئاستېرېمۇ غايىب بولىدۇ. ھازىر ئۇ بۇ يەردە كۈتۈپ ئولتۇرىدۇ، ئەتراپىدا يىرتىلغان كونا تىزىملىك ۋە تېخى يېزىپ بولۇنمىغان يېڭى تىزىملىك تۇراتتى.

4

قاراڭلار، بۇ يېڭى تىزىملىك، لېكىن ئۇلارنى مەن بىلەن بىللە جىلغىلار ۋە ۋۇجۇدلار مەركىزىگە ئاپارغان قېرىنداشلىرىم قېنى؟

مېنىڭ ئۇلۇغۋار سۆيگۈم ئەڭ يىراقتىكى كىشىلەردىن شۇنى تەلەپ قىلىدۇ: «قوشناڭ ئۈچۈن باش قاتۇرۇپ كەتمە! ئادەم ھالقىشى كېرەك!»

ئىنسان ئۆزىدىن ھەر خىل يوللار ۋە شەكىللەر ئارقىلىق ھالقىپ بارىدۇ. گەپ تىرىشچانلىقىڭدا! بىراق، پەقەت كازىپلار شۇنداق ئويلايدۇ: «ئىنسان ئاتلاپ ئۆتدۇ!»

ھەتتا، قوشناڭ قەلبىدىكى سەندىنمۇ ھالقىشى كېرەك. ئۆزۈڭ ئېرىشەلەيدىغان ھوقۇق ھەرگىزمۇ باشقىلارنىڭ ئىلتىپاتىغا ئايلىنىپ قالمىسۇن!

سەن باشقىلارغا قىلغاننى باشقىلار قايتۇرمىسۇن. شۇ چاغدىلا ھەق مەۋجۇت بولمايدۇ. بۇيرۇق قىلالمىغانلار بۇيرۇقنى كۈتسۇن. نۇرغۇن كىشىلەر گەرچە ئۆزىگە بۇيرۇق قىلالىمىمۇ، ئەمما ئۇلاردا ئۆزىگە بويسۇنۇش ئىرادىسى يەنىلا ئىنتايىن كەم!

5

ئالىيجاناب قەلب شۇنى ئىستەيدۇ، ئۇلار مېھنەتسىز ئېرىشىشنى خالىمايدۇ، ھەتتا ھاياتلىقنىمۇ.

ئادەتتىكى كىشىلەر مېھنەتسىز ياشاشنى ئويلايدۇ. بىز ئۇنداق ئەمەس. چۈنكى، ھايات ئۆزىنى بىزگە تاپشۇرغانىكەن، بىز ھەر دائىم ئۇنىڭغا قانداق جاۋاب قايتۇرۇشىمىزنى ئويلىشىمىز كېرەك!

شۇنداق بىر ھېكمەت بار: «ھاياتلىق لەۋزىنى قەدىرلە!» خۇشاللىق ئاتا قىلالمىغانلار خۇشاللىق سۈيىنى ئىچمىسۇن، ھالبۇكى، بىر ئادەمدە خۇشاللىقنىڭ پەيزىنى سۈرۈش خىيالى بولمىسۇن!

شادلىق پەيزى بىلەن ساددىلىق ئەڭ نومۇس، ھەر ئىككىسى ئىنسانلارنىڭ ئىزدىنىشىنى ياقتۇرمايدۇ. ئادەم ئۇلارغا ئەزەلدىنلا ئېرىشسە بولاتتى، لېكىن ئادەم گۇناھ بىلەن ئازابنى قوغلىشىدۇ.

6

ئەي، قېرىنداشلار، يولباشچىلار ھامان قۇربان بېرىدۇ، مانا بىز يولباشچى!

قانلىرىمىز خىلۋەت نەزىر - چىراغ سۇپىلىرىدا ئاقماقتا، بىز قەدىمىي مەبۇدلار ئۈچۈن ئىسرىققا ئايلاندۇق.

نەۋقۇرانلىق بىزدىكى ئەڭ ياخشى شارائىت، بۇ ياشانغانلارنىڭ نەپسىنى قوزغايدۇ. گۆشىمىز ناھايىتى يۇمشاق، تېرىمىز قوزنىڭ تېرىسى - بۇ مەبۇدلارغا چوقۇنىدىغان ئاشۇ قېرى دىندارلارنىڭ ھەۋىسىنى نېمىشقا قوزغىمىسۇن!

مەبۇدلارغا چوقۇنىدىغان ئاشۇ قېرى يەنىلا قەلبىمىزدە، ئۇلار بىزنىڭ ئەڭ ياخشى نەرسىلىرىمىزدىن مەزىلىك غىزا تەييارلايدۇ. ئاھ، قېرىنداشلار، يولباشچىلار قۇربان بېرىشتىن قانداقمۇ ساقلىنالمىسۇن! بىراق، بىزنىڭ ئۈلگىمىزمۇ شۇنداق ئۈمىد قىلىدۇ، مەنمۇ يالغۇز ئۆزىمىز ئويلىمايدىغان كىشىلەرنى ياخشى كۆرىمەن. مەن بارلىق سۆيگۈم بىلەن ئاشۇ قۇربان بەرگۈچىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، ئۇلار كۆۋرۈكتىن ئۆتتى.

7

سەمىمىيلىك - ناھايىتى ئاز كىشىلەرنىڭ قولىدىن كېلىدۇ! ئەمما، قولىدىن كېلىدىغانلار سەمىمىيلىك قىلىشنى خالىمايدۇ، ھېچبولمىغاندا ئاق كۆڭۈللەر شۇنداق!

ئەي، ئاق كۆڭۈل كىشى! ياخشى ئادەم مەڭگۈ راست گەپ قىلمايدۇ! بۇنداق ئاق كۆڭۈللۈك بىر خىل روھىي كېسەللىكتۇر. ئاشۇ ئاق كۆڭۈللەر ئۆزىگە تىز پۈكىدۇ. خەق نېمە قىل دېسە شۇنى قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بىلىدىغىنى بويسۇنۇش، ئەمما كىشىگە بويسۇنغان ئادەم چوقۇم ئۆزىگە ئىشەنمەيدۇ!

ئاق كۆڭۈللەر رەزىللىك دەپ قارىغان نەرسىلەر توپلىشىپ ھەقىقەتكە ئايلىنۇن. ئاھ، قېرىنداشلار، سىلەردە شۇ ھەقىقەتنى ئۇچۇدقا چىقىرىدىغان يېتەرلىك رەزىللىك بارمۇ؟

قاراملىق، گۇمانخورلۇق، رەھىمسىز ئىنكارچىلىق، بىزارلىق، كەسكىنلىك — مانا بۇلارنىڭ بىر گەۋدە بولۇشى شۇقەدەر ئاز ئۇچرايدۇ! لېكىن، پەقەت مۇشۇنداق ئۇرۇقتىلا ھەقىقەت ئۈنۈپ چىقىدۇ!

بىلىم شۇملۇقنىڭ قېشىدىن ئۈنۈپ چىققان. يىرتىڭلار! سىلەر، ئەي، تالىپلار، بارلىق كونا تىزىملىكلەرنى سۆكۈڭلار!

8

سۇدا تاختايلىرىنى يىغىپ كۆۋرۈك ياسىغاندا، راست، ئەگەر كىمدەكىم: «ھەممىسى ئاقماقتا» دېسە، ھېچكىم ئىشەنمەيدۇ.

ھەتتا ساراڭنىڭمۇ كاللىسىدىن ئۆتمەيدۇ: «نېمە؟ ھەممىسى ئاقماقتا؟ ياغاچ كۆۋرۈك دەريادا شۇ پېتى تۇرمامدۇ؟» دەيدۇ.

«دەريادىكى ھەممە نەرسە جايىدا، بارلىق قىممەت، كۆۋرۈك، مەن ۋە «ياخشى»، «يامان»لارنىڭ ھەممىسى بۇرۇنقىدەكلا!»

ئۇزاق ئۆتمەي، دەريا ئىستېلاچىسى — قەھرىتان قىش يېتىپ كەلدى. چېچەن كىشىلەرمۇ (ساراڭلار ئەمەس) گۇمان قىلىپ سورىدى: «ھەممە نەرسە، شۇ پېتى تۇرۇۋاتامدۇ؟»

«بىرىمۇ ئۆزگەرمىدى» بۇ دەل قىشنىڭ ئېتىقادى، كىرىزىس دەۋرىدىكى ئىزگۈ بېشارەت، ئۈچەككە كىرگەنلەر ۋە ئوچاق ئالدىدىكىلەرنىڭ تەسەللىسى!

«بىرىمۇ ئۆزگەرمىدى» لېكىن، چېچەك جۇدۇنى قارشىلىق كۆرسەتمەكتە.

چېچەك جۇدۇنى ساپاندىن يىراق بۇقا، تىرتەك بۇزغۇنچى. ئۇ غەزەپلىك مۇڭگۈزلىرى بىلەن مۇزلارنى يېرىۋەتتى! مۇز پارچىلىرى

كۆۋرۈكنى بۇزۇۋەتتى!

ئاھ، قېرىنداشلار، ئەمدى ھەممىسى ئېقىۋاتمامدۇ، تاختاي ۋە سالاسۇنلارنىڭ ھەممىسى غۇلدى ئەمەسمۇ، يەنە كىم «ياخشى»، «يامان» دا جاھىللارچە تۇرۇۋېرەر؟

«بىز نېمىدېگەن بىتلەي ھەم نېمىدېگەن تەلەيلىك! ئېرىتكۈچى چېچەك جۇدۇنى كۆتۈرۈلدى! قېرىنداشلار، ياخشى - يامان ھەققىدە كوچا - كويلارغا خەۋەر قىلىڭلار!»

9

شۇنداق، بىر قەدىمىي خام خىيال بار. ئۇنىڭ ئوربىتىسى ھەمىشە مۇنەججىملەرنىڭ ئەتراپىدا پىرقىرايدۇ.

بۇرۇنقىلار پالغا ئىشىنەتتى، شۇڭا ئۇلار «ھەممە ئىش ئىختىيارىڭلاردا، قىلىمەن دېگىنىڭنى قىلالايسەن» دەپ قارايدۇ.

ئاھ، قېرىنداشلار، ھازىرغىچە بىز سەييارىلەر ۋە كېلەچەك ھەققىدىكى خام خىيالدىن باشقا ھېچنېمىنى بىلمىدۇق: ياخشى - يامان توغرىسىدا ئىگە بولغانلىرىمىزمۇ بىلىم ئەمەس، خام خىيال.

10

«تالان - تاراج قىلما ھەم قەتل قىلما!» بۇنداق ئاگاھلار بۇرۇن ئىلاھىي تەرزىدە چۈشىنىلگەن، كىشىلەر ئۇنىڭ ئالدىدا باش ئۇرغان، ئاياغلىرىنى سېلىشقان.

لېكىن، دەپ بېقىڭلارچۇ، دۇنيادا ئاشۇ ئىلاھىي ئاگاھلاردىنمۇ قەبىھ بۇلاڭچىلىق ۋە قاتىللىق بارمۇ، ھاياتنىڭ ھەربىر دەقىقىسى بۇلاڭچىلىق ۋە قاتىللىققا تولغانمۇ، بۇ ئىلاھىي تەرزىدە چۈشىنىلگەندە پەقەت زىيانكەشلىككە ئۇچرىمامدۇ؟

ياكى بۇ خىل ھاياتلىقتىن چەتلىگەن، ھاياتلىققا پۈتكۈشكە بولغان ئىلاھىي ئاگاھلار ئۆلۈم ھەققىدىكى تەبىرىمۇ؟

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، يىرتىڭلار! مەن ئۈچۈن بۇ كونا تىزىملىكلەرنى يىرتىپ تاشلاڭلار!

11

مانا بۇ مېنىڭ ئۆتمۈشكە بولغان ھېسداشلىقىم، مەن ئۆتمۈشنىڭ تاشلىنىپ قالغانلىقىنى كۆردۈم.

پۈتكۈل ئۆتمۈش كېلەچەكتىكى ھەربىر دەۋرنىڭ سۆيگۈسىگە، روھىغا ۋە ئەسەبىلىكىگە تاشلانغان ھەمدە كېلەچەكتىكى ھەربىر دەۋرنى ئۆزىنىڭ كۆۋرۈكى قىلغان!

بەلكىم، كاتتا ئەلەمدار ياكى پەمى بار قالتىس بىر ئادەم تارتۇقلاش ۋە جازالاش ئارقىلىق ئۆتمۈشنى ئۆزىنىڭ كۆۋرۈكىگە، بىر بېشارەتچى ئەلچىگە ياكى چاقىرىقىغا ئايلاندۇرالىشى مۇمكىن.

لېكىن، يەنە بىر خەۋپمۇ بار. ئۇ بولسىمۇ يەنە بىر ھېسداشلىقىم. ئاددىي كىشىلەر پەقەت ئۆز ئاتا - بوۋىسىنى ئەسلەيدۇ. ئەمما، ۋاقىت ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى بىلەن بىللە كەلمەسكە كەتكەن.

پۈتكۈل ئۆتمۈش مانا مۇشۇنداق تاشلانغان، بەلكىم بىر كۈنى ئاددىي كىشىلەر غوجايىنغا ئايلىنىپ، ۋاقىتنى تېپىز سۇدا تۇنجۇقتۇرۇۋېتەر.

شۇڭا، قېرىنداشلىرىم، بىزدە يېڭى ئاقسۆڭەكلەر بولۇشى زۆرۈر. ئۇلار ئاددىي كىشىلەر ۋە كۆكەرمىلەرنىڭ رەقىبىگە ئايلىنىدۇ ھەمدە «ئالىيجانابلىق» دېگەن سۆزنى يېڭى مۇقامغا كۆتۈرىدۇ.

يېڭى ئاقسۆڭەكلەرنى يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن ھەر خىل ئالىيجاناب كىشىلەرگە موھتاجىمىز. مەن تەمسىل قىلغاندەك: «تەڭرى بولماي نۇرغۇن ئىلاھلارنىڭ بولۇشى دەل ئىلاھىيلىقتۇر!»

12

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، مەن يېڭى ئاقسۆڭەك بولۇش سۈپىتىم

بىلەن سىلەرگە يېڭى ئاقسۆڭەك بولۇش يوللىرىنى كۆرسىتىمەن. سىلەر كېلەچەكنىڭ ياراتقۇچىسى، يەر ھەيدىگۈچىسى ۋە تېرىمچىسى. راست، سېتىۋالغىلى بولمايدىغان ئاقسۆڭەك بولۇڭلار، چۈنكى، باھالىق نەرسە تايىنى يوق بولۇپ چىقىدۇ.

شانۇشەۋكىتىڭلار كەلگەن يېرىڭلاردا ئەمەس — بولغان يېرىڭلاردا! ئىرادە ۋە ئۈزۈكسىز ھالقىشىڭلار دەل سىلەرنىڭ شانۇشەۋكىتىڭلار! راست، شانۇشەۋكىتىڭلار خاقانغا خىزمەت قىلغىنىڭلاردا ئەمەس (خاقان قانچىلىك نېمىتى؟) ھەم سىلەرنىڭ بار نەرسىلەرنى قوغدايدىغان ۋە تاكامۇللاشتۇرىدىغان قالغان بولۇشۇڭلاردا ئەمەس!

نەسەبىڭلارنىڭ خان ئوردىسىدىكى ئىمتىيازىدا ئەمەس ھەم سۇدا ئۇزاق تۇرىدىغان قىزىل تۇرىندەك ھۆسن تۈزگىنىڭلاردىمۇ ئەمەس. (تەخت ئالدىدا ئۆرە تۇرۇش ۋەزىرلەرگە قىلىنغان ئالاھىدە ئىلتىپات، ئولتۇرۇش بولسا ئۆلۈمدىن كېيىنكى بەخت!)

ھەتتا، «مۇقەددەس روھ» ئەجدادىڭلارنى تەڭرى باشلاپ كىرىشىنى ۋەدە قىلغان دىياردا ئەمەس. مەن بۇنى خالىمايمەن! چۈنكى، رەزىللىك ئورمىنى — چارمىخ قەد كۆتۈرگەن جايلار مەدھىيەلەشكە ئەرزىمەيدۇ!

راست، «مۇقەددەس روھ» ئۆز چەۋەندازلىرىنى قەيەرگە باشلىمىسۇن، بەزىبىر قوزچاقلار، ئۆردەكلەر، ساراڭلار ۋە غەيرىي كىشىلەر سەپنىڭ ئالدىدا ماڭىدۇ!

ئادەم، قېرىنداشلار، ئاقسۆڭەك بولمىش سىلەر كەينىڭلارغا ئەمەس، ئالدىڭلارغا قاراڭلار. سىلەر ئۆزۈڭلارنى ھەرقانداق ۋەتەن ۋە تۇپراقنىڭ سىرتىغا سۈرگۈن قىلىنغان دەپ قاراڭلار!

ئەۋلادلارنىڭ تۇپرىقىنى سۆيۈڭلار! بۇ سۆيگۈنى يېڭى ئالىجانابلىققا ئايلاندۇرۇڭلار، يىراق دېڭىزدىكى بايقالمىغان جايىنى مەڭگۈ توختىماي ئىزدەڭلار!

ئەۋلادىڭلار ئالدىدا بۇرۇنقىلارنىڭ ئەۋلادى بولغىنىڭلاردىن توۋا

قىلىڭلار، پۈتكۈل ئۆتمۈشنى ئەنە شۇنداق قۇتقۇزۇش كېرەك! مەن بۇ يېڭى تىزىملىكنى سىلەرگە قويدۇم!

13

بۇ دۇنيادا نېمىشقا ياشايمىز؟ ھەممىسى قۇپقۇرۇق! ياشاش ئوت - چۆپ ئورۇش ۋە ھارارەتسىز كۆيۈش ئۈچۈن. مۇشۇنداق دەستەكلەر يەنىلا «ئەقىل - پاراسەت» دەپ قارالغان، پەقەتلا قەدىمىي بولغانلىقى ھەم بىخىسغانلىقى ئۈچۈنلا كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەن. بىخىشىمۇ قىممەتنى ئاشۇرىدۇ. بالىلار شۇنداق دېسە بولىدۇ: ئۇلار ئوتتىن قورقىدۇ، چۈنكى ئوت ئۇلارنى كۆيدۈرگەن! قەدىمكى ئەقىلنىڭ قەدىمىي كىتابلىرى ئەنە شۇنداق گۆدەكلىكلەر بىلەن تولغان.

چۆپ ئورۇيدىغانلار قوناق ئاقلىغانلارنى قانداق مەسخىرە قىلالىسۇن؟ بۇ ساراڭلارنىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلانلىق! بۇلار ئوزۇق - تۈلۈك ئەكەلمىگەن، ھەتتا ئىچىرقىماي تۇرۇپلا شىرە ئالدىدا ئولتۇرۇپ، «ھەممىسى قۇپقۇرۇق» دەپ جۆيلۈشكەن. قېرىنداشلار، قارنى يامانلىق ناشۇدلۇق سەنئىتىنى ئىپادىلەپ بېرەلمەيدۇ! يىرتىڭلار! ھايات پەيزىنى چۈشەنمىگەن بۇ كىشىلەرنىڭ تىزىملىكلىرىنى، مەنە ئۈچۈن يىرتىپ تاشلاڭلار!

14

— پاكىلارنىڭ نەزىرىدە ھەممە نەرسە پاك، — دەيدۇ كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى. لېكىن، مەن سىلەرگە ئېيتسام، توڭگۇزنىڭ نەزىرىدە ھەممە نەرسە توڭگۇزغا ئايلىنىدۇ!

بۇ دۇنيا مەينەت بىر مەخلۇق، شۇڭا، ئاشۇ خىيالپەرەسلەر ۋە كەچكىچە باش كۆتۈرمەي ئويلايدىغانلار شۇنداق دەيدۇ.

بۇ ئاشۇ ئادەملەر روھىنىڭ ناپاكلىقىدىن، بولۇپمۇ دۇنيانىڭ

ئەكسىنى كۆرمىسە كۆڭلى ئارام تاپمايدىغان زاھىتلار تۈپەيلىدىن بولغان!

گەرچە بۇ گەپ قۇلاققا ياقمىسىمۇ، يەنىلا شۇلارغا يۈزتۈرا ئېيتىمەن:

— بۇ دۇنيانىڭ خۇددى بىز ئادەملەرگە ئوخشاش، ئۇنىڭمۇ ئەكس تەرىپى بار. بۇ، قىل سىغمايدىغان ھەقىقەت!

بۇ دۇنيادا نۇرغۇن مەينەت نەرسىلەر بار. بۇمۇ قىل سىغمايدىغان ھەقىقەت! ئەمما، دۇنيانىڭ ئۆزى بۇ سەۋەبلەردىن ناپاك مەخلۇققا ئايلىنىپ كەتمەيدۇ!

«بۇ دۇنيادا نۇرغۇن سېسىق پۇراقىلار بار» دېگەن بىر ھېكمەتلىك سۆز بار، يىرگىنچىنىڭ ئۆزى قاناتنى ۋە مەنبەنى ئىزدەيدىغان كۈچنى يارىتىدۇ.

ئەڭ ياخشى نەرسىلەر ئىچىدىمۇ يىرگىنچىلىك ئامىللارنىڭ بولۇشىدىن ساقلىنىش تەس. شۇڭا، ئۇمۇ ھالقتىلىشى كېرەك! ئاھ، قېرىنداشلىرىم، «بۇ دۇنيادا نۇرغۇن مەينەت نەرسىلەر بار.» بۇ ناھايىتى ھېكمەتلىك بىر سۆز.

15

مەن تەقۋادار زاھىتنىڭ ئۆزى - ئۆزىگە پىچىرلىشىنى ئاڭلىدىم، گەرچە ئاللىقانداق غەزەز بولمىسىمۇ، ئۇنىڭدىن ئارتۇق يامان ئىش بولماس!

دۇنيانى مۇشۇ خىل ھالەتتە ساقلايلى. بۇنىڭغا ئازراقمۇ قارشى تۇرمايلى! خەلقنى بوغماقچى بولغان، قىرماقچى بولغان، شىلماقچى بولغان ئاشۇ كىشىلەر شۇنداق قىلىۋەرسۇن، بىز ئۇنىڭغا باش چايقىمايلى! شۇ چاغدىلا ئۇلار بۇ دۇنيادىن قانداق ۋاز كېچىشنى بىلىدىغان بولىدۇ!

ئەقلىڭنى ئۆز قولۇڭ بىلەن بوغ. چۈنكى، ئۇ بۇ دۇنيانىڭ ئەقلى.

شۇ چاغدىلا سەنمۇ بۇ دۇنيادىن قانداق ۋاز كېچىشنى بىلىسەن.
ئاھ، قېرىنداشلىرىم، يىرتىڭلار! ئاشۇ ساداقەتمەنلەرنىڭ كونا
تىزىملىكلىرىنى يىرتىڭلار! بۇ دۇنيانى قارىلىغۇچىلارنىڭ
ھېكمەتلىرىنى يىرتىپ تاشلاڭلار!

16

كۆپىنى بىلگەنلەر كۈچلۈك ھەۋەسنىڭ بارلىقىنى ئۇنتۇپ قالىدۇ،
كىشىلەر قاراڭغۇ كوچىلاردا ئاشۇنداق كۈسۈرلاشماقتا.

ئەقىل - پاراسەت كىشىنى چارچىتىدۇ، ھەممىسى بىكار،
ھېچقانداق ھەۋەس ۋە سۆھبەت بولماڭلار! مەن رەستىلەرگە ئاشۇنداق
يېڭى تىزىملىكلەرنىڭ ئېسىلغىنىنى كۆردۈم.

ئاھ، قېرىنداشلار، بۇ يېڭى تىزىملىكىمۇ مەن ئۈچۈن يىرتىپ
تاشلاڭلار! ئۇنى تەركىدۇنيالار، ئۆلۈم تەرغىباتچىلىرى ۋە گۈندىپايىلار
ئېسىپ قويۇشقان. بۇمۇ قۇللۇق ھەققىدىكى تەلىمات.

ئۇلار ياخشى نەرسىلەرنى ئۆگىنەلمىگەن، بەلكى بالدۇر ھەم تېز
ئۆگىنىۋەتكەن! ئۇلار ياخشى ئوزۇقلانمىغاچقا ئاشقازىنى ۋە ئۈچەيلىرى
بۇزۇلغان.

ئۇلار روھى كاردىن چىققان ئاشقازان. ئۇ ئۆلۈم تىلىمەكتە! راست،
قېرىنداشلار، روھنىڭ ئۆزىلا ئاشقازاندۇر.

ھاياتلىق ئەسلىدە شادلىق بۇلىقى، لېكىن ئازابنىڭ ئانىسى
بولغان بۇزۇق ئاشقازان بارلىق بۇلاقلارنىڭ سۈيى زەھەرلەنگەن دەپ
قاقشماقتا.

ئىزدىنىش - شىردەك ئىرادىلىك كىشىلەرنىڭ خۇشاللىقى.
يېرىم يولدا ھېرىپ قالىدىغان كىشىلەر ئىرادىنىڭ خالىغانچە
يېتەكلىشىگە قېلىپ، دولقۇنلاردا سەرسان بولىدۇ.

مانا بۇ ئاجىزلارنىڭ تەبىئىتى: ئۇلار ھەمىشە يېرىم يولدا ئۆزىنى
يوقىتىپ قويدۇ. ھارغىنلىق ئۇلاردىن شۇنداق سورايدۇ: «بۇ يولغا

نېمىشقا ماڭدۇق؟ ئەمەلىيەتتە ھەممىسى ئوخشاشقۇ!»
ئۇلار بۇ گەپنى ناھايىتى يېقىملىق ھېس قىلىدۇ: «ھەممىسى
قۇيۇقۇرۇق! ئىرادە تىكلەشنىڭ ھاجەتسىز!» لېكىن، بۇ قوللۇق
ھەققىدىكى تەلىمدۇر.

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، زور وئاستىپنىڭ كېلىشى، چارچىغان
كىشىلەرگە نىسبەتەن بەئەينى ئويغاتقۇچ بوران. بۇ تۈپەيلى نۇرغۇنلار
تىنماي چۈشكۈرىدۇ!

ئاشۇ ئەركىن تىنىقلىرىم تۈرمە تاملرىدىن ئۆتۈپ، ئەسىر
روھلارغا يەتتى!

ئىرادە ھەممىنى ئازادە قىلالايدۇ، چۈنكى ئىرادە باغلاش ئىجادىي
ھەرىكەت.

مەن شۇنداق جاكارلايمەن. سىلەر پەقەت يارىتىش ئۈچۈنلا
ئۆگىنىڭلار!

بەلكى، پەقەت مەندىنلا ئۆگەنسەڭلار، ھەقىقىي ئۆگىنەلەيسىلەر! —
ئاڭلاشقا قادىرلار ئاڭلىسۇن!

17

كېمە ئۇ يەردە، بەلكىم ئۇ چەكسىز يوقلۇققا قاراپ مېڭىشى
مۇمكىن. بىراق، ئاشۇ نامەلۇم «ئېھتىماللىق» قا قاراپ مېڭىشنى كىم
خالسۇن؟

سىلەر بۇ ئۆلۈم كېمىسىگە چىقىشنى خالىمايسىلەر! ئۇنداقتا،
دۇنيادىن نېمىشقا زېرىكىسىلەر؟

ئەي، تەركىمدۇنيالار! سىلەر بۇ زېمىندىن تېخى چېكىنىمىدىڭلار!
بايقىشىمچە، سىلەر زېمىندىن يەنىلا تامادىسىلەر، ھەتتا، زېمىندىن
زېرىكىشكە تەشنا!

لېۋىڭلار بىكار مىدىرلىغان ئەمەس، ئۇنىڭدا زېمىنغا تالىق
كىچىككىنە بىر ئارزۇ بار! كۆزۈڭلاردا بولسا زېمىننىڭ پاراغىنى

تاشلاپ كېتەلمەيدىغان بىر پارچە بۇلۇت لەيلەپ تۇرمامدۇ؟
زېمىندا نۇرغۇن ئاجايىپ كەشپىياتلار بار، ئۇنىڭ بەزىلىرى
ئۈنۈمدار، بەزىلىرىگە دىلخۇمار. شۇڭا، زېمىن يەنىلا سۆيۈملۈك.
تېخىمۇ كۆپ كەشپىياتلار بار، ئۇلار ئاياللارنىڭ كۆكسىدەك ھەم
ئۈنۈملۈك، ھەم كۆڭۈللۈك.

سىلەر، ئەي، تەركىدۇنيالار، ھۇرۇنلار، دائىم دەككە يەپ تۇرۇڭلار!
روھىڭلارنى پەقەت قامچىلا سەگەكلەشتۈرىدۇ.

سىلەر زېمىن تەرىپىدىن تاشلانغان كېسەلمەنلەر ياكى
ئاجىزلاردىن بولمىساڭلارلا، ھىيلىگەر، ھۇرۇن ھايۋانلار ياكى يەپ -
ئىچىپ ئويناشنىلا بىلىدىغان ھۇرۇن مۈشۈكلەر. ئەگەر، روھلۇق
يۈگۈرۈشنى داۋاملاشتۇرمىساڭلار، شاللىنىپ قالسىلەر!

قۇتقۇزغىلى بولمايدىغان كېسەللەرنى كۆڭۈل قويۇپ داۋالاش
ھاجەتسىز. زور روئاستىر شۇنداق ئاگاھلاندىرىدۇ، شۇڭا يەنىلا
ئۆلگىنىڭلار تۈزۈك!

بىراق، ئاخىرلاشتۇرۇش شېئىر يېزىشتىنمۇ ئارتۇق جاسارەتنى
تەلەپ قىلىدۇ. بۇنى دوختۇر ۋە شائىرلارنىڭ ھەممىسى بىلىدۇ.

18

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، بەزى قىممەتنى بىزارلىق بىلەن چىرىك
ھۇرۇنلۇق كەلتۈرۈپ چىقارغان، گەرچە ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدە ھېچقانداق
پەرق بولمىسىمۇ، كىشىلەرنىڭ ئوخشاشمايدىغان نۇقتىدىن ئاڭلىشىنى
تەلەپ قىلىدۇ.

قاراڭلار، بۇ سولغۇن كىشىگە. ئۇ ئۆز نىشانىغا يېتىشكە بىر
غېرىچ قالغاندا، بىزارلىق تۈپەيلىدىن ياتقان ئورنىدىن تۇرمىدى. ئۇ
باتۇر كىشى!

ئۇ ئۆزىنىڭ يولىدىن، زېمىندىن، نىشاندىن، ھەتتا ئۆزىدىن
زېرىككەچكە توختىماي ئەسنەيتتى. ئالدىغا بىر قەدەم ئارتۇق

مېڭىشىمۇ خالىمايتتى - ئۇ باتۇر كىشى!
ئەمدى، قۇياش نۇرى ئۇنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ تۇراتتى، ئىتلار
تەرلىرىنى يالايتتى، لېكىن ئۇ چاڭقاپ ئۆلۈپ كەتكۈدەك بولۇپ
كەتسىمۇ ئورنىدىن تۇرالمىتتى.

نىشانغا غېرىچ ئارىلىق قالغاندا چاڭقاپ ئۆلۈش! راست، ئۇنىڭ
چېچىدىن سۆرەپ، جەننىتىگە ئەكىرىپ قويۇڭلار بۇ باتۇر
قەھرىماننى!

بىراق، سىلەر ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭغا تەگمەڭلار، شۇنداق
قىلغاندىلا، ئۇيقۇ ئالۋاستىسى سالقىن يامغۇرلىرى بىلەن ئۇنى پەپىلەپ
ئۇخلىتىپ قويىدۇ.

ئۇنى يانتىلى قويۇڭلار، تاكى ئۆزى ئويغانغۇچە تاكى ئۇ بىزارلىققا
ۋە بىزارلىق ئۆگەتكەن نەرسىلەرگە قارشىلىق قىلغۇچە!
لېكىن، قېرىنداشلار، ئۇنىڭ يېنىدىكى ئىتلارنى، ھۇرۇنلارنى ۋە
ئۆمىلەپ يۈرگەن پارازىتلارنى ئېھتىيات بىلەن ھەيدىۋېتىڭلار.
قەھرىماننىڭ قان - تەرىنى شوراپ ياشايدىغان مەلۇماتلىق
پارازىتلارنى!

19

بىر مۇقەددەس پاسىل دەپ ئەتراپىمغا چەمبەر سىزدىم، تاغقا
ئېگىزلەپ چىققانسېرى، ماڭا ئەگەشكۈچىلەر ئازىيىدۇ: شۇنىڭ بىلەن
مەن نۇرغۇن ئىلاھىي تاغلارنى تۇتاشتۇرۇپ، تىزما ھاسىل قىلدىم.
ئاه، قېرىنداشلىرىم، ماڭا ئەگىشىپ نەگە بارساڭلار مەيلى، بىراق
پارازىتلارنىڭ ھەمراھلىقىدىن ساقلىنىڭلار!

پارازىت تۈگۈلۈپ تۇرىدىغان ئۆمىلگۈچى، ئۇ ھەمىشە سىلەرنىڭ
ئاجىزلىقىڭلار ۋە جاراھىتىڭلار ئارقىلىق ئۆزىنى سەمىرتىشنى
ئويلايدۇ.

ئۇنىڭ ھۈنرى قايسىبىر تاغقا چىققۇچىنىڭ بىزار بولۇشىنى

تېپىشتا، ئۇ سىلەرنىڭ ئازابىڭلارغا، چۈشكۈنلۈكۈڭلارغا ۋە سەزگۈر قورقۇنچۇڭلارغا كىشىنى بىزار قىلىدىغان ئۇۋىسىنى قۇرىدۇ.

غالبىلارنىڭ ئاجىزلىقى ۋە ئالىيجانابىلارنىڭ يۇمشاقلىقى ئۇلارنىڭ ئۇۋا ياسايدىغان جايى، پارازىتلارنىڭ نۇرغۇنلىرى كاتتىلارنىڭ جاراھىتىدە ماكان تۇتىدۇ.

جاندارلارنىڭ قايسىلىرى ئېسىل، قايسىلىرى پەس؟ ئەڭ پەس، ئەڭ ئېسىل جاندارلار نۇرغۇن پارازىتلارنى باقىدۇ.

چۈنكى، ئەڭ ئۇزۇن شوتىغا ئىگە روھلار كۆپ ھاللاردا ئەڭ پەس يەرگە چۈشەلەيدۇ، شۇڭا پارازىتلار قانداقمۇ ئۇنىڭغا يېپىشمىسۇن؟

ئاشۇ تاكامۇل روھ ئۆزىنى باشلاپ يۈگۈرەتتى، سەيلە قىلاتتى. ھەتتا ئېزىپ قالاتتى، ئاشۇ نامرات روھ خۇشاللىقتا ئۆزىنى تاسادىپىيلىققا تاپشۇراتتى.

ئاشۇ مەۋجۇت روھلار تۇراقسىزلىق ئىچىگە كىرىپ كەتتى، جىن چاپلاشقان ئاشۇ روھ ھەۋەس ۋە پىكىرگە ئېرىشمەكچى.

ئاشۇ ئۆزىدىن قىچىۋاتقان روھلار چوڭ چەمبەرنى ئايلىنىپ ئۆزىنى قوغلايدۇ، چېچەن روھلار بولسا دۆتلەرگە ئەڭ تەسىرلىك ھېكايىلەرنى سۆزلەيدۇ.

ئۆزىنى ئەڭ سۆيىدىغان روھلارنىڭ ئىچىدە ھەممە نەرسىلەر ئۆز ئالدىغا ئۆرلەپ، ئۆز ئالدىغا چۆكىدۇ ھەم كىرىپ - چىقىپ تۇرىدۇ. ئاھ، ئەڭ يۈكسەك روھتا ئەڭ ناچار پارازىتلار قانداقمۇ بولمىسۇن؟

20

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، مەن رەھىمسىزمۇ؟ بىراق دېمەكچىمەنكى: بۇزۇلغان نەرسىلەرنى تېخىمۇ بۇزايلى!

ھەممىسى بۇزۇلۇپ چىرىمەكتە، مەھكەم ئېسىلىۋېلىشنى كىم خالىسۇن! لېكىن، مەن تېخىمۇ بەك بۇزسام دەيمەن!

سىلەر تاشنى ھاڭغا غۇلتىش شادلىقىنى ھېس قىلىپ باققانمۇ؟

قاراڭلار، بۇ بۈگۈن كىشىلىرىگە! ئۇلار سېنىڭ ھاڭلىرىڭغا غۇلىماقتا!
ئادە، قېرىنداشلىرىم، مەن ئەڭ ئۈستۈن رولچىنى سەھنىگە جەلپ
قىلىدىغان مۇقەددىمە ھەم نەمۇنە! ماڭا ئەگىشىڭلار!
شۇنداق تەكلىپ بېرىدى، سەن بىر ئادەمگە ئۈچۈشنى
ئۆگىتىلمىسەڭ، ئۇنىڭغا تېزىرەك چۈشۈشنى ئۆگەت!

21

باتۇرلارنى سۆيىمەن، لېكىن شەمشەرۋازلىقنىڭ ئۆزىلا كۆپايە
ئەمەس — ئۇ يەنە ھۈنەرنى قانداق يەردە ئىشلىتىشنى بىلىشى
كېرەك!

بەزىدە ئەر زىگۇدەك دۈشمەننى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭ
قېشىدىن چاندۇرماي ئۆتۈپ كېتىشمۇ باتۇرلۇقتۇر!

نەپەرتلىك دۈشمىنىڭلار بولسۇنكى، كەمسىتىلگەن دۈشمىنىڭلار
بولمىسۇن. سىلەر ئاشۇنداق دۈشمىنىڭلارنىڭ بارلىقىدىن
پەخىرلەنسەڭلار بولىدۇ. مەن سىلەرگە شۇنى دەۋەت قىلغان.

ئادە، قېرىنداشلىرىم، ئۆزۈڭلار ئۈچۈن ئەر زىگۇدەك دۈشمەننى
ساقلاپ قېلىڭلار، شۇڭا، بەزىلەرگە قارىماي ئۆتۈپ كەتسەڭلارمۇ
بولدۇ.

بولۇپمۇ دۆلەت ۋە مىللەت ھەققىدە گەپ ساتىدىغان نادان ئاۋامغا.
ئۇلارنىڭ «ئاپىرىن» لىرى ۋە «قارشىلىق» لىرىغا نەزەر سالماي
كۆزۈڭلارنىڭ پاكلىقىنى ساقلاڭلار! ئۇلارنىڭ ئىچىدە ياندىكىلەرنىڭ
غەزىپىنى قوزغىغۇدەك نۇرغۇن ھەق - ناھەقلىرى بار.

قاراپ تۇرۇش بىلەن قىرغىنچىلىقنىڭ ھەر ئىككىسى ئوخشاش،
شۇڭا ئورمانلىققا كېتىپ شەمشىرىڭلارنى قىنىغا سېلىڭلار!

ئۆز يولۇڭلاردا مېڭىڭلار! دۆلەت ۋە مىللەتمۇ ئۆز يولىدا ماڭسۇن!
راست، قاراڭغۇ يوللاردا ئۈمىد شولىسىنى زادىلا كۆرگىلى بولمايدۇ!
سودىگەر ئۆز ئالتۇنى پارقىرىغان يەرنى باشقۇرسۇن! ئەمدى پادىشاھلىق

دەۋرى ئەمەس، ئۆزىنى خەلق دەۋالغان ئاۋامغا پادىشاھ زايە كېتىدۇ. دۆلەتلەرمۇ ئوخشاش كۆزىتىدۇ ھەم ئۆزئارا سىر تۇتۇشىدۇ. مانا بۇ ئۇلارنىڭ ئاتالمىش «ئىناق قوشنىدارلىقى». ئۆتمۈشتىكى قۇۋناق يىراق دەۋردە بىر مىللەت شۇنداق دېگەن: «مەن بارلىق مىللەتكە ھۆكۈمران بولمەن!»

شۇڭا، قېرىنداشلىرىم، بۇ دۇنيانى سەرخىللار ئىدارە قىلىشى كېرەك ھەم سەرخىللارنىڭ ئۆزىمۇ بۇ دۇنياغا ھۆكۈمران بولۇشنى ئويلايدۇ! بۇنىڭغا يات پىكىرلەر بار يەردە چوقۇم سەرخىللارمۇ كەم.

22

ئەگەر ئۇلار تەييار تاپ بولسا، بۇ نېمىدېگەن ئېچىنىشلىق! ئۇلار يەنە نېمە تەلپ قىلار كىن! ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى — ئۇلارنىڭ ھەقىقىي ئىشرەتلىرىنىڭ كۈلپەتلىكىگە ھەيران قالارلىق ئەمەس! ئۇلار گۆشخور ھايۋان. «ئۇلارنىڭ خىزمىتى» دە يەنە تالان - تاراجمۇ بار. «كىرىم قىلىش دەستۇرى» مۇ ھىيلىگەرلىكتىن خالىي ئەمەس. شۇڭا، ئۇلار كۈلپەتلىك تۇرمۇش كەچۈرىدۇ!

ئۇلار بىرقەدەر ئۈستۈن، چېچەن، چاققان ھەمدە ئىنسانغا تېخىمۇ يېقىن گۆشخور ھايۋانغا ئايلىنىشى كېرەك. چۈنكى، ئىنسانلار ئەڭ سەرخىل گۆشخور ھايۋان.

ئىنسانلار ھەممە ھايۋانلىقنى باشتىلا ئۆزىنىڭ قىلىۋالغان. مانا بۇ ئىنسانلارنىڭ مەخلۇقلار ئارىسىدىكى زىيادە ئازابىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. پەقەت، قۇشلارلا ئىنسان ئۈستىدە، ئەگەر ئىنسانلار يەنە ئۇچۇشنىمۇ ئۆگەنمەكچى بولسا، يا ھەزەت، ئۇلارنىڭ ئاچ كۆزلۈكى قانچىلىك بولۇپ كېتەر!

23

شۇنى دەيمەنكى: ئەرلەر جەڭگە لايىق، ئاياللار تۇغۇنقا. لېكىن،

ھەر ئىككىسى بېشى ھەم پۈتلىرى بىلەن ئۈسسۈل ئوينىدۇ.
ئۈسسۈلسىز كۈنلەرنى زىيادە دەپ بىلىڭلار: خۇشاللىق ئېلىپ
كېلەلمىگەن ھەقىقەتنى ساختا دەڭلار!

24

ئاگاھ بولۇڭلار، تويۇڭلار ناچار بىرلىك بولۇپ قالمىسۇن!
بىرلىشىشىڭلار تېز بولغاچقا، ئاجرىشىشىڭلارمۇ ناھايىتى تېز!
بىراق، نىكاھنىڭ بۇزۇلۇشى ئۇنىڭ زورلىشى ۋە ئالدىشىدىن
ياخشى! بىر ئايال ماڭا شۇنداق دېگەن: «توغرا، مەن نىكاھنى بۇزدۇم،
چۈنكى نىكاھ مېنى بۇزغان.»

ئەر - خوتۇنلارنىڭ قىساسخورلۇقى بەك كۈچلۈك، بۇرۇتقىدەك
يالغۇز ئۆتكىلى بولمىغاچقا، ئۇلار ئازابنىڭ تەمىنى ھەممىگە تەڭ
تېتىتىدۇ.

شۇڭا، سەممىي كىشىلەرنىڭ بىر - بىرىگە شۇنى چېكىپ
تۇرۇشنى تەۋسىيە قىلىمەن:

بىز بىر - بىرىمىزنى سۆيىمىز. بۇنى قەدىرلەيلى! ئۇنداق
بولمىسا، قەسەملىرىمىز يالغان بولۇپ چىقمامدۇ؟

بىزگە مۆھلەت ۋە ئاز - تولا بىرلىك ئاتا قىل، تېخىمۇ زور
بىرلىككە مۇۋاپىق كېلەمدۇ - يوق، بۇنى بىلىشىمىز كېرەك! چۈنكى،
بىر ئادەمنىڭ بىرلىشىشى ھەقىقەتەن چوڭ ئىش.

سەممىي كىشىلەرگە شۇنداق دەيمەن: شۇنداق دەۋەت قىلسام،
ئەۋلىيا ۋە كېلەچەككە بولغان مۇھەببىتىمدىن گەپ ئاچقىلى
بولامدۇ؟!

كۆپىيىشىڭلار ئالدىغىلا ئەمەس، ئۈستىڭىمۇ بولۇشى كېرەك.
ئاه، قېرىنداشلىرىم، نىكاھ باغچىسى سىلەرگە ھىممەت ئاتا
قىلسۇن!

قەدىمىي مەنبەنى چۈشەنگەن ئادەم كېلەچەكنىڭ بۇلىقى ۋە يېڭى مەنبەسىنى ئىزدەيدۇ.

ئاھ، قېرىنداشلار، يېڭى مىللەت گۈللەنمەكتە، شۇنىڭ بىلەن بىللە يېڭى بۇلاقلار يېڭى چوڭقۇرلۇققا قاراپ ئاقماقتا. يەر تەۋرەش سەۋەبىدىن نۇرغۇن بۇلاقلار ئېتىلىپ قېلىپ، ئېغىر قۇرغاقچىلىق كېلىپ چىققان. ئەمما، ئۇ زېمىننىڭ ئىچكى كۈچى ۋە سىرى ئۈچۈن يورۇقلۇق ئەكەلگەن.

يەر تەۋرەش نۇرغۇن يېڭى بۇلاقلارنى ئاشكارىلىغان، ھەمىشە قەدىمىي مىللەتلەرنىڭ ھالاكتىدىن يېڭى بۇلاقلار ئېتىلىپ چىقىدۇ.

«قاراڭلار، بۇ يەردە چاڭقىغانلار ئىچسە بولىدىغان بۇلاقلار بار، ئارمان ئىشقىدا كۆيگەنلەرگە تەسەللى بېرىدىغان قەلبىلەر بار. قورال قىلسا بولىدىغان ئىرادە بار» دەپ كىم ۋارقىرسا ۋارقىرسۇن، بەربىر ئۇنىڭ ئەتراپىغا بىر مىللەت توپلىشىدۇ، يەنى سىناق قىلغۇچىلار. ئەمىرلەر ئەمىرنى قوبۇل قىلالىشى كېرەك. مانا بۇ ئۇلار قىلماقچى بولغان سىناق. ئاھ، ئۇ توختىماي ئىزدەش، يېشىش، يوقىتىش، ئۆگىنىش ۋە قايتا سىناق قىلىدىغان ئۇزاق جەريان!

ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئۆزىلا بىر سىناق (مەن شۇنداق قارايمەن) ھەم ئۇزاق ئىزدىنىشتۇر. ئۇ ھۆكۈمران ئىزدەيدۇ.

قېرىنداشلىرىم، ئۇ سىناق، كېلىشىم ئۇنى يىرتىڭلار. ئاجىزلار ۋە ئالاقىلارنىڭ ۋەزلىرىنى يىرتىپ تاشلاڭلار!

ئاھ، قېرىنداشلىرىم! ئىنسانىيەتنىڭ كېلەچىكىگە ئەڭ زور خەۋپنى ئەكەلگەن كىم؟ دەل ئاشۇ ياخشىلار ۋە ئادىللار ئەمەسمۇ؟

ئۇلار ئىچىدە شۇنداق ئويلايدۇ: «بىز ياخشىلىق ۋە ئادالەتنى بۇرۇنلا بىلىپ بولغان، ئۇلار بىزدە. ئالدىراش ئىزدىنىۋاتقان ئاشۇ كىشىلەر ھەقىقەتەن پاجىئەلىك!»

رەزىللىك قانچىلىك رەزىللىك قىلمىسۇن، ياخشىلارنىڭ زىيىنى ئۇلارغا قارىغاندا ئەبەدىي زور بولىدۇ.

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، ياخشى ۋە ئادىل كىشىلەرنىڭ ئىچىگە كىرىپ چىققان بىر ئادەم شۇنداق دېدى: «ئۇلارنىڭ ھەممىسى فارسىلەر» لېكىن، كىشىلەر بۇ گەپنى چۈشەنمىدى.

ياخشىلار ۋە ئادىللارمۇ چۈشەنمىدى، ئۇلارنىڭ روھى ئۆز ۋىجدانى تەرىپىدىن قاتال قىلىنغان. ياخشىلارنىڭ ھاماقەتلىكى تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان چېچەنلىك.

لېكىن بۇ يالغان ئەمەس: ئاشۇ ياخشىلار چوقۇم فارسىلەر، ئۇلارنىڭ تاللاش ئىمكانىيىتى يوق!

مانا بۇمۇ ئەمەلىيەت: ئاشۇ ياخشىلار چوقۇم ئۆز ئالدىغا ئەخلاق كەشىپ قىلغان كىشىلەرنى چارمىخ بىلەن مىخلايدۇ.

ياخشىلار ۋە ئادىللارنىڭ دۆلىتىنى، قەلبىنى، ئانا توپرىقىنى بايقىغان يەنە بىر ئادەم سورىدى:

— ئۇلار كىمگە ئەڭ ئۆچ؟

ئۇلارنىڭ ئەڭ ئۆچ كۆرىدىغىنى ياراتقۇچى ۋە كونا جەدۋەل، كونا جەدۋەلنى بەربات قىلغۇچى. ئۇلار ئەبەدىلئەبەد ئاخىرلىشىشنىڭ باشلىنىشى.

ئۇلار يېڭى جەدۋەلگە يېڭى قىممەت يازغانلارنى چارمىخ قىلىدۇ. ئۇلار ئۆزى ئۈچۈن كېلەچەكنى قۇربان قىلىدۇ! ئۇلارنىڭ مىخلىنىشى پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ كېلەچىكى.

ياخشىلار — ئۇلارنىڭ ئاخىرلىشىشنىڭ باشلىنىشى.

27

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، بۇ گەپنى ۋە مەن بۇرۇن ئېيتقان «ئەڭ ئاخىرقى ئادەمنى» چۈشەندىڭلارمۇ؟
ئىنسانىيەت كېلەچىكىگە ئەڭ زور خەۋپنى ئەكەلگەن زادى كىم، دەل ئاشۇ ياخشىلار ۋە ئادىللار ئەمەسمۇ؟
قوغلاڭلار، ياخشىلار ۋە ئادىللارنى!
ئاھ، قېرىنداشلىرىم، چۈشەندىڭلارمۇ؟

28

سىلەر مەندىن قېچىۋاتامسىلەر، بۇ گەپنى ئاڭلاپلا سىلەرنى تىترەك باستىمۇ؟
ئاھ، قېرىنداشلىرىم، پەقەت مەنلا سىلەرنى ياخشىلارنى قوغلىۋېتىشكە، جەدۋەللىرىنى يىرتىپ تاشلاشقا ئۈندەپ، ئىنسانلارنى ئۆز دېڭىزىدا ماڭدۇرايىمەن.
بۇ چاغدا، قاتتىق ۋەھىمىلەر، ئەتراپلىق نەزەر، ئېغىر كېسەللىك، قەي قىلىش ۋە بېشى قېيىشلارنىڭ ھەممىسى ئىنساننىڭ بېشىغا كەلدى.

ياخشىلار سىلەرگە نۇرغۇن ساختا دېڭىز ساھىللىرى ۋە بىخەتەرلىك ئۈسۈللىرىنى ئۆگەتكەن، سىلەر بۇرۇندىنلا ياخشىلارنىڭ يالغان سۆزى ئىچىدە ياشىدىڭلار، ياخشىلار بارلىق نەرسىلەرنى ئاللىبۇرۇنلا بۇرمىلاپ تاشلىغان. «ئىنسانىيەت ئىقلىمىنى بايقىغانلار» «ئىنسانىيەت كېلەچىكى» نىڭ ئىقلىمىنىمۇ بايقىيالايدۇ. ئەمدى مېنىڭ قەيسەر ۋە ئىرادىلىك ماتروسۇم بولۇڭلار!
قېرىنداشلار، دەل ۋاقتىدا ئىلگىرىلەڭلار! دېڭىز ئەۋجىمەكتە، نۇرغۇنلار سىلەر ئارقىلىق ئۆزىنى قۇتقۇزماقچى.

دېڭىز ئەۋجىمەكتە، ھەممىسى دېڭىزدا، روھلىنىڭلار! ئەي،

قېرىلىق يەتكەن ماتروس قەلبى!
ۋەتەن دېگەن نېمىتى! كېمىمىزنىڭ بېشى بىلەن ئىقلىمغا
يۈزلەنگەن! ئالغا، قايناق ئارزۇيىمىز ئەۋجىپ تۇرغان دېڭىزىمىز
جۇشقۇن!

29

— سەن نېمە ئۈچۈن بۇنچە قاتتىق! — دېدى كۆمۈر ئالماسقا، —
بىز يېقىن تۇغقان ئەمەسمۇ؟
— سىلەر نېمە ئۈچۈن بۇنچە يۇمشاق، ئەي، قېرىنداشلار؟ — دەپ
سورىدىم مەن، — سىلەر قېرىندىشىم ئەمەسمۇ؟
سىلەر نېمىشقا بۇنچە يۇمشاق، شۇنچە بويسۇنغان ۋە يول قويغان،
قەلبىڭلاردا نېمىشقا شۇنچە كۆپ ئىنكار ۋە ئۆزىنى چەكلەش،
كۆزۈڭلاردا تەقدىرنىڭ سايىسى نېمىشقا شۇنچە كەم؟
ئەگەر سىلەر تەقدىرنىڭ سىمۋولى ۋە تاش يۈرەك، رەھىمىمىز
بولالمىساڭلار، ئۇنداقتا، كەلگۈسىدىكى ئىستېلاچىلىقنى قانداقمۇ مەن
بىلەن بىللە قىلالايسىلەر؟
ياراتقۇچى ئەزەلدىنلا قەتئىي. ناۋادا سىلەرنىڭ بارماق ئىزىڭلار
مىڭلىغان يىللار ئىچىدىمۇ ئۆچمىسە ئۇنى بەخت دەپ بىلىڭلار.
ئىرادىنى مىڭلىغان يىللار ئىچىگە مىسقا خەت ئويغاندەك
ئويىساڭلار، بۇمۇ بىر خىل بەخت. ئەڭ قەتئىيلىك — ئەڭ
ئالىجانابلىق.
ئاه، قېرىنداشلار، مەن بۇ يېڭى تىزىملىكنى باش ئۈستۈڭلارغا
ئېسىپ قويدۇم. قەتئىي بولۇڭلار!

30

ئاه، ھەي، ئىرادەم! بارلىق ھاجىتىمنى ئۆزگەرتتىڭ! ئەرزىمەس
غالبلىقتىن ساقلىدىڭ!

سەن روھىمنى باشقۇرىدىغان تەقدىر! سەن روھىم ئىچىدە ھەم سىرتىدا! سەن مەن ئۈچۈن ئۇلۇغ بىر تەقدىرنى ساقلاپ قوي!
ئىرادەم! ئۇلۇغلۇقۇڭنى ئەڭ ئاخىرىغا ئېلىپ قوي، شۇندىلا غالبىيەت ئىچىدە سوغۇققان بولۇپ، ھاياجانلىنىپ كەتمەيسەن! ئاھ، كىممۇ ئۆز غەلبىسىگە ئوۋلىنىپ باقمىغان!

ئاھ، كىمنىڭ كۆزى كىشىنى مەست قىلىدىغان بۇ گۈگۈمدا خىرەلەشمىگەن! كىمنىڭ پۈتى غەلبە ئىچىدە تىترەپ، ئۆرە تۇرۇشنى ئۆتۈپ كەتمىگەن!

مەن ھامان بىر كۈنى ئۇلۇغ چۈش پەيتىدە قىياممغا يېتىمەن، بەئەينى پارقىرايدىغان ئالتۇندەك، گۈلدۈرلەشكە تەييارلانغان بۇلۇتتەك، تولغان ئەمچەكتەك!

ئۆزۈم ئۈچۈن ھەم ئەڭ پىنھان ئىرادە ئۈچۈن تەييارمەن، خۇددى كىرىچ ئوقياغا، ئوقيا ئۆز يۇلتۇزىغا ئالدىرىغاندەك، بىر چۈش پەيتىدە پىشىپ يېتىلگەن يۇلتۇز بەربات قىلىنغان قۇياش ئوقياسىدىن ئېتىلدى، ئۆتتى، قۇت تىلدى.

قۇياش ۋە ئۇنىڭ رەھىمسىز ئىرادىسى غەلبە ئىچىدە ئۆزىنى پارە قىلىشقا تەييار!

ئاھ، ئىرادەم، بارلىق ھاجەتلىرىمنى ئۆزگەرتتىڭ! ماڭا ئۇلۇغ بىر غالبىيەتنى ساقلاپ قوي!

57. ساقايغان كىشى

1

زور وئاستىپ شۇنداق دەيدۇ:

زور وئاستىپ تاغقا قايتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، بىر كۈنى سەھەردە كارىۋاتتىن ساراڭدەك چاچراپ تۇردى - دە، خۇددى كارىۋاتتىدا قوپقۇسى كەلمەي ياتقان يەنە بىر ئادەم باردەك ۋارقىراپ كەتتى. ئۇنىڭ

قورقۇنچلۇق ئاۋازى ئەتراپىنى بىر ئالدى. شۇڭا، ئۇنىڭ بۈركۈتى ۋە يىلىنى قورققىنىچە يېنىغا كەلدى. ئەتراپتىكى جانىۋارلار يۈگۈرۈپ، ئۇچۇپ، ئۆمىلەپ، سەكرەپ دېگۈدەك ئۇۋىسىنى تاشلاپ قاچتى. زورروئاستېر گەپ باشلىدى:

— تۇر، قەلبىم چوڭقۇرلۇقىدىكى تەگسىز پىكىرلەر! مەن سېنىڭ خورزىڭ ۋە سەھىرىڭ. تۇر، ئەي، غاپىل چەرەندە! تۇر! ئاۋازىمدىن بۇرۇنراق تۇرساڭ بولمامتى؟!

قۇلىقىڭدىن پاختىنى ئېلىۋېتىپ ئاڭلا! گېپىمنى دەيمەن! تۇر! تۇر! قەبىلىرىنى لەرزىگە كەلتۈرگۈچى گۈلدۈرماما ياڭرىدى.

كۆزۈڭنى ئۇۋۇلاپ، ئۇيقۇسىراش ۋە خىرەلىكنى يوق قىل! سۆزۈمنى كۆزۈڭ بىلەن ئاڭلا! ئاۋازىم تۇغما ئەمالارنى ساقايتىدۇ. ئويغىتىلساڭلار مەڭگۈ ئۇخلاپ قالمايسىلەر. مەن ئەجدادلارنى ئويغىتىپ، يەنە ئۇيقۇغا ئۈندەشكە كۆنىمگەن!

سەن ئورنۇڭدىن تۇرۇپ، كېرىلگەن ھالدا پۇشۇلدىڭمۇ؟ تۇر! تۇر! پۇشۇلداپ تۇرۇۋەرمەي، ماڭا گەپ قىل! زورروئاستېر، دەھرى زورروئاستېر سېنى چاقىرىدۇ!

مەن — زورروئاستېر ھاياتنىڭ ئاشىقى، كۈلپەتنىڭ ئاقلىغۇچىسى، قايتىشنىڭ ۋائىزى سېنى چاقىردىم، ئەي، ئۇلۇغ چوڭقۇر پىكىرلىرىم! يېقىنلىشىۋاتقان تۇنىشىڭنى ئاڭلىدىم! قەلبىمدە شادلىق چوڭقۇرلۇقۇم گەپ باشلىدى. چوڭقۇرلۇقۇمنىڭ يۆنىلىشىنى ئۆزگەرتتىم!

خۇشالمەن! يېقىنراق كەل! قولۇڭنى بەر. ئاھ، بولدىلا! ھەي! يىرگىنچ، يىرگىنچ، يىرگىنچ. مەن نېمىدېگەن غېرىب!

2

زورروئاستېر گېپىنى تۈگىتىپ، ئۆلۈكتەك يىقىلدى ھەم ئۇزاققىچە تۇرمىدى. ئۇ ھوشىغا كەلگەندە چىرايى تاتىرىپ كەتكەن

بولۇپ، توختىماي تىترەيتتى. ئۇ يەنىلا ياتاتتى. ئۇ پۈتۈنلەي دېگۈدەك تاماقتىن قالغان بولۇپ، ئارىدىن يەتتە كۈن ئۆتتى، ئۇنىڭ بۈركۈتى ۋە يىلىنى كېچە - كۈندۈز قوغدىدى. بۈركۈت پات - پات ئوزۇق ئىزدەپ چىقاتتى. ئۇ تېپىپ كەلگەن نەرسىلەرنى زورروئاستېرنىڭ كارىۋىتىغا قوياتتى. شۇنداق قىلىپ، زورروئاستېر بۆلجۈرگەن، ئۈزۈم، ئالما، قىزىلچا ۋە قارىغاي مېۋىسى دېگەندەك نۇرغۇن مېۋىلەرنىڭ ئارىسىدا قالدى. يەنە ئۇنىڭ كارىۋىتىنىڭ ئاياغ تەرىپىدە ئىككى پاقلان ياتاتتى. بۇلارنى بولسا بۈركۈت چوپانلار يېنىدىن زور مۇشەققەت بىلەن ئوغرىلاپ كەلگەنىدى.

زورروئاستېر يەتتە كۈندىن كېيىن ئورنىدىن تۇردى. ئۇ بىر قىزىل ئالمىنى پۇراپ، ئىنتايىن خۇشبۇي ھېس قىلدى. بۈركۈت ۋە يىلان ئۇنىڭغا گەپ قىلسا بولىدىغانلىقىنى بىلدى.

— ئاھ، زورروئاستېر، — دېدى ئۇلار، — سەن يەتتە كۈن ئۇخلىدىڭ، تۇرغۇڭ يوقمۇ؟

غارىڭدىن چىق، بۇ دۇنيا سېنى گۈلباغدەك ياسىنىپ كۈتمەكتە، شامال ھىدىلىرىڭنى ئىزدەيدۇ، ئېرىقلار ساڭا ئەگىشىپ ئاقىدۇ.

بۇ يەتتە كۈن ئىچىدە ھەممە سېنىڭ غېمىڭدە. غارىڭدىن چىق، ئۇلار سېنى داۋالماقچى!

بەلكىم، سەن ئۇيقۇ ئىچىدە يېڭى، ئازابلىق تونۇشلارغا كەلگەنسەن! سەن خۇددى بىر تەڭنە بولۇق خېمىردەك ياتتىڭ، روھىڭ كۆپتى.

— ئاھ، مېنىڭ بۈركۈت ۋە يىلىنىم، — دېدى زورروئاستېر، — سۆزلەۋېرىڭلار، سۆزۈڭلاردىن تېتىكلىشىپ قالدىم. مېنىڭچە، پىكىر بار يەردە دۇنيا گۈلىستاندۇر.

بۇ سۆزلەر نەقەدەر سېھىرلىك، بۇلار مەڭگۈلۈكتە ھەممىنى ئايرىپ تۇرىدىغان ھەسەن - ھۈسەن ۋە خىيالىي ساماۋى ئەمەسمۇ؟

ھەربىر روھنىڭ ئۆزىگە خاس دۇنياسى بار، ئۇ باشقا روھقا

نەسبەتەن تامامەن باشقا دۇنيا.

ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ تاشقى قىياپىتى كىشىلەرنى ئالدىلايدۇ. چۈنكى، كۆپ ھاللاردا كىچىك ئېرىقلاردىن ئاتلاش ئەڭ تەسكە توختايدۇ. مېنىڭچە، مەندىن سىرتقى نەرسىلەرنىڭ بولۇشى قانداق مۇمكىن بولسۇن؟ ياق، سىرتىمدا ھېچنېمە يوق! لېكىن، بىز ئاۋازنى ئاڭلاپلا بۇنى ئۇنتۇپ قالمىز، بۇ نېمىدېگەن گۈزەل ئۇنتۇش - ھە!

ھەرقانداق نەرسىدە نام ۋە ساداننىڭ بولۇشى كىشىگە ئىلھام ئەمەسمۇ؟ سۆزلەش گۈزەل ئەسەبىيلىك. ئىنسان سۆز بىلەن ھەممىدىن يۈكسەك ساما سالىدۇ.

تىل ۋە سادالار نېمىدېگەن سۆيۈملۈك! سۆيگۈمىز سادا تۈپەيلى ھەسەن - ھۈسەن ئۈستىدە جەۋلان قىلىدۇ.

— ئاھ، زور ئاستىر، — دېدى بۈركۈت بىلەن يىلان، — بىز بىلەن بىر پىكىردىكىلەرنىڭ قارشىچە، ھەممە نەرسە ئۆزىچە ساما سالىدۇ، ئۇلار قول تۇتۇشۇپ كېلىپ، كۈلكە بىلەن كېتىشىدۇ - دە، يېڭىباشتىن قايتىپ كېلىدۇ.

نەرسىلەر كېتىدۇ، كېلىدۇ، مەۋجۇتلۇق چاقى مەڭگۈ ئايلىنىپ تۇرىدۇ، گۈللەر تۈزۈپ يەنە ئېچىلىدۇ، مەۋجۇتلۇق چاقى توختىماي مېڭىپ تۇرىدۇ. نەرسىلەر بۆلۈنىدۇ، بىرلىشىدۇ. ئوخشاش بىر مەۋجۇتلۇقنىڭ قەسىرى توختىماي قۇرۇلۇپ تۇرىدۇ؛ ھەممىسى ئايرىلىدۇ، تېپىشىدۇ. مەۋجۇتلۇق چەمبىرى ئۆزىگە باشتىن - ئاياغ سادىق بولىدۇ.

مەۋجۇتلۇق ھەربىر دەقىقىدە باشلىنىپ تۇرىدۇ، ھەربىر ئاشۇ «يەر شارى» ھەربىر «بۇ يەر» نى ئايلىنىدۇ. مەركەزسىز يېرى يوق، مەڭگۈلۈكنىڭ كوچىسى ئەگرى - توقاي بولىدۇ.

— ئاھ، گەپ خالىتىلىرى! — دېدى زور ئاستىر كۈلۈپ، — يەتتە كۈن ئىچىدە نېمىلەر بولۇپ ئۆتكەنلىكىنى قانداق چۈشىنىسىلەر؟

بۇ غەيرىي مەخلۇق كانىيغا قانداق كىرىپ نەپسىمنى بوغدىكىن؟ ئۇنىڭ بېشىنى ئۈزۈپ پۈركۈپ تاشلىۋەتتىم.

سىلەر بۇنى تەسىرلىك ھېكايە قىلىپ توقۇدۇڭلارمۇ؟ مەن بايقى كۈچەپ پۈركۈشلىرىمدىن ھالسىراپ، بۇ يەردە ياتمەن، ئۆزۈمنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن كېسەل بولدۇم.

سىلەر قول قوۋۇشتۇرۇپ قاراپ تۇردۇڭلارمۇ؟ ئاھ، مېنىڭ بۈركۈتۈم ۋە يىلانلىرىم، سىلەرمۇ شۇنچە ۋەھشىيمۇ؟ سىلەرمۇ ئىنسانلار دەك ئازابقا غەرق بولغان ھالىتىمنى كۆرۈشنى ياخشى كۆرەمسىلەر؟ چۈنكى، ئادەم ئەڭ ۋەھشىي ھايۋان.

ئادەملەر ئۈچۈن، تىراگېدىيە، كالا سوقۇشتۇرۇش، ئۆلۈم جازاسى قاتارلىقلارنى كۆرۈش ئەڭ خۇشاللىق، بۇ ئۇلار ئۈچۈن قۇرۇپ چىققان دوزىخى، گوپاكى بۇ دۇنيادىكى جەننىتى.

ئۇلۇغلار ۋارقىرسا، پەسلەر نەپسانىيەت تىلىنى ساڭگىلىتىپ يۈگۈرۈپ بارىدۇ، ھالبۇكى بارلىق نەپسىگۈرلۈك ئۇلارنىڭ تىللىرىدىن سىرتقا سوزۇلۇپ، بۇ «رەھىمدىللىك» دېگەن ئاتاقنى ئالىدۇ.

پەسلەر، بولۇپمۇ شائىرلار قىزغىن مىسىرالار بىلەن ھاياتتىن شىكايەت قىلىدۇ! زېھىن قويۇپ ئاڭلاڭلار. بىراق، ئۇنىڭ قارغاشلىرىدىكى شادلىق تۇيغۇسىنى نەزەردىن ساقىت قىلماڭلار. ھايات ئۆزىنىڭ بۇ شىكايەتلىرىنى بىر ئىما بىلەنلا ئىختىيارغا ئالىدۇ.

— مېنى سۆيەمسەن؟ — دەيدۇ بۇ تەمەنچى، — توختا، ھازىرچە ۋاقتىم يوق.

ئىنسان ئۆزىگە قارىتا ئەڭ ۋەھشىي ھايۋان، بىراق ئۆزىنى «گۇناھكار»، «كىرىست يۈدۈپ يۈرگۈچى» ۋە «توۋا قىلغۇچى» دەپ ئاتىۋالغان ئىنسانلارنىڭ شىكايەتلىرىدىكى ھاۋايى - ھەۋەسنى ئۈنتۈپ قالماڭلار.

مەنمۇ ئىنسانلار قارغايدىغان مەخلۇق بولۇپ قالدىممۇ؟ ئاھ،

مېنىڭ بۈركۈت ۋە يىلانلىرىم، ھازىرغا قەدەر مەن پەقەت شۇنىلا ئۆگەندىم: ئىنسانلارنىڭ ياخشىلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ رەزىللىكى كەم بولسا بولمايدۇ.

رەزىللىك ئىنساننىڭ ئەڭ ئالىي كۈچى ھەم ئەڭ ئالىي ياراتقۇچىنىڭ ئەڭ قاتتىق تېنى، ئىنسان مۇقەررەر ھالدا ئىنتايىن يامان بولىدۇ.

مەن تېخى چارمىخلانمىدىم، مەن ئىنساننىڭ تۇغما رەزىل ئىكەنلىكىنى بىلىمەن. لېكىن، مەن ئېيتقانىنى ھېچكىم ئېيتمىغان. ئاھ، ئىنساننىڭ ياخشى - يامانلىقى نېمىشقا شۇنچە غەزىمەس؟ ئىنسان ھەققىدىكى ئۇچىغا چىققان يىرگىنچ گېلىمدا تۇرۇۋېلىپ بەكلا بىئارام قىلدى. ئەمما، پالچى شۇنداق دېدى:

— ئومۇمەن، ھەممە نەرسە ئوخشاش، ھېچقانداق نەرسىنىڭ قىممىتى يوق، بىلىم ئادەمنى بوغۇپ ئۆلتۈرىدۇ.

ئۇزاق بىر گۈگۈم ئالدىمدىن ئاقساق ئۆتتى. جاننى ئالدىدىغان ھارغىنلىق ۋە پەرىشان ھەسرەت - نادامەت بىلەن دېدى:

— ئۇ كېلىپ - كېتىپ تۇرىدۇ. كىشىنى بىزار قىلىدىغان ئاشۇ پەس! ھەسرەتتىم شۇنداق ئىدا قىلىدۇ ۋە پۈتلىرىنى سۆرەپ ئۇخلىيالمىدۇ.

ئىنسانلارنىڭ زېمىنى مەن ئۈچۈن بەجايىكى گۆرىستانغا ئايلاندى. ئۇنىڭ كۆكرەكلىرى ئولتۇرۇشۇپ، جاندارلار تۇپراققا، سۆڭەككە ۋە چىرىپ كەتكەن ئۆتمۈشكە ئايلاندى.

ئىدالىرىم ئىنسانىيەت قەبرىسىدە ئولتۇرۇپ، ئورنىدىن تۇرالمىدى، نادامەت ۋە سوراقلار كېچە - كۈندۈز دەرد ئېيتاتتى.

ئاھ، ئىنسان كېلىپ - كېتىپ تۇرىدۇ، پەسلەرمۇ شۇنداق! مەن ئەڭ ئۇلۇغ ئادەم بىلەن ئەڭ پەس ئادەمنىڭ كىيىمىنى تۇرقىنى كۆرگەندىم. ئۇلار بەكلا ئوخشاش، ھەممىسى زىيادە ئادەملىشىپ كەتكەن. ئاشۇ ئەڭ ئۇلۇغ ئادەممۇ شۇنداق!

ئىنسانلار نېمىدېگەن ئەرزىمەس - ھە، ھەتتا ئاشۇ ئەڭ ئۇلۇغ ئادەممۇ (مانا بۇ ئىنسانلارنىڭ يىرگىنچلىك يېرى!)، ئەڭ ئەرزىمەس ئادەممۇ كېلىپ - كېتىپ تۇرىدۇ. مانا بۇ مەۋجۇتلۇقنىڭ مەن يىرگىنىدىغان يېرى!

ئاھ، يىرگىنچ! يىرگىنچ! يىرگىنچ! زور ئاستىر شۇنداق دەيتتى ھەم توختىماي ئاھ ئۇرۇپ تىترەيتتى، چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ كېسىلىنى ئويلاپ قالدى. بۈركۈت بىلەن يىلان ئۇنىڭ سۆزلەۋېرىشىگە يول قويمىدى.

— سەن يېڭى ساقايغان ئادەم، ئەمدى سۆزلىمە، — دېدى ئۇنىڭ بۈركۈت ۋە يىلىنى، — دۇنيانىڭ سېنى كۈتۈۋاتقان گۈلىستانلىرىغا بار.

ئەتىرگۈللەر، بال ھەرىلەر ۋە قۇشلار ئارىسىغا بار! كۈيچى قۇشلاردىن ناخشا ئۆگەن!

چۈنكى، كېسەلدىن قوپقان كىشى ناخشىغا لايىق، پەقەت ساغلام كىشىلەرلا سۆزلىسۇن، ئەگەر ئۇلارمۇ ناخشا ئوقۇماقچى بولسا، ئۇلارنىڭ ناخشىسى كېسەلدىن قوپقانلارنىڭ ناخشىسىدىن ئۆزگىچە بولسۇن.

— ئاھ، گەپ خالتىلىرى! تىنچلىنىڭلار! — دېدى زور ئاستىر كۈلۈپ ئۇلارغا، — سىلەر مېنىڭ يەتتە كۈن ئىچىدە ئۆزۈمگە ئاتقان تەسەللىرىمنى ناھايىتى ئېنىق چۈشىنىسىلەر!

ئاشۇ تەسەللىرىمنى يەنە بىر ئېيتاي. مانا بۇ كېسىلىمنىڭ داۋاسى، سىلەرنىڭ يەنە بىر تەسىرلىك ھېكايە توقۇغۇڭلار بارمۇ؟

— بولدى سۆزلىمە، — دېدى بۈركۈت بىلەن يىلان، — سەن كېسەلدىن قوپقان ئادەم، ئۆزۈڭ ئۈچۈن يېڭى قالون تەييارلا!

ئاھ، زور ئاستىر، قارا! يېڭى ناخشاڭ ئۈچۈن يېڭى قالون بولۇشى كېرەك.

ئاھ، زور ئاستىر، ناخشاڭنى ئېيت، ناخشا قەلبىڭگە تەسەللى

بولسۇن، باشقىلار كۆرمىگەن تەقدىرنى كۆرۈشۈڭ ئۈچۈن!
ئاھ، زور ئۆستىپ، سېنىڭ قانداقلىقىڭنى، قانداق بولۇشۇڭنى
پەقەت بىزلا چۈشىنىمىز، قارا، سەن مەڭگۈلۈك قايتىشىنىڭ ئۈستازى.
مانا بۇ سېنىڭ تەقدىرىڭ!

سەن مۇشۇ خىل تەلىماتنى ئۆگەتكۈچى تۇنجى كىشى. بۇ ئۇلۇغ
تەقدىر قانداقمۇ سېنىڭ خەۋپىڭ ۋە ئاجىزلىقىڭ بولسۇن؟!
قارا، ئۆگەتكەنلىرىڭنى بىلىمىز. ھەممە نەرسە كېلىپ - كېتىپ
تۇرىدۇ، بىزمۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس، بىز سانسىز كەلگەن ئۇلارمۇ ھەم.
سەن يەنە ئۆزگىرىشچان چەكسىز زامانى، بىر زامان مەخلۇقىنى
تىلغا ئالغان، ئۆزىنى بوشتىش ئۈچۈن، ئۇنى خۇددى قۇم سائىتىدەك
ئۆرۈپ تۇرۇش زۆرۈر.

شۇڭا، بارلىق مۇقەددەسلەر ئۇزۇن - قىسقا بولۇشىدىن
قەتئىينەزەر، پەرقسىزدەك كۆرۈنىدۇ، ھەتتا ھەربىر زاماندا، ئۆزىمىزمۇ
زامانلار ئۇزۇن - قىسقا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر ناھايىتى ئوخشىشىپ
كېتىمىز.

ئاھ، زور ئۆستىپ، سەن ھازىر ئۆلمەكچى بولساڭ ئۆزۈڭگە قارىتا
نېمە دېيىشىڭنى بىلىمىز. لېكىن، بىز يەنىلا ئۆلمەسلىكىڭنى
تىلەيمىز!

سەن تىترىمەي سۆزلەيسەن، كۆڭلۈڭمۇ ئازادە، چۈنكى سەن
ئېغىرچىلىق ۋە بېسىمدىن ئازادسەن، سەن ئەڭ سەۋرچان!
— ئەمدى مەن ئۆلمەن، ئىزلىرىم ئۆچىدۇ، — سەن ئاشۇنداق
دەيسەن، — بىردەمدىن كېيىنلا مەن يوق، روھىم ۋە تېنىم تەڭلا
يوقىلىدۇ.

لېكىن، مەن سەۋەب - نەتىجىنىڭ تورىغا چۈشۈپ قالمەن. ئۇ
مېنى قايتا يارىتىدۇ! مەن شۇ سەۋەبتىن مەڭگۈلۈك قايتىشىنىڭ سەۋەب -
نەتىجىلىرىگە غەرق بولمەن.

مەن قۇياش، زېمىن، بۈركۈت، يىلانلارغا ھەمراھ بولۇپ، قايتا

تۇغۇلمىسى، لېكىن يېڭى بىر ھايات ياكى تېخىمۇ ئەۋزەل ھايات ئۈچۈن ئەمەس.

مەن كۆلىمى ئوخشىشىپ كېتىدىغان تۈرلۈك ھايات قوينىدا كېلىپ - كېتىپ تۇرىمەن ھەم مەڭگۈلۈك قايتىشنى ئوڭتىمەن. يەنە زېمىن ۋە ئىنساننىڭ ئۇلۇغ چۈش پەيتىدىكى خىتابىنى تەكىتلەپ، ئىنسانلارغا ئەۋلىيانىڭ كېلىشىدىن بېشارەت بېرىمەن.

بۇ سۆزلەر مېنى چارچاتتى. مەڭگۈلۈك تەقدىرىم مەندىن ئەسەبىيلەرچە ئۆلۈشنى تەلەپ قىلىدۇ!

ئۆلۈم گىردابىدىكى كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە بەخت تىلەيدىغان دەقىقىسى يېتىپ كەلدى. بۇ زور ئاستىرنىڭ ئۆلۈمىنى تاماملايدۇ.

بۈركۈت بىلەن يىلان سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، زور ئاستىرنىڭ ئىپادىسىنى جىمجىت كۈتۈپ تۇرۇشتى. زور ئاستىر بۇنى ئوقماي ئۇخلاپ قالغاندەك قىمىر قىلماي يېتىۋەردى، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئويغاق ئىدى، چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ روھى بىلەن سۆھبەتتە ئىدى. بۈركۈت بىلەن يىلان ئۇنىڭ سۈكۈتىگە تەسىر يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن، ئاستا چىقىپ كېتىشتى.

58. ئۇلۇغ تەشەنلىق

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

ئاي، قەلبىم، مەن ساڭا «بۇرۇن»، «ئۆتمۈش» دېگەنلەرنى ئۆگەتكەنگە ئوخشاش، «بۈگۈن» دېگەننى ھەمدە ھەربىر «ئۇ يەر»، «بۇ يەر» ۋە «يىراق» لاردا ئۆزۈڭگە خاس ساما سېلىشىنىمۇ ئۆگەتتىم.

ئاي، قەلبىم، «مەن سېنى بارلىق بۇلۇڭلاردىن قۇتقۇزدۇم. ئۈستۈڭدىكى تۈزلەنلەرنى، تۈزلەرنى ۋە سايىلەرنى سۈرتتۈم.

ئاي، قەلبىم، سېنىڭ ئاشۇ كىچىككىنە خىجىلچانلىقىڭ ۋە خىلۋەتتىكى مېجەزىڭنى پاكىز يۇيۇپ تاشلاپ، سېنى قۇياشقا

قىيالىنىڭ كۆرۈنۈشى خالايدىغان قىلىمەن. ئاتالمىش «روھ» بورانلىرى بىلەن تەۋرەپ تۇرغان دېڭىزغا ھۇجۇم قىلىمەن. ئاسماننى قاپلىغان بۇلۇتلارنى پارچىلاپ، ئاتالمىش «رەزىل» قاتلىنى بوغۇپ ئۆلتۈردۈم.

ئاھ، قەلبىم، ساڭا بوران - چاپقۇن كەبى ۋە سۈزۈك ئاسمان كەبى ھەممىنى تەستىقلايدىغان ھەرقانداق ھوقۇقنى بەردىم. شۇ تاپتا سەن قۇياش نۇرىدەك جىمجىت ۋە تەمكىن ھالدا ئىنكار بورانلىرىدىن ھالقىپ ئۆتمەكتەسەن.

ئاھ، قەلبىم، يارىتىلغان ۋە تېخى يارىتىلمىغان بارلىق ئەركىنلىكنى ساڭا قايتۇردۇم، كېلەچەك ئىستەكلىرىنى كىممۇ سەندەك بىلسۇن؟

ئاھ، قەلبىم، مەن ساڭا قۇرت چۈشكەن سۆيگۈ مەسخىرىسىنى ئەمەس، بەلكى مۇقەددەس سۆيگۈ مەسخىرىسىنى ئۆگەتتىم. بۇ مەسخىرە مەسخىرە قىلىنغانلارنى بەك سۆيىدۇ.

ئاھ، قەلبىم، مەن ساڭا قايىل قىلىدىغان باھانە - سەۋەبلەرنى ئۆگەتتىم، خۇددى قۇياش دېڭىزنى قايىل قىلىپ، ئۆز ساماسىغا كۆتۈرگەندەك.

ئاھ، قەلبىم، ۋۇجۇدۇڭدىكى بويسۇنۇش، ئۆز - ئۆزىنى كەمسىتىش ۋە قۇللۇقنى ئېلىپ تاشلىۋەتتىم. مەن سېنى كۆزگە ئىلماي «قىسمەت» ۋە «تەقدىر» دەپ قاراپ كەلدىم.

ئاھ، قەلبىم، مەن ساڭا نۇرغۇن ئىسىملارنى ۋە رەڭدار ئويۇنچۇقلارنى ھەدىيە قىلدىم. مەن سېنى «تەقدىر»، «ھالقىنىڭ ھالقىسى»، «ۋاقىتنىڭ كىندىكى» ۋە «زەڭگەر قوڭغۇراق» دەپ ئاتىغانىدىم.

ئاھ، قەلبىم، يېڭى شاراب تەمىنى تېتىغۇچى ئەقىل - پاراسەتنى ۋە مۇددەتسىز ساقلانغان ئەقىل - پاراسەتنىڭ كونا شارابلىرىنى ساڭا بەردىم.

ئاھ، قەلبىم، بارلىق كۈندۈز - كېچە، جىمجىتلىق ۋە ئۈمىدىنى ساڭا تۆكتۈم، ئاندىن تالدىك ئۆسكىنىڭنى بىلىدىم.

ئاھ، قەلبىم، سەن خۇددى زەر ئۈزۈملەرگە تولغان ھەم ئەمچەكلىرى چىقىپ كەتكەن ئۈزۈم تاللىرىغا ئوخشىشىسەن. سەن ئېغىر شاخلىرىنى كۆتۈرەلمەيدىغان دەرەختەك بەختكە تولغان، باياشاتلىق ئىچىدە كۈتكەن، كۈتۈشلەر ئارا خىجىللىق تارتقان ھالدا تۇرىسەن.

ئاھ، قەلبىم، ئەمدى تېخىمۇ مۇھەببەتلىك، سەۋرچان، بىپايان قەلبىڭنى قايتا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، كەلگۈسى بىلەن ئۆتمۈش يەنە قەيەردە ساڭا يېقىنلىشار؟

ئاھ، قەلبىم، ھەممىنى ساڭا بەردىم، قوللىرىم قۇپقۇرۇق - خوپ بولدى! لېكىن سەن ھەسرەتلىك كۈلۈپ تۇرۇپ ماڭا مۇنداق دېدىڭ: «كىم كىمگە رەھمەت ئېيتىشى كېرەك؟»

بەرگۈچى ئالغۇچىغا رەھمەت ئېيتىشى كېرەك ئەمەسمۇ، بېرىش زۆرۈر ئەمەسمۇ، ئېلىش بىچارلىك ئەمەسمۇ؟

ئاھ، قەلبىم، ھەسرەتلىك كۈلكەڭنى چۈشىنىمەن، سېنىڭ بايلىقىڭ تەشنا قوللىرىنى سوزدى!

باياشاتلىقىڭ تىترەپ تۇرغان دېڭىزغا تىكىلمەكتە. كۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىڭدىن ئۈمىد نۇرلىرى چاقنىماقتا.

راست قەلبىم، كۈلكەڭدىن كىممۇ تەسىرلىنىپ ياش تۆكمىسۇن؟ پەرىشتىلەرمۇ كۈلكەڭدىكى رەھىمدىللىكتىن ياش تۆكىدۇ.

ياخشىلىقىڭ ۋە شەپقىتىڭ ئىچىدە قىلچىمۇ نارازىلىق ۋە قايغۇ يوق. لېكىن، قەلبىم! كۈلكەڭ كۆز يېشىغا تەشنا، تىترەپ تۇرغان لەۋلىرىڭ يىغىغا تەشنا.

«يىغا نارازىلىق ئەمەسمۇ، نارازىلىق قارغاشمۇ؟» دېدىڭ سەن ئۆز -

ئۆزۈڭگە. شۇڭا، قەلبىم، سەن كۈلۈشكە رازىسەنكى، دەرد تۆكۈشنى خالىمايسەن.

سەن ھەتتا، ئېتىلىپ چىققان كۆز يېشىڭ ئارقىلىق باياشات ھەسرەتتىڭنى ۋە ئۈزۈم تاللىرىنىڭ قايچىغا تەشنا ئازابىنى تۆكۈشنى خالىمايسەن.

لېكىن، قەلبىم! سۆسۈن ھەسرەتتىڭنى يىغلاپ ئىزھار قىلساڭ، ناخشا ئېيت، قارا، مەنمۇ ساڭا كۈلۈپ تۇرۇپ بېشارەت بەردىم:

قىزغىن، شوخ كۈيلىرىڭنى ئېيت، دېڭىزدىن ئۆتكۈچە، بارلىق ياخشى، رەزىل ۋە نەپىس نەرسىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا جەۋلان قىلغۇچە.

يەنە چوڭ - كىچىك جانىۋار، گۈللەر قاپلىغان يوللاردا يەڭگىل پۈتلىرى بىلەن پەرۋاز قىلىدىغان نەرسىلەر زەر مۆجىزىگە، تەبىئىي كېمە ۋە ئۇنىڭ غوجايىنىغا ھەمدە ئالتۇن قاچىدا ئۈزۈم ئۈزۈمەكچى بولغان ئادەمگە قاراپ كەلمەكتە.

ئادەم، قەلبىم، ئاشۇ نامسىز كىشى سېنىڭ نىجاتكارىڭ.

پەقەت شۇلا كېلەچەك ناخشىسىنىڭ نامىنى بىلىدۇ! راست، نەپەسلىرىڭدە كېلەچەك ناخشىسىنىڭ خۇشبۇي ھىدى بار.

ئۆرتەنمەكتىسەن، چۈشمەكتىسەن، تەسەللى ئويلاۋاتقان قۇدۇق سۈيىگە تەشنا، ھەسرەتتىڭ كېلەچەك ناخشىسىنىڭ قۇتلاشلىرىدا ئارام تاپماقتا.

ئادەم، قەلبىم، بارلىقىمنى، ھەتتا ئەڭ ئاخىرقى نەرسەمنى ساڭا بەردىم. قوللىرىم قۇرۇق — كۈيلە، مانا بۇ مېنىڭ ساڭا قىلغان ئەڭ ئاخىرقى ھەدىيەم!

كۈيلە — ئېيتقىن ئەمدى: ئىككىمىزدىن كىم كىمگە تەشەككۈر دەيدۇ؟ ئەڭ ياخشىسى مەن ئۈچۈن كۈيلە قەلبىم! ساڭا تەشەككۈر بىلدۈرەي!

59. ئىككىنچى ئۇسسۇل كۈيى

1

ئاھ، ھايات، يېقىندا نۇرانە كۆزلىرىڭگە قاراپ تۈندەك قارا كۆزلىرىڭدە چاقنىغان ئالتۇن نۇرلارنى كۆردۈم، يۈرىكىم خۇشاللىقتىن سوقۇشتىن توختاپ قالدى.

مەن كېچە سۈيىدە چاقناپ تۇرغان بىر ئالتۇن قولۋاقتى، ئۇسسۇلچىدەك يېنىك داۋالغۇپ تۇرغان ئالتۇن بۆشۈكنى كۆردۈم. سەن مېنىڭ ئۇسسۇلچان پۈتلىرىمغا گۇمانسىرىغان ھالدا كۈلۈمسىرەپ قاراپ قويدۇڭ.

ئەپچىل قوللىرىڭ بىلەن داپنى ئىككى رەت ئەپچىل ئۇرۇپ قويۇۋىدىڭ، پۈتلىرىم ئەسەبىي ئۇسسۇلغا تەشنا بولدى.

تاپىنىمنى ئېگىز كۆتۈردۈم، بارماقلىرىم تىڭشىدى — ئۇلار سېنى چۈشىنىدۇ. چۈنكى، ئۇسسۇلچىنىڭ قۇلقى پۈتۈننىڭ بارماقلىرىدا!

مەن ساڭا قاراپ ئويىنىدىم، بۇرۇلۇپ قاچتىڭ، يەلپۈنگەن چاچلىرىڭ گويا مېنى ئىشارەتلەيتتى!

ئويناپ — ئويناپ سەندىن ۋە يىلان چاچلىرىڭدىن قاچتىم. سەن دەرھال توختاپ كەينىڭگە قارىدىڭ، كۆزلىرىڭدە غەمگۈزارلىق.

قىيا نەزىرىڭ بىلەن مۇرەككەپ قەدەملەرنى ئۆگەتتىڭ، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن مىكىرلەرنى ئۆگەندىم.

يېقىنلاشساڭ قورقۇپ كېتىمەن؛ يىراقلاشساڭ تەلپۈنۈپ كېتىمەن؛ قېچىشلىرىڭ دىلرەبا، قوغلاشلىرىڭ ۋەھىم — ئازابلاندىم، لېكىن سەندىن نېمىنى ئايىمەن!

سوغۇقلۇقۇڭ مەدەت، نەپرەتلىرىڭ ئېزىتقۇ، قېچىشلىرىڭ ئوۋلايدۇ، مەسخىرەڭ ئېرىتىدۇ.

ئۆزۈڭگە. شوڭا، قەلبىم، سەن كۈلۈشكە رازىسەنكى، دەرد تۆكۈشنى خالىمايسەن.

سەن ھەتتا، ئېتىلىپ چىققان كۆز يېشىڭ ئارقىلىق باياشات ھەسرەتتىڭنى ۋە ئۈزۈم تاللىرىنىڭ قايچىغا تەشنا ئازابىنى تۆكۈشنى خالىمايسەن.

لېكىن، قەلبىم! سۆسۈن ھەسرەتتىڭنى يىغلاپ ئىزھار قىلساڭ، ناخشا ئېيت، قارا، مەنمۇ ساڭا كۈلۈپ تۇرۇپ بېشارەت بەردىم:

قىزغىن، شوخ كۈيلىرىڭنى ئېيت، دېڭىزدىن ئۆتكۈچە، بارلىق ياخشى، رەزىل ۋە نەپىس نەرسىلەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا جەۋلان قىلغۇچە.

يەنە چوڭ - كىچىك جانىۋار، گۈللەر قاپلىغان يوللاردا يەڭگىل پۇتلىرى بىلەن پەرۋاز قىلىدىغان نەرسىلەر زەر مۆجىزىگە، تەبىئىي كېمە ۋە ئۇنىڭ غوجايىنىغا ھەمدە ئالتۇن قاچىدا ئۈزۈم ئۈزۈمەكچى بولغان ئادەمگە قاراپ كەلمەكتە.

ئاھ، قەلبىم، ئاشۇ نامسىز كىشى سېنىڭ نىجاتكارىڭ.

پەقەت شۇلا كېلەچەك ناخشىسىنىڭ نامىنى بىلىدۇ! راست، نەپەسلىرىڭدە كېلەچەك ناخشىسىنىڭ خۇشبۇي ھىدى بار.

ئۆرتەنمەكتىسەن، چۈشمەكتىسەن، تەسەللى ئويلاۋاتقان قۇدۇق سۈيىگە تەشناسەن، ھەسرەتنىڭ كېلەچەك ناخشىسىنىڭ قۇتلاشلىرىدا ئارام تاپماقتا.

ئاھ، قەلبىم، بارلىقىمنى، ھەتتا ئەڭ ئاخىرقى نەرسەمنى ساڭا بەردىم. قوللىرىم قۇرۇق - كۈيلە، مانا بۇ مېنىڭ ساڭا قىلغان ئەڭ ئاخىرقى ھەدىيەم!

كۈيلە - ئېيتقىن ئەمدى: ئىككىمىزدىن كىم كىمگە تەشەككۈر دەيدۇ؟ ئەڭ ياخشىسى مەن ئۈچۈن كۈيلە قەلبىم! ساڭا تەشەككۈر بىلدۈرەي!

59. ئىككىنچى ئۇسسۇل كۈيى

1

ئاھ، ھايات، يېقىندا نۇرانە كۆزلىرىڭگە قاراپ تۈندەك قارا كۆزلىرىڭدە چاقنىغان ئالتۇن نۇرلارنى كۆردۈم، يۈرىكىم خۇشاللىقتىن سوقۇشتىن توختاپ قالدى.

مەن كېچە سۈيىدە چاقناپ تۇرغان بىر ئالتۇن قولۋاقتى، ئۇسسۇلچىدەك يېنىك داۋالغۇپ تۇرغان ئالتۇن بۆشۈكنى كۆردۈم. سەن مېنىڭ ئۇسسۇلچان پۇتلىرىمغا گۇمانسىزغان ھالدا كۈلۈمسىرەپ قاراپ قويدۇڭ.

ئەپچىل قوللىرىڭ بىلەن داپنى ئىككى رەت ئەپچىل ئۇرۇپ قويۇۋىدىڭ، پۇتلىرىم ئەسەبىي ئۇسسۇلغا تەشنا بولدى.

تاپىنىمنى ئېگىز كۆتۈردۈم، بارماقلىرىم تىڭشىدى — ئۇلار سېنى چۈشىنىدۇ. چۈنكى، ئۇسسۇلچىنىڭ قۇلىقى پۇتنىڭ بارماقلىرىدا!

مەن ساڭا قاراپ ئويىنىدىم، بۇرۇلۇپ قاچتىڭ، يەلپۈنگەن چاچلىرىڭ گويا مېنى ئىشارەتلەيتتى!

ئويىناپ — ئويىناپ سەندىن ۋە يىلان چاچلىرىڭدىن قاچتىم. سەن دەرھال توختاپ كەينىڭگە قارىدىڭ، كۆزلىرىڭدە غەمگۈزارلىق.

قىيا نەزىرىڭ بىلەن مۇرەككەپ قەدەملەرنى ئۆگەتتىڭ، ئۇنىڭدىن نۇرغۇن مىكىرلەرنى ئۆگەندىم.

يېقىنلاشساڭ قورقۇپ كېتىمەن؛ يىراقلاشساڭ تەلپۈنۈپ كېتىمەن؛ قېچىشلىرىڭ دىلرەبا، قوغلاشلىرىڭ ۋەھىم — ئازابلاندىم، لېكىن سەندىن نېمىنى ئايايمەن!

سوغۇقلۇقۇڭ مەدەت، نەپرەتلىرىڭ ئېزىتقۇ، قېچىشلىرىڭ ئوۋلايدۇ، مەسخىرەڭ ئېرىتىدۇ.

سەندەك ئوۋچىدىن، بۇدۇشقاقتىن، ئېزىتقۇدىن، قوغلىغۇچىدىن، بايقىغۇچىدىن كىممۇ نەپەرەتلەنمەس! سەندەك ساددا، تەنتەك، شامالدىك لەرزىن، كىچىك بالدەك سەبىي قاراپ تۇرىدىغان گۇناھكارنى كىممۇ سۆيىمىسۇن!

ئەي، شوخ، كەپسىز بالا، مېنى باشلاپ نەگە بارىسەن؟ ئەمدى بولسا يەنە مۆكۈنۈۋېلىپ مېنى كولدۇرلىتىپ ئوينايسەن، ئەي، سۆيۈملۈك شەيتان!

ساڭا ئەگىشىپ ئوينىدىم، خىرە ئىزلىرىڭنى بويلاپ، قەيەردە سەن؟ قولۇڭنى بەر ياكى بارمىقىڭنى.

بۇ يەر ساپلا غار، ئۆڭكۈر ۋە ئورمان، يولمىزدىن ئادىشىپ قالدۇق! بولدى، ئەمدى ماڭمايلا قويايلى! بايقۇش ۋە شەپەرەڭلەرنىڭ ھۆركىرىشىنى كۆرمىدىڭمۇ؟

ئەي، شەپەرەڭ، ئەي، بايقۇش! مېنى ئەخمەق ئېتىۋاتامسىلەر، ئىتتەك قاۋاش ۋە ھۆركىرەشنى سەن زادى نەدە ئۆگەنگەن؟

مېنى ئاپئاق چىشلىرىڭ بىلەن ئەركىلەپ چىشلىدىڭ، يامان غەزەللىك كۆزۈڭ، ئەگرى كىرىپكىلىرىڭ ئارىسىدىن ماڭا ئېگىلىدۇ!

بۇ دەرخ ۋە تاشلار ئۈستىدىكى بىر مەيدان ئۇسسۇل. مەن ئوۋچى، سەن ماڭا ئوۋ ئىتلىرى بولۇشنى ياكى بۆكەن بولۇشنى خالامسەن؟ ئەمدى يېنىمدا تۇر! ياخشى، تېز ئوينا! ئۆرلە! تاقلاپ ئۆت، راستتىنلا بىتەلەيمەن، تاقلاپ ئۆتىدىغان چاغدا يېقىلدىم!

ئاھ، كەپسىز، قارا مېنىڭ قانداق يېقىلغانلىقىمغا ۋە ياخشىلىق تىلىگەنلىكىمگە! ساڭا خۇشال - خۇرام ئەگىشىمەن يەنە — سۆيۈملۈك يەرلەردە.

مۇھەببەت يولىدا رەڭدار، تىنچ، رەتلىك، تەكشى دەرەخزاردىن ئۆت ياكى كۆل ياقىلاپ ماڭ، ئۇ يەردە ئالتۇن بېلىقلار ئۇسسۇل ئويناپ ئۈزۈشۈپ يۈرىدۇ!

چارچىدىڭمۇ؟ ئۇ يەردە قوي ۋە كەچكى شەپەق، پادىچىنىڭ نېپى

خاتىرىم ئۇخلىشىمىزغا دالەت ئەمەسمۇ؟

راستتىنلا چارچىدىڭمۇ؟ سېنى يۈدەي، قولۇڭنى قويۇپ بەر!
ئۇسىدىڭمۇ؟ مەندە ئۇسسۇزلۇق بار. ئەمما، سەن ئىچىشنى
خالىماسلىقىڭ مۇمكىن!

ئاي، قارغىش تەڭگۈر، چاققان ھەم سىلىق يىلان، يوشۇرۇنۇشقا
ئۇستا ئايال پېرىخون، سەن نەگە مۆكۈندۈڭ؟ يۈزلىرىمدە قولۇڭنىڭ
ئىزى ۋە قىزىللىقى باردەك سېزىمەن!

يەنە پادىچىنىڭ بولۇشىنى خالىمايمەن. ئايال پېرىخون، سېنى
تىنماي كۈيلىسەم، سەن ماڭا قاراپ خىتاب قىل!
قامچامنىڭ رىتىمىغا كەلتۈرۈپ ئوينا! قامچىنى ئېلىۋېلىشنى
ئۇنتۇپ قالمىغاندىمەن؟ ياق.

2

شۇنىڭ بىلەن ھايات قۇلىقىنى ئېتىۋېلىپ شۇنداق جاۋاب
بەردى:

— ئاي، زور ئاستىر، قامچاڭنى ئۈنچە ۋەھىملىك ئويناتما.
تەرتىپسىز غىژ - غازلارنىڭ پىكىرنى بوغدىغانلىقىنى بىلگىن! شۇ
تاپتا كالامدا گۈزەل پىكىرلەر تۇغۇلماقتا.

ياخشىلىق ۋە يامانلىقتا يوق جۈپلەردىنمىز، بىز ياخشى -
ياماننىڭ تېشىدىن ئۆزىمىزگە مەنسۇپ ئارال ۋە چىملىقنى تاپتۇق -
پەقەت ئىككىمىزلا! بىز ئىناق ئۆتۈشىمىز كېرەك!

سەمىمىي سۆيۈشمەسەكمۇ ياكى پۈتۈنلەي سۆيۈشەلمەسەكمۇ
نەپەرتلىنىشىمىز كېرەكمۇ؟

سېنى سۆيىمەن، قەۋەتلا چوڭقۇر سۆيىمەن، بۇنى بىلىشنىڭ
كېرەك. چۈنكى، مەن سېنىڭ پاراسىتىڭگە ھەسەت قىلىمەن. ئاي،
«پاراسەت»، ئالچىغان قېرى!

بىر كۈنى پاراسىتنىڭ تاشلاپ كېتىپ، سۆيگۈمۇ سېنى تەرك

قىلىدۇ!

ھايات ھەر تەرەپكە سىنىچىلاپ باقتى - دە، يەنە پىچىرلاپ
ئېيتتى:

— ئاھ، زور روئاستىر، ساداقىتىڭ ماڭا كۆپايە ئەمەس!
مېنى ئۆزۈڭ دېگەندەك سۆيىمىدىڭ. بىلىمەن، تېز ئايرىلىپ
كەتسەم دەيسەن.

ئۇ يەردە، كونا، ئېغىر، ياڭراق قوڭغۇراق ئاۋازى تۈنبويى غارىڭنى
قاچلاپ تۇرىدۇ.

تۈن نىسپىدە، قوڭغۇراق ئۈنى ئاڭلانغاندا ئاشۇ ئىشنى
ئويلايسەن.

ئاھ، زور روئاستىر، ئاشۇ بىر ئىشنى ئويلايسەن. بىلىمەن،
مېنىڭدىن تېز ئايرىلىپ كەتسەم دەيسەن.

— توغرا، — ئىككىلەنگەن ھالدا جاۋاب بەردىم، — لېكىن، سەنمۇ
بىلىسەن، — مەن ئۇنىڭ پاختاپان چاچلىرى يېپىشىۋالغان قۇلىقىغا
يېقىن بېرىپ دېدىم.

— ئاھ، زور روئاستىر، بىلەمسەن؟ ھېچكىم بىلمەيدۇ.
بىز بىردەم تىكىلىشتۇق، سالىقىن كېچە قەدەم تەشرىپ
قىلىۋاتقان چىملىققا قاراپ، ئۆزىمىزنى تۇتالماي يىغلىدۇق. توساتتىن،
مەن ھاياتنىڭ ھېچقانداق ھازىرقىدەك ئەقىل - پاراسەت نۇرى بىلەن
يېقىنلاشمىغانلىقىنى ھېس قىلدىم.

3

! 1

ئاھ، ئىنسان! پەخەس بول!

! 2

بۇ تىمىتاس كېچە نېمە دەۋاتقاندۇ؟

! 3

ئەمدىلا ئۇخلىدىم —

! 4

چۈشەكەپ ئويغىنىپ كەتتىم —

! 5

بۇ دۇنيا چوڭقۇر.

! 6

كۈندۈزى كۆرۈلگەندىنمۇ بەك چوڭقۇر —

! 7

ئۇنىڭ ئازابى چوڭقۇر.

! 8

خۇشاللىق ئازابتىنمۇ چوڭقۇر.

! 9

«كەت! كەتكىن!» دەيدۇ ئازاب.

! 10

خۇشاللىق مەڭگۈلۈكنى تەلەپ قىلىدۇ.

! 11

مەڭگۈ چوڭقۇر مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ.

60. يەتتە ئىز

1

ناۋادا مەن بىر قۇرئەنداز بولسام ھەم ئىككى دېڭىز ئارىسىدا سەيلە قىلىپ يۈرگەن تاغ چوققىسىدىكى قىساس روھىغا تولسام، گويا پەسكە ئەسكىگەن بۇلۇت كەبى ئۆتمۈش بىلەن كېلەچەك ئارىسىدا لەيلەپ يۈرمەن. بۇرۇقتۇرما ۋە ھۇرۇنلۇق ھەم يا ئۆلمەي، يا تىرىلمەي يۈرگەن چالا نەرسىلەردىن نەپرەتلىنىمەن.

بۇلۇتلارنىڭ قاراڭغۇ كۆكسىدە چاقماق چاقتۇرۇشۇڭغا ۋە گۇناھتىن ساقىت قىلغۇچى نۇر چاقنىتىشىڭغا، «مۇقەررەلىك» بىلەن «ئىنكار» چاقمىقىنى ئۇلغايتىپ، پەرەز جۇلالىرىنى ياندۇرۇشۇڭغا تەييارمەن.

ئۆزىنى ئاشۇنداق كۈچلەندۈرگەنلەرنى قۇتلۇقلايلى! راست، تاغ چوققىسىدىكى ئۇزاق تۇرغان بۇلۇتقا ئوخشاش ئاشۇ ئادەم ھامان بىر كۈنى كېلەچەك مەشئىلىنى ياندۇرىدۇ!

ئاھ، مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى - يارىلىش - ئۆلۈش چەمبىرى (قايتىش چەمبىرى) ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟ مەن ئىنتايىن سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا، مېنى پەرزەنتلىك بولۇشقا ئىنتىلىدۇرىدىغان بىر مۇ ئايالنى كۆرمىدىم، سەۋەبى: مەن سېنى سۆيىمەن، ئاھ، مەڭگۈ!

ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

2

ناۋادا، قەھرىمدىن قەبرىلەر يېرىلىپ، مەقبەرىلەر يۆتكىلىپ، يىرتىلغان كونا جەدۋەللەرنى خەتەرلىك ھاڭلارغا ئۇچۇرۇۋەتسە.

ناۋادا، مەسخىرە بارلىق چىرىك ئىبارىلەرنى پۈرلەپ سۈپۈرسە، زاھىرلىقىم ئۆمۈچۈك تورلىرىنى تازىلايدىغان سۈپۈرگە ھەم كونا سۆڭەك كۈللىرىنى تازىلايدىغان شامال بولسا.

ناۋادا، مەن ئىلگىرىكى ئىلاھلار دەپنە قىلىنغان يەرلەردە خۇشال - خۇرام ئولتۇرسام ھەم ئىلگىرى دۇنيانى قارىلىغانلارنىڭ قەبرىە بېشىدا دۇنيانى قۇتلۇقلىسام ۋە دۇنيانى سۆيسەم.

چۈنكى، مەن ئىبادەتخانا بولغان ۋە ئىلاھلار قەبرىسىنى سۆيىمەن، ئاسمان تىنىق كۆزلىرى بىلەن يىرتىلغان ئۆگزىلىرىدىن ئۇلارغا قارىغاندا، مەن بۇ خارابە ئىبادەتخانا يېنىدا ياۋا ئوت - چۆپلەردەك خۇشال ئولتۇرىمەن.

ئاھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى — يارىلىش — ئۆلۈش چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا مېنى پەرزەنتلىك بولۇشقا ئىنتىلدۇرلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم، چۈنكى مەن سېنى سۆيىمەن. ئاھ، مەڭگۈلۈك!
ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

3

ناۋادا، مەن يارىتىش ھاۋاسىدىن نەپەس ئالالسام ھەمدە تاسادىپىيلىقنى يۇلتۇزلار ئۇسسۇلىنىڭ ئىلاھىي ئىبھتىياجىغا بويسۇندۇرالمىدىم.
ناۋادا، مەن يارىتىش چاقماقلىرىنىڭ خەندانلىرىدەك قاقاھلاپ كۈلەلسەم ھەم ھەرىكەت گۈلدۈرمامىسى مەجبۇرىي ھالدا ئۇنىڭغا بويسۇنۇپ سوغىدىشىپ كەلسە.
ناۋادا، مەن زېمىننىڭ مۇقەددەس شىرەسىدە ئىلاھلار بىلەن بىللە شىشىخال تاشلاپ، زېمىننى تەۋرىتىپ، يىراقلاردىن ئوت چىقىرىۋېتەلىسەم.
زېمىن دېگەن بۇ مۇقەددەس شىرە، يېڭى ئىجادىي ھېكمەت ۋە ئىلاھلارنىڭ شىشىخال كۈچىدە توختىماي تىترەيدۇ.
ئاھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى — يارىلىش — ئۆلۈش چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا، مېنى پەرزەنتلىك بولۇشقا ئىنتىلدۇرلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم. چۈنكى، مەن سېنى سۆيىمەن، ئاھ، مەڭگۈلۈك!
ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

4

ناۋادا، مەن ۋە ھەممە نەرسە ئارىلاشتۇرۇلغان، كۆۋەجەپ تۇرغان

شەرىئەتنى ئىچەلمەيمەن.

قولۇم ئەڭ يىراق ۋە ئەڭ يېقىنقى بارلىق نەرسىلەرنى، ئوت بىلەن روھنى، شادلىق بىلەن قايغۇنى، ياخشى بىلەن ياماننى تەڭشەپەلسە.

ئۆزۈم مۇھەممە تەملەرنى تەڭشىگۈچى نىجاتلىق تۈزى بولسام.
ياخشى - ياماننى تەڭشەيدىغان تۈزنىڭ بولغانلىقى ئۈچۈن،
ھەرقانداق يامان نەرسىنىڭ تەمىنى ئاشۇرۇپ كۆپچۈتۈۋېتىدۇ.
ئەھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى - يارىلىش - ئۆلۈش
چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا، مېنى پەرزەنتلىك
بولۇشقا ئىنتىلدۈرەلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم. چۈنكى، مەن
سېنى سۆيىمەن. ئەھ، مەڭگۈلۈك!
ئەھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

5

ناۋادا، مەن دېڭىز ۋە دېڭىزسىمان ھەممىنى سۆيسەم، بولۇپمۇ
ئۇلارنىڭ غەزەپلىك قارشىلىقلىرى مېنى تېخىمۇ سۆيۈندۈرسە.
ناۋادا، قەلبىم ئىزدىنىش شادلىقىغا تولسا، لېكىن بۇ شادلىق
كېمەمنى نامەلۇم بىر ساھىلغا ئاپىرىپ تاشلىسا؛ ناۋادا، قەلبىم ماتروس
شادلىقىغا تولسا.

ناۋادا، مەن: «قىرغاق غايىب بولدى، ئەڭ ئاخىرقى زەنجىرىمۇ
ئۈزۈلدى، يەرۇئاسمان، ھەممە نەرسە ئەتراپىمىزدا ئۇشقىرتماقتا، ماكان
ۋە زامان يىراقتىن چاقنىماقتا. روھلان، يېڭى قەلبىم! دەپ
توۋلىسام.»

ئەھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى - يارىلىش - ئۆلۈش
چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا مېنى پەرزەنتلىك

بولۇشقا ئىنتىلدۇرەلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم. چۈنكى، مەن سېنى سۆيىمەن، ئاھ، مەڭگۈلۈك!
ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

6

ناۋادا، مېنىڭ ئەخلاقىم رەققاسلارغا نەمۇنە بولسا ھەم ئالتۇن كەبى ئېسىل شادىيانلىك قوينغا شۇڭغۇپ تۇرسا.
ناۋادا، رەزىللىكىم يەنىلا كۈلۈپ تۇرۇپ قوپاللىق قىلسا، ئۇ چاغدا ئەتىرگۈللەر ئارىسىدا، پىياز گۈللىرى ئاستىدىكى قاشا يېنىدا ئۆزىنى ئىنتايىن ئەركىن ھېس قىلىدۇ.
ياكى جەندانلىرىدا بار رەزىللىكلىرىنى ئاشكارىلايدۇ، لېكىن ئۆز تىلىكى ئىجابىتىدىن خالاس بولۇپ پاكلىنىدۇ.
ناۋادا، «ئېغىر نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى يەڭگىل نەرسىلەرگە، بارلىق شەيئىلەر ئۈسۈلچىغا، ھالبۇكى ھەربىر روھ قۇشقا ئايلىنسا» — مانا بۇ مېنىڭ باشلىنىشىم ۋە ئاخىرلىشىشىم. راست بۇنىسى مېنىڭ ئىشقىم!
ئاھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى — يارىلىش — ئۆلۈش چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا مېنى پەرزەنتلىك بولۇشقا ئىنتىلدۇرەلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم. چۈنكى، مەن سېنى سۆيىمەن، ئاھ، مەڭگۈلۈك!
ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

7

ناۋادا، ئۆزۈم ئۈچۈن جىمجىت بىر پارچە ئاسماننى ياراتسام ھەم ئۇنىڭدا قانات قېقىپ پەرۋاز قىلسام.
ناۋادا سىرلىق ھەم پارلاق يىراقلىقتا سەيلە قىلسام، ئەركىنلىكىم

قۇشلار ئەقلىگە ئايلىنسا.

قۇشنىڭ ئەقلى دەيدۇكى:

— قارا، ئېگىز ئاسمانمۇ يوق، پەس يەرمۇ يوق! سەن، ئەي،
يەڭگىل ئادەم، ئالدى - كەينىڭ ۋە ئوڭ - سولۇڭغا قاراپ پەرۋاز قىل،
كۈيلە! كۆپ سۆزلىمە!

بارلىق سۆزلەر ئېغىر ئادەملەر ئۈچۈن يارالغان ئەمەسمۇ؟ بارلىق
سۆزلەر يەڭگىل كىشىلەرنى ئالداۋاتىدۇ ئەمەسمۇ؟ كۈيلە! كۆپ
سۆزلىمە!

ئاھ، مەن بۇ مەڭگۈلۈك ۋە نىكاھ چەمبىرى - يارىلىش - ئۆلۈش
چەمبىرى ئۈچۈن قانداقمۇ كۆيمەي تۇرالايمەن؟
مەن چوڭقۇر سۆيىدىغان بۇ ئايالدىن باشقا مېنى پەرزەنتلىك
بولۇشقا ئىنتىلدۈرەلەيدىغان بىرمۇ ئايالنى كۆرمىدىم. چۈنكى، مەن
سېنى سۆيىمەن، ئاھ، مەڭگۈلۈك!

ئاھ، مەڭگۈلۈك، مەن سېنى سۆيىمەن!

تۆتىنچى قىسىم

ئاھ، دۇنيادا ھېسداشلىق قىلىشتىنمۇ ئارتۇق ئەخمەقلىق بارمۇ؟
ھېسداشلىق قىلغۇچىنىڭ ھاماقەتلىكىدىنمۇ بەك ئادەمنى ئازابلايدىغان
ئىشنى يەنە كىم قىلار؟

مۇھەببەتلىك كىشى ئۆزىنىڭ خەيرخانە قەلبىدىن ھالقىپ
كېتەلمىسە ناھايىتى ئېچىنىشلىق بولىدۇ.

ئالۋاستى ماڭا شۇنداق دېگەن: «تەڭرىنىڭمۇ چۈشىدىغان دوزىخى
بار — بۇ ئۇنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببىتى»
يېقىندا يەنە ئۇنىڭ مۇنداق دېگىنىنىمۇ ئاڭلىدىم: «تەڭرى ئۆلدى —
ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببەت ئۇنى ئۆلتۈردى»

— ئىككىنچى قىسىم «ھېسداشلىق قىلغۇچى» دىن

61. شەرىپەت نەزىرىسى

زور روئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

يىللار زور روئاستىرنىڭ قەلبىدىن ئۆتتى، لېكىن ئۇ سەزمىدى. ئۇنىڭ چاچلىرى ئاقىرىپ كەتتى. بىر كۈنى، ئۇ غار ئالدىدىكى تاش ئۈستىدە جىممىدە ئولتۇرۇپ يىراققا تىكىلدى. بۇ يەردە ئەگرى - بۈگرى جىلغىلاردىن دېڭىزنى كۆرگىلى بولاتتى. بۈركۈت ۋە يىلنى ئۇنىڭ ئەتراپىدا غەمكىن ئايلىنىپ ئالدىدا توختىدى.

— ئاھ، زور روئاستىر، — دېدى ئۇلار، — سەن ئۆز بەختىڭنى

سناۋاتامسەن؟

— بەختىم نېمىگە ئىززىتتى! — دېدى ئۇ جاۋابەن، — ئۇنى

ئىزدەيدىغان بولغان، پەقەت تىرىشىپ ئىشلەيمەن.

— ئاھ، زور روئاستىر، — دېدى ئۇلار، — گېپىڭگە قارىغاندا، سەن

نۇرغۇن ياخشىلىققا سازاۋەر بولغاندەك قىلىسەن، ئۇنداقتا سەن بەخت

كۆلىدە چۆمۈلگەن ئوخشامسەن؟

— سىلەر تەمسىل قىلىشقا نېمىدېگەن ئۇستا، — دېدى

زور روئاستىر كۈلۈپ، — ئەمما بىلىشىڭلار لازىمكى، بەختىم ئېقىن

سۈدەك شوخ ئەمەس، بەلكى ئېغىر. ئۇ ماڭا ئېرىگەن مومدەك

چاپلىشىۋالدى.

ئارقىدىنلا بۈركۈت بىلەن يىلان يەنە ئۇنىڭ ئەتراپىدا غەمكىن

ئايلىنىپ، ئاندىن ئۇنىڭ ئالدىدا توختىدى:

— ئاھ، زور روئاستىر، — دېدى ئۇلار، — گەرچە چاچلىرىڭ

ئاقىرىپ كەتكەن بولسىمۇ، كېيىن رەڭگىروپىڭنىڭ بارغانسېرى

سارغىيىپ ۋە قارىداپ كېتىشىنىڭ ۋەجى شۇ ئىكەن - دە؟ قارا، سەن

بەئەينى موم ئىچىدە تۇرغاندەكلا بولۇپ قاپسەن!

— بۈركۈت ۋە يىلانلىرىم، سىلەر نېمە دەۋاتىسىلەر؟ — دېدى

زور ئاستىر كۈلۈپ تۇرۇپ، — مومنى تىلغا ئالغىنىڭلاردا ئۇنىڭدىن ئازراق ھاقارەت مەنىسى بار ئىدى. مەندە يۈز بەرگەن ئىشلار ھەرقانداق پىشقان مېۋىلەردە يۈز بەرگەن. تومۇرلىرىمدىكى شەربەتلەر قېنىمنى قويۇقلاشتۇرۇپ، روھىمنى تىنچىتىتى.

— ئاھ، زور ئاستىر، ئىشلار ئەسلىدىن شۇنداق، — دېدى بۈركۈت بىلەن يىلان ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، — بىراق، بۈگۈن سەن ئېگىز تاغقا چىقىشنى خالامسەن؟ شۇ تاپتا ھاۋا ئىنتايىن ساپ، بىز دۇنيانى بۇرۇنقىدىنمۇ روشەن كۆرەلەيمىز.

— توغرا، مېنىڭ مەخلۇقلىرىم، — دېدى زور ئاستىر جاۋابەن، — دۇرۇس، سۆزۈڭلار ماڭا يارىدى. مەن بۈگۈن ئېگىز تاغقا چىقىشنى نىيەت قىلدىم! بىراق، سېرىق، ئاپئاق، ئېسىل، قويۇق ھەسەللەردىن تەييارلىۋېلىشىم كېرەك. چۈنكى، مەن تاغدا ئىستىقامەت قىلىپ، شەربەت نەزىرى بېرىمەن.

ئەمما، زور ئاستىر چوققىغا چىقىپ مەخلۇقلىرىنى قايتۇرۇۋېتىپ، ئۆزى يالغۇز قالدى — دە، ئىچ — ئىچىدىن قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى ھەمدە ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ دېدى:

— مەن بايا تىلغا ئالغان شەربەت نەزەرى پەقەت بىر ھىيلە. ئېھتىمال، ئىنتايىن ئەسقاتىدىغان بىر تەلۋىلىك! بۇ چوققىدا زاھىتلارنىڭ غارى ياكى ئۆي مەخلۇقلىرى ئالدىدا تۇرغاندىنمۇ بەكرەك بىمالال سۆزلىگىلى بولىدۇ.

نەزىر — چىراغ دەمسەن! ئەمەلىيەتتە مەن كىشىلەرنىڭ مەدھىيەسىنى ئىسراپ قىلىۋاتىمەن. ماڭا ئوخشاش مىڭ قولى بار ئىسراپخور بۇ ئىشنى قانداقمۇ ساخاۋەت دېيەلسۇن؟

شەربەتكە موھتاجلىقىم پەقەتلا ئۇنى يەمچۈك قىلىپ، يېپىشقاق نەرسىلەر ئارقىلىق ھۆركرەپ تۇرغان ئېيىق ۋە بەتبەشەرە قۇشلارنى قولغا چۈشۈرۈش.

ماڭا بېلىقچىلار ياكى ئوۋچىلار ئىشلىتىدىغان ئەڭ ياخشى

يەمچۈك كېرەك. چۈنكى، ئەگەر دۇنيا راستتىنلا تۈرلۈك ھايۋانلارغا تولغان خىلوۋەت ئورمانغا ۋە شىكارگاھقا ئايلانسا، مەن ئۇنى رەڭگارەڭ، تەگسىز دېڭىز قىلىمەن.

بېلىق ۋە قىسقىچىقا تولىغان دېڭىزغا، ھەتتا ئىلاھلارمۇ يېقىنلاشماس دەيدۇ ھەم بېلىق تۇتۇشقا ھەۋەس قىلىدۇ. دۇنيا ئاشۇنداق ئۇلۇغ ۋە ئەزىمەت ئاجايىبات بىلەن تولغان.

بولۇپمۇ بۇ ئادەملەر دۇنياسى ياكى ئادەم دېڭىزىغا — مەن ئۇنىڭغا ئالتۇن قارمىقىمنى تاشلىدىم — دە، شۇنداق دېدىم:

— ئاچ قوينۇڭنى، ئىنسان ھاڭلىرى! ئاچ باغرىڭنى، بېلىقلارنىڭ ۋە يالتىراق قىسقىچىقلىرىڭنى ماڭا تاپشۇر! بۈگۈن مەن ئەڭ ئېسىل قارماق بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئاجايىپ بېلىقلىرىنى تۇتمەن!

بەختىمنى يىراقلارغا چاچتىم. قارا، ئاشۇ ئىنسانلار ئاجايىپ بېلىقلىرى ئۇنىڭغا يېپىشامدۇ ھەم بەختىمنى تالىشامدۇ — يوق؟

تاكى ئۇلار يوشۇرۇنغان ئۆتكۈر قارماققا ئېلىنغۇچە، يۈكسەكلىكىمگە كۆتۈرۈلۈشكە مەجبۇر بولىمەن، رەڭدار ھاڭ ئاستىدىكى بېلىقلار زەھەر خەندە بېلىقىمغا يېقىنلىشىشقا مەجبۇر بولىدۇ.

مەن سەمىمىي ھالدا ئىشنى شۇنداق باشلىدىم. قارماقنى تارتىش، يېقىنلىشىش، ئېگىز كۆتۈرۈش، قويۇۋېتىش. بىر قارماق تارتقۇچى ياكى ھايۋان كۆندۈرگۈچى ماڭا سەمىمىي شۇنداق دېدى: «ئۆزۈڭدەك بول.»

شۇنداق ئىكەن، ئىنسانلار يېنىمغا چىقسۇن. چۈنكى، چۈشۈش سىگنالنىلا كۈتۈۋاتىمەن. گەرچە، مەن ئاخىر كىشىلەر ئارىسىغا قايتىشىم كېرەك بولسىمۇ، لېكىن مەن ئۆزلۈكۈمدىن ئۇنداق قىلىشنى خالىمىدىم.

شۇڭا، مەن ھىيلە ۋە مەسخىرە بىلەن ئېگىز تاغنىڭ مۇشۇ جايىدا كۈتۈۋاتىمەن، ئالدىرمايمۇ تۇرمىدىم، ئالدىرايمۇ كەتمىدىم، بەئەينى

سەۋر - تاقەتنى ئۇنتۇپ كەتكەندەك. چۈنكى، ئۇ ئەمدى «ئازاب» لانمايتتى. تەقدىرىم ئالدىراتمىدى. بەلكىم، ئۇ مېنى ئۇنتۇپ كەتكەندۇ. ئۇ بىر تاشنىڭ دالدىسىدا ئولتۇرۇپ چىۋىن تۇتۇش بىلەن ئاۋاردۇر. راست، مەڭگۈلۈك تەقدىرىمنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت. ئۇنىڭ ھىممىتىدىن شۇ تاپتا خۇشال - خۇرام يۈرمەكتىمەن ھەم بۈگۈن بۇ چوققىغا كېلىپ بېلىق تۇتۇۋاتمەن.

تاغ چوققىسىدا بېلىق تۇتۇپ باققان كىم بار؟ گەرچە قىلماقچى بولغانلىرىم بىر خىل ساراڭلىق بولسىمۇ، شۇنىڭغا رازىمەنكى، تاغدىن چۈشۈشكە رازى ئەمەسمەن. چۈنكى، كۈتۈۋېرىپ ھاڭۋاقتىلىشىپ كېتىشىنى ھەم تاتىرىپ كېتىشىنى خالىمايمەن.

چۈنكى، كۈتۈش تۈپەيلى مەغرۇر ھەم قوپال ئادەمگە ئايلىنىپ، گويا تاغدىن كەلگەن ئىلاھىي بوراندەك، جىلغىلارغا تاقەتسىز گۈركىرەيمەن: «قۇلاق سال، بولمىسا سېنى تەڭرىنىڭ جازاسى بىلەن جازالايمەن!»

شۇ سەۋەبتىن مەن بۇ غەزەپلىك كىشىلەردىن نەپەرەتلەنمەيمەن، بەلكى كۈلكىلىك ھېس قىلىمەن! ئۇلار چوقۇم بىئارام بولۇۋاتىدۇ، ئاشۇ ئاۋازلىق دۇمباقلار ھازىر ئىچىنى بوشتامسا، كېيىن پۇرسەت يوق!

مەن ۋە تەقدىرىم ئىككىمىز «ھازىر» بىلەن سۆھبەت تۈزمەيمىز ھەم «مەڭگۈسىزلىك» بىلەن پاراڭلاشمايمىز. تەمكىن سۆزلىشىش ئۈچۈن بىزدە يېتەرلىك ۋاقىت بار. چۈنكى، ئۇ بەربىر كېلىدۇ، ئوغرىلىقچە ئۆتۈپ كېتەلمەيدۇ.

ئوغرىلىقچە كېتەلمەي، بەربىر كېلىدىغىنى زادى نېمە؟ ئۇ دەل بىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى «تىككەن دورىمىز»، يەنى بىزنىڭ ئۇلۇغۋار ھەم يىراق ئىنسانىيەت خانلىقىمىز، نەچچە مىڭ ئەسىرلىك زور وۋاستىپەر دىيارى.

ئۇ دىيارنىڭ قانچىلىك يىراق بولۇشى مەن بىلەن ئالاقىسىز. ئۇ

يىراق بولغاچقىلا رېئاللىق ئەمەس دەپ ئىنكار قىلالمايمەن. پۈتلىرىم مەزمۇت ھالدا مۇشۇ تۇپراققا دەسسەپ تۇرىدۇ.

بۇ مەڭگۈلۈك تۇپراق، ئىپتىدائىي قورام تاش، ئەڭ يۈكسەك، ئەڭ تەۋرەنمەس ئىپتىدائىي تاغدا شامالار جەم بولدى، ئاندىن كەلگەن يەرلىرى ۋە مەنزىللىرى ئۈستىدە ئۆزئارا سۆزلەشتى، گويا بۇ يەر شامالارنىڭ ھېيتگاھىدەك.

ئەي، مېنىڭ ساغلام شۇملۇقۇم. كۈل، كۈلگىن! ئاشۇ پارلاق مەسخىرىلىك كۈلكەڭنى ئېگىز تاغدىن پەسكە تاشلا! پارلاقلىقنىڭ بىلەن مەن ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ ئەڭ ئېسىل بېلىقلىرىنى تۇتۇپ كەل!
دېڭىزدىكى ماڭا خاس نەرسىلەر، نەرسىلەر ئارىسىدىكى ئۆزلۈكىم ماڭا ئاشۇ كىشىلەرنى قارماققا چۈشۈرۈپ ئالدىمغا ئەكېلىپ بېرىڭلار. مەن ئاشۇ ئەڭ ھىيلىگەر بېلىقچىلارنى كۈتۈۋاتىمەن.

بېرىڭلار، بېرىڭلار! قارماقلىرىم! سۇغا چۆكۈڭلار، بەخت يەمچۈكلىرىم! ئەڭ ئەزىز شەرىپەتلىرىڭنى تېمىت. ئەي، روھىم شەرىپىتى! بارلىق قاپقارا ئازابلارنىڭ ئىچ - باغرىنى چىڭ چىشلە، قارمىقىم!

قارا، مېنىڭ كۆزلىرىم، ئەتراپىمدا قانچىلىغان دېڭىز مېنى ئوراپ تۇرىدۇ، ئاجايىپ ياخشى ئىنسانىيەت كېلەچەكنىڭ سەھىرى! بىراق، ئۈستۈمدە قىزغۇچ جىمجىتلىق، بۆلۈتسىز چەكسىز جىمجىتلىق!

62. قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى

ئىككىنچى كۈنى، زور ئاستىپ يەنە ئاشۇ غار ئالدىدىكى تاش ئۈستىدە ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ مەخلۇقلىرى سىرتقا چىقىپ، يېڭى ئوزۇق ۋە شەرىپەت ئىزدەيتتى. چۈنكى، زور ئاستىپ ئەڭ ئاخىرقى بىر تېمىم شەرىپەتتىمۇ ئىشلىتىپ بولغانىدى. ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ، قولىدىكى تاياق

بىلەن يەردىكى كۆلەڭگىنىڭ شەكلىنى سىز ئۇچىتىپ (ئۆزى ياكى كۆلەڭگىسى ھەققىدىكى خىيال ئەمەس) خىيالغا غەرق بولغاندا ۋە ھەممە بېسىپ تىترەپ كەتتى. چۈنكى، ئۇ سايىسىنىڭ يېنىدىكى يەنە بىر سايىنى كۆرگەندى. ئۇ دەرھال بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىدى ھەمدە ئورنىدىن تۇردى. شۇنداقلا ئۆزى بىلەن ھەمتاۋاق بولغان بىر بېشارەتچىنىڭ يېنىدا تۇرغانلىقىنى سەزدى. ئۇلۇغۋار زېرىكىشنىڭ بۇ جاكارچىسى شۇنداق دېگەندى:

— ھەممىسى بىر - بىرىگە ئوخشاش، ھەممىسىنىڭ قىممىتى يوق، بۇ دۇنيانىڭ قىلچە مەنىسى يوق. بىلىم ئادەمنى بۇرۇقتۇرما قىلىۋېتىدۇ.

بىراق، شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ ئۇنىڭ چىرايى ئۆزگىرىپ كەتكەندى، زور ئاستىر ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قورقۇنچ ھېس قىلدى. نۇرغۇن شۇم بېشارەتلەر ۋە خۇنۇك چاقماقلار ئۇنىڭ چىرايىدا ئەكس ئەتتى.

ئۇ بېشارەتچى زور ئاستىرنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلگەن بولسا كېرەك، گويا يۈزلىرىدىكى ئالامەتلەرنى ئۆچۈرمەكچى بولغاندەك يۈزلىرىنى دەرھال سىيپىۋەتتى. زور ئاستىرمۇ شۇنداق قىلدى. ئۇلار كۆڭلىنى ئۈن - تىنسىز ھالدا ئارامغا چۈشۈرۈپ، روھىنى كۆتۈرگەندىن كېيىن تېخىمۇ چۈشىنىشكە بولغان ئىنتىلىشلىرىنى ئىزھار قىلىشتى.

— بۇ يەرگە كەلگىنىڭنى قارشى ئالمەن، — دېدى زور ئاستىر، — سەندەك ئۇلۇغ زېرىكىش بېشارەتچىسى، بەلكىم بۇرۇن ماڭا مېھمان بولۇپ، غىزا يېگىنىڭنى ئۈنتۈپ قالمىغانسەن؟ بۈگۈن بىز يەنە بىرلىكتە غىزالىنىلى. ھېسسىياتچان بىر قېرىنىڭ سەن بىلەن بىللە غىزالانغانلىقىنى ئەپۈ قىلغىن!

— ھېسسىياتچان قېرى! — دېدى ھېلىقى بېشارەتچى بېشىنى چايقاپ، — ھەي، زور ئاستىر، كىم بولۇشۇڭ ياكى كىم بولماقچى

بولۇشۇڭدىن قەتئىينەزەر، سەن بۇ تاغدا تۇرغىلى ئىنتايىن ئۇزاق بولۇپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن كېمەڭ قۇرۇقلۇقتىن ئۇزاق كېتىدۇ، تېغىڭ ئاستىدىكى دېڭىز سۈيى ئۆرلىمەكتە، ئېغىر ئاپەت ۋە ئازاب دولقۇنلىرى كېمەڭنى تېزلا كۆتۈرۈپ، سېنى ئەكىتىدۇ، — زورروئاستېر چۆچۈگەن ھالدا تۇرۇپ قالدى، — تېخى ھېچنېمىنى ئاڭلىمىدىڭمۇ؟ — دېدى بېشارەتچى گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ئەنە، ئاۋۇ جىلغىلارنىڭ توۋلاشلىرى ۋە گۈرۈكىشى ئەمەسمۇ؟ زورروئاستېر يەنىلا گەپ — سۆز قىلماي دىققەت بىلەن ئاڭلىدى. ئۇ ئۇزاق ئۇشقىرتىشنى ئاڭلاپ قالدى. بۇ ئاۋاز جىلغىلار ئارىسىدا ئەكس سادا پەيدا قىلدى. چۈنكى، تاغلار ئاۋازنى قوبۇل قىلىشنى خالمايتتى. ئۇ ئاۋاز ئاڭلىماققا شۇملۇقتەك تۇيولاتتى.

— ھەي، قارا نىيەت بېشارەتچى، — زورروئاستېرنىڭ ئاغزى ئېچىلدى، — مەن ساڭا ئېيتىپ قوياي، بۇ قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى، ئىنسانلارنىڭ ئاغزىدىن چىققان. ئۇ بەلكىم قاراڭغۇ دېڭىزدىن ئۇچۇپ كەلگەندۇ. لېكىن، ئىنسانلار ئاپەتكە يولۇقسا، بۇنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى! ئاللىقاچان ماڭا قالدۇرۇلغان ئاشۇ گۇناھنى بىلىشنىڭ مۇمكىنىدۇ؟

— ھېسداشلىق! — دېدى بېشارەتچى تۈزلۈك بىلەن قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، — ئاھ، زورروئاستېر، مەن ئاشۇ ئەڭ ئاخىرقى گۇناھنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن كەلدىم! — گەپ تېخى تۈگمەيلا، ھېلىقى ئۇشقىرتقان ئاۋاز يەنە كۆتۈرۈلدى، ھەم ئۇزاق، ھەم ئەنسىز ئاڭلاندى، — ئاھ، زورروئاستېر ئاڭلا، ئاڭلىدىڭمۇ — يوق؟ — دېدى بېشارەتچى توۋلاپ تۇرۇپ، — ئۇ ئاۋاز سېنى چىللاۋاتىدۇ، تېز، تېز، تېز بول! ئەمدى ۋاقتى كەلدى. ھازىر دەل ۋاقتى!

زورروئاستېر گاڭگىراپ قالدى. سەلدىن كېيىن ئۆز — ئۆزىدىن بېچىرلاپ سورىدى: «مېنى چاقىرىۋاتقان كىمدۇ؟»

— ئەمەلىيەتتە كۆڭلۈڭگە ئايان، — دېدى ھېلىقى بېشارەتچى

رەنجىپ، — يوشۇرۇشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ ئۇ دەل يۈكسەك ئادەمنىڭ سېنى چاقىرىشى!

— يۈكسەك ئادەم، — زور ئاستىر ئەنسىز توۋلىۋەتتى، — ئۇ نېمە قىلماقچى، ئۇنىڭغا نېمە كېرەك، ئاشۇ يۈكسەك ئادەم بۇ يەرگە كېلىپ زادى نېمە قىلماقچى؟ — ئۇنى پۇررىدە سوغۇق تەر بېسىپ كەتتى.

لېكىن، ھېلىقى بېشارەتچى زور ئاستىرنىڭ ھولۇققان ھالىتىگە دېققەت قىلماي، قەدىنى ئەگكەن ھالدا قۇلاق سالاتتى. ئەتراپ جىمىپ خېلى ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ بېشىنى بۇراپ، زور ئاستىرنىڭ بەزگەكتەك تىترەۋاتقانلىقىنى كۆردى.

— ئاھ، زور ئاستىر، — ھەسرەتلەنگەن ھالدا سۆزلەشكە باشلىدى بېشارەتچى، — سەن بەختتىن ئەقىل - ھوشىنى يوقىتىپ قويغان كىشىگە ئوخشىشىدىكەنسىن. يېقىلىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئۇسسۇل ئويناش كېرەك!

ئەگەر ئالدىدا ئۇسسۇل ئويناپ، بار ھۈنرىڭنى كۆرسەتسەڭ، قاراڭلار، ئەڭ ئاخىرقى شادلانغۇچى بۇ يەردە ئۇسسۇل ئويناۋاتىدۇ، دەيدىغان ئادەم چىقمايدۇ.

مەيلى كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بۇ ئېگىز تاغقا چىقىپ ئاشۇ شادلانغۇچىنى ئىزدىمەكچى بولىدىكەن، ئۇ ھېچنېمىگە ئىگە بولالمايدۇ. پەقەت بەزى غارلار ۋە غار ئىچىدىكى غارلار، غايىبىلارنىڭ پاناھگاھىدىن باشقا، ھېچقانداق بەختنىڭ كانى، مەخپىي خەزىنىلەر ۋە بەختنىڭ يېڭى ئالتۇن كانلىرىنى تاپالمايدۇ.

بەخت — بىر ئادەمنىڭ تىرىك كۆمۈلگەن ۋە تەنھا قالغان كىشىلەر ئارىسىدىن بەخت تاپالشى مۇمكىنمۇ؟ يىراق ھەم ئۇنتۇلغان دېڭىز سىرتىدىكى شادلىق ئارىلىدىن ئاخىرقى بەختنى ئىزدىشىمنىڭ زۆرۈرىيىتى بارمۇ؟

لېكىن، ھەممە نەرسە ئوخشاش. ھەممىنىڭ قىممىتى يوق،

بارلىق ئىزدىنىشنىڭ ھەممىسى بىكار. شادلىق ئارىلى مەۋجۇت ئەمەس!

ھېلىقى بېشارەتچى ئاشۇنداق ھەسرەتلىنەتتى. ئۇ دەردىنى تۆكۈپ بولغاندىن كېيىن، خۇددى قاراڭغۇ غاردىن چىقىپ قوياشنى قايتىدىن كۆرگەندەك:

— ياق! ياق! ياق! — ئۇ بۇرۇتنى تولغاچ تۇرۇپ ۋارقىرىدى، — بۇ ئىشنى سەندىن ئېنىقراق بىلىمەن! شادلىق ئارىلىنىڭ يوقالغىنى يوق! شۇڭا، ھەسرەتلىنىپ ئولتۇرۇشۇڭ ھاجەتسىز!

سەن، ئەي تويۇنغان بۇلۇت، يامغۇر بولۇپ ياغما! ھەسرەتلىرىڭدىن ھۆل بولۇپ، سۇغا چۈشكەن ئىتتەك بولۇپ كەتكىنىمنى كۆرمىدىڭمۇ؟ ئەمدى مەن بېشىمدىكى سۇلارنى قېقىشتۇرۇپ، سەندىن يىراقلاپ كېتەي، تېزرەك قۇرۇشۇم ئۈچۈن، ئۈنچىلىك ھەيران بولما! مېنى قوپال ھەم قائىدىسىز دەپ ئويلاۋاتامسەن؟ بىراق، بۇ يەر ئۆزۈمنىڭ ئوردىسى.

بايىقى يۈكسەك ئادەمگە كەلسەك، خوپ، مەن ئۇنى ھازىرلا ئورمانغا بېرىپ ئىزدەي — ئۇنىڭ قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى شۇ يەردىن كەلگەن. بەلكىم، ئۇ ھازىر دەل ۋەھشىي ھايۋانلارنىڭ خىرىسىغا ئۇچراپ، خەتەر ئىچىدە قالغاندۇ.

مەن ئۇنىڭ ماڭا خاس زېمىندا خەتەرگە يولۇقۇشنى خالىمايمەن! راست، ئەتراپىمدا نۇرغۇن ۋەھشىي ھايۋانلار بار. زور ئاستېر گېپىنى تۈگىتىپلا بېرى كەتتى. — ئاھ، زور ئاستېر، سەن دېگەن بىر كۆكەرمە! — دېدى ھېلىقى بېشارەتچى.

ياخشى چۈشىنىمەنكى، سەن باشتىن — ئاخىر مەندىن قېچىپ كەلدىڭ. سەن پەقەت ئورمانلاردا ۋەھشىي ھايۋانلارنى ئوۋلاشقا رازى. ئۇنىڭ نېمە پايدىسى؟ كەچ بولۇش بىلەن تەڭلا يېنىمغا قايتىپ كەلدىڭ. سەن پەقەت ئورمانلاردا ۋەھشىي ھايۋانلارنى ئوۋلاشقا رازى.

— ئىختىيارلىق، — زورۇئاستېر مېڭىشتىن بۇرۇن شۇنداق دەيدى، —
غارىمدىكى ھەممە نەرسە ساڭمۇ تەۋە، ئەزىز مېھمىنىم!
ئەگەر سەن، توختىماي ھۆركىرەيدىغان ئېيىق، ئاز — تولا شەرىپەت
تاپالساڭ، ئۇنى يالاپ تۈگەت! ئاندىن كېيىن قەلبىڭنىمۇ پاكلا.
چۈنكى، بۈگۈن كەچ بىز شادلىققا بىر قېتىم ئۆلپەت بولىمىز.
چۈنكى، بىر كۈن ئاخىرلاشتى! سەن ماڭا ئەگىشىپ ئۆسسۈل
ئويىنا.
گېپىمگە ئىشەنمەيۋاتامسەن، بېشىڭنى لىڭشىتتىڭمۇ؟ تېتىك
بول قېرى ئېيىق! مەنمۇ بىر بېشارەتچى!

63. پادىشاھ بىلەن سۆھبەت

1

زورۇئاستېر شۇنداق دەيدۇ:
زورۇئاستېر تاغ ۋە ئورماندا بىر سائەتتەك ماڭدى. ئۇ توساتتىن
غەلىتە بىر سەپنى ئۇچراتتى. ئۇ ئالدىغا كېتىۋاتقىنىدا، قارشى
تەرەپتىن بېشىغا تاج كىيگەن، سۆسۈن زۇننار چىڭگىپ، پۈزۈر
كىيىنگەن ئىككى شاھنى ئۇچراتتى. ئۇلار يۈك ئارتىلغان بىر
ئېشەكنى ھەيدەپ كېلىۋاتاتتى: «بۇ ئىككى پادىشاھ زېمىنىدا نېمە
ئىش قىلىدىغاندۇ؟» زورۇئاستېر ھەيرانلىق بىلەن ئۆز — ئۆزىگە
پىچىرلىدى ۋە دەرھال پاكار دەرەخلەرنىڭ كەينىگە ئۆتۈۋالدى. ئۇلار
يېقىنلاشقاندا، ئۇ «توۋا! توۋا! بۇ قانداق بولغىنى؟ پادىشاھ ئىككى،
ئېشەك بىر!» دەيدى ئۆز — ئۆزىگە.
ئىككى پادىشاھ توختاپ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىدى، ئاندىن بىر —
بىرىگە قارىشىپ كۈلۈپ كەتتى:
— بىزنىڭ ئۇ يەردىكىلەرمۇ شۇنداق ئويلايدۇ، — دەيدى ئوڭ
تەرەپتىكىسى، — لېكىن، ئاشكارىلىمىدۇق.

— ئۇ بەلكىم، — دېدى سول تەرەپتىكىسى مۇرىسىنى قىسىپ قويۇپ، — قويچىدۇر ياكى ئورمانلاردا ئۇزاق ۋاقىت يوشۇرۇنۇپ يۈرگەن زاھىتتۇر. چۈنكى، ياغۇزلۇق كىشىنى قاندىسىز قىلىپ قويدۇ.
— قانئىدە، — يەنە بىر پادىشاھ زەردە بىلەن دېدى، — بىز زادى نېمىدىن قېچىۋاتىمىز، دەل ئاشۇ «قانئىدە» ۋە «گۈزەل جەمئىيەت» تىن ئەمەسمۇ؟

راست، ئەڭ ياخشىسى ئاشۇ زاھىت ياكى قويچىلارنىڭ ئارىسىدا ياشاپ تېشى پال - پال چاكنى كىشىلەردىن يىراقراق بولايلى. گەرچە ئۇلار ئۆزىنى «ئېسىل كىشىلەر» دەپ ئاتىۋالغان بولسىمۇ.
گەرچە ئۇلار ئۆزىنى «ئاقسۆڭەك» دەپ ئاتىۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ھەممىسى ساختىپەز ھەم ئىپلاس، بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى قان — بىز ئاشۇ ناچار كونا كېسەللەرگە ۋە ناچار تېۋىپلارغا تەشەككۈر دەيلى.
مەن ساغلام دېھقاننى ئەڭ ياخشى ۋە سۆيۈملۈك ھېس قىلىمەن.
قوپال، چېچەن، جاھىل، تەۋرەنمەس كىشىلەر ئالىيجانابلارنىڭ ئۈلگىسى.

دېھقان كۆز ئالدىمىزدا ئەڭ ياخشى ئادەم، بۇنداقلا بەگنىڭ ئورنىدا تۇرۇشى كېرەك! لېكىن، ھازىرقى ۋاقىت چاكنى كىشىلەرنىڭ زامانى بولۇپ قالدى. مەن بۇرۇنۇمدىن يېتىلەشنى خالىمايمەن. چۈنكى، ئاۋام ئەسكى - تۈسكىلەرنىڭ دۆۋىسى.

بۇ توپتا ھەممە نەرسە بار. ئەۋلىيا بىلەن ئالدامچى، مۆنتۈەر بىلەن كازىپ ھەمدە نوھنىڭ كېمىسىدىكى بارلىق جانئۇرلار.

قانئىدە! ھەممە نەرسىمىز ساختا ھەم مەينەت. ھۆرمەت قىلىشنىڭ ئېپىنى بىلىدىغان كىشىلەر قالمىدى. بىز دەل مۇشۇلاردىن قاچىمىز. ئۇلار بىر ئوچۇم ئاچ كۆز ئىتلاردۇر. ھەتتا پالما ياپراقلىرىغىمۇ ھەل بەرگەن.

مېنى زېرىكتىش چىرمىۋالدى. بىز پادىشاھلارمۇ ساختا ھەم

ياسالما بولۇپ كەتتۇق. ئەجدادلىرىمىزنىڭ رەڭگى ئوڭۇپ كەتكەن شان - شەرەپلىرىگە پېتىپ قېلىپ، ئەڭ ھاماقەت، ھىيلىگەر، مەنسەپپەرەس كىشىلەرنىڭ مېدالىغا ئايلىنىپ قالدۇق.

بىز ئەڭ ئېسىل كىشىلەردىن بولمىساقمۇ، ئەمما شۇ خىل قىياپەتكە كىرىۋېلىشىمىز كېرەك. بىز بۇ خىل ئادەم ئالدايدىغان ئويۇندىن زېرىكتۇق.

بىز توپتىن ئايرىلىپ كەتتۇق. بارلىق قالايمىقانچىلىق ۋە مەمەدانلىقتىن، ھىيلىگەر سودىگەر ۋە غايىپەرەس تەنتەكلەردىن، ئىپلاس ھاۋالاردىن ئۆزىمىزنى تارتتۇق.

تۇفى! چاكنىلار ئارىسىدىكى ھايات! تۇفى! چاكنىلار ئىچىدىكى ساختا ئۈستۈنلۈك! يىرگىنچ! يىرگىنچ! يىرگىنچ! بىز پادىشاھلارنىڭ ھۆرمەت قىلغۇدەك نەرىمىز قالدى!

— كونا كېسىلىڭ قوزغالدى، — دېدى سول تەرەپتىكى پادىشاھ، — يەنە غۇدۇراشقا باشلىدىڭ، بىچارە قېرىندىشىم، بىراق بىزنىڭ گېپىمىزنى ئاڭلاۋاتقان ئادەمنىڭ بارلىقىنى بىلىشىڭ كېرەك.

بۇ ئويۇننى كۆرگەن زورۇئاستىر مۆكۈنگەن يېرىدىن چىقىپ، پادىشاھلارنىڭ يېنىغا باردى ھەم شۇنداق دېدى:

— گېپىڭلارنى ئاڭلاپ خۇرسەن بولغان كىشى زورۇئاستىر دۇر. «پادىشاھلارنىڭ ھۆرمەت قىلغۇدەك نەرى بار» دېگەن گەپنى قىلغان زورۇئاستىر دېگەن كىشى مەن بولمەن. مەن سىلەرنىڭمۇ شۇنداق دېگىنىڭلاردىن خۇشالمەن. مېنىڭ بىھۆرمەتلىكىمنى كەچۈرۈڭلار!

بۇ يەر مېنىڭ. سىلەر بۇ يەردىن نېمە ئىزدەمەكچى ياكى سىلەر مەن ئىزدەۋاتقان يۈكسەك ئادەمنى تاپتىڭلارمۇ؟

پادىشاھلار بۇ گەپنى ئاڭلاپ، قورسىقىدىكى گەپنى يوشۇرالمى: «پاش بولۇپ قالدۇق!» دېيىشتى.

تىل خەنجىرنىڭ يۈرىكىمىزنىڭ چوڭقۇر يېرىگە پاتتى. سەن

بىزنىڭ ئازابىمىزنى بىلىۋالدىڭ. بىز ھەقىقەتەن يۈكسەك ئادەمنى ئىزدىگەندۇق.

گەرچە بىز شاھ بولساقمۇ، ئۇ ئادەم يەنىلا بىزدىن ئۈستۈن. شۇڭا، بىز ئۇ ئېشەكنى ئۇنىڭغا سوۋغا قىلماقچى بولدۇق. چۈنكى، يۈكسەك ئادەم زېمىندىكى ئەڭ يۈكسەك ھۆكۈمران بولۇشى لازىم.

ئىنسان تەقدىرىدە، غالىبلارنىڭ ئەڭ ئېسىل كىشىلەردىن بولماسلىقىدىنمۇ ئارتۇق بەختسىزلىك بولماس. ئۇ چاغدا ھەممە نەرسە ساختا، بۇرمىلانغان، بىمەنە بولۇپ كېتىدۇ.

ئەگەر ئۇلار ئەڭ ئاخىردا مەۋجۇت بولغان ھەم ھايۋانىيلىقى ئىنسانىيلىقتىن ئارتۇق بولغان ئىنسانلاردىن بولسا، ئاۋامنىڭ دەرىجىسى ئۆرلەپ كېتىدۇ. ئاخىردا، ئاۋام ئەخلاقى شۇنداق دەيدۇ: «قارا، پەقەت مەنلا بار!»

— مەن بايا نېمە ئاڭلىدىم، — دېدى زور ئاستىپ جاۋابەن، — ئۇ پادىشاھقا تەۋە قانداق ئەقىل - پاراسەت؟ مەن بەكلا خۇرسەن بولدۇم. راست، مەن ئۇلارنى شېئىر قىلىپ يېزىپ چىقاي.

گەرچە، شېئىرلىرىم ئاۋامغا ياقمىسىمۇ، خېلى بۇرۇنلا ئاددىي ئۇسلۇبلارنى كۆڭلۈمگە ئالمايدىغان بولغان. ئۇنداقتا، يازاي:

(بىراق، بۇ چاغدا ئېشەك غەزەپ بىلەن «ھاڭ - ھاڭ» دەپ ھاڭرىدى.)

نجاتىم تۇغۇلغان ئاشۇ بىر يىلى،
ئىچمەيلا مەست بولغان پېرىخون دېدى،
ھەممىسى شۇ قەدەر رەزىل، كۆرۈمىسىز!
بار بۇندا ئەزەلدىن بولمىغان چىرىش!
پاھىشخانغا ئايلاندى رىممۇ،
شاھ بولدى ياۋايى، تەڭرى يەھۇدى!

ئىككى پادىشاھ شېئىرنى ماختاپ كېتىشتى:
— ئاھ، زور ئاستىر، — دېدى ئوڭ تەرەپتىكى پادىشاھ، — بىزنىڭ يولمىز بىكارغا كەتمەپتۇ!

چۈنكى، دۈشمەنلىرىڭ ئۆزىنىڭ ئەينىكى ئارقىلىق بىزگە سۈرىتىڭنى كۆرسىتىپ قويغان. بىز ئەينەكتىن سېنىڭ ئالۋاستىدەك مەسخىرىلىك چىرايىڭنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەندۇق!

• لېكىن، ئۇنىڭ نېمە كارايمتى! سەن پاراسەتلىك سۆزلىرىڭ بىلەن بىزنى باشتىن — ئاخىر غىدىقلىدىڭ. شۇنىڭ بىلەن بىز: «ئۇنىڭ چىرايىنىڭ كارى چاغلىق!» دېيىشتۇق.

«تىنچلىقنى سۆيۈڭلار» دېگەن ئۇ، بىز ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ باقايلى، «ھەم ئۇنى كېلەچەكتىكى ئۇرۇشنىڭ ۋاستىسىگە ئايلاندۇرۇڭلار. قىسقا مۇددەتلىك تىنچلىقنى ئۇزاق تىنچلىقتىن ئەلا بىلىڭلار!»

بۇنداق جەڭگىۋار سۆزنى ھېچكىم دەپ باقمىغان، «نېمە ياخشى؟ باتۇرلۇق ياخشى، ئۇرۇش ھەرقانداق پىكىرنى ئىلاھىيلاشتۇرۇۋېتەلەيدۇ.»
ئاھ، زور ئاستىر، سۆزلىرىڭنى ئاڭلاپ، گويا كونا كۈيلەردىكى باھار ساداسىدەك ئەجدادلارنىڭ قېنى تومۇرلىرىمىزدا قايناشقا باشلىدى.

شەمشەرلەر نەشتەرگە ئايلانغاندا، ئەجدادلىرىمىز ھاياتلىقنى قەدىرلەشنى ئاندىن چۈشەنگەن، ئۇلارچە، تىنچلىقنىڭ ھەر بىر قۇياشى تاتىراڭغۇ ھەم ئىلمان. ئۇزاق تىنچلىقتىن ئۇلار نومۇس قىلىدۇ.
ئەجدادلىرىمىز قورۇقتىكى شەھەرلەرنىڭ توپا بېسىپ ياتقىنىنى كۆرگىنىدە ھەسرەتلىنەتتى! ئۇلار بەئەينى شەمشەر كەبى ئۇرۇشخۇمار ئىدى. ئۇلار قان ئىچىشكە، ھەۋەس ئوتلىرىنى ياندۇرۇشقا ئالدىرايتتى.

پادىشاھلار ئەجدادلىرىنىڭ سائادىتىنى خۇشال - خۇرام سۆزلەۋاتقىنىدا، زور وئاستىپەر ئۇلارنى مەسخىرە قىلماقچى بولدى، چۈنكى بۇ پېشقەدەم رايىش پادىشاھلار تىنچلىقنى ئىنتايىن ياخشى كۆرەتتى، لېكىن نىيىتىدىن ياندى.

— خوپ، — دېدى ئۇ، — ئاۋۇ يەر زور وئاستىپىرنىڭ ماكانى، بۇ يول دەل شۇ يەرگە ئېلىپ بارىدۇ. بۈگۈن كېچە ئۈزۈن بولىدۇ. شۇ تاپتا قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى مېنى ئالدىرتىۋاتىدۇ.

ئەگەر، سىلەر غارىمدا بىرپەس ئولتۇرۇپ تۇرۇشنى خالىساڭلار، پاخال كەپەم نۇرلىنىپ كېتەتتى. بىراق، ئۇزاق كۈتۈشكە توغرا كېلىدۇ؟

خەير! ھېچقىسى يوق، شۇ تاپتا كۈتۈشنى ئۆگىنىشكە ئوردىدىنمۇ بەك مۇۋاپىق كەلگۈدەك يەنە نە بولسۇن، پادىشاھلار ئۆزىنىڭ سالاپىتىنى ساقلىدى — ھازىر «سەۋر - تاقەت» دەپ ئاتالغان گۈزەل ئەخلاق دەل ئاشۇ ئەمەسمۇ؟

64. سۈلۈك

زور وئاستىپەر شۇنداق دەيدۇ:

زور وئاستىپەر ئورمان ۋە دالالاردا خىيال سۈرۈپ كېتىۋاتاتتى. توساتتىن ئۇ بىر ئادەمنى دەسسۈپلەپ:

— بۇ ھەربىر خىيالچان ئادەمدە بولىدىغان بىخەستەلىك، — دەپ ۋارقىرىۋەتتى — دە، قوپال گەپ - سۆزلەر بىلەن تىللاپ ئەندىكەن ھالدا ھاسسىسى بىلەن ئۇنى ئۇرماقچى بولدى. بىراق، دەررۇ ئېسىگە كېلىپ، بايقى ساراڭلارچە قىلىقلىرىدىن كۈلدى.

— كەچۈرگىن، — دېدى ئۇ ھېلىقى ئادەمگە قاراپ، ئۇ ئادەم غەزەپ بىلەن ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ، يەنە ئولتۇرۇۋالدى، — مەن ناماقۇل، ئالدى بىلەن تەمسىلىمگە قۇلاق سال.

گويا يىراقنى ئويلاپ تەنھا كېتىۋاتقان سەرگەردان،
ئېھتىياتسىزلىقتىن يولدا ئاپتاپسىنىپ ياتقان ئىنتى دەسسۋالغاندەك،
گويا ئۈرۈكۈپ كېتىپ بىر - بىرنى تىلاشقان ۋە قاۋاشقان ئاشۇ ئادەم
بىلەن ئىت بىردىنلا رەقىبلەردەك ئۆچلىشىپ، يەنە سوڭىدىشىپ،
ئاخىردا خىرىس قىلىشقاندەك، بىزمۇ بايا شۇنداق قىلىشتۇق.

بىراق، ئاشۇ ئىت بىلەن ئادەم ئۆزئارا كۆيۈندۈرىدىغان كىچىككىنە
نەرسىگە نەقەدەر موھتاج! ئۇلارنىڭ ھەممىسى تەنھا ئەمەسمۇ؟

— كىم بولۇشۇڭدىن قەتئىينەزەر، — دېدى دەسسەلگەن ئادەم
ئاچچىقىدىن يانماي، — تەمسىلىك بىلەن پۈتۈننىڭ ھەر ئىككىلىسى
مېنى دەسسەدى! قاراپ باق، مەن ئىتمۇ؟ — ئۇ ئادەم ئورنىدىن چاچراپ
تۇرۇپ، سازلىققا كەتكەن بىلەكلىرىنى تارتتى. ئۇ ئەسلىدە ئوۋچىغا
ئوخشاش سازلىققا تۈپتۈز يېتىۋالغانىكەن.

— سەن بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟ — زورۇئاستىپ
قورققىنىدىن ۋارقىراپ كەتتى. چۈنكى، ئۇ ھېلىقى ئادەمنىڭ
بىلىكىدىكى قانلارنى كۆرگەندى، — سېنى زەخمىلەندۈرگەن زادى
نېمە؟ سەن بىچارىنى يىرتقۇچ ھايۋانلار چىشلىۋالمىغاندۇ؟
ھېلىقى ئادەم پىسىڭگىدە كۈلۈپ قويدى، ئەمما غەزىپى تېخى
يانمىغانىدى.

— بۇنىڭ سەن بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟ — دېدى ئۇ سۆزىنى
تۈگىتىپلا ماڭماقچى بولدى - يۇ، يەنە توختاپ قالدى، — بۇ يەر مېنىڭ
ماكانىم. سورايدىغانلار سوراۋەرسۇن. لېكىن، مەن ساراڭلارغا جاۋاب
بېرىپ يۈرمەيمەن.

— خاتالاشتىڭ، — دېدى زورۇئاستىپ ئىچ ئاغرىتىپ ئۇنىڭ
قولنى چىڭ سىقىنىچە، — خاتالاشتىڭ، بۇ يەر سېنىڭ ئەمەس،
مېنىڭ. بۇ يەردە ھېچكىم زەخمىلەنمەسلىكى كېرەك.

مېنى نېمە دېسەڭ مەيلى، مەن شۇنداق ئادەمكى، ئۆزۈمنى
زورۇئاستىپ دەپ ئاتايمەن.

ياخشى! بۇ يول ئانچە ئۇزاققا بارمايلا زورروئاستېرنىڭ غارىغا باردى، ھۇزۇرۇمدا ياراڭنى تېڭىۋېلىشنى خالىمىسەن؟
سەن ھەقىقەتەن پالاكت باسقان بىتلەي ئىكەنسەن. باشتا يىرتقۇچ ھايۋانلار چىشلىۋاپتۇ. ئاندىن باشقىلار دەسسۈۋاپتۇ!
ئۇ ئادەم زورروئاستېرنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ چىرايى دەرھال ئۆزگەردى.

— مەن زادى نېمە بولدۇم! — دېدى ئۇ توۋلاپ، — بۇ ھاياتىمدا زورروئاستېر ۋە قان ئىچىپ ياشايدىغان سۈلۈكتەك كۆڭلۈمنى ئالغان كىم بار؟

مەن سۈلۈك ئۈچۈن سازلىق بويىدا بېلىقچىدەك يېتىپ، قولۇمنى سۈنۈپ نۇرغۇن قېتىم چاققۇزدۇم. ئەمدى بولسا تېخىمۇ سەرخىل سۈلۈك قېنىمنى شورماقتا. ئۇ دەل زورروئاستېر!

ئادەم، بەخت! ئادەم، مۆجىزە! مېنى سازلىققا باشلاپ كەلگەن بۇ كۈنگە ھەشقاللا! ھازىرمۇ تىرىك تۇرغان ئەينەك نەيچىگە ئاپىرىن، ۋىجدانىسىز ئۇلۇغ سۈلۈك! زورروئاستېرغا بەخت يار بولسۇن!
دەسسەلگەن ئادەم شۇنداق دېدى. زورروئاستېر ئۇنىڭ سۆزلىرىدىكى ھۆرمەت ۋە ئالىپتىلىكتىن رازى بولدى.

— سەن كىم؟ — زورروئاستېر ئۇنىڭغا قوللىرىنى سوزۇپ سورىدى، — ئارىمىزدا ئېنىقلاشقا تېڭىشلىك نۇرغۇن ئىشلار بار. ئۇ كۈنلەرمۇ كېلىپ قالدى.

— مەن روھنى بىلگۈچى، — دېدى ھېلىقى ئادەم جاۋابەن، — روھىي ئىشلار توغرىسىدا ئۈستازىم زورروئاستېردىن باشقا كامالەت ئىگىلىرى يوق.

نۇرغۇن ئىشلارغا نىسبەتەن بىلمەسلىك چالا بىلگەندىن ياخشى! ئۆزى ئۈچۈن ساراڭ بولۇش باشقىلار بەرگەن ئەۋلىيالىقتىن ياخشى! مەن يىلتىز ئىزدەپ چوڭقۇرلايمەن.

— مەنبەنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى بىلەن نېمە چاتقىم، ئۇنىڭ

سازلىق ياكى ئاسمان دېيىشى بىلەن نېمە كارىم؟ ماڭا كىچىككىنە يىلتىزنىڭ ئۆزى كۇپايە. راستتىنلا يىلتىز بولسا!

ئالاقانچىلىك بولسىلا، بىز ئۇنىڭ ئۈستىدە تۇرالايىمىز. ھەقىقىي بىلىمدە چوڭ - كىچىكلىكنىڭ پەرقى يوق.

— قارىغاندا، سەن سۈلۈكشۇناس ئوخشىمامسەن؟ — زور ئاستىپ سۈرىدى، — سەن، ئەي، بىلىم ئىگىسى، سۈلۈكنىڭ مەنبەسىنى تەتقىق قىلىۋاتامسەن؟

— ھەي، زور ئاستىپ، — دېدى ھېلىقى ئادەم، — ئۇ ئىنتايىن جاپالىق ئىش. ئۇنىڭغا قانداقمۇ جورئەت قىلاي!

بىلىدىغىنىم ۋە ئىشەنچ قىلىدىغىنىم پەقەتلا سۈلۈكنىڭ مېڭىسى. ئۇ مېنىڭ دۇنيانىم!

ئۇ راستتىنلا بىر دۇنيا! ئەگەر مەن بۇ جەھەتتە ئاز - تولا مەغرۇر كۆرۈنەم، بۇنى كەچۈرگىن. چۈنكى، بۇ جەھەتتە ھېچكىم مېنىڭ تەڭدىشىم ئەمەس، شۇڭا مەن «بۇ يەر مېنىڭ» دېگەندىم.

مەن نۇرغۇن ۋاقىت سەرپ قىلىپ، سۈلۈكنىڭ مېڭىسىنى تەتقىق قىلدىم. شۇڭا، ئاشۇ سىلىق ھەقىقەت قولۇمدىن سىيرىلىپ قېچىپ كېتەلمەيدۇ! بۇ يەر مېنىڭ ئىلكىمدە!

ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىدىن ۋاز كەچتىم. ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىدىن سوۋۇدۇم. شۇڭا، بىلىم جەھەتتە نادانمەن.

پاراستىم شۇنداق ئۆگەتتى. بىرلا نەرسىنى بىلسەڭ كۇپايە، باشقىسىنى بىلىشنىڭ ھاجەتسىز. مەن روھى چاللىرىنى — مۇجەمل، گالۋاڭ، خىيالىپەرەسلەرنى ئۆچ كۆرىمەن.

ئەگەر مەن ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدەمسەم، ئىنتايىن خامۇشلىشىپ كېتىمەن، بۇنىڭغىمۇ شۈكۈر، ئەكسىچە، تەتقىق قىلىشنى ئويلىسام، ئەستايىدىللىشىپ كېتىمەن. قىلچە بىخەستەلىك قىلمايمەن.

ئاھ، زور ئاستىپ، سەن: «روھ ھاياتىنىڭ ئۆز - ئۆزىنى ئويپىراتسىيە

قىلىشى، شۇڭا مەن سېنىڭ تەلىماتىڭغا بېرىلگەن، راست، قېنىم ئارقىلىق بىلىمىنى ئاشۇرۇشنى ئۆگەندىم.» دېگەندىڭ.

— ئەمەلىيەت شۇنداق، — زور ئاستىر ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى. چۈنكى، سۈلۈكلەر چېقىۋالغان بىلەكلىرى قانسىراۋاتتۇ: ئاھ، غەلىتە ئىنسان، بۇ ئىش (ياكى ئۆزۈڭ) ماڭا نۇرغۇن ئىلھام بەردى! لېكىن، سېنىڭ ئەستايىدىل قۇلقىڭنىڭ ھەممە سۆزۈمنى ئاڭلىشى ناتايىن!

ئۇنداقتا، بىز خوشلىشايمىز! يەنە كۆرۈشۈشنى ئۈمىد قىلىمەن. بۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ غارىمغا بارىسەن. ئويلىسام، سەن بۈگۈنكى ئەزىز مېھمىنىم ئىكەنسەن! مەن زور ئاستىر سېنى دەسسەۋېلىپ كەلتۈرگەن زىياننى ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن تولۇقلايمەن — شۇنداق ئويلايمەن. بىراق، ھازىر بەزىلەر مەندىن قۇتقۇزۇشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. تېزىرەك يېتىپ بېرىشىم كېرەك.

65. سېھىرگەر

1

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور ئاستىر قىيا تاشتىن ئايلىنىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ساراڭلاردەك ساما سېلىۋېتىپ يىقىلىپ كەتكەن بىرىنى كۆردى.

— توختا، — دەدى زور ئاستىر پىچىرلاپ، — ئۇ چوقۇم ھېلىقى يۈكسەك ئادەم. قۇتقۇزۇڭلار دېگەن ھېلىقى قورقۇنچلۇق ئاۋازنى شۇ قىلغان بولۇشى مۇمكىن. مەن ئۇنى قۇتقۇزالايمەن، سىناپ باقاي.

ئۇ يۈگۈرۈپ بېرىپ، كۆزلىرى قېتىپ قالغان، تەنلىرى تىترەپ تۇرغان بىر چالنى كۆردى. زور ئاستىر ئۇنى ھەرقانچە يۆلەپمۇ تۇرغۇزالمىدى. ئۇ گويىا دۇنيانى ئۇنتۇپ كەتكەن ئادەمدەك، يېنىدىكى ئادەمنى كۆرمىگەندەك تۆت ئەتراپقا قارايتتى ۋە ھەر خىل ئىشارەتلەرنى قىلاتتى. ئەڭ ئاخىر ئۇ بىر پۇتى تىترەش، پېيى تارتىشش ۋە

تولغىنىشلاردىن كېيىن ھەسرەتلىك نەزمىنى ئوقۇشقا باشلىدى:

كىم مېنى ئىللىتار، سۆيەر ئۆز پېتى؟
 سۇنىدۇ قىزغىن ھەم ئوتلۇق قولىنى!
 ئاتەشلەر ئەۋجگە قىزىق ئوچاقنى!
 پۇتلىرى ئىسسىققا موھتاج ئۆلگۈردەك
 تىترەيمەن زېمىننىڭ ئۈستىدە چۈنكى —
 يوچۇن بىر ھارارەت تەۋرىتەر مېنى،
 ئۆتكۈر، سوغ قىروۋۇلار چۆچۈتەر دىلىنى.

سەن مېنى قوغلايسەن، لېكىن مەن يەنە —
 ياتىمەن كۆرگەنچە شېرىن چۈشۈمنى!
 تىل ئاجىز ئېيتىشقا نامىڭنى سېنىڭ،
 ۋەزىنىڭنى ئۆلچەشكە يوق ھېچبىر مىزان.
 بۇلۇتلار كەينىگە مۆككەن ئەي، ئوۋچى!
 مەسخىرە كۆزۈڭدە كۆزىتىپ پىنھان،
 يىقىتتىڭ چاقىمىڭ بىلەن سەن مېنى —
 مەن بۇندا ياتىمەن تاشلاپ ئۆزۈمنى.
 تەنلىرىم تولغىنار، بۇرۇنلار تىنماي
 ئەي، ۋەھشىي شىكارچى، نامەلۇم تەڭرى ...
 تىنىمسىز كۈلپەتلەر كەلگەچكە سەندىن ...

دەھشەتلىك زەربىلەر!

كەلگىن يەنە بىر!

تاشلىغىن قەلبىمنى قىلىپ سەدىپارە!

نەقىشلەر ئويۇلغان گال ئوقلار

كېلىپ جانلارنى ئۆرتەيدۇ قايسى مەقسەتتە؟

قىلىشى، شۇڭا مەن سېنىڭ تەلىماتىڭغا بېرىلگەن، راست، قېنىم ئارقىلىق بىلىمىمنى ئاشۇرۇشنى ئۈگەندىم!» دېگەندىڭ.

— ئەمەلىيەت شۇنداق، — زور وئاستىر ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى. چۈنكى، سۈلۈكلەر چېقىۋالغان بىلەكلىرى قانسىراۋاناتتى: ئاھ، غەلىتە ئىنسان، بۇ ئىش (ياكى ئۆزۈڭ) ماڭا نۇرغۇن ئىلھام بەردى! لېكىن، سېنىڭ ئەستايىدىل قۇلقىڭنىڭ ھەممە سۆزۈمنى ئاڭلىشى ناتايىن!

ئۇنداقتا، بىز خوشلىشايمىز! يەنە كۆرۈشۈشنى ئۈمىد قىلىمەن. بۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ غارىمغا بارسەن. ئويلىسام، سەن بۈگۈنكى ئەزىز مېھمىنىم ئىكەنسەن! مەن زور وئاستىر سېنى دەسسەۋېلىپ كەلتۈرگەن زىياننى ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن تولۇقلايمەن — شۇنداق ئويلايمەن. بىراق، ھازىر بەزىلەر مەندىن قۇتقۇزۇشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. تېزىرەك يېتىپ بېرىشىم كېرەك.

65. سېھىرگەر

1

زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور وئاستىر قىيا تاشتىن ئايلىنىپ ئۆتكەندىن كېيىن، ساراڭلاردەك ساما سېلىۋېتىپ يىقىلىپ كەتكەن بىرىنى كۆردى.

— توختا، — دېدى زور وئاستىر پىچىرلاپ، — ئۇ چوقۇم ھېلىقى يۈكسەك ئادەم. قۇتقۇزۇڭلار دېگەن ھېلىقى قورقۇنچلۇق ئاۋازنى شۇ قىلغان بولۇشى مۇمكىن. مەن ئۇنى قۇتقۇزالامدىم، سىناپ باقاي.

ئۇ يۈگۈرۈپ بېرىپ، كۆزلىرى قېتىپ قالغان، تەنلىرى تىترەپ تۇرغان بىر چالنى كۆردى. زور وئاستىر ئۇنى ھەرقانچە يۆلەپمۇ تۇرغۇزالمىدى. ئۇ گويا دۇنيانى ئۇنتۇپ كەتكەن ئادەمدەك، يېنىدىكى ئادەمنى كۆرمىگەندەك تۆت ئەتراپقا قارايتتى ۋە ھەر خىل ئىشارەتلەرنى قىلاتتى. ئەڭ ئاخىر ئۇ بىر پۇتى تىترەش، پېيى تارتىشش ۋە

تولغىنىشلاردىن كېيىن ھەسرەتلىك نەزمىنى ئوقۇشقا باشلىدى:

كىم مېنى ئىللىتار، سۆيەر ئۆز پېتى؟
 سۇنىدۇ قىزغىن ھەم ئوتلۇق قولىنى!
 ئاتەشلەر ئەۋجگە قىزىق ئوچاقنى!
 پۇتلىرى ئىسسىققا موھتاج ئۆلگۈردەك
 تىترەيمەن زېمىننىڭ ئۈستىدە چۈنكى —
 يوچۇن بىر ھارارەت تەۋرىتەر مېنى،
 ئۆتكۈر، سوغ قىروۋلار چۆچۈتەر دىلىنى.

سەن مېنى قوغلايسەن، لېكىن مەن يەنە —
 ياتىمەن كۆرگەنچە شېرىن چۈشۈمنى!
 تىل ئاجىز ئېيتىشقا نامىڭنى سېنىڭ،
 ۋەزنىڭنى ئۆلچەشكە يوق ھېچبىر مىزان.
 بۇلۇتلار كەينىگە مۆككەن ئەي، ئوۋچى!
 مەسخىرە كۆزۈڭدە كۆزىتىپ پىنھان،
 يىقىتتىڭ چاقىمىڭ بىلەن سەن مېنى —
 مەن بۇندا ياتىمەن تاشلاپ ئۆزۈمنى.
 تەنلىرىم تولغىنار، بۇرۇنلار تىنماي
 ئەي، ۋەھشىي شىكارچى، نامەلۇم تەڭرى ...
 تىنمىسىز كۈلپەتلەر كەلگەچكە سەندىن ...

دەھشەتلىك زەربىلەر!

كەلگىن يەنە بىر!

تاشلىغىن قەلبىمنى قىلىپ سەدىپارە!

نەقىشلەر ئويۇلغان گال ئوقلار

كېلىپ جانلارنى ئۆرتەيدۇ قايسى مەقسەتتە؟

سېنىڭ شۇ ھەسرەتلىك، نۇرلۇق كۆزلىرىڭ
زېرىكمەس ئىنساننىڭ دەردىدىن نېچۈن؟
مەقسەتسىز قىينايسەن، قىيىنشىڭ نېچۈن؟
ئاي، سەن ھەسەتخور نامەلۇم تەڭرى!

ھا - ھا - ھا!

كۆرۈمسىز تون نىسپى ئارا،
كەلدىڭ سەن، تۇيدۇرماي ماڭا يېقىنلاپ،
سۆزلىگىن مۇددىئا - مەقسەتلىرىڭ نە؟
كەلدىڭ سەن،

ئاه، مېنى قىستىدىڭ ئاجايىپ يېقىن!
ھەسەتخور نېمىگە قىلسەن ھەسەت!؟
تىڭشىدىڭ يۈرىكىم سوقۇشلىرىنى!
ھەسەتخور نېمىگە قىلسەن رەشك.

كەت نېرى، نېرى كەت! مەندىن نېرى كەت!
بۇ شوتتا سەن ئۈچۈن نېمىگە كېرەك؟
قەلبىمنىڭ تۆرىگە كىرمەكچىمۇ سەن

ھەم يۈچۈن پىكىرىمنىڭ قەۋەتلىرىگىمۇ؟
نومۇسسىز! ئەي، يۈچۈن نامەلۇم ئوغرى!
سەن زادى نېمىنى ئالماقچى، ئېيتقىن!؟
قۇلىقىڭ نېمىدە، بىلمەك نېمىنى؟

ئەي، جاللات، زوراۋان، زومىگەر تەڭرى!
ئالدىڭدا ئىت كەبى ئېغىنلىمۇ يا

قۇيرۇق شىپپاڭشىتىپ قىلايمۇ ئىزھار،
بىر ساڭا سۆيگۈمنى، ئۇنتۇپ ھەممىنى!
ھاجەتسىز!

چوڭقۇر سانجىغىن مەيلى!

رەھىمسىز يالماننىڭ تىكەنلىرىنى!
مەن ساڭا ئىت ئەمەس — ئولجاڭمەن پەقەت،
بىلسەڭ گەر سەن بۇنى رەھىمسىز ئوۋچى!
مەن تەكەببۇر مەھبۇسۇڭدۇرمەن،
بۇلۇتنىڭ كەينىدە تۇرغان قاراچى!
ئېيتقىنا، چاقماققا يوشۇرۇنغۇچى،
ئېيتقىنا نە كېرەك ساڭا ئەي، تەڭرى!
نە كېرەك؟ نۆلەممۇ؟
قانچىلىك كېرەك؟

غۇرۇرۇم: باھانى ئۈستۈن قوي! دېدى.
يەنە بىر غۇرۇرۇم: ئىتتىك بول دېدى.
ھا - ھا - ھا - ھا - ھا - ھا!

مەن ساڭا

كېرەكمۇ پۈتۈن؟...

ھا - ھا - ھا - ھا - ھا - ھا -

مېنىلا قىيىناشقا تۇرغان ئەي، ساراڭ،
غۇرۇرۇم بارنى قىلامسەن تارمار؟
سۆيگۈ بەر — ئىللىقلىق بېرەر كىم ساڭا؟
كىم مېنى سۆيىدۇ بۇرۇنقىدەكلا؟
سۇنىدۇ قىزىغان قوللىرىنى كىم،
ئاتەشلەر ئەۋجگە قىزىق ئوچاقنى،
مەندەك تەنھاغا بېرەر كىم مۇزنى
(يەتتە قات مۇز كۈچلۈك قوزغار دۈشمەنلىك)
ئاتاقلىق بىر كۈچلۈك دۈشمەننى ماڭا!
پەقەت ئۆزۈڭنى —

ئاداققى ھەمراھىم كەتتى يىراققا،
ئەڭ كۈچلۈك دۈشمەننىم ناتونۇش ماڭا
شۇ جاللات — تەڭرى!...

ياق! كەلگىن!
ئازابىڭ ئېلىپ بۇياققا!
ئاداققى، ئەڭ تەنھا مەندەك كىشى يېنىغا،
ئاه، تېزدىن قايتىپ كەل!
كۆز يېشىم دەريا بوپ ئاقماقتا ساڭا!
ھەرقانداق ئاداققى ھېسسىيات ئوتى
پەقەت سەن ئۈچۈنلا كۆيەر يالقۇنلاپ.
ئاه، تېزدىن قايتىپ كەل!
ئەي، يوچۇن تەڭرى!
ئازابىم — ئاداققى شادلىقىم چۈنكى!

2

زور روئاستېر يەنە ئاڭلاۋېرىشكە تاقەت قىلالىمىدى. ئۇ قولىدىكى
ھاسسى بىلەن بايقى ھاپىزنى ئۇردى.
— بولدى، ئېيتما، — دېدى ئۇ غەزەپلىك كۈلۈپ، — ئېيتما،
ھاپىز! ساختا پۇل ياسىغۇچى! قىپقىزىل يالغانچى! مەن سېنى
چۈشەنمەيمەن!
مەن پۈتۈڭنى تېزلا ئىسسىتىپ قويىمەن. ئەي، رەزىل سېھىرگەر،
سەندەك ئادەملەرنىڭ پۈتىنى ئىسسىتىپ قويۇشقا مەن بەك ئۇستا!
— بولدى، ئورما، — دېدى ھېلىقى قېرى ئورنىدىن چاچراپ
تۇرۇپ، — ئورما، زور روئاستېر! چاقچاق قىلىپ قويغاندىم!
بۇلار ئەسلى مېنىڭ ھىيلەم، بۇ ئارقىلىق سېنى سىناپ باقاي
دېگەندىم. بىراق، سەن سېزىۋالدىڭ!
لېكىن، سەن، ئۆزۈڭمۇ ئاز — تولا چاندۇرۇپ قويدۇڭ. ئەي،
چېچەن زور روئاستېر، سەن ئەسلىدە رەھىمسىز ئىكەنسەن! سەن ئۆز
«ھەقىقەتنىڭ» بىلەن مېنى بولۇشىغا ئۇردۇڭ، ھاساڭ بىلەن ئىمقارغا

كەلتۈردۈڭ!

— ئۈنچىلىك تەسىرلىك سۆزلەپ كەتمە، — دېدى زور ئاستېر
ئاچچىقى بىلەن، — سەن ئۇستا رەڭۋاز ئىكەنسەن، گەپ قىلمسام،
ئۆزۈڭچە ھەقىقەتتىن گەپ ئاچسەنا!

ھەي، توز، ساختا دېڭىز، نېمىدەپ كولدۇرلىتىۋاتسەن؟ بايىلا
راستتەك نەزم ئوقۇغىنىڭدا، قانداق ئادەمدۇ، دەپ قاراپ قېلىشىمنى
كۈتكەن بولغىدىڭ؟

— روھ ئىستىغىپارچىسى، — دېدى چال، — مەن بايا مۇشۇنداق
ئادەمنىڭ رولىنى ئوينىغانىدىم. ئۆزۈڭ ياراتقان بۇ ئىسمىنى ئۆزىدىن
يۈز ئۆرۈگەن شائىر ۋە سېھىرگەرلەرنىڭ ۋۇجۇدىغا تاڭدىڭ، ئاشۇ
ئۆزگەرگۈچى ئاخىر ۋىجدان ۋە ئاڭ كىرىزىسىدىن توڭلاپ ئۆلۈپ
قالىدۇ.

راست گەپ قىل، زور ئاستېر، سەن مېنىڭ ھىيلەمنى دەرھاللا
سېزىۋالغان ئەمەس! بېشىمنى يۆلگىنىڭدە، مېنى قۇتقۇزغىلى
بولمايدىكەن دەپ ئويلىغانىدىڭ.

مەن سېنىڭ ھەسرەت بىلەن «بىز ئۇنى تاشلىۋەتتۇق. پەقەتلا
كارىمىز بولمىدى!» دېگىنىڭنى ئاڭلاپ، ھازىرغا قەدەر چانمىغانلىقىم
ئۈچۈن ئىچىمدە خۇشال بولدۇم.

— سەن مەندىنمۇ زېرەك ئادەملەرنى ئالدىيالايسەن، — دېدى
زور ئاستېر سوغۇققىنا، — مەن ئەزەلدىن ئالدىنىشتىن ئېھتىيات
قىلىپ كەتمەيمەن.

تەقدىرىمدە ئالدىنئالا بىلىش مۇمكىنچىلىكى يوق. بىراق، سەن
مېنى ئالدىمىساڭ بولمايدۇ. سېنى چۈشەندىم! قەلبىڭگە نۇرغۇن
سىرلار يوشۇرۇنغان! ھەتتا، بايا ئىقرار قىلغانلىرىڭمۇ راست بولۇشى
ناتايىن.

سېنىڭدەك ئىپلاس، ساختا پۇل ياسىغۇچىنىڭ قولىدىن يەنە نېمە
كېلەتتى؟ سەن دوختۇرنىڭ ئالدىدا كىيىمىڭنى سېلىۋەتسەڭمۇ

كېسىلىڭنى يوشۇرالايسەن.

شۇڭا، بايا سېنىڭ «مەن چاقچاق قىلىپ قويغانىدىم» دېگىنىڭ ئالدىدا ئۆزۈڭنى يوشۇرغىنىڭ، چاقچاقتىن باشقا يەنە راست نەرسىلەرمۇ بار. ئەمەلىيەتتە، سەن ئەسلىدىنلا روھىي ئىستىغپارچىغا بېقىنسىەن!

خاتا پەرەز قىلمىسام، سەن پۈتكۈل دۇنيانىڭ ئېزىتقۇسىغا ئايلاندىڭ، لېكىن سەندىن ھېچكىم گۇمانلانمايدۇ ھەم سېنى ئازدۇرالمىدۇ.

يىرگىنچلىرىڭ ھەقىقىتىڭ، گەپلىرىڭ يالغان. شۇنداق دېيىشكىمۇ بولىدۇكى، ئاغزىڭدىن ئېنىق يىرگىنچلىك چىقىپ تۇرىدۇ.

— سەن زادى كىم؟ — دېدى چال ۋارقىراپ، — سەن قانداقلا چە بۇنداق دېيىشكە پېتىنىڭ! مەن دۇنيادىكى ئەڭ ئۇلۇغ ئادەم! — ئۇ مەغرۇر ھالدا زور ئاستىپىغا بىر قاراپ قويدى. لېكىن، چىرايى بىردىنلا ئۆزگىرىپ ھەسرەت بىلەن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ئاھ، زور ئاستىپىر، مەن ئويۇنۇمدىن ئىنتايىن بىزار بولدۇم. ھەرقانداق ئويۇندىن زېرىكتىم. ئەمەلىيەتتە، مەن ئۇلۇغ ئەمەس. يالغاندىن شۇنداق بولۇۋېلىشنىڭ نېمە ھاجىتى! لېكىن، مېنىڭ ئۇلۇغلۇق ئىزدىگىنىمنى سەنمۇ بىلىسەن!

مەن ئۇلۇغ قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، كۆپچىلىكنى ئىشەندۈرەي دەپ ئويلىغانىدىم. لېكىن، قۇربىم يەتمىدى. شۇڭا، ھالىمدىن كەتتىم.

زور ئاستىپىر، مەن ئۆزۈمنى ئالداۋاتىمەن. شۇڭا، ئاخىر مۇشۇ كۈنگە قالدىم، بۇنىسى راست!

— سەن گەرچە مەغلۇپ بولغان بولساڭمۇ، يەنىلا شەرەپلىكسەن، — زور ئاستىپىر ئىككى تەرىپىگە قاراپ دېدى، — سەن ئۇلۇغلۇق ئىزدىگەچكە، شان - شەرەپ سېنى قىممەتلىك يولغا سالدى ھەم خاتا

باشلىدى. ئەسلىدىمۇ سەن ئۇلۇغ ئەمەس ئىدىڭ.

سەن ناچار سېھىرگەر، قىلمىشلىرىڭدىن بىزار بولدۇڭ ھەم ئاشكارا ھالدا «ئەمەلىيەتتە مەن ئۇلۇغ ئەمەس» دېدىڭ. مانا بۇ سېنىڭ ئەڭ سۆيۈملۈك ۋە سەممىي يېرىڭ.

شۇڭا، مەن سېنى روھىي ئىستىغپارچى دەپ ھۆرمەتلىدىم. ساڭا بىر قاراپلا، سەممىيلىكىڭنى شۇ ھامان بايقىدىم.

قېنى، ئېيتقىنا، ئورمىنىدىن نېمە ئىزدەۋاتسەن، سەن يەنە ئۆتەر يولۇمدا يېتىۋېلىپ، ماڭا نېمىنى ئىسپاتلاپ بەرمەكچى، سەن مېنى قانداق سىنىماقچى؟

زور ئاستىر كۆزلىرى نۇرلانغان ھالدا شۇنداق دېدى.

— مەن سېنى سىنىدىمۇ؟ — دېدى ھېلىقى سېھىرگەر چال بىرپەس ئويلانغاندىن كېيىن، — پەقەتلا بىرنى ئىزدەۋاتمەن.

ئاھ، زور ئاستىر، مەن بىر ئادالەتچىنى، بىر ساددا ئادەمنى، بىر دىيانەتچىنى، مۇتلەق راستچىل كىشىنى، ئەقىل - پاراستى دېڭىزدەك مول ئادەمنى، بىلىم ئەۋلىياسىنى، ئۇلۇغ ئادەمنى ئىزدەۋاتاتتىم!

ئاھ، زور ئاستىر، چۈشەنمىدىڭمۇ؟ مەن زور ئاستىرنى ئىزدەۋاتمەن!

ئىككىسى ئۇزاققىچە ئۈندىمىدى، خىيالغا چۆكۈپ كۆزلىرى يۇمۇلۇپ كەتكەن زور ئاستىر بىرپەستىن كېيىن يەنە رېئاللىققا قايتىپ، سېھىرگەرنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئۈستىلىق بىلەن دېدى:

— ياخشى! مۇشۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ، زور ئاستىرنىڭ غارىغا بارىسەن. ئۇ يەردىن ئىزدىمەكچى بولغان كىشىڭنى تاپالايسەن.

مەخلۇقلىرىمىدىن ياردەم تىلىسەڭمۇ بولىدۇ، ئۇلار ئىزدىشىپ بېرىدۇ. چۈنكى، غارىم ئىنتايىن چوڭ.

مەن ئۇلۇغ ئادەمنى كۆرۈپ باقمىغان. ھازىر ئەڭ ئۆتكۈر كۆزلەرمۇ ئۇلۇغ نەرسىلەرنى تونۇيالمايدۇ. چۈنكى، بۇ ئاۋام دەۋرى.

مەن كېرىلىۋاتقان، خورەك تارتىۋاتقان نۇرغۇن ئادەمنى كۆردۈم. لېكىن، ئاۋام توۋلاپ: «قاراڭلار، بۇ ئۇلۇغ ئادەمنى!» دېيىشتى. كۈرەكنىڭ نېمە پايدىسى! يەل بەربىر قېچىپ كەتتىغۇ. پاقىنىڭ قورسىقى زىيادە كۆپۈپ كەتسە ئېتىلىپ كېتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن يەلمۇ قېچىپ كېتىدۇ. سېمىزلىرنىڭ قورسىقىدىن تۆشۈك ئېچىش ياخشى ئويۇن. ئەستە تۇتۇڭلار، بالىلار!

بۇ ئاۋام دەۋرى. ئۇلۇغ ۋە ئەرزمەس ئادەملەرنى كىم پەرق ئەتسۇن؟ كىممۇ ھەقىقىي ئۇلۇغلۇقنى ئىزدەپ تاپسۇن؟ بەلكىم، ساراڭلارلا — پەقەت ساراڭلار ھەقىقىي ئۇلۇغلۇقنى ئىزدەپ تاپالايدۇ.

ھەي، غەلبەتە ساراڭ، ئۇلۇغ ئادەمنى ئىزدەۋاتامسەن، ئۇنى ئىزدەشنى كىم ئۆگەتتى، ھازىر ئۇنى ئىزدەش ۋاقتىمۇ، ھەي، ئەخمەق ئىزدىگۈچى، نېمىشقا مېنى سىناپ باقماقچى بولدۇڭ؟

زور وئاستىر شۇنداق دېدى ۋە خۇشال - خۇرام يولىنى داۋام قىلدى.

66. ئىشىنىشلىق

زور وئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

زور وئاستىر ھېلىقى سېھىرگەردىن ئايرىلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئېگىز بوي، قارامتۇل، يۈزلىرى جۈدەڭگۈ ۋە تاتراڭغۇ ئادەمنىڭ يولدا ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ، كۆڭلى غەش بولدى.

«نەس باستى، — دېدى ئۇ ئىچىدە، — يەنە ساختا ئازاب، بەلكىم ئۇ دىن تارتقانتقۇچى تىپىدىكى ئادەمدۇر. بۇلار زادى مېنىڭ بۇ يېرىمدە نېمە قىلىدىغاندۇ؟ ئۇ ھۈنەر ئىشلىتىدىغان پېرىخونغا ياكى تەڭرىدىن شەپقەت تىلەيدىغان چۈشكۈن مۆجىزىكارغا ۋە خاسىيەتلىك ماي سۈرتۈۋالغان دۇنيا ھاقارەتچىسىگە ئەجەب ئوخشىشىدىكەنە. ھۇ، جىن ئۇرغۇر!»

لېكىن، ئالۋاستى ھەمىشە ئۇ بار چاغدا كۆرۈنمەيدۇ. بۇ ئۆلگۈر پاپا ۋە توكۇر ھەمىشە كېچىكىپ كېلىدۇ!

زورۇن ئاستىپ تىت - تىت بولۇپ ئاشۇنداق تىللىدى ھەم قاپقارا ئادەمدىن قانداق قېچىشنى ئويلىدى. لېكىن، ئىش ئۇنىڭ ئويلىغىنىدەك بولمىدى. چۈنكى، ئۇ ئادەم ئۇنى كۆرۈپ قالغانىدى. كېيىن، ئۇ خۇشاللىقنى باسالماي زورۇن ئاستىپنىڭ يېنىغا كەلدى.

— بۇ يولۇچىنىڭ كىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، — دېدى ئۇ، — يول ئىزدەپ ئېزىپ قالغان قېرىغا ياردەم قىل. ئۇ يەردە خەۋپكە ئۇچرىشى مۇمكىن!

بۇ يەر مەن ئۈچۈن يۈچۈن ھەم يىراق، ھايۋانلارنىڭ ئاۋازلىرىنى تاڭلىدىم. مېنى قوغدىغان ئادەم ئۆلۈپ كەتتى.

مەن ئەڭ ئاخىرقى تەقۋادارنى، ھۆكۈما ۋە زاھىتىنى ئىزدەۋاتىمەن. ئۇ ئورماندا تەنھا تۇرىدۇ. ئۇ پۈتكۈل دۇنيا بىلىپ كەتكەن ئاشۇ ئىشنى تېخى بىلمەيدۇ.

— ئۇ نېمە ئىش ئىدى؟ — سورىدى زورۇن ئاستىپ، — ئىلگىرى پۈتكۈل دۇنيا ئېتىقاد قىلىپ كەلگەن ئاشۇ تەڭرى ئۆلدىمۇ - يا؟

— توغرا، — دېدى چال كۆڭلى بۇزۇلۇپ، — مەن تېخى بۇرۇنقى تەڭرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى نەپسىگىچە خىزمىتىدە بولدۇم.

ھازىر ئىشىسىز، غوجايىنىسىز قالدىم، لېكىن يەنىلا ئەركىسىز يۈرىمەن، ئەسلىمە ئىچىدە ئىزدەشتىن باشقا كۆڭلۈم بىردەممۇ ئېچىلمىدى.

ئۆزۈمگە مۇراسىم ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، خۇددى ئۆزۈم ئاخىر بىر پاپاغا ياكى دىن ساھىبىغا ئايلانغاندەك تەنتەنە قىلىش ئۈچۈن بۇ تاغقا كەلدىم. ساڭا ئېيتاي، مەن ئاخىرقى پاپا! شۇڭا، مەن تەقۋادارلىق ئەسلىمىسى ۋە ئىلاھىي تەبرىك مۇراسىمى ئۆتكۈزۈمەن.

بىراق، ئەمدى ئۇ — ئاشۇ ساداقەتمەن كىشى، ئورماندا تۇرىدىغان ھۆكۈما ھەم ھەمىشە تەڭرىنى مەدھىيەلەيدىغان ئادەم ئۆلدى.

مەن ئۇنىڭ كەپسىگە ئىزدەپ بېرىپ سايىسىنىمۇ كۆرمىدىم. لېكىن، ئۇ يەردە ئىككى بۆرىنى كۆردۈم. ئۇلار ئۇنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن توختىماي ھۇۋلايتتى. چۈنكى، بارلىق جانىۋارلار ئۇنى سۆيەتتى. شۇڭا مەن دەرھال كېتىپ قالدىم.

بۇ قېتىمقى ئورمان سەپىرىم مۇشۇنداق ئاخىرلاشتىمۇ؟ ياق، مەن باشقا دەھرىيلەر ئىچىدىن ئەڭ تەقۋادار كىشىنى ئىزدەپ تېپىش — زور ئاستېرنى ئىزدەپ تېپىش قارارىغا كەلدىم.

چال شۇنداق دېگەچ، ئالدىدا تۇرغان كىشىگە ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن تىكىلدى. زور ئاستېر پاپانىڭ قولىنى قىستى ھەم ھۆرمەت نەزەرى بىلەن قارىدى.

— قارا، ئەي، ھۆرمەت ئىگىسى، — دېدى ئۇ كېيىن، — بۇ نېمىدېگەن ئەپچىل ھەم ئۇزۇن قول. بۇ قول ھەمىشە كىشىگە بەخت ئاتا قىلىدۇ. ئەمدى بولسا سەن ئىزدىمەكچى بولغان كىشى، زور ئاستېر مېنىڭ قولۇمنى تۇتۇپ تۇرىدۇ.

مەن دەل ئاشۇ دەھرىي زور ئاستېر بولمەن، ئىلگىرى: «كىم مەندىنمۇ بەتتەر بولسا، مەن شۇنىڭ تەلىماتىنى ئۆگىنىمەن» دېگەندىم.

زور ئاستېر شۇنداق دېدى — دە، ئۆتكۈر نەزەرلىرى ھېلىقى پاپانىڭ كۆڭلىدىكى ئويلار ۋە پىكىرلەرنى كۆرۈپ يەتتى. ئەڭ ئاخىر ھېلىقى پاپا دېدى:

— تەڭرىگە بەك ئېتىقاد قىلىدىغان ۋە تەڭرىنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشمەكچى بولغان ئادەم ئەمەلىيەتتە ھېچنېمىگە ئېرىشەلمەيدۇ. قارا، مەن سەندىنمۇ ئۆتە دەھرىي، لېكىن بۇنىڭ پەخىرلەنگۈدەك نەرى بار؟

— سەن ئاخىرقى دەقىقىگىچە ئۇنىڭ خىزمىتىدە بولدۇڭ، — بىرپەس قاتتىق سۈكۈتتىن كېيىن، زور ئاستېر ئويچان جاۋاب بەردى، — سەن ئۇنىڭ قانداق ئۆلگىنىنى بىلمەسەن؟ كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنى ھېسداشلىق تۇنجۇقتۇرغان دېيىشىدۇ. خاتا ئەمەستۇ؟

چۈنكى، ئۇ ئىنسانلارنىڭ كىرىستىگە مۇخلىنىشىغا قاراپ تۇرالمايتتى. شۇڭا، ئۇنىڭ ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببىتى ئۇنىڭ دوزىخى بولۇپ، ئاخىر ئۇنى ئۆلۈم يولىغا باشلىدى. شۇنداق ئەمەسمۇ؟

ھېلىقى پاپا تۆت تەرەپكە قورققانداك قاراپ قويۇپ ئۈندىمىدى ھەمدە ئىنتايىن ئازابلىق ۋە مەيۈس قىياپەتكە كىردى.

— ئۇ كەتسۇن، — زور ئاستىپ ئۇزاق ئويلىنىپ، كۆزلىرىنى ھېلىقى پاپاغا تىكىپ تۇرۇپ دېدى، — ئۇنىڭغا يول بېرىڭلار، ئۇ ئۆلدى. گەرچە سەن باشتىن - ئاخىر پۈتۈن ھېسسىياتىڭ بىلەن ئۆلگۈچىنى مەدھىيەلەپ، كىشىنىڭ ھۆرمىتىنى قوزغىساڭمۇ، لېكىن سەن ماڭا ئوخشاشلا ئۇنىڭ قانداق ئادەملىكىنى ئېنىق بىلسەن. ئۇنىڭ ئۆلۈمۈمۇ ئادەتتىكىچە ئەمەس.

— ئۈچ كۆز بىلەن قارىغاندا، — دېدى ھېلىقى پاپا ھاياجانلانغان ھالدا (چۈنكى، ئۇنىڭ بىر كۆزى كۆرمەيتتى)، — تەڭرىنىڭ ئىشلىرىنى مەن زور ئاستىپىغا قارىغاندا ئېنىق بىلىمەن ھەم شۇنداق بولۇشى كېرەك.

مۇھەببەتتىنمۇ ئۇزۇندىن بۇيان ئۇنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ كەلدى ھەم ئىرادەممۇ ئۇنىڭ ئىرادىسىگە بويسۇندى. بىراق، بىر ياخشى مۇلازىم ھەممە ئىشلارنى ھەتتا غوجايىنىڭ كۆڭلىدىكى مەخپىيەتلەرنىمۇ بىلىشى كېرەك.

ئۇ كۆڭلىگە نۇرغۇن نەرسىلەرنى يوشۇرغان تەڭرى ئىدى، راست ئۇنىڭ تەڭرىنىڭ ئوغلى سۈپىتىدە دۇنياغا كېلىشىمۇ بىر سىر. ئۇنىڭ ئېتىقاد ئىشىكىنىڭ ئالدىدا ناشايان ئىشلار بار.

ئۇنى مۇھەببەت تەڭرىسى دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى چوقۇم مۇھەببەتنىڭ ئۆزىنى ئانچە ھۆرمەت قىلىپ كەتمەيدۇ. شەرقتىن كەلگەن ئاشۇ تەڭرىنىڭ سودىيە بولغۇسى يوقمۇ؟ ئۇ ئەسەبىي كىشىلەرنىڭ خىيالىغا ئاللىقانداق تارتۇقلاش، جازالاش ۋە قىساسلار كىرىپ چىقمايدۇ. تەڭرى ياش چېغىدا قاتتىق قول ئىدى ھەم قىساسنى

قولدىن بەرمەيتتى. ئۇ يەنە ئۆز ئىخلاسمەنلىرىگە دورا سۈپىتىدە دوزاخ بەرپا قىلغان.

كېيىن ئۇ قېرىپ كەتتى، ئاجىز ھەم رەھىمدىل بولۇپ كەتتى. دادىغا ئەمەس، بوۋىغا، بولۇپمۇ ئاران ماڭىدىغان چوڭ مومىغا ئوخشىشىپ قالدى.

ئۇ ئوچاقنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، بارغانسېرى ئاجىزلاپ كەتتى. ئۆزىنىڭ ئاجىز پۇتلىرى سەۋەبىدىن شادلىنالمىتتى، ھەتتا بۇ دۇنيا ۋە ئىرادىدىن بىزار بولدى. بىر كۈنى ئۆزىنىڭ ھەددىدىن زىيادە ھاسىراشلىرىدىن تۇنجۇقۇپ ئۆلدى.

— پاپا، — زور ئاستىر ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى، — ھەممىنى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆرگەنمۇ؟ ئەينى ۋاقىتتىكى ئەھۋال مۇشۇنداق بولۇشمۇ مۇمكىن، بولماسلىقىمۇ مۇمكىن. ئىلاھلار ئۆلگەندە ھەر خىل ئۆلىدۇ.

— ياخشى، قانداقچە ئۆلسۇن، بەربىر ئۇ ئۆلدى! ئۇ مەن بىلەن چىقىشىپ كېتەلمەيتتى، شۇڭا ئۇنى ئەيىبلەپ ئولتۇرمايمەن.

مەن ئاددىي، ئېنىق نەرسىلەرنى ياخشى كۆرىمەن. بۇنى سەندەك دىن تارقاتقۇچىمۇ بىلىسەن. ئۇ سەن بىلەن بىر تىپتىكى ئىنتايىن مۇجەمل ھەم غۇۋا نەرسە.

يەنە كېلىپ ئۇمۇ ئانچە ئېنىق ئەمەس. پەقەت بىز ئۇنى چۈشىنەلمىگەنلىكىمىز ئۈچۈنلا، ئۇ سەپرا بەكلا خاپا بولۇپ كېتىدۇ. لېكىن، ئۇ نېمە ئۈچۈن بىزگە ئېنىقنى ئېيتمايدۇ؟

ئەگەر گۇناھ قۇللىقىمىزدا بولسا، نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى چۈشەنمەيدىغان قۇلاقنى بېرىدۇ، ئەگەر قۇللىقىمىزدا كىر بار دېيىلسە، ئۇنداقتا ئۇنى كىم سېلىپ قويغان؟

ساپال بۇيۇملار نېمە ئۈچۈن ياخشى ياسالمىغان. ئۇ ساپالچى تېخى ھۈنەرنى تۈزۈكرەك ئۆگەنمەي تۇرۇپ، ئاچچىقنى ئۆزىنىڭ ساپال بۇيۇملىرىدىن ئالدى. مانا بۇ گۈزەللىكنى ھېس قىلالماسلىقتىن

كەلگەن گۇناھ.

ھېسداشلىق ئىچىدىمۇ بىر خىل ياخشى ھەۋەس بولىدۇ. بۇ ھەۋەس ئاخىر ئېغىزىنى ئاچتى:

— بۇنداق تەڭرىنى ئەكېتىڭلار. بىزگە تەڭرى بولمىسىمۇ بولىدۇ؛ تەقدىرىمىزنى ئۆزىمىزلا ئۈستىمىزگە ئالايلى! ساراڭ بولساقمۇ مەيلى، ئۆز - ئۆزىمىزگە تەڭرى بولايلى!

— بۇ قانداق گەپ؟ — دېدى ھېلىقى پاپا، — زور روئاستېر، ئىشەنمىگىنىڭ ئىشەنگىنىڭدىنمۇ تەقۋا ئىكەن! كۆڭلۈڭدە بىر ئىلاھ بار ئىكەن. ئۇ سېنى دەھرىيلىككە بويسۇندۇرىدىكەن.

مانا بۇ سەندىكى تەقۋادارلىقنىڭ سېنى تەڭرىگە ئىشەندۈرمىگەنلىكى ئەمەسمۇ؟ سېنىڭ ئاشۇ ھەددىدىن ئاشقان سەمىمىيلىكىڭ سېنى ھامان ياخشى - ياماندىن ھالقىتىدۇ!

قېنى، ساڭا نېمىنى قالدۇردى؟ كۆزۈڭ، قولۇڭ، ئاغزىڭ بار، مانا بۇلار مەڭگۈلۈك تىلاۋەت ئۈچۈن بېرىلگەن، ئادەم پەقەت قولى بىلەنلا تىلاۋەت قىلمايدۇ.

سەن ئۆزۈڭنى ئەڭ دەھرىي ھېسابلىساڭمۇ، ئەمما سەندىن ئۇزۇن يىللىق تىلاۋەتنىڭ كۈچلۈك، پاك پۇرىقىنى سەزدىم، بۇ مېنى ھەم خۇشال قىلدى، ھەم مەيۈسلەندۈردى.

ئەھ، زور روئاستېر، بۈگۈن كەچتە مېھمىنىڭ بولاي، دۇنيادا سەن بىلەن دەرەقەمتە بولۇشتىنمۇ ئارتۇق كۆڭۈللۈك ئىش بولماس!
— ئامىن! شۇنداق بولغاي، — دېدى زور روئاستېر تەئەججۈپ بىلەن، — مۇشۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ زور روئاستېرنىڭ غارىغا بارىسەن.

راست، سەندەك ھۆرمەت ساھىبىغا يول باشلاشنى مەنمۇ خالايمەن. چۈنكى، تەقۋادارلارنى سۆيىمەن. لېكىن، شۇ تاپتا بىرى قۇتقۇزۇشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. مەن سەندىن تېز رەك ئايرىلمىسام بولمايدۇ.

زېمىندا ھېچكىم زىيان - زەخمەتكە ئۇچرىماسلىقى كېرەك، غارىم خەۋپ - خەتەردىن ساقلايدىغان پاناھلىق جاي. مۇھىمى، ھەربىر

بىچارىنىڭ مەزمۇت تۇپراقتا قايتا باش كۆتۈرۈشىگە تىلەكداشمەن. لېكىن، غەم - ھەسرەتلىرىڭنى ئۆشەنمەڭدىن كىممۇ ئېلىۋېتەلمىسۇن؟ تېنىم بەكلا ئاجىز، ئۇنى قىلالمايمەن! راست، يەنە ئۇزاق كۈتۈشمىز كېرەك تاكى تەڭرىڭنى تىرىلدۈرىدىغان كىشى كەلگۈچە.

چۈنكى، بۇرۇنقى ئۇ تەڭرى يوق، ئۇ راستتىنلا ئۆلدى.

67. بەتبەشىرە ئادەم

زور ئاستىپەر يەنە تاغ ۋە ئورمانلاردىن ئۆتتى، كۆزلىرى توختىماي بىر نەرسىلەرنى ئىزدەيتتى. بىراق، ئىزدەمەكچى بولغان ئادەم - خەتەردە قېلىپ قۇتقۇزۇش تەلەپ قىلغان ئادەمنىڭ سايىسىنىمۇ كۆرمىدى. لېكىن، يول بويى ئۇنىڭ كەيپىياتى ئىنتايىن ياخشى بولدى ۋە تەشەككۈر ھېسسىياتىغا تولدى.

— بۈگۈن ئېرىشكەنلىرىم ھەقىقەتەن ياخشى، — دېدى ئۇ، — باشتىكى ناچارلىقنى تولۇقلىيالايدۇ! بىرقانچە غەلىتە سۆھبەتداشنى ئۇچراتتىم! مەن ئەمدى ئۇلارنىڭ قىلغان گەپلىرىنى ياخشى نەرسە يېگەندەك ئالدىرماي چاپنايمەن، چىشلىرىم ئۇلارنى كۈكۈم - تالقان قىلىۋېتىپتۇ، ئاخىردا ئۇلار قەلبىمگە سۈتتەك ئېقىپ كىرىدۇ!

ئۇ بىر قىيا تاشتىن ئايلىنىپ ئۆتكەندىن كېيىن، كۆز ئالدىدىكى مەنزىرە پۈتۈنلەي ئۆزگەردى. زور ئاستىپەر گويا ئۆلۈم ئىقلىمىغا كىرىپ قالغاندەك بولدى.

بۇ يەردە قارا ياكى قىزىل قىيا ئورمانلىرى بار ئىدى. نە گۈل - گىياھلارنى كۆرگىلى بولمايتتى، نە قۇشلار ناۋاسىنى ئاڭلىغىلى بولمايتتى. چۈنكى، بۇ يەر بارلىق جانىۋارلار، ھەتتا ۋەھشىي ھايۋانلارمۇ قاچىدىغان جاي ئىدى. پەقەتلا سەت، تۇم يېشىل يىلانلار قېرىغىنىدا بۇ يەرگە كېلىپ ئۆلۈم كۈتەتتى. شۇڭا، پادىچىلار بۇ يەرنى «يىلانقازا»

جىلغىسى دەيتتى.

لېكىن، زور ئاستېر پۈتۈن كۈچى بىلەن ئەسلىمەكتە. چۈنكى، ئۇ گويىا بۇ يەرگە كېلىپ باققانداك ھېس قىلدى. ئۇنىڭ كۆڭلى خىرلەشتى، قەدەملىرىمۇ ئاستىلدى. ئاخىر توختىدى. دەل مۇشۇ چاغدا، ئۇ بېشىنى توساتتىنلا كۆتۈرۈپ، يول بويىدىكى بىرنەرسىنى كۆردى. ئادەمگە ئوخشىشىدىغانداك ياكى ئوخشاشمايدىغانداك، زادى نېمىلىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان بىرنەرسىنى كۆردى، زور ئاستېر ئۇ نەرسىگە كۆزىنى ئۈزمەي تىكىلىپ قاراپ تۇرغانلىقىدىن خىجىل بولۇپ، ئالمان - تالمان بۇرۇلۇپ، مېڭىشىنى داۋاملاشتۇردى ۋە شۇملۇق پۇراپ تۇرغان بۇ جايدىن تېزىرەك كەتمەكچى بولدى. توساتتىن، خۇددى كېچىلىرى سۇ تۇرۇبىسىنىڭ يوللىرى ئېتىلىپ قېلىپ غورۇلدىغانداك، بۇ جىمجىت چۆلدىن بىر ئاۋاز كەلدى، ئۇ ئاخىر ئادەم ئاۋازىغا ئايلىنىدى - دە، دەپتى:

— زور ئاستېر! زور ئاستېر! تېپىشىمىقىمغا جاۋاب بەر! ئېيتە!
گۇۋاھچىدىن قىساس ئېلىش دېگەن نېمە؟
كەينىڭگە يان، چۈنكى ئۇ يەردە غىلتاڭ مۇز بار! پەخەس بول،
تەكەببۇرلۇقۇڭنىڭ پۈتى سۈنمىسۇن!
ھەي، مەغرۇر زور ئاستېر، سەن ئۆزۈڭنى ئىنتايىن ئەقىللىك
ھېسابلايسەن! ئۇنداق بولسا تېپىشماقلىرىمغا جاۋاب بەر!؟ ئېيتە، مەن
كىم؟

زور ئاستېر بۇ گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، كۆڭلىدە نېمىلەرنى ئويلىغاندۇ دەيدىغانلىرى! شۇ تاپتا ئۇنىڭ ھېسداشلىقى ئىختىيارسىز قوزغالدى ھەم شۇئانلا يەرگە يىقىلدى، خۇددى ئورمان كەسكۈچىلەر كەسكەندىن كېيىن بىردىنلا غۇلاپ چۈشكەن دۇب دەرىخى ئورمان كەسكۈچىلەرنىمۇ قورقۇتۇۋەتكەندەك بولدى. لېكىن، ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، قەتئىي تۈسكە كىردى:

— سەن ماڭا ئىنتايىن تونۇش، — دېدى ئۇ قەتئىي تەلەپپۇزدا، —

سەن تەڭرىنىڭ قاتىلى! ماڭا يول بەر. سەن ئۆزۈڭنى ئېنىق كۆرگەن ئادەمگە تاقەت قىلىپ تۇرالمىسەن. سەن بەتەشەرە ئۇنىڭدىن قىساس ئالماقچى بولۇۋاتسەن!

زور وئاستىر شۇنداق دېدى - دە، ئۆتۈپ كەتمەكچى بولدى. لېكىن، ئۇ غەلىتە مەخلۇق ئۇنىڭ پېشىگە ئېسىلىۋېلىپ كاسىلداشقا باشلىدى. - توختا! - دېدى ئۇ ئاخىر.

ئالدىرىما! سېنى قانداق پالتىنىڭ يىقتانلىقىنى بىلدىم. سېنى تەبرىكلەيمەن، زور وئاستىر، سەن يەنە تۇرالىدىڭ!

مەن سېنىڭ ئاشۇ تەڭرى قاتىلىنىڭ تۇيغۇسىنى تەسەۋۋۇر قىلالايدىغىنىڭنى چۈشىنىمەن. كەتمە، قېشىمدا ئولتۇر! مەن سېنى مۇنداقلا تۇتۇۋاتقىنىم يوق.

سەندىن باشقا كىمدىن مەسلىھەت ئالاتتىم. كەتمە، ئولتۇرغىن! بىراق، ماڭا قارىما! سەتلىكىمگە ئېتىبار قىل!

ھەممىسى ماڭا زىيانكەشلىك قىلماقتا، شۇ تاپتا، سەن مېنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پاناھىگامم. ئۇلار ئۆچمەنلىكتىن ياكى قازى سۈپىتى بىلەن زەھەرلىك قول سالغان ئەمەس، بۇنداق زىيانكەشلىكنى مەسخىرە قىلىمەن، ئۇنىڭدىن شەرەپ ھەم خۇشاللىق ھېس قىلىمەن.

بارلىق نەتىجىلەر ھازىرغا قەدەر كۆپ زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان كىشىلەرگە تەۋەغۇ؟ سۈيىقەستچىلەر بويسۇنۇشنى تېزلا ئۆگىنىۋالىدۇ، ئۇ ھەمىشە زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ يۈرىدۇ. ئۇلار ھېسداشلىق قىلىدۇ. مەن ئۇلارنىڭ ھېسداشلىقىدىن ئۆزۈمنى قاچۇرۇپ قېشىڭغا كەلدىم. زور وئاستىر، مېنى ھىماتىڭغا ئال، سەن مېنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پاناھىگامم، مېنى بىردىنبىر سېزىۋالغان كىشى.

سەن تەڭرى قاتىلىنىڭ تۇيغۇسىنى بىلىپ بولدۇڭ، ماڭما! چوقۇم ماڭماقچى بولساڭ، سەن تەنتەك مېنىڭ يولۇمدا ماڭما، چۈنكى ئۇ يول مۇشەققەتلىك!

سەن گەپلىرىمدىن بىزار بولدۇڭمۇ ياكى ۋالاقىتە گكۈرلىكىمدىنمۇ؟
لېكىن، سەن تەنتەك مېنىڭ يولۇمدا ماڭما، چۈنكى ئۇ يول
مۇشەققەتلىك!

يېنىمدىن ئوغرىلىقچە ئۆتۈپ كەتمەكچى بولغىنىڭدىن خىجىل
بولغىنىڭ ماڭا ئېنىق. شۇڭا، سېنىڭ زور وئاستېر ئىكەنلىكىڭنى
بىلىۋالدىم.

باشقىلار سۆز ياكى كۆز بىلەن ماڭا ساخاۋەت قىلىدۇ ياكى
ھېسداشلىقنى بىلدۈرىدۇ. لېكىن، سەن تىلەمچى ئەمەسلىكىمنى
سېزىۋالدىڭ.

ئەسلىي مەن ئىنتايىن دۆلەتمەن ئىدىم، ئاشۇ بەھەيۋەت،
ۋەھىملىك، كۆرۈمىسىز، تەسۋىرلىگۈسىز نەرسىدىنمۇ باي ئىدىم.

ئاھ، زور وئاستېر، خىجىل بولۇشۇڭ ماڭا شەرەپ ئاتا قىلدى!
مېنىڭ ھېسداشلىق پاتىقىغا پېتىپ قالغانلاردىن مىڭبىر جاپادا
قىچىپ چىقىشىم، ئاشۇ «ئىچ ئاغرىتىش زىيانلىق» دەپ جار
سالالايدىغان ئاشۇ بىردىنبىر ئادەمنى تېپىش ئۈچۈن — ئۇ دەل سەن،
زور وئاستېر!

مەيلى ئۇ خىل ئىچ ئاغرىتىش تەڭرى ياكى ئىنساندىن كەلگەن
بولسۇن، پېقىرلىققا نىسبەتەن بىر خىل ھاقارەت. ھىممەتسىزلىك
ھىممەتتىن كۆپ ئەلا!

ئەمما، ھازىرقىلار ئىچ ئاغرىتىشنى ئەخلاق دەپ تونۇيدۇ. ئۇلار
ئاجايىپ بەختسىزلىك، كۆرۈمىسىزلىك ۋە مەغلۇبىيەتلەرنى ھۆرمەت
قىلىشنى قىلچە بىلمەيدۇ.

مەن گوي پادىلارغا قارايدىغان ئىتنىڭ كۆزى مىغىلداپ تۇرغان
قويلارنىڭ دۈمبىسىدىنمۇ يۇقىرىنى كۆرگەندەك، ئۇلاردىنمۇ يىراقنى
كۆرمەن. ئۇلار پەقەت بىر ئوچۇم ئاجىز تۈكلۈك، مۇلايىم، سىدام
ئىنسانلاردۇر.

تېمىز سازلىققا ئېرەنسىز ھالدا قاراپ تۇرغان ئاق لەيلەك

قوشىدەك، مەنمۇ شۇنىڭدەك خۇنۇك، ئەرزىمەس دولقۇنلارغا، ئەرزىمەس ئىرادە ۋە روھلارغا تىكىلدىم.

ئىلگىرى بىز ئاشۇ ھەقىقەت، ئەرزىمەسلىرىنى توغرا دەپ قارىغاندۇق. شۇڭا، كېيىن ئۇلارغا ھوقۇقىمۇ تاپشۇرۇپ بەردۇق. ئۇلار «پەقەت ئەرزىمەسلىرى ياخشى دېگەن نەرسىلا ياخشىدۇر» دەپ بار ئاۋازى بىلەن جار سالماقتا!

كۆز ئالدىمىزدىكى ھەقىقەتلەرنىڭ كۆپىنچىسى، ئاشۇ ئەرزىمەسلىرىنىڭ پىرىدىن قالغان دەۋەتلەردۇر. غەلىتە ھۆكۈم ۋە ئەرزىمەسلىرىنىڭ قانۇنى ئۆزىنى «مەن ھەقىقەت» دەپ ئاتايدۇ. ئۇ تەلۋە ئەرزىمەسلىرىنىڭ خورىكىنى ئۆستۈرۈۋەتتى. ئۇ: «مەن ھەقىقەت» دەپ توۋلىغاندا چوڭ خاتالىق ئۆتكۈزگەندى.

بىر تەكەببۇر كىشى بىلەن ئەدەپ - ئىكرام قىلىشقا بولاتتىمۇ؟ ئاھ، زور روئاستىپ، سەن ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەن ھەم «ياق، ياق» دېگەن.

سەن كىشىلەرنى خاتالىق ئۆتكۈزۈشتىن ساقلىنىشقا ئۈندىگەن - ئالدى بىلەن ساقلىنىدىغىنى ئىچ ئاغرىتىش، بۇ سۆزۈك باشقىلارغا ئەمەس، بەلكى ئۆزۈڭ ۋە ئۆزۈڭگە ئوخشاشلارغا قارىتىپ ئېيتىلغان.

سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۇلۇغ شور پېشانىلىكىڭدىن نومۇس قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن خىجىل بولىسەن. راست، «ئىچ ئاغرىتىش بۇلۇت پەيدا قىلىدۇ، پەخەس بول ئىنسان!» دېگەندىك.

سەن: «بارلىق يارانقۇچىلارنىڭ ھەممىسى رەھىمسىز، مۇقەددەس سۆيگۈ ئۆزىدىكى ھېسداشلىقتىن ھالقىپ كەتكەن» دېگىنىڭدە، ئەي، زور روئاستىپ، مەن سېنى ھاۋانىڭ خۇپىنى ياخشى بىلىدىكەن، دەپ ئويلىغاندىم!

لېكىن، ئۆزۈڭدىن ئۆزۈڭنىڭ ئىچ ئاغرىتىشىدىن ساقلان! چۈنكى، نۇرغۇن جاپاكەشلەر، گۇمانخورلار، ئۈمىدسىزلەر، ھەۋەسكارلار

ۋە ئاچ - زېرىنلەرنىڭ ھەممىسى قېشىڭغا كېلىۋاتىدۇ. شۇڭا، سېنى مەندىنمۇ بەكرەك پەخەس بولۇشقا ئاگاھلاندۇرىمەن. سەن مېنىڭ ئەڭ ياخشى ۋە ئەڭ يامان تېپىشماقلىرىمغا (مەن كىم ۋە گۇناھلىرىم نېمە دېگەنگە) جاۋاب بەردىڭ، مەنمۇ سېنىڭ قانداق پالتىدىن يېقىلغانلىقىڭنى بىلىمەن.

بىراق، تەڭرى ئۆلمىسە بولمايدۇ! چۈنكى، ئۇ ئۆتكۈر كۆزى بىلەن كۆزىتىدۇ. ئۇ ئىنسان قەلبىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمى ۋە يىلتىزىنى كۆرۈپ يەتتى، ئىنسانلارنىڭ نومۇسىزلىقى ۋە رەزىللىكىنىمۇ كۆرۈپ يەتتى.

ئۇنىڭ ھېسداشلىقى خىجىللىقتىن خالىي. شۇڭا، ھەتتا ۋۇجۇدۇمدىكى ئەڭ مەينەت يەرلەرگىمۇ ئۆمىلەپ بارىدۇ. مارىلىغان ۋە ئارتۇقچە ھېسداشلىق قىلىدىغان ئاشۇ ئادەم چوقۇم ئۆلۈشى كېرەك. ئۇ باشتىن - ئاياغ ماڭا تىكىلمەكتە. شۇڭا، قىساس ئېلىشىم كېرەك. ئۇ ئۆلمىسە، مەن ئۆلمەن.

ئاشۇ ھەممىنى ۋە ئىنسانلارنى ئېنىق كۆرىدىغان تەڭرى ئۆلمىسە بولمايدۇ! ئىنسانىيەت بۇ گۇۋاھچىنى تىرىك قويماسلىقى كېرەك! ھېلىقى ئەڭ بەتبەشرە ئادەم شۇنداق دېدى.

زورۇن ئاستېر ئورنىدىن تۇرۇپ، يولىنى داۋام قىلماقچى بولدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىچ - باغرىنى قېتىپ قالغاندەك ھېس قىلدى.

— سەن غەلىتە مەخلۇق، — دېدى ئۇ، — مېنىڭ يولۇمدا ماڭما دېدىڭ. ئۆزۈمگە شۇنداق تەكلىپ بېرىمەنكى، ئۆز يولۇمدا مېڭىپ ساڭا رەھمىتىمنى ئىپادىلەيمەن. قارا، مۇشۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ، زورۇن ئاستېرنىڭ غارىغا بارىسەن. غارىم ناھايىتى كەڭ، نۇرغۇن خىلۋەت بۇلۇڭلار بار، ئەڭ يوپۇن ئادەملەرمۇ ئۆزىنى يوشۇرايدىغان يەر تاپالايدۇ، غار يېنىدا يەنە جانىۋارلار يوشۇرۇنىدىغان نۇرغۇن جايلازمۇ بار. ئۆز - ئۆزۈڭدىن ۋاز كەچكەن ۋە كىشىلەر تەرىپىدىن تاشلىۋېتىلگەن سەن كىشىلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئىچ ئاغرىتىشلىرى ئىچىدە

ياشاڭنى ئويلىمىمەن؟ ئۇنداق بولسا مەندىن ئۆگەن! شۇنداق، سەن مەندىن پەقەت ئەمەلىيەتچىلەر ئۆگىنەلەيدىغان نەرسىلەرنى ئۆگىنەلەيسەن.

سەن ئالدى بىلەن مەخلۇقلىرىم بىلەن پاراڭلاش. ئاشۇ ئەڭ زېرەك ۋە مەغرۇر مەخلۇقلىرىم ئىككىمىزگە ئەڭ ياخشى مەسلىھەتچى بولالايدۇ!

زور وئاستىر شۇنداق دەپ يولىنى داۋام ئەتتى، قەدەملىرى ئاستا، ئوي - پىكىرلىرى زىيادە ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزىگە نۇرغۇن مەسلىھەتچىنى قويدى. لېكىن، قانداق جاۋاب بېرىشنى ئۇقالمىدى.

«ئىنسانلار نېمىدېگەن بىچارە ۋە خۇنۇك، - دېدى ئۇ ئىچىدە، - يەنە ئىچىگە توشۇپ كەتكەن دەردلىرى ۋە دېگىلى بولمايدىغان نۇرغۇن ئار - نومۇسلىرى بار - ھە!

ھەتتا، بۇ ئادەمنىڭ ئۆزىگە بولغان سۆيگۈسى بىلەن نەپىرتىنىڭ ھېچقانداق پەرقى يوق. بەلكىم ئۇ بۈيۈك سۆيگۈ ۋە نەپەرت ئىگىسىدۇر.

مەن تېخى ئۇنىڭدىنمۇ ئۆتەر ئۆزىنى كەمسىتىدىغان ئادەمنى ئۇچراتمىدىم. بەلكىم بۇمۇ بىر يۈكسىلىشتۈر. ۋادەرخ، مەندىن قۇتقۇزۇش تەلپ قىلغان يۈكسەك ئادەم شۇمىكىن؟

مەن بۇ ئۇلۇغ مەسخىرىۋازنى ياخشى كۆرىمەن. ئىنسان ئۆزىدىن ھالقىشى زورۇر.»

68. تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرۈش

زور وئاستىر ھېلىقى بەتەشەرە ئادەمدىن خوشلاشقاندىن كېيىن، ئىنتايىن غېرىبلىق ۋە تەنھالىق ھېس قىلدى، ئىچ - ئىچىدىن غۇربەتچىلىك ۋە سوغۇقلۇق پەيدا بولۇپ، پۈت - قوللىرى مۇزلاپ كەتتى. ئەمما، ئۇ يەنىلا مېڭىۋەردى. گاھ دۆڭگە چىقسا، گاھ پەسكە

چۈشەتتى، يېشىل ئوتلاق، قاقشال تاشلىق جىرالاردىن ئۆتتى. بۇ جىرا ئەسلىدە شىددەتلىك بىر ئېقىننىڭ ئورنى بولسا كېرەك. ئۇ يەنە ئىللىقلىق ۋە خۇشاللىق ھېس قىلدى.

«مەن زادى نېمە بولدۇم؟ — دەپ سورىدى ئۇ ئۆز — ئۆزىدىن، — مېنى ئىللىق ۋە جانلىق بىر نەرسە ئويغاتقانداك قىلىدىغۇ، بەلكىم، ئۇ قېشىمدىلا بولسا كېرەك.

ئەمدى يالغۇز ئەمەسمەن، خىيالدا نۇرغۇن ھەمراھلىرىم ۋە قېرىنداشلىرىم ماڭا ھەمبەھەر. ئۇلارنىڭ ئىللىق نەپىسى قەلبىمنى تېترەتتى»

لېكىن، ئۇ ئەتراپىغا قاراپ، تەنھالىقىغا تەسەللى بەرگەنلەرنى ئىزدىگەندە، كۆرگەنلىرى پەقەت دۆڭدىكى بىر توپ كالا بولدى. ئەسلىدە دەل ئاشۇلارنىڭ نەپەسلىرى ئۇنىڭ قەلبىنى ئىللىقتاندى. بىراق، ئۇ كالىلار بىرىنىڭ نۇتقىنى ئاڭلاۋاتقاچقا، يېقىنلاپ كېلىۋاتقان زورۇئاستىپەرغا دىققەت قىلىشىمىدى. زورۇئاستىپەر ئۇلارنىڭ يېنىغا يېقىنلاشقاندىن كېيىن، بىر ئادەمنىڭ كالىلارنىڭ ئارىسىدا سۆزلەۋاتقانلىقىنى ئېنىق ئاڭلىدى. كالىلار ناتىققا قاراپ تۇرۇشاتتى.

زورۇئاستىپەر يۈگۈرۈپ بېرىپ كالىلارنى قوغلىدى. چۈنكى، ھېلىقى ئادەمنىڭ خەۋپكە قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ناۋادا ئۇ خەۋپكە يولۇقسا، كالىلارنىڭ ھېسداشلىقى ھېچنېمىگە دال بولمايتتى. لېكىن، ئۇ خاتالاشتى. چۈنكى، قاراڭلار، ئۇ ئادەم يەردە ئولتۇرۇپ، كالىلارنى ئۆزىدىن ئۈرۈمۈسلىككە ئۈندەيتتى. ئۇ يېقىملىق ئېگىز ئادەم تاغ تەرغىباتچىسى ئىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى مېھرىبانلىققا تولغانىدى.

— بۇ يەردىن نېمە ئىزدەۋاتىسەن؟ — دەپ سورىدى زورۇئاستىپەر ئىنتايىن ھەيرانلىق بىلەن.

— مەن نېمە ئىزدەيتتىم؟ — دېدى ئۇ جاۋابىەن، — سەن ئىزدىگەنگە ئوخشاش نەرسىنى ئىزدەۋاتىمەن. سەن، ھەي، كەيپ دۈشمىنى، زېمىننىڭ سائادىتىنى ئىزدەۋاتقانسان؟

شۇڭا، بۇ كالىلاردىن ئۆگىنىمەن. بىلەرسەن، ئۇلارغا ئەتىگەندىن بېرى بىر ئاش پىشىم ۋاقتىغىچە سۆزلىدىم. ئۇلار سوئاللىرىمغا جاۋاب بەرمەكچى بولۇپ تۇراتتى. سەن نېمىشقا ئۇلارنى قوغلىۋېتىسەن؟ ئەگەر بىز كالىغا ئوخشاش بولمىساق، جەننەتكە مەڭگۈ كىرەلمەيمىز. چۈنكى، بىز ئۇلاردىن كۆشەشنى ئۆگىنىشىمىز كېرەك.

راست، ئەگەر بىر ئادەمنى پۈتكۈل دۇنياغا ئېرىشتى دېسەك، لېكىن ئۇ كۆشەشنى بىلمىسە، ئۇنىڭ نېمە پايدىسى! ئۇ بەربىر ئازابتىن قۇتۇلالمايدۇ! ئۇنىڭ ئازابى ئاتالمىش يىرگىنچتۇر. ھازىر كىمنىڭ قۇلقى، ئاغزى ۋە كۆزلىرىگە يىرگىنچلەر تولمىغان؟ سەنمۇ شۇنداق، لېكىن، بۇ كالىلارغا قاراپ باق!

ئاشۇ تاغ تەرغىباتچىسى شۇنداق دېدى - دە، ئورۇلۇپ زوروئاستىرغا قارىدى (چۈنكى، ئۇ بايا كالىلارغا قاراپ تۇراتتى)، ئەمما ئۇنىڭ چىرايى ئۈشتۈمتۈت ئۆزگەردى.

— بايا مەن كىمگە سۆزلىدىم؟ — ئۇ چاچراپ ھودۇقۇپ ۋارقىرىغىنچە تۇرۇپ كەتتى.

مانا بۇ ھېچنېمىدىن بىزار بولمايدىغان زوروئاستىر، بىزارلىقنى يەڭگۈچى. مانا بۇ ئۇنىڭ كۆزى، مانا بۇ ئۇنىڭ قەلبى.

ئۇ سۆزلەۋېتىپ، خۇددى ئاسماندىن چۈشكەن سوۋغا ۋە گۆھەرلەرنى تېپىۋالغان ئادەمدەك، كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا زوروئاستىرنىڭ قوللىرىغا سۆيىدى. كالىلار بىر چەتتە تۇرۇپ بۇ ئىشلارنى ھەيرانلىق بىلەن كۆزىتىشتى.

— بولدى، مەن توغرىلۇق گەپ ئاچما، ئەي، غەلىتە، سۆيۈملۈك كىشى، — دېدى زوروئاستىر ھاياجىنىنى بېسىپ، — گەپنى ئۆزۈڭدىن باشلىغىن، زور بايلىقتىن ۋاز كېچىپ، تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى سەن ئەمەسمۇ؟ سەن بايلىقتىڭدىن خىجىل بولۇپ، نامراتلار ئارىسىغا كىرىپ، قەلبىڭ ۋە ھەممە نەرسەڭنى نامراتلارغا بېغىشلىغان ئەمەسمۇ؟

لېكىن، ئۇلار سېنى رەت قىلدى.

— ئۇلار ھەقىقەتەن مېنى قوبۇل قىلمىدى، — دېدى ئۇ تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، — سەن بۇنى بىلىسەن، شۇڭا مەن ئاخىر مۇشۇ كالىلارنىڭ ئارىسىغا كەلدىم.

— بۇنىڭدىن سەن مۇۋاپىق بېرىشنىڭ مۇۋاپىق ئېرىشىشتىن تەسلىكىنى چۈشەندىڭ، — دېدى زور ئاستېر، — سەدىقە بېرىش بىر خىل سەنئەت. ئۇ ئەڭ نازۇك، ئەڭ ۋايىغا يەتكەن ياخشىلىق سەنئىتى.

• — بولۇپمۇ ھازىر، — دېدى تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، — يەنى پەستىكى ھەممە نەرسە ئىنكارچىلىق، جەددىلىك، مەغرۇرلۇققا ئايلىنىپ، پۈتۈن ئاددىي كىشىلەرگە ئومۇملىشىپ كەتكەن ۋاقىتتا، سەنمۇ بىلىسەن، ئاۋام ۋە قۇللارنىڭ ئۇزاق ۋە ئاستا بۇزغۇنچىلىق قىلىدىغان دەۋرى يېتىپ كەلدى. بەلكى، بۇ ھازىر كېڭەيمەكتە!

ھازىر، ھەرقانداق شەپقەت ۋە ئەرزمەس ساخاۋەتلەر پەستىكى ئاۋاملارنىڭ زىتىغا تېگىدۇ. شۇڭا، بايلارنىڭ ئېھتىيات قىلغىنى تۈزۈك!

كۆز ئالدىمىزدا بويىنى ساپاقتەك، قورسىقى باداڭدەك كىشىلەر بار. بىراق، ئۇنىڭ بويىدىن ئۈزۈۋەتسەم دەيدىغان كىشىلەرمۇ بار.

نەپىسى يامان، ھەسەتخورلۇق، چېكىدىن ئاشقان ئۆچمەنلىك، ئاۋامنىڭ تەكەببۇرلۇقى... بۇلارنىڭ ھەممىسى مېنى چۆچۈتتىدۇ. ئاچ كۆزلەر باي بولالمايدۇ، جەننەت كالىلارنىڭ ئارىسىغا چۈشۈپ كەتكەن!

— نېمىشقا جەننەت بايلار بىلەن بىر يەردە ئەمەس، — زور ئاستېر ئەتەي سورىدى ھەم كالىلارنىڭ بۇ مېھرىبان كىشىنى پۇراپ يېقىنچىلىق قىلىشىنى توسىدى.

— سەن نېمىشقا مەندىن گەپ ئالسەن؟ — دېدى ھېلىقى ئادەم، — بۇنى مەندىنمۇ ئېنىق بىلىسەن، زور ئاستېر، مېنى نامراتلارنىڭ قوينىغا ئاتقان نەرسە نېمە؟ دەل ئاشۇ بايلارغا بولغان بىزارلىق

ئەمەسمۇ؟

دەل ئاشۇ بايلىقنى دەپ گۇناھ ئۆتكۈزۈشتىن يىرگەنگەنلىكىم ئەمەسمۇ؟ ئۇلار — بەتبۇي ئۆرلەپ تۇرىدىغان سېسىق ئاۋام پەسكەشلىك ۋە سوغۇققانلىق بىلەن ئەخلەتخانىلاردىن تەمەچ تەرمەكتە.

دەل ئاشۇ ھەل بېرىلگەن ساختا ئاۋامدىن يىرگەنگەنلىكىم ئەمەسمۇ؟ ئۇلارنىڭ پېشۋالىرى ساپلا يانچۇقچى، قاغا ياكى ئەسكى — تۈسكىلەرنى يىغقۇچى. ئۇلارنىڭ جورىلىرى ئىنتايىن مۇلايىم، يەڭگىل ۋە ئۇنتۇغاق، ئۇلار پاهىشىلەردىن پەرقسىز.

ئاشۇ ئۈستۈنكى ئاۋام بىلەن تۆۋەنكى ئاۋامنىڭ باي — نامرات بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇلارنىڭ پەرقى بارلىقىنى ئاللىبۇرۇن ئۇنتۇدۇم. شۇڭا، مەن بارغانسېرى ئۇلاردىن نېرى قېچىپ، بۇ كالىلارنىڭ ئارىسىغا كەلدىم.

ھېلىقى يېقىملىق كىشى شۇنداق دېدى، كەيپىياتى شۇنداق ياخشى بولسىمۇ، لېكىن ھاسىراپ ۋە تەرلەپ كەتكەندى. كالىلار يەنە ھەيران بولۇشتى. بىراق، زور ئاستىپەر كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ چىرايىغا تىكىلىپ قارايتتى ھەم جىمجىت ھالدا بېشىنى چايقايتتى.

— ئەي، تاغ تەرغىباتچىسى، سېنىڭ بايىقى رەھىمسىز تەنقىدىڭ، ئۆزۈڭ بىلەن چىقىشالمىغانلىقىڭدىن دېرەك بېرىدۇ. چۈنكى، ئاغزىڭ بىلەن كۆزۈڭ بۇنداق ئىشلار ئۈچۈن يارالغان ئەمەسمۇ. ئاشقازىنىڭمۇ بۇنىڭ ئۈچۈن ئەمەس، چۈنكى ئۇ بۇ خىل غەزەپ ۋە نارازىلىقلارنى ياقتۇرمايدۇ. ئاشقازىنىڭ يۇمشاقراق نەرسىگە موھتاج، سەن قاسساپ ئەمەس.

مېنىڭچە، سەن گۆشسىز تاماققا ئامراق، بەلكىم گاھىدا پۇرچاق يېپ قويدىغانسەن. لېكىن، گۆشكە زادى خۇشۇڭ يوق، ھەسەلگە ئامراق!

— توغرا دېدىڭ، — دېدى تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، — مەن

ھەسەلگە ئامراق. بەزىدە پۇرچاقلارنىمۇ يەپ قويىمەن. چۈنكى، تېتىملىق ھەرقانداق نەرسىلەرنى ھەمدە ھۇرۇنلار ۋە بىكار تەلەپلەر كۈنلەپ، ئايلاپ كويىدا بولۇپ يۈرگەن نەرسىلەرنى ئىزدەپ يۈرىمەن. روشەنكى، كالىلار بۇ جەھەتتە بىزدىن ئەۋزەل. ئۇلار كۆشەش ۋە ئاپتاپتا يېتىشىنى ھەمدە روھىغا يۈك بولىدىغان ئېغىر ئىدىيەلەرنى چەكلەشنى ئادەتلەندۈرۈۋالدى.

— دەل ھەق، — دېدى زور ئاستىر، — سەن مېنىڭ مەخلۇقلىرىمغا قاراپ باق، ئۇلار ھازىرقى ئادەتتىكى جانىۋارلارغا ئوخشاشمايدۇ.

• بۇياققا قارا، بۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ غارىمغا بارىسەن، بۈگۈن ئاخشاملا كېلىپ مېھمان بولغىن. ئۆيۈمگە قايتىشتىن بۇرۇن. سەن ئالدى بىلەن مەخلۇقلىرىم بىلەن جانىۋارلارنىڭ بەخت-سائادىتى ھەققىدە پاراڭلىشىپ تۇرغىن. چۈنكى، شۇ تاپتا بىرى مەندىن قۇتقۇزۇش تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، شۇڭا بارمىسام بولمايدۇ. ئەگەر سەن غارىمدىن سوغۇق، ساپسىرىق ھەسەلگە ئېرىشسەڭ يەپ تۇرغىن. ئەمدى، بۇ قىزغىن دوستلىرىڭ ۋە ئۇستازلىرىڭدىن كۆزۈڭ قىيمىسىمۇ، ئۇلار بىلەن خوشلاشقىن، ئەي غەلىتە، سۆيۈملۈك كىشى!

— لېكىن، ئامراق يەنە بىر ئادىمىم بار، — دېدى تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، — سەنمۇ يامان ئەمەس ئىكەنسىن، زور ئاستىر. ھەتتا كالىدىنمۇ ياخشىكەنسىن!

— يوقال! تېز يوقال! ئەي، رەزىل خۇشامەتچى! — زور ئاستىر قاتتىق ۋارقىردى، — سەن نېمىشقا بۇ خىل مەدھىيەلەش ۋە ماختاش، ئۇچۇرۇشلار بىلەن مېنى ھەددىدىن ئاشۇرىسەن؟

— يوقال! يوقال! — دېدى ئۇ يەنە ۋارقىراپ، ھاسسىنى كۆتۈرۈپ ھېلىقى يېقىملىق تىلەمچىنى ئۇرماقچى بولدى. لېكىن، ئۇ تىلەمچى غىپىدە قېچىپ كەتتى.

69. سايە

زور ئاستىپەر شۇنداق دەيدۇ:

ھېلىقى تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى كەتكەندىن كېيىن، يەنە تەنھا قالغان زور ئاستىپەر كەينىدىن ناتونۇش بىر ئاۋازنىڭ ئۆزىنى چاقىرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ قالدى.

— توختا، زور ئاستىپەر، توختاپ تۇر! مەن ئەمەسمۇ، زور ئاستىپەر، مەن سېنىڭ سايەڭغۇ!

ئەمما، زور ئاستىپەر توختىمىدى. چۈنكى، ئۇ تاغقا يېتىپ كەلگەن كىشىلەردىن بىئاراملىق ھېس قىلىۋاتاتتى. «مېنىڭ تەنھالىقىم نەگە كەتتى؟» دەيتتى ئۇ.

«تاش ئۈستى ئادەم بىلەن تولدى، بۇلار مەن ئۈچۈن زىيادە. بۇ يەر ئەمدى ماڭا مەنسۇپ ئىقلىم بولماي قالدى. يېڭى تاغ تېپىشىمغا توغرا كەلدى.

مېنى سايەم چاقىرىۋاتامدۇ؟ سايەم نېمىتى! ئۇ قوغلاۋەر سۇن! مەن ئۇنى تاشلاپ كېتىۋېرى.

زور ئاستىپەر كۆڭلىدە شۇنداق ئويلىدى ھەم يۈگۈردى. لېكىن، سايىسىمۇ كەينىدىن قوغلىدى. ئۈچى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى قوغلىدى. ھېلىقى تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى ئالدىدا، زور ئاستىپەر كەينىدە، ئۇنىڭ كەينىدە سايىسى ئىدى. كۆپ ئۆتمەي، ساراڭلىقنى ھېس قىلغان زور ئاستىپەر ئۈستىبېشىدىكى خاپىلىق ۋە بىزارلىق تۈزۈنلىرىنى قېقىشتۇردى.

— قارا! — دېدى ئۇ، — ئەڭ كۈلكىلىك ئىشلارنى ھەمىشە بىزدەك قېرى زاھىت ۋە پەيلاسوپلار قىلىدىكەنمىز ئەمەسمۇ؟

راست، مەن تاغدا تۇرۇپ بەكلا ئالچىپ كېتىپتىمەن! ئەمدى مەن ئۈچ جۈپ ساراڭ قېرى پۈتىنىڭ بىر - بىرىگە ئەگىشىپ پالاقشىغىنىنى

ئاڭلىدىم.

لېكىن، زور ئاستىدا ئۆز سايىسىدىن قورقاتتىمۇ؟ يەنە كېلىپ، سايەمنىڭ پۈتى مېنىڭكىدىن ئۇزۇن - دە!

زور ئاستىدا شۇنداق دېدى ھەم ئىچ - ئىچىدىن كۈلدى. ئۇ قەدىمنى توختىتىپ، تېزلا كەينىگە بۇرۇلدى. قاراڭلار، ئۇ كەينىدىكى سايىسىنى يىقىتىۋەتكىلى تاسلا قالدى. چۈنكى، سايە ئىنتايىن يېقىن ئەگىشىپ ماڭغان ۋە بەكلا ئاجىز ئىدى. زور ئاستىدا ئۇنىڭغا بىر قاراپلا، گويا جىن دارىغاندەك ئالاقزەدە بولۇپ كەتتى. سايە شۇ قەدەر ۋىجىك، قارا، ناشۇد ۋە ئاجىز ئىدى.

— كىم سەن، — دەپ سورىدى زور ئاستىدا ھاياجان بىلەن، — بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىسەن، قانداقچە مېنىڭ سايەم بولۇۋالدىڭ؟ ھىممىتىمگە ئېرىشمەن دەپ خام خىيال قىلما.

— كەچۈرگىن، — دېدى سايە جاۋابەن، — مەن سېنىڭ سايەڭ. ئەگەر سەن مېنى ياققۇرمىساڭ، ئۇنداقتا، زور ئاستىدا، مېنىڭ سېنى ۋە سېنىڭ گۈزەل تەبىئىتىڭنى ياخشى كۆرۈشۈمگە يول قويغىن.

مەن ساڭا ئەگىشىپ يۈرگەن بىر سەبىھ، توختىماي چېپىپ يۈرمىەن. ئەمما، مۇددىئايىم يوق، پاناھگاھىممۇ يوق. راست، مەن ئۆلمەسلىرىدىن ۋە يەھۇدىيلاردىن بولمىساممۇ، مەڭگۈ سەرسان يەھۇدىي بولۇپ قېلىشقا تاسلا قالدىم.

نېمە، تىنماي يۈگۈرەمدىم، بورانلاردا قېقىلىپ - سوقۇلۇپ يۈرۈپ ئارام تاپالمىدىم؟ ئاھ، يەر شارى، سەن گويا ھاردۇق يەتكەن چاڭ - توزانلاردا بەكلا يۇمىلاق ئىكەنسەن!

مەن زېمىننىڭ ھەممە يېرىدە تۇرۇپ باققان، بارلىق سىنىڭ يەنەك ۋە ئەينەكلەرنىڭ ئۈستىدە شېرىن ئۇخلىدىم. مەن بەردىمكى، ئالمىدىم. شۇڭا، كۈنساين جۈدەپ كەتتىم، ھەتتا سايىگە ئايلىنىپ قالدىم.

ئاھ، زور ئاستىدا، ساڭا ئەگەشكىنىمگە ئۇزاق بولدى. مەن سەندىن باشتىن - ئاخىر ئۆزۈمنى يوشۇرغان بولساممۇ، لېكىن مەن

سېنىڭ ئەڭ ياخشى سايباڭ، سەن بارلىكى جايدا مەنمۇ بار .
 گويا قارلىق ئۆگزىدە يۈرۈشنى ياخشى كۆرىدىغان ئەرۋاھلاردەك،
 مەن ساڭا ئەگىشىپ ئەڭ يىراق سوغۇق جايلارغا بارغان .
 مەن ساڭا ئەگىشىپ ئەڭ قاراڭغۇ ۋە ئەڭ چەكلەنگەن يەرلەرگە
 كىرگەن . ئەگەر ئالاھىدىلىكىم بار دېيىلسە، ئۇ دەل ھېچقانداق
 چەكلىمىدىن قورقماسلىق .

مەن ساڭا ئەگىشىپ، ھۆرمەت قىلىدىغان ھەرقانداق
 نەرسىلىرىمنى كۈكۈم - تالقان قىلىپ تاشلىدىم . بارلىق پاسىل ۋە
 ھەيكەللەرنى ئۇرۇۋەتتىم . ئەڭ خەتەرلىك ئارمانلارنى قوغلاشتىم . راست،
 مەن تۈرلۈك جىنايەتلەرنى ئۆتكۈزدۈم .

ساڭا ئەگەشكىنىم تۈپەيلى قىممەت ۋە ئاتاقلارغا بولغان
 ئېتىقادىمنى يوقاتتىم . ئالۋاستى ئۆزىنىڭ نىقابىدىن چىققاندا،
 ئۇنىڭ نام - ئاتاقلىرىمۇ تەڭ يوقالدى ئەمەسمۇ؟ نام - ئاتاق بىر خىل
 نىقاب . بەلكىم ئالۋاستىنىڭ ئۆزىمۇ ئەسلىدە قۇرۇق قاپتۇ .

«ھەقىقىي نەرسە يوق، ھەممىسى ساختا» دېدىم مەن ئۆزۈمگە
 ھەمدە بېشىم ۋە قەلبىمنى ئەڭ سوغۇق سۇغا تىقتىم . ئاھ، مەن بۇ
 يەردە يالغۇچ خۇددى قىزىل راکتەك قانچىلىك تۇرغاندىمەن!

ئاھ، ئاق كۆڭۈللۈكۈم، خىجىللىقىم ۋە ئاق كۆڭۈللەرگە بولغان
 ئىشەنچلىرىمنىڭ ھەممىسى نەگە كەتتى! ئاھ، يەنىلا ئاشۇ يالغان
 سەمىمىيلىكىم، ساپ سەمىمىيلىكىم ۋە ئۇلارنىڭ ئالىيجاناب
 يالغانچىلىقىدىكى سەمىمىيلىك نەگە كەتتى؟!

راست، مەن دائىم ھەقىقەتكە تەقلىد قىلىمەن، ئۇ مېنى
 كاپاتلايدۇ . بەزىدە يالغان سۆزلىمەكچى بولىمەن، لېكىن ھەقىقەتنى
 ئاشكارىلاپ قويىمەن .

ھازىر بىلىدىغانلىرىم ناھايىتى كۆپ، شۇڭا بىرىنى دەپ يەنە
 بىرىنى قولىدىن بېرىپ قويمايمەن . مەن سۆيىدىغان ھەممە نەرسە
 يوقالدى، يەنە نېمىدەپ ئۆزۈمدىن قىيالىمايمەن؟

«خالىغىنىمچە ياشاي ياكى ئۆلەي!» مەن شۇنداق ئۈمىد قىلىمەن، ئەڭ مۇقەددەس كىشىلەرمۇ شۇنداق. ئەمما، مەندە ئۈمىد نېمە قىلسۇن. مەندە يەنە ئارزۇ - ئۈمىد بارمۇ، كېمەم توختايدىغان پورت بارمۇ، شامالغا باقامدۇ؟ ئاھ، پەقەت قەيەرگە ھەيدەشنى بىلگەن كىشىلا نېمىنىڭ شامالغا باقىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.

مەندە يەنە نېمە بار؟ ھالسىرىغان كەپسىز قەلب، تۇراقسىز ئىرادە، پەس ئۇچالايدىغان بىر جۈپ قانات، سۇنۇپ كەتكەن ئومۇرتقىلا بار. زور وئاستىر، سەن مېنىڭ پاناھگاھ ئىزدەشلىرىمنىڭ بىر خىل ئۆي كېسىلىگە ئايلانغانلىقىنى بىلىسەن. بۇ كېسەل مېنى يەپ تۈگەتمەكتە.

«مېنىڭ ئۆيۈم قەيەردە؟» دەپ ئۆزۈمدىن توختىماي سورايمەن ۋە ئىزدەيمەن، لېكىن ھېچنېمىگە ئېرىشەلمەيمەن. ئاھ، ئەبەدىي سەرسانلىق! ئەبەدىي ماكانسىزلىق! ئەبەدىي ئاۋازچىلىك! سايە شۇنداق دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ، زور وئاستىرنىڭ ئوڭى ئۆچۈپ كەتتى.

— ئەسلىدە سەن مېنىڭ سايەم ئىكەنسەن - دە! — دېدى ئۇ ئاخىر ھەسرەتلىنىپ.

— ئەي، ئەركىن سەرگەردان، شۇ تاپتا خەۋپ ئىچىدە سەن! قەبىھ بىر كۈننى ئۆتكۈزدۈڭ، تېخىمۇ قەبىھ كېچىدىن ئېھتىيات قىلغىن! سەندەك تىنىمسىز ئادەم، بىر مەھبۇس چېغىدىمۇ تەلەپلىك ئىكەنلىكىنى ئاخىر ھېس قىلسەن. سەن مەھبۇسلارنىڭ ئۇخلىغان ۋاقتىنى كۆرگەنمۇ؟ ئۇلار جىمجىت ئۇخلاپ، يەنە بىر خىل بىخەتەرلىكتىن يەتكۈچە بەھرىمەن بولىدۇ.

قاتتىق ئېھتىيات قىل، تار ئەقىدە ياكى رەھىمسىز خام خىياللارنىڭ تورىغا چۈشۈپ قالما! چۈنكى، ھازىر تار ۋە مۇقىم نەرسىلەر سېنى ئازدۇرماقتا.

مەقسىتىڭنى يوقاتتىڭ، سەن ئۇنىڭدىن قانداق ۋاز كېچەرسەن ۋە

ئۇ زىياننى قانداق ئۈنۈنلەيدۇ؟ شۇڭا، سەنمۇ يولۇڭدىن ئازىدا!

ئەي، بىچارە سەيياھ، ھارغىن كېپىنەك! بۈگۈن كەچتە جاننى قويىدىغان ئارامگاھنىڭ بولۇشىنى خالامسەن؟ ئۇنداقتا غارىمغا كەل!
مۇشۇ يولنى بويلاپ ماڭساڭ غارىمغا بارىسەن، ئەمدى مەن سەندىن تېزىرەك خوشلىشاي، چۈنكى بىر سايمنىڭ ئۈستۈمدىن بېسىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدىم.

ئەتراپىمغا يورۇق چۈشۈش ئۈچۈن، ئۆزۈم يۈگۈرۈپ تەنھا كېتىۋالاي. پۇتلىرىمنى تارتىپ تۇرىدىغان ئۇزاق مەنزىلىم بار. ھە راست، بۈگۈن مېنىڭ ئۈستۈم كېچىلىكىم بار ئىدى!

70. چىڭقىچۇش

زور ئاستىپ توختىماي يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ، كەينىدىن بىرەرنىڭ يوقلۇقىنى ۋە ئۆزىنىڭ يەنىلا يېگانە ئىكەنلىكىنى بايقاپ، شادلىققا چۆمدى ھەمدە سائەت - سائەتلەپ خىياللارنى سۈردى. چۈشكە ئاز قالغاندا، كۈن راسا قىزىدى. زور ئاستىپ چاتقال بېسىپ كەتكەن بىر قېرى دوڭغاق دەرەخنىڭ قېشىدىن ئەگىپ ئۆتتى. دەرەخ تەك شاخلىرىنىڭ ئىللىق قوينىغا ئورالغان، ئۈستىدە يولۇچىلارنىڭ رىزقى بولغان ساپسىرىق ئۈزۈملەر ساڭگىلاپ تۇرغانىدى. ئۇ بىر ساپاق ئۈزۈم يېمەكچى بولدى. لېكىن، قولىنى سوزغىنىدا تېخىمۇ كۈچلۈك ئۆزگىچە ھەۋەسكە تۇتۇلدى. چۈش پەيتىدە دەرەخ ئاستىدا راسا ئۇخلىۋالغۇسى كەلدى.

زور ئاستىپ ھەۋەسگە بېرىلىپ، جىمجىت ۋە سىرلىق چىملىقتا ياتتى. ئۇزاق ئۆتمەيلا، ئۈستۈنلۈقنى ئۈنۈنلەيدىغان ھالدا ئۇخلاپ كەتتى. خۇددى زور ئاستىپنىڭ «بۇ ئىش يەنە بىر ئىشتىن جىددىي» دېگىنىدەك، ئۇنىڭ كۆزلىرى يۇمۇلمىغانىدى. ئۇ دەرەخ بىلەن تەك

ئوتتۇرىسىدىكى مۇھەببەتنى كۆرۈشتىن ۋە ماختاشتىن ئەبەدىي زېرىكمەيتتى. كۆزى ئۇيقۇغا ئىلىنماي دېگەندە، ئۆز - ئۆزىگە: «خەپشۈك! بۇ دۇنيا ئەمدىلا ئادا بولدى ئەمەسمۇ؟ مەن زادى نېمە بولدۇم؟» دېدى.

گويا ئىللىق شامال دېڭىز ئۈستىدە لەرزىلەر كەزگەندەك، ئۇيقۇ ئالۋاستىسى ئۈستۈمدە يەڭگىلىگەنە ئويناپ، كۆزلىرىمنى يۈمدۈرمىدى، قەلبىمنى سەگەكلەشتۈردى. راست، ئۇ خۇددى بىر پەيدەك ئىنتايىن يەڭگىل.

• نېمە بولغانلىقىنى ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن، ئۇنىڭغا بوي ئەگدىم. ئۇنىڭ مۇھەببەتلىك قوللىرى قەلبىمنى ئاۋايلاپ سىيپاپ، مېنى رام قىلىۋالدى. راست، ئۆزۈم ئۆزۈم ئەمەس، ھەتتا روھىممۇ بەللىرىنى سوزۇپ كېرىلمەكتە.

دەل چىڭقىچۈش پەيتىگە توغرا كەلدىمۇ؟ ئۇنىڭ تاكامۇل، گۈزەل نەرسىلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئاشۇ غەلىتە روھى نەقەدەر ھارغىن! ئۇنىڭ يەتتىنچى كۈنى ئاخشىمى ئارىسىدا لاغايلاپ يۈرگىنىگە ئۇزاق بولدىمۇ؟ ئۇ ھەدەپ كېرىلمەكتە - تېخىمۇ بەك كېرىلمەكتە! مېنىڭ ئاشۇ جىمجىت روھىم يەنىلا ئاشۇ يەردە جىمجىت ياتىدۇ. ئۇ نۇرغۇن گۈزەل نەرسىلەرنىڭ تەمىنى تېتىپ باققان، بۇ ئالتۇن رەڭلىك ھەسرەت ئۇنى بېسىپ، لەۋلىرىنى ئېزىۋەتتى.

ئۇ گويا بىر تىنچ پورتقا كىرىپ توختىغان كېمىگە ئوخشاش، ئۇزاق چىققان بورانلاردىن ھالسىزلىنىپ ئاخىر قىرغاققا كەلدى. بۇ قۇرۇقلۇق تېخىمۇ سادىق ئىكەن ئەمەسمۇ؟

بۇنداق كېمىنى سۆرەپ قىرغاققا ئەكىلىش ئۈچۈن ئۆمۈچۈك تورىدىن بىرلا كۇپايە، توم ئارغامچىنىڭ كېرىكى يوق.

مەنمۇ گويا تىنچ پورتقا توختىغان ھارغىن كېمىدەك زېمىنغا يۆلىنىپ دەم ئالدىم. ئارىمىزدا پەقەت بىرلا رىشتە بار، ئۇ بولسىمۇ ساداقەت، ئىشەنچ ۋە كۈتۈش.

ئاھ، بەخت! بەخت! ئاھ روھىم! سېنىڭ چىملىقتا يېتىپ تۇرۇپ ناخشا ئوقۇغۇڭ بارمۇ؟ بۇ دەل چوپانلار نېيىنىڭ چېلىنمىغان سېھىرلىك ھەم ھەيۋەتلىك دەملىرى ئىدى!

پەخەس بول! ئوتتەك چىڭقىچۇش ئوتلاقتا ئۇخلاپ قالدى. ناخشا توۋلىما! ئاۋاز چىقارما! بۇ دۇنيا ئادا بولماقتا!

ئاھ، روھىم! ئەي، ئوتلاق قۇشى، كۈيلىمە! ھەتتا پىچىرلىما، شۈك! ئۆتمۈشنىڭ ئۇ چىڭقىچۇشى ئۇخلاپ قالدى، ئۇنىڭ لەۋلىرى قىمىرلىماقتا، ئۇ دەل بەخت تامچىلىرىنى تامىشىش ئەمەسمۇ؟

ئالتۇن بەخت ۋە زەر شاراب تامچىلىرى؟ ئۇنىڭ جىلمايغان بەختى يېقىنلاشماقتا، تەڭرىمۇ ئاشۇنداق كۈلمەكتە، شۈك!

«بەخت، ئازغىنە بولسىلا يېتەرلىك!» مەن ئاشۇنداق دېگەندىم ھەم بۇنى پاراسەتكە باي سۆز دەپ ھېس قىلغانىدىم. لېكىن، ئۇ بىر خىل كۆپۈرلۈك. بۇنى ئەمدى تونۇپ يەتتىم. ئەمەلىيەتتە، ساراڭنىڭ سۆزى ھېكمەتكە تېخىمۇ باي.

ئەڭ ئۇششاق، ئەڭ مۇلايىم، ئەڭ يەڭگىل نەرسىلەر، كەسلەنچۈكنىڭ شىپىرلىشى، بىرەر تىنىق، بىرەر ئىشارەت، نىگاھ. ئازراق بولسىلا چەكسىز بەخت ئاتا قىلاتتى. شۈك!

مەن زادى نېمە بولدۇم؟ قۇلاق سال! ۋاقىتلار ئۆتۈپ كەتتىمۇ؟ مەن پەسلەۋاتامدىم؟ قۇلاق سال! مەن مەڭگۈلۈكنىڭ قۇدۇقىغا پەسلەپ چۈشۈۋاتامدىمەن؟

مەن زادى نېمە بولدۇم؟ ئۈندىمە! ئاپلا، يۈرىكىم زەخمىلەندىمۇ؟ ھەئە! ئاھ، يۈرىكىم، بۇنداق بەختنى، بۇنداق ئازابنى باشتىن كەچۈرگەندىكىن پارە - پارە بول!

نېمە؟ بۇ دۇنيا تېخى ئەمدىلا ئادا بولۇپ، يۇپۇمىلاق تاكامۇلاشقان ئەمەسمۇ؟ ئاھ، بۇ ئالتۇن چەمبەر قەيەرگە ئۇچماقچى؟ مەن ئۇنى قوغلاي؟ چاپسان!

شۈك (بۇ چاغدا زور وئاستېر بىر كېرىلدى ھەم ئۆزىنى ئۇخلاپ

قالغاندەك ھېس قىلدى)!

«تۈرە، — دېدى ئۇ ئۆز — ئۆزىگە، — غاپىل قۇرت! ئەي، چۈشتىكى غاپىل! تۇرۇڭلار، قېرى پۇتلىرىم! ۋاقىت توشتى، ھازىر دەل ۋاقتى! ئۇزاق سەپەر سىلەرنى ساقلاۋاتمامدۇ؟»

ئۇيقۇڭلار قانغاندۇ، قانچىلىك ئۇخلىدىڭلار؟ مەڭگۈلۈكنىڭ يېرىمچىلىكىدۇ! بولدى، تۈر، قېرى قەلبىم! سەن بۇنداق ئۇخلاپ قالساڭ قاچان ئويغىنىسەن؟

(لېكىن، ئۇ يەنىلا ئۇخلاپ قالدى. ئۇنىڭ روھى ئۇنىڭغا قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئۆزىنى قوغدىدى، شۇنىڭ بىلەن يەنە يېتىۋالدى.)

— مېنى ئويغانماڭلار، جىم! بۇ دۇنيا ئەمدىلا ئادا بولغان ئەمەسمۇ؟ ئاھ، ئالتۇن شار!

— تۈر، — دېدى زور ئاستىر يەنە، — ئوغرى، ھۇرۇن! نېمە، سەن يەنىلا كېرىلىپ، ئەسنەپ، ئاھ ئۇرۇپ، چوڭقۇر قۇدۇققا چۈشۈۋاتامسەن؟

ئاھ، روھىم، سەن زادى كىم (بۇ چاغدا، كىچىككىنە قۇياش نۇرى ئۇنىڭ يۈزىگە چۈشكەندى، ئۇ قورقۇپ يېتىۋالدى)؟

— ئاھ، ئۈستۈمدىكى ئاسمان! — ئۇ نالە قىلىپ ئولتۇردى، — سەن ماڭا قاراۋاتامسەن، غەلىتە روھىمنى تىڭشاۋاتامسەن، دۇنيا بەرگىدىكى شەبنەملەرنى قاچان ئىچىسەن، بۇ غەلىتە روھنى قاچان سۈمۈرسەن؟

زادى قاچان، ئەي، مەڭگۈلۈك قۇدۇقى! ئەي، شادلىق ھەم ۋەھىملىك چىڭقىچۈش ئويقانى! روھىمنى قاچان پۈركۈپ بېرىسەن؟

زور ئاستىر شۇنداق دېدى، ھەربىر خىل مەستخۇشلۇقتىن سەگىگەندەك دەرەخ يېنىدىكى چىملىقتىن تۇردى. قارا، ئوتتەك قۇياش، ئۇنىڭ بېشى ئۈستىدە شۇ پېتى تۇرىدۇ. شۇڭا، زور ئاستىر ئانچە ئۇزۇن ئۇخلىيالمىغان بولسا كېرەك.

71. ئېھتىرام

بىرپەس بېھۇدە پايپاسلاپ ئىزدەنگەندىن كېيىن، كۈن پاتاي دەپ قالغاندا، زور ئاستىپ غارغا قايتتى. ئۇ غارغا 20 قەدەمچە قالغاندا، كۈتۈلمىگەن غەلىتە ئىش يۈز بەردى: يەنە ھېلىقى قۇتقۇزۇش ئىلتىجاسى ئاڭلاندى. غەلىتە يېرى شۇكى، بۇ قېتىمقى ئاۋاز ئۇنىڭ غارىدىن كەلمەكتە. ئۇ ئاۋاز ۋەزىمىن، سوزۇق، غەيرىي ئىدى. گەرچە يىراقتىن ئاڭلىماققا، بىر ئادەمنىڭ ئاغزىدىن چىققانداك تۇيۇلسىمۇ، زور ئاستىپ ئۇنىڭ كۆپ ئاۋازدىن تۈزۈلگەنلىكىنى ئېنىق پەرق ئەتتى. شۇڭا، ئۇ غارىغا ئالدىراپ - تېنەپ كىردى. ۋاھ! مۇقەددىمە كۈيىدىن كېيىن، ئاجايىپ سەلتەنەتلىك بىر سورۇن ئۇنى كۈتۈپ تۇراتتى! چۈنكى، بۈگۈن ئۇ ئۇچراتقانلارنىڭ ھەممىسى غاردا ئولتۇراتتى: ئىككى پادىشاھ، سېھىرگەر، پاپا، تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، ساپە، تەرىقەتچى، غەمكىن بېشارەتچى ۋە ئېشەك قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى بار ئىدى. ھېلىقى بەتبەشەرە ئادەم تاج كىيگەن، سۆسۈن كالاۋۇتۇن لېنتا ئاسقاندى. چۈنكى، ئۇمۇ باشقا سورۇن تەلەتلىك كىشىلەرگە ئوخشاش پۈزۈر كىيىنىپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى. زور ئاستىپنىڭ بۈركۈتى ساراسمە ئىچىدە بۇ شورلۇق كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا تۇراتتى. چۈنكى، ئۇ ئۆز مەغرۇرلۇقى جاۋاب بېرىشنى خالىمايدىغان مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرىشكە توغرا كېلەتتى؛ ھېلىقى چېۋەر يىلان بۈركۈتنىڭ بويىغا خاتىرجەم يامىشىۋالغاندى.

زور ئاستىپ كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىدىن ئىنتايىن ھەيران قالدى ۋە ئېھتىيات بىلەن ئۇلارنىڭ روھىنى كۆزىتىپ، تېخىمۇ تەئەججۈپتە قالدى. بۇ چاغدا ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئورنىدىن تۇرۇپ، ئېھتىرام بىلەن زور ئاستىپنىڭ سۆزىنى كۈتۈپ تۇردى.

— سىلەر، ئەي، نا ئۆمىدلەر! بايا ئاڭلىغىنىم سىلەرنىڭ

ئىلتىجايىڭلارمۇ؟ — دەيدى زور ئاستىر، — شۇ تاپتا مەن كۈنبويى
ئىزدەپ تاپالمىغان يۈكسەك ئادەمنى قەيەردىن تېپىشنى بىلىۋالدىم.

ئۇ ئادەم غارىمدا ئولتۇرۇپتۇ! لېكىن، مەن نېمىشقا باشتىن —
ئاخىر ئويلاپ يېتەلمىدىم؟ مەن شەرىپەت نەزىرى ۋە بەخت يەمچۈكلىرى
بىلەن ئۇنى باشلاپ كەلدىم ئەمەسمۇ؟

سىلەرنىڭ كېلىشەلمىگەنلىڭلارنى ھېس قىلدىم! سىلەردە
قۇتقۇزۇش تەلەپدارلىرى بىر يەرگە يىغىلغاندا، ناھايىتى تىت — تىت
بولۇپ كېتىسىلەر، شۇنداققۇ؟ ھامان ئالدىدا كېلىدىغانلار چىقىدۇ.

• ھەممىڭلارنى قاقاھلاپ كۈلدۈرگۈچى، ھەزىلكەش، ئۇسسۇلچى،
شامال، جاھىل بالا، قېرى ساراڭ — سىلەرچە ئۇ كىم بولۇشى كېرەك؟
سىلەردەك نائۇمىدلىرىڭلارنىڭ قۇلىقىغا ياقمايدىغان گەپلىرىمنى
كەچۈرۈڭلار! لېكىن، مېنى نېمىنىڭ شۇنچە ئەرەك قىلىۋەتكەنلىكىنى
زادى ئويلاپ يېتەلمەيسىلەر.

كەچۈرۈڭلار، مېنى ئەرەك قىلىۋەتكەن دەل سىلەر ۋە سىلەرنىڭ
ئەپتىڭلار! چۈنكى، نائۇمىدلىرىنى كۆرگەن ئادەم باتۇر بولالايدۇ. چۈنكى،
ھەرقانداق ئادەم نائۇمىدلىرىگە يەتكۈدەك رىغبەت بېرەلمەي دەپ ھېس
قىلىشى مۇمكىن.

ئەزىز مېھمانلىرىم، سىلەر ئاشۇنداق ئىقتىدارنى بەردىڭلار، بۇ
ھەقىقەتەن ياخشى سوۋغات! ئۇنداقتا، ئۇنىڭغا جاۋاب بەرسەم،
كۆڭلۈڭلارغا ئالماڭلار.

بۇ يەر مېنىڭ دىيارىم ۋە تەۋەيىم. بۈگۈن ئاشام ھەممىسى
سىلەرنىڭ بولىدۇ. مەخلۇقلىرىم سىلەر ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. غارىم
سىلەرگە ئارامگاھ بولسۇن!

ماكانىمدا ھېچكىم ئۈمىدسىزلىنىپ كەتمەسۇن، تەۋەيىمدە
ئۇلارنى ياۋايى مەخلۇقلاردىن قوغدايمەن. مانا بۇ مېنىڭ سىلەرگە
جاۋابەن قايتۇرىدىغان تۇنجى سوۋغام — بىخەتەرلىك!

ئىككىنچى سوۋغام بارمىقىمدۇر، ئەگەر سىلەر ئۇنىڭغا

ئېرىشسەڭلار پۈتۈن قوللىرىم ۋە قەلبىمگە ئېرىشسەڭلار! سىلەرنى قارشى ئالمەن، ئەزىز مېھمانلىرىم!

زور روئاستىپەر سۆزلەۋېتىپ قىزغىنلىق ۋە چاقچاق ئارىلاش كۈلۈپ قويدى. سۆز ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۇنىڭ مېھمانلىرى يەنە سۈكۈت بىلەن ئېھتىرام بىلدۈرۈپ تۇرۇشتى. بىر پادىشاھ كۆپچىلىككە ۋاكالىتەن مۇنداق دېدى:

— ئاھ، زور روئاستىپەر، كۈتۈشلىرىڭ ۋە خۇي - پەيلىلىرىڭدىن سېنىڭ زور روئاستىپەر ئىكەنلىكىڭنى بىلدۈرۈپ. ئالدىمىزدا ئۆزۈڭنى شۇنچىلىك تۇتۇۋالدىڭكى، ھەتتا ساڭا بولغان ھۆرمىتىمىزگىمۇ دەز كەتتى.

لېكىن، كىمۇ ئۆزىنىڭ كەمتەرلىكىنى ساڭا ئوخشاش مەغرۇر قەلبى بىلەن ئىپادىلىيەلسۇن؟ بۇنداق تەبىئەت بىزنى يۈكسەلدۈردى، كۆزىمىز ۋە روھىمىزنى تېتىكلەشتۈردى. پەقەت مۇشۇنى كۆرۈش ئۈچۈنلا ئېگىز تاغقا ياماشساق ئەرزىيدۇ. چۈنكى، بىز بۇ يەرگە كۆزىمىزنى ئاچمىز دەپ، خىرە كۆزلىرىمىزنى نۇرلاندۇرىدىغان نەرسىلەرنىڭ قېشىغا كەلدۇق. قارا! بىزنىڭ ئىلتىجالىرىمىز غايىب بولدى. سەزگۈ ئەزالىرىمىز ۋە قەلبىمىزمۇ جانلاندى. روھىمىز ھەممىلا نەرسىگە گويا ئۆز مەيلىچە بېرىلمەكتە.

زور روئاستىپەر، دۇنيادا يۈكسەكلىك ۋە قەتئىي ئىرادىدىن باشقا قەلبىنى شادلاندۇرىدىغان نەرسە يوق. ئۇ ئەڭ ئېسىل گىياھ. بۇنداق دەرەخ پۈتكۈل مەنزىرىگە ھۆسن قوشىدۇ.

زور روئاستىپەر، سەندەك كىشىنى قارىغاي (ئېگىز، جىمجىت، مەزمۇت، تەنھا، ھەيۋەت، ئېسىل ياغاچ) دېسە بولىدۇ. كېيىن مۇستەھكەم شاخلىرىنى يېپىپ ئۆز دائىرىسىنى كېڭەيتىدۇ ھەمدە بورانلارغا ھەم ئېگىزدىكى دەل - دەرەخلەرگە كۈچلۈك سوئاللارنى قويدۇ.

ئۇ ھەم غالىبلارچە مەسىلىلەرگە تېخىمۇ كۈچلۈك جاۋاب بېرىدۇ!

ئاھ، بۇنداق دەرەخنى ئېگىز تاغقا چىقىپ كۆرۈشنى كىممۇ خالىمىسۇن؟

زور ئاستىر، سېنى كۆرسە، غېرىبلار ۋە مېيىپلارمۇ ھاياجانلىنىدۇ، سېنىڭ تۇرۇقۇڭ قارارلارنى قەتئىيلەشتۈرىدۇ، راست، بۈگۈن ھەممىسىنىڭ كۆزى سېنىڭ تېغىڭ ۋە دەرەخىڭدە، كۆپچىلىك قىزىقىپ: «زور ئاستىر كىم؟» دەپ سوراشنى ئۆگەندى.

ناخشاڭنى ئاڭلىغان، ھەسەللىرىڭنى تېتىغان كىشىلەر مەيلى يالغۇز ياكى بىر توپ بولسۇن، ئۆز - ئۆزىدىن بىردەك سوراشتى:

• «زور ئاستىر تىرىكمۇ؟ ياشاشنىڭ مەنىسى يوق، ھەممىسى بەربىر، پەقەت زور ئاستىر بىلەن بىللە بولۇشتىن باشقا، ھەممىسىنىڭ قىلچە ئەھمىيىتى يوق.»

«ئۇ ئۆزىنىڭ كېلىشىدىن بۇرۇنلا بېشارەت بەرگەن، ئۇنى نېمىشقا تېخىچە كۆرمەيمىز؟ - نۇرغۇن كىشىلەر شۇنداق سوراشماقتا، - ئۇنى تەنھالىق يۇتۇۋالدىمۇ - يا؟ ياكى ئۇنى ئىزدىشىمىز كېرەكمۇ؟» ئەمدى تەنھالىقنىڭ ئۆزى ئاجىز ۋە دەز كەتكەن نەرسە، ئۇ گويا يېرىلىپ كەتكەن قەبرىدەك مۇردىنى سىغدۇرالمىدۇ. ھەممە يەردە تىرىلگەنلەرنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ.

زور ئاستىر، تاغ باغرىدىكى سۇ ئۆرلىمەكتە، قانچىلىك ئېگىز يەرگە چىقىۋالساڭمۇ كىشىلەر بەربىر يامىشىپ چىقالايدۇ، سېنىڭ كېمەڭ قۇرۇقلۇقتا دەقىقىمۇ ئارتۇق تۇرمىسۇن.

بىراق، بىز ئۈمىدلەر غارىڭغا كېلىپلا ئۈمىدىسىزلەندۇق، بۇ سېنىڭ ھۇزۇرۇڭغا بىزدىنمۇ ياخشى كىشىلەرنىڭ كېلىشىدىن دېرەك بېرىدۇ.

ئۇلار تەڭرىنىڭ بۇ دۇنيادىكى يۇقۇندىلىرى، ئۇلار ئۇلۇغۋار تەشئالىق، ئۇلۇغۋار زېرىكىش ۋە ئۇلۇغۋار قانائەت ئەھلى.

زور ئاستىر، ئۇلار سەندىن ئۇلۇغۋار ئۈمىدىنى قانداق قۇچۇشنى قايتىدىن ئۆگىنىشى كېرەك. بولمىسا بۇ ياشاش ئىستىكىدە

بولماقلىق!

ھېلىقى پادىشاھ شۇنداق دەپ زور وئاستىرنىڭ قولىنى سۆيىمەكچى بولدى. لېكىن، زور وئاستىر بۇ ھۆرمەتنى سىلىق رەت قىلدى ھەم قورققانداك كەينىگە داچىدى، ئۇزاق ئۆتمەيلا زور وئاستىر يەنە مېھمانلارغا قوشۇلۇپ كەتتى. ئۇ نۇرانە كۆزلىرى بىلەن مېھمانلارغا قاراپ شۇنداق دېدى:

— ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ئەزىز مېھمانلىرىم، سىلەرگە ئاددىي تىل بىلەنلا ئېيتىمەنكى، مېنىڭ بۇ تاغدا قىزغىن كۈتۈۋاتقىنىم سىلەر ئەمەس.

— ئاددىي تىل بىلەن ئېيتىمەنكى، خۇداغا شۈكۈر! — دېدى يەنە بىر پادىشاھ، — قارىغاندا ئۇ تېخى بۇ مۇنەۋۋەر غەربلىكلەرنى ۋە بۇ شەرق پەيلاسوپىنى تېخى تونۇمايدىكەن! مېنىڭچە، ئۇ ئەسلىدە «قوپال تىلدا» دېمەكچىدى، بۇنىمۇ ئەڭ ناچار تىل دېگىلى بولمايدۇ!

— سىلەر يۈكسەك ئادەملەر بولۇشۇڭلار مۇمكىن، — دېدى زور وئاستىر سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — لېكىن، سىلەرنى دېگەندەك يۈكسەك ياكى كۈچلۈك ھېس قىلىمىدىم.

مەن رەھىمسىز ئىرادەمنىڭ ھېس قىلىۋاتقىنىمنى دېدىم، ئۇ بىر ئېغىز تىنمىغان بولسىمۇ، لېكىن تىنماي قالمايدۇ. ئەگەر سىلەر ماڭا مەنسۇپ بولغاندا، ئوڭ قولۇمغا تەڭ بولالمايسىلەر.

چۈنكى، سىلەردەك ئاجىز، ئىنچىكە پۈت بىلەن ئۆرە تۇرىدىغانلار باشقىلارنىڭ ئايىشىنى بىلىپ - بىلمەي بەك ئارزۇ قىلىدۇ.

لېكىن، پۈت - قوللىرىمنى ياكى جەڭچىلىرىمنى ئاياپ ئولتۇرمايمەن. بولمىسا، قانداقمۇ مەن ئۈچۈن جەڭگە چىقالايسىلەر؟

بەلكىم، غالبىيەت قولۇڭلاردا ھالاک بولار، ئاراڭلاردىكى نۇرغۇن كىشىلەر دۈمبىقىمنىڭ دەھشەتلىك ئاۋازىدىن چۆچۈپ كېتىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، سىلەر گۈزەل ئەمەس، كېلىپ چىقىشىڭلارمۇ

ناچار. شۇڭا، مەن سىلىق، سۈزۈك ئەينەكنى تەلىمات قىلىشقا موھتاج بولمىسا ئوبرازىم ئەينىكىڭلاردا خۇنۈكلىشىپ كېتىدۇ.

يەلكەڭلاردا نۇرغۇن ئېغىرچىلىق ۋە ئەسلىمىلەر، پۇچقاقلارنىڭلاردا مەسخىرە ئاز پاپالار، قەلبىڭلاردا چاكىنا ئاۋام.

گەرچە، يۈكسەك ئادەمگە تەۋە بولساڭلارمۇ، لېكىن يەنە كۆپ جەھەتتە غەيرىي شەكىلدىكى مايماقسىلەر، بۇ دۇنيادا سىلەرنى مەن ئۈچۈن تۈزلەپ بېرىدىغان بىر مۇ تۆمۈرچى يوق.

سىلەر پەقەت ئۆزۈڭلاردىنمۇ يۈكسەك بولغان كىشىلەرنىڭ كۆۋرۈكى! سىلەر شوتتا — باشقىلارنىڭ سىلەر ئارقىلىق ئۆز يۈكسەكلىكىنى تېپىشىدىن رەنجىمەڭلار!

بەلكىم بىر كۈن، ئۇرۇقۇڭلار مەن ئۈچۈن ھەقىقىي ئوغلان ۋە تاكامۇل ۋارىسىنى ئاتا قىلار، لېكىن بۇ كۈن تېخى يىراق. سىلەر مېنىڭ مىراسلىرىم ۋە نامىمغا ۋارىسلىق قىلىشقا قادىر ئەمەس.

مېنىڭ بۇ تاغدا قىزغىن كۈتۈۋاتقىنىم سىلەر ئەمەس ھەم ئاخىرقى رەت تاغدىن چۈشۈشۈمگىمۇ سىلەرنى شېرىك قىلمايمەن. سىلەر پەقەت تېخىمۇ يۈكسەك ئادەمنىڭ ھۇزۇرۇمغا كەلگەنلىكىنى ئېيتىپ، ماڭا خەۋەر ئەكەلگەن ئادەمسىلەر.

سىلەر ئاشۇ ئۇلۇغۋار تەشئالىق، ئۇلۇغۋار زېرىكىش ۋە ئۇلۇغۋار قانائەتكە ئىگە، ئۆزىنى «تەڭرىنىڭ يۇقۇندىسى» دەۋالغان كىشىلەردىن ئەمەس.

ياق! ياق! ياق! مېنىڭ بۇ تاغدا تۇرۇشۇم باشقا بىرنى كۈتۈش ئۈچۈن، ئۇلار كېلىشتىن بۇرۇن، بۇ يەردىن كەتمەيمەن!

مەن تېخىمۇ يۈكسەك، تېخىمۇ قەتئىي، تېخىمۇ مۇزەپپەر، تېخىمۇ شادىيانە، ئىنتايىن ساغلام كىشىنى كۈتۈۋاتىمەن. بۇ شاد-خۇرام شىر چوقۇم كېلىدۇ!

ئەھ، مېھمانلىرىم، بالىلىرىم ھەققىدە ئاڭلىمىغانمۇ؟ ئۇلارمۇ مەن تەرەپكە كېلىۋاتمامدۇ؟

گۈلزارىمدىن، شادلىق ئارىلىمدىن، ئاشۇ يېڭى ھەم گۈزەل ئىرقىمدىن گەپ ئېچىڭلار — نېمىشقا بۇ ھەقتە سۆزلىمەيسىلەر؟ مېھمانغا خاس دوستلۇقۇڭلارنى بىلدۈرۈپ، بالىلىرىم ھەققىدە ئىشىڭلار بىلەن سۆزلەڭلار. مەن ئۇلار ئۈچۈن ھەم بېيىپ كېتىشكە، ھەم نامراتلىشىپ كېتىشكە رازى. چۈنكى، ھەممە نەرسىنى ئۇلارغا بېغىشلىغانمەن.

بېغىشلىمىغان پەقەت بىرلا نەرسە بار: ئۇ بولسىمۇ بالىلاردىن ئىبارەت تىرىك گىياھلار، ئىرادەم ۋە ئەڭ يۈكسەك ئۈمىدىمنىڭ ھاياتلىق دەرىخى!

زور ئاستىر شۇنداق دەپ ئۈستۈمتۈت جىمىپ كەتتى. چۈنكى، بۇ چاغدا بىر ھەۋەس پەيدا بولغاچقا، ئۇ كۆزى ۋە ئاغزىنى يۇمۇپ، ھاياجانلىرىنى بېسىۋالدى. مېھمانلار ئەتراپتا جىم تۇرۇشاتتى. پەقەت ھېلىقى قېرى بېشارەتچى ھەر خىل ئىما — ئىشارىلەرنى قىلماقتا ئىدى.

72. كەچلىك غىزا

بۇ ۋاقىتتا ھېلىقى بېشارەتچى زور ئاستىر ۋە ئۇنىڭ مېھمانلىرىنىڭ پارىڭىنى ئۈزۈۋېتىپ، زور ئاستىرنىڭ قوللىرىنى تەخىرسىزلىك بىلەن تۇتۇپ تۇرۇلدى:

— لېكىن، زور ئاستىر! ئۆزۈڭمۇ بۇ ئىش يەنە بىر ئىشتىن مۇھىم دېگەندىڭ. ئۇنداقتا، بۇ يەردە ھەرقانداق ئىشتىنمۇ مۇھىم بىر ئىشىم بار.

نەق گەپنى قىلسام، سەن مېنى كەچلىك غىزاغا تەكلىپ قىلمىغانىدىڭ؟ بۇ يەردە يەنە يىراقتىن كەلگەن نۇرغۇن كىشىلەر بار. سەن بىزنى قۇرۇق گەپ بىلەن مېھمان قىلاي دەۋاتامسەن؟ ئەتىگەندىن بېرى توڭلاپ ئۆلۈش، تۇنجۇقۇپ ئۆلۈش، بوغۇلۇپ ئۆلۈش ۋە باشقا

تۈرلۈك جىسمانىي ھالاكەتلەر ھەققىدە كۆپ سۆزلىدىڭلار. لېكىن، مېنىڭ ھالاكتىمنى ھېچكىممۇ ئويلاپ قويمىدى. مەن ئاچلىقتىن ئۆلەيلا دەپ قالدىم (بېشارەتچى شۇنداق دېۋىدى، زور ئاستېرنىڭ مەخلۇقلىرى ئاڭلاپ ئالاقىدە بولۇپ تىكىۋەتتى. چۈنكى، ئۇلار بۈگۈن كۈندۈزى غەملىگەن يېمەكلىكلەرنىڭ بېشارەتچىگىمۇ يەتمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى).

— ئۇسساپ ئۆلەي دېدىم، — دېدى ھېلىقى بېشارەتچى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — گەرچە مەن بۇ يەردە ئەقىل - پاراسەت سۈيىنىڭ شەرىلىدىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان بولساممۇ، بۇ سۇ توختىماي ئېقىپ تۇرسىمۇ، لېكىن ماڭا كېرىكى شاراب!

ھەممىلا ئادەم زور ئاستېرغا ئوخشاش تۇغما سۇ قورساق ئەمەس، سۈمۈ ھالسىرىغان ۋە ئاجىز كىشىلەرگە ياقمايدۇ. بىزگە كېرىكى شاراب. پەقەت شارابلا كۈچىمىزنى تېز ئەسلىگە كەلتۈرىدۇ، ساغلاملىقىمىزنى ئاشۇرىدۇ.

— مەن قېرىندىشىم بىلەن، — دېدى بىر پادىشاھ بېشارەتچى شاراب تەلەپ قىلىۋاتقاندا، — يەنە بىر پادىشاھ بىلەن ئىككىمىز شاراب ئالغىچ كەلگەندىمۇ، ئۇ كۆپچىلىككە يېتىدۇ، ئېشەككە ئارتىلغاننىڭ ھەممىسى سۇ. ھازىر كەم بولۇۋاتقىنى بولكا!

— بولكا، — دېدى زور ئاستېر كۈلۈپ، — زاھىتلارغا نەدە بولكا بولسۇن. ئەمما، ئادەم بولكا بىلەنلا ئەمەس، يەنە يېڭى قوزا گۆشى بىلەنمۇ ياشايدۇ. مېنىڭ ئىككى قوزام بار.

ئۇلارنى دەرھال سويايلى، ئاندىن ئەمەن يوپۇرمىقى بىلەن خۇرۇجىنى تەڭشەيلى، مەن شۇنداق پىشۇرۇشنى ياخشى كۆرىمەن. يەنە كۆكتات ۋە مېۋە - چېۋىلەرمۇ بار. قورسىقىغا ئامراقلار ۋە مەزىزە قىلغۇچىلارغا يېتىدۇ، ياڭاق ۋە ئاچىدىغان سىرلارمۇ ئاز ئەمەس.

بىرپەستىن كېيىن، ئالدىمىزدا مول زىياپەت ھازىرلىنىدۇ. لېكىن، ئىشتىھاسى بارلار قولمۇقۇل تۇتۇپ ئىشلىشى كېرەك.

پادشاھلارمۇ شۇنداق. چۈنكى، زور ئاستىپ بىلەن بىللە پادشاھلارمۇ ئاشپەز بولسا ھېچ ۋەقەسى يوق!

كۆپچىلىك بۇ پىكىرگە قوشۇلدى. پەقەت ھېلىقى تىلەمچىلىكنى رازا كۆرگۈچىلا گۆش يېيىش، شاراب ئىچىش ۋە دورا - دەرمەك ئىشلىتىشكە قوشۇلمىدى.

— قاراڭلار، بۇ ئاچ كۆز زور ئاستىپنىڭ گېپىگە، — دېدى ئۇ مەسخىرە بىلەن، — كۆپچىلىكنىڭ ئېگىز تاغدىكى بۇ غارغا كېلىشى، پەقەت يەپ - ئىچىش ئۈچۈنلەمۇ؟ مەن ئۇنىڭ بۇرۇن ئېيتقان «مۇۋاپىق نامراتلىق بەختتۇر» دېگەن سۆزىنىڭ مەنىسىنى ۋە ئۇنىڭ دىۋانلىرىنى يوقىتايلى دېيىشىدىكى مەقسىتىنى ئەمدى چۈشەندىم.

— ماڭا ئوخشاش خۇش كەيپ بولۇڭلار، — دېدى زور ئاستىپ، — خالىغىنىڭچە يە، خالىغىنىڭچە ئىچ ۋە ئاشپەزلىك ھۈنرىڭنى كۆكە كۆتۈرگىن، ئەي، ئالاھىدە ئادەم، بۇنىڭدىن ھۇزۇر ئالالساڭلا بىز رازى!

ماڭا مەنسۇپ كىشىلەرگە نىسبەتەن، قانۇنمەن. باشقىلارغا ئۇنداق ئەمەس، ماڭا تەۋە كىشىلەر قاتتىق سۆڭەك ۋە چەبدەس بولۇشى كېرەك؛ جەڭ ۋە زىياپەتكە ئامراق بولۇشى، مىسكىن ھەم خىيالىپەرەس بولماسلىقى، ساغلام ۋە مەردانە بولۇشى، ئېغىر، مۇشەققەتلىك ئىشلار ئۈچۈن زىياپەتكە بارىدىغاندەك تەييار بولۇشى كېرەك.

ئەڭ ياخشى نەرسىلەر ماڭا ۋە قېرىنداشلىرىمغا مەنسۇپ بولسۇن، ئەگەر كىشىلەرنىڭ بەرگۈسى كەلمىسە، ئۆزىمىز بېرىپ ئەڭ ياخشى ئوزۇق، ئەڭ سۈزۈك ئاسمان، ئەڭ كۈچلۈك ئىدىيە، ئەڭ گۈزەل ئاياللارنى ئالىمىز!

زور ئاستىپ شۇنداق دېدى.

— توۋا! بىز بىرەر دانىشمەننىڭ ئاغزىدىن مۇشۇنداق تەسىرلىك گەپلەرنى ئاڭلاپ باققانمۇ؟ — دېدى بىر پادشاھ، — راست، دانىشمەنلەرنىڭ ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان يېرى، نېمە دېسە يوللۇق

بولۇپ چىقىدۇ، ھەرگىز ئېشەكتەك ئەخمىقانى بولۇپ چىقمايدۇ.

پادىشاھ شۇنداق دېدى ھەم تېغىرقاپ قالغاندەك بىر خىل تەرزە تۇرۇپ قالدى. بىر چەتتە تۇرغان ئېشەك مەسخىرە قىلغاندەك ھاڭراپ قويدى. تارىخنامىلەردە «كەچلىك تاماق» دەپ ئاتالغان بۇ تۈگمەس زىياپەت مۇشۇنداق باشلاندى. بەزمىدە بولغان گەپلەرنىڭ ھەممىسى يۈكسەك ئادەم ھەققىدە ئىدى.

73. يۈكسەك ئادەم

1

مەن ئادەملەر ئارىسىغا تۇنجى كەلگەندە ئەخمىقانى بىر ئىش قىلدىم — بازارغا باردىم.

كۆپچىلىككە سۆزلىگىنىمدە، ئاڭلايدىغان بىر مۇ ئادەم بولمىدى. كەچتە، ئارغامچىدا ماڭىدىغان سېرىكچىلەر ۋە جەسەتلەرلا ماڭا ھەمراھ بولدى، لېكىن ئۆزۈممۇ بىر مۇردىغا ئايلىنىپ قالغىلى تاسلا قالدىم. لېكىن، ئەتىسى ئەتىگىنى بىر ھەقىقەتنى بايقىدىم، ئاندىن شۇنى تونۇپ يەتتىم: بازار، ئاۋام ۋە ئۇلارنىڭ ۋاراڭ — چۇرۇڭلىرىنىڭ، ئۇزۇن قۇلاقلىقىنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى؟!

سىلەر يۈكسەك ئادەملەر مەندىن شۇنى ئوڭىنىڭلار: بازاردا يۈكسەك ئادەمگە ئىشىنىدىغانلار يوق. ناۋادا بازاردا سۆزلەشكە توغرا كەلسە ئۇمۇ مەيلى! ئاۋام بولسا كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ قويۇپ: «ھەممىمىز بابباراۋەر» دەپ ۋارقىرىشىدۇ!

— ئەي، يۈكسەك ئادەملەر، — دەيتتى ئاۋام يەنىلا كۆزلىرىنى چىمىلدىتىپ، — سىلەرگە ئېيتساق، يۈكسەك ئادەم مەۋجۇت ئەمەس، ھەممىمىز بابباراۋەر، ئادەم دېگەن ئادەمدۇر، تەڭرىنىڭ ئالدىدا ھەممە ئادەم باراۋەر!

تەڭرىنىڭ ئالدىدا! بىراق، تەڭرى ئاللىبۇرۇن ئۆلدى. ئاۋام ئالدىدا بىز باراۋەر بولالمايمىز. سىلەر، ئەي، يۈكسەك ئادەملەر، بازاردىن ئايرىلىڭلار!

2

تەڭرىنىڭ ئالدىدا! بىراق، تەڭرى ئاللىبۇرۇن ئۆلدى. ئۇ سىلەردەك يۈكسەك ئادەملەرنىڭ ئەڭ زور خەۋپ - خەتىرى ئىدى. ئۇ تاۋۇتقا كىرگەندىن كېيىنلا، سىلەر تىرىلدىڭلار. شۇ تاپتا ئۇلۇغ چۈش پەيتى يېتىپ كەلمەكتە. پەقەت يۈكسەك ئادەملا ھۆكۈمران بولالايدۇ.

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، گېپىمنى چۈشەندىڭلارمۇ؟ سىلەر بەك قورقۇپ كېتىپ، بېشىڭلار قېيىپ كەتتىمۇ، ئاشۇ چوڭقۇر ھاڭ ئاغزىنى ئېچىپ، سىلەرنى كۈتۈپ تۇرامدۇ، ئاشۇ دوزاخ ئىتلىرى سىلەرگە قاراپ تىنماي قاۋاۋاتامدۇ؟ شۇڭا، تېتىكرەك بولۇڭلار، يۈكسەك ئادەملەر! ئىنسانىيەتنىڭ كېلەچىكى تېخى تۇغۇلۇش ئالدىدا، تەڭرى ئۆلدى. ئەمدى بىز ئەۋلىيانىڭ تىرىلىشىگە موھتاجمىز.

3

— ئىنسانلار قانداق ياشايدۇ، — ئاشۇ ئەڭ مىسكىن ئادەم سورىدى.

— ئىنسانلاردىن قانداق ھالقىش كېرەك؟ — لېكىن زور وئاستىرمۇ قايتۇرۇپ سورىدى. ئۇ بۇ مەسىلىنى تۇنجى بولۇپ بىردىنبىر ئوتتۇرىغا قويغان ئادەم ئىدى.

ئېسىمدىن چىقمايدىغىنى ئەۋلىيا، ھەرگىزمۇ ئىنسان ئەمەس، قوشنام ئەمەس، ئەڭ يالاڭتۇش ئادەم ئەمەس، ئەڭ قاتتىق ئازابلانغۇچى ئەمەس، ئەڭ مۇنەۋۋەر كىشى ئەمەس...

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، ئىنسانلارنى سۆيۈشۈم دەل ئۇنىڭ بىر

ھالقش جەريانى ۋە تاماملاش ئىكەنلىكىدىن. سىلەردىمۇ مۇھەببەت ۋە ئۈمىد قوزغايدىغان نۇرغۇن نەرسىلەر بار.

ئەي، يۈكسەك ئادەملەر، مەسخىرە مەندە ئەكسىچە ئۈمىد ئاتا قىلىدۇ. چۈنكى، بىر ئۇلۇغ مەسخىرە قىلغۇچى ئۇلۇغ ھۆرمەت قىلغۇچىدۇر.

ئۈمىدسىزلىكىڭلارمۇ ھۆرمەت قوزغايىدۇ. چۈنكى، سىلەر تىز پۈكۈش ياكى ھىلىگەرلىكنى ئۆگەنمىگەن.

بۈگۈنكى كۈندە پەقەت ئەرزىمەسلەرلا ھۆكۈمران بولغاچقا، ئۇلار تەقدىرگە تەن بېرىش، كەمتەر بولۇش، ئىشچان بولۇش، جاھاندارچىلىق دېگەندەك چاكنى ئەخلاقلىرىنى تەرغىب قىلماقتا.

ئاياللارچە، قۇللارچە نەرسىلەر، بولۇپمۇ چۈپرەندە نەرسىلەر ئىنسانلارنىڭ تەقدىرىنى قولۇمغا ئالسام دەيدۇ — ھەي، نېمىدېگەن يىرگىنچلىك! نېمىدېگەن يىرگىنچلىك! ئىنسانلار قانداق قىلغاندا ئەڭ ياخشى، ئەڭ ئۇزۇن، ئەڭ راھەتلىك ياشىيالايدۇ (ئۇلار ھەمىشە ئاشۇنداق ۋالاقلاپ سورايدۇ) ئۇلار بۈگۈننىڭ ھۆكۈمرانلىرى.

قېرىنداشلىرىم، بۈگۈنكى ھۆكۈمرانلاردىن ھالقىپ كېتىڭلار — بۇ چۈپرەندىلەر ئەۋلىيانىڭ ئەڭ چوڭ ئاپىتى!

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ئاشۇ ئەرزىمەس ئەخلاق، ئەرزىمەس چېچەنلىك، جاھاندارچىلىق، گۈرۈھۋازلىق، بىچارە راھەتپەرەسلىك ۋە «كۆپ سانلىقلارنىڭ بەخت — سائادىتى» دېگەنلەردىن ھالقىپ كېتىڭلار!

ئۈمىدسىزلىكىڭلارمۇ، تىز پۈكۈمەڭلار! راست، ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، سىلەرنى سۆيىمەن. چۈنكى، سىلەر بۈگۈنكى كۈندە قانداق ياشاش كېرەكلىكىنى بىلمەيسىلەر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ياخشى ياشىيالايسىلەر!

4

ئاھ، قېرىنداشلىرىم، سىلەر باتۇرمۇ، مۇستەھكەممۇ؟ بۇ يەردە مەن شاھىتى بار باتۇرلۇقنى ئەمەس، بەلكى تەڭرىمۇ دەرھال تىكىلىپ قاراشقا جۈرئەت قىلالمايدىغان زاھىتلارچە ھەم بۇر كۈنلەرچە باتۇرلۇقنى دېمەكچىمەن.

توغلار، قاراملار، مەستلەر، كاجلار قەيسەرلىك قىلالمايدۇ. ھەقىقىي مۇستەھكەم كىشى قورقۇشنى بىلىدۇ، ئەمما ئۇنى يېڭەلەيدۇ. ئۇ ھەمىشە ھاڭلارغا مەغرۇر قارىيالايدۇ. ھاڭلارغا بۇر كۈنلەرچە نەزەردە تىكىلگەن، بۇر كۈتكە خاس قوللىرى بىلەن ئېسىلغان كىشىلەردىلا قەيسەرلىك بولىدۇ.

5

«ئادىمىيلىك ئەسلىدىنلا رەزىل!» كاتتا دانىشمەنلەر ماڭا شۇنداق تەسەللى بەرگەندى. بۇ سۆزنىڭ بۈگۈنمۇ توغرا چىقىشىنى ئىستەيمەن! چۈنكى، رەزىللىك ئىنساننىڭ ئەڭ ئېسىل كۈچى.

«ئىنسان مۇقەررەر ھالدا تېخىمۇ ئېسىللىشىدۇ ۋە تېخىمۇ ئەسكىلىشىدۇ» مەن ئەمدى شۇنداق جاكارلايمەن. ئۇچىغا چىققان رەزىللىك ئەۋلىيانىڭ ھىدايتى ئۈچۈن كەم بولسا بولمايدۇ.

ئازابلىنىش ۋە ئىنسانىي دىيانەت ئىززىمەس كىشىلەرگە تەلىم بېرىدىغانلار ئۈچۈن جايىز. لېكىن، مەن يەنىلا ئۇچىغا چىققان رەزىللىكنى ئەڭ زور تەسەللى دەپ ياخشى كۆرىمەن.

بۇ ئۇزۇن قۇلاقلار ئۈچۈن دېيىلگەن گەپ ئەمەس ھەم بۇنداق گەپلەر ئۇدۇل كەلگەن ئېغىزدىن چىقىۋەرمەيدۇ. بۇنىڭ ھەممىسى ناھايىتى يىراق ھەم گۈزەل، قوي - قوزىلارنىڭ ئايىغى يەتمەيدىغان

يەر .

6

ھەي، يۈكسەك ئادەملەر، سىلەرچە مېنىڭ بۇ يەرگە كېلىشىم خاتالىقىڭلارنى تۈزىتىش ئۈچۈنمۇ؟

ياكى مەن سىلەردەك مەسكىنلەرنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ راھەتلىنىپ ئۇخلاشنىڭلارنى ئۈمىد قىلامدەم ياكى سىلەردەك گۈمراھلارغا تېزىرەك يېڭى يول كۆرسىتىپ بېرىش ئۈچۈن كەلدىممۇ؟ ياق!

ياق! ياق! ئاراڭلاردىكى نامدارلار كۆپرەك ئۆلۈشى كېرەك، چۈنكى كۈنۇڭلار بارغانسېرى قىيىنلىشىدۇ. پەقەت شۇنداق بولغاندىلا.

ھەم شۇنداق بولغاندىلا، ئىنسانلار چاقماققا يىمىرىلىدىغان ئېگىزلىككە — چاقماقنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ئېگىزلىككە چىقالايدۇ!

قەلبىم پەقەت تۇتيا كىشى ۋە يىراقتىكى ئىشلارغا تەلپۈنىدۇ. مېنىڭ تەلپۈنىدىغىنىممۇ شۇ. سىلەردىكى ئەرزىمەس ۋە ۋاقىتلىق بەختسىزلىك نېمىگە ھېساب!

مېنىڭچە، ئازابىڭلار تېخى يېتەرلىك ئەمەس! چۈنكى، سىلەر ئۆزۈڭلار ئۈچۈن ئازاب چەكتىڭلار، ئىنسان ئۈچۈن ئازاب چەككىنىڭلار يوق. بۇنى ئىنكار قىلساڭلار، ئۆزۈڭلار ۋە باشقىلارنى ئالدىغان بولسىلەر! چۈنكى، سىلەر ھېچقاچان مەن كۆرگەن ئازابنى كۆرمىدىڭلار.

7

چاقماق بۇزۇشقا قادىر بولالمىسا، قانائەت تاپالمايمەن. مەن ئۇنىڭ كۆچۈپ كېتىشىنى خالىمايمەن. مەن يەنە ئۇنىڭغا مەن ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى ئۆگىتىمەن.

مېنىڭ ئەقىل - پاراستىم جۇغلانغىلى نېكەم. ئۇ بۇلۇتقا

ئوخشاش بارغانسېرى جىمىپ قارىيىپ كەتتى. كەلگۈسىدە چاقماق چاقتۇرىدىغان ئەقىل - پاراسەتنىڭ ھەرقاندىقى ئاشۇنداق بولىدۇ. مەن بۈگۈنكىلەرنىڭ نۇرى ياكى نۇر دەپ ئاتىلىشىنى خالىمايمەن. مەن ئۇلارغا ھېچنېمە كۆرسەتمەيمەن، ئەقىل چاقماقلىرىم ئۇلارنىڭ كۆزىنى كور قىلغىن!

8

قۇربىڭ يەتمەيدىغان ئىشقا ئۇرۇنما - زورلاپ قىلغۇچىلارنىڭ كۆپىنچىسى بىرمۇنچە ساختىلىق قىلىدۇ. بولۇپمۇ، ئۇلار بۈيۈك ئىشلارغا نىيەت قىلغاندا! چۈنكى، ئاشۇ ساختا پۇل چىقارغۇچى ھىيلىگەرلەر ۋە رولچىلار كىشىلەرنى ئۇلۇغ ئىشلاردىن گۇمانلاندۇرىدۇ. تاكى ئەڭ ئاخىرغا بارغاندا، ئۇلار ئۆيىگىمۇ ساختىلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ، ئۆزىگىمۇ كۆزىنىڭ قىرى بىلەن قارايدۇ، ھەتتا تۈرلۈك كۆپتۈرمە سۆزلەر بىلەن، ھەددىدىن زىيادە ئەخلاقىي ھەرىكەت ۋە ساختا قىلمىشلار بىلەن ئۆزىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئاھ، يۈكسەك كىشىلەر، پەخەس بولۇڭلار! چۈنكى، سەمىمىيلىكتىنمۇ ئارتۇق قىممەتلىك نەرسە يوق. بۈگۈنكى كۈن ئاشۇ چاكنى ئاۋامغا تەۋە ئەمەسمۇ؟ ئەمما، ئۇلار نېمىنىڭ ئۇلۇغ، نېمىنىڭ ئەرزىمەس، نېمىنىڭ ئادالەت، نېمىنىڭ سەمىمىيلىك ئىكەنلىكىنى پەقەت چۈشەنمەيدۇ. ئۇلار ھەمىشە نادانلىق بىلەن بۇرمىلايدۇ. ئۆزى ھەم ئۆزىگىنى مەڭگۈ ئالدايدۇ.

9

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ئەزىمەتلەر! بۈگۈنكى نەرسىلەرگە ئىشەنمەڭلار! سەۋەبىنى دەپ ئولتۇرۇشنىڭمۇ ئورنى يوق! چۈنكى، بۈگۈن چاكنى ئاۋامغا مەنسۇپ.

ئاشۇ چاكنى ئاۋام ئۆگىنىۋالغان ئاساسسىز ئىتتىقادنى كىممۇ قاندا سۆزلەش يولى بىلەن ئاغدۇرۇپ تاشلىيالىسۇن؟ بازارلاردا، كىشىلەر ئىما - ئىشارەت بىلەن ئىشەنچكە ئىگە بولالايدۇ. لېكىن، چاكنى ئاۋام سەۋەبىگە ئىشەنمەيدۇ. ھەقىقەت غەلبە قىلىپ قالسا، سىلەر ئۆزۈڭلاردىن گۇمانلانغان ھالدا سورايسىلەر: «قايسى كۈچلۈك خاتالىق ھەقىقەت ئۈچۈن كۈرەش قىلغاندۇ؟»

ئاشۇ ئۆلىمالاردىن پەخەس بولۇڭلار! ئۇلار سىلەرگە ناھايىتى ئوچ . چۈنكى، ئۇلار ئۆزى بىرنەرسە يارىتالمايدۇ. ئۇلارنىڭ سوغۇق، قاقشال نەزىرىدە ھەربىر قۇش پەيسىز كۆرۈنىدۇ. ئۇلار سەمىمىيلىكىدىن ماختىنىدۇ. لېكىن، يالغان ئىتتىماسلىق بىلەن ھەقىقەتنى سۆيۈش ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار. پەخەس بول! بىخۇدلۇقتىن قۇتۇلۇش بىلەن سەگەكلىك ئارىسىدا ئىنتايىن ئۇزاق يول بار! مەن مۇزلىغان قەلبىگە ئىشەنمەيمەن. يالغاننى سۆزلىيەلمىگەن ئادەم ھەقىقەتنىڭ نېمىلىكىنى ئوقمايدۇ.

10

ئېگىزگە چىقماقچى بولساڭلار، ئۆزۈڭلار چىقىڭلار! ھەرگىزمۇ باشقىلار يۆلەپ ئاچقىپ قويمىسۇن! شۇ تاپتا نىشان تەرەپكە ئات مىنىپ كېتىپ بارامسەن؟ ئۇنداقتا، دوستۇم! ئاقساق پۈتۈڭمۇ ئات ئۈستىدە! نىشانغا يېتىپ، ئاتتىن چۈشكىنىڭدە، ئەي، يۈكسەك كىشى، ئېگىزلىكىڭدىن غۇلاپ چۈشكەن بولسەن!

11

ھەي، يۈكسەك كىشىلەر ۋە يارانقۇچىلار، ئادەم پەقەت ئۆزىنىڭ بالىسىنىلا يېتىلدۈرەلەيدۇ.

ئالدىمىڭلار ھەم ئالدىمىڭلار! قوشناڭلار كىم؟ گەرچە، «قوشناڭلار ئۈچۈن باش قاتۇرغان» دەك كۆرۈنەڭلارمۇ، ياراتمىشڭلار بەربىر ئۇلار ئۈچۈن ئەمەس! سىلەر ياراتقۇچىلار «ئۈچۈن» دېگەن بۇ سۆزنى ئۈتۈپ كېتىڭلار! ئەخلاقىڭلار «ئۈچۈن»، «چۈنكى»، «سەۋەب» دېگەندەك ئىبارىلەرگە كارىڭلار بولماسلىقىنى ئۈمىد قىلىدۇ. سىلەر بۇنداق ئەرزىمەس ئىبارىلەرگە قۇلاق سالماڭلار.

«قوشنىلار ئۈچۈن باش قاتۇرۇش» ئۇششاق - چۈششەكلەرنىڭ ئەخلاقى، گەرچە «خىلى خىلى بىلەن»، «قول قولنى يۇيىدۇ» دېيىلسىمۇ، ئەمما ئۇلاردا سىلەردىكىدەك ئۆزى ئۈچۈن ئويلاش ھوقۇقى ۋە ئىقتىدارى يوق!

سىلەردەك ياراتقۇچىلارنىڭ ئۆزى ئۈچۈن باش قاتۇرۇشىدا، ھامىلىدارلارچە كۆزىتىش ۋە ئالدىن كۆرەرلەرچە سېزىم بار! كىشىلەر تېخى كۆرۈپ باقمىغان مېۋىلەر مۇھەببىتىڭلارنىڭ ھىماتىدا كۈنساين ئاينماقتا.

بارلىق مۇھەببىتىڭلار ۋە ئەخلاقىڭلارنى پەرزەنتىڭلارنىڭ ۋۇجۇدىغا مۇجەسسەم قىلىڭلار! پەقەت خىزمەت ۋە ئىرادىلا سىلەرنىڭ ھەقىقىي «قوشناڭلار»، ساختا باھالارغا ئالدىمىڭلار!

12

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ياراتقۇچىلار! تۇغدىغانلار كېسەلدىن ساقلىنالمىدۇ. تۇغۇپ بولغانلارنىڭ كۆپىنچىسى پاكىز بولمايدۇ.

ئاياللاردىن سوراپ بېقىڭلار - تۇغۇت شادلىق پەيزىنى سۈرۈش ئۈچۈن ئەمەس، ئۆتكۈنچى ئازاب مېكىيانىنى قاقشىتىدۇ، شائىرنى سايرىتىدۇ.

سىلەر ياراتقۇچىلارنىڭ ئىچىدە نۇرغۇن مەينەتلىكلەر بار. چۈنكى، سىلەر ئانا بولماي قالمايسىلەر.

ئەھ، نۇرغۇن مەينەتلىكلەر بار، بوۋاق بىلەن تەڭلا دۇنياغا كېلىدۇ! نېرى كەت! يەڭگىگەن ئادەم ئۆز روھىنى پاكلىشى كېرەك!

كۈچۈڭلاردىن ھالقىغان ئەخلاقنى تەلەپ قىلماڭلار! مۇمكىنسىز
ئىشلارغا ئۈزۈڭلارنى ئورماندا!

ئەجدادلار قالدۇرغان ئەخلاقنى بويلاپ مېڭىڭلار! ئەگەر،
ئەجدادلارنىڭ ئىرادىسى سىلەرنى ئېلىپ بىرلىكتە يۈكسەلمىسە، قانداق
يۈكسەلەيسىلەر؟

باش بولمەن دېگەن ئادەم پۈت بولۇپ قېلىشتىن ئېھتىيات
قىلسۇن! ئەجداد جىنايىتى بار يەردە، ئۈزۈڭنى ئەۋلىيا قىلىپ
كۆرسىتىشكە ئورۇنما!

بىراۋنىڭ ئەجدادى ئاياللارنى، مەي - شارابنى ۋە توڭگۇز گۆشىنى
ياخشى كۆرىدىغان بولسا، ئۇ كىشىلەرنىڭ ئۆزى پەرھىز تۇتسا، ئۇ
نېمىگە ئەر زىيىتى؟

بۇ بىر بىمەنلىك! راست، ئەگەر بۇ ئادەم ئىككى - ئۈچ ئايالنىڭ
ئېرى بولسا، مەن ئۇنى قالتىس ھېسابلايمەن.

ئەگەر ئۇ موناستىر قۇرۇپ، ئىشىكىگە: «ئىلاھلىق يولى» دەپ
يېزىپ قويسا، مەن يەنىلا بۇنىڭ نېمە پايدىسى، پەقەت يېڭى بىر
ئەخمىقانى ئىش يۈز بەردى، دەپ قارايمەن!

ئەگەر ئۇنىڭ قۇرغىنى توۋا - ئىستىغپارخانا ياكى پاناھگاھ بولسا
(بۇ ئالدىنقىسىدىن كۆپ ياخشى)، لېكىن مەن يەنىلا گۇمان قىلماي
تۇرالمىمەن.

تەنھالىققا باشلاپ كىرگەن نەرسىلەر دەل شۇ يەردە ئاينىدۇ،
كىشىلىك تەبىئەتتىكى ھايۋانچىلىقمۇ شۇنداق. شۇڭا، تەنھالىق نۇرغۇن
كىشىلەرگە ياراشمايدۇ.

دۇنيادا باياۋاندىكى پەيلاسوپتىنمۇ ئارتۇق ناپاك نەرسە بارمۇ؟
ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا ئالۋاستىلار قاپقاندىن قۇتۇلۇپ قالماستىن، ھەتتا
توڭگۇزمۇ ئۆز مەيلىچە قاتتىق يۈرەلەيدۇ.

14

مەن ھەمىشە سىلەردەك يۈكسەك كىشىلەرنىڭ مات بولغان يولۋاستەك خىجىل بولۇپ، ئاستا تىكىۋەتكىنىڭلارنى كۆرۈپ قالدىمەن. ئاداققى دو تىكىشىڭلار مەغلۇپ بولدى.

ئەمما، ئەي، شىشىخال تاشلىغۇچى، بۇنىڭ كارى چاغلىق، شىشىخال تاشلاش ۋە مازاق قىلىشنى ھەممە ئادەم ئوقىدۇ. پەقەت، سىلەرلا ئۆگىنەلمىدىڭلار! بىز كەچكىچە مۇشۇنداق شىرەنى - مەسخىرە ۋە قىمار شىرەسىنى چۆرىدەپ ئولتۇرمىدۇقمۇ؟

چوڭ ئىشلاردا مەغلۇپ بولغىنىڭلار ئۆزۈڭلارنىڭمۇ مەغلۇپ بولغىنىمۇ، ئۆزۈڭلارنىڭ مەغلۇپ بولۇشى ئىنسانىيەتنىڭمۇ مەغلۇپ بولغىنىمۇ؟ ئەگەر ئىنسانىيەت راستتىنلا مەغلۇپ بولسا نېمە بوپتۇ!

15

تەلپ قانچە يۇقىرى بولسا، مۇۋەپپەقىيەتمۇ شۇنچە ئاز بولىدۇ. سىلەر يۈكسەك كىشىلەر مەغلۇپلاردىن ئەمەسمۇ؟ روھلۇق بولۇڭلار، مەغلۇپ بولساڭلار نېمە بوپتۇ؟ قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلار ئاز ئەمەس! كۈلۈشنى ئۆگىنىڭلار! باشتىلا راسا كۈلۈشۈڭلار كېرەك ئىدى.

ئەي، ئەمگىكى زايە كەتكەنلەر، مەغلۇبىيەتنىڭ ھەيران قالغۇدەك نەرى بار! ئىنسانىيەتنىڭ كېلەچىكى ۋۇجۇدۇڭلاردا تىرىكىشىۋاتمامدۇ؟ ئىنسانىيەتنىڭ ئاشۇ ئەڭ چوڭقۇر ھاياتى ۋە كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان كۈچ - قۇدرىتى سىلەرنىڭ قازىنىڭلاردىن تېشىپ چىقىۋاتمامدۇ؟

نۇرغۇن قازانلار يېرىلىپ كەتسە، بۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نەرى بار! كۈلۈشنى ئۆگىنىۋېلىڭلار، سىلەر باشتىلا راسا كۈلۈشۈڭلار

كېرەك ئىدى!

ئاھ، يۈكسەك كىشىلەر، قىلىدىغان ئىشلار كۆپ!
راست، قانچىلىك ئىشلارنىڭ غەلبىلىك بولغانلىقىنى ئويلاڭلار!
بۇ زېمىن ھەر خىل تاكامۇل ۋە گۈزەل كىچىك نەرسىلەر بىلەن
تولغان!

ئاھ، يۈكسەك كىشىلەر، ئەتراپىڭلارغا تاكامۇل، گۈزەل كىچىك
نەرسىلەرنى ئاز - تولا تىزىپ قويۇڭلار. ئۇلارنىڭ سارغىيىپ
پىششىقلىرى روھىمىزغا تەسەللى بولىدۇ، ئۇنىڭ تاكامۇللۇقى بىزگە
چەكسىز ئۈمىد ئاتا قىلىدۇ.

16

ھازىرغا قەدەر، دۇنيادىكى ئەڭ زور جىنايەت نېمە؟ «ھېلىھەم
كۈلۈپ يۈرەلىگەنلەر نېمىدىگەن بەختسىز» دېگەن ئاشۇ گەپمۇ؟
ئۇنىڭچە، بۇ دۇنيادا كۈلۈشكە يارىغۇدەك ئىشلار يوقمۇ؟ ئۇنداق
بولسا، ئۇ كۆڭۈل ئېچىشنى ھەقىقەتەن بىلمەيدىكەن. كىچىك بالىمۇ
قانداق كۆڭۈل ئېچىشنى بىلىدۇ.

ھەقىقەتەن چالا مۇھەببەت باغلىغان، بولمىسا ئۇ بىزدەك
كۈلگەنلەرنى سۆيەتتى! لېكىن، ئۇ ھەمىشە بىزگە قاراپ بېشىنى
چايقىغىنىچە ئاھ ئۇرىدۇ، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىدۇ.

مۇھەببەت باغلىيالمىغان ئادەم قارغىشقا تېگىشلىكمۇ؟ مېنىڭچە،
ئۇنداق قىلىش بىمەنىلىك. لېكىن، بۇ مۇتلەقچى دەل ئاشۇنداق
قىلغان. چۈنكى، ئۇ چاكىنا ئاۋامدىن كەلگەن.

ئۇ يېتەرلىك مۇھەببەت باغلىمىغان، بولمىسا كىشىلەر ئۇنى
سۆيىمىسمۇ، ئۇ ئۈنچە غەزەپلىنىپ كەتمەيتتى. ئۇلۇغ سۆيگۈ تاما
قىلمايدۇ، ھەممىگە ئاتا قىلىشنىلا ئويلايدۇ.

ئاشۇ مۇتلەقچىگە يېقىن يولماڭلار! ئۇلار كېسەللەر تىپىغا ۋە
چاكىنا ئاۋام تىپىغا تەۋە - ھاياتقا شۇملۇق بىلەن قارايدۇ، ھەتتا

زېمىننىمۇ قارايدۇ.

ئاشۇ مۇتلەقچىگە يېقىن يولماڭلار! ئۇلارنىڭ پۇتلىرى ئېغىر،
كۆڭلى خىرە — ئۇسسۇل ئويناشنى ئۇقمايدۇ. بۇنداق ئادەم زېمىننىڭ
يەڭگىل ۋە زىبالىقىنى قانداق بىلسۇن!

17

گۈزەل نەرسىلەر ئۆز مەقسىتىگە ئۇدۇل يېتىپ بارغان ئەمەس،
ئۇلار مۇشۇكتەك تۈگۈلۈپ، كەلىشى بەختى ئۈستىدە پەس ئاۋاز بىلەن
ۋايسايدۇ — گۈزەل نەرسىلەر كۈلمەكتە.

بىر ئادەمنىڭ قەدىمىدىن ئۇنىڭ يول تاپالمىغانلىقىنى بىلگىلى
بولىدۇ. مېنىڭ مېڭىشىمغا قاراڭلار! بىراق، مەقسىتىگە يېتىشكە ئاز
قالغان كىشىلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئۇسسۇل ئويناپ كېتىدۇ.

راست، ھەيكەلگە ئايلىنىپ قالغىنىم يوق، تۈۋرۈككە ئوخشاش
ئۆز ئورنىدا قېتىپ تۇرغىنىمۇ يوق، مەن يۈگۈرۈشنى ياخشى
كۆرىمەن.

گەرچە زېمىننىڭ ھەرقانداق يېرىدە سازلىق ۋە يانتاق بولسىمۇ،
خۇددى سۈزۈك مۇز ئۈستىدە ئوينىغاندەك يەڭگىل پۇتى بارلار
پانتاقلاردىمۇ ئويناپ ئۆتۈپ كېتىدۇ.

قېرىنداشلار، قەلبىڭلارنى تىنماي يۈكسەلدۈرۈڭلار. پۈتۈڭلارنىمۇ
ئۈنتۈپ قالماڭلار! سىلەر ياراملىق ئۇسسۇلچىلار، پۈتۈڭلارنى ئېگىز
كۆتۈرۈپ، بېشىڭلار بىلەن تۇرۇڭلار!

18

جىلۋىلىنىپ تۇرغان بۇ ئەتىرگۈل تاجىنى ئۆزۈم كىيگەن.
كۈلكەمنىڭ مۇقەددەسلىكىگە زەن سالىمەن. بۇ تاجغا كىمنىڭ
لايىقلىقىنى تېخى بىلمىدىم.

زورون ئاستىپ دېگەن بۇ ئۇسسۇلچى، بۇ چاققان كىشى قانات

قۇيۇندەك سۈپۈرۈپ ئەكەتمەكتە!

قاقشال شاخ ۋە خازانلارغا نەپرەتلەنگۈچى ئاشۇ كەپسىز، ئاق
كۆڭۈل بوران روھىغا ئاپىرىن! ئۇ گويا تەكشى چىم ئۈستىدە
ئوينىغاندەك، سازلىق ۋە يانتاق ئۈستىدە ئوينىماقتا!
چاكنى ئاۋام ۋە كېسەل ئىرقىلاردىن نەپرەتلىنىدىغان ئاشۇ
ئەركىنلىك روھىغا ئاپىرىن! چاڭ - توزانلارنى گويا تەكشى كۈلۈپ
تۇرغان بوراندەك جاراھەت باسقانلارنىڭ ۋە چۈشكۈنلەرنىڭ كۆزىگە
چېچۈۋەتتى!

سىلەر، ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، شۇنىڭدىن ئەڭ
ئەپسۇسلىنىسىلەر، ئاراڭلاردا ئۆزىنى ئۇنتۇغان ھالدا ئۈسسۈل
ئويناشنى بىلىدىغان ھېچكىم يوق! مەغلۇبىيەتنىڭ كارى چاغلىق!
قىلىدىغان ئىشلار كۆپ! شۇڭا، ئۆزۈڭلارنى ئۇنتۇغان ھالدا كۈلۈشنى
ئۆگىنىۋېلىڭلار! سىلەر ياراملىق ئۈسسۈلچىلەر، قەلبىڭلارنى يۈكسەك
تۇتۇڭلار! قاقاھلاپ كۈلۈشىمۇ ئۇنتۇماڭلار!
قېرىنداشلىرىم، كۈلۈپ تۇرغان بۇ ئەتىرگۈل تاجىنى سىلەرگە
ھازىرلاپ بېرەي، كۈلكەننىمۇ ھەدىيە قىلىدىم. شۇڭا، ئەي، يۈكسەك
كىشىلەر، كۈلۈڭلار!

74. ھەسرەت كۈيى

1

زور وئاستېر ئەسلىدە غار ئىشىكىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ مېھمانلارغا
سۆزلىگەندى، ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ سىرتقا چىقىپ بىردەم تۇردى.
— ئاھ، ئەتراپ پاك خۇش پۇراق ۋە قۇۋناق جىمجىتلىققا تولدى!
لېكىن، يىلان ۋە بۈركۈتلىرىم نەگە كەتتىكىن؟ قېشىمغا كېلىڭلار،
ئەي، مەخلۇقلىرىم!
مەخلۇقلىرىم، ئېيتىڭلارچۇ، بۇ يۈكسەك كىشىلەرنىڭ ھىدى

يېقىمسىزمۇ؟ ئاھ! بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى نېمىدېگەن خۇشبۇي! سىلەرنى نەقەدەر سۆيىدىغانلىقىمنى ئەمدىلا ھەقىقىي بىلىۋاتىمەن، مەخلۇقلىرىم.

«سىلەرنى سۆيىمەن، مەخلۇقلىرىم!» زور روئاستېر سۆزىنى تەكرارلاۋاتقاندا، مەخلۇقلىرى كېلىپ، باشلىرىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا قارىدى. ئۇچى ساپ ھاۋادىن بىرلىكتە نەپەس ئالدى، چۈنكى بۇ يەرنىڭ ھاۋاسى يۈكسەك كىشىلەر تۇرغان يەردىكىدىن زىيادە بەلەن ئىدى.

2

زور روئاستېر غاردىن چىقىشىغىلا، ھېلىقى سېھىرگەر ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەتراپقا بىر قارىۋېتىپ دېدى:
— ئۇ كەتتى!

ھەي، يۈكسەك كىشىلەر، مەنمۇ زور روئاستېرغا ئوخشاش بۇ سۆزنى مۇكاپات ۋە خۇشامەت تەرىقىسىدە ئېيتىپ، سىلەرنى خۇشال قىلىپ قويماي. مەن ئادەملەرنى ئالدايدىغان سېھىرىمگە رام بولدۇم، لېكىن مېنىڭ ئاشۇ غەمكىن ئالۋاستىم.

ئۇ زور روئاستېرغا پۈتۈنلەي يات، كەچۈرۈڭلار، ئۇ ھازىر سىلەرنىڭ ئالدىڭلاردا كارامىتىنى كۆرسەتمەكچى، ھازىر دەل ئۇنىڭ ۋاقتى، تاقابىل تۇرۇشقا ئامالسىزمەن.

سىلەرنىڭ شان - شەرەپكە قانچىلىك موھتاج بولۇشۇڭلاردىن، ئۆزۈڭلارنى ھۆر، پازىل «روھىي ئىستىغپارچى»، «خالاسكار»، «ئۇلۇغ ئىستىگۈچى» دەۋىلىشىڭلاردىن قەتئىينەزەر، يەنە ماڭا ئوخشاش بىزارلىق ئازابىنى تارتقانلار، كونا تەڭرى ئۆلدى، يېڭى تەڭرى تېخى كەلمىدى دەيدىغانلارغا — ئومۇمەن، رەزىل شەيتىنىم ۋە سېھىرىم ئالۋاستىسى ھەممىڭلارغا پايدىلىق.

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، مەن سىلەرنى چۈشىنىمەن، ئۇنىمۇ چۈشىنىمەن. مەن سۆيىمەي تۇرالمايدىغان ۋەھشىي ئالۋاستى

زور ئاستېرنى ھەمىشە پەيلاسوپنىڭ گۈزەل نىقابىدەك ھېس قىلىمەن. ھەم ئۇنى رەزىل شەيتىنىم، ھەسرەتلىك ئالۋاستىم ياخشى كۆرۈپ كىرىۋالدىغان قىياپەتلەرگە ئوخشىتىمەن، ئومۇمەن، رەزىل شەيتىنىم ئۈچۈنلا زور ئاستېرنى ياخشى كۆرىمەن. لېكىن، بۇ ھەسرەتلىك شەيتىنىم، گوگۇم ئالۋاستىسى مېنى ئىگىلىدى. راست، يۈكسەك كىشىلەر، ئۇ يەنىلا ئىنتىزارلىقتا.

كۆزۈڭلارنى يوغان ئېچىڭلار! ئۇ ئۆزىنى يالىڭاچ ھالەتتە كۆرسىتىشكە تەشنا. ئۇ ئەرمۇ، ئايالمۇ بىلمەيمەن. لېكىن، ئۇ گوگۇم ئالۋاستىسى يەنىلا مېنى رام قىلىۋالدى، يا ھەزرەت! ئەقىل - پاراستىڭلارنى ئىشقا سېلىڭلار!

كۈندۈز تامام بولدى، تۈن پەردىسى مەۋجۇداتلار ۋە گۈزەل نەرسىلەرنى ئورماقتا. ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، قۇلاق سېلىڭلار، كۆز سېلىڭلار، كېمچىنىڭ بۇ ھەسرەتلىك شەيتىنى قانداق (ئەر ياكى ئايال) ئالۋاستىكىن؟

قېرى سېھىرگەر شۇنداق دەپ ئەتراپقا قارىدى. ئاندىن چىلتارنى قولغا ئالدى.

3

تۈننىڭ سۈزۈك، ساپ ھاۋاسىدا،
ھىدايەتنىڭ سۈزۈك شەبىنىمى،
ئۈن - تىۋىشىسىز ياغدى زېمىنغا -
ھىدايەتنىڭ ئاشۇ شەبىنىمى،
باغرى يۇمشاق تەسەللىچىدەك،
يۇمشاق ئاياغ كىيگەن پۇتغا.
ئېسىڭدىمۇ ئاتەشلىك قەلبىم،
تەشنا بولغان ئىدىڭ ئاسماننىڭ
شەبىنەمگە، يامغۇرلىرىغا.

قۇرۇق ئوت - چۆپ باسقان چىغىر يول
بولغانىدىڭ بىتاقەت ھەم زار،
شۇ زەھەرلىك كەچكى شەپەقنىڭ
چاراقلانغان كۈچلۈك نۇرىنىڭ
ئۆتۈپ خىرە ئورمان قېشىدىن،
سېنى ئەخمەق قىلىشلىرىغا؟
«سەن ھەقىقەت پەرۋانسىمۇ؟»
ئۇلار شۇنداق قىلىشتى مازاق.
ياق! سەن پەقەت، پەقەت بىر شائىر!
پۇرسەتپەرەس، ھىلىگەر ھايۋان،
يالغانچىلىق قىلىپ توختىماي،
تېپىش ئۈچۈن بىرەر غەنىمەت
تۈرلۈك رەڭدار نىقاب يېپىنغان.
ئوۋچى،
ئۆز - ئۆزىنىڭ ئوۋچىسىدۇر ئۇ،
يا ئۇ ھەقىقەت پەرۋانسىمۇ؟
ياق، ئۇ بىر ساراڭ، پەقەت بىر شائىر!
ئۇ ساراڭلىق نىقابىنى ئارتىپ
قالايمىقان جۆيلۈپ سۆز ئاچار
قۇرۇق گەپنىڭ، ھەسەن - ھۈسەننىڭ
كۈچى بىلەن سويلاپ پىرقىرار.
ئاسمان - زېمىن ئارا ئالۋۇندەك
بىزنى ئەگىپ ئويناپ تەلۋىدەك -
ئۇ بىر ساراڭ، پەقەت بىر شائىر!

جىمجىت، قاتمال، يىرىك، سوغ ئەمەس -
ئۇ ھەقىقەت پەرۋانسىمۇ يا؟

ئۇ ئايلىنىپ سىمۋول كەبى
 بىر مۇقەددەس سەنەم ۋە بۇتقا،
 پاسىبانى بولۇپ تەڭرىنىڭ
 قوبۇلدى ئۇ چېركاۋ ئالدىغا.
 ياق! ئۇ دۈشمەن باياۋاندىكى
 چېركاۋدىكى ھەقىقىي بۇتقا.
 ئۇ مۈشۈكتەك ھەريان ئېتىلىپ،
 يۈرەر ئىشىك - دېرىزە ئارا،
 كىرىپ كېتەر ئاندىن غىپپىدە
 پۇرسەتلەرنىڭ قېتىغا ئاستا.
 ئاچ كۆزلەرچە ھىدلاپ يۈرىدۇ
 ئىپتىدائىي ئورمانلىق ئارا.
 سەن ئۆزۈڭنى تاشلاپ قەدىمكى
 ئورماندىكى يىرتقۇچ توپىغا
 ھەۋەس بىلەن چىشىڭنى چىشلەپ جانلارغا
 ھەيۋە قىلىپ يامان ئەلپازدا
 بۇلاپ، قېچىپ، ئالداپ ۋە ماربلاپ
 بۈركۈت كەبى تۇردۇڭ قەد تىكلەپ
 نەزەر سېلىپ چەكسىز قىياغا.
 پەرۋاز قىلىپ ئۇلار ئاشۇ دەم
 پەسلىدى ھەم بىر - بىرلەپ ئاستا،
 قاننىنى لەرزىن شۇڭغۇتۇپ
 قوزىلارغا ئېتىلدى شۇندا.
 ئۇلاردا بار قويغا ئىشتىياق،
 نەپرەتلىنەر، قويلاردىن شۇڭا،
 نەپرەتلىنەر قوينىڭ يۇڭىدەك،
 قوي كۆزىدەك مۇلايىملىققا!

گويا بۇر كۈت - يىلپىز ھەۋىسى
 شائىرلارنىڭ ھەۋىسى ئەسلىي.
 تالايلىغان نىقابلار ئىچرە
 ھەۋىسىڭنىڭ بولساڭمۇ قولى،
 سەن بىر ساراڭ! پەقەت بىر شائىر!
 ئىنسانىيەت كۆزەتكۈچىسى،
 دەمدە قويدەك، دەمدە تەڭرىدەك.
 قوزىلارنى تىتىشقاندەك گويا
 تىتمۇتتىڭ ئىنسان تەڭرىسىنى،
 قويۇۋېتىپ خەندانلىرىڭنى.

ئاشۇلاردۇر ئاھ، سېنىڭ بەختىڭ،
 بۇر كۈتنىڭ ھەم يىلپىزنىڭ بەختى
 شائىرنىڭ ھەم ساراڭنىڭ بەختى!
 تۈننىڭ سۈزۈك، ساپ ھاۋاسىدا
 ھىلال ئاي.

كەچكى شەپەق نۇرلىرى ئىچرە
 تارقىتىدۇ ھەسەتنىڭ كۆپكۆك
 نۇرلىرىنى يوشۇرۇن - پىنھان.
 بۇ كۈندۈزنىڭ غالىجر دۈشمىنى
 كېلىپ ئاستا، ئاۋايلاپ دەسسەپ،
 شۇڭغۇپ رەڭدار شەپەق قوينىغا،
 كىرىپ كەتتى قاراڭغۇلۇققا.

ھەقىقەتكە بولغان ئىشقىمدىن
 چۆكتۈم كۈندۈز تەشئالىقىدا،
 بىزار بولۇپ كۈندۈز، قوياشتىن،

زۇلمىتىگە چۆكتۈم كېچىنىڭ.
 ئۆرتىنىپ بىر ھەقىقەتكىلا
 كەتكەندىك قانچىلىك چاڭقاپ
 ئېسىڭدىمۇ ئاتەشلىك قەلبىم.
 قوغلاندىم مەن ھەقىنىڭ سىرتىغا!
 بارى ساراڭ، بارى ھەم شائىر!

75. تەلىمات

ھېلىقى سېھىرگەر شۇنداق توۋلايتتى، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى
 گويا قۇشنىڭ گۈزەل، پىنھان سېھىرىي تورىغا چۈشۈپ قالغاندەك ئىدى.
 پەقەت ئاشۇ روھى پازىللارلا ناھايىتى سەگەك ئىدى، ئۇ سېھىرگەرنىڭ
 قولىدىكى چىلتارنى دەرھال تارتىۋېلىپ ۋارقىردى:

— ھاۋا! ساپ، يېڭى ھاۋا كىرسۇن، زور ئاستىپ كىرسۇن! سەن
 ناچار قېرى سېھىرگەر غاردىكى ھاۋانى دىمىق ھەم مەينەت قىلىۋەتتىڭ!
 ھەي، رىياكار، ھىيلىگەر، كۆپچىلىكنى يۈچۈن ھەۋەس ۋە چۆلگە
 باشلىدىڭ. سەندەك ئادەمنىڭ ھەقىقەتتىن گەپ ئېچىپ، ئۇنىڭ ئۈچۈن
 بارلىقىنى بېغىشلىشىڭ ھەقىقەتەن بىزنىڭ
 بەختسىزلىكىمىز!

ئېچىنىشلىقى شۇكى، ئەر كىن كىشىلەر بۇ سېھىرگەردىن ھەزەر
 قىلمايدۇ! ئۇلار ئەر كىنلىكنى يوقىتىپ قويۇش ئالدىدا سەن ئۇلارنى
 يەنە ئەسىر قىلماقچى بولۇۋاتىسەن.

ھەي، چۈشكۈن قېرى ئالۋاستى، نالە - پەريادلىرىڭ يەمچۈكنىڭ
 ئۆزى. سەن پەرھىزنى ماختاش باھانىسىدە كىشىلەرگە يوشۇرۇن
 شەھۋانىيلىقنى ئۆگىتىدىغانلارغا ئوخشايسەن!

پازىل كىشى شۇنداق دېدى، قېرى سېھىرگەر كۆرەڭلىك بىلەن
 ئۇنىڭغا قارىدى ھەم ئۇنىڭ ئەيىبلەشلىرىگە پەرۋا قىلمىدى.

— بەس! — دېدى ئۇ سىلىق ئاۋازدا، — يېقىملىق كۈي تورۇس — تورۇسلاردىن ئەكس سادا قايتۇرىدۇ، شۇڭا كۈي ئاخىرلاشقاندىن كېيىن جىم تۇرۇش كېرەك.

بۇ يەردىكى يۈكسەك كىشىلەرنىڭ ھەممىسى شۇنداق قىلدى، بىراق كۈيلىرىمنى چۈشەنمىگەندەك قىلىسەن، شۇنداقمۇ؟ سەندە سېھىرلىك روھ كەم ئىكەن.

— سېنىڭ مېنى ئۆز خىلىڭغا قوشمىغانلىقىڭ مېنى چوڭ بىلگەنلىكىڭ، — دېدى پازىل كىشى، — كۆڭلۈڭگە رەھمەت. لېكىن، مەن يەنە نېمىنى بىلەتتىم؟ سىلەر يەنىلا ئاشۇ يەردە ئاچ نەزىرىڭلارنى تىكىپ ئولتۇرىسىلەر...

ئەي، ھۆر كىشىلەر، ئەركىنلار قەيەرگە كەتتى؟ مېنىڭچە، سىلەر گويا شالاق قىزلارنىڭ يالىڭاچ ئۇسسۇللىرىنى كۆپ كۆرۈپ، پۈتۈن قەلبىڭلار بىلەن ئۇلارغا ئەگىشىپ ئوينىغاندەك قىلىسىلەر!

سىلەردەك يۈكسەك كىشىلەرنىڭ قەلبىدە ئاشۇ سېھىرگەر ئېيتقان سېھىرگەرلىكنىڭ رەزىل شەيتىنى ناھايىتى كۆپ. شۇڭا، بىز ھەقىقەتەن ئوخشاشمايمىز.

راست، زور روئاستىپ غارىغا قايتىشتىن بۇرۇن بىرلىكتە دېيىشكەنلىرىمىز ۋە ئويلىغانلىرىمىز ماڭا ئارىمىزدىكى پەرقنى ھېس قىلدۇردى.

سەن بىلەن مەن گەرچە بۇ ئېگىز تاغدا تۇرساقمۇ، ئەمما ئىزدەيدىغانلىرىمىز ئوخشاشمايدۇ. مەن بىخەتەرلىك ئۈچۈن زور روئاستىپنى ئىزدەپ كەلگەن. چۈنكى، ئۇ يەنىلا ئەڭ مەزمۇت قورغان ۋە ئىرادە.

بۈگۈن، ھەممە نەرسە داۋالغۇپ تۇرغان بۇ ۋاقىتتا، مەن سىلەرنىڭ كۆزۈڭلاردىن تېخىمۇ تىنچسىزلىق ئىزدەۋاتقىنىڭلارنى كۆرۈپ قالدىم. تېخىمۇ زور قورقۇنۇچ، خەۋپ ۋە تەۋرىنىشلەرنى ئىزدەۋاتىسىلەر. ئېھتىمال شۇنى تىلەۋاتىسىلەر (بۇنداق قىياسىمنى كەچۈرۈڭلار).

سەلەر مېنى ئەندىشىگە سالىدىغان ئەڭ ناچار ۋە ئەڭ خەتەرلىك تۇرمۇش (ھايۋاننى تۇرمۇش) نى تىلەۋاتىسىلەر، ئاشۇ ئورمان، غار، خەتەرلىك تاغ - جىلغىلارنى تىلەۋاتىسىلەر.

سەلەر ئەڭ ياقتۇرىدىغانلار سەلەرنى خەتەردىن قۇتۇلدۇرغان كىشى بولماستىن، بەلكى ھەق يولدىن ئازدۇرغۇچىلار. سەلەرنىڭ تىلىكىڭلار راستتىنلا شۇنداق بولسا، مېنىڭچە، ئۇنىڭ ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن ئەمەس.

چۈنكى، قورقۇنچ ئىنسانلارنىڭ ئىپتىدائىي ھەم ئاساسلىق سېزىمى، قورقۇنچ ئارقىلىق ھەرقانداق ئىشلارنى چۈشەنگىلى بولىدۇ. تۇغما گۇناھ ۋە ئەخلاقمۇ بۇنىڭ ئىچىدە. قورقۇنچ ئەخلاقىمىمۇ، تەلىماتىمىمۇ ۋۇجۇدقا كەلتۈرگەن.

ياۋايىلىق (ئىنساننىڭ ئىچكى دۇنياسىدىكى ياۋايىلىقمۇ بۇنىڭ ئىچىدە. زور ئاستىبۇ بۇنى «ئىچكى ياۋايىلىق» دەپ ئاتايدۇ) تىن قورقۇش ئىنسانىيەتنىڭ دەسلەپكى ئالڭ سېزىمى.

بۇنداق قەدىمىي قورقۇنچ ئاخىرىغا كەلگەندە ئىنتايىن چەيدەسلىشىپ، مەنۋىلىكى ۋە ئىلمىيلىقى كۈچەيگەن. مېنىڭچە، بۇ ھازىرقى تەلىمات.

پازىل كىشى شۇنداق دېدى، زور ئاستىبۇ دەل مۇشۇ ۋاقىتتا غارىغا قايتىپ كىردى ھەم ئاخىرقى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قالدى. ئۇ بىر دەستە ئەتىرگۈلنى پازىل كىشىگە تاشلاپ بېرىپ، ئۇ ئېيتقان «ھەقىقەت» كە كۈلۈپ قويدى.

— ھەي، ھەي! — دېدى ئۇ توۋلاپ، — بايا مەن نېمىلەرنى ئاڭلىدىم؟ راست، مېنىڭچە يا سەن، يا مەن ئالچىغان. مەن سېنىڭ ھەقىقىتىڭنى دۈم كۆمتۈرۈشۈم كېرەك.

قورقۇش بىزنىڭ پەۋقۇلئاددە تۇيغۇمىز، ھالبۇكى باتۇرلۇق، تەۋەككۈلچىلىك ۋە نامەلۇم نەرسىلەرگە بولغان قىزىقىش ئومۇمەن قەيسەرلىكتۇر. مېنىڭچە، پەقەت مۇشۇلا ئىنسانىيەتنىڭ پۈتكۈل

ئىپتىدائىي تارىخىدۇر.

ئىنسانلار ئەڭ ياۋايى ۋە ئەڭ باتۇر ھايۋانلارغا ھەسەت قىلغان، تەلپۈنگەن، ئۇلارنىڭ روھىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋالغان. شۇنداق قىلىپ ئادەم بولغان.

بۇ قەيسەرلىك ئاخىر ئىنتايىن چەيدەسلىشىپ، مەنىۋىلىكى ۋە ئىلمىيلىكى كۆپەيگەن، ئىنسانلارنىڭ بۇ قەيسەرلىكىگە بۈركۈتنىڭ قاننى ۋە يىلاننىڭ ئەقىل - پاراستىنى قوشۇش، مېنىڭچە، بۇ ھازىرقى - زور ئاستىر!

• مەيداندىكىلەر بىردەك توۋلاشتى ھەم كۈلۈشتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى قاپقارا بۆلۈتتەك بىرى ئورنىدىن تۇردى. سېھىرگەرمۇ كۈلۈپ كەتتى - دە:

— بولدى! رەزىل شەيتىنىم كېتىپ قالدى! — دېدى ئارقىدىنلا. بايا مەن ئۇنى ئالدامچى، يالغانچى شەيتان دېگىنىمدە، ئۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلەڭلار دەپ تاپىلمىغانىدىم؟ بولۇپمۇ، ئۇ ئۆزىنى قىپپاللىقچا ھالدا ئاشكارىلىغاندا. لېكىن، ئۇنىڭ قۇۋلۇقىغا نېمە چارە؟! ئۇنى ۋە دۇنيانى مەنلا ياراتقانمۇ؟

بولدى! گەرچە زور ئاستىر بىزنى يامان غەرەزدە كۆزىتىۋاتقان بولسىمۇ چىقىشىپ، خۇشال - خۇرام ئۆتەيلى! قاراڭلار، ئۇنىڭ بىزنى ياققۇرماق ھالىتىنى.

تۇن ئالدىدا، ئۇ مېنى سۆيۈشنى ۋە مەدھىيەلەشنى ئۆگىنىدۇ. ئەگەر ئۇ مۇشۇنداق ئالجوقا بولۇۋالمىسا، ئۇزۇن ياشىيالمىدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ رەقىبىنى سۆيىدۇ، مەن بىلىدىغان بۇنداق سەنئەتنى بەك چۈشىنىدىغان ئادەم، لېكىن ئۇ بۇنداق سەنئەت بىلەن دوستلىرىدىن قىساس ئالماقتا!

قېرى سېھىرگەر سۆزىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، مەيداندىكى يۈكسەك كىشىلەر ئۇنى چاۋاك چېلىشىپ ئالقىشلىدى.

زور ئاستىر غارنىڭ ئىچىدە ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ، ھەربىر

ئادەمگە يۈز كېلەلمەي بىر نەرسىنى تولۇق قىلماقچى بولغاندەك، چاقچاق ئارىلاش ھەم مېھرىبانلىق بىلەن دوستلىرىنىڭ قولىنى تۇتتى. لېكىن، ئۇ غارنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلگەندە، سىرتتىكى ساپ ۋە يېڭى ھاۋانى ئەسلەپ، چىقىپ كېتىشىنى ئويلىدى.

76. چۆل قىزلىرى ئارىسىدا

1

— كەتمە! — دېدى ئۆزىنى زور ئاستىرنىڭ سايىسى دەۋالغان سەرگەردان، — بىز بىلەن بول، بولمىسا ئاشۇ قەدىمىي، چۈشكۈن ئاپەت يەنە بېشىمىزغا كېلىدۇ.

شۇ تاپتا ھېلىقى قېرى سېھىرگەر ئۆزىنىڭ رەزىل يەرلىرىنى بىزگە سۆزلەپ بولغانىدى. ھېلىقى تەقۋادار، سەمىمىي پاپا بولسا كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا ھەسرەتلىك خىياللارغا چۆكۈپ ئولتۇراتتى.

ھېلىقى ئىككى پادىشاھقا كەلسەك، ئۇلار ئالدىمىزدا ئىنتايىن ئازادە قىياپەتكە كىرىۋالغانىدى. چۈنكى، ئۇ ئىككىسى ئارىمىزدىكى ئەڭ بىلەرمەنلەردۇر! لېكىن، مەن قەسەم قىلىمەنكى، پەقەت دىققەت قىلىدىغان ئادەم بولمىغاندىلا، ئۇلارنىڭ ئەھۋالى يامانلىشىدۇ.

خۇددى كۆزدىن يوقالغان بۇلۇتتەك، ئېغىر ھەسرەت، تۇتۇق ئاسمان، ئاداققى قۇياش، دەردلىك ئىگراۋاتقان كۈز شامىلىدەك تۈرلۈك ئېچىنىشلىق ھالەتلەرگە ئوخشىشىپ كېتىدۇ.

قارا، نىجاتلىق تىلىگەن ۋاقىتتىكى ھالىمىزغا! زور ئاستىر، بىز بىلەن بىللە بول! بۇ يەردە يەنە نۇرغۇن يوشۇرۇن بەختسىزلىك، زۇلمەت كېچە، سەرسان بۇلۇت ۋە نەم ھاۋالار ئۆزىنىڭ دەرد - پىغانلىرىنى ئاشكارىلايدۇ!

سەن ئىنسانلارغا خاس كۈچلۈك ئوزۇق ۋە ھېكمەتلەر بىلەن

بىزنى تەربىيەلە، ھەرگىزمۇ ئاجىز ئاياللارچە روھ بىزنى تاماقتىن كېيىنكى تاتلىق - تۇرۇملارغا ئايلاندۇرۇۋالمايمسۇن!

پەقەت، سەنلا ئەتراپىڭدىكى ھاۋانىڭ ساپ ھەم سۈزۈكلۈكىنى قوغدىيالايسەن! سېنىڭ غارىڭدىكىدەك ساپ ھاۋانى باشقا يەرلەردە كۆرۈش مۇمكىنمۇ؟

نۇرغۇن يەرلەرنى كۆرگەنمەن، بۇرۇنمۇ ھەر خىل ھاۋالارنى سىناش ۋە باھالاشقا كۆنۈپ كەتتى، لېكىن بۇرۇنۇمنىڭ تۆشۈكلىرى پەقەت سېنىڭ مۇشۇ يېرىڭدىلا ئەڭ زور خۇشاللىقتىن بەھرىمەن بولدى! پەقەت ۋە پەقەت كونا ئەسلىمەنى كەچۈرۈڭلار! تاماقتىن كېيىنكى قەدىمىي كۈينى كەچۈرۈڭلار، ئۇنى مەن بۇرۇن چۆل قىزلىرى بىلەن بىللە تۇرغىنىمدا ئىجاد قىلغان.

چۈنكى، ئۇلار تۇرغان يەردىمۇ ئوخشاشلا ساپ شەرق پۇرىقىغا ئىگە ياخشى ھاۋا بار. مەن بۇلۇتلار قاپلىغان، نەم، چۈشكۈن قەدىمىي ياۋروپادىن يىراقتا ئىدىم!

شۇڭا، مەن ئاشۇ شەرق قىزلىرىغا، غەمىدىن خالىي سۈزۈك كۆككە چىن دىلىمدىن ئاشىق بولۇپ قالدىم.

بەلكىم ئىشەنمەيسىلەر، ئۇلار ئۇسسۇل ئوينىماي، ئازادە ھەم غەمىسىز ئولتۇرغىنىدا نېمىدېگەن دىلرەبا! گويا ئىنچىكە سىرلار، زەردار تېپىشماقلار ۋە پېچىنلەر قېتىمىدىكى مېغىزدەك...

راست، ئۇلار غەلىتە ھەم گۈزەل، سۈزۈك سىرلارغا ئوخشىشماقتى. شۇڭا، ئۇلارنى خۇش قىلىش ئۈچۈن، بۇ تاماقتىن كېيىنكى كۈينى ئىجاد قىلغانمەن.

ئۆزىنى زور ئاستېرنىڭ سايىسى دەۋالغان ئادەم شۇنداق دېدى. باشقىلارنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا، سېھىرگەرنىڭ قولىدىكى چىلتارنى ئېلىپ، باداشقان قۇرۇپ ئولتۇردى - دە، ئەتراپىغا كۆز تاشلاپ، چوڭقۇر نەپەس ئالدى، گويا يېڭى يەرنىڭ لەززىتىنى تېتىپ باقماقچى بولغاندەك توم ئاۋاز بىلەن ئېيتىشقا باشلىدى.

2

كېڭەيمەكتە قۇملۇق توختىماي، يوشۇرسا كىم بىچارە شۇنچە!
 بەھەيۋەت، راستتىن بەھەيۋەت!
 ئۇلۇغۋار بىر باشلىنىش!
 ئافرىقىچە بەھەيۋەت!
 بەسلىشىدۇ ئەزىمەت شىر، مايمۇن بىلەن.
 لېكىن، سىلەر سۆيۈملۈك قىزلار،
 ئەمەس بۇ سۆز سىلەرگە تالىق.
 ئايغىڭلار ئاستىدا، پالما تېگىدە
 ئولتۇرغان تۇنجى ياۋروپالىقمەن!
 شۇنچە غەلىتە!
 ئولتۇرىمەن شۇ تاپتا بۇندا،
 قۇملۇق ماڭا بولسىمۇ يېقىن
 قەلبىم، لېكىن قۇملۇق تېشىدا،
 ھېچنېمەنى يوقاتمىدىم مەن —
 يۇتتى مېنى كىچىك بىر بوستان.
 ئەسنمەكتە ئېچىپ ئۇ لەۋەن
 سۆيۈملۈك، خۇش پۇراق ئېغىزلىرىنى،
 كالۋالىشىپ پۇتلىرىم مېنىڭ
 ئاراڭلارغا يىقىلدىم غۇلاپ.
 ئاھ، چىرايلىق، سۆيۈملۈك قىزلار!
 ياشاڭلار، ئاھ، ياشاپ كېتىڭلار!
 بىلدۈرۈڭلار كىتكە ئېھتىرام،
 مېھمانلارنىڭ غېمىنى قىلسا!
 (بىلەرسىلەر ئاشۇ چوڭقۇر ئىشارىتىمنى؟)
 بولسا ئەگەر قورسىقى بۇ سۆيۈملۈك بوستاندەك،

قورسىقىغا قىلىڭلار سالام.
گۇمان قىلىپ ئۇلاردىن لېكىن،
قەدىم ياۋروپادىن كەلگەنمەن، چۈنكى
گۇمان قوزغار شۇ قورساق
ئۇزاق يىل ئۆي تۇتقان ئايالدىنمۇ بەك.
تەڭرى ئۇنى ھىدايەتكە باشلىغاي!
ئامىن!

ئولتۇرمەن شۇ تاپتا
كىچىككىنە مۇشۇ بوستاندا.
شەربەتلىرى ئېقىپ زەر رەڭدە،
قىزچاقلارنىڭ لېۋىنى كۈتكەن،
سوغۇق، ئاپئاق چىشىنى كۈتكەن،
قوڭۇر رەڭلىك لەزىز خورمىدەك.
بۇلارنىڭ بارى
قىزغىن خۇمار ئىشقىغا تالىق.

بۇندا مەن جەنۇب مېۋىسى كەبى،
چۆرەمدە ھاشارات ھىدلايدۇ ئۇچۇپ،
چاكنىلىق، ھاماقەتلىك بار
جىنايەت ئارزۇسى، خام خىياللار ھەم
مۈشۈكتەك مۇلايىم، سۆيۈملۈك قىزلار.
دۇدۇ بىلەن سۈلپىكا^①
سېنىكىنىڭ تېپىشمىقىدەك.
تۇيغۇمنى بىر خەتكە سىغدۇرالايمەن.
(ئاه، تەڭرىم، كەچۈرگىن جۆيلۈشلىرىمنى!)

① دۇدۇ بىلەن سۈلپىكا — نىچىي ئويدۇرۇپ چىقارغان سىمۋوللۇق ئىككى ئىسىم.

سۈمۈردۈم بۇندا مەن ساپ ھاۋالارنى،
 بۇ ھاۋا مۇبارەك جەننەت ھاۋاسى،
 سۈزۈك ھەم خىيaban كەلگەندەك ئايدىن.
 تاسادىپىلىق تۇغقانمۇ بۇنى
 ياكى مەغرۇر تۇيغۇ - ھېسسىيات
 شائىرلار بۇرۇن تەسۋىرلىگەندەك؟
 گۇمانخور مەن سورىماي قانداق —
 ھەممىسىدىن قىلىمەن گۇمان
 ئۇزاق يىل ئۆي تۇتقان ئايالدىنمۇ بەك،
 قەدىم ياۋروپادىن كەلگەنمەن، چۈنكى
 تەڭرى ئۇنى ھىدايەتكە باشلىغاي،
 ئامىن!

سۈمۈرۈپ بۇ ياخشى ھاۋانى،
 بۇرۇنمۇ تۆشۈكلىرى بولۇپ كەتتى جام.
 كېلەچىكى، ئەسلىمىسى يوق،
 ئولتۇرىمەن بۇ يەردە شۇنداق.
 سۆيۈملۈك قىزلار،
 كۆز سېلىڭلار ئاشۇ پالمىغا،
 بىلەكلىرى ئوينار شامالدا،
 بەئەينى بىر ئۇسسۇلچى قىزدەك،
 قاراۋەرسەڭ ئەگەشمەي بولماس!
 بىر پۈتۈدە تۇرۇپ گويماكى
 ئۈنتۈپ كەتكەن يەنە بىرىنى!
 ئۇنىڭ يەڭلىرى يەلپۈنگەن
 شۇ ئىلاھىي كۆڭلىكىنىڭ ئاستىدىن
 ئىزدەپ زىنھار تاپالماي قالدىم
 يەنە بىر بىباھا پۈتۈنى ئۇنىڭ.

دەرھەقىقەت، دىلرەبا قىزلار
ئىشەنسەڭلار گېپىمگە ئەگەر
سىلەرگە شۇنداق بېرىمەن خەۋەر:
يوقىتىپ قويدى ئۇ ئاشۇ پۈتىنى!
يوقىتتى مەڭگۈگە ئاشۇ پۈتىنى!
بىچارە، ئاھ، سۆيۈملۈك شۇ پۈت!
قەيەرلەردە قېپقالدى زادى
شۇ يېگانە، شۇ يېگانە پۈت؟
ئۇ تۇرغاندۇ تەمتىرەپ بەلكىم
ئالتۇن يۇڭلۇق شىردەك مەخلۇق ئالدىدا
بەلكىم، ئوزۇق بولغاندۇ ئاڭا.
ئاھ، بەختسىزلىك! بەختسىزلىك!
يىغلىماڭلار، ئىللىق يۈرەكلەر!
يىغلىماڭلار، خورما قەلبلەر!
سۈت كۆكرەك ۋە ئاھ شېكەر قەلب!
ئاپئاق دۇدۇ يىغلىما زىنھار!
ئەزىمەتتەك بولغىن، سۈلپىكا!
قەلبىڭلەرگە كېرەكمۇ مەدەت؟
ئىلھامبەخش قىممەتلىك سۆزلەر؟
قەتئىيلىككە تويۇنغان ئاگاھ؟

چىقىڭلار، ئەي، شان - شەرەپ!
ياۋروپانىڭ، ئەخلاقنىڭ شانى!
تىنماي پۇۋلە، ئەخلاق كۆرىكى!
چىقار يەنە ئەخلاقى سۈرەن!
گويى ئەخلاق ئارىسلاندىك
يېقىنلىغان قۇملۇق قىزىغا —

پەقەت ئەخلاق سۈرەندىن غالب.
 ئەڭ سۆيۈملۈك قىزچاقلار
 خالايمەن تەشنا ھەم قىزغىن بولۇشنى،
 ياۋروپانىڭ پۈتكۈل خەلقىدىن.
 تۇرماقتمەن بۇ يەردە ئەمما،
 ھېچ پەرقىم يوق ياۋروپالىقتىن،
 تەڭرى ماڭا ئەيلىسۇن مەدەت،
 ئامىن!

كېڭەيمەكتە قۇملۇق توختىماي، يوشۇرسا كىم بىچارە شۇنچە!

77. ئويغىنىش

1

سەرگەردان سايە كۈيلەپ بولغاندىن كېيىن، غار ئىچىدە
 قىيقاس - سۈرەن ۋە كۈلكە ئاۋازى كۆتۈرۈلدى. چۈنكى، مېھمانلارنىڭ
 ئاغزى تەڭلا ئېچىلغانىدى، ھەتتا ئېشەكمۇ تەسىرلىنىپ، جىم تۇرالمىي
 قالدى. گەرچە، زورۇئاستېر ئۇلارنىڭ كۈلكىسىدىن كۈلگەن بولسىمۇ،
 يەنىلا بىزار ئىدى. ئۇنىڭچە، بۇ كېسەلدىن ساقىيىشنىڭ بېشارىتى
 ئىدى. شۇڭا، ئاستا سىرتقا چىقىپ، بۈركۈت ۋە يىلانلىرى بىلەن
 پاراڭلاشقىلى ماڭدى.

-- ئەمدى ئۇلارنىڭ ئازابلىرى نەگە كەتتى؟ -- دېدى ئۇ بايىقى
 پەرىشانلىقنى ئۈنتۈپ، -- مېنىڭچە، ئۇلار نىجاتلىق ئىلتىجاسىنى
 ئۈنتۈپ قالغاندەك تۇرىدۇ.

ئۇلار بايىقى سۈرەنلەرنى تېخى ئۈنتۈمىدى. ھەقىقەتەن
 ئېچىنىشلىق! سۆزلەپ بۇ يەرگە كەلگەندە، زورۇئاستېر قۇللىقنى
 قوللىرى بىلەن ئېتىۋالدى. چۈنكى، ئېشەكنىڭ ئاۋازى بىلەن يۈكسەك
 كىشىلەرنىڭ ئاۋازى ئارىلىشىپ، قۇلاققا مۇشت ئۇرغاندەك

تۈيۈلاتتى.

— ئۇلار شادلانماقتا، — دېدى ئۇ يەنە، — لېكىن، بۇ شادلىقنىڭ ساھىبخانىغا زىيانلىق ئىكەنلىكىنى كىممۇ بىلسۇن. گەرچە ئۇلار كۈلۈشنى مەندىن ئۆگەنگەن بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا مېنىڭ كۈلكەم ئەمەس.

بىراق، ئۇنىڭ نېمە كارايمتى! ئۇلار ئۆتمۈشنىڭ قەھرىمانلىرى، ئۇلار ئۆزىنىڭ شەكلى بىلەن ئەسلىگە قايتىدۇ ۋە كۈلىدۇ. قۇلقىم ئۇنىڭدىنمۇ يېقىمسىز سادالارغا كۆنۈپ كەتكەن.

• بۈگۈن غالىبىيەت كۈنى، كۈچلۈك رەقىبىم بولغان قەتئىيلىك روھى تەسلىم بولۇپ، قېچىپ كەتتى! بىسەرەجانلىق بىلەن باشلانغان بۈگۈننىڭ گۈزەل خاتىمىسىگە ئېرىشىدىغان بولدى!

بۇ كۈنمۇ ئاخىرلىشىدىغان بولدى، تۈن پەردىسى چۈشۈشكە باشلىدى. بۇ مۇنەۋۋەر چەۋەنداز ئانقا مىنگەن ھالدا دېڭىزدىن ھالقىپ بۇ يەرگە كەلمەكتە! بۇ سائادەتمەن كىشى، بۇ قايتقۇچى سۆسۈن رەڭ ئېگەر ئۈستىدە يول بويى چايقىلىپ كەلمەكتە.

ئاسمان سۈزۈك، زېمىن چوڭقۇر، ئاھ، غارىمدىكى ناتونۇشلار مەن بىلەن دەرەقەمتە بولۇشۇڭلار ئامەت!

زور ئاستىر شۇنداق دېدى. غار ئىچىدە يەنە يۈكسەك كىشىلەرنىڭ ئاۋازلىرى ۋە كۈلكىلىرى كۆتۈرۈلدى، زور ئاستىر سۆزىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:

— ئۇلار قارماققا ئېلىندى. يەمچۈكلىرىم كۈچىنى كۆرسەتتى. قەتئىيلىك روھى، ئۇلارنىڭ دۈشمىنى ئۇلاردىن نېرى كەتتى. ئەمدى ئۇلار قانداق خۇشال بولۇشنى ئۆگەنمەكتە. ئاڭلىغىنىم خاتا ئەمەستۇ؟

مەن ئۇلارغا قۇۋۋەت بەردىم، ئاشۇ خۇشبۇي، قىممەتلىك سۆزۈمنىڭ پايدىسى بولدى. راست، مەن ئۇلارنى كۆكتات بىلەن باقمىدىم، بەلكى ئۇلارغا جەڭچى ۋە بويسۇندۇرغۇچىلارنىڭ ئوزۇقىنى

بەردىم، يېڭى ئۈمىد ئويغاتتىم.

ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدى يېڭى ئۈمىد بىلەن تولدى، مەن ئۆيىتىمۇ كېڭەيدى. ئۇلار يېڭى تىلغا ئېرىشتى، ئۇزاق ئۆتمەستىن روھىمۇ قەد كۆتۈرىدۇ.

بۇنداق ئوزۇق ھەقىقەتەن بىلەر ۋە خىيالپەرەس ئاياللارغا ماس كەلمەيدۇ. ئۇلارنىڭ ئاشقازىنىنى ئوخشاشمايدىغان يوللار بىلەن كۆندۈرۈش كېرەك، بىراق مەنمۇ ئۇلارنىڭ دوختۇرى ۋە ئۈستازى بولالمايمەن.

بۇ يۈكسەك كىشىلەر ئەمدى نەرسىلەردىن بىزار بولمايدۇ، بۇ مېنىڭ غەلبەم. مېنىڭ تەۋەيىمدە ئۇلار بىخەتەر، بارلىق ئەخمىقەنە خىجىللىقنىڭ ھەممىسى تۈگىدى، ئۇلار ئۆزىنى بايان قىلماقتا.

ئۇلار ئۆز قەلبىنى چۈشەندۈرۈپ، ئۆتۈپ كەتكەن گۈزەل دەۋرانغا قايتىشتى. ئۇلار ھەم تەبرىكلەشمەكتە، ھەم قايتا ئويلىنماقتا. ئۇ مېننەتدارلىقنى ئىپادىلەشنى ئۆگەندى.

ئۇلار مېننەتدارلىقنى چۈشەندى، مېنىڭچە، بۇ ئەڭ ياخشى بېشارەت. ئۇلار ئۇزاق ئۆتمەي بەزى تەنتەنىلىك كۈنلەرنى بېكىتىدۇ، بۇرۇنقى ئۈستاتلىقلىرى ئۈچۈن ئابىدە تىكلەشيدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى يېڭىدىن شىپا تاپقانلار.

زور ئاستىپەر خۇشال بولۇپ ئۆز - ئۆزىگە شۇنداق دەيدى ھەم بېشىنى كۆتۈرۈپ يىراققا قارىدى. مەخلۇقلىرى ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، ئۇنىڭغا بولغان بەختى ۋە سۈكۈناتى بىلەن ئېھتىرام بىلدۈردى.

2

زور ئاستىپەر ئۈستۈمۈتۈت چۆچۈپ كەتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئەسلىدىنلا كۈلكە سادالىرىغا تولغان غارى ئەمدى جىمجىتلىققا چۆمگەندى، بىراق ئۇ قورۇلغان كاشتان ياغقىنىڭ مەزىزلىك ھىدىنى پۇرىدى.

«نېمە ئىش، ئۇلار نېمە ئىش قىلىۋاتىدۇ؟» ئۇ ئۆز - ئۆزىدىن سورىدى، ئاندىن غارنىڭ ئىشىكىگە ئاۋايلاپ بېرىپ، مېھمانلىرىنى كۆزەتتى. غەلىتە ئىش! ئۇ ئۆز كۆزىگە ئىشەنمەي قالدى!

«ئۇلار يەنە تەقۋادارلىق بىلەن سەجدە قىلىۋاتىدۇ، ئۇلار ساراڭ بوپتۇ» دېدى ئۇ تەسۋىرلىگۈسىز دەرىجىدە تەئەججۈپلىنىپ. راست! بۇ يۈكسەك كىشىلەرنىڭ ھەممىسى: ئىككى پادىشاھ، تەختىدىن چۈشكەن پاپا، رەزىل سېھىرگەر، تىلەمچىلىكنى راۋا كۆرگۈچى، سەرگەردان ساپە، قېرى بېشارەتچى، پازىل كىشى ۋە ئەڭ بەتەشرە كىشى - ئۇلار بالىلار ۋە نادان مومايىلاردەك يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، ئېشەككە چوقۇنماقتا ئىدى. بۇ چاغدا ئەڭ كۆرۈمسىز كىشى گويا بىر نېمە دېمەكچى بولغاندەك خورۇلداۋاتاتتى. ئاخىر ئۇ دانە - دانە قىلىپ سۆزلىدى. قۇلاق سېلىڭلار! ئۇ كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتى ۋە ئىخلاسىغا ئېرىشكەن ئېشەك ھەققىدىكى تەقۋادىرانە ھەم غەلىتە دۇرۇت ئىدى.

ئۇنىڭ مەنىسى مۇنداق:

«ئامىن! شان - شەرەپ، ھۆرمەت، پاراسەت، شەپقەت، مەدھىيە ۋە كۈچ - قۇدرەت مەڭگۈ تەڭرىمىزگە تاللىق!»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«ئۇ بىزنىڭ ئېغىر يۈكىمىزنى كۆتۈردى، چاكىرىمىز بولدى. ئۇنىڭ يېتەرلىك سەۋر - تاقىتى بار، ھەرقانداق ئىشنى رەت قىلمايدۇ. تەڭرىنى سۆيىدىغانلارنىڭ ھەرقاندىقى ئۇنىڭغا ئازار بېرىدۇ.»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«ئۇ ئۆزى ياراتقان بۇ دۇنيانى مۇئەييەنلەشتۈرۈشتىن باشقا ھېچنېمە دېمەيدۇ، بۇ ئۇنىڭ دۇنياغا بولغان مەدھىيەسى. سۈكۈت ئۇنىڭ زېرەكلىكى، چۈنكى شۇنداق قىلغاندىلا خاتالىق يۈز بەرمەيدۇ.»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«ئۇ تۇرقىنى ئۆزگەرتىپ، بۇ دۇنيانى كېزىپ چىقتى، بوز رەڭ سىياھ بىلەن ئەخلاقىنى بېزىدى. ئەگەر ئۇنىڭدا روھ بولمىدىغان بولسا،

چوڭقۇر يەرگە يوشۇرۇنۇۋالىدۇ. ئەمما، كۆپچىلىك يەنىلا ئۇنىڭ ئۇزۇن قۇلىقىغا ئىشىنىدۇ.»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«ئاشۇ بىر جۈپ ئۇزۇن قۇلاقلىق، مۇئەييەنلەشتۈرۈلۈپلا ئىنكار قىلىنمايدىغان ئەقىل - پاراسەت نېمىدىگەن چوڭقۇر - ھە! ئۇ ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇرى بىلەن - پۈتۈن ھاماقەتلىكى بىلەن بۇ دۇنيانى ياراتتىمۇ؟» بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«سەن پەقەت ئۆز يولۇڭدىلا ماڭسەن، ئىنسانلار ماڭغان يولنىڭ ئەگرى - توقايلىقى بىلەن كارىڭ يوق، دۇنيانىڭ ياخشى - يامانىنىڭ سىرتىدا. ساددىلىقنىڭ ساددىلىقىنى بىلمەسلىكىدەك.»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«قارا! ھېچكىمنى كەمسىتمەيسەن، تىلەمچىگە قاتتىق تەگمەيسەن، پادىشاھنىمۇ رەت قىلمايسەن. ھەرقانداق كىچىك بالىنى قوبۇل قىلسەن، كەپسىز بالىلار سېنى ئالدىغاندىمۇ، «ماقۇل» لا دەيسەن.»

بۇ چاغدا ئېشەك بىر ھاڭراپ قويدى.

«سەن مادىنى ۋە يېڭى ئەنجۈرنى ياخشى كۆرسەن. يېمەكلىككە كەلگەندە تاللاپ ئولتۇرمايسەن. ئاچ قالغان چاغلارنىڭدا، بىر تال خوخىنى كۆرۈپمۇ شۆلگەيلىرىڭ ئېقىپ كېتىدۇ. مانا بۇلار تەڭرىنىڭ ئەقىل - پاراستى.»

بۇ چاغدا ئېشەك يەنە بىر ھاڭراپ قويدى.

78. ئېشەكلەر بايرىمى

1

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە زور ئاستىپ ئاڭلاشقا تاقەت قىلىپ تۇرالمىدى، ئۇ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن «ھاڭرىۋەتتى.» بۇ ھەتتا ئېشەكنىڭ

ھاڭرىشىنىمۇ بېسىپ چۈشتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئالجمان مېھمانلىرىنىڭ ئارىسىغا سەكرەپ چۈشتى.

— چوڭ بولۇپ قالغان ئەي، سىلەر بالىلار، زادى نېمە ئىش قىلىۋاتىسىلەر؟ — ئۇ ۋارقىرىغىنىچە چوقۇنۇۋاتقانلارنى تارتىپ تۇرغۇزدى، — ھەي، بەختىمىزگە يارىشا زور روئاستېرنىڭ ئۆزىلا كۆرۈپ قالدى، باشقىلار كۆرمىدى، بولمىسا ئۇلار ئۆز ئېتىقادىنىڭ كاپىرى ياكى ئەخمەق مومايى ئىكەن دەپ قالاتتى!

— سەنمۇ بار، پاپا، سەن قانداق بولۇپ ئېشەكنى تەڭرىنىڭ ئورنىدا قويۇپ، باش ئۇردۇڭ؟

— ئاھ، زور روئاستېر، — دېدى ھېلىقى پاپا، جاۋابەن، — مېنى كەچۈر. بىراق، تەڭرى ھەققىدە ئۆزۈمنى سەندىن ئېنىقراق بىلىمەن، دەپ ئويلايمەن. كۆز ئالدىمىزدىكى بۇ ئىشىنىمۇ خاتا قىلغىنىم يوق.

تەڭرىگە بۇنداق شەكىلدە چوقۇنۇش، ھەرقانداق شەكىلدە چوقۇنغاندىمۇ ياخشىراق! قەدىرلىك دوستۇم، بۇ سۆزنى تەھلىل قىلساڭ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئەقىل — پاراسەتنى تېزلا بايقايسەن.

«تەڭرى روھتۇر» دېگەن ئادەم روھقا ئىشەنمەسلىككە قاراپ چوڭ بىر قەدەمنى باستى، بۇنى ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق ئېنىق ئېيتقىلى بولماس.

قېرى يۈرىكىم بۇرۇنقىدەك سوقماقتا، چۈنكى دۇنيادا كىشى چوقۇنسا بولىدىغان نەرسىلەر يەنە بار. زور روئاستېر، قېرى، تەقۋادار پاپانىڭ قەلبىنى كەچۈرگىن!

— سەن، — دېدى زور روئاستېر سەرگەردان سايىگە قاراپ، — ئۆزۈڭنى ھۆر دەيتتىڭغۇ؟ سەنمۇ بۇ يەردە بۇتقا باش ئۇرۇۋاتامسەن؟ راست، سېنىڭ بۇ يەردە قىلغانلىرىڭ بۇزۇق قوڭۇرچاق قىزلارنىڭ يېنىدا قىلغانلىرىڭدىنمۇ ئوسال، ھەي، ناچار يېڭى مۇخلىس!

— راستتىنلا ئەپسۇس، — دېدى سەرگەردان سايە جاۋابەن، — ئېيتقانلىرىڭ توغرا، لېكىن مەندە نېمە چارە؟ ئىلگىرىكى تەڭرى تىرىلدى. زور روئاستېر، نېمە دېسەڭ دەۋەرگىن!

راست، ئەقىل - پاراستىڭنىڭ ئىنتايىن ئۈستۈنلۈكىدىن
ئېشەككە ئوخشىشىپ قېلىشنىڭ مۇمكىن.

ھەقىقىي پەيلاسوپلارمۇ ئەگرى - توقاي يولنى ياخشى كۆرىدىغۇ؟
ئەمەلىيەتتەمۇ شۇنداق، زورروئاستېر، ئۆزۈڭلا ئەڭ ياخشى ئىسپات!
— سەنمۇ بار، — زورروئاستېر ئەڭ كۆرۈمسىز كىشىگە بۇرۇلۇپ
شۇنداق دېدى. ئۇ تېخىچە يەردە ياتاتتى، قوللىرى ئېشەككە
سوزۇلغانىدى (چۈنكى، شاراب تۇتماقتا ئىدى).

— ھەي، سەن بەتەشەرە ئەبگار، نېمە قىلىۋاتىسەن؟
سەن ئۆزگەردىڭ، كۆزلىرىڭ نۇرلاندى، ھەيۋەتلىك يېپىنچاڭ
ئەيىبلىرىڭنى ياپتى، سەن زادى نېمە ئىش قىلدىڭ!
سەن ئۇلارنىڭ ئېيتقىنىدەك راستتىنلا تەڭرىنى تىرىلدۈردۈڭمۇ،
نېمە ئۈچۈن، ئۇ ئۆلۈشى كېرەكقۇ؟

مەن سېنىمۇ تىرىلدى دەپ ئويلايمەن، سەن زادى نېمە ئىش
قىلدىڭ، نېمە ئۈچۈن قارارىڭنى ئۆزگەرتىپ، تەڭرىگە بويسۇندۇڭ؟
ئېيتقىنا، بەتەشەرە ئەبگار!

— ئاھ، زورروئاستېر — دېدى ئەڭ كۆرۈمسىز كىشى جاۋابەن، —
ھەقىقەتەن قۇۋ ئىكەنسەن!

تەڭرى ئەزەلدىنلا تىرىكمۇ ياكى تىرىلدىمۇ ياكى ھەقىقىي
ئۆلدىمۇ، بۇ ئىشلارنى قايسىمىز ئېنىق بىلىمىز؟ مەن سەندىن سوراپ
باقاي.

بىراق، بىر ئىشنى ناھايىتى ئېنىق بىلىمەن، بۇنى سەن ئىلگىرى
ماڭا ئۆگەتكەن. زورروئاستېر، سەن: «قىرغىنچىلىقنى نىيەت قىلغانلار
چوقۇم كۈلىدۇ. بىز ئادەملەرنى غەزەپ بىلەن ئەمەس، كۈلكە بىلەن
ئۆلتۈرىمىز» دېگەندىڭ. زورروئاستېر، سەن ھەي، تەسەۋۋۇپچى، مۇلايىم
بۇزغۇنچى، خەۋپلىك پەيلاسوپ، سەن راستتىنلا قۇۋ ئىكەنسەن!

2

زور وئاستىپ بۇ مەسخىرىلىك جاۋابتىن ئىنتايىن ھەيران بولدى، شۇڭا غار ئىشىكىگە ئوقچۇپ بېرىپ، جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن مېھمانلىرىغا ۋارقىردى:

— ئەي، كۈلكىلىك رەڭگۈزلەر، ئۆزۈڭلارنى نېمانچە يوشۇرۇپ كېتىسىلەر؟

قەلبىڭلار خۇشاللىق ۋە رەزىللىكتىن تىترەپ كەتتى، چۈنكى سىلەر ئاخىر يەنە بالىلارغا ئوخشاش تەقۋالىشىپ كەتتىڭلار. چۈنكى، سىلەر قولۇڭلارنى جۈپتەكلەپ: «سۆيۈملۈك تەڭرى!» دەپ مۇناجات قىلدىڭلار.

سىلەر ئەمدى بۇ يەسىلدىن كېتىڭلار، گۆدەكلەرگە تولغان غارىمدىن كېتىپ قېلىڭلار، بالىلاردەك سۈرەنخور ۋە ھاياجانلىق قەلبىڭلارنى سىرتقا ئاچىقىپ بېسىقتۇرۇڭلار!

راستىمنى ئېيتقاندا، ئەتە بالىلاردەك بولالساڭلار جەننەتكە كىرەلەيسىلەر (زور وئاستىپ بارمىقى بىلەن يۇقىرىنى كۆرسەتتى).

ئەمما، مېنىڭ جەننەتكە كىرگۈم يوق. چۈنكى، بىز چوڭ بولۇپ كەتتۇق. شۇڭا، زېمىنغا قۇچاق ئاچمىز.

3

— ئاھ، دوستلار، — دېدى زور وئاستىپ يەنە گەپ ئېچىپ، — سىلەر غەلىتە، يۈكسەك كىشىلەر يېڭىباشتىن خۇشال بولغاندىن كېيىن مەنمۇ چەكسىز خۇشاللىققا چۆمدۈم!

راست، ھەممىڭلار ئېچىلدىڭلار، مەن سىلەردەك گۈللەرنى يېڭى بايرام مۇراسىمى بىلەن تەبرىكلەشكە مۇناسىپ دەپ قارايمەن.

قاپ يۈرەكلىك، چوقۇنۇش مۇراسىمى ۋە ئېشەك بايرىمى، شاد - خۇرام زور وئاستىپىغا ئوخشاش قېرى ساراڭ، كۆڭۈلدىكى داغلارنى

سۈپۈرۈۋېتىدىغان ئەسەبىي بوران.

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، بۇ كېچىنى ۋە ئېشەك بايرىمنى ئۇنتۇپ قالماڭلار! بۇ بايرامنى سىلەر مېنىڭ ھۆزۈرۈمدا قارار قىلغان، شۇڭا بۇنى ياخشى بېشارەت دەپ قارايمەن! بۇنداق ئىشلارنى پەقەت يېڭى شىپا تاپقۇچىلارلا قىلالايدۇ.

ئەگەر، سىلەر يەنە ئېشەك بايرىمى ئۆتكۈزمەكچى بولساڭلار، ئۆزۈڭلارنى سۆيۈش، مېنى سۆيۈش ۋە خاتىرىلەش ئۈچۈن ئۆتكۈزۈڭلار!

79. مەستلىك كۈيى

1

زور ئاستىر شۇنداق دەيدۇ:

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، كۆپچىلىك ئارقا - ئارقىدىن غاردىن چىقىپ، تىنىق سالقىن كېچە قوينىغا كىرىپ كەتتى. زور ئاستىر ھېلىقى كۆرۈمىسىز كىشىنىڭ قولىدىن تۇتۇپ، ئۆزىنىڭ كېچە دۇنياسىنى، تولغان ئاي ۋە غاردىن ئانچە يىراق بولمىغان كۈمۈش رەڭ شارقىراتمىنى تاماشا قىلدۇردى. ئاخىردا ئۇلار يانمۇيان تۇرۇشتى، گەرچە ھەر ئىككىسى ياشىنىپ قالغان بولسىمۇ، ھېچنېمىدىن قورقمايدىغاندەك ئازادە كۆرۈنەتتى، ھەتتا دۇنيادا شۇ قەدەر ئازادە ياشىغانلىقىدىن ئۆزلىرىمۇ تاڭ قىلىشاتتى. بارا - بارا كېچىنىڭ سېھرى ئۇلارنىڭ قەلبىنى ئىگىلىۋالدى.

زور ئاستىر كۆڭلىدە شۇنداق ئويلىدى: «ئاھ، بۇ يۈكسەك كىشىلەر، شۇ تاپتا مېنى ئەجەبمۇ شادلاندىردى!» لېكىن، ئۇ بۇنى ئوچۇق - ئاشكارا ئېيتىمىدى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ شادلىقى ۋە سۈكۈتىنى بۇزۇشنى خالىمايتتى.

ئارقىدىنلا، مۇشۇ ئالاھىدە بىر كۈن ئىچىدىكى ئەڭ ئويلىمىغان

بىر ئىش يۈز بەردى: كۆرۈمىسىز كىشى يەنە كېكەچلەشكە باشلىدى. ئۇ ئاخىر سۆزىنى ئېنىق ئېيتتى، ئاڭلاڭلار! ئۇنىڭ ئاغزىدىنمۇ كىشىنى ھايانغا سالدىغان، ئېنىق، چوڭقۇر سۆزلەر چىقىدىكەن!

— دوستۇم، — دېدى ئۇ، — ھېسسىياتقا كەلدىڭلار؟ چۈنكى، پەقەت بۈگۈنلا ھاياتىمنى بىكار ئۆتكۈزمىگەنلىكىمنى تۇنجى قېتىم بايقىدىم.

گەرچە، سەرگۈزەشتىلىرىم كۆپ بولسىمۇ، بىراق ئۇنى يەنىلا يېتەرلىك ئەمەس دەپ قارايمەن، زېمىن ھامان ياشىمىزغا ئەرزىيدۇ، بۈگۈنكى بۇ بايرامنى زور روئاستىپ بىلەن ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، زېمىننى سۆيۈش كېرەكلىكىنى بىلدىم.

بۇنىڭ ئۆزى ھاياتلىقمۇ؟ ئۆلۈمگە شۇنداق ئېيتىمەن، «ئۇنداقتا، يەنە بىر كەل!»

دوستلىرىم، سىلەرچە قانداق؟ سىلەرمۇ ئۆلۈمگە ماڭا ئوخشاش: «بۇنىڭ ئۆزى ھاياتلىقمۇ؟ ئۇنداقتا زور روئاستىپنىڭ يۈزىنى قىلىپ، يەنە بىر كەل!» دېيەلمەسلىرىم؟

كۆرۈمىسىز ئادەم شۇنداق دېدى. بۇ چاغدا يېرىم كېچە بولۇپ قالغانىدى. يۈكسەك كىشىلەر كۆرۈمىسىز ئادەمنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكىنى ۋە ساقايغانلىقىنى ھەمدە بۇلارنىڭ سەۋەبچىسىنى بىردىنلا ھېس قىلىشتى. ئۇلار زور روئاستىپنىڭ ئالدىغا كېلىپ ھەم ئۇنىڭ قوللىرىنى سۆيۈشتى، ھەم ئۆزىگە خاس ئۇسۇللار بىلەن تەشەككۈر ۋە ھۆرمەت بىلدۈرۈشتى. بەزىلىرى ئېچىلىپ كۈلۈشتى، بەزىلىرى بېشىنى قاماللاپ يىغلاشتى. قېرى بېشارەتچى خۇشاللىقتىن سەكرەپ كەتتى، ئۇ مەينى كۆپ ئىچىۋالغان بولسىمۇ، بۇ ئۇنىڭ ھاياتلىق لەززىتىنى ھېس قىلىشىغا دەخلى قىلالىمىدى. ھارغىنلىقىنى ئۇنتۇلدۇردى. ھەتتا بەزىلىرىنىڭ ئېيتىشىچە، ھېلىقى ئېشەكمۇ ئۇلارغا ئەگىشىپ، ئويناقتىن كېتىپتۇ. چۈنكى، ئەڭ كۆرۈمىسىز ئادەم ئۇلارغا مەي ئىچۈرۈۋەتكەنىدى.

بۇ ئېھتىمال ئەينى ئەھۋال بولۇشمۇ مۇمكىن، بولماسلىقىمۇ مۇمكىن. ئەگەر شۇ كېچىسى ئېشەك ئويناقسىمىغان بولسا، ئىشلار تېخىمۇ غەلتىلىشىپ كەتكەن بولاتتى. ئومۇمەن، زور ئاستىر ئېيتقاندەك «بۇنىڭ نېمە كارايىتى!»

2

بۇ ئىشلار يۈز بەرگەن چاغدا، زور ئاستىر ئۇ يەردە خۇددى مەستلەردەك تۇراتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرى قاتقاندى، ئاغزى گەپكە گەلمەيتتى، پۇتلىرى دىرىلدەپ تىترەيتتى. زور ئاستىرنىڭ كۆڭلىدىكىنى كىم بىلسۇن؟ روشەنكى، ئۇنىڭ روھى ئۆتمۈشتىكى ناھايىتى يىراق بىر يەرگە ئۇچۇپ كەتكەندەك قىلاتتى، گويا ئۇنىڭ ئۆزى تەسۋىرلىگەندەك ئىدى: «خۇددى ئېغىر بىر پارچە بۇلۇت ئۆتمۈش بىلەن كېلەچەك ئوتتۇرىسىدا لەيلەپ يۈرگەندەك، ئۇ ئىككى دېڭىز ئوتتۇرىسىدىكى ئېگىز تاغدا سەيلە قىلماقتا ئىدى.» بىراق، يۈكسەك كىشىلەر ئۇنى قۇچاقلىغاندا، ئۇ سەگەكلىككە قايتتى. تەشەككۈر ۋە ئېھتىرام بىلدۈرۈۋاتقان كىشىلەرنى ئىتتىرىۋەتتى. ئەمما، ئۇ يەنىلا زۇۋان سۈرمەيتتى. توساتتىن ئۇ بۇرۇلدى، چۈنكى ئۇ بىرنېمىنى ئاڭلاپ قالغاندەك بولدى. ئاندىن ئۇ بارمىقىنى لېۋىگە تەگكۈزۈپ: «كەلدى!» دېدى.

ئەتراپ دەرھاللا جىمىپ، سىرلىق كەيپىياتقا چۆمدى. پەقەت بىر قوڭغۇراق ئاۋازى يىراقتىن ئاستا كەلمەكتە ئىدى. زور ئاستىر ۋە يۈكسەك كىشىلەر ئۇنىڭغا قۇلاق سالىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ بارمىقىنى لېۋىگە تەگكۈزۈپ: «كەلدى! كەلدى! تۈن نىسپى كېلىپ قالدى!» دېدى. ئۇنىڭ تەلەپپۇزى ئۆزگىرىپ كەتتى. ئۇ قىمىر قىلماي تۇراتتى، ئەتراپتىكى جىمجىت ۋە سىرلىق كەيپىيات تېخىمۇ كۈچەيدى. بۇ چاغدا ھەممە تىخىشماقتا ئىدى (ئېشەك ۋە زور ئاستىرنىڭ ئېسىل مەخلۇقلىرى، زور ئاستىرنىڭ غارى، سوغۇق ئاي ۋە زۇلمەت كېچىمۇ

بۇنىڭ ئىچىدە) زور وئاستىر بارمىقنى لېۋىنگە ئۈچىنچى قېتىم تەڭكۈزۈپ ئېيتتى: «كەل! كەل! كەلگىن! قول تۇتۇشۇپ بىللە سەيلە قىلايلى! پەيتى كەلدى، تۈن قوينىدا ئايلىنايلى!»

3

سىلەر، ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، تۈن نىسپى كەلدى، كونا قوڭغۇراق قۇلاق تۇۋىمىدە ياڭرىغاندەك قۇلقىڭلارغا گەپ قىلاي. كۆرگەن - بىلگەنلىرى باشقىلارنىڭكىدىن مول بولغان تۈن نىسپى قوڭغۇرىقىدەك سېھىرلىك، تىنچسىز، سەمىمىي سۆزلەيمەن. ئەجدادىڭلارنىڭ يۈرەك سوقۇشىنى ساناپ باققان تۈن قوڭغۇرىقىدەك سۆزلەيمەن - ۋاھ، ۋاھ! بۇ قېرى ھەم سالماق تۈن نىسپى ئاھ ئۇرماقتا، چۈشۈمدە كۈلۈمسىرىمەكتە! خەپشۈك! ئەمدى بىز كۈندۈزدە ئاڭلىغىلى بولمايدىغان ئاۋازنى ئاڭلىيالايمىز، بۇ سوغۇق كېچىدە، ھەتتا يۈرەك سوقۇشۇڭلارمۇ جىمجىت كېتىۋاتقان دەقىقىدە. ئەمدى ئۇلار ئاۋاز چىقاردى، ئاڭلىدۇق. ئۇلار تۈنبويى بىدار روھلارغا ئاستا شۇڭغۇپ كىردى. ئوھوي! تۈن نىسپى ئاھ ئۇرماقتا، چۈشۈدە كۈلۈمسىرىمەكتە! سەن قېرى، سالماق تۈن نىسپى ئۇلارنىڭ سېھىرلىك، تىنچسىز سەمىمىي سۆزلىرىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئاھ، ئىنسان، قاتتىق پەخەس بول!

4

مەن ھەقىقەتەن بەختسىز! زامان نەگە كەتتى، مەن چوڭقۇر قۇدۇققا چۈشۈپ كەتتىممۇ نېمە؟ دۇنيا ئۇيقۇسىنى ئۇخلاۋاتىدۇ. ئوھوي! تولۇن ئاي چىقتى، ئىتلار قاۋماقتا. تۈن نىسپىدىكى قەلبىمنىڭ نېمە ئويلاۋاتقىنىنى ئۆلسەممۇ دېمەيمەن! مەن ئۆلدۈم، ھەممە ئاخىرلاشتى. ئۆمۈچۈك، ئەتراپىمغا يەنە

نېمىشقا تور توقۇيسەن، سەن قان شورماقچىمۇ؟ ئوھۇي! شەبنەم چۈشتى، پەيتى كەلدى.

مۇزلاش پەيتىم كەلدى، ئۇ ئارقا - ئارقىدىن سورىدى:
— بۇنى قوبۇل قىلالغۇدەك جۈرئەت كىمدە بار، بۇ دۇنيانى كىم سورايدۇ، «سىلەر دەك چوڭ - كىچىك دەريالارنىڭ سۈيى شۇنداق ئېقىپ كېتىدۇ» دەپ كىمۇ ئېيتالايدۇ؟
پەيتى كېلىپ قالدى، يۈكسەك كىشىلەر ئېھتىيات قىلىڭلار! بۇ سۆزلەر سەزگۈر قۇلىقىڭلار ئۈچۈن دېيىلدى، بۇ سالماق تۈن نىسپى زادى نېمىلەرنى دەۋاتىدۇ؟

5

روھىم ئۈسسۈل ئويىناپ كەلگەنچە مېنى ئەكېتىدۇ، خىزمەت! خىزمەت! بۇ دۇنيانى كىم سورايدۇ؟
جىمجىت، غۇۋا كېچە، ئوھۇي، سىلەر ئېگىز ئۇچالدىڭلارمۇ؟ قاننىڭلار بىلەن ئەمەس، بىر پۈتۈڭلار بىلەن ئۈسسۈل ئوينىغاندىڭلار. ئەي، مۇنەۋۋەر ئۈسسۈلچىلار، شادلىقىڭلار ئاخىرلاشتى: مەيلەر ئۆكسۈدى، قەدەھلەر قۇرىدى، تاشلاندىق قەبرىلەر پىچىرلىماقتا.
سىلەر ئېگىز ئۇچالدىڭلار، شۇڭا تاشلاندىق قەبرە كايىدى: «ئۆلۈكلەرنى قۇتقۇزۇڭلار! تۈن نېمىشقا شۇنچە ئۇزۇن؟ ئاي بىزنى مەست قىلدىمۇ؟»

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، قەبرىلەرنى بۇزۇپ، جەسەتلەرنى ئويغىتىڭلار! ئاھ، جەسەت قۇرتلىرى نېمىشقا شۇنچە توختاۋسىز قىمىرلايدۇ؟ پەيتى كېلىپ قالدى.

قوڭغۇراق ساداسى، يۈرەكلەر ھېلىھەم سوقماقتا، يۈرەكخور قۇرتلار ھېلىھەم ھەرىكەتتە، ۋاھ، نېمىدېگەن تىنىق دۇنيا بۇ!

6

ئەي، گۈزەل چىنار، مەستخۇش كۈيۈڭگە خۇشتار مەن — كۈيلىرىڭ
 يىراق سۆيگۈ كۆلىدىن بىزگە كەلگەن!
 ئەي، قەدىمىي قوڭغۇراق، گۈزەل چىلتار! ئەجدادلارنىڭ
 كۈلپەتلىرى يۈرىكىمنى لەختە قىلدى، كۈيلىرىڭ ۋايىغا يەتتى.
 ئۇ ۋايىغا يېتىپ بەئەينى ئالتۇن كۈز ۋە چۈشتىن كېيىنكى
 قۇياشقا ئوخشىشىپ قالدى، گويىكى بىر زاھىتنىڭ قەلبى — شۇ تاپتا
 دەيسەن: «بۇ دۇنيانىڭ ئۆزۈم ۋايىغا يەتتى، ئۈزۈملەر پىششىپ
 قىزاردى، ئەمدى ئۇ ئۆلۈمنى، بەخت ئىچىدىكى ئۆلۈمنى ئويلايدۇ!»
 ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، تۇيىمىدىڭلارمۇ؟ قانداقتۇ بىر خۇش
 پۇراق چۆرەڭلەردە كەزمەكتە.
 بىر خىل ئەبەدىلىك خۇش پۇرىقى، قەدىمىي بەختنىڭ شاھانە
 مېۋىسىنىڭ خۇش پۇرىقى.
 تۇن نىسپىدىكى ئۆلۈم شادىيانە كۈيلىمەكتە: بۇ تىنىق دۇنيا،
 كۈندۈزى كۆرگەندىكىدىنمۇ تىنىق!

7

مېنى يالغۇز قويۇڭلار! يالغۇز قويۇڭلار! مەن ساڭا زىيادە پاكىمەن.
 ماڭا تەگمە! دۇنيانىم تېخى ئەمدىلا ئاپىرىدە بولغان ئەمەسمۇ؟
 تېرەم قوللىرىڭدىنمۇ زىيادە پاكىز، مېنى يالغۇز قويۇڭلار، كالۋا،
 ھاماقەت، ئېغىر كۈندۈز! تۇن نىسپى بۇنىڭدىنمۇ يورۇق
 ئەمەسمۇ؟
 بۇ دۇنيانى پاكىزلار سورايدۇ، ئاشۇ ئەڭ كۈچلۈك، ئەڭ يۈچۈن تۇن
 نىسپىدىكى ئەرۋاھ ھەرقانداق كۈندۈزدىنمۇ نۇرانە ۋە سۈزۈك.
 ئاھ، كۈندۈز، سەن مېنى تېنىتىپ يۈرەمسەن، بەختىمنى
 سېزىۋاتامسەن، مېنى خەزىنە ياكى گۆھەر كېنى، باي ھەم تەنھا

كۆرۈۋاتامسەن؟

ئاھ، دۇنيا، سەن ماڭا تەقەززامۇ، سەن مېنى زېمىنغا، روھىيەت قەۋىتىگە تەۋە دەمسەن، مېنى پاك دەپ قارامسەن؟ بىراق، ئەي، كۈندۈز، ئەي، دۇنيا، سىلەر تولىمۇ تومپايسىلەر.

قولۇڭلار ئەپچىل بولسا دەيمەن، مېنى ئەمەس، تېخىمۇ چوڭقۇر بەخت ۋە ئازابىنى، مەلۇم بىر تەڭرىنى تۇتۇڭلار.

ئەي، غەلىتە كۈندۈز، بەختىم نېمىدېگەن چوڭقۇر. مەن تەڭرى ئەمەس، دوزاخىمۇ ئەمەس — ئۇنىڭ ئازابىمۇ چوڭقۇر.

8

ئەي، غەلىتە دۇنيا، تەڭرىنىڭ ئازابى تېخىمۇ چوڭقۇر! شۇڭا، مېنى ئەمەس، بېرىپ تەڭرىنىڭ ئازابىنى تۇت! مەن دېگەن نېمىتىم! مەن پەقەت مەستخۇشلانغان گۈزەل چىلتار — تۈن نىسپى چىلتارى، كۈركراۋاتقان پاقا، ھېچكىم چۈشەنمەيدۇ. لېكىن، گاسلارغىمۇ سۆزلەش كېرەك. سىلەر يۈكسەك كىشىلەر مېنى ھەقىقەتەن چۈشەنمەيسىلەر!

بولغۇلۇق بولدى! ئاھ، ياشلىق! ئاھ، چىڭقىچۇش! ئاھ، چۈشتىن كېيىن! ھازىر گۈگۈم، ئاخشام ۋە تۈن نىسپى كەينى — كەينىدىن كەلمەكتە، ئىت ۋە شامال ھۇۋلىماقتا.

شامالمۇ ئىتقۇ؟ ئۇ غىغشىماقتا، قاۋىماقتا، ھۇۋلىماقتا. ۋاھ! تۈن نىسپى ئاھ ئورماقتا، كۈلمەكتە، پۇشۇلدىماقتا، تېپىرلىماقتا!

بۇ مەست شائىرە بايلا سوغۇققان سۆزلىگەن ئەمەسمىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ مەستلىكىگە سېھىرلەندىمىكىن، ئۇ سەگىدىمۇ؟

بۇ قېرى، سالماق تۈن نىسپى چۈشىدە ئۆز ئازابىنى كۆرمەكتە — شادلىقنى تېخىمۇ كۆرمەكتە. چۈنكى، ھەسرەت بولسىمۇ، ئەمما شادلىق ھەسرەتتىنمۇ چوڭقۇر.

9

ئاھ، ئۆزۈمزار، مېنى نېمىشقا كۈيلەيسەن؟ مەن سېنى قىرقىغان ئەمەسمۇ؟ مەن ئىنتايىن رەھىمسىز، قانلىرىڭنى ئېقىتتىم — مەستلىكىمدىن كېيىنكى ياۋۇزلۇقۇمنى كۈيلىشىڭدە نېمە مەنە بار؟ سەن دەيسەن: «ۋايىغا يەتكەن ۋە تولغان نەرسىلەر ئۆلۈمنى تىلەيدۇ.» باغۋەن قايچىسىدىن قۇتۇلۇڭلار! ۋايىغا يەتمىگەنلەر ياشىسام دەيدۇ، ھەي!

ئازاب دەيدۇ: «نېرى كەت، يوقال! ئەي، سەن، ئازاب!» لېكىن، ۋايىغا يېتىپ جانلىق ۋە ئۈمىدلىك بولۇشى ئۈچۈن دەردمەنلەر ياشىسام دەيدۇ. تېخىمۇ يۈكسىلىشىنى، تېخىمۇ نۇرلىنىشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. «ماڭا ۋارس كېرەك، پەرزەنت كېرەك، ئۆزۈم ئەمەس!» دەيدۇ دەردمەنلەر. لېكىن، شادلىققا ۋارس كېرەك ئەمەس، پەرزەنت كېرەك ئەمەس، ئۆزىلا كېرەك. يەنە مەڭگۈلۈك دەۋر قىلىش، تىنىمسىز ھەم ئۆزىگە ئوخشىشىپ كەتكەن نەرسىلەرنىڭ بارى كېرەك!

ئازاب دەيدۇ: «پارە - پارە بولغىن، ئەي، يۈرەك! قېنىڭ تامچىلاپ ئاقسۇن! سەرسان بول، ھەي، پۇتلار! پەرۋاز قىل، ئەي، قانات! ئۆرلە، ھەي، سەن ئازاب! جۇشقۇن بول، ئەي، قېرى يۈرىكىم.»

ئازاب دەيدۇ: «يۈر! يۈرە!»

10

ئاھ، يۈكسەك كىشىلەر، قانداق ھېس قىلىۋاتىسىلەر، بېشارەتچىگە ئوخشىشىپ قالدۇمۇ ياكى بىر قۇر ئەندازغىمۇ، ياكى مەستكىمۇ، ياكى چۈش تەبىرىچىلىرىمگىمۇ، ياكى تۈن نىسپىدىكى قوڭغۇراققىمۇ، ياكى بىر تامچە شەبنەمگىمۇ، ئەبەدىلىك خۇش پۇراققىمۇ، ئاڭلىمىدىڭلارمۇ ياكى پۇرمىدىڭلارمۇ؟ دۇنيانىم ئەمدىلا ئايرىدە بولدى، تۈن نىسپىنىڭ ئۆزۈمۈ چىڭقىچۈشتۈر.

ئازابنىڭ ئۆزى بىر خىل شادلىق، قارغاش بىر خىل بەخت تىلەش، قاراڭغۇلۇق بىر خىل كۈندۈز - نېرى كېتىڭلار! بولمىسا پەيلاسوپنىڭمۇ ساراڭلىقىنى چۈشىنىپ قالسىلەر.

ئاھ، دوستلىرىم، سىلەر شادلىقنى بىرەر قېتىم مۇئەييەنلەشتۈرۈپ باققانمۇ؟ ئۇنداقتا ئېنىقكى، سىلەر بارلىق ئازابنىمۇ مۇئەييەنلەشتۈرگەن، ئەسلىدە ھەممە نەرسە بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەن.

ئەگەر بولۇپ بولغان ئىشلارنىڭ تەكرارلىنىشىنى ئۈمىد قىلساڭلار، سىلەر: «ئاھ، بەخت، سەن ماڭا شادلىق بېغىشلىدىڭ، بىردەم تۇرۇپ تۇرغىن» دېگەن سۆزنى ئېيتىپ باققان بولساڭلار، ئۇنداقتا سىلەر ھەممىنىڭ قايتا بىر كېلىشىنى ئۈمىد قىلغان بولىسىلەر!

ئەگەر سىلەر ئەبەدىي تۇتۇشىپ كەتكەن بارلىق نەرسىلەرنىڭ قايتىپ كېلىشىنى تىلەسەڭلار، مانا بۇ دۇنيانى سۆيگىنىڭلاردىن دېرەك بېرىدۇ.

سىلەر ئەبەدىچىلەر باشتىن - ئاياغ بۇ دۇنيانى سۆيۈڭلار، بەلكى مەڭگۈ سۆيىسىلەر، سىلەر ئازابقا دېدىڭلار: «بارغىن! ئەمما، قايتىشىڭنى ئۈنتۈما! چۈنكى، ھەرقانداق شادلىق مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنى ئۈمىد قىلىدۇ!»

11

ھەرقانداق شادلىق ھەممە نەرسىنىڭ مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. شادلىقمۇ ھەسەل، مەي - شاراب، مەستخۇش تۈن نىسپى، تاشلاندىق قەبرىلەرگە، پىغانلىق ياشقا بولغان تەسەللى ۋە گۈگۈمىدىكى كەچكى شەپەقلەرگە موھتاج بولىدۇ.

شادلىق نېمىگە موھتاج ئەمەس! ئۇ ئازابقا قارىغاندا تېخىمۇ تەشنا، تېخىمۇ ئۈمىدۋار، تېخىمۇ قورقۇنچاق، تېخىمۇ سېھىرلىك. ئۇ

ئۆزىڭلا موھتاج ھەمدە ئۆزىگە ئېسىلىۋالغانچە قوبۇۋەتمەيدۇ. ئەۋرىشىم ئىرادە ئۆزىنىڭ ۋۇجۇدىدا قاينىماقتا.

شادلىق مۇھەببەت ۋە نەپرەتكىمۇ موھتاج؛ ئۇنىڭ ئۆزى ئىنتايىن باياشات، سېخى ھەم باشقىلارنىڭ قوبۇلىغا تىلەكداش. ئۇ ساخاۋىتىنى قوبۇل قىلغانلاردىن خۇرسەن، نەپرەتتىدىن تېخىمۇ خۇرسەن. شادلىق شۇنچە باياشات بولغاچقا، ئۇ ئەكسىچە ئازاب، دوزاخ، نەپرەت، نومۇس، مەجرۇھلۇق ۋە بۇ دۇنياغىمۇ تەشنا، ھەممىڭلارغا ناھايىتى ئېنىق، دەپ ئويلايمەن.

ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ئۆز - ئۆزىگە بەخت بولالمايدىغان شادلىق سىلەردەك مەغلۇپلارنىڭ ئازابىغا تەشنا بولماقتا! چۈنكى، ئەبەدىي شادلىقمۇ مەغلۇبىيەتكە تەشنا! شادلىقنىڭ ھەرقاندىقى پەقەت ئۆزىڭلا موھتاج بولغاچقا، ئازابقىمۇ موھتاج! ئاھ، بەخت! ئاھ، ئازاب! سەدىپارە يۈرەك! ئەي، يۈكسەك كىشىلەر، ئۆگىنىۋېلىڭلار، شادلىق ئۆزىنىڭ مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدۇ. شادلىق ھەممە نەرسىنىڭ مەڭگۈلۈكىنى، چوڭقۇر ھاڭدىكى ئەبەدىي مەۋجۇدىيىتىنى ئۈمىد قىلىدۇ!

12

ناخشانى ئېسىڭلاردا تۇتۇڭلارمۇ، ئۇنىڭدا نېمە دېيىلگەنلىكىنى بىلىدىغانسىلەر؟ ئۇنداقتا يۈكسەك كىشىلەر، بۇ ناخشانى روھلۇق ئېيتىڭلار!

ئەمدى ئۆزۈڭلار ئوقۇڭلار، ناخشانىڭ نامى «يەنە بىر كەل»، مەنىسى «مەڭگۈلۈك پەللىسىگە يېتىش» - ئوقۇڭلار، يۈكسەك كىشىلەر!

ئاھ، ئىنسان، قۇلاق سالغىن دىققەتتە!
بۇ تىنىق تۈن نىسپى سۆزلەيدۇ نېمە؟

«مەن ئۇيقۇغا كەتكەنمەن بۇرۇن،
ئىزگۈ چۈشتىن ئويغاتتى بىراۋ.
دېدى ئۇ شۇنداق:
— قانداق تىنىق دۇنيا بۇ
بىر كۈندۈزدە كۆرگەندىنمۇ بەك.
ئازاب چوڭقۇر، بەك چوڭقۇر
شادلىق يەنە ئازابتىن چوڭقۇر؛
نېرى كەت! كەت نېرى!
دەيدۇ ئازاب
شادلىق بولسا تىلەر مەڭگۈلۈك
مەڭگۈ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشنى!»

80. بېشارەت

ئىككىنچى كۈنى ئەتىگىنى، زور ئاستىر كارىۋىتىدىن چاچراپ
تۇرۇپ، پوتىسىنى چىگىپ، گىرىمىسەن تاغ چوققىسىدىن كۆتۈرۈلگەن
قۇياشتەك، روھلۇق ۋە خوشخۇي ھالدا غاردىن چىقتى.
— ئەي، ئۇلۇغ يۇلتۇز، — دېدى ئۇ ئاۋۋالقىدەك تەلەپپۈز
بىلەن، — ئەي، بەختنىڭ تىنىق كۆزى، ئەگەر سەندىن نۇرلىنىدىغانلار
بولمىسا، سېنىڭ بەختىڭنىڭ نېمە كېرىكى؟
سەن ئويغىنىپ، ساخاۋەت ۋە ھىدايەت تاپماقچى بولساڭ، ئۇلار
يەنىلا ئۆيىدە ئۇخلاپ ياتسا، مەغرۇر كەمتەرلىكنىڭ قانچە مەيۈسلىنەر!
مەن ئويغانغاندا، بۇ يۈكسەك كىشىلەر يەنىلا شېرىن ئۇيقۇ ئىچىدە
ياتسا، قانداقمۇ ياخشى سەپدىشىم بولالسىن! مەن بۇ ئېگىز تاغدا
ئۇلارنى كۈتۈش ئۈچۈن تۇرمىدىم.
بىر كۈنلۈك ئىشىمنى باشلىماقچىمەن، لېكىن سەھرىمنىڭ
تەشرىپىنى قانداق قىياس قىلدىم، ئۇلار بۇنى چۈشەنمەيدۇ. ئاياغ

تۈنۈشمۇ ئۇلارنى ئويغىتىش ئۈچۈن ئەمەسمۇ!
ئۇلار غارىمدا يەنىلا ئۇخلىماقتا، مەستلىك كۈيلىرىمنى
چۈشلىرىدە كۆرمەكتە، مەن بۇ ئاڭلىغۇچىلاردىكى قۇلاقلارنىڭ —
رايىش قۇلاقلارنىڭ قاننىتى كەم دەپ ئويلايمەن.

قۇياش كۆتۈرۈلۈۋاتقاندا، زور ئاستىپ كۆڭلىدە شۇنداق ئويلىدى،
كېيىن ئۇ ھەيرانلىق بىلەن بېشىنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا قارىدى.
چۈنكى، دەل شۇ ۋاقىتتا ئاسماندىن بۈركۈتنىڭ ئاۋازى كەلگەنىدى.
— ناھايىتى ياخشى، — دېدى ئۇ ئاسمانغا قاراپ، — مانا بۇ مېنى
خۇش قىلالايدۇ، كۆڭلۈمنى ئاچالايدۇ. مەن ئويغانغاچقا، بۈركۈت ۋە
يىلانلىرىمۇ ئويغاندى.

سىلەر ھەقىقەتەن مېنىڭ ئامراقلىرىم، سىلەرنى سۆيىمەن.
بىراق، مېنىڭ يەنىلا مەسلەكداشلىرىم يوق!
زور ئاستىپ شۇنداق دېدى. گويا قۇشلار ئۇنىڭ بېشىنى ئايلىنىپ
قانات قاققاندا، تۈستىم ئۇ نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ئۈستىبېشىغا
تاراسلاپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى سەزدى. ئاۋازنىڭ قاتتىقلىقىدىن ئۇ
كۆزلىرىنى چىڭ يۇمۇۋالدى. راست، ئۇ نەرسىلەر ئۇنىڭ ئۈستىبېشىغا
چۈشكەندە خۇددى يا ئوقلىرى يېڭى رەقىبىنىڭ بېشىغا چۈشكەندەك
بولدى. لېكىن، سەپسىلىپ قارىۋىدى، بۇ يېڭى دوست ئۈستىگە
چۈشكەن سۆيگۈ ئىدى.

«مەن نېمە بولدۇم» زور ئاستىپ ھەيرانلىق بىلەن ئويلىدى ھەم
غارغا يېقىن بىر تاش ئۈستىدە ئاستا ئولتۇرۇۋالدى. ئۇ قۇشلارنى قول
شىلتىپ قوغلىغانىدى. قاراڭلار، تېخىمۇ غەلىتە بىر ئىش يۈز
بەردى.

ئۇ قوللىرىنى قالايمىقان شىلتىغاچقا، ئېھتىياتسىزلىقتىن
ئۇنىڭ قولى سېمىز، ئىللىق، تۈكلۈك بىر نەرسىگە تېگىپ كەتتى، ئۇ
نەرسە ھۇۋلىۋەتتى، ئۇ شىرنىڭ ھۇۋلىغان ئاۋازى.

— بېشارەت كۆرۈلدى، — دېدى زور ئاستىپ، ئۇنىڭ ئىچكى

دۇنياسىدا ئۆزگىرىش بولدى. ئۇ ھېلىقى نەرسىنى ئېنىق كۆردى، زەر تۈكلۈك ھەيۋەت بىر يىرتقۇچ ئۇنىڭ پۈتى ئاستىدا ياتاتتى، بېشى ئۇنىڭ تىزىدا ئىدى، خۇددى بۇرۇنقى ئىگىسىنى تېپىۋالغان ئىتتەك كەتكۈسى كەلمەيتتى. كەپتەرلەرمۇ شۇنداق. بىر كەپتەر شىرنىڭ بۇرنىغا تېگىپ ئۆتكىنىدە، شىر بېشىنى لىڭشىتىپ كۈلۈپ قويدى.

— بالام، كېلەي دېدى، بالام! — بۇ ئىشلارغا قاراپ زور ئاستىر پەقەت بىر ئېغىزلا گەپ قىلدى، كېيىن جىمىپ كەتتى. لېكىن، كۆڭلى ئازادە بولۇپ، شادلىق يېشى قوللىرىغا ئاقتى. ئۇ ئۆزىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇغان ھالدا چۆرىسىدىكى جانئۇرلارغا ئېرەن قىلماي، ئۇ يەردە ئولتۇراتتى. كەپتەرلەر تەرەپ - تەرەپلەرگە ئۇچۇشۇپ، مۇرىسىگە قوناتتى، ئاپئاق چاچلىرىنى سىلاپ شادلىناتتى. شىر بولسا ئۇنىڭ قوللىرىدىكى ياش تامچىلىرىنى ھەدەپ يالايتتى، بىئارام بولغاندەك ھۇۋلاپ قوياتتى، ئۇلار ئەنە شۇنداق، قانچىلىك ۋاقىتنىڭ ئۆتكىنىنى بىلمەي قېلىشتى. چۈنكى، راستىنى ئېيتقاندا، بۇنداق ئىشلارنىڭ زېمىنىدا ۋاقتى - قەرەلى يوق ئىدى. بىراق، بۇ ئارىلىقتا، ھېلىقى يۈكسەك كىشىلەر زور ئاستىرنىڭ غارىدا ئويغاندى، ئۇنىڭدىن كېيىن زور ئاستىرنىڭ ئالدىغا تىزىلىپ كېلىپ تىنچلىق سورىماقچى بولۇشتى، ئۇلار ئويغىنىپ زور ئاستىرنىڭ غارىدا يوقلۇقىنى كۆردى. ئۇلار غار ئىشىكىنىڭ ئالدىغا كېلىشىگە، ئۇلارنىڭ ئاياغ تىۋىشى غارنىڭ سىرتىغا ئاڭلاندى. شىر دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، زور ئاستىرنى تاشلاپ، ھۇۋلىغان پېتى غار ئىشىكىگە ئېتىلدى، كىشىلەر شىرنىڭ ئۇنىنى ئاڭلاپ چۇرقىرىشىپ كەينىگە قېچىشتى، ھەش - پەش دېگۈچە ھېچكىم قالمىدى.

بۇ چاغدا زور ئاستىر ئەندىكەن ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەتراپىغا قارىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىنتايىن ھەيرانلىق بىلەن ئۆز - ئۆزىدىن سورىدى: «بۇ نېمە ئاۋاز، نېمە ئىش بولدى؟»

بىراق، ئۇ ناھايىتى تېزلا ئېسىنى يىغىۋالدى. تۈنۈگۈندىن باشلاپ

بۈگۈنگە قەدەر يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئەسلىدى.

— دەل مۇشۇ تاش، چاتاق يوق، — دېدى ئۇ ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ، — مەن تۈنۈگۈن ئەتىگەن مۇشۇ يەردە ئولتۇرغان، بىر بېشارەتچى قېشىمغا كەلگەن. يەنە دەل مۇشۇ يەردە تۇنجى قېتىم بايقىدەك نىجاتلىق ئىلتىجاسىنى ئاڭلىغانىدىم.

ئاھ، يۈكسەك كىشىلەر، ئەسلىدە تۈنۈگۈنكى بېشارەتچىنىڭ ئېيتقانلىرى دەل سىلەرنىڭ ئاپتۇنلار ئىكەن — دە!

ئۇ مېنى كۈشكۈرتۈپ سىلەرنى قۇتقۇزماقچىدى.

— ئاھ، زور وئاستېر، — دېگەندى ئۇ ماڭا، — مەن سېنى

ئازدۇرۇپ، ئەڭ ئاخىرقى جىنايەتنى ئۆتكۈزۈشكە كەلدىم.

— مېنىڭ ئەڭ ئاخىرقى جىنايەتتىمۇ؟ — دېدى زور وئاستېر

غەزەپلىك كۈلۈپ، — ئەڭ ئاخىرقى جىنايەتتىم زادى نېمە؟

زور وئاستېر ھېلىقى تاشتا يەنە ئولتۇردى ھەم خىيالغا چۆكتى.

توساتتىن ئۇ چاچراپ تۇرۇپ كەتتى.

— رەھىمدىللىك، يۈكسەك كىشىلەرگە بولغان رەھىمدىللىك! — ئۇ

ۋارقىرىۋەتتى ۋە چىرايى كۆكرىپ كەتتى، — بۇنداق ئىش ئەمدى يۈز

بەرمەيدۇ!

ئازابىم ۋە رەھىمدىللىكىمنىڭ ئۇلار بىلەن نېمە ئالاقىسى! مەن

بەخت ئىزدەۋاتامدىم؟ پەقەت ئۆز مەسئۇلىيەتتىمنى ئادا قىلىۋاتىمەن!

بەس! شىر كەلدى، پەرزەنتلىرىمۇ كېلىپ قالدى، زور وئاستېرمۇ

ۋايىغا يەتتى، پەيتىم كەلدى.

مانا بۇ مېنىڭ سەھىرىم، بىر كۈنۈمنىڭ مۇقەددىمىسى. تۇر،

ئۇلۇغ قىيام پەيتى! تۇرغىن!

زور وئاستېر شۇنداق دېدى ۋە غارى بىلەن خوشلاشتى. ئۇ روھلۇق،

قەدەملىرى جۇشقۇن ئىدى. گويا گىرىمىسەن تاغ چوققىسىدىن

كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياشقا ئوخشاشاتتى.

بۇ كىتاب شىمال ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتىنىڭ 1988 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى، 1988 - يىلى 1 - ئاي 1 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据北方文艺出版社 1988 年 1 月第 1 版，1988 年 1 月第 1 次印刷本翻译出版。

策 划：阿迪力·穆罕默德
责任编辑：巴哈尔古丽·吐达洪
古海尔尼沙·吾布力
责任校对：茹克也·西力甫
封面设计：努尔买买提·艾买尔
制 版：阿依努沙·吾布力

外国名家名著丛书

查拉斯图特如是说 (维吾尔文)

尼采 著

阿不都卡德尔·加拉里丁 译

新疆人民出版总社

新疆科学技术出版社出版发行

(乌鲁木齐市延安路 255 号 邮编: 830049)

新疆新华书店经销 新疆新华印刷厂印刷

880mm×1230mm 32 开本 13.125 印张

2013 年 7 月第 1 版 2013 年 7 月第 1 次印刷

ISBN 978 - 7 - 5466 - 1966 - 8 (民文) 定价: 46.00 元